

3812

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

25th, 27th to 29th February and 1st to 3rd March 1956

Volume XXX (Nos. 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Saturday, the 25th February 1956.</i>	
I Expression of sorrow at the death of Sri B. Perumalla Naidu and Sri K. Shanmugam, former Members of the Legislative Assembly	1
II Condolence resolution on the death of Sri S. Venkatrama Ayyar, M.L.A.	1-7
III Questions and Answers (Unstarred)	7-33 35-43
IV Papers laid on the table of the House	34
<i>Monday, the 27th February 1956.</i>	
I Expression of sorrow at the death of Sri G. V. Mavlankar, Speaker of the Lok Sabha	45-46
II Questions and Answers	46-67 87-88
III Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	67
IV Presentation of the Budget for the year 1956-57	67-86 89-115
<i>Tuesday, the 28th February 1956.</i>	
I Questions and Answers	117-133 135-136
II Announcement by the Hon. Speaker re Cut Motions	139
III General discussion on the Budget for the year 1956-57	139-184
IV Papers laid on the table of the House	184
<i>Wednesday, the 29th February 1956.</i>	
I Questions and Answers	187-209 209-264
II General discussion on the Budget for the year 1956-57 cont.	209-259
III Papers laid on the table of the House	259

Thursday, the 1st March 1956.

I Questions and Answers	265-284
II General discussion on the Budget for the year 1956-57-- cont.	335-337
III Papers laid on the table of the House	284-334
	334

Friday, the 2nd March 1956.

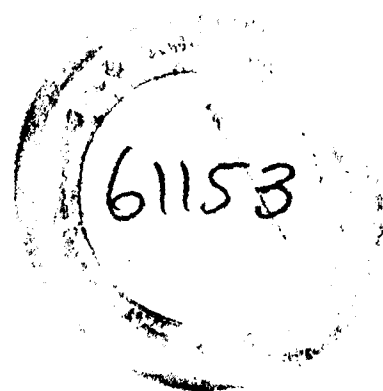
I Questions and Answers	339-360
II Announcement by the Hon. Speaker	444-447
III General discussion on the Budget for the year 1956-57-- cont.	360-361
	361-443

Saturday, the 3rd March 1956.

I Questions and Answers	449-472
II General discussion on the Budget for the year 1956-57-- cont.	515-518
III Paper laid on the table of the House	472-514
	514

V211, 31 N56

N57-3032

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 25th February 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEATH OF TWO MEMBERS OF THE FORMER LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: It is my painful duty to inform the hon. Members, of the death of Sri B. Perumalla Naidu on 9th February 1956, a Member of the former Legislative Assembly, and of Sri K. Shanmugam on 17th February 1956, a Member of the former Legislative Assembly and also of this Legislative Assembly till the partition of Andhra. As a mark of respect for the deceased I request the hon. Members to stand in their places in silence for two minutes.

All the Members stood in silence for two minutes.

II.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI S. VENKATRAMA AYYAR, M.L.A.

MR. SPEAKER: It is also my painful duty to inform the House, of the death of Sri S. Venkatrama Ayyar, Member from the Adiramapattinam Constituency, Tanjore district, on 7th February 1956. The Hon. Leader of the House will move the resolution.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, it is my painful duty to move the following resolution:—

"This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri S. Venkatrama Ayyar, a late Member of this House from the Adiramapattinam Constituency, and conveys its deep sense of sympathy to the members of his bereaved family."

I am sure the hon. Members have known the late Member for a sufficiently long time. He hailed from a respectable family of Telugu Brahmins noted for its piety and charitable disposition. Mr. Venkatrama Ayyar himself had imbibed those qualities. He had a brilliant academic career and became a lawyer after taking his B.A. Degree. He practised at Pattukkottai and was well known as a capable pleader.

He was the President of the Pattukkottai Panchayat Board for nearly seventeen years, Vice-President of the Taluk Board for four years and a member of the Tanjore District Board for several years. In the field of co-operation, he was taking an active part and was President of the Co-operative Urban Bank, Director of the Co-operative Land Mortgage Bank and Vice-President of the Nadiambal Bank at Pattukkottai.

He was also a member of the Senate of the University of Madras and a trustee of several temples.

[Sri C. Subramanian] [25th February 1956]

In the recent cyclone, Sri S. Venkatrama Ayyar, in spite of his bad health, gave good advice and rendered valuable assistance to both the officials and non-officials in the speedy and proper implementation of the various relief measures organized in Pattukkottai.

He was a public-spirited social worker and a veteran Congressman who was closely associated with the Congress organization, being a member of the Provincial, District and Taluk Congress Committees. He was a very influential man in Pattukkottai who was liked by the wealthy and the poor alike. He was returned to the Legislative Assembly from the Adiramapattinam Constituency in the General Elections in 1952 and in his death the Tanjore district and also Tamilnad has lost a very prominent political leader, social worker and a loving friend. He was so popular that Pattukkottai Town observed a complete hartal on 7th February 1956, the date on which he died. I am sure all the Members will join me in passing the resolution and conveying our sympathy to the members of the bereaved family.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நாம் கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் மறைந்ததைப் பற்றி பேசுகிற காலத்தில் இதே சபையில் பலர் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் அதாவது கனம் ராமசாமி தேவர் அதற்கு முன்னால் நாடிமுத்து பிள்ளை போன்றவர்கள் மறைந்த வெகு சீக்கிரத்திலேயே கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்களையும் நாம் இழக்க நேரிட்டிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி ஜில்லாவில் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தார். சென்ற இருபது ஆண்டுகளாக தஞ்சை ஜில்லா அரசியல் வாழ்வில் கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் நல்ல பங்கு கொண்டிருந்தார் என்பதைத் தஞ்சை ஜில்லா வாசிகள் நன்கு அறிவார்கள். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னதாகத்தான் நாம் கனம் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் மறைந்ததைப் பற்றி இச்சபையில் ஒரு அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். கனம் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமல்லாமல் மாகாணம் பூராவிலுமே அரசியலில் அதிகம் பங்கெடுத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்துவந்தார். அவர் ஜில்லா போர்டில் பல வருஷம் அங்கம் வகித்து தலைமைப் பதவி வகித்து பல வருஷம் ஆண்டு வந்தார் என்றால் அவருக்கு அப்பொழுது உற்ற துணைவராக இருந்தவர் கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள்தான் என்று நான் சொல்லுகிறேன். கனம் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் என்னென்ன காரியங்கள் செய்தாரோ அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் முதலில் கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகுதான் அவைகளைச் செய்வதற்கு கனம் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்றால் அதன் உண்மையை அறிந்து கொண்டவர்கள்தான் அதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அப்படிப்பட்ட வெங்கட்டராமய்யருடைய ஒரு முக்கியமான குணம் என்ன வென்றால் கனம் நாடிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் என்ன அவருக்குக் கொடுக்க இருந்தும் கூட தனக்காக கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்களுக்கும் ஒன்றும் செய்துகொள்ளவில்லை. இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லா வாசிகள் உட்பட ஒவ்வொருவரும் அதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். தன்னுடைய முன்னேற்றத்திற்கு தக்க வசதி இருந்தும் கூட அவர் தனக்காக கடைசி வரையிலும் தனக்கு என்று ஒன்றும் செய்துகொள்ளவில்லை என்பதை இங்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான குணம் அப்படியிடத்தில் இருந்தது. அது தனக்கு என்று ஒன்றும் செய்துகொள்ளாததுதான். ஆகையால் அவரை இழந்தது இழந்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

25th February 1956]

* **SRI M. NARAYANA KURUP :** Mr. Speaker, Sir, I have 11-10 a.m. observed Mr. Venkatrama Ayyar as a most unassuming and useful Member of the House. Perhaps that is due to his background of long experience gained in public life. We have amongst us only a few of the calibre of Mr. Venkatrama Ayyar. Whenever he rose to speak on any subject, he demanded attention and he had always something to contribute to the discussion on matters before this House. On behalf of myself and my party, I associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House and also by the previous speaker.

* **SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :** Sir, on behalf of the Muslim League Party, I associate myself fully with all the sentiments expressed by the Leader of the House and by other hon. Members of the House on the death of Sri S. Venkatrama Ayyar.

* **SRI D. K. RAJU :** Mr. Speaker, Sir, on behalf of the Independent Party, I associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House and other Members of the House on the demise of Mr. Venkatrama Ayyar. I had been associated with him very closely, and hon. Members, one and all, know Mr. Venkatrama Ayyar and his sociable qualities. We all of us feel his loss. When our Members were speaking to each other about the demise of Mr. Venkatrama Ayyar, one and all say that to-day's condolence resolution on the death of Mr. Venkatrama Ayyar was quite appropriate. That shows how popular he was with all the Members irrespective of party affiliations. I once again associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House and others.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. வெங்கட்டராமய்யர் அவர்களுடைய சாவு ஒரு பழம் பெரும் தேச பக்தரின், அதுவும் இந்த தேசம் விடுதலைக்காகப் போராட வேண்டுமென்று கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்த காங்கிரஸ்காரரின் முதல் வரிசையில் நின்ற ஒரு தேச பக்தரின் சாவு ஆகும்.

காங்கிரஸ் இன்று பலவிதமான நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது. பலவிதமான புது நபர்கள் ஸ்தானங்களைப் பெறும்படியான நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் ஆதியில் இந்த தேசத்தின் விடுதலைக்காக, தான் ஒரு பெரிய பணக்காரராக இல்லாது எளியவராக இருந்தபோதிலும் கூட, தன்னுடைய சிறைச்சாலையிலும் வாசம் தன் குடும்பத்திற்கு மிகுந்த துன்பத்தை கொடுக்கும் என்று அறிந்தும் கூட, தன்னால் தன் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட இருந்த துன்பத்தையும், இன்னலையும் எண்ணாது, நீண்ட காலம் சிறைச்சாலையில் இருந்து கஷ்டப்பட்டு, பலவிதமான இன்னல்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் உள்ளாகி, நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு தாங்கள் பட்ட கஷ்டங்களுக்குப் பலனாகப் பலவிதமான வசதிகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களைப் போலல்லாமல், தனக்கென்று வசதி தேடிக்கொள்ள வாய்ப்பு இருந்தும் தேடிக்கொள்ளாது, மக்களுக்காகவே கடைசி மூச்சு வரையிலும் சேவை செய்து மண்ணைவிட்டு மறைந்த மகாப் புனிதமான வாழ்க்கையைக் கொண்ட காங்கிரஸ்காரர் அவர்.

சிறைச்சாலையில் இருந்த காலத்திலும் சமையல் முதலிய காரியங்களில் ஈடுபட்டு, தன்னோடு இருந்தவர்களுக்கு எல்லாம் ஊழிய வேலை செய்தார்கள். அவர் கை உணவை நாங்கள் உண்டிருக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட புனிதமானவரைப் பிரிந்து இன்றைக்கு அனுதாபத் தீர்மானத்தின்மீது பேச

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
SRI S. VENKATRAMA AYYAR, M.L.A.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [25th February 1956]

வேண்டிய நிலையை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதே என வருத்தமடைகிறேன். அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்திடுகிறேன், தேசத்தின் பெயரால்.

* **SRI A. RATNAM** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் பிராமண இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, அவர் நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்து வந்திருக்கும் சேவை அளவிடற்கரியது. அவர் இல்லாதது இந்தச் சபைக்கு ஒரு குறை. என்பதைப் போலவே, தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் கூட ஒரு பெருங்குறை என்று நான் கருதுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சியிலிருந்துகொண்டு, நான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் சார்பில் பேசும்பொழுது எல்லாம், என்னை அவர் அண்மையில் அமைத்து வைத்துக்கொண்டு, “நீ இன்னும் அதிகமாகப் பேசவேண்டும். நீ நன்றாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக வாதாடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது சில காரியங்களையாவது செய்யும். அவர்களுடைய பேச்சிலே நீ மயங்கிவிட வேண்டாம்”, என்று சொல்லி என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து நான் பேசுவதற்கு ஊக்கம் அளித்திருக்கிறார்.

அந்தப் பழம் பெரும் தலைவர் ஆரிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட, ஆரியர்களுக்குத்தான் ஹரிஜனங்களிடத்தில் அதிக அக்கறை உண்டு என்பதை தன்னுடைய சேவையினால் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு அவர் வீற்றிருந்தார். தன் வாழ்நாளிலே மிக அதிகமான சேவை செய்யவேண்டுமென்ற பேரவா அவருக்கு மிக அதிகம் உண்டு. அவர் ஹரிஜன மக்களுக்காக இடைவிடாது செய்துவந்த தொண்டினுக்காக இந்த நேரத்தில் அஞ்சலி செய்ய நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பழம் பெரும் தேச பக்தராகிய அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்திடுகிறேன். இதைவிட அதிகமாகப் பேச எனக்கு முடியாத காரணத்தினாலே இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் இறந்தது குறித்து அனுதாபம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நானும் ஆதரித்து ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

அவர் தஞ்சை ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராக இருந்தபோது நானும் அங்கத்தினராக இருந்து அவருடன் வேலை செய்து இருக்கிறேன். அப்பொழுது நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தேன். அப்படி இருந்தம்கூட நியாயமான கோரிக்கைகளை எல்லாம் அவர் மறுத்துவிடுவது கிடையாது. “ஏதாக இருந்தாலும் என்னிடம் நேரில் வந்து சொல்லு. நான் அதற்கு எதிர்ப்பு இல்லாமல் நிறைவேற்றித் தருகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். எதிர்க்கட்சி என்றும், ஆளும் கட்சி என்றும் பாகுபாடு இல்லாமல் நாட்டு நலனுக்காகச் செய்யவேண்டிய நல்ல பணிகளை எல்லாம் அவர்கள் ஆற்றி வந்தார்கள்.

ஆஸ்தமா என்ற நோயினால் அவர்கள் பெரிதும் அல்லலுற்றதால் தினமும் ஊசி போட்டுக்கொண்டிருப்பார். அப்படி இருந்தம்கூட ஒரு சட்டசபை கூட்டத்திற்காவது அவர்கள் வராமல் இருந்தது கிடையாது. அவர் தன்னுடைய தன்னலம் கருதா சேவையினால் எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார்கள். அன்னருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டுமென்று இறைஞ்சி இந்த அளவில் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI P. RAMAMURTHI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை துவங்கிய காலத்திலிருந்து அனேகமாக ஒவ்வொரு தடவையும் இந்த மாதிரியான தீர்மானம் நிறைவேற்றவேண்டிய துன்பத்திற்கு நாம் உள்ளாகியிருக்கிறோம். இந்தத் தடவை ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்களுடைய மறைவைக்குறித்து அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றவேண்டிய

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
SRI S. VENKATRAMA AYYAR, M.L.A.

25th February 1956] [Sri P. Ramamurthi]

துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு, அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபட்டு, நாட்டுக் காகவும், நாட்டு மக்களுக்காகவும் செய்திருக்கக்கூடிய தொண்டுகளை எல்லாம் பற்றி சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும், அவருடைய ஜில்லாவையே சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்னருடைய குடும்பத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில், நானும் அவர்கள் எல்லோரும் கூறியவற்றிற்கு எல்லாம் ஐக்கியப்பட்டு, இத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

* **SRI C. MUTHIAH PILLAI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் ஆகஸ்டு மாதம் நடந்த சபையிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி கண்கூறுகள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு நடந்த கூட்டத்திற்கு எல்லாம் இந்தச் சபையில் வந்து கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற அவாவோடு “எனக்குக் கீழே அறை கொடுத்தால் கண்டிப்பாக வருகிறேன்”, என்று சொன்னார்கள். அவருக்குக் கீழே அறை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எல்லாம் நாங்கள் செய்தோம். எங்களுக்கு எல்லாம் அவர் வரவேண்டும், ஏதாவது யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றே இருந்தது. அவர் வசித்த பிராந்திய மக்களுக்கு அவர் செய்திருக்கும் சேவை சொல்ல முடியாதது. அவர் மேலும் மேலும் என்ன என்ன காரியங்களை நாங்கள் செய்து வரவேண்டுமென்பதற்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவார்கள். பல விஷயங்களை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லவேண்டுமெனவும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆறு மாத காலமாக அவர் நோயினால் பட்ட துன்பம் அதிகம், சில சமயங்களில் அவரை நாங்கள் அவருடைய அறையிலிருந்து தூக்கிக் கொண்டு கீழே வந்திருக்கிறோம். அந்த நிலையிலும் அவர்கள் பொதுப் பணியை விடாமல் செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. அவர் அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்குச் செய்திருக்கும் சேவையும், அதனால் அந்தப் பிராந்திய மக்கள் எவ்வளவு அன்போடு வில்லாசத்தோடு நடந்துகொண்டார்கள் என்பதற்கும் சான்று, அவர் இறந்ததுடன், அவருடைய பிரேதம் எல்லா மக்களுக்கும் தான் சொந்தம் என்ற வகையில் பலவிதமான மரியாதைகளைச் செய்ததேயாகும்.

அவர்கள் இந்தச் சபையிலே நிகழ்த்திருக்கும் பிரசங்கங்களைப் பார்த்தால், தஞ்சை ஜில்லாவின் சார்பாக இனி அவ்வாறு யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு கருத்து உள்ளவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று தான் வருத்தப்பட வேண்டியவரை இருக்கிறேன்.

முக்கியமாக அவர்கள் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு, அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபட்டு, இந்தச் சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி செய்து வந்திருக்கும் சேவைகளை எல்லாம் பாராட்டி, இந்த நேரத்தில் நான் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. MARIMUTHU** : கனம் தலைவர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராம அய்யர் அவர்களின் மரணத்தைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவதற்கே என் மனம் மிகவும் தடுமாற்றம் அடைகிறது. அவர் பட்டுக்கோட்டை வாசி, நானும் பட்டுக்கோட்டை வாசி என்ற முறையில் அவருடைய சேவைகளை நன்கு அறிவேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் அன்னருடைய சேவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவர் பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினராகவும், தஞ்சை ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராகவும், இன்னும் அநேக ஸ்தாபனங்களிலும் இருந்திருக்கிறார். அவர் வாலந்த காலத்தில் அவருடைய சேவைகளை வகுத்துக்கொள்வதற்கே நேரம் போதாமல் அவர் இருந்திருக்கிறார். குறிப்பாக அவருடைய சேவைகளைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமானால், ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்காக அவர் மிகவும் பாடுபட்டிருக்கிறார். ஹரிஜனங்களுடைய நலன்களுக்காக என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்து வந்தார். அன்னார் பிராமண சமூகத்தில் பிறந்தவராக இருந்தாலும்,

11-20
a.m.

[Sri M. Marimuthu] [25th February 1956]

ஜாதி மத வித்தியாசம் பாராட்டாத தன்மையுடையவர். என்னைப் பொருத்த வரையில் அவருடைய வீட்டில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் நான் பழகுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தவர். அவ்வளவு நெருக்கமாக நாங்கள் பழகிவந்திருக்கிறோம்.

ஸ்ரீமான் நாடிமுத்துப் பிள்ளை அவர்களைப்போலவே இவரும் என்னுடன் நல்ல முறையில் பழகிவந்தார், மிகவும் அன்புடனும் இருந்துவந்தார்கள். ஸ்ரீமான் நாடிமுத்துப் பிள்ளை அவர்களும், ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராம அய்யர் அவர்களும் மறைந்தது பட்டுக்கோட்டைக்கு ஒரு பெரிய நஷ்டம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பட்டுக்கோட்டைக்கு மட்டுமல்ல; தஞ்சை ஜில்லா முழுவதற்குமே ஒரு நஷ்டம். தஞ்சை ஜில்லாவின் நிலைமையை இந்தச் சபை முன்பாக அவர்கள் மிகவும் திறம்பட எடுத்துச் சொல்லிவந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இறந்தது எங்கள் ஜில்லாவிற்கு மிகப் பெரிய நஷ்டமாகும். ஏழை மக்கள் முதல் பணக்காரர் வரை எல்லோரையும் ஒரே விதமாக பாவித்து வந்தார்; எந்தவிதமான கட்டு பாகுபாடும் இல்லாமல், ஜாதி மத பேதத்தைப் பாராட்டாமல் பொது மக்களின் நன்மையே முக்கியம் என்று கருதி உழைத்து வந்தார்.

அவருடைய சடலத்தை மயானத்திற்குக் கொண்டுவரவதற்கு முன்பாக செய்யவேண்டிய வைதிகச் சடங்குகளெல்லாம் பிரம்மண சமூகத்தினர் வழக்கமாகச் செய்வதுபோல்தான் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சொன்னாலும், பொது மக்கள் அதற்கு அவ்வளவாக இடம் கொடுக்காமல், பொது மக்களெல்லோராலும் போற்றப்படுவதற்கு ஒருவரை, பொதுச் சேவை செய்துவந்த ஒருவரை, பொது மக்களின் இஷ்டத்திற்கிணங்கவே கடைசி மரியாதைகளுடன் எடுத்துச்செல்லவேண்டியதாயிற்று. வைதிகக் கிரியைகளை பத்து நிமிடங்களுக்குள்ளாக முடிக்கும்படி செய்துவிட்டு, பொதுமக்களுடைய இஷ்டத்தின்படி அந்தச் சடலத்திற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்தார்கள். உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை புஷ்பத்தால் மறைத்து, பிரேதம் என்றுகூட தெரியாத அளவுக்கு மலர் மாலைகளை ஜோடனை செய்து, ரதத்தில் ஏற்றிச் செல்வதுபோல் பல்லக்கு முதலியவை ஜோடித்து, மயானம் போகும் வரையில் மிகவும் ரிதத்தையோடு கொண்டு போய் தகனம் செய்யப்பட்ட காட்சி மிக உருக்கமாகவும், பிரமாதமாகவும் இருந்தது.

அன்றை அட்வொகேட்டாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலிலேயே ஈடுபடாமல், பொதுமக்களின் சேவைக்காகவே வாழ்நாள் முழுவதும் கட்சிப் பிரதிபலி இன்றி பாடுபட்டு வந்தார். அவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச காலம் உயிருடன் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அவருடைய மறைவு எனக்குப் பெருத்த நஷ்டமாகும். எனக்கு ஒரு கை முறிந்துவிட்டது மாதிரி இருக்கிறது. சாதாரணமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளைவிட அவர்கள் மிக உயரிய முறையில் சட்டசபையிலும் வெளியிலும் காரியங்களைச் செய்துவந்தார். அவருடைய சேவைகளைச் சொல்லி முடியாது. ஆகையால், அவருடைய மரணத்திற்கு அனுதாபம் காட்டி என்னுடைய சொற்பொழிவை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11 25
a.m.

MR. SPEAKER: I desire to associate the Chair with the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House and other hon. Members. Mr. Venkatrama Ayyar belonged to an old and respectable family and he was well known for his pious and charitable disposition. He practised as a lawyer at Pattukottai and devoted the best years of his life to the service of his constituency and of his party. For many years he guided the deliberations of the Pattukottai Panchayat Board as its President. As Vice-President of the Taluk Board and as Member of the District Board, he brought to bear on the deliberations of those bodies a deep sense of public interest. He was a prominent figure in Pattukottai and was closely associated with all the public activities there and took

25th February 1956] [Mr. Speaker].

a keen interest in the working of the Co-operative Urban Bank, Co-operative Land Mortgage Bank and the Nadiambal Bank. As a Member of the Assembly, his contributions to the discussion may not be many, yet on those occasions when he spoke whether it be on the Governor's Address or on the General Budget discussions or on Bills like the Madras Indebted Agriculturists Relief Bill, he exhibited a rare concern for the welfare of the underprivileged and the lowly. He was a strong and steadfast member of his party and his presence in the lobby and his genial conversation will long remain a cherished memory. May his soul rest in peace.

By way of passing the resolution, and as a mark of respect for the departed soul, I request hon. Members to stand in their places in silence for two minutes.

The resolution was carried *nem con* all the Members standing.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a mark of respect for the departed soul, I propose that the House may be adjourned for the day.

MR. SPEAKER: As a mark of respect for the departed soul, the House will now stand adjourned to 11 a.m. on Monday, the 27th February 1956.

The House then adjourned.

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

UNSTARRED QUESTIONS.

Roads in Cuddalore taluk

618 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the particulars of roads maintained by the Public Works Department in Cuddalore taluk; and

(b) the aid and loan sanctioned by the Government for the maintenance, renewal and construction of roads by the district board and the municipality in that taluk in 1953-54?

A.—(a) The roads mentioned below are maintained by the Government in Cuddalore taluk:—

Serial number and name of road.	Classification.	Length.	
		M.	F. FT.
1 Cuddalore-Chittoor road ..	State Highway ..	23	6 0
2 Cuddalore-Pondy road ..	Major District road.	5	3 0
3 Cuddalore-Chidambaram road.	Do.	13	6 0
4 Cuddalore-Vriddhachalam road.	Do.	19	0 0
5 Perumal Tank Bund road ..	Do.	9	1 619

(b) During 1953-54 the district board utilized Rs. 20,951-4-0 for capital works on some of its roads in Cuddalore taluk out of the grant of Rs. 92,500 sanctioned to it in that year.

[25th February 1956]

Warehousemen in Government Stores

619 Q.—SRI T. P. ELUMALAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of warehousemen in the Government Stationery Stores under the Controller of Printing and Stationery and their total service including their service prior to their being classified as warehousemen;

(b) how many warehousemen retired in 1954 and what their total period of service since their appointment in the department was;

(c) the pension benefits that the above Government servants are eligible for;

(d) whether since 1946, pension has been granted in any departments to persons whose major part of service was under establishment paid from contingencies and their regular service was only a small proportion; and

(e) if so, in how many cases and what were the pension benefits granted?

A.—A statement^a is placed on the table of the House.

620 Q.—SRI T. P. ELUMALAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what is the scale of pay for warehousemen in the Government Press and for those in Government Stationery Stores;

(b) the duties of the above Government servants;

(c) how many mazdoors and lascars are employed in the Government Stationery Stores and what their wages are;

(d) whether the above Government servants are entitled to casual leave, sick leave and other benefits usually granted to Government servants;

(e) what are the salaries of carpenters and tinkers in the Government Stationery Stores; and

(f) whether the above carpenters and tinkers are eligible for any leave benefits; and, if so, what they are?

A.—A statement^b is placed on the table of the House.

Aided elementary school teachers

621 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House a copy of instructions issued by the Government regarding the disbursement of salaries among the aided elementary school teachers in cases where maintenance grant is not allowed in any particular month for any teachers for want of total average attendance of students?

^a Printed as Appendix I on pages 35–36 infra.
^b Printed as Appendix II on pages 36–37 infra.

[25th February 1956]

A.—Under rule 4 (1) of the Rules for Aid relating to Elementary Schools, for want of total average attendance of pupils in a particular month teaching grant will not be assessed for that month for the teacher or teachers affected. But the teacher or teachers so affected are paid their salaries for that month by the management as per the terms of the Teachers Service Register. The Director of Public Instruction has issued necessary instructions in the matter to the Inspecting Officers to this effect. A copy^a of rule 4 (1) of the Rules for Aid relating to Elementary Schools and a copy of the instructions issued by the Director of Public Instruction are appended.

National and State Highways

622 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the length of National and State Highways on 8th August 1955 (i) in the State and (ii) in Malabar; and

(b) the length of Highways on 8th August 1955 (i) in the State and (ii) in Malabar, cement concrete and provided with 'black-top'?

A.—(a) The total length of National Highways and State Highways in the State on 8th August 1955 was 2,797 miles and that in Malabar district was 403 miles 4 furlongs.

(b) The total length of Highways in this State provided with cement concrete and black-top surface on 8th August 1955 was 1,958 miles 3 furlongs and the corresponding figure in Malabar district was 167 miles 5 furlongs.

Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948

623 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the total acreage brought under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, so far under the following heads:—

(i) Zamin lands, districtwar,

(ii) Inam lands, districtwar,

(iii) Total acreage on each of the above items, districtwar?

^a Printed as Appendix III on page 38 infra.

[25th February 1956]

A.—

District.	Total acreage of zamin lands brought under the Abolition Act.	Total acreage of inam lands brought under the Abolition Act.	Total acreage in district.	
			Zamin lands.	Inam lands.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	ACS.	ACS.	ACS.	ACS.
1 North Arcot ..	227,680.00	29,455.00	239,075.00	49,259.00
2 Tanjore ..	147,153.36	320,270.16	147,153.36	512,114.40
3 South Arcot ..	3,959.29	24,571.95	8,376.95	38,827.07
4 Tirunelveli ..	703,060.10	130,640.34	714,983.30	180,174.53
5 Madras ..	2,217.00	2,432.00	2,217.00	2,432.00
6 Tiruchirappalli.	339,232.00	107,343.00	339,232.00	181,502.00
7 Madurai ..	425,360.00	101,744.00	677,389.00	105,584.00
8 Chingleput ..	326,294.09	140,600.48	326,294.09	170,992.94
9 Ramanatha- puram.	1,247,464.00	407,816.00	1,249,334.00	525,559.00
10 Coimbatore ..	69,760.00	Nil.	76,156.86	9,286.41
11 Salem ..	712,985.60	23,750.40	712,985.60	133,568.00

Electrification of Government Hospital, Ponnani

624 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to electrify the Government Hospital at Ponnani; and

(b) if so, when?

A.—(a) & (b) The Government have sanctioned the proposal for the electrification of the Government Hospital, Ponnani.

District Harijan Welfare Officers

625 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the duties of the District Harijan Welfare Officers;

(b) The posts to which appointments can be made by the District Harijan Welfare Officers; and

(c) the posts to which Harijan candidates were appointed by the District Harijan Welfare Officer in the South Arcot district in the year 1954–55?

A.—(a) The District Welfare Officer is in charge of the administration of the Harijan Welfare Work in the district and his office forms part of the Collectorate in the district. The main duties of the officer are the supervision of Harijan Welfare Schools and Government Harijan hostels, inspection of subsidized hostels and disbursement of lump-sum boarding grants and scholarships awarded by the Harijan Welfare Department and supervision of the supply of midday meals in the Harijan Welfare schools.

25th February 1956]

Besides these, acquisition of house-sites, burial-grounds, pathways, etc., and provision of drinking-water wells and other amenities for the Harijan community wherever necessary are also attended to by the District Welfare Officer.

(b) District Welfare Officers are competent to appoint Harijan Welfare school teachers, and wardens of the Government Harijan hostels.

(c) Seventeen teachers were appointed during the year 1954–55 and all of them belong to Harijan community.

Drinking-water wells for Harijans

626 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of drinking-water wells dug by the District Harijan Welfare Officer in the several villages of the South Arcot district in the year 1954–55 talukwar?

A.—The number of drinking-water wells dug during 1954–55 under the Harijan Welfare Scheme in South Arcot is as follows:—

Chidambaram taluk	...	...	...	...	5
Vriddhachalam taluk	...	...	...	...	2
Tirukkoyilur taluk	...	...	...	...	2
Villupuram taluk	...	...	...	...	1
					—
Total	...	...	...	...	10
					—

In addition 32 wells were sunk for the benefit of Harijans under the Rural Water-supply Scheme and 43 wells under the Community Project Scheme.

627 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of wells sunk for drinking-water in the cheris in the Vikravandi Constituency in 1955; and

(b) the names of villages from which applications have been received in 1955 for digging drinking-water wells in the cheris in Vikravandi constituency and the action taken thereon?

A.—(a) Three (completed).

(b)

Names of villages.	Action taken.
(1)	(2)
(1) Dharmapuri	} Works are in progress.
(2) Kakkanur	
(3) Arasalapuram	
(4) Vengandur	
(5) Reddikuppam	
(6) Esalam	

[25th February 1956]

Names of villages. (1)	Action taken. (2)
(7) Nemur	Works are in progress.
(8) Thoravi (east)	
(9) Pidari pattu	
(10) Narasinganur	
(11) Ariyalurthirukkai	
(12) Cusba Karnai	Estimates sanctioned. Works to be started.
(13) Ennaiyiram	
(14) Viramur	
(15) Perumangalam Poondi	
(16) Bramadesam	
(17) Chinnappanaickenpalayam	Estimates prepared and pending sanction.
(18) Nangathur	
(19) Koralur	
(20) Nelkaranai	
(21) Kundalapuliyur	
(22) Gudalur	Estimate under preparation.
(23) Adanur	
(24) Athiyurthirukkai	
(25) Vellayampat	
(26) Mundiambakkam	
(27) Thenperi	
(28) Seyyathuvannan	
(29) Panamalai ..	

628 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of drinking-water wells in Avanipurcherry in Tindivanam taluk, South Arcot district; and

(b) whether the wells have been deepened and cleaned, and if not, the reasons therefor?

A.—(a) Two.

(b) One well was repaired very recently. The other well is in good condition and in use.

629 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a drinking-water well has been sanctioned for the Harijans of Chettikkuppamcheri, an hamlet of Anumanthai village in Tindivanam taluk; and

(b) if so, the reasons for not digging the well so far?

A.—(a) Yes.

(b) The well was completed except for the platform, which will be taken up in March 1956 after allowing sufficient time for consolidation.

45th February 1956]

Costume of students of Medical Colleges

630 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to lay on the table of the House a copy of the instructions regarding the costume of students of the Medical Colleges during ordinary lecture classes?

A.—A statement^a is placed on the table of the House.

Ranee's Hospital, Pudukottai

631 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total income derived from the paying ward of the maternity section in the Ranee's Hospital in Pudukottai Division of Tiruchirappali district during the calendar years 1953, 1954 and up to 31st August of 1955; and

(b) the number of cases in which the special maximum fee for maternity was collected and the maximum income charged in each case?

A.—(a) Income derived during the year —

		Hospital stoppages.	Maternity or confinement charges.	Total.
		RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1953	..	166 8 0	173 8 0	340 0 0
1954	..	290 4 0	245 0 0	535 4 0
1955	..	402 4 0	390 0 0	792 4 0
			(up to 21st Decem- ber 1955)	(up to 21st Decem- ber 1955)

(b) The number of cases in which the maximum fee for confinement was collected during the year was as follows :—

1953—Nil.

1954—Three.

1955—Three.

Maximum fee is collected from all patients or from their guardians whose income is Rs. 300 per mensem and above. The income of the three persons referred to in 1954 was Rs. 325 Rs. 300 and Rs. 500 per mensem respectively and that of the persons referred to in 1955 was Rs. 416, Rs. 600 and Rs. 350 per mensem respectively.

Nurses' quarters

632 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of nurses in the Government General and Stanley Medical Hospitals, Madras, provided with rooms in the nurses' quarters;

[25th February 1956]

(b) the number of rooms and the accommodation available in the nurses' quarters;

(c) the conveyance and convenience provided to the nurses working in the Government General and Stanley Hospitals for their stay in the above quarters; and

(d) the amount spent on annual repairs and maintenance charges of the quarters?

A.—(a) Two hundred and ninety-three members of the nursing staff of both the Government General Hospital, Madras, and the Government Stanley Hospital, Madras, are provided with rooms in the Nurses' Home attached to the Government General Hospital, Madras.

(b) Three hundred and fifty-six rooms are available in the Nurses' Home, and they can accommodate 347 members of the nursing staff.

(c) Furniture, lighting, water, etc., are provided for the inmates free of cost. Facilities exist for indoor and outdoor games and a well-equipped library is also provided. The nurses of the Government Stanley Hospital staying in the Nurses' Home are provided with one motor van with a driver and a conductor at Government cost for their conveyance and the lunch required for them is brought from the Stanley Hospital by the van. There is also a common mess in the Nurses' Home.

(d) A sum of Rs. 1,000 was sanctioned during the year 1954-55 for the maintenance and repairs of the building. The repair charges for 1955-56 have been estimated at Rs. 2,600.

City Improvement Trust

633 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the extent of land purchased by the City Improvement Trust at Trustpuram, Madras;

(b) the approximate cost price per ground;

(c) the price fixed by the Trust for selling per ground;

(d) whether this land is intended for the Low Income Group Housing Schemes;

(e) the approximate cost of each superstructure to be constructed thereon; and

(f) whether the charges for the improvement of the land is included in the selling price?

A.—(a) The extent of the land is 59.14 acres.

(b) The cost price is Rs. 400 per ground.

(c) The sale price fixed by the Trust is Rs. 1,750 per ground.

25th February 1956]

(d) A portion of the Trustpuram scheme area is intended to be utilized for the construction of houses under the Low Income Group Housing Scheme.

(e) The approximate cost is about Rs. 8,000 per house.

(f) Yes, Sir.

634 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chairman of the City Improvement Trust has submitted a scheme to the Government recently regarding the rehabilitation of evicted slum dwellers in Puliur Scheme Area (Trustpuram), Kodambakkam.

(b) if so, the details of the scheme;

(c) whether the Government have taken any steps to implement the scheme; and

(d) if not, the reasons therefor?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) At present there are 1,600 families of hut dwellers in the Mambalam tank bund area. According to the scheme formulated by the Trust and approved by the Government, 300 families of the hut dwellers are to be accommodated in the North Saidapet Scheme area, and 100 families in Trustpuram, Kodambakkam. The remaining 1,200 families are to be resettled in the Puliur Scheme area.

(c) A loan of Rs. 5 lakhs for the acquisition of lands in the Puliur Scheme area, and a grant of Rs. 1,38,400 for the provision of amenities in the area have been sanctioned by the Trust. A further loan of Rs. 2,76,700 will also be sanctioned shortly to the Trust for the provision of amenities. The Corporation of Madras also has been asked to pay a contribution of Rs. 1,38,400 to the Trust for the purpose.

(d) Does not arise.

Municipal and Corporation elections

635 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of municipalities and corporations in respect of which elections have been held in September and October 1955;

(b) the expenditure incurred by the Government;

(c) the percentage of the voters who exercised their franchise; and

(d) the number of votes declared invalid?

A.—(a) The ordinary elections to the Corporation of Madras and 59 municipal councils (exclusive of Kumbakonam and Ambur) were held in August-October 1955.

[25th February 1956]

(b) Under the Madras City Municipal Act, 1919, and Madras District Municipalities Act, 1920, the entire election expenses are borne by the Corporation of Madras and municipal councils respectively.

(c) The percentage of voters who exercised their franchise was 38.2 in the case of the elections to the Corporation of Madras, and 62.7 in the case of elections to municipal councils.

(d) The number of invalid votes in the case of elections to the Corporation of Madras was 16,418 and 27,306 in the case of elections to municipal councils.

636 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the total number of voters for the Madras Corporation election in 1955;

(b) the number of persons that voted in the election; and

(c) the total number of invalid votes?

A.—(a) Divisional seats ..	780,970 *	* This does not include 84,545 voters in divisions 11, 13, 15, 23, 38 and 41 where there was no contest.
Labour seats ..	4,896	
	785,866	
(b) Divisional seats ..	296,371	
Labour seats ..	3,529	
	299,900	
(c) Divisional seats ..	16,192	
Labour seats ..	113	
	16,305	

Handloom factories at Karur

637 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was any tripartite talk with regard to the dispute between the workers and the managements of the handloom factories at Karur in Tiruchirappalli district during October 1955; and

(b) whether the Labour Commissioner has received any report from the Labour Officer, Karur, about the closure of some factories when the talks were pending?

25th February 1956]

A.—(a) In September 1955, the managements of Innasimuthu Mudaliar Weaving Factory and Viswam Textiles, Karur, put up notices that the factories will be closed from 5th October 1955 and 14th October 1955 respectively. The Commissioner of Labour discussed this matter with the managements and the representatives of the workers at Karur on 15th September 1955. No tripartite meeting was, however, held in October 1955 on this matter.

(b) The Commissioner of Labour received the conciliation reports of the Labour Officer in regard to the dispute in the two factories.

Government Transport buses in the City

638 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Leyland Royal Tiger buses put on road up to date in the City of Madras in 1955;

(b) the cost of purchase;

(c) the number of old buses that are fit for running on the roads;

(d) how many old buses are repaired on the road after repairs in the workshop; and

(e) how many buses have been condemned for being unfit to be put on road and for being auctioned?

A.—(a) Fifty buses purchased have been put on the road.

(b) For each bus of 187" wheel base—Rs. 63,821 (approximately) (including sales tax).

For each bus of 210" wheel base—Rs. 64,096 (including sales tax).

(c) 317.

(d) The number of old buses attended to on the road with the assistance of the mobile squad is 20 per day on an average. These defects are of a minor nature which the squads are able to rectify without undue interruptions in service.

(e) 34.

Road east of Palar anicut near Pudupadi village

639 Q.—SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation was made by the people of the surrounding villages of Palar anicut near Pudupadi village in Wallajah taluk to the Hon. Minister, when he visited the anicut about the middle of last month, for throwing open the road east of the anicut for pedestrian and vehicular traffic; and

(b) if so, the action taken thereon?

[25th February 1956]

A.—(a) Yes, Sir,

(b) The road was thrown open to the public for local traffic and it is now in use by the public. Improvements to the road are also proposed to be carried out.

Extension of electricity to certain panchayat areas

640 Q.—SRI V. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the supply of electricity has been extended to the panchayat areas of Srivaikuntam and Tiruchendur taluks in Tirunelveli district?

A.—A list of panchayat areas of Srivaikuntam and Tiruchendur taluks which have and which do not have electricity supply is annexed.

ANNEXURE.

Serial number and names of the panchayat.			Present position regarding supply of electricity.
<i>Tiruchendur taluk.</i>			
1	Tiruchendur		Supply is existing.
2	Satankulam		Do.
3	Alwarthirunagari		Do.
4	Nazareth		Do.
5	Arumuganeri		Do.
6	Kayaipatnam		Do.
7	Udangudi		Work for extension of supply is in progress.
8	Kulasekarapatnam		Do.
<i>Srivaikuntam taluk.</i>			
1	Srivaikuntam		Supply is existing.
2	Samayapuram		Work for extension of supply is in progress.
3	Eral		Do.

Free elementary education to all children

641 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to give free elementary education to all the children in the State irrespective of the income of the parents?

A.—The Elementary Education Committee has recommended that no elementary school under public or private management should be allowed to levy fees. The recommendations of the Committee are under consideration.

25th February 1956]

Diversion of Vaigai waters for irrigation

642 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Special Development Officer Sri S. Arul Dass has submitted any scheme to divert the Vaigai water through supply channels by erecting high walls at Thiruppuvanam, Palayanoor, Perungarai, Avaranthel, and Valasai and by constructing high shutters and, if so, the action taken thereon?

A.—The Special Officer recommended the construction of anicuts across the Vaigai near four places only, viz., Thiruppuvanam, Perungarai, Avaranthel and Valasai. The anicut proposed near Thiruppuvanam would, however, benefit Palayanoor also. The proposals had already been examined in pursuance of the suggestions of the State Food Advisory Committee but had to be deferred till the Vaigai Reservoir Project came into existence, as they depended on assured supplies in the river (which were doubtful) and on the ryots lower down not raising any objections. The Chief Engineer was, however, asked to construct sluices to channels, where necessary, to ensure adequate supplies to the areas referred to.

Higher grade trained teachers sitting for S.S.L.C. Examination

643 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total number of higher grade trained teachers who had appeared for the S.S.L.C. Public Examination by private study in the year 1954?

A.—The total number is 1,650 and 1,317 in March and October 1954, respectively.

Water-supply schemes

644 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps, if any, taken by the Government to help the Panchayat Board, Thuraiyur, to expedite the water-supply scheme?

A.—The Executive Officer, Thuraiyur Panchayat, has been asked by the Sanitary Engineer to get the detailed plans and estimates prepared by the District Panchayat Supervisor with the help of the Assistant Engineer (Public Health), Investigation, Tiruchirappalli, for the scheme of water-supply with the Kasikulam taluk as the source.

645 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any provision has been made in the Second Five-Year Plan to improve the protected water-supply in Tiruvallur Municipality, Chingleput district; and

(b) if so, the estimated cost thereof?

[25th February 1956]

A.—(a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Panchayat Boards

646 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of elected members in the Panchayat Board, Turaiyur, Tiruchirappalli district; and

(b) why no election has been held so far to fill the vacant seats of members and the office of the President?

A.—(a) The number of members is thirteen, excluding the president, all of whom are elected.

(b) The delay was due to administrative reasons and the Inspector of Municipal Councils and Local Boards has since issued instructions to the Additional District Panchayat Officer, Tiruchirappalli, to conduct the casual elections, urgently.

647 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of applications received by the Government from the villagers of Villupuram taluk for the opening of new panchayat boards in 1955, till now;

(b) the number opened; and

(c) the reasons for the delay in opening the other panchayat boards?

A.—(a) Fifteen applications were received by the Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Central Range.

(b) Three panchayats were constituted.

(c) Proposals for the constitution of panchayats in the remaining twelve cases are under examination.

Scholarships for the Harijan students of Kuthuparamba

648 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any applications for scholarships have been submitted by the Harijan students of Kuthuparamba High School to the Director of Harijan Welfare, Madras, this year; and

(b) if so, the number granted and the number rejected with reasons for rejection?

A.—(a) & (b) Two applications for residential scholarship and one for non-residential scholarship were received by the Director of Harijan Welfare and the Collector of Malabar respectively. All the three applicants were granted scholarships.

[25th February 1956]

Steam laundry in Government hospitals

649 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Government Hospitals in the State which have steam laundry;

(b) the number of hospitals in need of steam laundry and the proposals before the Government for their provision; and

(c) the approximate cost of a steam laundry and the number of clothes which can be washed at a time?

A.—(a) Eight.

(b) Fifteen medical institutions are in need of steam laundries. There is a proposal to provide a steam laundry in the Erskine Hospital, Madurai.

(c) The approximate cost of installation of one steam laundry unit in a hospital will be Rs. 3.6 lakhs and the number of clothes that can be washed at a time is 400.

Loans for development schemes

650 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any requests from any of the panchayat boards in Malabar for loans for carrying out development schemes within their jurisdiction; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) & (b) Government have not received any requests in the matter. But, the Inspector of Municipal Councils and Local Boards who is the chief controlling authority for panchayats has stated that an application of the Chowghat panchayat for a loan of Rs. 90,000 for cement concreting the road leading to Guruvayur is under his consideration.

Pest attack in Usilampatti firka

651 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of damage caused to the crops by red caterpillars in Usilampatti firka of Madurai district in the second week of October 1955; and

(b) the preventive and relief measures taken by the Government?

A.—(a) Figures are not available separately for Usilampatti firka.

(b) The District Agricultural Officer, Madurai, inspected Usilampatti on 7th October 1955. He arranged for large-scale demonstrations of the various control measures such as (1) digging

[25th February 1956]

out the cocoons near bunds and edges, (2) trapping and hand-picking of moths, (3) collection of egg masses from leaves and (4) spraying or dusting with BHC in the earlier stages and with Folidol in the later stages. The Plant Protection Officer (Entomology), Coimbatore, also inspected the areas and advised the ryots to take up control measures. But a few ryots alone took up remedial measures. As a result of the departmental propaganda and demonstrations, the caterpillars were trenched and trapped in about 150 acres only. The situation considerably improved and almost came to normal when fortunately the north-east monsoon set in full force in that area from 16th October 1955. The caterpillars had been washed away due to the heavy rains.

State Sugarcane Committee

652 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the State Sugarcane Committee was constituted and who are the members of it;

(b) the basis of nomination of members to the said Committee; and

(c) the functions of the Committee and whether any of its recommendations have so far been implemented by the Government?

A.—(a) The Committee was first constituted in 1945. After the Andhra partition it was reconstituted in June 1954. The following are the official and non-official members of the Committee:—

Official Members.

- 1 Director of Agriculture—*Chairman.*
- 2 Sugarcane Specialist—*Secretary.*
- 3 Registrar of Co-operative Societies, Madras.
- 4 State Marketing Officer, Madras.

Non-Official Members.

- 5 Dr. T. S. Venkataraman, No. 56, Thyagaraya Road, Thyagarayanagar, Madras.
- 6 Messrs. Parry & Co., Limited, Madras.
- 7 A representative of South India Sugar Mills Association, Madras.
- 8 Sri P. S. Balaji, Nariyumbut, Gudiyattam taluk, North Arcot.
- 9 Sri R. R. Ramaswamy Naidu, Udumalpet, Coimbatore district.
- 10 Sri R. Venkatasubba Reddy, Advocate, Tindivanam, South Arcot.
- 11 Sri C. K. N. S. Nagarajan, Valavanur, South Arcot district.

[25th February 1956]

(b) The Director of Agriculture, Madras, proposes a panel of names to represent various interests, such as sugarcane growers, jaggery manufacturers, sugarcane co-operative societies, sugar manufacturers, etc., and the Government nominate the members from the panel.

(c) The functions of the Committee are similar to those of the Indian Central Sugarcane Committee at New Delhi, viz., improvement and development, growing and marketing of sugarcane and the manufacture of its products in the State. It can make recommendations to the Government regarding the research and development work in the State in sugarcane.

The following recommendations were made by the Committee at its meeting on 26th August 1955:—

(i) Further trials might be conducted in the Sugar Factory Liaison Farms with different times of plantings and harvest durations for conclusive data on yield and sucrose of Co. 419 cane and in the meanwhile the factory might increase the acreage allotted to growers in different planting months up to 200 acres.

(ii) The Agricultural Department should continue to carry on research on both fundamental and practical aspects in sugarcane and may collaborate with the factory farms for effective conduct of trials. The details about the mode of collaborations were left to the Director of Agriculture.

(iii) A sub-station in Tiruchirappalli district and a Central Research Station at Palur should be established and that with their establishment the Liaison Farms at Nellikuppam may be shifted to the proposed Kolanur Sugar Factory and the one at Kulitalai may be abolished.

The Director of Agriculture's proposals in respect of the recommendations in items (i) and (ii) above have been received and they are under the consideration of the Government. As regards the recommendation in item (iii) above, the Director of Agriculture has since submitted detailed proposals for the establishment of a sugarcane sub-station at Tiruchirappalli district and a Central Sugarcane Research Station at Nellikuppam. These proposals have been tentatively accepted and are being considered as Part II Schemes for 1956-57. The Sugarcane Liaison Farm at Nellikuppam was abolished with effect from 1st June 1955 and that at Kulitalai from 16th October 1955. In view of the proposal to start a full fledged Central Sugarcane Research Station at Nellikuppam, the Government do not consider it necessary at present to have a liaison farm at Kolanur.

Bye-election in Thousand Lights Constituency

653 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of polling booths opened for the bye-election in the Thousand Lights Assembly Constituency on 19th November 1955;

[25th February 1956]

- (b) the percentage of voters who had cast their votes; and
 (c) the expenditure incurred on account of this bye-election?

A.—(a) Three hundred and seventeen polling stations (each polling station had only one booth).

(b) 8.68 per cent.

(c) Rs. 23,712-0-4. (This does not include the amounts paid by Heads of Departments of Government to the members of their staff detailed for polling duty and to the police personnel deputed for bandobust arrangements.)

Assignment of house-sites for Harijans

654 Q.—SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total number of applications received for assignment of house-sites in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, during the period from 1953 to 1955 and the number disposed of; and

(b) the number of applications received from the Harijans?

A.—(a)

Year.	Total number of applications received.	Number disposed of
1953	164	152
1954	219	180
1955	1,670	430

(b)

Year.	Number of applications received from Harijans alone.
1953	32
1954	100
1955	282

Community Halls in certain Block Development areas

655 Q.—SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Community Halls constructed in the Block Development area in Valikandapuram and Vengalam firkas in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, separately?

A.—Two and five Community Halls have been constructed so far in Valikandapuram and Vengalam firkas respectively. Four more are under execution in Valikandapuram firka. It is proposed to take up the construction of four more in each of the firkas

25th February 1956]

Improvements under the Block Development Scheme

656 Q.—SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any improvements have been made in Mangalam village, Valikandapuram firka in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, under the Block Development Scheme; and

(b) if so, what they are?

A.—(a) Yes.

(b) Mangalam is one of the hamlets of Thevaiyur village, the other hamlet being Renjangudi. The following works were executed in this village :—

(1) A community hall was constructed at Thevaiyur at an estimated cost of Rs. 4,000;

(2) a well was renovated in Mangalam at a cost of Rs. 1,000;

(3) a school building was repaired at Renjangudi at a cost of Rs. 380;

(4) a radio set was installed at Renjangudi at a cost of Rs. 750 with a Government grant of Rs. 385;

(5) one first-aid centre for animals was opened at Mangalam and this centre is being attended to by the Extension Officer for Animal Husbandry once in a week. Drugs were supplied to this centre to the value of Rs. 400;

(6) sprayer and duster and pesticides were supplied to the co-operative societies at Renjangudi and Thevaiyur at concessional rates for free distribution to the ryots;

(7) an adult school was opened at Renjangudi and equipment such as lights, books, etc., was supplied at a cost of Rs. 120;

(8) street lights were provided to this village;

(9) dust-bins were supplied to the panchayats at a cost of Rs. 50; and

(10) recreation clubs were started in this village and sports materials worth Rs. 100 were supplied.

Bench Court at Tindivanam

657 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the sanctioned strength of the members of the Bench Court at Tindivanam in South Arcot district;

(b) when the members were last nominated;

(c) how many of them are holding this office for more than one term successively or by turns;

(d) whether there are any rules for this appointment;

(e) whether any reservation is made for Harijans; and, if so, whether any Harijan is at present functioning as a Magistrate;

[25th February 1956]

(f) whether any member from Vanniakula Kshatriya community has been appointed to this post for the last fifteen years;

(g) whether any representation has been made to the Collector of South Arcot in October 1955 for the appointment of a qualified member from Vanniakula Kshatriya community to the Tindivanam Bench Court in any one of the vacancies; and

(h) if so, the action taken thereon?

A.—(a) 5 (five).

(b) The members were last appointed on 12th October 1954 and their term of office expired on 11th October 1955.

(c) 4 (four).

(d) to (f) No, Sir.

(g) Yes, Sir.

(h) The matter is under consideration.

Training of doctors in Surgery, etc.

658 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of doctors that are undergoing training in Surgery, Anaesthesia and Radiology from 1st November 1955;

(b) the number of women among them;

(c) the number of applicants called for the training; and

(d) the emoluments paid during the training period in respect of persons—(i) from the Madras City and (ii) from the mufassal?

A.—(a) Four in Surgery, four in Anaesthesia, four in Radiology.

(b) Nil.

(c) The names of suitable medical officers—one in each subject for undergoing training were called for from the District Medical Officers in the State.

(d) (i) Grade pay and allowances including Madras House Allowance which they were drawing prior to deputation.

(ii) Grade pay and allowances which they were drawing prior to deputation, plus a compensatory allowance of Rs. 50 each per mensem.

Irrespective of the stations from which they are deputed, those deputed for training in Radiology are being allowed the dangerous duty (class III) special pay of Rs. 50 per mensem.

Doctors belonging to the Scheduled Castes

659 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of doctors belonging to the Scheduled Castes working on 1st December 1955 in the Government and Municipal Hospitals in the State including House Surgeons;

25th February 1956]

(b) the number of women among them; and

(c) the number that applied for Government aid for studies abroad during 1955–56 and the number that was given the aid?

A.—(a) Twenty.

(b) Six.

(c) Nil.

Veterinary hospitals, dispensaries and touring billets

660 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of veterinary dispensaries and touring billets in the Coimbatore district; and

(b) how many of them are in the Community and National Extension Service areas and who are attending these dispensaries and touring billets?

A.—(a) There are 6 veterinary hospitals, 14 veterinary dispensaries, 9 minor veterinary dispensaries and 2 touring billets in Coimbatore district.

(b) One veterinary hospital, 5 veterinary dispensaries and 2 minor veterinary dispensaries are in Community Project areas and one veterinary hospital, one veterinary dispensary and 3 minor veterinary dispensaries are in National Extension Service areas.

The hospitals, dispensaries and touring billets are attended to by Veterinary Assistant Surgeons.

661 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of veterinary hospitals in Tiruvallur taluk; and

(b) the number of cattle treated in each of these hospitals during the years 1953–54 and 1954–55?

A.—(a) There is one veterinary dispensary at Tiruvallur taluk.

(b)

	1953–54.	1954–55
(i) Number of cattle treated ..	1,973	1,712
(ii) Number of castrations performed.	449	452

Local Development Works in South Arcot district

662 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the entire amount sanctioned for Local Development works in South Arcot district for the year 1954–55 has not been spent?

[25th February 1956]

A.—Necessary technical staff in adequate numbers were not available to be in charge of the execution of the works. But apart from the non-availability of staff on account of the shortage of personnel, there was no adequate response from the public and necessary contributions were not forthcoming, which is the main reason for the failure to spend the entire amount.

663 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the estimated cost of the schemes sanctioned under the Local Development works for the South Arcot district for the year 1955-56?

A.—A statement^a is placed on the table of the House.

National Cadet Corps Units

664 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of National Cadet Corps Units that have been newly started this year in the schools and colleges in South Arcot district; and

(b) the number among them for women?

A.—(a) & (b) Four troops of the junior division have been raised in the South Arcot district during 1955-56. None of them is intended for girls.

Employment Exchanges

665 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government have been consulted by the Central Government with regard to the policy to be laid down for the administration of Employment Exchanges in the State; and

(b) if so, the reply given by this Government?

A.—(a) The question of transfer of the administrative, financial and functional control of the Employment Exchanges to the State Government is under consideration of the Government of India. The question of consultation with this Government with regard to the policy to be laid down for the administration of the Employment Exchanges in this State does not therefore arise at present.

(b) Does not arise.

Quarters for policemen

666 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount received by this Government from the Central Government for constructing quarters to policemen in this State till the end of November 1955; and

^a Printed as Appendix V on page 39 *infra*.

25th February 1956]

(b) the number of houses built or to be built with this amount?

A.—(a) Nil.

(b) Does not arise.

Lock-outs in textile industry

667 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of lock-outs in textile industry in the State during 1955; and

(b) the number declared as illegal?

A.—(a) Five.

(b) Nil.

Award of the Labour Appellate Tribunal regarding hotel workers

668 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the award of the Labour Appellate Tribunal in 1952 in regard to the wages, etc., of the workers in hotels has been implemented in all the hotel establishments in the State; and

(b) if not, the number of hotels in which it has been implemented?

A.—(a) & (b) The Labour Appellate Tribunal has not given any decision in 1952 in regard to the wages, etc., of the workers employed in all the hotels in the State of Madras. Thirteen of the hotels covered by the award of the Industrial Tribunal, Madras, preferred an appeal to the Labour Appellate Tribunal whose decision was published in 1952. Six of these hotels implemented the decision of Labour Appellate Tribunal and the others closed their business.

Road accidents in the city

669 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the places where road accidents largely occur in the city; and

(b) the measures taken to minimise the number of accidents with special reference to school-going children?

A.—(a) (1) Mount Road.

(2) Poonamallee High Road.

(3) Nethaji Subhas Chandra Bose Road.

(4) General Hospital Road.

[25th February 1956]

- (5) North Beach Road.
- (6) Walltax Road.
- (7) Broadway.
- (8) Triplicane High Road.
- (9) Purasawalkam High Road.
- (10) Royapetta High Road.
- (11) South Beach Road.
- (12) Tiruvottiyur High Road.

(b) Following are the measures taken to minimise accidents with special reference to school-going children :—

(1) Erection of "School Zone" and speed-limit traffic signs in the vicinity of schools to control and regulate traffic near schools;

(2) education of the public and the school children in road sense by means of loudspeakers fitted in propaganda van during peak hours of traffic;

(3) holding of speed traps for checking rash driving;

(4) by patrolling the areas during peak hours of traffic; and

(5) insertion of slides in cinemas appealing for public.

Payment of salaries of Gazetted Officers on leave, etc.

670 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that most of the Gazetted Officers of this Government are put to much hardship in the matter of getting their salaries when they go on leave or are transferred from one place to another; and

(b) if so, the steps proposed to be taken by the Government in consultation with the Accountant-General, Madras, to reduce this hardship?

A.—(a) No.

(b) Does not arise.

Training in Ambar Charka

671 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of centres selected in the State for giving training in Ambar Charka; and

(b) whether it is a fact that Payyanur in North Malabar is one of the centres?

A.—(a) The matter is under correspondence with All-India Khadi and Village Industries Board, Bombay. No decision has been taken in the matter.

(b) Does not arise.

25th February 1956]

Karivallur reading room

672 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Payyanur Block Development Officer has applied recently to the Government for a subsidy or grant for the completion of the Karivallur Reading Room building; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) No.

(b) Does not arise. A representation was received from the President, Reading Room Building Committee, Karivallur, for financial assistance to the extent of Rs. 3,000 for completion of the building. The matter is under the consideration of Collector of Malabar.

Block Development Advisory Committee

673 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of times the Block Development Advisory Committee for Payyanur-Madai Block Development area met since its formation?

A.—Six times.

People living on production of yarn through charkas

674 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of people who earn their livelihood by producing yarn through Charkas in Payyanur Block Development area, North Malabar; and

(b) what their daily earnings are?

A.—(a) Six thousand six hundred and forty-five.

(b) Annas 10 per head.

Jeeps supplied to Block Development Officers

675 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of jeeps supplied to Block Development Officers in this State under Community Development Project Scheme and National Extension Service Scheme till 31st December 1955; and

(b) the maximum amount allowed for the purchase of petrol and oil in each block and for each jeep?

[25th February 1956]

A.—(a) Block Development Officers under Community Development Scheme—24 jeeps.

Block Development Officers under National Extension Service Scheme—37 jeeps (at the rate of one for each Block Development Officer).

(b) A limit of 60 gallons of petrol per mensem for each vehicle has been fixed. No monetary limits have been fixed.

Forest Advisory Committee for Tiruvallur division.

676 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Forest Advisory Committee has been constituted for the Tiruvallur division of Chingleput district;

(b) if so, when it was constituted, who the members are and their functions; and

(c) on what basis the members were nominated?

A.—(a) No, Sir.

(b) & (c) Does not arise.

Co-operative building societies in Tiruvallur taluk

677 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any co-operative building societies have been organized in Tiruvallur taluk from 1952–55;

(b) if so, their number;

(c) the amount of loans given;

(d) the number of persons benefited; and

(e) how many of them are Harijans?

A.—(a) No, Sir.

(b) to (d) Do not arise.

Newspapers and magazines supplied to Ministers

678 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of newspapers and other magazines, dailies, weeklies, monthlies, etc., supplied to each Minister at Government cost prior to 1954 and now;

(b) whether it is a fact that the Accountant-General, Madras, has raised an objection to the excessive number supplied to them; and

(c) if so, the total cost of such dailies and magazines for the periods noted in the objection separately?

25th February 1956]

A.—(a) Two lists^a are appended.

(b) No.

(c) Does not arise.

Rice mill licences

679 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision regarding the issue of licences to rice mills in Malabar and, if so, when; and

(b) the number of licences issued in 1955 after this decision and the number refused?

A.—(a) The hon. Member is presumably under the impression that the Government have imposed a ban on the issue of licences under the Madras Rice Mills Licensing Order, 1955, to new rice mills as in the Malabar district. If so I may tell the hon. Member that, at present, there is no ban on the issue of licences to rice mills (either for the old or new rice mills) anywhere in the State including those in the district of Malabar.

(b) In view of the answer to clause (a), this question does not arise.

Assignment of buffer lands in Muliur village

680 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 1st February 1955, from the Kisan Panchayat of Muliur village in Kasargode taluk, South Kanara district, with regard to the assignment of buffer lands in the village to the cultivators who have made improvements in such lands; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The buffer area is 100 feet wide. The Government have ordered that out of this area a belt of 50 yards adjoining the reserved forest limits should as usual be kept clear of all encroachments. As regards the outer belt of 50 yards, the Collector has been given discretion to lease or assign the lands now under authorized occupation in that belt.

[25th February 1956]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Memorandum explaining the appreciation of the language problem of India which forms the basis of the reply furnished by the Government of Madras to the Questionnaire issued by the Official Language Commission.

2. Answers to the Questionnaire issued by the Official Language Commission.

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3694, Home, dated 27th December 1955, exempting bus MYA 1572 of the Government Road Transport Department of Mysore carrying staff on study tour, from payment of tax. [Laid on the table under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 74, Home, dated 5th January 1956, regarding tax concessions and grant of permit to luxury coach for tourists. [Laid on the table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 196, Home, dated 18th January 1956, regarding amendment to Form T.S.C. in connection with the trip sheet of contract carriages. [Laid on the table under Section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

6. Notification issued with G.O. Ms. No. 4375, Industries, Labour and Co-operation, dated 30th December 1955, regarding amendment to Rule 13 of the Rules framed under the State Aid to Industries Act. [Laid on the table under Section 19 (16) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

7. Notification issued with G.O. Ms. No. 3654, Home, dated 21st December 1955 amending Rule 1 regarding taxation of articulated vehicles. [Laid on the table under Section 16 (3) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

8. Notification issued with G.O. Ms. No. 180, Home, dated 17th January 1956, regarding remission of court-fees for appointment in the offices of the Government of Madras. [Laid on the table under Section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

9. Notification issued with G.O. Ms. No. 179, Home, dated 17th January 1956, remitting court-fees in regard to applications and petitions presented to the Chief Presidency Magistrate, Madras, in his executive capacity. [Laid on the table under Section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

10. Notification issued with G.O. Ms. No. 178, Home, dated 17th January 1956, remitting fees in regard to petitions presented on behalf of prisoners. [Laid on the table under Section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

[25th February 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 619 asked by Sri T. P. Elumalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 8 supra.]

(a) The number of warehousemen in the Government Stationery Stores as on 1st July 1955 is thirty-two. Particulars of their names and their total service including their previous service are given in the statement annexed.

(b) Three warehousemen retired from service in 1954. The total service of one was about 25 years and of the remaining two about 35 years each.

(c) Warehousemen will be eligible for pension if they have rendered a qualifying service for ten years or more. If the qualifying service rendered by them is less than ten years, they will be eligible only for gratuity not exceeding one month's emoluments for each completed year of service. The question of counting their previous service as lascars for pension is separately under the consideration of the Government..

(d) & (e) It will be very laborious task to collect the particulars and the Government do not consider it worthwhile to obtain the information from the various departments.

ANNEXURE.

Particulars of warehousemen in the Government Stationery Stores, as on 1st July 1955.

Name.	Service prior to working as warehouseman.						Other service.	Service as warehouse- man.			Total service.				
	Mazdoor.			Lascar.											
	Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.		Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1 Sri S. G. Sarangaseshan ..	..	..	..	11	3	14	..	..	..	15	1	0	26	4	14
2 Sri K. Rajagopalan ..	..	1	6	25	11	9	0	..	..	15	1	0	28	4	25
3 Sri D. Sourinayagam ..	..	..	..	..	4	0	0	..	..	15	1	0	19	1	0
4 Sri V. D. Sivaprakasam ..	..	3	3	2	16	4	29	..	..	15	1	0	34	9	1
5 Sri Y. Prakasam ..	..	3	6	18	..	..	..	..	..	14	0	13	17	7	1
6 Sri S. P. Vinayagam ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	14	0	13	14	0	13
7 Sri T. Kannabiran ..	..	4	8	23	8	2	23	..	..	11	0	0	23	11	16
8 Sri K. M. Perumal ..	..	6	2	22	3	11	17	..	..	10	8	8	21	0	17
9 Sri K. S. Krishnaraj ..	..	7	1	0	2	6	26	..	..	9	0	4	18	8	0
10 Sri S. Ethiraj ..	..	7	3	18	4	8	7	..	..	6	8	21	18	3	16
11 Sri K. Ponnuswami ..	..	20	5	6	8	9	22	..	..	6	3	9	35	6	6
12 Sri T. Soundaresan ..	..	6	10	9	..	..	..	..	..	6	1	27	13	0	6
13 Sri J. Jayaraj ..	..	0	0	15	..	..	..	..	..	6	0	26	6	1	11
14 Sri N. M. Aboobaker ..	..	6	11	28	..	..	..	..	..	5	9	26	12	9	24
15 Sri M. Varadan ..	..	7	2	9	..	..	..	..	..	5	11	12	13	1	21
16 Sri S. Srinivasan ..	..	2	4	2	..	..	Attender.	..	..	3	10	0	6	2	13
							0	0	11						
17 Sri T. Munuswami ..	..	1	10	26	..	..	..	..	..	3	3	20	5	2	16
18 Sri T. Chakrapani ..	..	..	..	..	33	6	0	..	..	2	8	0	36	2	0
19 Sri Rama Rao ..	..	0	5	13	..	..	..	..	..	2	1	9	2	6	22
20 Sri O. Venkatapathi ..	..	6	0	10	..	..	Lower divi.	..	..	1	11	14	3	11	9
							sion clerk.	..	..						
							1	11	15						
21 Sri K. S. Selvaraj ..	..	3	5	14	..	..	..	..	..	1	5	6	4	10	20
22 Sri P. C. Babu Naidu ..	..	7	7	0	8	9	17	..	..	1	10	14	13	3	1
23 Sri A. S. Thirunavakkarasu ..	..	1	7	15	..	..	..	..	..	1	5	14	3	0	29

[25th February 1956]

*Particulars of warehousemen in the Government Stationery Stores,
as on 1st July 1955—cont.*

Name.	Service prior to working as warehouseman.						Other service.			Service as warehouse- man.			Total service.			
	Mazdoor.			Lascar.												
	Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.	Year.	Month.	Day.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	
24 Sri K. Natarajan ..	..	1	0	26							1	3	24	2	4	20
25 Sri D. Sama Rao ..	..	0	6	14							0	6	13	1	3	3
								Lower	divi-							
								sion ^o	clerk.							
								0	2	6						
26 Sri Muhamad Ali ..	..	3	11	13							1	2	3	5	1	16
27 Sri V. Sanjivi ..	..	0	5	14							0	4	19	1	10	25
								Lower	divi-							
								sion	clerk.							
								0	7	24						
								0	4	28						
28 Sri D. S. Seshadri ..	..	0	8	13				Lower	divi-		0	8	11	1	9	29
								sion	clerk.							
								0	5	5						
29 Sri A. V. Venkataraman ..	0	10	8								0	6	5	1	4	13
30 Sri T. N. Gurunathan ..	0	8	20					Lower	divi-		0	3	22	1	2	18
								sion	clerk.							
								0	2	6						
31 Sri Abdul Salam ..	..	0	9	2							0	5	15	1	2	17
32 Sri Edward Daniel ..	..	0	9	9							0	5	9	1	3	18

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 620 asked by Sri T. P. Elumalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 8 supra.]

(a) The scales of pay of warehousemen as follows:—

Government Press.—Rs. 35—2—55—EB—1—65 per mensem.

Government Stationery Stores.—(i) Rs. 30—2—50 per mensem for warehousemen who have passed or studied up to S.S.L.C.

(ii) Rs. 24—1—35 per mensem for unqualified warehousemen.

The question of raising the scale of pay of qualified warehousemen in the Government Stationery Stores from Rs. 30—2—50 to Rs. 35—2—55—EB—1—65 as in the Government Press is separately under consideration.

(b) The duties of the above Government servants—

Government Press.—The warehouseman in the Government Press renders clerical assistance by maintaining certain registers prescribed to watch the receipt of strike orders, progress of striking work, and the arrears. He is the custodian of all files relating to strike orders and takes responsibility for avoiding delays in composing. He has to bring to the notice of the Gazetted Assistant in-charge through the overseer all cases of delays caused by machine-minders, compositors, readers, etc. He also assists the overseer by maintaining attendance and overtime registers.

[25th February 1956]

Government Stationery Stores.—The warehouseman in the Government Stationery Stores is generally intended to check issue slips and pack stationery articles for the various indenting officers. Based on indents, he collects the articles from the stock section and godowns and packs them carefully. For this purpose, he prepares in triplicate a list of the articles supplied for being sent along with the railway receipt to enable the indenting officers to acknowledge receipt of the articles. In addition to this, he prepares credit notes for being sent to the railway along with the packages intended for booking. He maintains the registers for clearance of incoming and outgoing consignments and packing materials like planks, twine, etc., required for packing work in the stores. He also assists the Head Accountant by posting daily issues in the post g register and in the departmental registers.

(c) Mazdoors 130 } as on 15th July
Lascars 30 } 1955.
Pay of mazdoors .. Rs. 15—1—20 } plus allowances
per mensem } usually admis-
Pay of lascars .. Rs. 18—1—25 } sible under the
per mensem } rules.

(d) Yes, Sir. They are eligible for all the leave benefits admissible under the Madras Leave Rules, 1933, to the other regular Government servants.

(e) Carpenters Rs. 30—1—40 } plus allowances
per mensem } usually admis-
Tinkers Rs. 30—1—40 } sible under the
per mensem } rules.

(f) Yes, Sir. They are eligible for the above leave benefits admissible under the Madras Leave Rules, 1933, to the other regular Government servants.

[25th February 1956]

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 621 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 9 supra.]

1. *Extract of Rule 4 (1).*

4. *Assessment of grant.*—(1) No grant shall be calculated for any teacher in a school with an average total attendance of less than twenty pupils.

2. *Copy of Director's Proceedings Dis. No. 3731/51, dated 9th June 1951.*

In the case of an aided elementary school when the teacher quotient falls short of the number of teachers actually employed in a month, the juniormost of the teachers are excluded from the assessment of teaching grant for that month according to rule 4 (4) of the Rules for Aid. In his letter under reference the Divisional Inspector, Anantapur, has enquired whether such teachers excluded from assessment of grant should be paid by the managements according to the terms of their Teachers Service Register, even though no grant is paid by the Government on behalf of those teachers. Apart from the fact that it would be extremely hard for the teachers to have to work without pay, the managements have to share the full responsibility for the fall in attendance which leads to the exclusion of the teacher from the assessment of grant. The management should therefore be compelled to pay the teachers according to the terms of their Teachers Service Register even though grant is not paid on their behalf for certain months.

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 630 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 13 supra.]

Dress regulations for the students of the Government Medical Colleges.

The Madras Medical College, Madras.—By convention, the men students of the Madras Medical College generally wear white trousers, white shirts (with turned collar) tucked inside the trousers, socks and shoes. Some students wear plain bush shirts with full or half sleeves. Those who are attending the dissection classes in the Anatomy Department are required to wear aprons. The Dean, Madras Medical College, proposes to regularize the practice referred to above and to issue instructions that the clothes should be of plain white material and that the students should provide themselves with aprons while working in the Surgical Wards also. No particular form of dress is prescribed for women students.

[25th February 1956]

The Stanley Medical College, Madras.—The minimum dress required to be worn by the men students of the Stanley Medical College, Madras, is trousers, shirts tucked inside the trousers or bush coats, or shirts and coats and shoes of any pattern. The clothes may be of any pattern and of any material. Collar and tie and any recognized type of head dress may be worn by the students, if desired. Students attending dissection classes in the Anatomy Department or working in the laboratories and the hospital wards are required to wear white overcoats of a uniform pattern (closed coats with short sleeves buttoned up in front). No particular dress is prescribed for women students.

The Madurai Medical College, Madurai.—The men students of the Madurai Medical College are required to wear trousers, shirts (tucked inside) or bush shirts, and shoes with or without socks during lecture classes.

No particular form of dress is prescribed for women students.

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 663 asked by Sri M. Jagannathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 28 supra.]

Works sanctioned in 1955-56.

Category of works sanctioned.	Number of works.	Amount.
(1)	(2)	(3) Rs.
1 Drinking water-supply schemes, permanent.	37	2,27,465
2 Permanent works for improvement of agriculture.	3	12,600
3 Permanent works for improvement of sanitation.	2	9,800
4 Village roads including small bridge and culverts.	31	1,28,250
5 Improvement of schools or dispensary buildings.	9	1,19,700
Total ..	82	4,97,815

[25th February 1956]

APPENDIX VI.

[Vide answer to unstarred question No. 678 asked by Sri K. C. Gopalan Unni at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th February 1956, page 33 supra.]

List of Newspapers and Periodicals supplied to Ministers in the year 1953.

1. Minister for Health.

1 The Hindu.	12 Indian Medical Journal.
2 The Mail.	13 The Lancet.
3 The Indian Express.	14 Congress Sandesh.
4 The Liberator.	15 Madras Medical College Magazine.
5 The Sunday Observer.	16 Stanley Medical College Magazine.
6 Rashtrabandu.	17 Visakhapatnam Medical College Magazine.
7 Nawabharath.	18 Jeevana.
8 American Readers' Digest.	19 Your Health.
9 Navayuga.	
10 Sarvodaya.	
11 Illustrated Weekly of India.	

2. Minister for Finance.

1 The Hindu.	8 The Readers' Digest.
2 The Mail.	9 Dinamani Kadir.
3 The Indian Express.	10 Kalki.
4 Swadesamitran (Daily and Weekly).	11 Ananda Vikatan.
5 Dinamani (Daily).	12 Viduthalai.
6 The Shankers' Weekly.	13 Bharata Devi.
7 Swatantra.	14 Janasakthi.

3. Minister for Religious Endowments and Registration.

1 The Hindu.	10 Bombay Chronicle.
2 The Mail.	11 Readers' Digest.
3 The Indian Express.	12 Hindustan Times.
4 Andhra Patrika.	13 The Amrita Bazaar Patrica.
5 Bharata Devi.	14 Times of India.
6 Illustrated Weekly of India.	15 Caravan.
7 Shanker's Weekly.	16 Sunday Standard.
8 Current.	17 Ananda Vikatan.
9 Forum.	18 Grahalakshmi.

4. Minister for Public Works.

1 The Hindu.	10 Andhra Patrica (Daily and Weekly).
2 The Mail.	11 The People.
3 The Indian Express.	12 The Bharathi (Monthly).
4 Illustrated Weekly of India.	13 Swatantra.
5 Shanker's Weekly.	14 Andhra Jyothi.
6 Blitz.	15 Jyothi (Fortnightly).
7 Atom.	16 Bharatha Jyothi.
8 Renadu (Proddatur).	17 Readers' Digest.
9 Andhra Prabha (Daily and Weekly).	

25th February 1956]

5. Minister for Education.

1 The Hindu.	8 Andhra Patrika (Daily and Weekly).
2 The Mail.	9 Harijan—English.
3 The Indian Express.	10 Adult Education Review.
4 The Indian Republic.	11 Visala Andhra (Telugu Daily).
5 The Liberator.	12 Krishna Patrica.
6 Swatantra (English and Telugu).	
7 Andhra Prabha (Daily and Weekly).	

6. Minister for Prohibition.

1 The Hindu.	5 Janasakthi.
2 The Mail.	6 Viduthalai.
3 The Indian Express.	7 Kalki.
4 Dinamani.	

7. Minister for Industries and Labour.

1 The Hindu.	6 Shanker's Weekly.
2 The Mail.	7 Bharata Devi.
3 The Indian Express.	8 Dina Thanthi.
4 Sunday Observer.	9 Transport.
5 Swatantra.	

8. Minister for Agriculture.

1 The Hindu.	6 Navyugam.
2 The Mail.	7 Indian Veterinary Journal.
3 The Indian Express.	8 Madras Agricultural Journal.
4 Andhra Prabha.	9 Vigil.
5 Samyukta Karnataka.	10 Kirana.

9. Minister for Local Administration.

1 The Hindu.	6 Swatantra.
2 The Mail.	7 Congress Bulletin.
3 The Indian Express.	8 Andhra Prabha.
4 Shanker's Weekly.	9 Andhra Patrica.
5 Illustrated Weekly of India.	

10. Minister for Land Revenue.

1 The Hindu.	7 Illustrated Weekly of India.
2 The Mail.	8 Sunday Times.
3 The Indian Express.	9 Shanker's Weekly.
4 Ananda Vikatan.	10 Tamilmani.
5 Kalki.	11 Democracy.
6 Dinamani Kadir.	12 Dina Thanthi.

11. Minister for Law.

1 The Hindu.	5 Chandrika (Malayalam).
2 The Mail.	6 Powrasakthi (do.)
3 The Indian Express.	7 Mathurbhoomi (do.)
4 Shanker's Weekly.	

[25th February 1956]

12. Minister for Accommodation.

1 The Hindu.	5 Dinamani.
2 The Mail.	6 Ananda Vikatan.
3 The Indian Express.	7 Kalki.
4 Swadesamitran.	

13. Minister for Rural Welfare.

1 The Hindu.	10 Andhra Patrika (Weekly).
2 The Mail.	11 Swatantra (English Weekly).
3 The Indian Express.	12 Bharati (Monthly).
4 The Hindustan Times.	13 Sports and Pastimes.
5 Amercian Readers' Digest.	14 The Congress (Telugu Weekly).
6 Congress Bulletins.	15 Zamin Ryot (Telugu Weekly).
7 The Illustrated Weekly of India.	16 Swatantra (Telugu Weekly).
8 Krishna Patrika.	
9 Andhra Prabha (Daily and Weekly).	

14. Minister for Co-operation.

1 The Hindu.	8 Andhra Prabha.
2 The Mail.	9 Andhra Patrika.
3 The Indian Express.	10 Bharati (Telugu).
4 Swatantra (English Weekly).	11 Readers' Digest.
5 Forum.	12 Hindustan Times.
6 Shanker's Weekly.	13 Swatantra (Telugu Weekly).
7 Illustrated Weekly of India.	14 The Congress (Telugu Weekly).

List of Newspapers and Periodicals supplied to Ministers at present.

1. Sri K. Kamaraj Nadar, Chief Minister.

1 The Hindu.	6 NamN adu.
2 The Mail.	7 Viduthalai.
3 Indian Express.	8 Daily Thanthi.
4 Swadesamitran.	9 Illustrated Weekly.
5 Dinamani.	

2. Sri A. B. Shetty, Minister for Health.

1 The Hindu.	8 Your Health.
2 The Mail.	9 Practitioner.
3 Indian Express.	10 Journal of the Indian Medical Profession.
4 Readers' Digest.	11 Madras Journal of Co-operation.
5 Illustrated Weekly of India.	
6 Indian Medical Journal.	
7 The Lancet.	

3. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Agriculture.

1 The Hindu.	6 Swadesamitran (Weekly).
2 The Mail.	7 Dinamani (Daily).
3 The Indian Express.	8 Kalki.
4 Illustrated Weekly of India.	9 Ananda Vikatan.
5 Swadesamitran (Daily).	

25th February 1956]

4. Sri C. Subramaniam, Minister for Finance and Education.

1 The Hindu.	7 Readers' Digest.
2 The Mail.	8 Dinamani Kadir.
3 The Indian Express.	9 Ananda Vikatan.
4 Swadesamitran (Daily and Weekly).	10 Illustrated Weekly of India.
5 Dinamani (Daily).	11 Vanoli.
6 Swatantra.	12 Hindustan Times.
	13 Sport and Pastime.

5. Sri M. A. Manickavelu, Minister for Land Revenue.

1 The Hindu.	7 Sunday Times.
2 The Mail.	8 Dina Thanthi.
3 The Indian Express.	9 Readers' Digest.
4 Ananda Vikatan.	10 Blitz.
5 Kalki.	11 Swatantra.
6 Illustrated Weekly of India.	

6. Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi, Minister for Public Works.

1 The Hindu.	6 Ananda Vikatan.
2 The Mail.	7 Kalki.
3 The Indian Express.	8 Sport and Pastime.
4 Swadesamitran.	9 Swatantra.
5 Dinamani.	

7. Sri B. Parameswaran, Minister for Religious Endowments and Transport.

1 The Hindu.	3 Indian Express.
2 The Mail.	4 Dinamani.

8. Sri S. S. Ramaswami Padayachi, Minister for Local Administration.

1 The Hindu.	6 Daily Thanthi.
2 Indian Express.	7 Viduthalai.
3 The Mail.	8 Dinamani Kadir.
4 Swadesamitran.	9 Kalki.
5 Dinamani.	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 27th February 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEATH OF SRI G. V. MAVLANKAR, SPEAKER OF THE LOK SABHA.

MR. SPEAKER: It is now my painful duty to inform the House of the death of Sri G. V. Mavlankar, Speaker of the House of the People, New Delhi, on 27th February 1956. It may be that many of us have not been in actual contact with his work. I had the exceptional privilege during the last Speakers' Conference of having associated myself with him for a few days and I can convey to you that he was in every sense of the word an ideal Speaker and a great parliamentarian.

He was born on 27th November 1888; he was a practising lawyer in Ahmedabad. He was also closely associated with the civic activities of Ahmedabad. I remember that, when he visited Madras some years ago and when he was accorded a civic reception by the Corporation, he was able to tell us about the normal civic activities which citizens ought to pursue; also we knew at the time the deep and abiding interest that he was taking in civic affairs.

After leaving Ahmedabad, he associated himself with many national activities. He was Chairman of the Kasturba Gandhi Memorial Fund. He took an exceptionally notable part in the famine relief work in 1918. He was also a Trustee of the Harijan Ashram. He was Speaker of the Bombay Legislative Assembly and it is needless for me to tell you how well he conducted himself as Speaker of the Lok Sabha. It was exceedingly interesting to see him conduct the affairs of Parliament especially during question time. I know that when he was presiding over the Speakers' Conference many of us went to him to seek advice on matters over which we felt some doubts. The genial attitude, he took, the way in which he was receiving many of us in his own Chamber, and was discussing with us and was offering solutions for those problems that were placed before him, were all matters for which we shall always cherish an abiding gratitude.

I do not want to say more about Mr. Mavlankar, except to say that we in this House and in this State are deeply grieved over his death. From this morning's note in the newspapers, I thought that somehow or other, he would recover; but we must bow down to the dictates of the Supreme. All that we can now do, is to convey to the members of the bereaved family our deep sorrow at the demise of Sri Mavlankar.

[Mr. Speaker] [27th February 1956]

By way of expressing our sorrow and showing our respect to the departed soul, I request hon. Members to stand in their places in silence for two minutes.

(The House stood in silence for two minutes.)

MR. SPEAKER: As a mark of respect to the deceased I now adjourn the House for thirty minutes and we shall re-assemble at 11-45 of the clock.

The House then adjourned.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

11-45 a.m. MR. SPEAKER: With the leave of the House, the question hour will be restricted to 12-15 p.m.

Death of a person under Police custody in Tambaram

* 3118 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Sadanandam died while in Police custody at Tambaram in Chingleput district in June 1955;

(b) the circumstances under which the death took place; and

(c) whether any enquiry was conducted, and if so, the findings thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) It is not true to say that Sadanandam died while he was under Police custody at Tambaram. On the afternoon of 6th June 1955, this person was brought to the Police station at Tambaram for interrogation. As it was found that he was seriously ill, he was taken from the Police station to the General Hospital, Madras, for treatment, where he died during the early hours of 7th June 1955.

(c) Yes, an inquiry was held by the Revenue Divisional Officer, Chingleput. His report goes to show that Sadanandam died as a result of poisoning by nitrate and that the Police were not responsible for his death.

(Questions Nos. 3119 and 3120 taken together.)

Draft rules under the Plantation Labour Act, 1951

* 3119 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1739 on 31st March 1955 when the State Government would finalise the draft rules proposed to be made under section 43 (1) of the Plantations Labour Act, 1951?

27th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The rules under section 43 (1) of the Plantations Labour Act, 1951, have been finalized and published at pages 1 to 30 of Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated 4th January 1956.

* 3120 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer to question No. 1739 given on 31st March 1955 whether the rules under the Plantations Labour Act have been finalized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The attention of the hon. Member is invited to the answer given to question No. 3119 by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, may I know whether the wages of these labourers have been regulated in the past by a statute of the Government or whether the Government propose to regulate the wages on the basis of a Minimum Wages Ordinance prevalent in other tea plantations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The question of wages is before a Special Tribunal which is considering it.

SRI K. P. GOPALAN: May I know what steps have been taken by the Government to implement the rules framed under the Plantations Labour Act, 1951?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government propose to appoint some additional special staff to attend to the implementation of the rules.

SRI S. RAMALINGAM: சர்க்கார் பிரசுரித்திருக்கும் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் விதிகள் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் சின்காண பிளான் டேஷனில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்துமா? அல்லது அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: These rules will apply to all plantations including Cinchona which is run by Government.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, am I to take it that there is no minimum wage rate in Madras and that the function of the Tribunal is in the form of an *ad hoc* function?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Tribunal will take up the question whenever there are disputes.

Tellicherry Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society

* 3121 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Tellicherry Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has applied for conversion into a Rural Bank; and

[27th February 1956]

(b) if so, when the Government propose to effect the transformation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) The transformation will be given effect to as soon as the following formalities are over, viz.—

(1) adoption by the general body of the society of certain modifications to its by-laws to bring the by-laws in conformity with the model by-laws for such societies;

(2) obtaining the consent of the financing bank, viz., the Malabar District Co-operative Bank; and

(3) grant of exemption under section 4 of the Madras Co-operative Societies Act to enable the society to be registered on limited liability basis.

Money-lending by private individuals

* 3122 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kaiyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to bring in a bill to regulate money-lending by private individuals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As the member is aware the Madras Money-lenders Bill, 1955, was introduced in this House on 29th November 1955 and referred to a Joint Select Committee.

Supply channel in Kilamathur village

* 3123 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the ryots of Kilamathur village, Perambalur taluk, regarding the repair of the supply channel to their irrigation tank; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) "Yes."

(b) The matter is under consideration.

Courts in Malabar

* 3124 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of (1) Magistrate's Courts, (2) Munsif's Courts and (3) Rent Courts opened in Malabar on or after 1st July 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No courts have been opened on or after 1st July 1955.

27th February 1956]

* 3125 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1615 on 26th March 1955 the stage at which the proposal to open a District Munsif's Court at Pattambi, South Malabar, now stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The proposal has since been dropped by the Government.

* 3126 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government have proposed to open a Munsif's Court at Pattambi in South Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The proposal has since been dropped by the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, in view of the fact that the people in the area of Pattambi and suburbs suffer a lot for want of a District Munsif's Court in Pattambi and in the light of the assurance of the Hon. Minister that it would be considered in due course, will the Government see that a District Munsif's Court is opened at Pattambi at an early date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this matter was fully considered by the Standing Finance Committee and also the Cabinet and we thought that it would be proper to defer the matter for the present till we know the reorganized set-up of the State.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Sir, I want to know whether there is any proposal before the Government to open a Magistrate's Court at Pandalayani in Quilandi? 11-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think there is a separate question on the subject.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know the reason for dropping the proposal to open a District Munsif's Court in Pattambi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the Cabinet thought it was better to defer it till we know the reorganized set up of the States.

* 3127 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to open a District Munsif's Court at Manantoddy in Wynaad taluk, Malabar; and

(b) if so, when it will be opened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

[27th February 1956]

* 3128 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) whether the Government have any proposal to open a Magistrate's Court at Manantoddy in Wynaad in Malabar; and
(b) if so, when it will be opened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, Wynaad is a hilly area and the people living there will have to go either to Kozhikode or to Telli-cherry to appear before the Magistrate's Court. In view of the fact that the people in Wynaad are finding it very difficult to travel such a long distance to attend the courts, will the Government be pleased to reconsider this matter and open a Magistrate's Court as well as a Munsif's Court in Wynaad taluk, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will not be possible to reconsider the decision at present, Sir. Perhaps, a little later, it may be considered.

SRI C. H. KANARAN : Is it the intention of the Government to defer the opening of additional courts in Malabar in view of the reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a question of opening of additional courts wherever the work justifies it. But, we are only deferring for the present the location of courts in new areas and increasing the cost of administration.

SRI M. NARAYANA KURUP : Though the Government may not be pleased to open new courts, will the Government arrange to have sittings of the court at Wynaad as it was done formerly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question also will have to be considered along with the other subject. It cannot be considered in isolation.

SRI C. KANDASAMY : மலபார் ஜில்லாவில் அதிகப்படியான கோர்ட்டுகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று அடிக்கடி கோரப்படுகிறது. இதன் அடிப்படை காரணம் என்ன? அங்கு விவகாரங்கள் அதிகரித்து விட்டனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விவகாரங்கள் அதிகரிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் கோர்ட்டு வேண்டுமென்ற ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது.

Amendment to the Industrial Disputes Act, 1947

* 3129 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer to question Nos. 2286 to 2288 given on 26th August 1955 whether any suggestions have been received from the Trade Unions in regard to amending the Industrial Disputes Act of 1947?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

[27th February 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்பு என்னுடைய கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது 1947-ம் வருஷத்திய தொழில் தகராறு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான யோசனைகள் வந்தால் அவற்றை பரிசீலனை செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புவதாகச் சொன்னார். இப்பொழுது ஒன்றும் யோசனைகள் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார். இது விஷயமாக இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவது யோசனை சொல்லியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சர்க்கார் யோசனை சொல்லும் விஷயத்தைப் பற்றி தனியார்க்கே கேள்வி கேட்டால் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்.

Government Hospital, Tiruthuraipundi

* 3130 Q.—SRI A. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

- (a) whether there is any proposal to expand the Government hospital at Tiruthuraipundi in Tanjore district; and
(b) if so, what the details of the proposal are and when it will be given effect to?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) There is no proposal at present.

(b) Does not arise.

SRI A. K. SUBBIAH : திருத்துறைப்பூண்டியில் வியாதியஸ்தர்களின் தொகை நான்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் அதற்குப் போதுமான இடவசதி கிடையாது. படுக்கை வசதியும் கிடையாது. ஆகையினால் இட வசதியை விஸ்தரித்துக் கொடுப்பதற்கும், போதுமான படுக்கை வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. There is provision for extension and for improvements to Taluk Headquarters Hospitals in the Second Five-Year Plan. The Director of Medical Services will in due course submit proposals for putting up an additional ward in this hospital.

SRI S. RAMALINGAM : May I know, Sir, whether any recommendation was made by the Director of Medical Services that this hospital has to be expanded?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. There are proposals about several hospitals.

Supply of stationery to village officers

* 3131 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) whether the village officers are supplied with stationery, paper, etc., for their official work;
(b) whether the Government have received any resolution of the Village Officers' Conference held in 1954 at Tirunelveli relating to this aspect of the village officers' grievances; and
(c) if so, the action taken thereon.

[27th February 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) Resolutions of the Village Officers' Conference held in 1954 at Tirunelveli were received but they did not refer to this particular matter. The question was however, examined by the Government in another connexion and suitable instructions were issued to the Controller of Stationery and Printing and Collectors to see that stationery, etc., are supplied to Village Officers promptly.

SRI V. BALAKRISHNAN : With reference to the answer to clause (a) of the question, is the Hon. Minister aware that the credulous mind of the good Minister is being exploited by the department by the supply of wrong data?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. I do not properly understand this time what the hon. Member means.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : May I know, Sir, whether the village officers are supplied with service stamps?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question relates only to stationery.

SRI V. R. NAGARAJAN : Did not the Cabinet Sub-Committee recently meet to discuss about the problem of Village Officers and may I know whether the sympathy of the Government stopped only with the stationery problem of the Village Officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This is a different matter not connected with the other one.

SRI K. VINAYAKAM : May I know what are the different items of stationery that are supplied to the Village Officers? They are not supplied at present with any paper to write any complaint or anything like that. Not even, pencil, ink, paper or rubber was supplied. Only register printed and distributed by the Government is supplied to them.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Stationery includes plain simple white paper or brown paper, printed forms, etc.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், கிராம அதிகாரிகள் வசூல் செய்யக் கூடிய பணத்திற்கு ரசீது கொடுப்பதற்கு ரூபளிகேட் ரசீது உள்ள புத்தகங்கள் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட பழைய பாரங்களிலேயே ரசீதுகளை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த மாதிரியான புத்தகங்கள் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்ற உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

Regulation of water under the Tambaraparani System

* 3132 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri S. T. Adityan) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the rules for the regulation of irrigation in Tambaraparani System in the Tirunelveli district were framed;

[27th February 1956]

(b) whether these rules were revised after the Papanasam Dam had been constructed;

(c) whether the Government will be pleased to place a copy of the rules as corrected up to date, on the table of the House; and

(d) whether the Government propose to revise these rules in the light of the present conditions?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) In 1907.

(b) No. Sir.

(c) The attention of the hon. Member is invited to the rules published in the *Tirunelveli District Gazette*, dated 2nd December 1907. If a copy is required, it can be obtained from the Public Works Secretariat.

(d) Amendments to certain clauses of the rules are under examination by the Local Officers and the question will be considered when they are submitted to Government.

Separate lavatories for women in court buildings

* 3133 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have formulated any scheme for the construction of separate lavatories for women in all courts in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer is in the negative.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that more and more lady clerks are becoming members of the staff in courts and a lot of trouble is likely to arise on account of common lavatories, will the Government see that separate lavatories for women are constructed in all the courts in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the District Judge or the Presiding Officer has been authorized to provide separate convenience for women wherever necessity arises.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : After the introduction of prohibition, a large number of women and children attend the courts as accused and it is found necessary to provide separate latrines for women in the court premises. Will the Government see that separate latrines for women are provided at least in all the Magistrate's Courts? 12 noon

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Wherever necessity arises, it will be provided and proper instructions have been issued.

SRI K. VINAYAKAM : With reference to the answer that the need has been met wherever it arose, may I point out to the Hon. Minister that there are no separate lavatories in the Egmore Police Court and in the Georgetown Police Court and that in the Saidapet Police Court there is no lavatory even for men?

[27th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a common problem. But this question relates particularly to the problem of women.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I draw the attention of the Government to the fact that there are no water facilities even in the lavatories for men in the mufassal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think the Presiding Officers will take care and see that all these facilities are made available. If the lawyers also take some interest in the conveniences which have got to be provided, I am sure all these things could be easily rectified.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Arising out of the answer that lavatories would be constructed wherever necessary, I may point out that I had written to the Government that a lavatory was necessary at the Chowghat Magistrate's Court, and that I had not received any reply so far. Will the Government look into the matter and see that a lavatory is provided there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of the representation made by the hon. Member. If he has made such a representation, I am sure it is being attended to by the department.

Investigation for petroleum gas

* 3134 Q.—SRI C. MUTHIAH PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a team of experts from Bombay have investigated and found that petroleum gas is coming out at the rate of 240 cubic feet per hour at Neppathur in Sirkali taluk;

(b) if so, whether this investigation was conducted with the co-operation of the State Government; and

(c) the steps proposed to be taken by the Government to utilise this gas for producing heat and mechanical energy?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir. The occurrence of gas in the village was investigated by the Geological Survey of India in 1946 and the investigation revealed that it was not petroleum gas. The occurrence is being examined again by the Geological Survey of India and by the officers of this Government.

(c) The matter is under examination.

SRI C. MUTHIAH PILLAI: அந்த கிராமத்திற்கு சுற்றுப்புறங்களில் சுமார் ஐந்து மைல்கள் விஸ்தீரணத்திற்கு மணிக்கு 240 கன அடிக்கு மேல் அந்த மாதிரியான பெட்ரோலியம் காஸ் வருவதாகவும் அதை வைத்துக் கொண்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்றும் 200 H.P. ஆலைகள் வேலை செய்யும் என்றும் பல நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இதை உடனடியாக கவனித்து அந்த சுற்றுப்புறங்களில் எவ்வளவு விஸ்தீரணத்திற்கு அப்படி காஸ் வருகிறது என்று உடனடியாக பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[27th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று தான் முன்பே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: அந்த கிராமத்தில் வருகிற காஸ் பெட்ரோலியம் காஸ் இல்லை என்றுதான் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். ஆனால் அங்கு வரும் காஸ் என்ன காஸ் என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அங்கு வருவது Fuel gas என்று சொல்லலாம்.

Age exemption for Sanitary Inspectors' Training

* 3135 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have reduced the age-limit of 45 fixed in G.O. Ms. No. 483, dated 2nd March 1954 for exemption from Sanitary Inspectors' Training to 40;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the number of persons in Malabar eligible for exemption under the new age-limit?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Public buildings in Pudukkottai

* 3136 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received complaints in the years 1953, 1954 and up to 31st August in 1955 from the public of Pudukkottai about the deterioration of public buildings in Pudukkottai after merger; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN: Is the Hon. Minister aware that the spotlessly clean and imposing buildings which were frequented by men are now being invaded by donkeys and asses on account of the neglect of the Public Works Department in not enforcing a watch?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no knowledge about it, nor did I receive any report. This is the first time that the hon. Member is making the allegation.

[27th February 1956]

House-sites for Harijans

* 3137 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijans of Elangianoor in Vriddhachalam taluk have paid advances of Rs. 1,000 each for house-sites; and

(b) the reasons for the delay in granting them house-sites?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) It is not a fact, Sir, that each Harijan paid an advance of Rs. 1,000 for house-sites. One hundred and fifty Harijan families desired to shift from their existing cheri in Elangianoor village to Mamathur village and 131 families who owned house-sites in the cheri deposited between April 1952 and March 1955, a sum of Rs. 2,300 towards the cost of house-sites in Mamathur village.

(b) The Government sanctioned the acquisition of house-sites in Mamathur village in November 1951 subject to the condition that the entire cost of house-sites, viz., Rs. 4,312-8-0 was recovered from the 131 Harijan families who were not willing to relinquish their house-sites. It was also ordered that the other 19 families be granted house-sites free of cost. As the 131 Harijans neither relinquished their old house-sites nor paid in full the cost of acquisition of the new house-sites, the acquisition was not proceeded with. The Government have since, as a special case, waived the payment of the balance of the cost of new house-sites for 131 families and ordered the acquisition of the land required for providing house-sites to all the 150 families.

SRI A. M. RATHNASWAMY: In view of the seriousness of the housing problem not only in the place mentioned in the question but in the State as a whole have the Government any specific scheme to tackle this problem, particularly the problem of houses for Harijans and poorer classes in the State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government have got a scheme. If a separate question is put, I can answer. But it may not be possible to answer in detail during question hour. It may be possible when the concerned Demand for Grant comes up for voting.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM: May I know whether the difficulties experienced by Harijans in getting house-sites within a reasonable time are common throughout the State and the creation of a separate department known as the Harijan Welfare Department has not in any way improved their lot in this respect?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I do not agree that the creation of a separate department has not improved their lot. The hon. Member who put this question was one of those who had been persistently insisting upon the creation of a separate department, and he himself is a member of the State Harijan Welfare Committee, and has seen the good work done by the department since its inception. The Government have gone to a very great

[27th February 1956]

extent in helping Harijans in that for a land costing Rs. 10,000, the Harijans paid only Rs. 2,000 and the Government waived the recovery of the balance of Rs. 8,000.

SRI M. DHARMALINGAM: One of the difficulties facing the Harijans is the housing problem and I am proud to say that the Government are taking adequate steps to provide them with house-sites. In spite of the attempts of the Government, 75 per cent of Harijans have not yet been provided with house-sites even after some of them paying the reasonable market value of the land, and I think this is due to insufficiency of staff. Will the Government consider the desirability of appointing one or more Assistant Welfare Officers of the grade of Tahsildars and Revenue Inspectors to expedite the disposal of applications for house-sites?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Wherever the Collectors of Districts have recommended, we have provided the District Welfare Officers with increased staff. Particularly in Chingleput district, we have increased the staff by appointing a special overseer, some clerks, etc.

SRI M. JAGANNATHAN: If it is the policy of the Government to grant house-sites to Harijans free of cost, may I know why advances were collected from the Harijans of Dasarapuram?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The main question relates to Elangianoor village. I do not know whether I should answer this question. I have no objection to answer, but I leave it to you, Mr. Speaker.

* 3138 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) why house-sites have not been allotted to the Harijans of Dasarapuram in Tirukkoyilur taluk, though they have already paid their respective shares towards the cost of the sites; and

(b) when the house-sites will be made ready for their use?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) & (b) The Collector proposed the acquisition of house-sites for the Harijans of Dasarapuram cheri which is within the limits of Tirukoilur Class I Panchayat. Under the existing policy, the funds of the Harijan Welfare Department should not be utilised on the provision of house-sites in Class I Panchayats and in such cases the Government can undertake acquisition only if either the Panchayat Board or the Harijans concerned bear the entire cost of acquisition. The Harijans have contributed Rs. 2,990 and the total cost of acquisition is estimated at Rs. 10,225. The Government have however agreed as a special case to meet the balance of the cost of acquisition in this case. Acquisition proceedings have been instituted and the Collector will allot sites to Harijans after acquisition proceedings are completed.

[27th February 1956]

Location of the training section for men at Kozhikode

12-10 p.m. * 3139 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have shifted the training section of the Government Secondary and Training School for Men at Kozhikode from the existing building to the old headquarters hospital building at Kozhikode;

(b) if so, whether the students have vacated their existing hostel;

(c) whether they have been provided with alternative accommodation; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The students have not vacated the existing hostel.

(c) & (d) There is no immediate necessity for an alternative accommodation.

Bonus for Plantation Labour

* 3140 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the result of the conciliation conducted during August 1955 in regard to the question of bonus for the year 1954 for Plantation Labour in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The parties have come to a settlement on the issue of bonus for the year 1954.

MR. SPEAKER : Question No. 3141.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, question No. 3140 is an important question, and I want to put a number of supplementary questions.

MR. SPEAKER : Then we shall extend the question time beyond 12-15.

SRI P. RAMAMURTHI : The question itself can be taken up later, Sir.

MR. SPEAKER : The Leader of the Opposition will put his supplementary question.

SRI P. RAMAMURTHI : May I know the terms of the settlement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question of bonus for the previous years is before the Special Tribunal. Now the parties have agreed to wait till the decision of the Special Tribunal is known and that if the Special Tribunal in its decision does not refer to any definite policies, then this question of bonus for 1954 will be referred to adjudication.

[27th February 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, does the Hon. Minister know that when this Special Tribunal was appointed, a number of other questions had been earlier referred to it and subsequently this question of bonus for the years 1952 and 1953 had also been referred to it, and there is no knowing when the Special Tribunal will go into the question of bonus for 1952 and 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am aware of all that. But, here in this case, the representatives of the management and the representatives of the Workers' Union have come to an agreement.

SRI P. RAMAMURTHI : The representatives might have come to an agreement that they will adopt some basis. But in view of the fact that this tribunal is going into a number of other questions and that nearly 300 petitions are pending under section 30, this tribunal will not be able to take up the question of bonus for a number of years. Will the Government see to it that the bonus question is referred to a separate tribunal so that the whole question of bonus can be thrashed out?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Because this has been referred to by the parties concerned, the hon. Member may put it to the Workers' Union to raise the question with the Government, and then I shall consider the question.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that the workers have agreed temporarily and the demand of the Union was for 33-1/3 per cent of their pay as bonus, and also in view of the fact that the special tribunal never touched this question, will the Government be pleased to appoint an Arbitration Board or a separate special tribunal to settle this question finally? May I inform the Hon. Minister also that even in North India, a sum of Rs. 6 crores was given as bonus for the workers? I want to know why there is this delay in this matter, and whether the Government will take quick action?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Again I repeat, Sir, this bonus question has been agreed to by the parties. But, if the hon. Member is interested, he may put it to the Workers' Union to raise this question with the Government. Then the Government will examine it.

Reserve Bank and Rural Co-operative Banks

* 3141 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Reserve Bank of India gives any financial assistance to Rural Co-operative Banks for supplying credit to agriculturists; and

(b) if so, the rate of interest charged by the Reserve Bank and the rate at which rural banks lend money to the agriculturists?

[27th February 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The Reserve Bank of India does not give any financial assistance directly to Rural Co-operative Banks, nor does it provide any special financial accommodation exclusively for financing Rural Co-operative Banks. The short-term funds being provided by the Reserve Bank to the Co-operative Central Banks are channelled through the State Co-operative Bank, along with its own funds for financing medium term agricultural purposes. The Central Co-operative Banks also raise their own funds by way of deposits, etc., and lend among other Co-operative Institutions to Rural Co-operative Banks also.

(b) The Reserve Bank of India charges interest at $1\frac{1}{2}$ per cent per annum on the amounts provided by it to the Central Co-operative Banks through the State Co-operative Bank. The Rural Co-operative Banks charge interest at a rate not exceeding $6\frac{1}{2}$ per cent per annum on the amounts provided by them to the ultimate borrowers.

SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Government see that steps are taken so that the agriculturists may get loans at a lesser rate of interest inasmuch as the Reserve Bank is charging only $1\frac{1}{2}$ per cent?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The Central Banks of certain districts have reduced their rates of interest by one-half or one-fourth per cent to Rural Banks. This will enable Rural Banks to give loans at one-half and one-fourth per cent less than the rates they are charging at present.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Is it not the duty of the State Bank of India recently nationalised to finance these Rural Banks that are being organised?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir. This amount is made available by the Reserve Bank, the State Co-operative Bank of Madras, and the District Central Co-operative Banks.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : In view of the fact that money taken from the Reserve Bank is sent through the State Bank and the Central Bank to banks which are to pass it to the people, I want to know from the Government whether steps will be taken to persuade one of the banks to transfer money without charging interest or whether Government will see that money got from the Reserve Bank is sent direct to the Rural Banks?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The amount of loan given by the Reserve Bank is not meant only for the Rural Co-operative Banks but it is also meant for numerous agricultural credit societies functioning in the State.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know, Sir, through how many intermediaries this money passes before it actually reaches the agriculturists?

27th February 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The State Co-operative Bank, the District Central Co-operative Bank, and the agricultural credit societies.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will not dealing with the agriculturists right from the Reserve Bank direct to the Co-operative Bank, eliminating the State Bank, help the agriculturists in the matter of rate of interest?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already said that this amount is not meant solely or exclusively for the Rural Co-operative Banks but also for the numerous agricultural credit societies.

MR. SPEAKER : Question-time is over. Answers to the remaining questions will be printed and form part of the official proceedings.

Trespass into community lands of Kadupatty village

* 3142 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations during the years 1953, 1954 and 1955 from the Panchayat Board of Kadupatty village in Musiri taluk, Tiruchirappalli district complaining of trespass into and enjoyment of community lands by one Baba Sahib;

(b) the extent of the lands involved; and

(c) the steps taken by the Government to restore the lands to the ownership and needs of the whole village?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) About 437 acres.

(c) The Government have upheld subject to certain modifications the orders of the Board of Revenue sanctioning the grant of ryotwari patta in respect of the lands in question to one Sri K. A. Abdul Kadir. Certain further representations have been received by them in the matter. The Government are examining them.

Rehabilitation of ex-Criminal Tribes

* 3143 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the population of ex-Criminal Tribes in the State;

(b) the subsidy given by the Union Government for the rehabilitation of ex-Criminal Tribes in the year 1954-55; and

(c) the number of members of the ex-Criminal Tribes provided with jobs during the year in the Department of Harijan Welfare and District Welfare Offices.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) 437 lakhs.

(b) Rs. 3,27,840.

[27th February 1956]

(c) Two ex-Criminal Tribes members were provided with jobs in the Department of Harijan Welfare during 1954-55. No member belonging to ex-Criminal Tribes is employed in the offices of the District Welfare Officers.

Higher Elementary Schools in the South Kanara district

* 3144 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received by the Government to open Higher Elementary Schools in the South Kanara district in the year 1954-55; and

(b) the number of Higher Elementary Schools opened by the Government in the district during the said period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Number of applications received for opening higher elementary standards in—

(i) District Board Schools 6

(ii) Aided Management Schools 46

—
52
—

(b) Number of schools permitted to open higher standards—

(i) District Board Schools 4

(ii) Aided Management Schools 14

—
18
—

(Starred question No. 3145—postponed.)

Tank Restoration Scheme

* 3146 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state why the Tank Restoration scheme has not been introduced in Pudukottai Division of Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No regular Tank Restoration Scheme party is working anywhere in the State. The regular Public Works Department staff and the Food Production Engineering staff are, however, attending to the investigation and execution of repairs to irrigation sources under the Intensive Cultivation and Special Minor Irrigation Programmes.

Use of electric energy in industrial concerns

* 3147 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any general restriction for using electric energy between 6 p.m. and 10 p.m. by all industries and if so, the reasons therefor?

[27th February 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Restriction is being enforced on the use of electric energy during the evening peak load period between 6 p.m. and 10 p.m. daily only in respect of industries availing of L.T. Power. The general over-all power position in the areas served by the Madras Electricity Grid still remains far from satisfactory. The extra generating capacity now available over and above that to meet the existing demand is only just adequate to meet the load commitments already made and the normal growth of existing loads. If the restriction is relaxed now, the demand will shoot up to the full capacity of the Grid and all further developments will have to stop. Therefore it will not be possible to remove the restriction in force till such time as there is an improvement in the power position by the completion and bringing into operation of the Madras III Plant extension scheme and the Periyar Hydro-Electric Project.

Exemption from passing Account Test

* 3148 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Headmasters and Headmistresses in Coimbatore district that applied for exemption from passing the Account Test due to their old age and the number exempted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Five, Sir; all the five headmasters have been exempted from passing the Test in Accounts having regard to the fact that they have already completed 50 years of age.

(Starred question No. 3149—Postponed.)

Food-poisoning in the hostel attached to Raja's College, Tiruvaiyaru

* 3150 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of any case of food-poisoning in the hostel attached to Raja's College of Sanskrit and Tamil Studies, Tiruvaiyaru, Tanjore district, on 8th August 1955; and

(b) if so, how it happened and how many were affected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement is laid on the table of the House.

[27th February 1956]

Feroke Tiles labour dispute

* 3151 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer to question No. 1914 given on 4th August 1955—

(a) whether the Government have received the report of the Labour Commissioner, Madras, regarding the Feroke Tiles labour dispute;

(b) if so, the contents of the report; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) It has been reported that on 25th October 1955 the management of Feroke Tile Works, Feroke, have paid lay-off wages in respect of the period 24th October 1953 to 23rd October 1954 to the workers entitled to it.

(c) No further action is considered necessary.

Licence to dealers in denatured spirit and varnish

* 3152 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of licences issued in the Madras City for the year 1955-56 to dealers in denatured spirit and varnish and the total quantity for which licences were issued;

(b) the number of licences issued to persons who were not holding licences in the previous year and the total quantity for which such licences were issued?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) 359 licences and 207,160 gallons in all.

(b) The number of licences issued up to 11th October 1955 to persons who were not holding licences in the year prior to 1955-56 is 47, and the total quantity allowed under these new licences is 26,210 gallons.

Draftsmen Course in the Central Polytechnic

* 3153 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that draftsmen course is run both by the Central and State Governments in separate sections in the Central Polytechnic, Madras?

(b) the number of seats allotted for each;

(c) the number of students admitted in each in 1955;

[27th February 1956]

(d) the strength of the teaching staff in each; and

(e) the respective pay of the various members of the staff in both, separately.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir. The Industrial Training Centre run by the Government of India at the Central Polytechnic, Madras, which provided facilities for both Draughtsman (Civil) and Draughtsman (Mechanical) courses had been closed down from the beginning of the academic year 1955.

(b) to (e) Do not arise.

Service conditions of district board employees

* 3154 Q.—SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the action taken by the Government to implement G.O. No. 3599, L. & M. of 1932, to the effect that the conditions of service of all district board employees shall be the same as those of Government servants of similar standing in so far as it applies to the employees of Malabar District Board,

(b) whether there is any difference in service conditions between the employees of the Malabar District Board and other Government servants of a similar standing; and

(c) If so, why?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) The conditions of service of the employees of the Malabar District Board are the same as those of Government servants of similar status and standing in respect of the following matters, namely:—

(i) Leave and leave allowances;

(ii) travelling allowance; and

(iii) superannuation and retirement.

(b) Yes, in respect of scales of pay of certain classes of employees; but the allowances are the same.

(c) The Retrenchment and Reorganization Committee appointed by this Government in 1947 did not recommend same scales of pay for State Government employees and district board employees.

* 3155 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Malabar District Board Superior Employees' Association for bettering their service conditions; and

(b) if so, the action taken thereon?

[27th February 1956]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) Yes, Sir.

(b) Government considered these resolutions and necessary orders have been passed and communicated to the Association.

Gratuity to retrenched workers of textile mills

* 3156 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the retrenched workers of the textile mills in the State were given any gratuity in 1954 and 1955; and

(b) if so, the number that was given such gratuity and the total amount given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) During 1954, 144 persons were given gratuity amounting to Rs. 18,249-9-7. During 1955, there was no retrenchment up to 1st October 1955.

Loans to agriculturists under Community Projects and National Extension Service Schemes

* 3157 Q.—SRI P. K. MOOKIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the maximum amount fixed for special loans granted to bona fide agriculturists under the Community Projects and National Extension Service Schemes; and

(b) whether the Government are aware of the hardship felt by the agriculturists in obtaining encumbrance certificates required for the grant of these loans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The maximum amounts fixed are as follows:—

(i) Loans under the Land Improvements Loans and Agriculturists Loans Act—

	Maximum amount.
	RS.
Individuals	3,000
Co-operative societies and groups of ayacutdars	5,000

(ii) Loans under Hire Purchase System—

Electric motor pumpsets	1,500
Oil engine pumpsets	3,000

(b) Yes, Sir.

[27th February 1956]

The Government have since ordered that encumbrance certificates should be demanded only in cases where the loan amounts exceed Rs. 500 and that in cases of loans for Rs. 500 or below, the verification of registration records should be done by a person duly authorized by the Project Officers or Special Loans Tahsildar.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated the 13th January 1956, received from the Governor of Madras:—

In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956.

IV.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I rise Cyclone-
Relief to present to this Legislature the Budget Estimates for 1956-57 and the Revised Estimates for the current year. Both these estimates reflect the adverse turn in our fortunes caused by the recent cyclone which devastated large tracts in the districts of Ramanathapuram, Tanjore, Madurai and Tiruchirappalli. The disruption to communications was so severe that it took time for information to trickle through to the centres of district administration. The Chief Minister immediately made an aerial survey of the affected areas along with Members of the Board of Revenue, and personally took charge of all relief operations. The havoc caused in the areas can be roughly assessed from the figures of 520 people killed, 35,000 heads of cattle and 110,000 sheep and goats perished in the floods, 300,000 houses damaged or destroyed, 500,000 trees, mostly coconut, uprooted and 4,600 irrigation tanks breached. Immediate arrangements were made to air-drop rice supplies to the marooned people. Gruel centres were opened in all the affected villages; and special staff was organized to restore communications, repair irrigation works, and assist the people to reconstruct their dwellings. A free grant of about Rs. 30 per family was made to all those who had lost their houses, and free distribution of clothing was also arranged to indigent people, especially women. Adequate stocks of foodgrains

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

were rushed to the area and sold at pre-cyclone rates, to keep down the price-level. Takkavi and subsistence loans are now being disbursed on a liberal scale for the relief of the middle-class people who had lost their houses, cattle, crops and other means of livelihood. Free supplies of chemical manures and seeds have been arranged wherever crops can be raised afresh. Water was let down from the Periyar Reservoir to the tanks in the Vaigai system which could be so replenished. Remissions will be granted on a generous scale and instalments of Takkavi loans will also be postponed. All steps necessary to place the stricken people back on their feet have been taken, and we may note with some satisfaction that this fact is being generally appreciated.

2. It is not easy to reckon the loss sustained by the people in terms of money, but we can have a measure of the distress from the cost to the Government on direct relief. The Revised Estimates for the year provide for an outlay of Rs. 150 lakhs on these measures; and the spill-over into the ensuing year is expected to be Rs. 212 lakhs, making in all about Rs. 3½ crores. Another sum of about Rs. 1½ crores will be required for distribution as loans to agriculturists. More than half the direct outlay will be on repairs to irrigation works, for which a special Superintending Engineer's Circle with five Executive Divisions has been organized. The Chief Engineer has been instructed to give the highest priority to this work and complete the repairs to all tanks by July, in time for the next monsoon rains. In view of the exiguous resources of local boards in the areas, it has been decided to repair the damaged roads and buildings in their charge at Government cost. Assistance is also being rendered to aided educational institutions on a liberal scale for repairs to their damaged buildings. Under the general orders of the Government of India on assistance in natural calamities, we may expect on specified items of relief, a 50 per cent grant on the first Rs. 2 crores of outlay, and 75 per cent grant on the outlay in excess of Rs. 2 crores. We have also sought a loan of Rs. 1 crore from the Centre for being disbursed as loans to agriculturists in the current year. Let us hope that the anticipated measure of Central assistance, the terms of which are certainly not ungenerous, will reach us in time.

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

3. We must record our gratitude to the Prime Minister who gave the lead to our appeal for funds, with a donation of Rs. 2 lakhs from his Relief Fund. We should also be grateful to the King of Saudi Arabia who happened to be touring in the country at that time for a contribution of Rs. 50,000. The response from the general public has been most heartening, especially the fact that a large number of people of very small means and workers in organized industries have spontaneously come forward with their humble contributions in cash and kind. It is obviously not possible to name the individuals and institutions who donated generously, but special mention may be made of the Indian business community in Singapore and Malaya who made a handsome contribution of over Rs. 3 lakhs. Amongst the non-official relief organizations, the work of the Ramakrishna Mission stands out in high distinction. The workers of the Mission were in the worst-affected Vedaranyam area immediately after the disaster, and practically set the pattern of relief, for which the people in those villages will ever remember them. We owe a deep debt of gratitude to these workers and also the *Dinamani* Newspaper which organized the necessary relief fund to sustain them in the field. Our district officials in the area had to bear the brunt of this trying work, and they did discharge their duties with devotion and sympathy. Let us hasten to place on record our appreciation of the good work turned out by one and all of them. We may also note with satisfaction the speed with which the Railway administration repaired the damaged track and restored through communications in the affected areas.

4. Even though we regret the heavy loss sustained in this cyclone, we are thankful for the widespread rains which accompanied the gale. These rains were timely all over the State and have ensured fair seasonal conditions for the year. There is still some distress in the Nanguneri area of Tirunelveli district, and adequate measures are being taken to meet that local situation. Crop pests are being reported from certain districts but the department has been able to deal with them and avert extensive damage. Grain prices are steady and we may generally hope for a fair agricultural year. The storage in the Mettur Reservoir

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

is, however, low and there may be some difficulty in maintaining power supplies in the summer, but let us hope that the reservoir will still get the necessary replenishment during the April showers.

Current
Five-Year
Plan

5. While presenting the Budget Estimates for this year, I had indicated that with the outlay of Rs. 25.83 crores proposed for the year on the present Five-Year Plan, that Plan would be implemented more or less in full. But the actuals of 1954-55 showed a gap of about Rs. 2 crores. This is being made up in the Revised Estimates for this year, now fixed at Rs. 27.92 crores and therefore, our expectations on the current Plan are being generally fulfilled. On irrigation and electricity works, which together account for 60 per cent of the planned outlay, we have reached the targets set in the Plan. There are short-falls in certain other departments like Agriculture, Highways, Public Health, Forests and Education which occurred mostly during the famine years owing to our inability to raise the necessary revenue resources during those lean years. This spill-over will be carried forward for implementation early in the new Plan period.

The New
Five-Year
Plan

6. The House had an opportunity earlier to discuss the broad outlines of the draft State Plan that was presented to the Planning Commission. The Commission suggested various modifications to limit the outlay within the resources in sight for the country as a whole. The pattern of Central assistance on the various schemes to be financed from the current revenues has yet to be finalised in many cases. The size of the State Plan will depend largely on the resources which can be raised within the State during the next five years. It is not, therefore, practicable, nor is it the intention of the Planning Commission, to give a precise shape to the Plan forthwith. Alterations will have to be made from year to year according to the availability of resources, both local and Central, and the ability of the administrative machinery to implement the Schemes sanctioned for that year. What is of immediate significance is the programme of work to be carried out during the coming year within the broad frame work of the Plan. Hon'ble Members may kindly peruse the list of nearly 500 new schemes proposed for inclusion in the Budget printed as an Appendix to the

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

Budget Memorandum. A comparison of this list with the list of schemes of the various departments incorporated in the draft Plan already discussed in the House, will indicate the measure of fulfilment that may be anticipated during the Budget year. By and large, we propose to initiate during the year most of the worthwhile schemes included in our original draft.

7. In the field of agriculture, the main targets set in the Plan are to increase the production of food-grains by 7 lakhs of tons and of sugarcane by one million tons. Since we have almost reached the limit on irrigation, the targets should be reached mainly by improved methods of cultivation. The Plan envisages the opening of 400 State-owned seed-farms of 25 acres each for the production of primary seeds which when multiplied will meet the requirements of the State. It is proposed to start 50 seed-farms in the Budget year mostly in the Extension Development Blocks. For the control of pests and diseases, 4 plant protection units will be opened in the year where insecticides and sprayers will be stored for being rushed to affected areas. A Central Sugarcane Research Station at Nellikuppam and a sub-station at Tiruchirappalli are being set up in the year. A scheme for the encouragement of the cultivation of sugarcane of higher sugar-content, is being initiated. Research Schemes on improved strains of millets and cashew and for the eradication of pests in betel-vines are being sanctioned. Provision is also being made for liberal loans for horticultural developments. The Agricultural College is being expanded to increase the admissions from 108 to 162. A new land colonization scheme to develop the Attapady valley in Malabar district is being sanctioned. The new road to open up this valley has been started last year and the work is making fair progress. Amongst the intensive manuring schemes, the provision for the distribution of about one lakh tons of ammonium sulphate is noteworthy.

8. In Animal Husbandry, our main effort should be on improving the breed of village cattle. But we are short of pedigree bulls and therefore we should rear up an adequate stock of them. That is the significance of the Key Village Scheme under which country bulls in the selected villages will be castrated.

Animal
Husbandry

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

and servicing will be done entirely through pedigree bulls and artificial insemination, so that in course of time the breed in the villages improves. We are extending the Key Village Scheme to 54 new villages in the year. A subsidy of Rs. 10 per month will be given for the proper maintenance of about 2,000 bull-calves born in key villages. These new breeding bulls will be stationed in Extension Centres outside the key villages and seven such centres will be opened during the year. The number of artificial insemination centres in urban areas is being increased by another 5. A new cattle farm is being opened in Ramanathapuram district, and improvements are being sanctioned to many of the existing farms. The College of Animal Husbandry is being strengthened so as to increase the admission from 80 to 120 in the College course, and from 55 to 100 in the Compounder's course. The details of the dairy scheme for Madras City are being worked out by a special officer, and it will be launched during the course of the year. Under this Scheme, a farm of about 4,000 milch cows will be started at Erukkancheri near Madras, so that the milk needs of the City can be adequately supplemented. The City sewage will be diverted to this farm for raising the required fodder. A Regional Poultry Development Farm of about 6,000 birds will be opened at Coimbatore during the year with 5 attached extension centres to serve the various extension service blocks.

Forests

9. We have not paid much attention to our forests during the First Plan period. Our Panchayat forests lie neglected, and it is proposed to make a start in their regeneration by taking up an extent of about 35,000 acres for soil conservation and tree planting. Systematic afforestation will be attempted on 45,000 acres of hill forests of the central districts. About 8,000 acres are being taken up for cashew cultivation and 5,000 acres for casuarina plantations. Intensive planting of valuable timbers like teak and rosewood under irrigated conditions will be started on 6,000 acres, wherever facilities occur. An attempt will also be made to grow these trees on river and canal margins in our deltaic areas. Industrial plantation such as blue-gum, wattle and match-wood will be started on the hill forests. Provision has also been made for improvements to communications for the better exploitation of interior forests. Amongst the

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

miscellaneous schemes, mention may be made of the one for the improvement of the sanctuary for wild animals in Mudumalai in the Nilgiris and for the cultivation of pepper in reserved forests. A start will be made on all these Schemes of forest development and let us hope that the department will rise up to the accelerated tempo envisaged.

10. The new Plan hopes to cover the entire State with National Extension Services or Community Development Blocks and thereby to achieve a fair measure of fulfilment of the village and district plans. About 350 additional blocks will have to be taken up for this purpose. The Budget provides for the opening of 4 new blocks in the flood-stricken areas of Ramanathapuram district in April, 22 blocks spread over the State by October and another 28 blocks towards the end of the year for which preliminary work will be done during the Budget year. A sum of Rs. 278 lakhs has been ear-marked for these services. We have done rather well during the current year on Local Development works, for the benefit of areas not covered by Extension Services. The original provision of Rs. 83 lakhs was enhanced to Rs. 134 lakhs in the course of the year; and with the people's contribution in cash, works costing about Rs. 185 lakhs are expected to be done in the year. The Budget provision for the ensuing year is now being fixed at Rs. 80 lakhs enabling the execution of works costing about Rs. 120 lakhs including people's contribution. As the area under Extension Services enlarges, the expenditure under this head will gradually taper down.

Community
Develop-
ment and
National
Extension
Services

11. In the field of co-operation, it is proposed to implement some of the major recommendations of the Rural Credit Survey Committee on agricultural credit, warehousing facilities and Co-operative Marketing. We have to make a start in setting up the necessary apex institutions and their branch organizations in the countryside so as to enable the co-operative sector to handle at least 20 per cent of Agricultural credit and 10 per cent of the marketable agricultural surplus. Provision has been made in the Budget for subscribing Rs. 30 lakhs towards the share capital of a State Warehousing Corporation, Rs. 30 lakhs towards the share capital of 3 Co-operative Sugar factories and about Rs. 10 lakhs towards the development of marketing facilities. In order to train the

Co-opera-
tion

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

necessary field staff, a new training institute is being opened at Madurai and the existing one in Madras is being upgraded into a College. On Co-operative housing, provision has been made for a loan of Rs. 56 lakhs to Urban Societies and grants and loans up to Rs. 10 lakhs for Industrial Housing Societies.

Irrigation.

12. Our Irrigation programme is making fair progress. The Lower Bhavani Project has been completed and practically the whole ayacut is now under cultivation. Irrigation has also commenced in the Malampuzha Project, but the right bank canal sanctioned recently will take some more time for completion. The Manimuthar, the Mettur Canals, the Araniar, the Mangalam and the Walayar Projects are expected to be completed in the Budget year. Work is in full progress on the Amaravathi, Vaigai, Sathanur and Krishnagiri Projects sanctioned last year. The Budget provision for all these works is Rs. 563 lakhs and additional sums will be made available, if our Engineers can accelerate the progress. Of the new schemes included in the Plan, the Meenakarai Scheme of Malabar estimated to cost Rs. 50 lakhs will be started at once, making use of the staff and machinery expected to be released from the Walayar and Mangalam Schemes. There is a provision of Rs. 2 lakhs for this scheme in the Budget. Token provision only has been made for the other approved schemes of Kattalai, Pullambadi, and Vidur, since it is proposed to speed them up only as machinery and men are released from other projects now nearing completion. There has been a temporary upset in the minor irrigation programme due to diversion of staff for repairing the tanks breached in the cyclone in Ramanathapuram, but this will soon be made up and the programme will be accelerated. A provision of Rs. 123 lakhs has been made in the Budget for the minor irrigation programme, which includes an experimental scheme of desilting of tanks, wherever that can be done with economy. We are also sinking about 30 tube-wells in the year at a cost of about Rs. 6 lakhs.

Electricity

13. Steady progress is being maintained on our Electricity programme. The Revised Estimates for this year show an outlay of Rs. 11.47 lakhs which is practically the same as in the Budget Estimates.

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

Work is in full swing on the Periyar Project and preliminary works have commenced on the Kundah Project. Our expectation that about 600 villages can be electrified during this year will be fully realized, since we have already done about 550 villages by the end of January. The provision for the ensuing year is now fixed at about Rs. 13 crores, and this includes a sum of Rs. 2 crores on the Kundah Project, the first stage of which can be completed in the Plan period at a cost of about Rs. 23 crores to release about 145,000 kilo-watts of power. The Rural Electrification programme will be maintained steadily, and more than 600 villages can be expected to receive the benefit in the Budget year. Investigation has been taken up for the development of further seasonal power from the vast irrigation discharges at Mettur. All this power can be firmed up and made full use of in industry, when the Neiveli Lignite Project becomes an accomplished fact in the near future, as indeed all of us earnestly hope.

14. Even though our road system is comparable **Highways** to the best in the country, the progress has not been as fast as we had originally planned; and there was appreciable short-fall in the outlay during the first Plan period. It is now proposed to accelerate the pace, more particularly on village communications; and for this purpose, a grant of Rs. 45 lakhs is being made to local bodies. A substantial portion of the allotment for Local Development Works will also be spent on village roads. With the augmentation of the resources of local bodies by the proceeds of the levy of 2 annas in the rupee on land revenue, authorized in the current year, we may hope that these bodies will be able to maintain the new village roads adequately. To give them further relief, the maintenance of about 450 miles of district roads will be taken over from them at an annual cost of Rs. 12 lakhs. The provision for the improvement of State roads and bridges is now fixed at Rs. 109 lakhs as against Rs. 41 lakhs in the current year. Larger funds will be ear-marked for the black-topping of important stretches of State Highways. In addition, an outlay of Rs. 97 lakhs has been programmed in Malabar and South Kanara on the West Coast Road, Rs. 67 lakhs on roads of inter-State and economic importance, and Rs. 71 lakhs on National Highways, all financed from Central revenues.

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

Public
Health

15. On the medical side, the Plan provides for the opening of 140 new Health Centres, each in charge of an Assistant Surgeon, to serve the needs of rural areas. Twenty-eight of these new medical institutions will be started in the Budget year at a cost of about Rs. 12 lakhs. Six taluk headquarters hospitals, 18 rural dispensaries, 3 local-fund dispensaries and one private women's hospital will be taken over for direct Government management. Additional buildings will be provided for the taluk headquarters hospitals of Badagara and Karkal. Three mobile medical units in Malabar and one in North Arcot will be sanctioned for the benefit of hill-tribes. The bed strengths of district and taluk hospitals are being increased wherever additional space has been made available. Large sums have been ear-marked for providing additional buildings and amenities for the teaching hospitals in the City and Madurai. A new mental hospital will be opened at Madurai. Provision is also being made for training an increased number of nurses and maternity assistants and for sending medical officers overseas for higher studies. In public health, 120 new maternity centres are being opened. Another mobile epidemic unit with 2 jeeps, is being added to the existing strength.

Water-
Supply

16. Our Rural Water-Supply programme is now made up of 3 parts: the comprehensive programme financed in full by the State; the National Water-Supply programme for the benefit of areas with a heavy incidence of cholera on which we get a half-grant from the Centre; and the Local Development programme on which the Centre meets the full cost. We are collecting contributions from villagers and panchayats, wherever possible, and operating the 3 schemes under one agency. The provision in the Budget under all these three heads is Rs. 95 lakhs; and with the anticipated people's contribution, works costing about Rs. 150 lakhs may be done in the year. On urban water-supply, we have started works in about 15 municipalities, and the City Corporation has also launched an ambitious programme of improvements including the installation of mechanical filters. Progress has been somewhat slow in the current year and the allotment of Rs. 174 lakhs may not all be spent. The spill-over will be added on to the provision of Rs. 145 lakhs for the Budget year and the works will be speeded up.

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

17. Our Plan for education has been reduced by Education. the Planning Commission to about half its original size, and therefore we have to re-examine the schemes. The House should also have an opportunity of discussing the recommendations of the Dr. Alagappa Chettiar Committee on Elementary Education before the development programme of the department is finalized. In the meanwhile, it is proposed to include only a lump-sum provision of about Rs. 125 lakhs in the Budget, made up of Rs. 95 lakhs in the revenue account and Rs. 30 lakhs for buildings under Capital. This provision will be suitably enhanced during the course of the year, as the new schemes are ready. Within the present limited provision, about 2,000 new classes will be added to strengthen the existing elementary schools and also to open new schools, wherever necessary. Sixteen more ordinary training schools will be converted into basic training schools. The bifurcated courses of study in secondary schools and craft training in middle schools will be extended to a few more schools. The disparity in the scales of pay of secondary grade teachers employed in the different types of schools, has been causing some discontent and it is proposed to remove this and bring all secondary grade teachers on to the higher scale. Children of elementary school teachers, police constables and head constables and last grade Government servants will be given full fee concessions instead of half, in Forms IV to VI. It is hoped that these concessions may gradually be extended to other classes of people in coming years, so that school education is free to all poor children. It is also proposed to give scholarships to about 10 per cent of the poor boys attending professional colleges, the grants being made purely on considerations of merit.

18. The welfare of Harijan and Backward Classes continues to receive the close attention of the Government. Of late, the Government of India has been giving several scholarships to students of these communities, the awards being made largely on merit, and this goes an appreciable way to supplement our efforts. The proposed provision in the Budget on these services is Rs. 134 lakhs, as against Rs. 118 lakhs in the Revised Estimates for the current year. Our expenditure on these ameliorative measures is now more than what it was for the Composite State, before the separation of Andhra.

Harijan and
Backward
Classes.

78. PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

Handloom

19. From the list of New Schemes for the year, Hon'ble Members may see that our largest effort in the year is on village and small-scale industries. The pattern of development in this field has been laid down broadly by the Karve Committee in their report published recently. We are glad to note that our contention that the handloom industry should be fully protected, has been emphatically upheld by the Committee which has further suggested that the turnover of mills should be frozen at about the existing capacity, reserving further cloth production to the handloom. The Committee has recommended an outlay of Rs. 80 crores during the Plan period for the rehabilitation of the handloom industry, of which the allocation to this State is Rs. 22 crores. The various schemes to be implemented in the year have yet to be approved by the All-India Handloom Board, and they will be sanctioned in the course of the year for which a sum of about Rs. 1½ crores will be released from the Central Cess Fund. Broadly, the schemes envisaged are for enlarging Co-operative production and marketing organizations to control about half the turnover of the industry; for improving the technique and patterns; and for subsidizing the sale, so as to enable handlooms to compete on even terms with mill goods. We may note with satisfaction that the industry has already turned the corner; and with the measures now envisaged, let us hope that the 6 lakhs of weavers in the State will face the future with hope and confidence.

Khadi

20. The Karve Committee has also recommended a substantial increase in the production of khadi to absorb idle agricultural labour and has ear-marked a large outlay for that purpose in the Plan period. The controversy whether further development should be only through the Ambar Charka, is still going on and presumably accounts for the delay in the Statewar allocation of the intended outlay. In the meanwhile, we are starting 25 new Khadi Development Centres immediately to benefit about 12,500 spinners and 400 weavers. We are also opening 5 workshops for the manufacture of ordinary charkas and allied implements to meet the needs in our villages.

Village Industries

21. On Village Industries, it is proposed to assist village artisans by providing cheap credit, by supplying improved tools on hire-purchase, raw materials at cost

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

price and land free of cost for setting up their workshops. Schemes are also being sanctioned for the encouragement of hand-pounding of rice, oil-pressing in country ghanis, cotton-ginning, tanning, bee-keeping and other village avocations. A few multi-purpose work centres will also be opened for the training of village artisans.

22. Under handicrafts, it is proposed to establish sale emporia in Bombay, Calcutta and Delhi. Several training-cum-production centres will be opened for art metalware, bell-metalware, cutlery, paper toys, palmyra fibre works, cane works, bamboo articles, cumblies, lace embroidery, glass bangles, etc. We are also proposing a few schemes on the co-operative pattern for the development of the coir industry in Malabar.

23. Our approach to the development of small-scale industries is from many directions. The State Aid to Industries Act is being amended to permit the grant of loans on a more liberal scale without too rigid an insistence on the margin of security. The Bill will come before the House in the current session and a provision of Rs. 20 lakhs has been made for disbursement as loans. It is proposed to supply machinery on the hire-purchase system for which a sum of Rs. 6 lakhs has been allocated. There is also provision for subsidy towards transmission lines and power supply to new industries. Five new industrial schools are being opened and improvements are being made to all the polytechnics, so as to double their capacity. Mobile units of carpentry and blacksmithy are being organized to tour the villages and assist and better equip village artisans. Work has just commenced for starting 3 industrial estates at Guindy, Palghat and Virudhunagar, and a fourth one, the location of which has not been settled, is proposed for the next year. These estates will provide built-up factory space with all amenities like communications, power, water-supply, sanitation and servicing facilities. For the present, they will be owned by the State, but as the Estates develop, the management can be handed over to co-operative organizations. A large number of service-cum-production centres are being opened in articles like finished leather, laboratory equipment, surgical instruments, agricultural implements, hand tools, brassware, electrical goods, textile

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

mill goods, sports goods, etc. The emphasis of these institutions will be on the training of personnel for absorption in the private sector, the production side being intended mainly to educate the trainees on the commercial aspects of manufacture. These units may in due course be handed over to industrial co-operatives for management. In selecting the location of these units, the department will naturally go by the availability of raw materials, but it will also have an eye on fair regional distribution. The programme does look ambitious but the units will be started, only as and when qualified experts are secured to run them. Let us hope that the measures proposed for the year will soon materialise and go an appreciable way towards generating an industrial climate in our State, so badly needed at the present juncture.

Revised
Estimates,
1955-56.

24. The Revised Estimates for the current year as now fixed, show a Revenue of Rs. 52,68 lakhs and expenditure of Rs. 54,89 lakhs, leaving a deficit of Rs. 221 lakhs. There is a betterment in revenue over the Budget Estimates of Rs. 71 lakhs under 'Stamps', presumably due to larger filing of suits in courts, after the lifting of the Moratorium; Rs. 60 lakhs under 'Forests' owing to higher prices of sandalwood; and Rs. 50 lakhs under 'Agricultural Income-tax'. The balance of the increase in Revenue is due to larger departmental receipts and grants from the Government of India, on Community Development, National Extension Services, Local Development Works and Grow More Food Schemes. The increase in expenditure is accounted for by the expansion in development services and the outlay on cyclone-relief amounting to about Rs. 150 lakhs in the year. Variations from the Budget Estimates under each head are explained in detail in the Budget Memorandum. The Capital expenditure is expected to be about Rs. 20½ crores, which is practically the same as in the Budget Estimates, and the small variations under individual heads call for no special remarks. Under 'Loans and Advances', the net disbursement is expected to be Rs. 576 lakhs, registering an increase of about Rs. 2 crores from the Budget Estimates. The bulk of the increase is on the larger outlay in the area affected by the cyclone. The year is expected to close with a fair cash balance of nearly Rs. 2 crores, and

[Sri C. Subramaniam] 27th February 1956]

this was made possible by the remarkable success of our open market loan of the year. As against the advertised sum of Rs. 7 crores, subscriptions amounted to over Rs. 14 crores, and we ultimately accepted about Rs. 10½ crores.

25. The Budget Estimates for 1956-57 anticipate a Revenue of Rs. 59,33 lakhs on existing level of taxation, and an expenditure of Rs. 62,44 lakhs leaving a deficit of Rs. 311 lakhs. The Revenue shows a rise of about Rs. 6½ crores from the Revised Estimates for the current year, but about half of this increase is not real. Land-cess and surcharge on Stamp Duties payable to local bodies were hitherto deducted from the receipts under 'Land Revenue' and 'Stamp Duties' respectively, and the net receipts under these two revenue heads were alone taken into the Budget. A change in this procedure has now been directed by the Auditor-General, according to which the gross receipts under these heads will be shown in the Budget as 'Revenue', and the disbursements to local bodies will be shown on the expenditure side of the Budget, with the resultant bloating of the Budget figures to the extent of about Rs. 3 crores. Real increases in revenue are expected on electricity schemes by about Rs. 40 lakhs, due to the enlargement of the grid; on Agricultural Income-tax by about Rs. 50 lakhs, as that measure turned out to be more paying than originally anticipated; and in Central Grants by about Rs. 110 lakhs, consequent on the expanding tempo of development expenditure eligible for Central assistance. It has been our practice to debit to the Revenue Account, several items of expenditure of an essentially Capital nature as on roads, bridges, water-supply and the smaller building schemes costing less than Rs. 5 lakhs. The Government of India in consultation with the Auditor-General has now advised us that these items of expenditure may in future go to the Capital Account, since the works do leave behind material assets of a lasting nature. Grants to local bodies and other public institutions for works of this nature may also be debited to the Capital Account initially, but may be written back to the Revenue Account in instalments over a period of say, 15 years. Even though this is a departure from the conservative finance we have been following all these years, we propose to make this change from the

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

Budget year. We are now well-set on a more rapid pace of development on all sides and therefore we need not stifle our efforts by attempting to shoulder burdens, which the coming generation can bear with greater ease. Under the revised procedure, the relief to the Revenue Account in the Budget is about Rs. 350 lakhs, which means that the revenue deficit for the year would have been about Rs. 6½ crores but for this change.

Concessions
to Public
Servants.

26. The Budget provides for a few concessions to public servants, besides the ones I had already indicated while dealing with Education. The salaries of village officers in Estates taken over by the Government are being upgraded to the level of those in ryotwari areas. This measure is expected to cost about Rs. 4 lakhs per annum and will benefit a large class of loyal public servants. The scales of pay for Veterinary Assistant Surgeons and Livestock Inspectors are being revised and a compensatory allowance is being given to those Assistant Surgeons working in key villages. Deputy Jailors and Jailors in charge of special sub-jails will get a little enhancement in their pay. Upper Division Clerks in the Secretariat will get higher increments in the earlier stages of their career. Certain disabilities of typists and stenographers in the fixation of their pay on promotion and of Personal Assistants and Clerks of Ministers in their leave salary, are being removed. Attenders in Government offices and Civil Courts will get a slight enhancement in their annual increments. Copyists and Examiners in Criminal Courts will be put on regular scales of pay instead of being paid on the basis of piecework. Head Accountants and Superintendents in Settlement Offices will also be put on incremental scales of pay instead of the present fixed pay. The scales of pay of compounders and Lay Secretaries of Hospitals will be revised in their favour. District Officers will be given a higher rate of mileage on journeys in excess of 40 miles, when done in their own motor vehicles. These concessions taken individually are indeed of small financial consequence, but the cumulative effect of all of them is appreciable.

New
Taxation.

27. The deficit of Rs. 311 lakhs is indeed substantial and cannot all be left uncovered. The necessity for balancing the Budget is greater now, since we have already used up the concealed margin

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

in the Revenue Account by the transfer to Capital of about Rs. 3½ crores of outlay hitherto met from current revenues. Our commitments on development schemes are bound to accelerate; and we cannot hope to implement an ambitious Plan, without accepting the necessary sacrifices. It is therefore proposed to introduce the following new measures of taxation:—

(a) The tax on diesel oil will be enhanced from 1½ annas to 4 annas per gallon to bring in an additional revenue of Rs. 30 lakhs per annum.

(b) An additional sales-tax of one anna in the rupee will be levied on the sale of sugar at any one suitable point, to yield about Rs. 40 lakhs per annum.

(c) The rate of supply of electric energy to licensees and bulk consumers on the High Tension tariff in the Hydro-electric areas will be stepped up by 30 per cent. The present rates based on pre-war conditions are in many cases found to be below the bare cost of generation. The enhancement will not apply to consumers supplied by the Madras Electricity System. The Railway administration will be exempted from this enhancement. New industrial concerns will also be exempted from the extra levy for the first 3 years after the commencement of production. The proposed measure may bring in about Rs. 45 lakhs per annum.

(d) Ryotwari assessment will be levied on Inam lands in lieu of quit-rent. This measure may bring in about Rs. 30 lakhs per annum.

The one tax relief proposed is the exemption from sales-tax on the sale of palm-gur at all points.

With the additional taxation now proposed, the Revenue gap will be reduced to Rs. 166 lakhs. The deficit is still large but should not cause alarm, because it is of the order which can be wiped off by the upward trend in revenues in a year of fair seasonal conditions. Besides, it is not unlikely that the readjustments in taxation proposed in the Central Budget may give us something on items of Central Revenue shared with States. It is therefore proposed to leave the Revenue deficit uncovered.

28. The Capital Expenditure for the year is estimated at Rs. 27,61 lakhs made up of Rs. 13,07 lakhs on Electricity, Rs. 593 lakhs on Irrigation, Rs. 415 lakhs on Roads and buildings, Rs. 191 lakhs on Capital Expenditure.

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

Industrial Development, Rs. 133 lakhs on Public Health and Rs. 122 lakhs on other items. Of the expenditure on buildings, a sum of Rs. 85 lakhs is for the construction of quarters for police subordinates in the City and the mufassal. We have drawn up a housing programme for policemen costing about Rs. 5 crores to be implemented during the Plan period, so as to ensure the personnel of this Security Service fair living conditions in all the districts. Another significant item in the Capital Head is the provision of Rs. 67 lakhs for the purchase of about 150 new motor vehicles for augmenting the City Transport.

Loans and
Advances
1956-57.

29. Under 'Loans and Advances' the anticipated outlay is Rs. 861 lakhs. This sum includes Rs. 110 lakhs to local bodies for urban water-supply and drainage schemes; Rs. 80 lakhs for short-term loans to the Madras Industrial Investment Corporation to augment their resources; Rs. 132 lakhs for loans in the National Extension Service and Community Development Project areas; and Rs. 65 lakhs to Weavers' Co-operative Societies in pursuance of the schemes financed from the Handloom Cess Fund allocations. Recoveries during the year are expected to be Rs. 410 lakhs, leaving a net outlay of Rs. 451 lakhs.

30. Our requirement on 'Ways and Means' during the next year will be about Rs. 38 crores made up of—

	RS. LAKHS.
Capital Expenditure	27,61
Net disbursements under Loans and Advances	4,51
Repayment of debts to the Government of India and the public	3,68
Revenue Deficit	1,66
Balance to be kept in the Reserve Bank of India and Treasuries	50
Total ..	37,96

As against these requirements, we hope to have an opening cash balance of Rs. 166 lakhs and a net credit within the year of Rs. 180 lakhs under Deposit heads and State Trading Schemes, making a total of Rs. 346 lakhs. The Budget assumes that we will get loans from the Centre and the open market to cover the balance amounting to about Rs. 34½ crores.

27th February 1956] [Sri C. Subramaniam]

31. The proposed outlay in the Budget on Schemes included in the New Plan is Rs. 37.30 crores. To this must be added the cost of the new schemes financed from the Handloom Cess Fund which may amount to about Rs. 1 crore, making a total planned outlay of about Rs. 38 crores. This is somewhat in excess of the phasing suggested by the Planning Commission, but it cannot be helped in view of the large spill-over from the First Plan on Capital works in progress. The Planning Commission has indicated that the size of the State Plan should be restricted to about Rs. 170 crores, as against our revised proposal for about Rs. 221 crores. The major cuts suggested by the Commission are on Education, Housing and Urban Water-supply and on the total so pruned down, a further lump-sum cut of 5 per cent has also been imposed. The final picture is still obscure, because we find from the recommendations of the Karve Committee that the allotment to this State on Village and Small-Scale Industries will be of the order of Rs. 30 crores, as against the provision of Rs. 16 crores now embodied in the Plan. But we need not be unduly perturbed over these tentative figures. As I stated earlier, what is of immediate consequence is our performance in the first year of the Plan. The size of our Plan will depend on our ability to raise the internal resources and the competence of our administrative machinery to implement the schemes. The Plan will be reviewed each year and the programme for the next year will be shaped according to the accomplishments in each year. The Budget does contain adequate provision for making a fair start on the Plan and let us hope that we can improve on our performance in succeeding years.

32. But there is one other aspect which should cause us some real concern. The bulk of the proposed outlay in the National Plan is for the development of basic industries, mainly iron and steel, and improvements to the transport system to match that development. It does not appear that any sizable portion of that outlay, amounting to about Rs. 2,000 crores in the public sector, will be in the South. It is indeed true that we have no coal, but that does not alter the fact that the industrial development envisaged in the Plan for the Southern States is inappreciable. There is the Lignite Project for which a sum of Rs. 50 crores has been ear-marked, but this will not

[Sri C. Subramaniam] [27th February 1956]

improve the ratio very considerably and besides, the project is still at the experimental stage. It is therefore very necessary that on other major industries, in the location of which there is a wider margin of choice, some preference should be given to this area, where perhaps the pressure of population per acre of cultivated land is the greatest. We can provide, all the necessary facilities for the proposed heavy electrical plant. We have cheap power in our grid for the manufacture of aluminium from the bauxite deposits of Salem. We are at no great disadvantage on the location of a plant for the fabrication of heavy machinery from the new steel output. Representations have been made on all these matters, and I am confident that the House will join with me in endorsing this stand so that these points, so vital to our economic growth, are adequately considered by the Planning Commission and the Government of India.

33. Before I close, let me place on record the grateful appreciation of the Government for the heartening response of the people to the State Loan floated earlier this year. To implement an ambitious Plan, we must depend increasingly on the savings of the people and I confidently count on their continued support in the search for fresh resources. The Finance Secretary, Sri T. A. Varghese, and his Assistants have worked hard on the Budget, and I am grateful to them for all their advice and guidance on prudent spending.

With these observations, Sir, I present the Budget Estimates for 1956-57 for the consideration of the House.

Thank you, Sir. (Applause.)

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

27th February 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3150 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th February 1956, page 63 supra.]

On the night of 7th August 1955, 108 boarders of the Rajah's College of Sanskrit and Tamil Studies, Tiruvaiyaru, which is under the control of the District Board, Tanjore, took their night meals at about 7 p.m. As usual, sambar, rasam, one curry and buttermilk were served in the night along with the cooked raw rice. There was no complaint from any boarder after this meal during the night of 7th August 1955.

2. At about 7 a.m. the next day, three boarders complained of purging, and vomiting and they had slight temperature. At about 9 a.m., 19 other boarders made similar complaints. All of them were given immediate treatment in the Local Fund dispensary at Tiruvaiyaru. Later on at about 3 p.m., 25 more students made similar complaints. The local Medical Officer was immediately sent for who examined each boarder and on his advice, 25 boarders who had high fever and acute stomach pain were sent to the Rajah Mirasdar Headquarters Hospital, Tanjore, for treatment. Again another batch of 23 boarders who made similar complaints were sent to Tanjore for treatment. In all 73 boarders were admitted in the District Headquarters Hospital in Tanjore and all of them were given special treatment by the authorities of the hospital. There was no danger to any life. Thirty-five boarders were discharged from the hospital on 9th August 1955 and the remaining were discharged on subsequent days when they were completely cured. The President, District Board, Tanjore, visited the boarders in the hospital and made all facilities for their care and treatment. The President arranged for a local enquiry into the incident and sent the urine and vomited matter to the Chemical Examiner, Guindy, for analysis. It appears that no poisonous insect had fallen and boiled along with the meals cooked in view of the fact that the health of only 73 boarders was affected out of a total of 108 boarders who took their meals on the night. Further the health of about half-a-dozen pupils alone was seriously affected while others had complained of mild pain only. It might be possible that one or two mischief makers among the boarders, under the cover of night might have used a small

[27th February 1956]

quantity of zinc phosphide, a poison which is locally known as rat poison and which is also readily available in the market. The poison could not have been mixed well with the sambar and rasam and should have only floated on the surface. Hence it has affected the health of such boarders as have consumed the poison in varying quantities.

The Principal of the College who was the Warden of the boarding was unable to exercise proper control over the boarders and he had been reverted as Vice-Principal and new Principal has since been appointed. Further a new Boarding Superintendent has also been appointed. The President, District Board, Tanjore, assures that every care has been taken to see that the meals served are wholesome and no access to the cooked food is allowed to anybody except the cooks. Every time the meal is served, it is tested by the Boarding Superintendent.

[27th February 1956]

[The figures for the years 1938-39 to 1952-53 relate to the Composite Madras State and the figures for the subsequent period relate to the Present Madras State. The actuals for 1953-54 (First six months) which are not given here will be found in the Budget Memorandum.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

A. REVENUE.

1955-6.																					
A. REVENUE.																					
Major heads.	(1)	1938-9.	1947-8.	1948-9.	1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4 (Second six months).	1954-5.		1955-6.		Budget Estimate 1956-7.							
										(10)	(11)	(12)	(13)								
Union Excise Duties ..																					
Taxes on income other than Corporation tax—																					
Share of Income tax.		22-50	5,35-32	8,42-22	8,23-32	8,29-15	9,15-43	9,42-44	3,06-76	5,67-38	5,50-00	5,59-35	5,56-00								
Agricultural Income tax.		..	..	..	..	..	..	..	..	..	25-00	75-00	1,25-00								
Estate Duty ..		..	..	..	..	..	..	..	..	5-28	24-72	17-56	22-63								
Land Revenue—																					
Gross receipts including portion due to irrigation.		7,00-78	8,08-42	7,68-79	8,12-09	9,50-71	9,20-58	8,70-85	4,45-70	5,95-41	7,11-35	7,46-29	(x) 9,45-91								
Excise ..		3,72-23	10,69-18	3,68-54	58-82	55-28	40-74	47-26	12-42	27-22	24-49	27-46	27-67								
Stamp ..		1,73-37	3,35-92	4,06-57	4,32-68	4,88-49	4,54-27	4,51-88	1,49-59	2,62-47	3,20-02	3,90-88	5,25-09								
Forest ..		45-63	1,82-81	1,59-57	1,66-70	1,88-56	2,08-92	1,58-17	57-19	1,81-89	1,34-91	1,95-27	2,03-75								
Registration ..		32-70	78-90	86-55	95-47	1,07-97	1,09-59	1,01-03	27-64	60-46	61-52	63-54	63-55								
Receipts under Motor Vehicles Act.		81-22	1,66-64	1,97-45	3,00-73	3,48-74	3,90-14	4,25-95	1,69-11	3,59-89	3,49-01	3,78-42	3,79-67								
Other taxes and duties—																					
General sales tax ..		..	8,31-26	13,08-01	15,24-35	15,86-87	15,59-10	13,23-18	4,12-46	8,08-98	9,60-00	9,13-44	(y) 9,57-88								
Other items ..		3-19	1,98-52	2,29-32	2,35-54	3,08-61	3,62-50	3,78-67	1,22-08	2,49-35	2,45-55	2,55-84	(x) 2,84-10								
Total ..		8-19	10,29-78	15,32-33	18,09-89	18,96-48	19,21-60	17,01-39	5,34-54	11,18-33	12,05-55	11,74-28	12,41-98								
Irrigation—																					
Direct receipts ..		6-31	11-85	12-06	13-78	14-29	10-11	15-52	3-05	6-59	20-71	5-35	6-08								
Deduct—Working expenses.		..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..								
Net receipts ..		..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..								

* Excludes land revenue.
(x) Includes Rs. 30 lakhs as proceeds of new taxation.
(y) Includes Rs. 40 lakhs as proceeds of new taxation.

[27th February 1956]

quantity of zinc phosphide, a poison which is locally known as rat poison and which is also readily available in the market. The poison could not have been mixed well with the sambar and rasam and should have only floated on the surface. Hence it has affected the health of such boarders as have consumed the poison in varying quantities.

The Principal of the College who was the Warden of the boarding was unable to exercise proper control over the boarders and he had been reverted as Vice-Principal and new Principal has since been appointed. Further a new Boarding Superintendent has also been appointed. The President, District Board, Tanjore, assures that every care has been taken to see that the meals served are wholesome and no access to the cooked food is allowed to anybody except the cooks. Every time the meal is served, it is tested by the Boarding Superintendent.

27th February 1956]

APPENDIX 1.

[Vide item IV on page 67 supra.]

[The figures for the years 1938-39 to 1952-53 relate to the Composite Madras State and the figures for the subsequent period relate to the Present Madras State. The actuals for 1953-54 (First six months) which are not given here will be found in the Budget Memorandum.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

A. REVENUE.

Major heads.	(1)	1955-6.											
		1938-9.			1947-8.			1948-9.			1949-50.		
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
		RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
		LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Union Excise Duties ..													
Taxes on income other than Corporation tax ..													
Share of Income tax.		22.50	5,35.32	8,42.22	8,23.32	8,29.15	9,15.43	9,42.44	3,06.76	5,67.33	5,50.00	5,59.35	5,56.00
Agricultural Income tax.											25.00	75.00	1,25.00
Estate Duty ..											£4.72	17.56	22.63
Land Revenue—													
Gross receipts including portion due to irrigation.		7,00.78	8,08.42	7,68.79	8,12.09	9,50.71	9,20.58	8,70.85	4,45.70	5,95.41	7,11.35	7,46.29	(a) 9,45.91
Excise ..		3,72.23	10,69.18	3,66.54	58.82	55.28	40.74	47.26	12.42	27.22	24.49	27.46	27.67
Stamps ..		1,73.37	3,35.92	4,05.57	4,32.68	4,88.49	4,54.27	4,51.88	1,49.59	2,62.47	3,20.02	3,90.88	5,25.09
Forest ..		45.63	1,82.81	1,59.57	1,85.70	1,88.56	2,08.92	1,58.17	57.19	1,31.89	1,34.91	1,95.27	2,03.75
Registration ..		32.70	78.90	86.55	95.47	1,07.97	1,09.59	1,01.03	27.94	60.46	61.52	68.54	68.55
Receipts under Motor Vehicles Act.		81.22	1,66.64	1,97.45	3,00.73	3,43.74	3,90.14	4,25.95	1,69.11	3,59.89	3,49.01	3,78.42	3,79.67
Other taxes and duties—													
General sales tax ..			8,31.26	13,03.01	15,24.35	15,86.87	15,59.10	13,23.18	4,12.46	8,63.98	9,60.00	9,18.44	(b) 9,57.88
Other items ..		3.19	1,98.52	2,29.32	2,85.54	3,08.61	3,62.50	3,78.67	1,22.08	2,49.35	2,45.55	2,55.84	(a) 2,84.10
Total ..		3.19	10,29.78	15,32.33	18,09.89	18,95.48	19,21.60	17,01.85	5,34.54	11,18.33	12,05.55	11,74.28	12,41.98
Irrigation—													
Direct receipts ..		6.31	11.88	12.06	13.78	14.29	10.11	15.52	3.05	6.59	20.71	5.35	6.08
Deduct—Working expenses.		—	91.08	—	1,17.86	—	1,20.39	—	2.90	—	51.91	—	56.72
Net receipts ..		—	79.20	91.88	—	1,00.65	—	1,50.03	0.15	—	31.20	—	50.64

* Excludes land revenue.

(a) Includes Rs. 30 lakhs as proceeds of new taxation.

(b) Includes Rs. 40 lakhs as proceeds of new taxation.

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

Major heads.	1935-36.	(2)	(3)	1946-47.	(4)	(5)	(6)	(7)	1951-52.	1952-53.	1953-54. (Second six months).	1955-56.			
												Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate.	Budget Estimate.
(1)	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Taxes on Income other than Corporation tax.															
Land Revenue ..	25.36	28.98	37.44	40.42	48.10	84.52	84.33	37.60	70.42	82.44	86.07	2,56.32	2,56.32	2,56.32	2,56.32
Birds ..	32.18	59.44	69.04	77.24	79.79	94.86	80.47	19.23	38.02	6.10	6.13	6.46	6.46	6.46	6.46
Stamps ..	4.72	31.04	21.16	23.05	25.25	24.10	25.13	7.60	12.84	12.95	12.82	1,42.12	1,42.12	1,42.12	1,42.12
Forest ..	40.17	86.29	79.10	79.26	74.81	80.35	90.34	29.76	63.75	67.63	70.43	87.58	87.58	87.58	87.58
Registration ..	29.13	48.62	51.86	50.83	52.19	53.57	54.01	16.28	38.25	40.14	39.97	40.02	40.02	40.02	40.02
Charges on account of Motor Vehicles Act—															
Payment to local bodies.	72.77	90.81	95.56	90.27	90.34	90.89	92.89	34.82	68.15	67.05	67.10	66.05	66.05	66.05	66.05
Other departmental expenditure.	2.29	5.66	6.11	6.59	8.50	9.89	11.13	4.10	9.11	9.33	9.59	10.51	10.51	10.51	10.51
Other taxes and duties—															
Payment to local bodies.	..	57.80	83.79	97.72	1,01.94	1,12.48	1,06.22	29.63	63.39	60.69	78.99	76.71	76.71	76.71	76.71
Other departmental expenditure.	64	20.23	35.68	43.03	45.45	48.83	52.91	18.44	45.41	43.68	46.23	45.40	45.40	45.40	45.40
Irrigation—Interest on loans for which capital accounts are kept.	87.59	95.71	1,04.15	1,19.15	1,42.21	1,75.31	2,17.97	62.65	1,42.23	1,71.84	1,65.53	1,96.82	1,96.82	1,96.82	1,96.82
Irrigation—Other revenue expenditure.	39.09	1,28.06	1,43.57	1,49.42	1,43.25	1,45.83	1,68.29	54.37	95.07	93.61	1,08.29	1,37.04	1,37.04	1,37.04	1,37.04

[27th February 1956]

Major heads.	1935-36.	(2)	(3)	1946-47.	(4)	(5)	(6)	(7)	1951-52.	1952-53.	1953-54. (Second six months).	1955-56.			
												Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate.	Budget Estimate.
(1)	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Taxes on Income other than Corporation tax.															
Land Revenue ..	25.36	28.98	37.44	40.42	48.10	84.52	84.33	37.60	70.42	82.44	86.07	2,56.32	2,56.32	2,56.32	2,56.32
Birds ..	32.18	59.44	69.04	77.24	79.79	94.86	80.47	19.23	38.02	6.10	6.13	6.46	6.46	6.46	6.46
Stamps ..	4.72	31.04	21.16	23.05	25.25	24.10	25.13	7.60	12.84	12.95	12.82	1,42.12	1,42.12	1,42.12	1,42.12
Forest ..	40.17	86.29	79.10	79.26	74.81	80.35	90.34	29.76	63.75	67.63	70.43	87.58	87.58	87.58	87.58
Registration ..	29.13	48.62	51.86	50.83	52.19	53.57	54.01	16.28	38.25	40.14	39.97	40.02	40.02	40.02	40.02
Charges on account of Motor Vehicles Act—															
Payment to local bodies.	72.77	90.81	95.56	90.27	90.34	90.89	92.89	34.82	68.15	67.05	67.10	66.05	66.05	66.05	66.05
Other departmental expenditure.	2.29	5.66	6.11	6.59	8.50	9.89	11.13	4.10	9.11	9.33	9.59	10.51	10.51	10.51	10.51
Other taxes and duties—															
Payment to local bodies.	..	57.80	83.79	97.72	1,01.94	1,12.48	1,06.22	29.63	63.39	60.69	78.99	76.71	76.71	76.71	76.71
Other departmental expenditure.	64	20.23	35.68	43.03	45.45	48.83	52.91	18.44	45.41	43.68	46.23	45.40	45.40	45.40	45.40
Irrigation—Interest on loans for which capital accounts are kept.	87.59	95.71	1,04.15	1,19.15	1,42.21	1,75.31	2,17.97	62.65	1,42.23	1,71.84	1,65.53	1,96.82	1,96.82	1,96.82	1,96.82
Irrigation—Other revenue expenditure.	39.09	1,28.06	1,43.57	1,49.42	1,43.25	1,45.83	1,68.29	54.37	95.07	93.61	1,08.29	1,37.04	1,37.04	1,37.04	1,37.04

27th February 1956]

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.

Major heads.	1938-9.	1947-8.	1948-9.	1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4 (Second six months).	1954-5.	1955-6.			Budget Estimate, 1956-7.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Interest on capital outlay on Electricity Schemes.	18.92	49.92	66.92	87.41	1,14.36	1,48.81	1,89.00	77.15	1,81.96	2,31.81	2,26.51	2,87.02	2,87.02
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	2.92	0.11	—	0.34	8.47	3.22	5.87	.21	—	1.27	—	1.11
Famine	16.04	3.80	4.75	25.03	8.00	13.86	51.56	16.24	11.48	6.50	55.12	16.07	16.07
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	..	..	..	1.94	2.04	12.48	.48	1.87	1.01	.94	.94	.94
Superannuation allowances and Pensions.	97.12	1,57.53	1,56.36	1,65.44	1,85.24	1,96.75	2,09.25	73.14	1,37.28	1,49.05	1,14.93	1,11.68	1,11.68
Communication of pensions.	..	1.83	4.37	8.13	9.59	17.18	17.47	5.33	10.59	12.35	17.87	17.77	17.77
Stationery and Printing.	27.07	49.42	71.98	94.51	87.10	1,05.10	1,02.14	55.01	1,01.12	65.73	44.14	67.04	67.04

(a) Includes Rs. 100 lakhs representing contribution to the Rural Water-Supply Fund.

(b) Includes Rs. 10 lakhs representing contribution to the Rural Water-Supply Fund.

(c) Includes the expenditure of the Fisheries Department, previously shown under "Industries".

(d) Includes expenditure on Harijan Uplift, Labour and other items. The details of expenditure under Harijan Uplift are shown below :—

[illegible]

Amount met from the Fund for Village Reconstruction and Nigerian Uplift.	..	—	1'81	—	4'10	—	18'44	—	36'46	—	52'70	—	61'86	..
--	----	---	------	---	------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	----

Net amount	39'57	59'65	64'00	64'00	70'77	72'59	62'51	98'14	1,09'31	1,18'12	1,33'61
------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------	---------

* As the amount in the Village Reconstruction and Harijan Uplift Fund had been exhausted, the entire expenditure on Harijan Uplift is being met from the general revenues since 1953-4.

from 1952-4

27th February 1956]

Expenditure on Bus Service.	..	12'44	90'21	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
-----------------------------	----	-------	-------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	--

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.

Transfer to Revenue Reserve Fund.

Civil Defence ..

5

Grand total ..

Final Revenue Sur-
plus (+) or Deficit (-)

10/11/2011

• Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50.

+ This figure is arrived at after taking into account the sum of Rs. 145 lakhs expected from proceeds of new taxation—see page 23.

[The figures for the years 1946-47 to 1953-54 (first six months) relate to the Composite Madras State and the figures for the subsequent period relate to the present Madras State.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1953-4.										Total, 1946-7 to 1954-5.	1955-6.		Budget Estimate, 1956-7.			
		1950-1.		1951-2.		1952-3.		(First six months.)		(Second six months.)			Budget Estimate.	Revised Estimate.				
		RS. LAKHS.	(4)	RS. LAKHS.	(5)	RS. LAKHS.	(6)	RS. LAKHS.	(7)	RS. LAKHS.	(8)					RS. LAKHS.	(9)	RS. LAKHS.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)						
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.																		
Lower Bhavani Project	9.96-00	1.93-28	2.55-99	2.70-20	2.35-76	51-00	4-04	2-32	10,12-59	6-65	13-37	1-29						
Mettur Canals Scheme.	2.67-00	5-07	18-39	28-68	27-38	10-00	18-77	37-49	1,40-78	29-87	23-45	10-04						
Malampuzha Project ..	4.42-00	18-40	60-93	87-82	95-35	31-61	42-15	58-74	3,95-00	24-22	33-05	42-50						
Manimathar Project	3.98-00	..	6-09	21-13	51-44	38-60	70-02	1,02-96	2,90-22	1,25-35	1,19-33	1,16-74						
Aranar Project ..	1.04-00	..	..	0-93	7-19	4-22	4-17	11-97	28-48	49-54	43-44	28-89						
Walayar Project ..	1.00-00	..	..	0-20	0-24	4-12	20-56	41-95	67-07	39-46	28-29	16-50						
Mangalam Project ..	88-65	..	..	0-37	1-25	1-10	7-65	35-25	30-77	35-25	24-85	22-61						
Anaravathi Project ..	2.97-00	..	..	..	..	..	4-14	48-24	98-41	98-41	96-53	91-03						
Valasai Reservoir Project.	3.00-00	..	..	..	..	..	5-59	34-88	35-47	68-39	58-77	1,07-09						
Sathanur Project ..	2.89-00	..	..	..	..	..	..	18-74	13-74	1,01-50	80-55	81-61						
Krishnagiri Project ..	1.84-00	..	..	..	..	..	..	3-92	3-62	40-00	43-62	43-94						
Kattalai High Level Canal Scheme.	1.56-65	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	(c)						
Pullambadi Canal Scheme.	1.42-43	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	(c)						
Vidur Reservoir Project.	61-37	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	(c)						
Moenakari Reservoir Project.	49-56	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	(c)						
Works under the special minor irrigation programme including tank improvement Scheme.	..	..	1,05-53	85-63	98-35	13-46	14-63	71-29	3,83-94	1,25-00	96-94	1,22-61						
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive). Irrigation projects transferred to Andhra and	(a)	51-91	62-72	83-60	68-43	12-92	—	4-18	2,72-24	2-25	9-28	6-34						
..	6,06-93	2,57-34	3,70-84	4,27-66	1,51-20	(b)	(b)	(b)	18,73-97	(b)	(b)	(b)						

(e) Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

(b) Does not relate to the present Madras State.

(c) Token provision has been made.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846

Transfer from the
Deposit Account of
Procurement Bonds
issued by the Govern-
ment of India.

**Let's get the deduction
for probable savings.**

1. **Introduction**
 2. **Methodology**
 3. **Results**
 4. **Discussion**
 5. **Conclusion**
 6. **References**
 7. **Appendix**
 8. **Index**
 9. **Table of Contents**
 10. **Figure 1**
 11. **Figure 2**
 12. **Figure 3**
 13. **Figure 4**
 14. **Figure 5**
 15. **Figure 6**
 16. **Figure 7**
 17. **Figure 8**
 18. **Figure 9**
 19. **Figure 10**
 20. **Figure 11**
 21. **Figure 12**
 22. **Figure 13**
 23. **Figure 14**
 24. **Figure 15**
 25. **Figure 16**
 26. **Figure 17**
 27. **Figure 18**
 28. **Figure 19**
 29. **Figure 20**
 30. **Figure 21**
 31. **Figure 22**
 32. **Figure 23**
 33. **Figure 24**
 34. **Figure 25**
 35. **Figure 26**
 36. **Figure 27**
 37. **Figure 28**
 38. **Figure 29**
 39. **Figure 30**
 40. **Figure 31**
 41. **Figure 32**
 42. **Figure 33**
 43. **Figure 34**
 44. **Figure 35**
 45. **Figure 36**
 46. **Figure 37**
 47. **Figure 38**
 48. **Figure 39**
 49. **Figure 40**
 50. **Figure 41**
 51. **Figure 42**
 52. **Figure 43**
 53. **Figure 44**
 54. **Figure 45**
 55. **Figure 46**
 56. **Figure 47**
 57. **Figure 48**
 58. **Figure 49**
 59. **Figure 50**
 60. **Figure 51**
 61. **Figure 52**
 62. **Figure 53**
 63. **Figure 54**
 64. **Figure 55**
 65. **Figure 56**
 66. **Figure 57**
 67. **Figure 58**
 68. **Figure 59**
 69. **Figure 60**
 70. **Figure 61**
 71. **Figure 62**
 72. **Figure 63**
 73. **Figure 64**
 74. **Figure 65**
 75. **Figure 66**
 76. **Figure 67**
 77. **Figure 68**
 78. **Figure 69**
 79. **Figure 70**
 80. **Figure 71**
 81. **Figure 72**
 82. **Figure 73**
 83. **Figure 74**
 84. **Figure 75**
 85. **Figure 76**
 86. **Figure 77**
 87. **Figure 78**
 88. **Figure 79**
 89. **Figure 80**
 90. **Figure 81**
 91. **Figure 82**
 92. **Figure 83**
 93. **Figure 84**
 94. **Figure 85**
 95. **Figure 86**
 96. **Figure 87**
 97. **Figure 88**
 98. **Figure 89**
 99. **Figure 90**
 100. **Figure 91**
 101. **Figure 92**
 102. **Figure 93**
 103. **Figure 94**
 104. **Figure 95**
 105. **Figure 96**
 106. **Figure 97**
 107. **Figure 98**
 108. **Figure 99**
 109. **Figure 100**
 110. **Figure 101**
 111. **Figure 102**
 112. **Figure 103**
 113. **Figure 104**
 114. **Figure 105**
 115. **Figure 106**
 116. **Figure 107**
 117. **Figure 108**
 118. **Figure 109**
 119. **Figure 110**
 120. **Figure 111**
 121. **Figure 112**
 122. **Figure 113**
 123. **Figure 114**
 124. **Figure 115**
 125. **Figure 116**
 126. **Figure 117**
 127. **Figure 118**
 128. **Figure 119**
 129. **Figure 120**
 130. **Figure 121**
 131. **Figure 122**
 132. **Figure 123**
 133. **Figure 124**
 134. **Figure 125**
 135. **Figure 126**
 136. **Figure 127**
 137. **Figure 128**
 138. **Figure 129**
 139. **Figure 130**
 140. **Figure 131**
 141. **Figure 132**
 142. **Figure 133**
 143. **Figure 134**
 144. **Figure 135**
 145. **Figure 136**
 146. **Figure 137**
 147. **Figure 138**
 148. **Figure 139**
 149. **Figure 140**
 150. **Figure 141**
 151. **Figure 142**
 152. **Figure 143**
 153. **Figure 144**
 154. **Figure 145**
 155. **Figure 146**
 156. **Figure 147**
 157. **Figure 148**
 158. **Figure 149**
 159. **Figure 150**
 160. **Figure 151**
 161. **Figure 152**
 162. **Figure 153**
 163. **Figure 154**
 164. **Figure 155**
 165. **Figure 156**
 166. **Figure 157**
 167. **Figure 158**
 168. **Figure 159**
 169. **Figure 160**
 170. **Figure 161**
 171. **Figure 162**
 172. **Figure 163**
 173. **Figure 164**
 174. **Figure 165**
 175. **Figure 166**
 176. **Figure 167**
 177. **Figure 168**
 178. **Figure 169**
 179. **Figure 170**
 180. **Figure 171**
 181. **Figure 172**
 182. **Figure 173**
 183. **Figure 174**
 184. **Figure 175**
 185. **Figure 176**
 186. **Figure 177**
 187. **Figure 178**
 188. **Figure 179**
 189. **Figure 180**
 190. **Figure 181**
 191. **Figure 182**
 192. **Figure 183**
 193. **Figure 184**
 194. **Figure 185**
 195. **Figure 186**
 196. **Figure 187**
 197. **Figure 188**
 198. **Figure 189**
 199. **Figure 190**
 200. **Figure 191**
 201. **Figure 192**
 202. **Figure 193**
 203. **Figure 194**
 204. **Figure 195**
 205. **Figure 196**
 206. **Figure 197**
 207. **Figure 198**
 208. **Figure 199**
 209. **Figure 200**
 210. **Figure 201**
 211. **Figure 202**
 212. **Figure 203**
 213. **Figure 204**
 214. **Figure 205**
 215. **Figure 206**
 216. **Figure 207**
 217. **Figure 208**

B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

	1,98-99	74-72	67-51	8-76	10-92	0-29	19-82	3,76-01	12-39	12-21	6-00
Moyar Hydro-Electric Scheme.											
Pitaru Hydro-Electric Scheme.	2,15-20	1,18-98	91-49	1,35-21	1,03-84	96-88	1,41-48	9,02-58	1,87-39	2,55-97	2,21-30
Mettur Hydro-Electric Scheme.	2,14-41	1,01-82	1,00-18	74-76	46-27	35-23	1,30-06	7,02-73	3,43-37	2,80-22	3,12-39
Pepasan Hydro-Electric Scheme.	1,78-81	58-97	68-07	99-22	32-96	42-43	1,13-96	5,98-42	1,58-71	2,52-37	9-88
Pestiar Hydro-Electric Scheme.	10,48-00	..	..	..	..	..	16-59	16-59	1,09-17	92-91	3,21-64
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2,00-00
Madras Thermal Electric System.	2,99-23	1,76-78	1,07-31	1,25-35	73-34	64-22	17,20-56	10,18-28	2,71-40	2,06-70	3,14-19
Other Minor Schemes.	12-79	31-68	..	17-61	..	..	..	62-08	..	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	4,04-58	1,74-50	3,71-43	3,10-75	3,07-82	(a)	(a)	15,09-08	(a)	(a)	(a)
Lump-sum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	..	86	17-60	0-01	— 53-41	— 9-82	— 44-76	57-62	46-30	36-67
Deduct probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	— 2,00-00
Total ..	15,14-01	7,37-45	8,06-85	7,89-26	5,74-66	1,86-64	5,84-14	51,92-02	11,40-05	11,46-98	13,07-07

(a) Does not relate to the present Madras State.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—cont.

[27th February 1956]

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4.		1954-5.	1955-6.		Total, 1946-7 to 1954-5.	Budget Estimate, 1956-7.
						(First six months.)	(Second six months.)		Budget Estimate.	Revised Estimate.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.												
Cinchona Plantations.	..	44.98	43.96	8.53	8.04	..	2.89	5.14	1,13.54	3.00	3.55	2.66
Kerala Soap Institute.	..	..	..	.04	.26	.23	.82	.02	1.37	..	.24	..
Madras Industrial Engineering Work-shop.	..	..	.02	..	..	..	..	..	.02	..	..	..
Fish Liver Oil Industry.	..	..	.10	.20	.06	..	..	.05	.41	.58	.35	..
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	2.95	7.41	1.30	5.22	.37	.33	.16	17.79	.05	.11	.10
Government Silk Filatures.	..	..	1.50	2.04	.78	.08	.05	.02	4.47	..	.44	..
Polytechnics ..	..	..	12.05	22.25	15.99	3.95	5.80	2.06	62.10	3.66	2.16	2.98
Artesian Wells ..	..	..	9.80	4.55	2.59	.34	.11	— .06	17.33	..	.30	.31
Shares in Fertilisers and Chemicals, Ltd., Iravancore.	..	20.00	1.00	..	..	..	..	..	21.00	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	51.00	51.00	..	..	..	..	..	1,02.00	20.00	36.72	..
Shares in Dhruvabara Chemical Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	10.00	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	30.00
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	30.00
Other Shares ..	..	..	2.40	— .90	..	..	..	..	1.50	..	3.15	1.40
Industrial Housing ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	16.95	11.00
Industrial Estates ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	12.46	..
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	11.03	84.22
Other Items ..	..	25.37	.59	.15	1.91	1.06	..	2.76	31.83	..	4.77	36.89
Total ..	..	1,44.30	1,29.83	88.16	84.85	6.02	10.05	10.15	3,73.36	27.29	89.77	4.18
												1,91.28

27th February 1956]

Madras Service.	City	Bus	60-69	51-75	— 4-52	10-57	9-02	48	50-52	1,23-44	15-01	24-58	44 00
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SERVICES.													
Buildings	..	..	53-97	1,45-60	1,14-42	1,04-75	37-16	28-99	40-95	5,25-84	1,04-30	85-52	2,41-89
Road works (including tools and plant).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	99-46
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	29-32
Grants to Local Bodies for road works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	44-10
Total	..	..	53-97	1,45-60	1,14-42	1,04-75	37-16	28-99	40-95	5,25-84	1,04-30	85-52	4,14-77
E. CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.													
Advance compensation and interim payments.	..	..	..	2,50-03	2,03-09	85-18	37-55	10-30	29-97	6,16-12	22-00	20-00	39-00
Buildings, machinery, etc., for the Agriculture, Animal Husbandry, etc., Departments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	5-03	7-80	22-50
G. CAPITAL OUTLAY ON OTHER WORKS.													
H. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.													
Forest works	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	14-73
I. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.													
Sanitary works (Stocks).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	62-61
Rural Water-Supply Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	28-10
National Water-supply and Sanitation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	20-00
Grants to Madras Corporation for Water-supply.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	22-13
Total	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,32-95
J. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.													

[27th February 1956]

APPENDIX III.

[Vide item IV on page 67 supra.]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st March 1954.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
I. OPEN MARKET LOANS.				
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	0.80	0.4
September 1938	3% Loan, 1953	1,51.29	15.20	1.0
June 1939	3% Loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96
September 1942	3% Loan, 1955	1,25.00	1,23.25	1,23.25
September 1943	3% Loan, 1958	1,25.10	1,25.10	1,25.10
August 1944	3% Loan, 1958	1,10.00	1,07.95	1,07.95
September 1945	3% Loan, 1960	3,00.00	2,78.44	2,78.44
September 1946	2½% Loan, 1961	4,00.30	3,81.77	3,81.77
July 1950	3% Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25
September 1951	3½% Loan, 1962	3,01.49	3,01.49	3,01.49
August 1952	4% Loan, 1964	5,24.81	5,24.81	5,24.81
July 1953	4% Loan, 1963	10,33.63	10,33.63	10,33.63
	Total, I	39,03.91	34,54.65	34,40.11

NOTE.—The figures relating to the 4 per cent loan, 1963 are not final, as some treasuries have not yet reconciled their figures with those of the Public Debt Office of the Reserve Bank.

27th February 1956]

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st March 1955.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT.				
Pre-autonomy consolidated debt (1st April 1937).	7,56.71	3,11.89	3,03.46	The Madras Government's debt to the Government of India after certain adjustments amounted to Rs. 7,56.71 lakhs on 1st April 1937. This debt was consolidated into a 4½ per cent loan and made repayable by 1981-82 by half-yearly equated instalments.
Post-autonomy debt—				
947-48	..	6,00.00	6,00.00	These are loans given by the Government of India for capital expenditure on Irrigation and Electricity Schemes when the Madras Government did not raise any market loan. Interest is payable half-yearly at 2-7/8 per cent per annum. The principal is repayable after 15 years in each case.
948-49	..	3,00.00	3,00.00	
950-51—	1.33	..	..	As there was no likelihood of the loan being utilized for the purpose, it was repaid to the Government of India in full with interest at 3½ per cent per annum in October 1951.
For re-lending to the South Madras Fishermen Co-operative Society.	V211, 31 N56	..	..	N57.3032
Tractor Reclamation Schemes.	30.00	30.00	30.00	Loans given by the Government of India in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3½ per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
Oil Engines, Electric Motors, etc., Hire purchase.	20.00	20.00	20.00	
Oil Engines, Electric Motors, etc., Hire purchase.	40.00	40.00	40.00	Loans given in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3-3/8 per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
P.W.D. Irrigation and Tank Improvement Schemes.	45.00	45.00	45.00	
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	..	The loan was free of interest and the principal was repaid on the 31st March 1952.
951-52—	1,00.00	..	..	This was a short-term loan repaid on the 31st March 1952.
Purchase and distribution of manure to the ryots.	..	..	..	

[27th February 1955]

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st March 1955.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS.	RS.	RS.	RS.	
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.				
(2) Post-autonomy debt—cont.				
1951-52—cont.				
To finance capital expenditure on Tungabhadra and Lower Bhavani Projects.	6,00.00	6,00.00	6,00.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable by annual equated instalments commencing from 1955-56 and ending in 1961-62. For the first three years, i.e., 1952-53, 1953-54 and 1954-55, interest alone at 3½ per cent per annum was paid.
P.W. Irrigation Schemes.	23.00	21.83	19.36	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
River Pumping Schemes.	9.00	8.23	6.62	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
Tractor Cultivation Schemes.	13.00	11.89	9.55	
Purchase and distribution of oil engines and electric motor pump sets.	12.00	9.75	5.03	Repayable in five annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
Industrial Housing Schemes.	9.00	..	..	This loan was free of interest and repayable after 25 years. As, however, the industrial concerns which applied for the loans dropped out of the scheme, preferring another scheme sponsored by the Government of India, the loan was repaid in 1952-53.
1952-53—				
Purchase and distribution of manure to the ryots.	1,00.00	..	..	This was a short-term loan repaid with interest at 3 per cent on 31st March 1953.
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	..	This loan was free of interest and was repaid on 31st March 1953.
To finance capital expenditure on Tungabhadra, Lower Bhavani and Malampuzha Irrigation Projects.	7,34.00	7,34.00	7,34.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable in annual equated instalments commencing from 1955-56 and ending in 1961-62. For the first two years 1953-54 and 1954-55 interest alone at 4 per cent per annum was paid.

27th February 1956]

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st March 1955.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS.	RS.	RS.	RS.	
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.				
(2) Post-autonomy debt—cont.				
1952-53—cont.				
To finance famine relief expenditure.	2,00.00	2,00.00	1,86.29	Repayable in 20 annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
For being re-lent to the Madurai Municipality for extension of the Madurai Municipal sewage farm.	2.26	2.01	1.76	Repayable in eight equated annual instalments with interest at 3-7/8 per cent per annum.
P.W. Irrigation Schemes.	21.00	21.00	18.87	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4-1/8 per cent per annum.
River pumping schemes.	9.00	0.50	0.42	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Tractor Reclamation Schemes.	17.58	11.00	9.13	
Supply of oil engines and electric motors.	36.75	25.59	21.25	Repayable with interest at 3-1/8 per cent per annum in two equated annual instalments commencing from December 1953. (Repaid in full before 31st March 1954.)
Lift irrigation schemes.	4.50	0.96	0.80	
Construction of tube-wells with filter points.	2.60	2.60	..	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum
Construction of tube-wells with filter points.	15.26	15.26	12.67	Do.
Special Minor Irrigation Schemes.	25.00	25.00	22.92	(Annuity commenced in March 1955.)
Scheme for urban compost.	3.52	..	..	Repaid in June 1953, as it was not utilized for the purpose for which it was sanctioned.
Loan for Community Projects — Thulabhaga Electricity Extension Scheme, Ramachandrapuram taluk.	1.00	1.00	0.62	Repayable with interest at 3-5/8 per cent per annum in five annual equated instalments.
Loan for being re-lent to the Agriculturists in the Periyar Community Project Area for deepening or digging of Irrigation Wells.	2.97	2.97	2.46	Repayable with interest at 4 per cent per annum in ten annual equated instalments.

[27th February 1956]

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st March 1955.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.

(2) Post-autonomy debt—cont.

1952-53—cont.

Loan for Rehabilitation Schemes—For financing the educational expenditure of displaced students from Pakistan.	0.06	0.06	0.05	Repayable with interest at 3.5/8 per cent per annum in five annual equated instalments. (Repayment commenced in March 1955.)
--	------	------	------	--

Ways and Means Advances.	17,00.00	17,00.00	17,00.00	Terms of repayment have not yet been settled.
--------------------------	----------	----------	----------	---

1953-54 (first six months)—

For financing the expenditure on Tungabhadra, Lower Bhavani and Malampuzha Projects.	1,75.00	1,75.00	1,75.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable in seven equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum from 1957-58. Interest alone at 4 per cent per annum is payable for the first three years 1954-55, 1955-56 and 1956-57.
--	---------	---------	---------	---

Loan for famine relief measures.	80.29	60.29	58.26	Repayable in twenty annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
----------------------------------	-------	-------	-------	---

Loans for Community Projects.	13.62	13.62	12.71	Repayable in 12 annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
-------------------------------	-------	-------	-------	---

Cotton Extension Schemes.	5.00	5.00	..	Repaid with interest at 1½ per cent per annum on 31st March 1954.
---------------------------	------	------	----	---

Loan for improvements to the Capital of the Andhra State. (Based on actual expenditure to end of September 1953.)	13.48	13.48	..	This is the liability of the Andhra State only. Transferred to the Andhra State in 1954-55.
---	-------	-------	----	---

Ways and Means Advances.	9,41.53	9,41.53	9,41.53	The terms of repayment have not yet been settled.
--------------------------	---------	---------	---------	---

Total, II .. 59,49.46 58,77.76

27th February 1956]

A. Loans raised by the Composite State of Madras, i.e., before the 1st October 1953—cont.

III. SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,878
Total, III ..	2,52,148
	or
	2.52 lakhs.

Summary.

(1)	Total outstanding on 30th September 1953.	Total outstanding on 31st March 1955. *
	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.
I. Open Market Loans	34,54.65	34,40.15
II. Loans from the Central Government.	59,49.46	58,77.76
III. Special Irredeemable Loans ..	2.52	2.52
Total ..	<u>94,06.63</u>	<u>93,20.43</u>

* Takes into account payments made by the three Governments of Madras, Andhra and Mysore.

[27th February 1956]

B. Loans raised by the present Madras Government on or after 1st October 1953.

I. OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
		LAKHS.	LAKHS.
August 1955	4 per cent loan, 1967	10,48.00 *	10,48.00

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	
	LAKHS.	LAKHS.	
1953-54 (second six months)--			
For financing the expenditure on Lower Bhavani, Malampuzha, Manimuthar Araniar, Walayar and Mangalam Irrigation Projects.	92.00	92.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable in seven equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum commencing from 1957-58. Interest alone at 4 per cent per annum is payable during 1954-55, 1955-56 and 1956-57.
For financing Vaigai, Amara-vathi and Mettur Canals Irrigation Schemes.	23.00	23.00	Special assistance for permanent improvements to scarcity areas. Repayable in 25 annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum commencing from 1959-60. Interest-free for the first five years (1954-55 to 1958-59).
For the development of Handloom Industry--			
Loan for advancing the share capital of the weavers admitted to the Co-operative Societies.	6.62		Interest-free. Repaid in two annual equal instalments.
Loan for improving designs and technique.	0.58		Interest-free. Repaid in November 1954.
Loan towards working Capital of Co-operative Societies.	27.34	21.19	Interest-free. A sum of Rs. 0.86 lakh representing the share of Mysore was refunded to the Government of India in 1954-55 in addition to the first instalment of Rs. 5.29 lakhs repaid in accordance with the original terms, namely, five equal annual instalments. According to the revised terms, the loan is repayable in ten equal annual instalments commencing after two years from the date of drawal of the loan. The repayment already made in 1954-55 will be adjusted towards the instalment due in 1955-56 in accordance with the revised terms.

* The figure is provisional as final statistics have not yet been furnished by the Reserve Bank.

27th February 1956]

B. Loans raised by the present Madras Government on or after 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	
	LAKHS.	LAKHS.	

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.

1953-54 (second six months)—cont.

Loan for re-lending to the Madras Handloom Weavers' Co-operative Society for setting up a Co-operative Spinning Mill in Tirunelveli.	10.00	8.14	Repayable in five equated annual instalments with interest at 3-5/8 per cent per annum.
Special Minor Irrigation Schemes.	20.00	18.00	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum commencing from February 1955.
Construction of tube-wells with filter points.	11.44	9.50	Repayable in ten equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum commencing from February 1955.
Public Works Irrigation Schemes.	2.73	2.46	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Lift Irrigation Schemes	13.19	10.95	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Tractor Reclamation Schemes (Hire-purchase System).	4.60	4.14	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Scheme for the utilization of urban compost.	1.17	0.72	Repayable in five annual equated instalments with interest at 3-5/8 per cent per annum.
Do.	0.50	0.42	Repayable in ten equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum.
For re-lending to the Madras Industries Association, Madras, for setting up an emporium.	1.00	0.35	Repayable in three annual equated instalments with interest at 3-5/8 per cent per annum.
For re-lending to the National Educational Society for the construction of the Kamala Nehru Hostel. (First instalment.)	0.20	0.08	Interest-free. Repayable in sixteen years commencing from 1955-56. An advance payment of Rs. 12,000 was made in 1955-56.
For development of Minor Ports.	0.91	0.91	Repayable with interest at 4½ per cent per annum in eighteen equated annual instalments. Interest-free for the first twelve years.
Loan for Minor Irrigation Schemes in the National Extension Service Blocks.	4.48	3.87	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4-1/8 per cent per annum.

[27th February 1956]

B. Loans raised by the present Madras Government on or after 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
1953-54 (second six months)—cont.			
Loan for Community Development Projects.	2.87	2.66	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum. (Annuity commences in September 1956).
Value of the stock of food-grains, fertilizers, etc., held in the present Madras State on 1st October 1953 (treated as a short-term loan).	3,69.41	..	Repaid with interest at 3 per cent per annum. This was adjusted against the value of the surplus stocks of rice sold to the Government of India consequent on decontrol.
1954-55—			
For financing Macimuthar, Aranar, Walayar, Mangalam, Sathanur and Krishnagiri Projects.	2,00.00	2,00.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable in seven equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum commencing from 1958-59. Interest alone payable during the first three years (1955-56, 1956-57 and 1957-58).
For Rural Electrification Schemes.	1,00.00	1,00.00	Do.
For financing the Vaigai, Amaravathi and Mettur Canals Irrigation Schemes.	1,20.00	1,20.00	Interest-free for the first five years. Repayable in twenty-five annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum from 1960-61.
Share in National Plan Loan.	5,00.00	5,00.00	Repayable in October 1965. Interest alone payable half-yearly at 3-7/8 per cent per annum.
Special Minor Irrigation Schemes.	68.18	64.84	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Tractor Reclamation Schemes (Hire-purchase System).	4.60	4.37	Do.
For re-lending to the Corporation of Madras for their City Sewage Utilization Schemes.	16.00	14.67	Repayable in ten equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum.
For re-lending to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society.	33.00	26.40	Interest-free. Repayable in five annual equal instalments.
Loan for Cotton Extension Scheme.	3.00	..	Short-term loan. Repaid on 31st March 1955.

27th February 1956]

B. Loans raised by the present Madras Government on or after 1st October 1953—cont.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
1954-55—cont.			
For re-lending to Small Scale Industries under the State Aid to Industries Act.	3.50	3.50	Repayable with interest at 3½ per cent per annum in six equated annual instalments commencing from 1959-60. Interest alone payable for the first four years.
For re-lending to the National Educational Society for the construction of the Kamala Nehru Hostel (second and final instalment).	0.20	0.20	Interest-free. Repayable in sixteen years commencing from 1955-56. (In view of the advance repayment of Rs. 12,000 made in 1955-56 no payment is to be made in 1955-56 towards the annual instalments.)
Loan for the purchase and distribution of fertilizers.	1,16.80	..	Short term loan. Repaid in full with interest at 3 per cent per annum on 30th June 1955.
For expansion of power facilities for increasing employment opportunities.	64.00	64.00	Repayable with interest at 4½ per cent per annum in twenty-five annual equated instalments commencing from 1960-61. Interest alone payable for the period 1955-56 to 1959-60.
Community Development Programme.	26.64	24.92	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Do.	18.15	18.15	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum. (Repayment commences in 1956-57.)
National Extension Service Programme.	5.08	4.75	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
For re-lending to the Metal Industries, Shoranur.	1.00	..	Sanction cancelled in October 1955.
For Urban Water-supply and Drainage Schemes.	25.00	24.59	Repayable in thirty annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
For the construction of a hostel for Post-graduates in the Ramakrishna Vidyalaya, Coimbatore.	1.00	1.00	Interest-free. Repayable in not more than thirty equal annual instalments commencing from 1956-57.
For improvements to the Minor Ports.	1.91	1.91	Interest-free for the first twelve years. Repayable in eighteen annual equated instalments commencing from the thirteenth year with interest at 4½ per cent per annum.

[27th February 1956]

*B. Loans raised by the present Madras Government on or after
1st October 1953—cont.*

When obtained and purpose of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
1954-55—cont.			
For Subsidised Industrial Housing Schemes (first instalment).	4.15	4.15	Repayable in twenty-five equated annual instalments with interest at 4½ per cent per annum. (Annuity commences after one year from the date of drawal of the last instalment.)
Loans for the Development of Handloom Industry.	6.00	3.00	Interest-free. Repayable in two annual instalments.
	0.09	0.08	Interest-free. Repayable in seven annual instalments.
	0.46	0.41	Interest-free. Repayable in ten annual instalments.
	38.49	38.49	Repayable in ten annual instalments commencing from the second year after the date of drawal.
	0.18	..	Repaid in full in 1955-56.
For the establishment of a model carpentry workshop in urban and semi-urban areas.	0.30	..	Repaid or repayable in full with interest at 3½ per cent per annum in 1955-56.
For the establishment of a Productive-cum-Training Centre at Manamadurai.	0.04	..	
For the setting up of a Handicrafts Emporium at Madurai.	0.50	..	
For expansion of a Training Centre for the manufacture of Scientific Glassware in Madras.	0.09	..	
1955-56—			
For financing approved Irrigation and Electricity Schemes.	500.00	500.00	Loan from the Special Development Fund. Repayable in seven equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum commencing from 1959-60. Interest alone payable for the period 1956-57 to 1958-59.
For financing Vaigai Amara-vathi and Mettur Canals Scheme.	152.00	152.00	Loan to be drawn before 31st March 1956.
For expansion of power facilities for increasing employment opportunities.	124.00	124.00	Do.
Water Supply and Drainage Schemes.	150.00	150.00	Do.

27th February 1956]

*B. Loans raised by the present Madras Government on or after
1st October 1953—cont.*

When obtained and purpose of loan.	Total amount.	Amount expected to be outstanding on 31st March 1956.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
II LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
1955-56—cont.			
Capitalised value of the liability for sterling pensions treated as a debt due to the Government of India (includes the Shares of Andhra and Mysore also).	414.39	402.47	Repayable in thirty annual equated instalments with interest at 1 per cent per annum.
Loan for Cyclone relief measures.	100.00	100.00	Loan asked for.
Community Development Projects, and National Extension Service Schemes.	35.00	35.00	Repayable in twelve annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Loan for the development of Handloom Industry.	65.00	65.00	Further loans anticipated before 31st March 1956.
	66.14	66.14	Interest-free. Repayable in ten annual equal instalments.
	6.00	6.00	Interest-free. Repayable in five annual equal instalments.
	1.72	1.72	Interest-free. Repayable in two annual equal instalments.
	26.14	26.14	Further loans anticipated.
Short term loan for Cotton Extension Schemes.	3.00	..	Repayable in full with interest at 3 per cent per annum before 31st March 1956.
Loans for G.M.F. Schemes—			
For purchase and distribution of chemical fertilizers.	150.00	150.00	Repayable within a maximum period of eighteen months with interest at 3½ per cent per annum.
Special Minor Irrigation Schemes.	56.57	56.57	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Sinking of tube wells with filter points.	20.00	20.00	Repayable in ten equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum.
Lift Irrigation Schemes ..	10.00	10.00	
Tractor Reclamation Schemes.	6.00	6.00	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4½ per cent per annum.
Further loans anticipated.	82.43	82.43	Expected to be drawn before 31st March 1956.
Loans for Cottage and Small Scale Industries, low income group housing Schemes, etc.	106.61	106.61	
Total ..	40,25.40	34,77.90	

[27th February 1956]

APPENDIX IV.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON THE SCHEMES INCLUDED IN THE FIRST FIVE-YEAR PLAN.

Madras State Five-Year Plan.

(1) Main Heads of Development.	(2) Provision made in the First Five-Year Plan. RS. LAKHS.	(3) Expenditure incurred to end of 1954-55. RS. LAKHS.	(4) Revised Estimate, 1955-56. RS. LAKHS.	(5) Total of expenditure incurred in the first four years and estimated expenditure for the last year. RS. LAKHS.
I. Agriculture and Rural Development—				
A. Agriculture	9,02	4,71	3,86	8,57
B. Animal Husbandry ..	56	29	14	48
C. Dairying and milk supply	13	13	3	16
D. Forests	75	19	10	29
E. Co-operation	17	9	2	11
F. Fisheries	49	31	4	35
G. Rural Development	30	73	4	77
Total I ..	11,42	8,45	4,23	10,68
II. Major Irrigation and Power projects—				
A. Irrigation projects	20,19	15,21	5,85	20,86
B. Power projects	30,86	19,21	11,47	30,68
Total II ..	51,05	34,42	17,12	51,54
III. Industry—				
A. Cottage industry	44	41	11	52
B. Other industries	1,28	92	21	1,13
Total III ..	1,72	1,33	32	1,65

27th February 1956]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON THE SCHEMES INCLUDED IN THE FIRST FIVE-YEAR PLAN—cont.

Madras State Five-Year Plan—cont.

(1) Main Heads of Development.	(2) Provision made in the First Five-Year Plan. RS. LAKHS.	(3) Expenditure incurred to end of 1954-55. RS. LAKHS.	(4) Revised Estimate, 1955-56. RS. LAKHS.	(5) Total of expenditure incurred in the first four years and estimated expenditure for the last year. RS. LAKHS.
IV. Transport (Roads)—				
Highways	3,58	2,40	57	2,97
V. Social Services—				
A. Education	4,94	2,46	1,60	4,06
B. Medical	2,48	2,02	46	2,48
C. Public Health	5,18	2,72	2,03	4,75
D. Housing	1,90	1,10	42	1,52
E. Amelioration of Backward Classes ..	4,16	3,32	1,17	4,49
Total V ..	18,66	11,62	5,68	17,30
Total State Plan—				
I to V	86,43	56,22	27,92	84,14
NOTE.—The figures for Community Development Projects, etc., which are excluded from the above statements, are as shown below :—				
Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works.	6,41	2,82	4,24	7,06

[27th February 1956]

APPENDIX V.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE IN RESPECT OF THE
MADRAS STATE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN.

Main Heads of Development.	Provision made in the Draft Second Five-Year Plan.	Budget Estimate, 1956-57.
(1)	(2)	(3)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. SCHEMES INCLUDED IN THE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN.		
I. Agriculture and Community Development—		
Agricultural Production	3,15	53
Minor Irrigation Projects	4,25	1,35
Land Development	2,22	17
Animal Husbandry	2,49	33
Dairying and Milk Supply	1,71	13
Forests	2,28	45
Fisheries	1,31	24
Co-operation	3,46	46
Miscellaneous (Statistics)	20	4
Community Projects	18,00	2,78
Total I ..	39,07	6,48
II. Irrigation and Power—		
Irrigation	14,64	4,63
Power Projects	61,10	13,09
Total II ..	75,74	17,72
III. Industry—		
Medium Industries	1,00	30
Village and Small Scale Industries	9,00	2,42
Khadi Development	1,44	6
Handloom-Co-operative Department	4,00	83
Handloom-Industries Department	1,00	6
Total III ..	16,44	3,67
IV. Transport and Communication—		
Roads	8,50	1,46
Broadcasting	30	..
Total IV ..	8,80	1,46
V. Education—		
Education	13,65	1,29
Technical Education	1,35	16
Total V ..	15,00	1,45
VI. Health—		
Medical	9,25	92
Public Health	7,61	97
Total VI ..	16,86	1,89

27th February 1956]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE IN RESPECT OF THE
MADRAS STATE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main Heads of Development.	Provision made in the Draft Second Five-Year Plan.	Budget Estimate, 1956-57.
(1)	(2)	(3)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. SCHEMES INCLUDED IN THE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.		
VII. Housing	4,60	85
VIII. Other Social Services—		
Welfare of Backward Classes	3,36	97
Welfare of Scheduled Castes and Scheduled Tribes	3,64	28
Total VIII ..	7,00	1,25
IX. Miscellaneous	1,15	12
Total—A ..	1,84,66	34,89
B. SCHEMES WHICH ARE CONSIDERED INDISPENSABLE AND FOR WHICH ADDITIONAL ALLOTMENTS HAVE BEEN ASKED FOR.		
(i) Education	14,35	..
(ii) Technical Education	65	..
(iii) Health	7,91	60
(iv) Housing—		
General	5,64	7
Police	4,50	90
(v) Labour Welfare	12	..
(vi) Women's Welfare	40	..
(vii) Certified Schools, Vigilance Service and Destitute Homes	34	..
(viii) Local Development Works	2,00	80
(ix) Miscellaneous (Village Panchayats, Employees State Insurance and Employment Exchanges).	44	4
Total—B ..	36,35	2,41
Grand Total—A and B ..	2,21,01	37,30

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 28th February 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Provident Fund Scheme for the Motor Transport Industry

* 3145^a Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have made any recommendations to the Central Government to take steps to introduce Provident Fund Schemes in the Motor Transport Industry and if so, the reply given by the Central Government on the recommendation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. But the Government of India do not at present propose to extend the Act to this industry, as 10,000 workers are not employed in it.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that at a meeting of the Regional Provident Fund Board held recently it was unanimously decided to recommend to the Central Government to include motor workers also under the Provident Fund Scheme? So, will the Government be pleased to recommend to the Central Government to include motor workers also under the Provident Fund Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: With a view to extend the application of this Act to certain other industries to which it was not applied at present, the Central Provident Fund Commissioner conducted a survey in the 17 industries which were reported to be employing ten thousand or more workers. The Commissioner found with reference to motor transport industry, i.e., automobile workshop and servicing shops that ten thousand people were not employed. That is our difficulty.

SRI M. PALANIYANDI : சமீபத்தில் யூனியன் உதவித் தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் போக்கு வரத்து தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக ஏதோ திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். போக்கு வரத்து, வெளிக்கூடப் முதலிய எல்லா ஆடோடொழைபல் தொழிலாளர்களையும் சேர்த்தால் 10,000 தொழிலாளிகள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் அவர்களுக்கும் இந்த பிராவிடெண்ட் நிதி வசதியை விஸ்தரிக்கக்கூடாது? அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றுமில்லை.

^a Postponed from the list for 27th February 1956.

[28th February 1956]

Minimum wages in Mannargudi Rubber Estate, Limited.

* 3149* Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the minimum wages recommended by the Plantation Special Tribunal has not been implemented in the Mannarghat Rubber Estate, Limited, Walluvanad taluk, South Malabar, till now; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The management of the Mannarghat Rubber Estate are not a party to the dispute pending before the Special Industrial Tribunal for Plantations. As the award is not binding on them the Government do not propose to take any action against the management.

SRI K. P. GOPALAN: Will the Government be pleased to take steps to see that the minimum wages are granted to workers of the Mannarghat Rubber Estate also though the management of that estate are not a party to the dispute pending before the Special Industrial Tribunal for Plantations? Are the Government aware of the fact that when the workers had raised this question of minimum wages to be implemented most of the managements of the estates in Walluvanad taluk in South Malabar had refused to implement the same and had closed the working of their estates throwing out of employment hundreds of workers? As a serious situation had arisen there, will the Government make an enquiry into the matter and see that managements of all estates including that of the Mannarghat Rubber Estate implement the award of the Industrial Tribunal so that industrial peace may be maintained and that the workers are given their rights?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, if a specific question is raised by the workers concerned the Government will look into the matter.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Are we to understand, Sir, that the increase in wages by two annas recommended as an interim award is applicable to workers of those estates which are parties to the dispute only or is it applicable to all estates regardless of the number of workers employed therein?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. The Government have obtained opinion that this award of the Special Industrial Tribunal would only apply to those who are parties to the dispute.

SRI S. RAMALINGAM: குறிப்பிட்ட தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் தங்களுக்கும் மாணேஜ்மெண்டாருக்கும் டிஸ்பியூட் இருப்பதாகச் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரவில்லையா அல்லது அப்படித் தொண்டுவந்திருந்தும், சர்க்கார் அதை டிரிபியூனலுக்கு ரெபர் செய்யவில்லையா?

* Postponed from the list for 27th February 1956.

28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: டிஸ்பியூட்டாகக் கொண்டுவந்தால் அது பரிசீலனை செய்து யுத்தம் என்று தோன்றினால், அட்ஜுடிகேஷனுக்கு வேறு டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பலாம். இண்டிரிம் அவார்டு எங்களுக்கு அப்போது ஆகாது என்று சொன்னால் அதை வற்புறுத்த முடியவில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI M. PALANIYANDI: இந்த அடிப்படை சம்பளத் தகராறுக்குக் காரணம் குறைந்தபட்ச சம்பளம் போதாது என்பதுதான். பல தொழிலாளிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்று கூடித்தான் இந்தத் தகராறு தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. ஆகையினால், இந்தக் குறைந்த பட்ச சம்பளத் தீர்ப்புப்படி எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் நிச்சயமாக சம்பளம் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரசாங்கம் வேண்டியதைச் சொல்லலாம். சட்டத்தை வற்புறுத்துவதென்றால் சட்டப்படிதான் செய்ய முடியும்.

SRI V. BALAKRISHNAN: Are there no standard minimum rates fixed by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government do fix minimum wages with reference to particular industries.

SRI M. NARAYANA KUDUP: May I know, Sir, why the Government should insist that each question must be referred to a special tribunal when a general question involving a principle is decided by a competent institution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that the Special Industrial Tribunal has not yet given its final award and no principle has been decided by it. So far the Special Industrial Tribunal has only given an interim award. The Government have been advised that this will only apply to the parties to the dispute.

SRI P. RAMAMURTHI: If the Government want to get it applied to workers of other estates also, it is quite an easy matter and they can get it done. Will the Government consider the question of referring this particular question to another Tribunal without waiting for the parties concerned to apply to them for the same and thus have the whole matter finished quickly? The Government have got certainly ample powers to carry this out.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would certainly like to be enlightened by the experience the hon. Leader of the Opposition has.

SRI K. P. GOPALAN: The principle enunciated by the Appellate Tribunal and Industrial Tribunals is that when a wage is fixed for workers employed in a particular factory, the same wage must be fixed to all workers in the industry to which that particular factory belongs even though they are not parties to it. May I know whether the Government are aware of the above principle? Will the Government consider this question and see that the minimum wage fixed is granted to workers in other estates also?

[28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is quite correct. But the Tribunal has not yet given its award about minimum wages. It has only given an interim award.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that recently, i.e., on the 20th instant there were some arrests effected in this estate and that the arrested persons were taken into police custody, because the workers of this estate demanded the implementation of giving the minimum wages fixed by the Tribunal? Will the Government be pleased to make an enquiry into this matter and see that police harassment of workers is stopped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. But if the hon. Member wants an enquiry in the matter I would suggest to him to put a separate question.

SRI R. KRISHNAN : May I know the names of the estates who are parties to the dispute?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is a long list and I do not have it with me.

Mental Hospital, Kozhikode

9-10
a.m.

* 3085^a Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether all the methods of treatment adopted in the Mental Hospital at Madras are followed in the Mental Hospital at Kozhikode and if not, the reasons therefor; and

(b) whether septic tanks are provided in the Kozhikode hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir. Electric convulsive therapy is not given for want of electricity and psychological treatment for want of trained doctors.

(b) No, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister the various methods of treatment adopted in the Mental Hospital, Madras, and the Mental Hospital at Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : In the Kozhikode Mental Hospital electric convulsive therapy is not given for want of electricity and psychological treatment is not being given for want of persons trained in psychological treatment. (Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, are mental cases in Malabar of a different category from those in Madras? (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The diseases are of a similar type everywhere, Sir.

^a Postponed from the list for 30th January 1956.

[28th February 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, for treatment of lunacy, it is essential that a psychologist who knows the treatment in that sphere should inevitably be in the hospital. May I know from the Hon. Minister why electric therapy and psychological treatment are denied to the in-patients of the Mental Hospital at Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I would request the hon. Member not to use the word 'lunacy'; to-day we say 'mental disease' and not insanity or lunacy. A provision of Rs. 50,000 has been made for electrification of the Kozhikode Mental Hospital. We will be able to start electric convulsive therapy there as soon as electrification is completed. As regards psychological treatment, two of our medical men have been deputed to the Bangalore Mental Hospital for training and getting the Diploma in Psychological medicine.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, on a point of personal explanation. I have used the word 'lunacy' consciously; for, if the Hon. Minister has accepted the contention that this is mental disorder or mental defect, my suggestion was that the Government would have appointed a Psychologist to give treatment to those in-patients psychologically also.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Most diseases to-day are psychosomatic (laughter) and all of us or many of us may be mentally affected and it is only a question of degrees or shades of difference.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know from the Hon. Minister, as one of the treatments that was used before was the use of 'straight cheeks' in cases of mental defects, whether it is adopted even to-day so that the patients might be made straight not only in body, but straight in their minds?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Much more humane methods are used to-day. I would request the hon. Member to visit the Mental Hospital. (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI : I am certainly grateful to the Hon. Minister for his remarks that everyone of us is mentally affected and that it is only a question of degree. May I know what are the various degrees of the affection of mental disease among his colleagues?

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is the lunacy in Kozhikode so superior as not to need electric current treatment, when such current is available only half-a-mile away from the Kozhikode Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have said that a provision for electrification of the hospital has been made in the budget. The hon. Member may see Part II Schemes in the Budget Memorandum.

[28th February 1956]

Admissions in the General Hospital, Madras

* 3090 * Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an Ear, Nose and Throat patient after being admitted by the Resident Medical Officer of the General Hospital, Madras, on the 13th or 14th July 1955 and after receiving hospital dues, was refused to be taken in by the doctor-in-charge of Ward No. 3; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) & (b) A patient was sent for admission on the 14th July 1955 in the general ward of the Government General Hospital, Madras, by the Resident Medical Officer for want of a bed in "C" class ward for which he had applied. The Ear, Nose and Throat Surgeon, under whom the patient was admitted, sent him away as his case was not an urgent one and as the general ward was overcrowded with patients. He was instructed to obtain admission in a "C" class ward in the ordinary course.

Unserviceable radiological equipment in State Hospitals

* 3094 * Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the procedure followed in condemning as unserviceable the radiological equipment belonging to the several hospitals in the State;

(b) how these condemned articles are disposed of; and

(c) the amount realised by the sale of such unserviceable articles during the years 1953-54 and 1954-55?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) When a radiological equipment in a hospital goes out of order or is found unserviceable, the Superintendent of the Hospital arranges for its inspection by the Chief Radiographer attached to the Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras. If the Chief Radiographer finds the equipment beyond repair, it is placed before the Condemnation Board of the Hospital concerned and the Board condemns the equipment if its cost is below Rs. 500 or recommends to the Director of Medical Services for its condemnation if its cost exceeds that figure.

(b) Such of those articles which are likely to fetch some money, if sold, are auctioned along with other unserviceable articles after giving due publicity, and the other worthless articles are destroyed in the presence of the Condemnation Board.

* Questions postponed from the list for 30th January 1956.

[28th February 1956]

(c) A sum of Rs. 2,857-3-0 was realized in 1953-54 and Rs. 731-8-3 in 1954-55. The amounts include the proceeds of some other items of unserviceable articles which were sold in auction in lots along with the condemned radiological equipment.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, have the Government received any representation or complaint or report with regard to the manner of disposal of the condemned articles?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Any particular instance?

SRI P. RAMAMURTHI: May I know the original value of these articles which were sold for about Rs. 700 and Rs. 2,000?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I said that radiological equipment and other items of unserviceable articles are put in one lump together and sold in auction.

SRI P. RAMAMURTHI: What was the original value, that is the cost price and age of the articles? For, that would give an indication as to how the condemnation is being done.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I have no information here, Sir.

Smallpox in Balussery Panchayat area

* 3097 * Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of deaths due to small-pox from 1st June to 31st August 1955 in Panangad and Kinalur villages in Balussery Panchayat area, Kurumbranad taluk?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There were two and five deaths due to smallpox from 1st June to 31st August 1955 in Panangad and Kinalur villages respectively.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Are Government aware that smallpox was prevalent in area adjoining the Balussery, in Quilandy firka, Kurumbranad taluk and what were the steps on hand to prevent the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hon. Member is asking the question with regard to some other place and I cannot give that information.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: How many persons were affected by this disease during this period? Are Government aware that because the Health Staff had not taken sufficient care at the beginning this disease spread widely?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Health Staff generally take all necessary measures wherever an epidemic appears and in this case also they have taken all the required steps.

* Questions postponed from the list for 30th January 1956.

[28th February 1956]

*Alleged misappropriation of Government Printing Paper
by a Private Press*

* 3158 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the white printing paper given to the "Pinjarapole Press", Tiruchirappalli, for printing electoral rolls in 1951 was pledged by the press with the Tamilnad Central Bank, Limited, and another private banker and electoral rolls printed and supplied with an inferior quality of paper;

(b) if so, the action taken against the Proprietor of the Press;

(c) the expenses incurred by the Government for any criminal proceedings conducted against the Press; and

(d) whether any amount was recovered from the Proprietor of the Press?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Proprietor of Chandra Vilas Pinjarapole Press, Tiruchirappalli, was supplied with about 1,640 reams of paper of 20, 32 and 42 pounds during the period 19th September 1952 and 9th March 1953 for printing the electoral rolls of Tiruchirappalli district. It was alleged that he pledged 99 reams out of this paper with Messrs. Gordhan Das Bagavandas for Rs. 1,200 and another 275 reams with the Tamilnad Central Bank, Tiruchirappalli, for Rs. 5,500 and later converted the paper for his own use contrary to the agreement executed by him with the Collector of Tiruchirappalli. A charge-sheet was filed against him before the Additional First-class Magistrate, Tiruchirappalli, who found him guilty under Section 406, I.P.C., and sentenced him to undergo rigorous imprisonment for one year. He filed an appeal against this conviction to the District and Sessions Judge, Tiruchirappalli. The District Judge allowed the appeal and set aside the conviction and sentence. The question of filing an appeal against acquittal is under consideration.

(c) An expenditure of about Rs. 2,044 was incurred by way of Travelling Allowance and contingencies in connexion with the investigation of the case by the staff of the Crime Branch, C.I.D.

(d) No.

9-20
a.m. SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: What is the difference in price between the quality supplied by the Government and the paper used by the printer? May I know, Sir, whether any special Public Prosecutor was sent from Madras to prosecute this case and, if so, what may be the reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, the pledgees and the Proprietor of the Press, both of them seem to be guilty in this case. Does the Government contemplate to file any suit for recovering the difference in prices?

28th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think the pledges can be brought under criminal law in any event.

SRI M. PALANIYANDI: இது திருச்சியில் நடந்த ஒரு முக்கியமான சம்பவம் ஆகும். இது விஷயமாக மேல் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நானும் அதைத்தான் சொன்னேன். அதைப்பற்றிய விஷயம் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்துவருகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: Sir, the allegation made is that the printing paper supplied by the Government was not used for printing the electoral rolls. Is it so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The charge against the Proprietor of the Press was that he misapplied the paper supplied to him and used it for the purpose of preparing note-books for school children.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Was there any distinct mark on the paper supplied by the Government to distinguish it from other kinds of paper, i.e., to show that it belonged to the Government? When and how this crime was detected and by whom?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it was detected by the Crime Branch, C.I.D. Their investigation showed that the paper supplied by the Government was misapplied by the Printer. That is why, the charge sheet was laid. One court convicted him. Of course, the appellate court has set aside the conviction. The matter is under consideration whether an appeal against the acquittal can be filed or not. In view of the interest taken by the hon. Member, I think we should file an appeal and see the result of the appeal.

SRI S. RAMALINGAM: என்ன காரணம் காட்டி செஷன்ஸ் நீதிபதி அவர்கள் அவருக்கு விடுதலை கொடுத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think, Sir, I can go into the grounds on which the Sessions Court acquitted the accused.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, it is apparent that the paper supplied to the Printer was of superior quality. It is also apparent that the paper used by him for printing the electoral rolls was of inferior quality. May I know, Sir, whether the Government are taking any action for the recovery of the difference in prices in civil court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: First, we will have to decide about the criminal liability of the printer. Then, the question of recovering the difference in cost will be considered.

SRI V. BALAKRISHNAN: Who selected this Press, Sir?

[28th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, a procedure is laid down for the purpose of selecting the printer. Tenders are called for and the Collector makes the selection.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : When the appellate court gives a decision, may I know, Sir, how long does it take for the Government to consider whether to file an appeal or not? Is there any time limit prescribed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There is a time limit prescribed in the Criminal Procedure Code. If we want to file an appeal, we will have to do it within the time limit.

Hospitals in Estates and Plantation areas

* 3159 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether all Estate and Plantation areas in the State are provided with hospitals; and

(b) whether qualified doctors are in charge of those hospitals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Complete information is not available, Sir. Many of the estates have either hospitals or dispensaries.

(b) All big hospitals have one or more qualified doctors. The dispensaries are generally managed by the qualified compounders and the patients are treated by visiting doctors.

The Plantation Labour Act requires every employer to provide medical facilities on the plantations. The rules under the Act have since been published. Under the rules, hospital facilities will have to be provided by the plantations before 31st December 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN : Have the Government any means in their possession for finding out whether the hospitals are run and equipped up to the medical standard in view of the fact that glorified compounders are running amuck as Medical Officers in many of the hospitals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, under the rules framed under the Plantation Labour Act, Government propose to appoint necessary staff which will go into the whole question.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that there are so many Estates without hospitals and the workers there are suffering a lot for want of doctors, will the Government be pleased to implement the rules immediately so as to give relief to the thousands of workers in the Estates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government do mean implementing the rules presently.

28th February 1956]

SRI S. R. ARUMUGHAM : தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்குரிய தொழிலாளர்களின் நலங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு பெண் அதிகாரியை சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி ஆஸ்பத்திரி களுக்குப் போய் பார்வை இடுகிறா? ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய வசதிகள் போதாது என்று ஏதாவது ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரி வெல்பேர் ஆபீஸர்தான். அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய சேஷம் நலங்களைக் கவனிப்பதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இருந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் போய் வேண்டியதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுவரையில் ரிப்போர்ட் எதுவும் வரவில்லை.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, the implementation of the Plantation Act was discussed in January 1954 in the Tripartite Plantation Conference held in Ootacamund. It has now taken two years for the Government merely to frame rules. May I know whether the Government would prescribe a time limit within which the Plantation authorities will be required to put up the hospitals according to the prescribed standards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. I have already given that information in the answer which I gave. The time limit is 31st December 1956.

SRI S. RAMALINGAM : தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுடைய நலங்களை உத்தேசித்து சரியாக ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தாததின்காரணமாக, சர்க்காரே ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றுக்கான நிதியை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த மாதிரியான யோசனை எதுவும் இல்லை. அது நல்ல யோசனை என்றும் சர்க்கார் கருதவில்லை.

SRI V. BALAKRISHNAN : தேயிலை, ரப்பர் தோட்டத்தில் பெண்கள் பிரசவிப்பதற்கு முதலாளிமார்கள் உதவுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி அவர்களுக்குத்தான் புரியும். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

Part-time Dentist in Kozhikode hospital

* 3160 Q.—**SRI K. T. SREEDHARAN** (on behalf of Dr. K. B. Menon) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of candidates that were interviewed by the District Medical Officer, Kozhikode, on August 8th, 1955 for the selection of a candidate to the post of a part-time dentist in the Headquarters Hospital, Kozhikode;

(b) the number of candidates that were qualified for the post; and

(c) the candidate selected?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Five candidates were interviewed by the District Medical Officer.

[28th February 1956]

(b) All the five candidates were qualified for the post.

(c) Dr. D. K. Menon, L.D.S.C. (Bom.), who has registered his name in Part A of the Dentists' Register, was selected and appointed to the post. As he later declined to take up the appointment, Dr. N. S. Balachandran, the next best candidate, was appointed to the post.

Civil Supplies retrenched staff

* 3161 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of lower and upper division clerks, peons and masalchis of the Civil Supplies Department absorbed in the Rent Courts in Malabar; and

(b) whether there are any new appointees other than the Civil Supplies retrenched staff in the Rent Courts in Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:

(a) Lower Division clerks	..	..	..	3
Upper Division clerks	..	..	..	Nil.
Peons	..	..	..	27
Masalchis	..	..	..	Nil.
Piece-worker Copyist	..	..	..	1

(b) Yes, Sir.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: May I know, Sir, whether the Government have received any complaint from the Civil Supplies retrenched staff that they are not getting preference in the Rent Courts in the matter of employment and on this, what action has been taken so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, all retrenched people that were available were taken in. But, new applicants were also taken because these retrenched people were not available through the sub-regional employment exchange.

Irrigation dams

9-30 a.m. * 3162 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any action has been taken to set up a committee of local agriculturists to consider ways and means to repair the Ayinikad Dam in Kurumbranad taluk, North Malabar, as stated by him in his recent communication on the subject?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: There is no defect in the structural design and functioning of the Ayinikad Dam and hence, the question of considering the ways and means to repair the dam does not arise; but the formation of a committee of representative local ryots was considered only to look after the proper regulation and working of the dam. The

28th February 1956]

Tahsildar, Kurumbranad, has formed a committee of seven local ryots for the above purpose. But, the Government have since ordered that the entire responsibility of future regulation and maintenance of the dam will rest with the Public Works Department in the interests of the efficient working of the dam, as the committee may not be equal to the task.

* 3163 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct a dam across the Chandragiri river at Moonam Kadavu in Kasargod taluk, South Kanara district;

(b) if so, the present stage of the proposal; and

(c) when the scheme is likely to be started?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No. The scheme was previously considered by the Government and ordered to be removed from the Grow More Food Programme for 1949-50, as it was found to be uneconomical from the food production point of view.

(b) & (c) Do not arise.

Scheduled Tribes in Attapady

* 3164 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there is any proposal to ameliorate the conditions of Scheduled Tribes of Attapady?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Yes, Sir. A note * indicating the position is placed on the table of the House.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: The main problem of the Irulars of Attapady is the problem of land. From the paper laid on the table, it looks as if the Government do not seem to have taken note of it. Will the Government see that sufficient lands are provided for cultivation by Irulars who are now being evicted by persons who take thousands of acres on lease from the landlords?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: A preliminary survey has to be made. Revenue staff has been sanctioned and they will look into the matter.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: The Government sanctioned the employment of a preliminary survey staff and special revenue staff in June 1955. May I know whether the staff has actually been appointed and whether the Government have got any progress report on the work done so far?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The special staff has already been appointed. We expect a report from them.

[28th February 1956]

SRI O. KORAN : Has the present Chief Secretary to Government, Mr. W. R. S. Sathianathan, submitted any report to the Government after his visit to the area as a Member of the Board of Revenue and, if the answer to this is in the affirmative, what action have the Government taken on it?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As a Member of the Board in charge of this work, he submitted a report in the usual course and only on the basis of that report the Government sanctioned the staff.

Study of Indian Wild Life in schools

* 3165 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to include lessons on Indian Wild Life in the curricula of the school studies; and

(b) whether the Government have taken any steps to facilitate and encourage visits by students to forests and observing Wild Life?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir.

Large-scale industries

* 3166 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have recommended to the Centre the establishment of large-scale industries in the Tirunelveli district;

(b) if so, the scope of those industries; and

(c) the names of the sponsors of such industries recommended to the Government of India for licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) On the recommendation of this Government the Government of India have granted licences under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 for the establishment of large-scale industries in the Tirunelveli district as indicated below :—

(i) Establishment of new industrial undertakings.

Name of the concern. (1)	Article to be produced. (2)	Capacity of the undertaking. (3)
1 South India Co-operative Spinning Mills, Limited.	Cotton yarn.	16,000 spindles.
2 Nellai Cotton Mills (Tirunelveli).	"	10,000 "
3 Ramalinga Mills (Mela-cheval).	"	6,000 "

28th February 1956]

Name of the concern. (1)	Article to be produced. (2)	Capacity of the undertaking. (3)
<i>(i) Establishment of new industrial undertakings—cont.</i>		
4 Papanasam Paper Mills, Limited, near Ambasamudram.	Ordinary printing and writing paper.	10,000 tons per year.
5 Heavy Chemical, Limited, Tuticorin.	Caustic soda.	5 tons per day.
6 Dhranghadhara Chemical Works, Limited, near Tuticorin.	" Soda ash	60,000 tons per annum. 36,000 tons per annum.
7 Pudukottai Company, Limited.	Cotton yarn.	12,000 spindles.

(ii) Expansion of existing undertakings.

1 Sri Ganapathi Mills, Limited, Tirunelveli.	Cotton yarn.	From 6,000 to 12,000 spindles.
2 Tuticorin Spinning Mills, Limited, Tuticorin.	"	From 6,000 to 16,000 spindles.
3 India Cements, Limited.	Cement	From 115,000 to 217,000 tons per annum.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether all these industries are going to be started under the Second Five-Year Plan, and the share that the Madras Government are going to take in each of them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All these industries come under the private sector. Government may participate in some of these industries. But as to the exact extent of Government's participation, I would like to have notice.

SRI V. BALAKRISHNAN : I believe the Minister has not been pleased to reply to part (c) of my question which asks for the names of the sponsors. However, may I know whether all the sponsors come from Madras State and, if not, how many come from outside the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have given the names of the firms and those firms are the sponsors. I do not have exact information as to how many come from outside the Madras State. But I believe that all except the Dharanghadhara Chemical Works, Limited, belong to Madras State.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Finance Minister pointed out in the Budget Speech that the policy of the Government was to expand khadi. But from the list of undertakings read out, I find

[28th February 1956]

that the Government have recommended the expansion of spindlage in spinning mills. What is the policy of the Government—to develop the Amber charka or to expand mill-spinning?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know the future possibilities of the Amber charka. The Government do want to develop to the extent possible Amber charka or hand-spun yarn. The Government believe that there will still be need for yarn to feed the handlooms, and therefore they have recommended the starting and expansion of spinning mills.

SRI S. PANCHAKSHARAM: During the last Assembly session we were asked to vote for a sum for the Government's participation in the Dharanghadhara Chemical Works, Limited. May I know whether promotees of this factory are in Madras State or outside it and whether the undertaking has begun production of caustic soda?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether all the participants in that concern come from Madras State. But I know many of them belong to States other than Madras. They have to do a lot of a preliminary work and I do not think they have started production.

SRI V. BALAKRISHNAN: Have the Madras Government undertaken any financial commitment with regard to the sponsor from outside Madras and why a non-Madrasi was given the licence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have taken shares in that concern to the tune of Rs. 10 lakhs. The concern will produce very important chemical goods and it requires a lot of capital.

If people from Madras State had come forward to establish such an undertaking, the Government might surely have preferred them.

SRI P. RAMAMURTHI: In giving licence to the caustic soda and soda ash factory, did the Government take into consideration the production of chlorine gas as a by-product of caustic soda? What measures have the Government prescribed to see that the chlorine gas does not affect the health of the people?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI V. R. NAGARAJAN: As some of these industries will produce very essential commodities, will it not be better that the Government themselves start and run these industries instead of leaving them to private hands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is not the view of the Planning Commission or the Government of India. They want only Government participation in order to encourage private sector to take to industries.

28th February 1956]

Admission to Medical Colleges.

* 3167 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 9-40 a.m.

(a) how many of the students selected from Salem district for various Medical Colleges during 1955-56 are from Harijans, Backward Classes and others;

(b) whether on 23rd August 1955 a petition from Dr. A. Kumaraswamy, Salem, complaining about the issue of false Nativity certificates from Solem district was received; and

(c) whether any enquiry was conducted in respect of the allegations contained in the petition?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) *Madras Medical College, Madras—*

Harijans—Nil.
Backward Classes—7.
Others—5.

Stanley Medical College, Madras—

Harijan—1.
Backward Classes—7.
Others—3.

Madurai Medical College, Madurai—

Harijans—Nil.
Backward Classes—Nil.
Others—1.

(b) Yes, Sir.

(c) A report has been called for from the Director of Medical Services and it is awaited.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know, Sir, whether there were any applications at all from the Backward community people of the Salem district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There were applications and Backward Class candidates have been selected.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, am I correct in presuming that a number of cases of production of false nativity and community certificates have been brought to the notice of the Government and, if so, what precautionary measures do the Government contemplate taking to stop these malpractices at least from the next academic year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The form of nativity certificate was revised in 1954, and it is true that a few complaints have been received. This matter is being enquired into with a view to seeing what further revision of the form is necessary.

[28th February 1956]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, it is here alleged that one Dr. A. Kumaraswamy of Salem has complained against an officer who issued a false nativity certificate? Who is the officer concerned, and what is the region from which he hails?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Why the hon. Member is particular to get this information, I am not able to understand, Sir.

Relief measures in Tirunelveli district due to failure of rains.

* 3168 Q.—SRI S. T. ADITYAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to carry out any, and if so, what relief measures in Udangudi and Sattankulam firkas of Tiruchendur taluk, and Tisaiyanvilai firka of Nanguneri taluk in Tirunelveli district where a large number of palmya trees have dried up and died owing to failure of rains during the current year; and

(b) whether the Government have sanctioned any remission of land revenue in those areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Government have asked the Collector of Tirunelveli to take up new road works under the Post-War Road Development Scheme as low-scale Famine Relief works in Sattankulam and Udangudi firkas of Tiruchendur taluk to provide employment to the agricultural labourers. They have also asked the Collector to take up, in addition, wherever suitable, works for excavation of the tank-beds and repair of bunds as low-scale famine relief works. An allotment of Rs. 2,00,000 has been sanctioned for the purpose. In Nanguneri taluk also, similar relief works have been sanctioned besides the revival in the Radhapuram and Tisaiyanvilai firkas of the special scheme for a free grant of Rs. 150 per well for deepening private and public drinking water wells by six feet.

(b) Seasonal remission was granted to the extent of Rs. 13,810-11-0 in fasli 1364 in the Sattankulam and Udangudi firkas of Tiruchendur taluk. In Tisaiyanvilai and Radhapuram firkas of Nanguneri taluk, a special remission of Rs. 13,784 was granted for dry lands and a remission of Rs. 30,370 was granted for wet lands in fasli 1364.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, as the Hon. the Finance Minister observed in his budget speech that the Nanguneri taluk had become dry this year on account of the failure of rains, will the Hon. the Minister be pleased to investigate whether in Nanguneri taluk alone the rains have failed or they have failed in the surrounding areas of Tiruchendur taluk also, and take necessary steps for the amelioration of the condition of the people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I believe steps are already taken and also are being taken.

28th February 1956]

Untouchability and caste-system

* 3169 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM (on behalf of Sri A. Govindaswami Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of wall-posters printed by the Harijan Welfare Department for the removal of untouchability under Article 17 of the Indian Constitution;

(b) the amount spent for printing;

(c) where it was printed;

(d) whether the posters were pasted throughout Tamilnad;

(e) whether the posters were printed in Malayalam and Canarese; and

(f) whether there was any protest against it and the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) to (c) & (f) The attention of the hon. Member is invited to the answer given on 29th September 1955 to starred question No. 586 given notice of by Sri P. Rangaswamy, M.L.A.

(d) No, Sir.

(e) Yes, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, instead of wasting money on this type of propaganda, may I know whether the Hon. Minister has tried my suggestion of soft, soothing, silent inter-marriage?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I request the hon. Member to set an example himself.

Untouchability and caste-system

* 3170 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister had any discussion with the Prime Minister recently about schemes for the eradication of caste system in Tamil Nad;

(b) if so, what they are; and

(c) how and when they will be implemented?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Western India Plywood Factory, Baliapatam

* 3171 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a worker named P. Kunhiraman was found lying unconscious under suspicious circumstances in the Western India Plywood Factory, Baliapatam, North Malabar, on 19th August 1955;

[28th February 1956]

(b) if so, whether the Government have received any telegram or memorandum in this connexion from the Western India Plywood's Employees' Association; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) It is true that the person in question fainted on 19th August 1955 when the Secretary, Western India Plywoods was inquiring into certain charges against him but there were no suspicious circumstances connected with it.

(b) Yes, Sir.

(c) Enquiries go to show that on 19th August 1955, the said Kunhiraman was asked to appear before the Manager of the Factory in connexion with an enquiry into certain charges against him. He fainted while he was in the Manager's room. He was taken to the Government Hospital and treated for Myalgia and discharged on 27th August 1955.

Women's Welfare Department

* 3172 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the reversion of an employee in the Women's Welfare Department from a higher post to a lower post in 1953 was subsequently found to be illegal;

(b) how long this reversion continued; and

(c) if so, who was responsible for this reversion and what is the amount paid to the employee as compensation for the period of reversion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) From 2nd November 1953 to 1st January 1954.

(c) The post was found surplus to requirements consequent on the formation of Andhra State. At her request, she was posted to a lower grade in Madras City, but allowed to draw the pay prior to reversion. Hence the question of compensation does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN: When that official was reverted, was that reversion challenged by any other claimant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Notice, Sir.

Water dispute in Puranasingapalayam village

* 3173 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM (on behalf of Sri V. Gopala Gounder): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any mahazar in September 1955 from the ryots of Puranasingapalayam village in Villupuram taluk regarding a water dispute;

(b) if so, the action taken thereon?

[28th February 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The Collector of South Arcot is taking action to direct the people of Seshanganur to observe the customary practice of opening vent-ways to drain the water from the tank in the village to facilitate the harvest of foreshore lands.

Extension of fee and other concessions to S.P.C.A. Inspectors.

* 3174 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the S.P.C.A. Inspectors in 1955 requesting that they may be given the educational and medical concessions now given to the elementary school teachers and non-gazetted officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Rural Dispensary at Karivallur

* 3175 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Collector of Malabar to the Rural Dispensary at Karivallur in Payyanur firka, North Malabar, in 1954-55 for the purchase of medicines out of National Extension Service Funds; and

(b) whether the amount sanctioned was given to the said dispensary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The amount sanctioned is Rs. 300 (rupees three hundred) only.

(b) No, Sir.

The Block Development Officer, Payyanur, remitted the amount along with similar amounts sanctioned for three other dispensaries to the President, District Board, Malabar. He has since forwarded the indents for medicines to the Madras State Indian Medical Practitioners' Co-operative Pharmacy and Stores, Limited, Madras, paying the cost in advance for compliance direct to the dispensaries.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware that this rural dispensary in the National Extension Area is getting a very poor amount from the District Board for purchasing medicines, and are the Government also aware of the fact that the Block Development Officer did not take speedy action so as to benefit the dispensary? Will the Government be pleased to give instructions that whenever the Block Development Officer takes a decision that decision must be carried out as expeditiously as possible so as to benefit the people?

[28th February 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Here the trouble was that the Block Development Officer wanted to follow the prescribed procedure. But anyhow the Government will look into the question of avoiding delays.

Bridges in North Malabar

* 3176 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the bridge at Kannambadi in Pazhayamgadi-Kuttur road in Chirakkal taluk, North Malabar, was damaged; and

(b) the steps taken to get the bridge repaired.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: (a) There is no bridge at the place, but there are two culverts. These culverts were damaged during the heavy rains in July 1955.

(b) Temporary repairs to the culverts have been carried out

* 3177 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government so far on the construction of the bridge at Perool in Eramam amsam, Chirakkal taluk, North Malabar;

(b) why the work has not been completed; and

(c) when it was begun and when it will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: (a) to (c) The construction of the bridge at Perool is a sub-work under the main estimate for forming a road from mile 4/6 of Payyanur-Peringome road to Mathamangalam, which was sanctioned for execution in 1948. The work was taken up in 1949 and the bridge work was completed in 1951, but the formation of approach roads is being held up due to delay in land acquisition. The entire work will be completed soon after land acquisition is over.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware, Sir, that the construction of the bridge is not complete and are the Government also aware that after spending much money, the Public Works Department never took any care of the bridge and never made any repairs to the bridge? The position is that the bridge is in an unfinished condition. Will the Government be pleased to take note that they should not spend money unnecessarily and will they see that the construction of the bridge is completed at an early date?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: The Government will take note of not spending money any more hereafter.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[28th February 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* CUT MOTIONS.

MR. SPEAKER: I have to inform the House that under rule 155 (3) of the Madras Assembly Rules, notices of cut motions should be delivered in the Assembly Office before 3 p.m. on the 1st March 1956. No exception will be made to this rule on any account. 9-50 a.m.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57.

* SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Minister in charge of Finance in his speech presenting the Budget proposals for 1956-57 referred in particular to the timely action taken by the Government to give relief to the people in the cyclone-affected districts of Tanjore, Madurai, Ramanathapuram, etc. I thank the Government, the Hon. the Chief Minister and the Ministry as a whole for the timely action they took in giving relief to the people affected by the cyclone. Political parties and other organizations also have done good work in affording relief to the cyclone-affected people. In this connexion I wish to mention the part played by the working classes in this State. They have contributed a sum of Rs. 3 lakhs for the benefit of the people in the cyclone-affected areas. In the history of the working classes in this country, never before have the workers come forward in such a manner to give relief to the cyclone-affected people. The Government have also formulated many schemes in the Budget for giving permanent relief to them.

The Hon. the Minister for Finance has stated in his speech that the Planning Commission has cut down their proposals under the Second Five-Year Plan from Rs. 221 crores to about Rs. 170 crores. He also has stated that the bulk of the proposed outlay in the National Plan is for the development of basic industries and that the Central Government propose to spend about Rs. 2,000 crores in the public sector. But the Central Government have not dealt with this question properly and have not allotted a sizable amount out of this Rs. 2,000 crores to be spent in the public sector in the South. Major industries like the setting up of a heavy electrical plant or the setting up of a plant for the manufacture of aluminium from the bauxite deposits can be established in the South. We understand from the Finance Minister's speech that though representations were made in this connexion, the Central Government had not allotted a proper share to this State. It is the duty of this House to recommend strongly to the Central Government to allocate a proper share out of this expenditure planned to be spent in the public sector to our State so that heavy industries may be started here.

The Hon. the Minister in charge of Finance has formulated certain principles regarding the successful implementation of the various schemes mentioned in the Budget proposals. Firstly he

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

stated that the Government had only limited resources. Secondly he mentioned that the assistance from the Central Government was not sufficient. Thirdly he said that for the implementation of the Second Five-Year Plan the State should depend upon its own resources only. Fourthly he said that the successful implementation of the various schemes put forth in the Budget proposals depended upon the ability of the administrative machinery entrusted with the job of executing them. He also mentioned another point, namely, that there would be an yearly review of the whole programme. We all agree that the resources of the State are very limited and that we have to get a greater share from the Central Government.

10 a.m. Sir, there is a basic difference between the policy followed by the Congress and the Communist Party. We all know that the Congress has passed a resolution at its annual session at Amritsar to bring about socialist economy in this country. There is much difference in the plan proposed by the Government and that adopted by the Communist Party. There is only difference in the matter of securing the resources required for implementing the plan. The Central Government are following a certain economic policy and everything will depend upon the particular economic policy followed by them, because the economic policy of the State Government is also governed by the economic policy pursued by the Centre. Even in the last Budget, when the hon. Member Sri P. Ramamurthi referred to the taxation policy of the Central Government, the Hon. the Finance Minister replied that that was a speech which must have been delivered in the Lok Sabha. Sir, what I feel is that the economic policy followed by the Centre will have its repercussions on the States also and that is why I state that this Assembly has got a duty to recommend to the Centre that the Central Government must follow such and such an economic policy, because their policy will affect the Madras State as well as other States in our country.

Sir, as I said, the difference between us is not much on the plans themselves; I wish to state here that the Government have brought forward so many plans especially in this year's Budget and I am very glad to say, as the Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam said in the other House, that it is a plan Budget. In this Budget there are so many schemes for the uplift of the down-trodden people as well as for the uplift of the village industries, the large-scale industries; there are also plans for afforestation; there are plans for the improvement of the health of the people. On all these plans we quite agree with the Government. There is no question of disagreement with the plans as such. If the plans are to be implemented very quickly and very speedily, we are for that, because it will improve the economic condition of our country. But what I want to know is this: What is the taxation policy of the Government? That is the basic thing where I differ. So far as the Central Government are concerned, if we are very serious that

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

they should have a socialistic economy in our country, we cannot tax the poor people; but we have to tax the very rich people. Therefore, there must be a sharp shift in our taxation policy.

So far as the Central Government are concerned, they must adopt a policy of control and have the monopoly of the foreign trade of the country; they must have a policy for fixing the ceiling for profits and also they must stop for sometime the payment of compensation to the zamindars. They must see that all the European concerns are nationalized. These are some of the suggestions I wish to place before the Government.

Now the question is how to get money for the Government without taxing the poorer sections of the people. Even though the Government want to have socialistic economy, in their budgets, neither the State Government nor the Central Government want to touch the richer people and raise the resources so as to spend them for the benefit of the whole country. That is where there is basic difference between the Government and the Communist party.

Sir, I want to make it clear that as far as the implementation of the plans is concerned, surely our approach must be very constructive and in raising the wealth and resources of the country for the benefit of the masses, there also we must be constructive. Now the Government are going to levy ryotwari assessment on inam lands and that must be welcomed. But when Government propose to increase the tax on sugar, it has to be opposed because it will affect the poor people. The Government also propose to tax more the diesel oil and electricity also. This question should be examined. So far as diesel oil is concerned, when Government brought forward some Motor Vehicles Bill in 1952, they said that they would never increase the fare of the passengers, but it was raised afterwards by half a pie per mile. In this connexion, I wish to ask the Government, why should they not nationalize the whole transport system in our State. Once the Hon. Minister said that the Government Transport at Madras was yielding a very good profit, say about Rs. 14 lakhs a year. Therefore, I state if the whole transport in the State is nationalized, the Government could get very good income from that. Even nationalization of forests was once referred to by the Hon. Minister for Agriculture, though there is no mention about it in the Budget speech. If the private forests in Malabar alone are to be nationalized, the Government will get some two crores of rupees and the Government can see that the forests are maintained properly and in a scientific manner.

Now, Sir, the Bengal Government is getting a share in the duty on the export of jute. In the same way, from the Madras State groundnut oil and Malabar pepper are exported in large quantities. Why not we ask the Centre to give us a share from the duty which the Central Government gets from the export of these commodities?

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

Sir, the Government should see that they take over the many European-owned plantations and estates. If the Central Government are very serious about having socialism in this country, our Government should seriously ask the Centre whether they are prepared to take over all these estates, whether they are prepared to touch the richer sections of the people in the matter of taxation and such other things. My fear is that the Government are not going to think in that direction. Whenever they want money, they can only think of taxing the poor people. Of course, I know that without taxation no Government can run. But the question is when thinking of taxation we have to take into consideration who the people that are affected by that taxation. That is what I wish to state here.

10-10
a.m.

So, I say, Sir, that there is a basic difference not on the Plan which will benefit the country. All the people, all the patriots in our country support the natural reconstruction of our country.

The Hon. the Finance Minister said in his speech that the implementation of the Plan depended upon the capacity of the administrative machinery. I wish to say a few words, Sir, on this conclusion. Sir, in order to implement these plans, surely, the capacity of the administrative machinery must be there. Government cannot implement the Plan without the co-operation of the officers and without the technical assistance also. But the question is whether the Government are going to implement the plan with the help of the people, i.e., with popular support. That is the main issue. I wish to state here that I have got experience regarding the working of the National Extension Services. There, the Government spend a greater percentage of money for the maintenance of staff. In one National Extension area, thirty per cent of the whole amount goes for the maintenance of the staff. Another thing I want to state here is that some officers never care and they do not enlist the co-operation of the people. They lack very much in this respect. Further, Sir, when a work is started in a particular locality, extraordinary delay takes place, especially in the Public Works Department to furnish an estimate and to carry out the plan. It will drag on for two or three years and within the period the work will not be completed.

Again, Sir, I wish to state that there must be popular committees consisting of all political parties and also independent people to see that the plan envisaged by the Government is carried out successfully. I know there are so many places where in spite of the instructions from the Government, such committees are not formed. In this connexion, I have also to make one point very clear. I know the Hon. Minister for Agriculture is very particular regarding the implementation of the National Extension Plan. I wish to state, Sir, that a particular party should not monopolise it and they should not utilize it for political purposes. But, what I generally see is that these National Extension Services are utilized by one ruling party and they create an impression in the minds of

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

the villagers and achieve their ends. I want to say it very plainly here that no political party should monopolise the work of National Extension Services. All the political parties must co-operate, join together and make a combined effort towards the successful carrying out of the plan of the Government.

I can give very many examples. But, I do not want to take much time of the House. In the budget, no doubt, the Government have included certain schemes for the benefit of people in Malabar. But I do not see in the budget most of the schemes put forth unanimously by the Malabar District Planning Board. I wish to state here very emphatically that we want a Medical College in Malabar. When a Medical College comes into being, then there should be a very good laboratory established nearby. Otherwise, there will be a lot of delay. For example, Sir, in the Ophthalmic Ward in the Kozhikode Hospital if the blood is to be examined, it will have to be sent to Guindy and the result of examination will reach after one month or one and a half months. In the meanwhile, the patient has to suffer and he may even have to lose his eyes. There are so many cases like that. If you go to the General Hospital here, ninety per cent of the cancer patients are Malayalees and so, a Medical College is very necessary there. That does not find a place in the budget.

Regarding industries, Sir, we informed the Government through the National Planning Board and through representations that we never wanted such big industries. The Malabar District Planning Board suggested that there must be a paper mill in Malabar. We also wanted the establishment of a metal industry at Shoranur, and a boat-making industry in Bepur. We also wanted that an industry should be started in order to crush cashewnuts. We further desired the establishment of sago industry and an ammunition factory in Malabar. These are the things suggested by the Malabar District Planning Board. But, most of them are not found in the budget. Even though the budget contains so many good things, I honestly feel, Sir, that this budget is prepared keeping in view the reorganization of States and the formation of several linguistic provinces. In order to satisfy the wishes of the people living in Malabar, the Government have included certain small schemes for them also in the budget. That is what I feel, Sir. We never wanted that big industries should be started in Malabar. We only wanted a paper mill, as there are facilities there. There are raw materials required for this industry which can be easily got in Malabar. Some schemes like the development of coir industry and the construction of a ward in the Kozhikode Hospital have been proposed in the budget for the benefit of Malabar. But these will never satisfy the people of Malabar. We want some industries, because our area is very backward in industries. I do not want to lay more emphasis on this point.

10-20
a.m.

In some of the meetings that they addressed, the Chief Minister and the Finance Minister emphatically said that free mid-day meals

[Sri K. P. Gopalan] [28th February 1956]

would be given to the poor children in the schools in our State. I expected provision to be made in the budget towards that end, but I am sorry to find that there is no provision.

I want to make a suggestion to the Hon. Minister for Industries regarding the handloom industry. Handloom industry is widely prevalent in Malabar. But the wages of the workers there are very low. My suggestion is that, instead of giving rebate to the merchants, the Government should give a subsidy of say two annas in the rupee of the wages paid to workers employed in the handloom industry. For the benefit of handloom weavers, the Government should start a spinning mill in Malabar. The Government may give Rs. 10 lakhs through the Industrial Investment Corporation and make the people of the area to contribute another Rs. 10 lakhs towards the share capital for floating a spinning mill. The Government must establish a sizing institute and instal a calendering plant in Malabar.

The Government are saying that they are keen on bringing more and more handloom workers under the co-operative fold. Very few workers have joined the co-operative societies. More workers should be brought within the co-operative fold.

The Hon. Minister for Industries and the Government generally are very serious in improving the condition of the working classes. While the industrial production in our State has increased by 43 per cent, the wages of industrial workers have risen only by 13 per cent. I request the Government to appoint Wage Boards in all industries and raise the wages of the workers. Even the President of the Indian National Trade Union Congress, Mr. Vasavada, is in favour of this suggestion for increase in wages.

The concessions that the Government have given to upper division clerks and to some other categories of Government employees are welcome. But there are in our State thousands of hospital employees who are under-paid, there are jail warders who are under-paid and there are police constables and peons whose salary is very low. If we take the salary of a peon in our Assembly Office, we know how very meagre it is. No provision for increasing their salary is made in the budget. The salary of peons, jail warders, nursing orderlies, sanitary staff and other hospital employees and the municipal employees should be increased. If the Government are very serious about socialism and about winning the confidence of workers, they should immediately raise the salary of low-paid employees.

I expected in the budget speech some members about the labour legislations that are going to come. But there is no mention about them. I want to state here that even after the coming into existence of this Assembly in 1952, no legislation was sponsored by the Government for improving the condition of the working people. I am quite aware that the Government are preparing certain legislations. What I want to say is that they must be brought forward

28th February 1956] [Sri K. P. Gopalan]

as quickly as possible. The Hon. Minister for Labour sometimes takes up a very sympathetic attitude in labour disputes and I quite appreciate it. I can state here that the labour strike in Kozhikode ended amicably solely due to his intervention. I hope the Government will bring forward many measures to ameliorate the condition of the working classes in our State.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, the Hon. Finance Minister prefaced his speech with a reference to the cyclone havoc and the relief and rehabilitation measures adopted by the Government. I am sure that there will be general approval and appreciation of the prompt measures adopted by the Government in this regard and also of the provision made for future relief work. Of course, as he himself has remarked, the suffering of humanity cannot be measured in terms of money and our hearts go in sympathy to the victims of cyclone in their misfortune.

In introducing the first budget after this Ministry assumed office, the Finance Minister was rather apologetic. He said that the Ministry had been on the saddle for too short a time and that there was not sufficient occasion to study problems and chalk out policies. This is the fifth budget he has presented and I am sorry to say that even this bears the stamp of the old administrative set-up. A budget cannot be called a planning budget simply because it provides for certain schemes and expenditure on capital account.

We note that planning is not an objective in itself. It is a means to an end. It must be taken as an integrated whole and indivisible whole. Plans are prepared by experts and when we learn even from the Hon. Minister himself that the Second Five-Year Plan proposed by this Government has been pruned down to the tune of about 40 per cent, I wonder what plans this Government are going to execute. It is a misnomer to call them plans. If a sculptor wants to create an image, he has a plan. If he wants to change it, he must take the whole thing afresh. He cannot change it by cutting off one limb or other. Then it will not be a plan. It will be a caricature. If we want to build a 10,000 ton ship and if we want to change it, we cannot effect the change by simply changing one side or another. We must begin from the keel. The very fact that plans made to-day are changed to-morrow and are revised on the third day shows that they are not plans but simply isolated schemes executed. It is no wonder that even after the execution of the Five-Year Plan, the real objective—the social objective—is far away from our vision. Sir, I agree that a five-year period in the life of a State or a nation is not a sufficiently long period to change the entire economic or social set-up. But I submit that it is sufficiently a long period for us to know where we stand and in which direction we are proceeding. Certainly I submit that there are no indications now in that regard. It has been proclaimed that the objective of our Government is the establishment of a Welfare State. It has been subsequently changed into the socialistic pattern, and ultimately now it is only the socialistic

10-30
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

structure. I am not very much concerned with the name provided it aims at the welfare of the nation as a whole which, in the ultimate analysis and in the context of things in India, means the welfare and progress of the teeming millions in the villages. Our First Five-Year Plan has been completed and the Second Five-Year Plan is in the process of execution. Let us have a look at it and see whether the first plan has achieved its objective. It was claimed that the first plan was intended to increase production, to decrease inequality of wealth, and to provide fresh avenues of employment for the millions who were unemployed. I grant that there has been some increase in production, but does it mean that the benefits of increased production have gone to the masses? We see to-day that with all the increased production in our country the masses remain as poor as they were or even poorer than they were. It is not my opinion but it is the opinion of such experts and high authorities as the Reserve Bank of India that as a result of the execution of the Five-Year Plan the benefits of increased production have gone to the coffers of a few with the result that the rich have grown richer and the poor have become poorer. What is the objective of the Five-Year Plan, and can the Government claim any amount of success in its social objective?

Sir, then take the question of unemployment. It was stated that the first plan would provide new employment at least to five lakhs of people and full employment to another five lakhs of people. It is admitted to-day, as recently remarked by such authorities as the I.L.O., that unemployment is on the increase in all Asiatic countries and more especially in India. That is the same story which the figures registered in the Employment Exchanges show. Of course these figures do not include the large number unemployed in the villages. Can we say that the plan has been a success in its objective? This must be so because the policy of increased production followed by our Government both at the Centre and at the State level has not taken into consideration the question of equitable distribution. Those who demand an equitable distribution of the existing wealth are dubbed as impracticable doctrinaires who want to share or divide poverty. Certainly we are not ashamed to say that we want a division as much of wealth as of poverty. It is no consolation to the poor to be told that they must wait till Doomsday when the national income of our country will be raised to such a pitch that socialism will drop from heaven. The masses want relief here and now. If they cannot be provided with better facilities, at least a share of the burden, namely, the grinding poverty which has been imposed upon them from ages long, should be removed from them. This is the implication of our demand for a division of poverty. There is no use of pooh-poohing the idea and saying that it is impracticable. Therefore, in that aspect the plan has completely failed except in mathematical terms that it has led to some increase in production. In a country like ours, any socialistic system cannot be ushered in without far-reaching agrarian reforms. The Five-Year Plan, as it is, does not comply even with

[28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

the modest recommendations of the Planning Commission. We know how halting and half-hearted, for one reason or another, were the measures that were brought before this House. Even after five years, fair rent for land has not been fixed. The question of fixing the ceiling and the removal of intermediaries is all in the air and is as vague as ever. It must be definitely understood that so long as the present system of land tenure and land ownership is maintained, the condition of the agriculturist and the agricultural labourer in the village cannot be improved. The aim must be that ownership and possession must vest in the same person. Unless we work in this line, these small measures of short-term relief will be of no avail. When we find that these important recommendations of the Planning Commission, which form the basic principles that go to make up a socialistic society or structure or Welfare State, are not followed it is no wonder that the socialistic objective of the plan has not been achieved.

Then, Sir, coming to the budget itself, I see it closes with a deficit of more than Rs. 3 crores, a part of which is sought to be covered by fresh taxation. There is nothing alarming in deficit-budgeting especially when substantial amounts have been set apart for production purposes. We have seen how other sister States like Bihar and Bengal have left deficits to the tune of Rs. 3 crores and more uncovered. I hope the Government will not be so anxious to follow the orthodox line of covering the deficit by fresh taxation. Let us have at least once in five years a budget without any fresh taxation, especially because this may be the last budget session of the present Assembly.

Then, Sir, I would submit that the deficit shown is itself not real and it is bloated. It is so because there is an under-estimate of revenue. I will refer, in this connection, to two or three items of revenue. Rs. 75 lakhs is shown as the income from the surcharge levied on land revenue. It is collected at the rate of 2 annas in the rupee of land revenue on all lands. Our total income from land revenue is about Rs. 6 crores and if we divide that amount by eight we will get Rs. 75 lakhs and this represents this surcharge levied on land revenue. But the Legislature enacted another Land Revenue Surcharge Act and I request the Hon. the Minister for Finance to state whether the income from that surcharge has been included in the estimates. (Interruption by the Hon. the Minister in charge of Finance.) The Hon. the Finance Minister says that it has been included. But I do not find it. In the budget memorandum it has been stated only as 'land revenue including water rates'. Therefore my submission is that this item has not been included. Secondly the income from Agricultural Income Tax was estimated last year at Rs. 25 lakhs. But under the Revised Estimates for 1955-56 it has been shown that the income is Rs. 75 lakhs. The budget estimate for 1956-57 under this head is Rs. 1.25 lakhs. The Agricultural Income Tax Act was put on the Statute Book very recently. The income from this item will go on increasing. Similarly also, the

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

revenue estimated under estate duty also is an under-estimate. In the budget estimate for 1955-56 a sum of Rs. 5.50 lakhs was expected as our share of income-tax. In the revised estimates for 1955-56, it has been shown that we have got a sum of Rs. 5.59 lakhs. It has been estimated for 1956-57 that we will get a sum of Rs. 5.56 lakhs. We all know that this is an item which has been going up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may inform the hon. Member that, with reference to these estimates, we have to be guided by the figures given by the Government of India. They send us the figures of amounts which we should take into account under income-tax and under estate duty. We cannot say that these figures are wrong and give imaginary figures simply because the hon. Member thinks that these figures represent an 'under estimate'.

* SRI M. NARAYANA KURUP : What I wish to submit is this. We are going to spend Rs. 7,100 crores during the Second Five-Year Plan period, and we will spend a portion of the same this year. This amount is not going to be thrown into the sea. It will go into the pockets of the people and at least a portion of the same will come back to the coffers of the State by way of income-tax. Therefore, I submit that the income derived by way of income-tax must be more and that our share of income-tax also ought to have been more than what has been shown in the budget estimate for 1956-57. But the Hon. Minister for Finance says that he has incorporated the figures given by the Government of India.

Then I come to the revenue derived under the head 'Stamps'. The Hon. Minister himself has admitted in his budget speech that "there is a betterment in revenue over the budget estimates of Rs. 71 lakhs, presumably due to larger filing of suits in courts, after the lifting of the Moratorium." In the budget estimates for 1955-56, an income of Rs. 100 lakhs from court-fees realized in stamps as expected during 1955-56. The revised estimate for 1955-56 shows that there has been a revenue of Rs. 140 lakhs. A similar amount is also provided in this year's budget estimate. I submit that the new Court Fees Act enacted by us came into force only recently and that very little out of the increased court-fees payable as per the provisions of the new Court Fees Act would have come in the last year's accounts. The increase in revenue under this head last year was mainly due to larger filing of suits after the lifting of Moratorium. Therefore, I expect that a larger amount of revenue will be derived this year under this head on account of the increased court-fees leviable under the new Act. The sum of Rs. 140 lakhs shown under budget estimates for 1956-57 is a little under estimate. Similarly also is the case with reference to the revenue derived under 'Non-judicial stamps'. Therefore, my contention is that if proper estimates under these heads were made the deficit that is shown in the budget would not have been there. That is my submission. However, as I said, the

28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

deficit is not very big as to necessitate the imposition of fresh taxes especially on such things as sugar. Sugar is not a luxury article and it is a daily necessity for human health itself.

Then, Sir, coming to some of the important items, I take up Education. Our educational policy is still in the melting pot. Even after five years this Government have not been able to formulate a definite policy except the appointment of Committee after Committee. The medium of instruction in schools and colleges, apart from the different statements made on the floor of the House has not been definitely decided. The pension scheme that was announced last year has not even to-day come into operation. We are pledged under the Constitution to provide free and compulsory education to all our children between the ages of 6 and 14 by 1960. Judged from the progress we have made so far, we cannot reach the target by 1960. Some concessions are allowed to children of certain officials and they are welcome. I submit that last year also some concessions were announced in the matter of giving education to the children of the poor people. The working of that concession has resulted in great difficulties. It would have been much better if a general concession was made to all children up to a certain standard and taxes in some shape or other could have been levied on persons who would be able to pay to compensate for the loss resulting from the giving of concession. That would have enabled the scheme to be worked smoothly, easily and quickly.

I do not find in the Budget proposals provision for promotion of propagation of the official language of the country, that is Hindi. Whether we like it or not, we must face facts and recognize the importance of Hindi. It may not be that that language is imposed on us. But we must certainly give every encouragement to that language so that the people may without compulsion be able to learn it. I am sorry to say that no provision has been made in that regard.

The main items of capital expenditure are on irrigation and electricity. Most of the irrigation projects are a continuation of the old ones which could not be helped. We are expecting that one new scheme in Malabar, that is the Kanhirapuzha Irrigation Project, would be started this year so that it could be continued in the coming years. But that is not to be. If reports published in the Press are to be believed, we learn that this scheme has already been eschewed from the Second Five-Year Plan.

Then, the largest amount is set apart for electricity. Ours is a district, which, as has been repeatedly urged in this House, is ill-served by electricity. Out of about 2,500 villages which are supplied with electricity in the State, only less than 50 are in Malabar; the latest figures provided by the Government show that they had extended electricity to about 100 new villages and of that one is in Malabar! If that is the proportion, out of the 600 villages to be electrified, Malabar's quota will be six and I submit that this

[Sri M. Narayana Kurup] [28th February 1956]

is not just, it is quite inadequate and that some consideration has to be shown for that district in this respect, especially in view of the long neglect it has suffered from.

Sir, a point has been made out of large investments on road development in West Coast and South Kanara. If I may with all respect submit this Government can take very little credit for that. Because, this West Coast road was sponsored by the Central Government; till last year that scheme was to be put through on a half-grant from the Centre and a half-grant by the State. But because one half had to be met by this Government, the scheme was utterly neglected. Now the Central Government has come with a full grant and that is now taken to mean as a gift or the generosity of this Government and this is mentioned here specially. I am grateful for all that the Government has done. But let us state facts and make the people understand and not make them misunderstand.

Regarding the lowest class of Government servants, it is not enough that they are given a dignified name as 'Last Grade Government Servants'. The village officers have been for long crying for just treatment at the hands of the Government and this Government appointed a Cabinet Sub-Committee to go into that question. We were expecting at least some ameliorative measures would be found in this budget. Here they have said that village officers in estates taken over by the Government would be upgraded to the level of those in ryotwari holdings. But that was not enough and it was not what we were asking of the Government.

The previous speaker has already mentioned about the labour legislation. It has been our experience that the labour legislation so far has not been to the interest of the workers. It has been, if I may say so, to foster the influence of an organization and a particular political party that legislations have been enacted; for the benefit of the managements even the aid of Police were requisitioned. I personally know an instance in an estate where the workers got themselves registered with very great difficulty into a union and the management was trying to wreck it. Of course, I am not going into the merits of the case; but some of the important workers were charged with arson at the instance of the management. That only shows the way in which the law of the land is working. It may be that it is a concurrent subject. It is regrettable that even after these five years of Congress Government both at the Centre and at the State level, no comprehensive labour legislation has been undertaken for easy disposal of disputes justly and equitably.

Sir, while speaking on 'Education', I forgot to mention one thing. The working of the Education department has not been very satisfactory. A great controversy has recently been going on about the management of four high schools by an institution in Malabar, namely, Malabar Education Society. This and many other institutions are still run on commercial lines with a profit

28th February 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

motive; grave allegations have been made and it is my modest request to the Government that an enquiry may be instituted into the allegations about these institutions. I wish to bring to the notice of the Government the case of one Devi Vilasam Higher Elementary School, Ariyallur, the headmaster of which closed the institution in spite of instructions of the department and when interminable correspondence was going with the officials and no decision had been taken. I submit that so long as the Government are not able to supplant individual efforts in the educational field, at least this department must have close watch on the working of these institutions both in the interests of the students as also the teachers.

Sir, these are days when machines are supplanting many of the human efforts and even mechanical brains are working. Now the Hon. the Finance Minister has presented his budget and we have made our speeches. I visualize that if both these functions can be taken by machines, nothing would be lost for the State except much good money of the poor tax-payer would be saved.

* SRI P. T. RAJAN: Mr. Speaker, Sir, the budget which has been presented to us is a deficit one. Governments now-a-days seem to take pleasure in presenting deficit budgets, probably they wish to be reminded that they have got to be careful; for, in case there is a surplus budget, they might be tempted to spend more money than they would like to. Be that as it may, there is nothing spectacular or exciting about the budget, it is a matter of fact budget, aiming at an all-round progress. To that extent, one has got to be grateful.

This State was subjected to a serious loss by cyclone only a little while ago and the Government and their subordinates had been very prompt in dealing with the situation by bringing relief to the people who were badly in need of it as communications were cut off. The Government have acknowledged a donation of Rs. 50,000 from the King of Saudi Arabia. After all, even in democratic times, Kings have got a place and we, Sir, are to be thankful to the King of Saudi Arabia for having thought of us and given us his contribution.

Sir, the Finance Minister has dealt with various items and I would now like to refer to the Veterinary College and the Veterinary hospitals in this State. The Veterinary department which has got to deal with animals, is not well provided. The facilities that are available now are not enough to bring relief to the cattle. There is, for instance, the Veterinary College in the City of Madras and it does not receive the attention of the Government to the extent to which it should receive and I do hope that the Government will pay greater attention than what they have done in making the institution an up-to-date one.

I must thank the Finance Minister for having given greater consideration to the Madurai Medical College and the hospital. These are institutions, we knew, especially the College, that require consideration. I am thankful he has made enough provision for it.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

யான கஷ்டத்தை இப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் தீர்வை வஜா செய்யலாம். சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் செலுத்தவேண்டிய கடன் தவணைப் பணத்தை ஓரிரு தவணைகள் ஒத்திப் போட்டும் உதவி செய்யலாம். இந்த மாதிரியான உதவியை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபோது, சர்க்கார் உதவி செய்ய முன் வந்தது போலவே பலவிதமானபொது ஸ்தாபனங்களும் மக்களும் நல்ல பண்பாட்டோடு நல்ல முறையில் உதவி செய்ய முன் வந்ததையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும், கால்நடை அபிவிருத்திக்காகவும், பல திட்டங்களை உருவாக்கி, அவற்றுக்கான நிதியையும் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. காடுகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் இந்த ஆண்டு முதல் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக நான் அறிகிறேன். ஜமீன்தாரி காட்டுப் பிரதேசங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டபின் போதிய பாதுகாப்பு அந்தக் காடுகளில் இருந்து வருகிறது என்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்காகப் போதிய சிப்பந்திகளை நியமித்து அந்தக் காடுகளை நன்றாகப் பராமரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அந்தக் காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. போதிய பாதுகாப்பும் இல்லை. அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவையான சிப்பந்திகள் அங்கு இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதோடுகூட அக்காடுகளை மேலும் வளர்ப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு இன்றைக்கு அந்தக் காடுகளை அழித்துக்கொண்டிருக்கும் எதிர்ப்புச் சக்திகளையும் ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதலியவற்றின் மூலம் கிராம மக்கள் வெகுவாக நல்ல பயன்களை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கும், அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் சர்க்கார் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டும். ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளை மட்டும், அவற்றுக்கு அதிகாரிகளாக நியமிப்பது என்பது வெகுவாக ஆதரிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்த முறை கைவிடப்படவேண்டும். எந்த இலாக்காவில் இருந்தாலும் கிராமப் பிரதேச வாழ்க்கையில் பற்றுக்கொண்டு, அந்தப் பிரதேச மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக உண்மையில் பாடுபடுகின்ற அதிகாரிகளையே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கும் அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும். கிராம மக்களுக்குச் சேவை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் உடைய அதிகாரிகள் இந்த இலாக்காவில் இருந்தால்தான் நல்ல வேலைகளைச் செய்யமுடியும். ஐரதிரஷ்ட வசமாக இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளின் மேலதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடிய ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகள் ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளாகவே இருக்கிறபடியால், அந்த ரெவின்யூ இலாக்காவிலுள்ள சிப்பந்திகளையே இந்த இலாக்காவிற்கும் அதிகாரிகளாகப் பேசுவேண்டுமென்று அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தான் அதிகமாகப் பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் வேலையை நன்றாகச் செய்யமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமன்று. ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகள் நன்றாக வேலை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை வரவில்லை. ஆகையால் அந்த இலாக்காவிற்கு ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளைத்தான் நியமிப்பது என்று இல்லாமல் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நிர்வாகச் சீர் அமைப்பு வெகுவாகச் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

அடுத்தபடியாக முன்பு கிராம சேவக்குகள் என்று இருந்தவர்களுக்கு இப்பொழுது கிராம ஊழியர்கள் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேவைக்கு மிக அதிகமாகவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அனுபவ பூர்வமான முடிவு. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இதுவரையிலும் எனக்கு இருக்கும் அனுபவத்தைக்கொண்டே சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பேர்களுக்கு உண்மையில் வேலையே கிடையாது. ஆகவே அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பாதியாகக் குறைத்துவிடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் பல வழிகளில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவிக் கடன் ரெவின்யூ இலாக்காவின் மூலமாகவும், கிராம பாங்குகளின் மூலமாகவும், கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இப்படி பல இலாக்காக்களினால் கடன் கொடுக்கப்படுவதினால் ஒரே ஆள் கடன் கிடைக்கிறது என்கின்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் கடன் வாங்க வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் பிறருக்குக் கடன் கிடைக்காமலும் போகிறது. ஆகவே கடன் கொடுப்பதை ஒரே இலாக்காவின் மூலமாக, அதாவது கூட்டுறவு சொஸைடியின் மூலமாகவே கொடுத்தால் ஒரு ஆள் ஒரு முறைக்குமேல் கடன் வாங்க வாய்ப்பு இருக்காது. அவனும் அதிகக் கடனாளியாக ஆக மாட்டான். பிறருக்கும் கடன் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்கள் அமுலில் இல்லாத பிரதேசங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அரசாங்கம் ஒதுக்கும் பணங்கள் கிராமப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்காக செலவழிக்கப்படுவதில்லை. தேசிய, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை குறுகிய ஒரு தொகைதான். சிறிய சிறிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மட்டுந்தான் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் சொல்ல முடியும். எனவே குறிப்பிட்ட சில பெரிய வேலைகளுக்கு மட்டுமாவது ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட நிதியிலிருந்து பணம் கிடைக்கும்படியான வழி செய்தால், நிதி போதாமல் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அது அனுகூலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்குமேல் செலவாகக்கூடிய திட்டமாக இருந்தால் அது தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழே, சமூக நலத் திட்டத்தின்கீழே எடுத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே மேற்படி திட்டங்களில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத பெரிய வேலைகளாக இருந்தால், அவைகள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கும் நிதி உதவி கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு வகையில் ஏற்பாடு செய்வது உசிதமாக இருக்கும். அந்தப் பணம் நல்ல வகையிலே செலவழிக்கப்படும். அந்தந்த வருஷத்திலே செலவழிக்கப்படவேண்டிய நிதியும் செவ்வனே செலவழிக்கப்பட்டு, கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் சரியாக நடந்தேறி மக்களுக்கு பயன்படுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-20
a.m.

கூட்டுறவு முறையிலே நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வெகுவாகப் பல திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஜந்தான்தைத் திட்ட வேலைகளிலும்கூட முதல் வருஷத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய பல திட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்ததுதான். நகரங்களில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய கடன் வசிக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நகரங்களில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், கிராமங்களைப் பொருத்தவரை அங்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அங்கு கிராம வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடன் உதவி செய்வதற்காக இந்த நிதி வருஷத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வேறு எந்த ரூபத்திலே

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராமங்களில் தான் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் அதிகமாக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் வீடுகள் அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்ற வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் மூலம், கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களை வசூலிக்கத் தகுந்த முறையிலே, நல்ல திட்டங்களெல்லாம் சம்பிகாலமாக வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் எட்டளவிலே நின்றுவிடாமல் சாதாரண ஏழை மக்களும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்றவகையில் நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அதற்கு வகை செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்தில் சுமார் 600 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. இது விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிப்பதாக இருக்கும். மின்சாரம் பலருக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக, நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்தி, தண்ணீர் இறைத்து, விவசாயத்தை களில் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்தி, தண்ணீர் இறைத்து, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மின்சாரம் தக்க சாதனமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளில் பெரும்பாலோர் பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு நிதி சாயிகளில் பெரும்பாலோர் பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு நிதி வசதியுடையவர்களாக இல்லை. இப்பொழுது கூட நான் அறிகிறேன்: அமோக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின் கீழே பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்காக அரசாங்கம் இவ் வருஷத்திற்காக ஒதுக்கிய பணத்தில் பல லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல் இருப்பதாக அறிகிறேன். எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறதோ அப்பகுதிகளில் அந்த விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ள சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறதோ அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் கீழுள்ள அதிகமான பணத்தை கடனாகக் கொடுத்து அந்தப் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். எந்தப் பிரதேசங்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றனவோ அந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் நீண்ட காலக் கடனைக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் சீக்கிரமாக போதிய மின்சாரம் அங்கு செலவிடுவதற்கும் உபயோகிப்பதற்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது. ஆகையால், இந்தக் கடன் வசதி கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடுசெய்வது நல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாலைகள் பராமரிப்பு விஷயமாக, ஜில்லா போர்டுக்குச் சொந்தமான சுமார் 450 மைல் நீளமுள்ள பாதைகளை வருஷத்திற்கு சுமார் 12 லட்ச ரூபாய் செலவில் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது வெகுவாகப் பாராட்டத்தகுந்த விஷயமாகும். அந்தப் பாதைகளை நன்றாகப் பராமரிப்பதற்கான நிதி நிலைமை ஜில்லா போர்டுகளுக்கு இல்லையென்பதை நாமனைவரும் அறிவோம். இனிமேல் கிராம ரஸ் தாக்களுக்கும் விமோசனம் ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ இதுவரை போடப்பட்ட கிராம ரஸ்தாக்கள் பராமரிக்கப்படாமலேயே இருந்துவிட்டதன் காரணமாக மண் ரஸ்தாக்களாகவே இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. மழை பெய்யும்போது மண் அரிக்கப்பட்டு, புதிதாக போடப்பட்ட ரஸ்தாக்களும் பழைய நிலைமைக்கே வந்துவிடக்கூடிய இந்த வகையில் செலவழித்த பணம் வீணாகப்போகும்படியான நிலைமையில் விட்டுவிடக்கூடாது. இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது மையில் விட்டுவிடக்கூடாது. இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அம்மாதிரியான ரோடுகளுக்கு சரஸ் போடப்பட்டு, நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமென்று நினைக்கின்றேன். இருந்தாலுங்கூட, எந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக இந்த வருஷமும் ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைக்கொண்டு ஏற்கெனவே போடப்பட்ட ரஸ் ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைக்கொண்டு அவைகளைச் செப்பணிவதற்கும், ஏற்கெனவே போடப்பட்ட மண் ரோடுகளை நல்ல ரோடுகளாக்குவதற்கும் சரஸ் விரிப்பதோடுகூட அவைகள் நன்றாகப் பராமரித்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[28th February 1956] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

கிராமப் பிரதேசங்களில் வைத்திய வசதியை விஸ்தரிப்பதற்குப் பல திட்டங்களை வகுத்திருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. வைத்திய வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் அநேகமாக சென்னை நகரத்தின் பங்குதான் பெரும்பாலும் இருக்கிறது. அதைக்கண்டு நான் பொருமைப்படவில்லை. சென்னை நகரத்திற்கு மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் ஜனங்கள் வருகிறார்கள் என்றாலுங்கூட சென்னை நகரத்திலேயே பெரும் தன வந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளில் அநேகமாக வைத்திய, கல்வி சம்பந்தமான செலவுகளுக்காகும் பணத்தைப் பொதுமக்களே தாராளமாகக் கொடுத்து உதவும் பண்பாடு இருந்துவருகிறது. அதைச் சென்னை நகரத்திலும் உண்பெண்ணுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வைத்திய வசதிக்காக இந்த ராஜ்ய முழுவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாகவே சென்னை நகரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் சென்னை நகரத்திலே இந்த வகையில் செலவழிக்க உத்தேசிக்கப்படும் தொகை வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டு, கிராமப் புறங்களிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் வைத்திய, சுகாதார வசதிகள் அதிகமாகச் செய்துகொடுக்கும்படியான வகையில் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இனம் கிராமங்களிலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரயத்துவாரிப் பகுதியிலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்குள்ள அளவு சம்பளம் கொடுத்தது மிகவும் நீதியும் நியாயமும் ஆகும். அதோடுமட்டும் நின்றுவிடக்கூடாது. கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பரம்பரை முறை எடுக்கப்படவேண்டும். ஐயாயிரம் ஜனத் தொகையுள்ள ஒன்றிரண்டு கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம அதிகாரி இருக்கவேண்டும். ஐயாயிரத்துக்குக் குறைவாக ஜனத்தொகையுள்ள கிராமமாக இருந்தால், அந்த கிராமமும் மற்றொரு கிராமமும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு இரண்டு கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்தாற்போல் கிராமாதிக்காரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலாவது படிப்பு உள்ளவர்களை அந்த வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்வே ரெவினியூ டெஸ்ட் போன்றவைகளிலும் அவர்களைத் தேறும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தகுதி வாய்ந்தவர்களைக் கிராமாதிக்காரிகளாக நியமித்தால் கிராம வேலைகள் நன்றாக நடைபெறும். இப்பொழுதுள்ள குறைகளும் நிவர்த்தியாகும்; முழு நேர ஊழியர்களாகவும் இருப்பார்கள். இப்பொழுது நிர்வாகத்திற்கு கிராம மக்களுடைய தொடர்பு அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு, கிராம முன்சீபும் கிராமக் கர்ணமும் தகுந்த படிப்பும் யோக்கியதையும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சரிக்கடுவதற்கு ஏற்ற ஒரு சம்பளத்தை கொடுத்து, திருப்திகரமாக முழு நேரமும் வேலை செய்பவர்களாக அமைத்துக்கொண்டால், எல்லா அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் கிராமங்களில் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கும், நிலத் தீர்வை வசூல் செய்வதற்கும், கிராம அபிவிருத்தி பஞ்சாயத்துக்களின் வீட்டு வரி முதலியவைகளை வசூல் செய்வதற்கும், நிலங்களை ஸர்வே செய்வதற்கும் இன்னும் இதுபோன்ற முக்கியமான காரியங்களுக்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். இம்மாதிரியான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் கிராமக் கர்ணம், முன்சீப் இவர்களுடைய பொறுப்பிலே கொடுத்து, கிராம வேலைகள் எப்போதும் தங்குதடையின்றி நடந்தேறும்படியான நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது கிராம நிர்வாக விஷயத்தில் கிராம அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் முறையில் அவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது, போதிய ஊதியம் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான நிதிப் பொறுப்பு ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. என்றாலுங்கூட அரசாங்கத்திற்குப் பல வகைகளில் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, ஐயாயிரம் ஜனத் தொகை கொண்ட இரண்டு மூன்று கிராமங்களைச் சேர்த்து, அவைகளில் லர்வற்றிற்கும் சேர்த்து கிராம முன்சீப், கர்ணம் வேலைகளுக்கு தகுதி

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [28th February 1956]

வாய்ந்தவர்களை நியமித்துவிட்டால் எல்லா வேலைகளும் தங்குதடையின்றி நடந்துவிடும். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் வேலை இருக்காது. இப்பொழுது கூட ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அவ்வளவு வேலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், பிரக்காவுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வீதம் இருப்பது அவசியம் இல்லை. அதோடு கூட இப்பொழுது இருக்கும் தாலாகாக்களை சிறு தாலாகாக்களாகப் பிரிக்கலாம். ஜில்லாக்களையும் அம்மாதிரி பிரிக்கவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவை இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரித்துவிடவேண்டும். இந்த யோசனையை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கலெக்டருக்கு இப்பொழுதுள்ள பொறுப்புகள் மிகவும் அதிகம். முன்னால் இருந்தது போல் அல்ல. இப்பொழுது பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஜில்லாக்களில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமா எனில், ஜில்லா முழுவதற்கும் ஒரே கலெக்டர் இருந்தால் போதாது. ஜில்லாவின் பல பகுதிகளில் நடைபெற வேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரே கலெக்டருக்குப் போதிய அவகாசம் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, ஜில்லாக்கள் இவ்வளவு பெரிதாக இருக்கக்கூடாது. மூன்று, நான்கு தாலாகாக்களைச் சேர்த்து ஒரு ஜில்லாவாக்கலாம். 10, 12 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள வகையில் ஜில்லாக்களைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு அமைத்தால்தான் ஜில்லா சம்பந்தமாக எல்லா வேலைகளும் செவ்வனே நடைபெறும்.

11-30
a.m.

அவ்வாறு அமைந்தால்தான் பெரிய கைத்தொழில், சிறிய கைத் தொழில் விஸ்தரிப்பதற்கான வகைசெய்யமுடியும். கலெக்டருக்கு உதவியாக பர்சனல் அசிஸ்டண்டுகள் என்ற அதிகபேர்களை நியமித்தால்மட்டும் போதாது. ஏனென்றால் கலெக்டருக்கு அவர்களால் தேவையான உதவி ஏற்படுவதாயில்லை. காரணம் ஜில்லா பெரியதாக இருப்பதுதான். ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசர்களையும் எடுத்துவிட்டு மூன்று நான்கு தாலாகாக்களைச் சேர்த்து அதற்கு டிவிஷன் என்று பெயரிடலாம். ஜில்லா என்ற பெயரை எடுத்துவிடலாம். அந்தவகையில் நிர்வாக சீர்திருத்தத்தை ஒழுங்குபடுத்தி காரியங்களைச் செய்துகொண்டுபோனால், எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகும் அபிவிருத்தி வேலைகள் தங்குதடையின்றி நல்லமுறையில் செய்வதற்கு எதுவாயிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இவைகளெல்லாம் மக்களுக்கு பயன்படும்படியான முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் சில வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும் நியாயமாகத்தான் இருக்கின்றன. சர்க்கரைக்கு விதிக்கப்போகிற அதாவது வெள்ளை சர்க்கரைக்குத்தான் இந்த வரி என்றும், கரும்பு வெல்லத்திற்கு வரி இராது என்றும் நினைக்கிறேன். (Interruption.) கரும்பு வெல்லத்திற்கு வரி கிடையாது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக மின்சார வரியானது விவசாய உபயோகத்திற்கு விதிக்கக்கூடாது. பெரிய தொழில்களில்தான் மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று கருதி தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இந்த வரி போடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். காந்திய பொருளாதார நியதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஆசிரியர் குமரப்பா அவர்கள் இதைத்தான் ஆதரிக்கிறார்கள். எந்த அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறோம். அந்த மின்சார உற்பத்தி செய்யக்கூடியதற்கான பணம் அதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி, சாதனங்கள், வழிகளைக்கொண்டுதான் நாம் கணக்கெடுக்கிறோம். மின்சார உற்பத்திக்கு காரணமாக இருப்பது ஜலம். அந்த ஜலத்திற்கும் முதலீடு மதிப்பிட்டு வரி விதிப்பதுதான் முறை. மின்சார தயாரிப்புக்கு மதிப்பிடவேண்டுமென்று அவர் சொல்லுகிறார். பெரிய தொழில்களுக்கு இப்பொழுது விதிக்கும் மின்சார வரி உயர்வு அவர் சித்தாந்தத்துக்கு மிகவும் பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். திட்டக் கமிஷன் வகுத்துள்ள இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பணம் கிட்டவில்லை. மேலும் அதற்கு வேண்டிய

28th February 1956] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

அளவு பணத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்குவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நமது ராஜ்யத்திற்கு நல்ல பொருளாதார கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நமது ராஜ்யத்திற்கு நல்ல பொருளாதார வசதி, ஜனம் பெருக்கம், நிலக்குறைவு, தொழிலின்மை, முதலிய வாழ்க்கைமுறைகளெல்லாம் கவனித்து பெரிய திட்டங்கள் நமது பகுதியிலே ஏற்படாமல் போய்விடுமோ என்று அவர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. ஆதலால் வேண்டிய உதவியை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. G. CHITRAMBALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டில் அநேக அம்சங்கள் வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் மற்ற தேசங்களெல்லாம் முற்போக்கான பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, நம் தேசம் மட்டும் இன்னும் அந்த பாதையில் செல்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியா சுதந்திரம் பாதையில் செல்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து 8 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட பழைய நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப்போகிற கள். இந்த திட்டத்தில் கிராம அதிகாரிகளுக்கும், முனிசிபல், பிரைவேட் மாணேஜ்மெண்டில் உள்ள செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் சற்று அதிகமான சம்பளம் உயர்த்துவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்கள், போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள், தலைமை கான்ஸ்டேபிள்கள், ஆசிரியர்கள், போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள், தலைமை கான்ஸ்டேபிள்கள், கடைசி வகுப்பு அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகியோர் குழந்தைகளுக்கு, நாலாவது பாரம் முதல் ஆறாவது பாரம் வரை, அரைச் சம்பள உதவிக்குப் பதிலாக முழுச் சம்பளம் சலுகை தரப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. இதைப்போல் மற்ற எல்லா ஏழை குழந்தைகளுக்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நம் மாகாணத்தில் சாதாரணமாக ஜனத் தொகையில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் விவசாயிகள் நன்மையைக்குறித்து இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. நீண்ட நாளாக நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போவதாக சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் எப்பொழுது இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் வரும் என்று சொல்வதற்கில்லாமல் இருக்கிறது. சீக்கிரம் வரும் வரும் என்று நம்பிக்கை வைத்திருந்த மக்கள் இப்பொழுது நம்பிக்கை இழந்துவருகிறார்கள். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பின்னால் மசோதாவை சீக்கிரத்தில் கொண்டுவருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஏழை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளை குறிப்பாக ஹரிஜனங்களையும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களையும் வெளியேற்றிக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளுக்கு இழுக்கப் படுவதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஏழை விவசாயிகள் நிலத்திற்கு வேண்டிய உரம், விதை முதலியவைகளை வாங்குவதற்கு கடன் வசதிகள் செய்துதரப்படுவது கிடையாது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக இடைத்தரகர்களை ஒழித்துவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். 100, 200 ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் சுகமாக வாழ்வதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் படுகிறதே தவிர, ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உரம், விதை போன்றவைகளை பெறுவதற்கு சரியாக வசதி அளிக்கப்படுவதில்லை.

இந்நாட்டிலுள்ள நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் 6 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 1952-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் பட்டினிச்சாவினால் அதிகம் பேர் இறந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களின் தொழிலில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு, ஓரளவு அவர்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்திருப்பது போற்றத்தக்கதே. இருந்தாலும் அவர்கள் இன்னும் பூரணமாக சொளகர്യ

11-35
a.m.

[Dr. G. Chitrambalam] [28th February 1956]

மாக வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆங்காங்கே இன்னும் குறைகள் இருக்கின்றன. அக்குறைகளைப்போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விசைத் தறிகளும், மில்களும் அதிகமாகாமலிருந்தால் கைத்தறியாளர்களின் நிலை இன்னும் உயரும்.

11-40
a.m.

சாதாரணமாக பெருவாரியான ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட சமூகத்தினரும் குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். மதுரஸ், திருச்சி, மதுரை போன்ற பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில் ஏழை ஹரிஜனங்களை குடிசை வாழ் மக்களை குடிசைகளிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற சிறிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. சுயராஜ்யம் கிடைத்து 8 வருஷங்கள் ஆகியும் ஏழை தொழிலாளர்கள் ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடிசைகளிலிருந்து அகற்றப்படுகிறார்கள். 30, 40 வருஷங்களாக பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த ஏழை ஹரிஜனங்கள் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு வித பரிசாரமும் ஏற்படவில்லை.

P.W.D. (Highways) டிரைவர்கள், கிளேனர்கள், கங்க்மேன் ஆகியோர்கள் வேலையில் நிரந்தரமாகப் பட்டாமல் திடீரென்று வேலையை விட்டு அகற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் நிர்மாண வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அது ஒரு மிகவும் முக்கியமான வேலை. அப்போட்ட வர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் திடீரென்று வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடென்ட் நிதி வசதி கிடையாது. எல்லா ஜில்லாக்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டால் இவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை 10 அல்லது 15 ஆயிரம் இருக்கும். சென்னை நகரத்தில் மாத்திரம் அம்மாதிரி 3,000, 4,000 தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக நிரந்தரமாக உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கும் அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடென்ட் நிதி வசதி அளிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கூட்டுறவு துறையில் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதேதவிர நடைமுறையில் உண்மையாகவே அவைகள் அமுலுக்கு வருவது கிடையாது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி விஷயங்களைப் பொருத்தமட்டில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதேதவிர கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. சோஷலிஸ்ட் பாதையிலே முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் நேருவின் சர்க்காரில் கூட்டுறவு முறையை நடைமுறையில் விரிவுபடுத்துவதல்லாமல் பேச்சிலே மட்டும் விரிவு படுத்துவது அழகையிலே. சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு கூட்டுறவு முறை முன்னுக்கு கொண்டுவரப்படவேண்டும். எல்லா ஏற்றுமதி இறக்குமதி விஷயங்களையும் கூட்டுறவுத்துறைக்கே விட்டுவிடவேண்டும். அப்பொழுது லஞ்சத்தின் காரணமாக ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் சலுகைகள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கே அளிக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் கூட்டுறவுத் துறைக்கே கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படும் எந்த ஸ்டோரும் முன்னுக்கு வர வழியில்லாமல் இருக்கிறது. விற்பனை வரி ஒரு ரூபாய்கூட தவறாமல் கணக்கு வழக்கு சரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் அவைகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகளோ அநேகமாக தப்புக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உண்மைக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டால் வியாபாரிகள் முன்னுக்கு வர முடியாது. வியாபாரிகள் உண்மையாக இருக்காமல் விற்பனை வரியை கணக்கில் மறைத்து வைக்கக் கூடிய நிலைமைதான் நடைமுறையில் இருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் உண்மையாக இருக்கக் கூடாது. தப்புக் கணக்கு வைத்திருந்தால்தான் எந்த வியாபாரியும் பிழைக்க முடியும் என்ற நிலைமையிலேதான் அரசாங்கம் வரிகளை விதித்திருக்கின்றது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில்

[28th February 1956] [Dr. G. Chitrambalam]

பொய்க் கணக்குக்கே வழியில்லை. ஆகையினாலே கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கும் ஸ்டோர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். ஏதாவது ஓரளவுக்காவது இந்த விஷயத்தில் ஏற்பாடு செய்ய நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

(Sri K. C. Gopalan Unni in the Chair.)

இதுவன்னியிலே, சர்க்கார் கிராண்டு கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும், ஜெயில்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் இவைகளுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களே சரக்குகளை டெண்டர் முறையில்லாமல் சப்ளை செய்யும்படியான நிலைமையை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பொதுவாக லஞ்சத்தின் மூலமாகவே டெண்டர் முறை இயங்குவதால் உண்மையாகக் குறைந்த டெண்டர்கள் கிடையாது. ஆகவே, ஜெயில்களிலும்சரி, ஆஸ்பத்திரிகளிலும்சரி இந்த டெண்டர் முறையை எடுப்பதற்கு திட்டம் போடவேண்டும். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லா வியாதியஸ்தர்களுக்கும் சுத்தமான பால் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் டெண்டர் முறையில் தண்ணீர் கலந்த பால்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, சுத்தமான பால் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே கூட்டுறவு பால் சங்கங்களின் மூலம் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் ஜெயில்களுக்கும் பால் சப்ளை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற திட்ட வட்டமான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு பால் சங்கங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது நல்லது. மத்திய தர வர்க்கத்தினரும், ஏழைத் தொழிலாளிகளும் செல்வந்தர்களும் ஆகிய எல்லா ஜனங்களும் பாலே உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்களித்தால், அவைகள் பாலே மலிவாக விற்க முடியும். இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

முட்டை, கறி முதலிய அழிந்துபோகக்கூடிய சில சரக்குகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். பச்சை மிளகாய், இஞ்சி போன்ற அழிந்து போகக்கூடிய சாமான்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும்.

சர்க்கரைக்கு இன்னும் ரூபாய்க்கு ஒரு அணு விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. பனைவெல்லத்துக்கு வரி விலக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு சர்க்கரை, நல்லவெல்லம் காய்ச்சுவதை குடிசைத் தொழிலாகச் சொல்லலாம். ஆகையால், இவைகளுக்கும் ஏதாவது வரி விலக்கு இருந்தால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும். நல்லவெல்லம் காய்ச்சுவது இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் விருத்தி செய்யவேண்டிய குடிசைத் தொழிலாகும். ஆகவே அதற்கும் வரி விலக்கு அளித்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனாக ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் நல்ல அரிசி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாக ரிபோர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சாதாரணமாக நல்ல அரிசியே ஜனங்களுக்குக் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஓரிண்டுநாள் ஊர்ப் போட்டு மிஷினில் அறைத்த அரிசியே கிடைக்கிறது. எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசியையே நிர்ப்பந்தமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று ரேடியோ மூலம் பிரசாரம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளிலும் ஜெயில்களிலும் கைக்குத்தல் அரிசியையே உபயோகப்படுத்தும்படி வற்புறுத்தவேண்டும்.

நாட்டுச் செக்கின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் எண்ணெயையே எல்லா ஜனங்களும் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தைத் தெளிவுபடுத்தி ரேடியோ மூலம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவன்னியில் இதற்குப் போட்டியாக இருக்கக்கூடிய ரோட்டரி செக்கில் உற்பத்தி செய்யப்படும் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்துவதில் என்ன கெடுதல் என்று ஜனங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தி, குறிப்பாக நாட்டுச் செக்கு எண்ணெயை ஜனங்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும்.

[Dr. G. Chitrambalam] [28th February 1956]

குறிப்பாக, மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடம் படித்து முடிந்ததும் 3, 4 வருஷங்களுக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் 25 வயதுக்கு மேல் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்குப் போக முடியவில்லை. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் வாழ்க்கையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் வீணாகப்படுகிறது. அவர்கள் 25 வயதுக்குமேல் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வேலை தேடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சமீபத்திலே 1952-ம் வருஷத்தில் பல நெசவாளிகள் பட்டினியினால் இறந்து போனார்கள். அந்த நிலைமை ஒருவாறு தவிர்க்கப்பட்டது. மாணவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால், ஏதாவது வேலைக்கு மனுச் செய்து கொள்ளுவதற்குக்கூட பணமில்லாமல், வீட்டிலும் சாப்பிடக்கூட முடியாத நிலைமையில், தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு கூடிய சீக்கிரம் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒருவாறு ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-50
a.m.

***SRI K. R. SAMBANDAM :** கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின் மூலம் நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார். இருந்தாலும் கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் அநேகமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ற நான்கு பட்ஜெட் விவாதங்களில் இதையே நாங்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு நம்மால் பள்ளிகளை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை. மற்றும் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களையும் வேண்டிய அளவிற்கு அதிகப்படுத்தவும் முடியவில்லை. ஆனால் சர்க்காரால் எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களையும் நடத்த முடியாது. சூழ்நிலை இப்படி இருக்கும்போது மற்ற மாகாணங்களில் நடைபெறுவது போல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பட்டம் பெற்றவர்கள் கல்லூரி படிப்புகள் படிக்கவேண்டும் என்றால் பணம் கட்டி விட்டு படிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை இல்லாமல் அவர்கள் வீட்டிலேயே படித்துவிட்டு பரீட்சைகளுக்குச் செல்லலாம் என்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்யவேண்டும். இந்த முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களுக்கு அவசியம் இல்லை. நான் ஒரு எகனமிக்ஸ் பி.எ. பட்டம் பெற்றவனாக இருந்தாலும் எனக்கு சயன்ஸ், பிசிக்ஸ் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுதுள்ள முறையில் அதைப் படிக்க முடியவில்லை. அதனால் இப்பொழுதுள்ள முறையை மாற்றி அமைத்துவிட்டு என்னைப்போல் வயது வந்தவர்களும் மேல் படிப்பு பிரத்யேகமாக படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அளிக்க வேண்டும். உலக மக்களில் அநேகம் பேர்கள் தங்களுக்கு 60 அல்லது 70 வயதானாலும் மேல் படிப்பு படிக்கவேண்டுமென்று ஆசை இருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். அமெரிக்கா போன்ற மேல்நாடுகளில் இந்த மாதிரியான திட்டம் இருக்கிறது. அங்கு வயது வந்தவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி நம் நாட்டிலும் அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்திலும் அந்த முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த முறையைக் கொண்டுவந்தால் அதிகப்படியான பள்ளிகளும் தேவை இல்லை. ஆசிரியர்களும் தேவை யில்லை. அறிவாளிகள் ஒரே இடத்தில் கும்பல் போட்டுக்கொண்டு படிக்க வேண்டியதில்லை. அறிவாளிகளாக இருப்பவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளில் படிக்க வேண்டிய படிப்பை ஒரே ஆண்டில் படித்து விட்டு பட்டம் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ வயதுவந்தவர்கள் சேர்ந்து

[28th February 1956] [Sri K. R. Sambandam]

படிக்கவேண்டும் என்று இருப்பதை எடுத்துவிட்டு பணம் கட்டிவிட்டு பிரத்யேகமாக பரீட்சை எழுதுவதற்கு வேண்டிய முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களில் பாடப் புத்தகங்கள் அதிகமாக மாற்றப் பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு ஆதாரக் கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் மாகாணத்திலுள்ள தலைவர்களைப்பற்றியும் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றியும் தெரிந்து கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஏற்கெனவே இருந்த உலக அறிவு இன்றைக்கு அவ்வளவாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அது குன்யமாக இருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். ஆகையால் அந்தப் படிப்புக்கு எந்தப்பெயரைக் கொடுத்தாலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. இன்றைக்கு, குழந்தைகள் நல்ல அறிவாளிகளாக ஆகவேண்டும் என்பதுதான் இந்தக் கல்வியின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல அறிவு வளரவேண்டும். இப்பொழுது நடைபெறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் குழந்தைகளை ஆட்டு மந்தை போல் ஒரு இடத்தில் அடைத்து வைத்திருப்பதற்குத்தான் பள்ளி இருக்கின்றது என்று தோன்றுகிறது. அதனால் இப்பொழுது இருக்கும் கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதை அவசரப் பட்டுக்கொண்டு மாற்றிக்கொண்டு போகாமல் குழந்தைகள் ஆதாரக் கல்வியின் மூலமாக நல்ல அறிவாளிகளாக ஆவதற்கு வேண்டிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு புத்தகங்களை வைக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி கல்வி திட்டங்கள் அமையவேண்டும். இப்பொழுது ஆதாரக் கல்வி எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்கு புத்தகம் வேண்டியதில்லை, ஆசிரியர்கள் வேண்டியதில்லை, ஒன்றும் வேண்டியதில்லை எல்லாம் நடைமுறையில் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. விவசாயம் எப்படிச் செய்வது என்பதையும், நூல் எப்படி நூற்பது, பாய் எப்படி பின்னுவது, இப்படிப்பட்ட முறையில்தான் கல்வி அறிவிக்கப்படுகிறது தவிர வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கைத்தொழில்கள் அவர்களுக்கு போதிக்கப் படுவதில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையில் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு வெளியேறினால் அவர்கள் எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடுவதற்கு லாயக்கு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்தில் குமாஸ்தாக்களாகவும் மற்றும் அவர்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடிய அளவிலும்தான் குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்கப் பட்டு வந்தது. அப்பொழுது நாம் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது நாம் சதந்தரம் அடைந்தாலும்கூட மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு வெளியே வந்தால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பிழைப்புக்கு வேண்டிய கைத் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தன்னத் தானே சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. எந்த வேலைக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் ஆகி விடுகிறான். அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. பள்ளிகளை விட்டு வெளியே வரும்போது அவன் தானே தனக்கு வேண்டிய பணத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டிய கைத்தொழில் தெரிந்தவனாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இப்பொழுதுள்ள கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஜப்பானில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும்போதே கைத்தொழில்களை கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு வெளியே வரும்போது அவர்கள் தாங்களே கைத் தொழில் நடத்தி சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் வருகிறார்கள். அந்த முறையில் நாம் நம்முடைய கல்வி திட்டத்தையும் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது பள்ளிக்கூட அமைப்பில் பல பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆரம்ப பள்ளி, மத்தியதர பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி. இப்படிப்பட்ட பல பாகுபாடுகள் தேவையில்லை. ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தேவை இல்லை. எலிமெண்டரி ஸ்கூல், மத்தியதர ஸ்கூல், ஹை ஸ்கூல் இந்த முறை போதுமானது. எலிமெண்டரி ஸ்கூலிலிருந்தே குழந்தைகள் உலகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதன் பிறகு எட்டாவது வரை என்று இருக்கிறது. அதன் பிறகு தொழில்

[Sri K. R. Sambandam] [28th February 1956]

கல்விக் கற்றுக்கொடுத்தால் ஒரு விதத்தில் குழந்தைகளுக்கு அறிவு வளருவதற்கு வசதி ஏற்படும். பணம் படைத்திருப்பவர்கள் அவரவர் களுடைய சக்திக்கு தக்கவாறு மேலே படித்துக் கொள்ளலாம். படிக்க வசதி இல்லாவிட்டால் ஏழை குழந்தைகள் ஓரளவு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்நிலைமையில் குழந்தைகளுடைய கல்வி திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு சாதகமான முறையில் அமைக்க வேண்டும். நூல் நூற்பது, பாய் பின்னு வது, எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோரும் விவசாயத்தில் ஈடுபட மாட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் உலக விஷயத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அதன்மேல் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். தொழில் நுண்ணறிவுபெற மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு வசதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் நம் கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இன்றைக்குப் பார்த்தால் அநேகம் பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்துவிட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் மற்றும் அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வருமானத்தை அடைவதற்கும் அவர்களுடைய கல்வி திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. வேறு வழி இல்லை. வேறு ஒன்றும் செய்யவும் முடியாது.

இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு பத்தாவதுவரையில் படிக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் ஒரு சமயம் கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களுடன் காரைக்காலுக்குப் போகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அங்குள்ள நிர்வாகத்தைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு 90 ரூபாய் குறைந்த சம்பளம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு 90 ரூபாய் சம்பளத்தோடு அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தால் பத்து ரூபாய் அலவன்ஸ்கூட கொடுத்து வருவதாகத் தெரியவருகிறது. மற்றும் நான்கு குழந்தைகள் பிறந்தால் அதன்படி நூற்பது ரூபாய் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பதாகவும் தெரியவந்தது. அவர்களுக்கு குழந்தைகள் அதிகமாக அதிகமாக சம்பளமும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதாகத் தெரியவருகிறது. இதைப்போலவே குமாஸ்தாக்களுக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 35 அல்லது 40 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்துவார்கள்? அங்கு கொடுப்பது போல் நாம் இங்கு ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் ஓரளவு அவர்களுக்கு வேண்டிய வாழ்க்கைச் செலவுக்கு வேண்டிய அளவிலாவது அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை இரட்டிப்பாக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. கூடுமான வரையில் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்தக்கூடிய அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதே நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.க்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களிலும் அவர்களுடைய வேலை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம், லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் என்று பல வேலைகள் அவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகமாக வந்திருக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள குமாஸ்தாக்களுக்கும் ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் அதிகப்படியான வேலை இருக்கிறது. அவர்கள் இரவு நேரங்களிலும் வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் எலெக்ட்ரிக் லைட் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் இரவு நேரங்களில் சாதாரண லைட் வைத்துக் கொண்டுதான் வேலை பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்ய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் இப்பொழுது குமாஸ்தாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்

28th February 1956] [Sri K. R. Sambandam]

லைட்டும் விறியும் போட்டு வருவதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி இருந்தும் தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களிலும் வேண்டிய லைட் இல்லாமல் இரவு பகலாக வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியம் நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் இப்பொழுது கொடுத்துவரும் சம்பளம் தங்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கிம்பளம் வாங்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய செலவை ஈடு செய்து கொள்வதற்கு அவர்கள் கிம்பளம் வாங்குவதற்கு முயல்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கும் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய வேலைகள் சீக்கிரமாக நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக கொஞ்சம் கிம்பளம் கொடுத்து நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று மக்கள் கிம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது கொஞ்சம் கொடுத்தால் தங்களுடைய வேலைகள் சீக்கிரமாக நடந்துவிடும் என்ற மனப்பான்மை மக்களிடத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்கு மக்களைக் கொண்டுபோயிருக்கிறது. அதற்காக நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவதும் செய்தால்தான் அவர்களிடமிருந்து நல்ல வேலையை வாங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அழகப்பா கல்வி திட்டம் வரப்போகிறது. ஓரளவிற்கு திட்டத்தை மாற்றலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை நேரத்தை மாற்றுவதை குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதை மாற்றினால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. வேலை நேரத்தை ஏற்கனவே மாற்றியதால்தான் ஒரு மந்திரி சபையே மாறும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகையால் நேரத்தை மாற்றி அமைக்கக் கூடாது. அந்த நிலைமைக்குப் போகவேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுக்கு அறிவு வளருவதற்கு வேண்டிய முறையில் வழி வகை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு அறிவு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கல்வி திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அதுதான் முக்கியம். பள்ளிக்கூட நேரத்தை மாற்றி அமைத்தால் குழந்தைகள் கற்று வந்ததை மறந்து போவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் நேரத்தை மாற்றாமல் இருக்கவேண்டும். நேரத்தை மாற்றினால் இப்படி மறந்து போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் பெண்களுக்கு என்று தனி யாக சிலபஸ் எதுவும் கிடையாது. ஆண்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கும் யாக சிலபஸ் எதுவும் கிடையாது. ஆண்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கும் பாடங்களையேதான் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பெண்களுக்கு அதிகப் பிரயோஜனம் இல்லை. தையல் வேலை, பின்னல் வேலை போன்றவைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தால் குடும்பத்தின் வருவாயை அவர்களால் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். மேலும் குடும்பத்தை நடத்தவும், குழந்தை பருக்கிக்கொள்ள முடியும். நல்ல சத்துள்ள பண்டங்களை உணவாக்கவும் கற்றுக் கொடுக்கலாம். இந்தமாதிரியான விஷயங்களைப் பெண்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க திட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசுகின்றோம். கூட்டுறவு முறையில் எப்படி விவசாயத்தை நடத்தலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அனேகவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. கவர்ன்மெண்டு ஆடிடர் போட்டு அவற்றின் கணக்குகள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. குறிப்பாக கூடுவாஞ்சேரிக்குப் பக்கத்தில் அருங்கால் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பால்பண்ணை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊர் இருக்கிறது. அங்கே மிகக் குறைந்த விலையில் பால்ப் படிக்கணக்கில் சொண்டி சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து சப்ளை செய்கிறார்கள். வாங்கி சேன்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து சப்ளை செய்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு படிக்கு அவர்களுக்கு எட்டணு லாபம் இருக்கிறது. அந்தப் பால் பண்ணைக்கு ஆறு லட்சம், ஏழு லட்சம் வரையில் வருஷ வருமானம் வருகிறது. அதற்கு சர்க்கார் மூலமாக ஒரு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டு கணக்கை ஒழுங்காகப் பரிசீலனை செய்யச்சொன்னால் அதன் பணம்

[Sri K. K. Sambandam] [28th February 1956]

தத்பிரயோகம் செய்யப்படாம லிருக்கும். *தனிப்பட்ட ஒரு ஆள் அதன் தலைவராக இருந்துகொண்டு, தனக்கு வேண்டிய ஒருவரை அதன் காரிய தரிசியாகப் போட்டு, தங்கள் வசதியை அதிகமாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர நல்லமுறையில் அந்தப் பண்ணையினால் டால்காரர்களுக்குப் பயன் ஏற்படவில்லை. மாடு வாங்கவும், இதர செலவுக்காகவும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் பட்டுவாடா செய்யாமல் திருப்பப்படுகின்றன. தங்களுக்குப் பணம் வரவில்லையென்று மகஜர் அனுப்பினாலும் அவர்கள் கவனிப்பது இல்லை. இந்த இடத்தில் சர்க்காரே தங்கள் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டால், அவர் சர்க்காருக்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று பயந்தாவது ஒழுங்காக நடப்பார். எப்பொழுதும் கண்ணும் கருத்துமாக தன் வேலையில் இருப் பார், நல்ல வருவாய் உள்ள இந்தமாதிரியான ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் நடக்கும்படி செய்தால்தான் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு முறை வளரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரமாகிவிட்டபடியால் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-03
p.m.

* SRI M. S. MUNUSAMY PILLAI :

சுருதி ம. ச. முனுசாமி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சர்க்கார் கட்டி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாமல் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட பாராட்டும் முறையில் தயாரித்து இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்து இருக்கிறதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இந்த வருஷ பட்ஜெட்டானது பொது ஜனங்கள் எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. விவசாயத் துறையிலும் சரி, கல்வித் துறையிலும் சரி, கால்நடை அபிவிருத்தியிலும் சரி, குடிசைத்தொழில் அபிவிருத்தியிலும் சரி, கைத்தறி அபிவிருத்தியிலும் சரி, நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

வரவு செலவு அம்சத்தில் துண்டு விழுவதை ஓரளவு சரிக்கட்டுவதற்காக சற்று நிதானமான முறையில், பொதுஜனங்களை, அதிலும் குறிப்பாக ஏழை மக்களை பாதிக்காத வகையில் புது வரிகளைப் போட்டிருப்பதானது சர்க்காருடைய நோமையான குணத்தையும், திறமையையும் காட்டுகிறது.

அதிலும் இந்தக் கஷ்டத்தில்கூட குடிசைத்தொழில் ஆகிய பனை வெல்லத்திற்கு வரியை எடுத்திருப்பதானது பாராட்டுதற்குரியது. அதோடு ஒன்றாக ஆக்கி அவர்களுடைய சம்பளம் பல பிரிவாக இருந்ததை பாராட்டுதற்குரியதாக இருக்கிறது.

அதோடு போலீஸார்கள், ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் ஆகியோருடைய குழந்தைகளுக்கு ஸ்கூல் பைனல் வரையிலும் சம்பளம் இல்லையென்று சலுகை கொடுத்திருப்பது போற்றற்றுகரிய காரியமாகும். ஆனால் இந்தச் சலுகையோடு ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சம்பளப்பிரச்சனை கூட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அது ஏழை ஆசிரியர்களுடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கும். அதேபோன்று சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பதைப் போல, அவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனையையும் கவனித்து ஓரளவு சேர்த்துக் கொடுத்திருந்தால், இன்னொரு சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் கீழ்த்தரத்தில் இருந்துகொண்டு அல்லல்படுகின்ற அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் ஓரளவு பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்க முடியும்.

கிராம அதிகாரிகளுடைய பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தி, இனம் கிராமங்களில் வேலை பார்க்கும் கிராம அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தை, ரயத்வாரி கிராம அதிகாரிகளோடு சரி செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். அதோடு அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் கொஞ்சம் கூட்டுவதுபற்றி யோசனை செய்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

கிராம மக்களுடைய வைத்திய நிலைமையைச் சீர்திருத்த சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட ஒவ்வொரு தாலுகா

28th February 1956] [Sri M. S. Munusamy Pillai]

வின் தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியையும், ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் விட்டு வைத்திய சிசிச்சைதேடி பல மைல்கள் போக வேண்டிய நிலைமை இருப்பதைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் கிராம பகுதிகளில் வைத்திய வசதிகளை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனையை சர்க்கார் கவனித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் இரண்டு இடங்களிலாவது ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தினால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

அதேபோன்று விவசாய மக்களுடைய பிரச்சனையில், அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட அந்த வசதிகள் உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக கல்வித் துறையில் பின் தங்கிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய வகுப்பாருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் அதிகச் சலுகை கொடுத்திருப்பதைப் போன்று பத்தாவது வகுப்பு வரையிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம்பளம் இல்லாது செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI C. KANDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பாக 12.10
பொதுப்படையாக p.m.

இருக்கக்கூடிய வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி பொதுமக்களிடமிருந்து கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, நிதி சில வார்த்தைகள் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லா மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தில், தஞ்சை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் ஏற்பட்ட கோரப்பயல் வெள்ளத்தின் விளைவுகளைச் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள், பொது மக்கள் செய்த உதவி இவைகளெல்லாம் நன்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் கூட, புயல் நிவாரணம் அளிக்க முற்பட்டிருக்கும்போது, புயலின் விளைவுகளைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அது மட்டுமல்ல. புயல் நிவாரணத்தின்போது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பலதரப்பட்ட மக்களும் நன்கு உதவியதற்கு தஞ்சை ஜில்லா மக்கள், ராஜ்யத்தில் உள்ள மக்களெல்லோருக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளி வர்க்கமானது மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் புயல் நிவாரணத்திற்காக அளித்தது பெருமைக்குரிய விஷயம். இது விரும்பத்தக்கது. மக்களின் பால் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு எவ்வளவுதரம் உதவி தரப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நீண்டகால நிவாரணம் என்று சொல்கிறபோது அப்பிரதேசங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு நிலை குவிந்து போயிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டு, நீண்டகாலத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியாக குறைந்த வட்டிக் கடனோ, அல்லது வட்டி யில்லாக் கடனோ கொடுத்தால் தான் ஷே கொடுக்கும் கடனும் ஏழைகள் கையில் சரிவரப் போய்ச் சேரும்படி கொடுத்தால் தான் புயல் நிவாரணம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சீக்கிரத்தில் கிட்டி, தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும்.

பட்டுக்கோட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாக்களில் மூன்று ஸ்டம்ப் தென்னை மரங்கள் வேருடன் சாய்ந்து விட்டன. இரண்டு தாலுகாக்களிலுள்ள சாதாரண மக்களுடைய ஜீவனோபாயம் தென்னை மரத்தை யொட்டித் தான் இருக்கிறது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுக்குத் தேவையான நிவாரணம் துரிதமாக வழங்கப்படவில்லை. கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். மரங்கள் இழந்தவர்கள் இன்னும் 7, 8, 10 வருஷங்களில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை மீண்டும் சரிவரத் துவக்குவதற்கு வசதியாக, ஏக்கரொன்றுக்கு ரூ. 300 கடன் வீதம் அவசியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக் கொடுக்கும்போது ஒரு ஏக்கராவிருந்து பத்து ஏக்கராக்க

[Sri C. Kandasamy] [28th February 1956]

களுக்குட்பட்டிருக்கக் கூடிய அளவுக்குத் தான் நிவாரணம் முக்கியமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் சகல ஏழைகளுக்கும் அந்த நிவாரணம் கிடைக்கும். அதற்கு அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நஷ்டத்தை ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், பத்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு சராசரி ரூ. 300 வீதம் பணம் கொடுத்து, தேங்காய் நெற்றுக்களையும் வரவழைத்துக் கொடுத்து, சீக்கிரம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் புனரூத் தாரணம் செய்ய உதவு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாகுபடி செய்பவர்களும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு, வீடு, லாசல்களை இழந்திருக்கிறார்கள். மத்தியதர வர்க்கத்தினரும், கீழ்த்தர மக்களும் அதிகமாக நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் தக்காவிக் கடன், முதலியவைகளைச் சிறுது தாராளமாகவும் துரிதமாகவும் நியாயமாகவும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை செப்பணிட்டுக் கொள்வதற்கு முடியும். அப்படிக் கொடுக்கும் போது இனும் நிலங்கள், கோயில் நிலங்கள் இவைகளைக் குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்யவார்களுக்கும், விசேஷ சந்தர்ப்பத்தை யொட்டி, கடன் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான விஷயம் ஒன்றைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட் பிரச்சுத்தின் போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இம்மாதம் 20-ந் தேதியன்று இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கக் கூடிய சகல தமிழ் மக்களும், மொழிவாரி மாகாணம் வேண்டுமென்று சாத்வீகமான கிளர்ச்சியை அமைதியான முறையிலே நடத்திக் காட்டினார்கள். இந்த அரசாங்கம் தட்சிணப் பிரதேசம் வேண்டுமா அல்லது மொழிவாரியாகத் தான் ராஜ்யம் வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி வாதப் பிரதிவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் மிகப் பிரதானமானது என்பதைக் கணக்கிற் கொள்ள வேண்டும். வருங்காலத்திலும் தேசத்தின் ஐக்கியம் முக்கியமானது என்பதையும் யோசித்தால், அதற்கு நாட்டு மக்களுடைய மனோபாவம் எப்படியிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுமானால், இந்த தட்சிணப் பிரதேச யோசனையை ஏதோ வாதப் பிரதிவாதப் பிரச்சினையாகக் கூட வைத்துக் கொள்ளாமல், கைவிட்டு விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் ஜனங்களுடைய கலாசாரம், பண்பாடு, மொழி முதலியன நல்ல முறையில் தங்கு தடையின்றி வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். தட்சிணப் பிரதேச யோசனையை இந்திய சர்க்காரும் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரும் நிறுத்தி விட்டு, ஜனநாயக வகையில், மொழிவழியில் ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்பட்டாக வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திட்ட வட்டமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் பல திட்டங்களைப் பற்றி பேச வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும், குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்ற வருஷம் வரை பல கோடி ரூபாய்கள் செலவிடப் பட்டிருப்பதாகவும் இந்த வருஷத்திலும் செலவிடப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், தேசிய விஸ்தரிப்பு, சமூக நலத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள், இன்னும் இது போன்ற பல இனங்களுக்காக பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில், கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடவில்லை இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையை எவ்வளவு தூரம் மேற் கண்ட, பல திட்டங்கள் எப்படி பாதித்திருக்கின்றன என்பது போன்ற விஷயங்களை பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டு வருஷகாலமாக மெளனம் சாதித்து வருகிறார், இதிலும் மெளனம் சாதிக்கிறார். என்னைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற கால அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் சரி, புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலும் சரி, 90 கோடி ரூபாய் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விதமும் அதனால்

[28th February 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஏற்படக்கூடிய ஆதாயமும், பொது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவி செய்ய வில்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவமும், இங்கிருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களும் இதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மேற் சொன்ன கருத்தைக் காட்டுவதற்கு ஒரு உதாரணம். விற்பனை வரி மூலமாக வரும் ஆதாயம் தான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் காட்ட கருவியாக இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது சென்ற வருஷ பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் 920 லட்சம், இந்த வருஷம் 957 லட்சம். இதிலே 40 லட்சம் புதிதாகப் போடப்பட்ட வருவாயை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு 917 லட்சம் ரூபாய் தான். இதை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, இரண்டு வருஷ காலத்திலே ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்தால் இம்மிகுட முன்னேறவில்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். வாழ்க்கைத்தரம் சிறிது குறைந்திருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அரசாங்கத்தார் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், பல செளகரியங்களை ஜனங்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவுகூட முன்னேறாமல், குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் காண முடியும். இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று. அரசாங்கத்தின் மீது ஏதோ குற்றங்குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற் காக நான் சொல்லவில்லை. போட்டிருக்கக் கூடிய வகையிலே திட்டங்கள் நிர் முக்கிய அம்சம் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய வகையிலே திட்டங்கள் நிர் வகிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டாவது திட்டத்தின் வெற்றி எதைப் பொருத்திருக்கிறதென்றால் ராஜ்யப் பொருளாதார வசதியையும் இங்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தின் திறமையையும் பொருத்திருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டு; மூன்று தடவை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருக்கிறார். உள்நாட்டு வசதி நிர்வாகத்தினரின் திறமை ஆகிய இரண்டும் அவசியம் என்று சொன்னால் இவ்விரண்டையும் இன்றைய தினம் நாம் பலப்படுத்துவது எப்படி என்பதற்கு அவர்கள் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வந்திருந்தால், அல்லது சென்ற ஆண்டுகளில் அவசியமான நடவடிக்கைகள் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது விவசாய அபிவிருத்தி, கிராம அபிவிருத்தி, கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படும் பணத்தினால் லாபகரமான பலன் கிடைக்கத்தான் செய்யும் என்பதை மறுக்கவில்லை. இந்தத் திட்டத்தினால் வரும் பலன் திட்ட வட்டமாக ஜனங்களுக்குப் போகக் கூடிய நிலைமையில் நிர்வாக இயந்திரத்திலே மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டும். பரந்த ரீதியில் இன்றிருக்கக் கூடிய ரீதியில் சகல ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தியும் உயரக் கூடிய வகையில் திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஜனங்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களினால் ஏற்படும் நன்மை உணரப்படும். வழித்த பிறகு கூட இந்த ராஜ்யத்தில் மக்களின் வாங்கும் சக்தி கணிசமான அளவுக்கு உயரவில்லை என்பது மாத்திரம் அல்ல. அதே நிலைமையில் இருக்கிறது. நான் ஆராய்ச்சி நிபுணன் அல்ல என்றாலும் ஒட்டு மொத்தமாக என்றால் இதைத் தான் பார்க்க முடிகிறது.

பட்ஜெட் பிரச்சுத்தில் 70 லட்சம் ரூபாய் ஸ்டாம்பு கட்டணத்திலிருந்து ஜாஸ்தி வந்திருக்கிறது. குறிப்பிட்டிருப்பது ஒன்று. எதிர் பார்க்கக்கூடிய வருமானத்தில் ஸ்டாம்பு வருமானத்தில் ஏற்கெனவே இருந்தவை விட, சென்ற வருஷம் இருந்ததை விட கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால், பெரது மக்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் வரையில் கோர்ட்டுகளில் பிராதுக்காக செலவு செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதும், அவ்வளவு தூரம் கடன் தொல்லையில் விவசாயிகளும் நடுத்தர மக்களும் மூழ்கி இருக்கிறார்கள் என்பதும் புலனாகிறது. மேலும் பெரும் பகுதி கடன்பட்ட மக்கள் வாழ்வு

[Sri C. Kandasamy] [28th February 1956]

எவ்வளவு பாதிக்கப்படும் என்பதும் கண் கூடு. விவசாயிகள் கடன் தொல்லையினால் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய வாழ்வு நொறுங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்ற வருஷம் எந்த அளவுக்கு மக்கள் கடன் தொல்லையில் சிக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அதை நிவாரணம் செய்வதற்கான ஒரு கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இதைத் தவிர நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு வழி வகை காணவேண்டும். தேசத்தின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் கடன் தொல்லை எவ்வளவு தூரம் குறுக்கே இருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்து தக்க பரிசாரம் தேடுவேண்டும். கடனை பற்றி ஒரு கொள்கைத் திட்டம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-21
p.m.

பொதுவாக ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை கிடைத்து இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தை பார்த்தாலேயே தெரியும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாத இடங்களில்தான் நிவாரண வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மை காட்டப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் ஜனங்களின் அதிருப்திதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் நிர்வாக இயந்திரம் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் திறம்பட நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். இதனால் நான் உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைசூழுவதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை. பழைய அமைப்பில் இயங்கும் தன்மை மாற வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அது பிற்போக்கான தன்மையிலேயே இருந்துவருகிறது. ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தொடர்பற்ற தன்மையிலேயேதான் நிர்வாகம் இயங்கி வருகிறது. இது முற்றிலும் ஜனங்களுக்கு தொடர்புள்ளதாக மாற வேண்டும். திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் திட்ட வட்டமாக ஜனங்களுக்கு போய்ச் சேரக்கூடியதாக நிர்வாகம் அமைய வேண்டும். இதன் பலன்கள் எல்லாம், பணம், சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு போய் சேருகிறதா என்றால், அதுதான் கிடையாது. கல்வி அபிவிருத்தி திட்டங்கள், விவசாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், சுகாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களும் ஏற்படக்கூடிய பலன் பணம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. மக்களது வாழ்க்கை இம்மியும் வளம் பெற வில்லை. அவர்களது வாங்கும் சக்தி இன்னும் உயரவில்லை. இதை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட பணம், அதிகப்படியாக பணம் உள்ளவர்கள் இடத்தில் போய் சேருவதற்குத்தான் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள்தான் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை உரம் வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. அதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் சாதாரண விவசாயிகள் ஒரு மூட்டை கூட வாங்குவதற்கு பலவித இன்னல்களை அடைய வேண்டியிருக்கிறது. திட்டங்கள் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால், ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகமாகத் தேவைபடுகிறது. அதற்கான வழி வகைகளைக் கையாளப்பட்டால்தான் ஜனநாயக முறையில் தான் திட்டத்தின் பூர்ண வெற்றி இருக்கிறது. இந்த வகையில் நாங்களும் நிச்சயமாக ஆதரிப்போம். அதற்கு மாறான முறையில் நடந்தால், ஜனங்களின் அதிருப்திக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கும். நாங்கள் அம்மாதிரியான திட்டங்களை ஆதரிக்கமாட்டோம்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 35,000 ஏக்கருக்கு தென்னை போடுவதற்கு வசதியான நிலம் இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய திட்டம் அல்ல. 35,000 ஏக்கரில் குறைந்த மூலதனத்தில் ஏற்படக்கூடிய வசதியை இழந்து விடக் கூடாது. சீக்கிரத்தில் இங்கு தென்னை போடுவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்து இத்திட்டத்தை இணக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வரி விதிப்புப் பற்றி திட்ட வட்டமாக எங்கள் கொள்கையை பல முறை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தால்

[Sri C. Kandasamy] [28th February 1956]

தான் நாங்கள் ஆதரிப்போம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கரை மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இது நல்லது அல்ல. வெல்லத்திற்கும், கரும்பு கட்டிக்கும் வரி இல்லை. சர்க்கரைக்குத்தானே வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இம்மாதிரியும் பூராவும் காபி குடிக்கும் பழக்கம் வெகுவாக பரவியிருக்கிறது. பொதுவாக மத்தியதர வகுப்பினர்கள் தலையில் தான் விடியும். அவர்கள் தலையில் தான் இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய 40 லட்சம் ரூபாயும் விழும். இவ்விதமாக கீழ்த்தர நடுத்தர வகுப்பினர்கள் மீது வரி விதிப்பதற்கு பதிலாக வரி கொடுப்பதற்கு, சக்தி உள்ளவர்கள் மீதும், ஏற்கனவே அதிகமாக வரி விதிக்கப்படாத பெரிய வருமானக் காரர்கள் மீதும் வரி விதிக்கும் முறை அனுஷ்டித்தால் நல்லதாக இருக்கும். குறிப்பாக அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்கள் மீது, வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி வரி இல்லை. இன்கம்டாக்ஸ், கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் வருமானத்தைப் பார்த்தால் சென்ற இரண்டு வருஷங்களில் இந்த இனங்கனின் மூலம் வருமானம் கொஞ்சம் கூட அதிகரிக்க வில்லை. பெரும் புள்ளிகளுக்கு சர்க்காரே வரிபோடுவதில்லை. இந்த வரி பெரும்பாலான ஜனங்களை முக்கியமாக நடுத்தர வகுப்பினர்களை பாதிக்கக்கூடிய வரியாய் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எண்ணெய்மீதுள்ள வரி காலனுக்கு 1½ அணுவிலிருந்து 4 அணுவுக்கு உயர்த்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் நீர் மின்சார பிரதேசங்களில் மின்சார சக்தியை பெருவாரியாக உபயோகப்படுபவர்களுக்கும் அதிக வரி விதிப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அவைகளுக்கு வரி போட்டிருப்பது வர வேறாகத் தக்கதுதான். மசல் வரி போன்ற இம்மாதிரி வரி விதிப்பதான இறுதியில் ஜனங்களுடைய தலையில் விழும் படியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையில் மசல் எண்ணெய்மீது வரி போட்டிருப்பது நல்லதாக இருந்த போதிலும், பஸ் முதலாளிகள் எந்த பிரயாணி ரூப்பது நல்லதாக இருந்த போதிலும், வசுலிக்காதபடி பார்த்துக் கனிடமிருந்தும் அதிகப்படியான கட்டணம் வசூலிக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்த வரியை மேற்கண்ட நிபந்தனையோடு வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது, பொதுவாக அமுலாக்கப்படுவதுபோல் இருப்பதாக இல்லை. 60, 40 என்று சொல்லிக் கொண்டு நின்றுவிடாமல், வேலையில்லா திட்டத்தை நீக்க உழுவதற்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அதைக் கொண்டு வந்தால் தான் அந்தச் சட்டம் பரிபூரணமாக பரிணமிக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு மேலும் சொந்த சாகுபடிக்கும் ஒரு வரையரை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுது பரிசார்த்த நிலையில் இருக்கும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்க திட்டத்தை சீக்கிரம் பரிபூரண பலன் தரத்தக்க வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. SAMBASIVAM: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்துள்ள வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்று பாராட்டுவதுடன் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய உடன்பாடான கருத்தைத் தெரிவிக்கவும் விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்ட நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பெரிய திறமையும், முயற்சியையும் காட்டுவதாக இருக்கிறது. மேலும் எல்லாப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் திருப்தி தரும் முறையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவு. ஆகவே எல்லா வகையிலும் திறமையான முறையில் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வெளியிட்ட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கருத்தையும் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியின் வருமானத்தைக் கொண்டு நண்பர் திரு கந்தசாமி அவர்கள் மக்களுடைய பொருளாதாரத்தரம் வளரவில்லை என்று முடிவுக்கு வந்தது எனக்கு ஓரளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. விற்பனை வரி

12-30
p.m.

[Sri A. Sambasivam] [28th February 1956]

வருமானம் குறைவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆந்திரா பிரிந்து சென்றிருக்கிறது. பல வியாபாரிகள் கணக்கு தவறாக வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

SRI C. KANDASAMY : ஆந்திரா பிரிவதற்குப் பிறகு தான் நான் கணக்குச் சொன்னேன்.

*** Sri A. SAMBASIVAM :** அதை ஒரு காரணமாகத்தான் நான் சொன்னேன். அது மாத்திரமல்ல. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மோட்டார் வரி போட்ட பொழுது, போக்கு வரத்தே நின்று போய் விடுமென்று எதிர்ப்பார்க்கத்திலுள்ள நண்பர்களெல்லாம் பெரிய பயம் காட்டினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது எல்லா மோட்டார்களும் இட மில்லாமல் நிறைந்து போவதையும், மேலும் இட மில்லாமல் ஜனங்கள் வழியில் காத்துக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். மக்களிடையே பொருளாதாரத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டி இதுவே போதுமான காரணம். இரண்டு ஆண்டுகளாக கைத்தறித் துணியும், கதரும் பெருவாரியாக விற்பனையாகிறது. கைத் தறித் துணிக்கும் கதர்க்கும் வரி இல்லாத காரணத்தினால் விற்பனை வரி வருமானம் குறைந்திருக்கலாம். மக்களின் துணி வாங்கும் சக்தியின் பெரும் பகுதி வேறு துறையில் திருப்பப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே மக்களுடைய பொருளாதாரம் வளர் வில்லை என்று சொல்லுவதை நேரடியாக கிராமப் பகுதியிலிருந்து வந்த நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். உண்மையிலேயே, என்னுடைய தொகுதியில் மக்களுடைய பொருளாதாரம் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது. அங்குள்ள மக்களின் மகிழ்ச்சியை நேரடியாகக் கண்ட எனக்குத் தெரியும். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏதாவது சம்பளம் புதிதாக கூட்டித் தரப்படுமென்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. இன்றைக்கு இருக்கும் வரவு செலவு நிலைமையிலே அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை முழுச் சம்பளத் தள்ளுபடி சலுகை காட்டியிருப்பது, அவர்களின் சம்பளத்தை ஓரளவு கூட்டுதலுக்குப் பதிலாக மாற்று முயற்சியாக இருக்கலாம் என்ற முறையில் சர்க்காருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும், அல்லது ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும்மட்டுமாவது, ஏதாவது ஒரு சிறிய அளவு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேறு வழி இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஆரம்ப ஊதியம் 40 ரூபாய்தான். விடுதலை பெற்ற நாட்டில் தமிழ் கற்றவர்களுக்கு, தாய் பாஷை படித்தவர்களுக்கு இந்த நிலைமை மனத்தில் ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. முன்பு பேசும் பொழுது அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு முயற்சிப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அந்த முயற்சி சீக்கிரமாக பயன் தருமென்று நம்புகிறேன். ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள பென்ஷன் திட்டத்தை, செலவு சிறிது அதிகமானாலும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்குமே விஸ்தரிக்க முடியுமா என்பதையும் ஆலோசிக்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDAR : On a point of information, ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் முதலிய மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை இலவசக்கல்வி அளிக்கப்படுமா என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே போல் கிராம அதிகாரிகளான கர்ணம், கிராம முனிசிப் முதலிய குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஏழை உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கும் இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும்.

28th February 1956]

DEPUTY SPEAKER : This is not a point of information.

*** Sri A. SAMBASIVAM :** விவசாயக் கல்லூரியிலும், கால்நடைப் பராமரிப்புக் கல்லூரியிலும் அதிக மாணவர்கள் சேர்க்க இட வசதி விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கும், விவசாய முறைகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கும், அதற்குத் துணையாக உள்ள கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்திருப்பதற்கும், கனம் உண்மையிலேயே விவசாய மக்களின் சார்பில் அரசாங்கத்திற்கும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

காடுகள் நமக்கு ஒரு பெரிய செல்வமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் சந்தனக்கட்டை திருட்டுப்போலத் துருக்காமாய் விட்டது. இது சம்பந்தமாக 2, 3 பெரிய வழக்குகள் கூட தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. சந்தன மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வெளி நாடுகளில் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடங்களிலே சந்தன மரம் வளரவதற்கு ஏற்ற நம் நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலைதான் சந்தனமரம் வளரவதற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. சந்தன மர விலை உயர்வினால் “காடுகள்” இனத்தின் கீழ் வருமானம் அதிகரித்திருப்பதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, காடு வளர்க்கும் பயிர் செய்ய முடியுமோ அங்மாதை எங்கெல்லாம் அதிகப்படியாக பயிர் செய்ய திட்டமிடவேண்டும். பெரிய பணக் கெல்லாம் அதிகமாகப் பயிர் செய்யத் திட்டமிடவேண்டும். பெரிய பணக் காரர்கள், ஏழைகளுக்கு 5, 10 ரூபாய் கொடுத்து மரங்களை வெட்டித் திருட்டிக்குக் கொண்டு வரச்சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் திருட்டு வழக்கில் தவிர துண்டுகள் வைத்திருக்கும் கூலி ஆட்கள்தான் அகப்படுகிறார்கள். தவிர பெரிய வியாபாரிகள் கிடைப்பதில்லை. விரோதம் காரணமாக ஒரு ஏழைக் கூலி ஆளின் வீட்டிலோ அல்லது அவன் தோட்ட கிணற்றிலோ யாராவது ஒரு மாத்துண்டை போட்டுவிட்டால் அவன்தான் அகப்படுகிறான். பெருவாரியாக மரங்களைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போகும் வியாபாரிகள் வளர்களைக் கண்டுபிடித்து, இப்பொழுது இருப்பதைக் அகப்படுவதில்லை. அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் கடுமையான முறையிலே தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சந்தன மரங்களை நல்ல முறையிலே இன்னும் அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதையும் ஆராயவேண்டும்.

பெருவாரியான எரிகளில் பள்ளமேயில்லை. எரிகளை ஆழப்படுத்துவது நமக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சனாகிவிட்டது. எரிகளை ஆழப்படுத்த ஒரு திட்டமும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எல்லா எரிகளிலும் 5, 6 அடி ஆழம் தூர்ந்திருக்கிறது. 30 நாட்களுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் தேங்கக்கூடாத நிலையிலே எரிகள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. சமீபத்தில் நான் கன்னியாகுமரி யிலிருந்து திரும்பியபொழுது தென்னாட்டிலே ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய இடங்களிலுள்ள எல்லா எரிகளும் ஆழமேயில்லாமல் பூமி மட்டத்தில் இருப்பதைக்கண்டேன். எரிகளை ஆழப்படுத்துவதில் சிறிது அதிக மட்டத்தில் இருப்பதைக்கண்டு தனிப்பகுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தி வேலை மாட அக்கரை காட்டும் பொருட்டு தனிப்பகுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தி வேலை வாங்க முயற்சிக்குவெண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். P.W.D. டிபார்ட்மெண்டில் போதுமான என்ஜினியர்கள் இல்லை. அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை நேரில் போய் பார்ப்பதற்குப்பதிலாக அது சாத்தியமில்லை என்று ஒரே வரியில் எழுதிவிடுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களின் அனுபவத்தில் எந்தெந்த நீர்ப்பாசன மகாநாடு பயன் தருவதில்லை யென்பதையும் அதைக்கொண்டு நீர்ப்பாசன மகாநாடு பயன் தருவதில்லை யென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, P.W.D. டிபார்ட்மெண்டில் என்ஜினியர்களையும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியாளர்களையும் அதிகமாக ஏற்படுத்தி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு சாத்தியமான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Sambasivam] [28th February 1956.]

பற்றாக்குறை பட்டியலாக இருந்தாலும் கூட ஏழைகளின் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை இலவசமாக கல்வி அளிக்க முன் வந்துள்ள அரசாங்கம், ஏழைகளின் அரசாங்கமாக இருந்து ஏழைகளின் வாழ்க்கையில் அக்கரை கொண்டிருப்பதைக் குறித்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதலையும் கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில சிறிய குறைகளையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் 30,000 ஏக்கர் நிலங்கள் ஏழைகளிடையே விநியோகிக்கப்பட்டு ஓராண்டுக்குமேல் ஆகிறது. பயிர் செய்வதற்கு அவைகள் இன்னும் பண்படுத்தப்படவில்லை. டிராக்டர்களின் மூலம் உழுவதற்கு பாதி உதவி அளிப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் சட்டம் தடை செய்கிறது. டிராக்டர்களை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று விவசாய யுபார்ட்மென்ட்டுக்கு ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. மலபார் மாவட்டத்திலுள்ள அட்டப்பாடி பள்ளத்தாக்கை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகள் குடியேற்றத் திட்டம் ஒன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதாக கணம் நிதி அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 30,000 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ள என்னுடைய தொகுதியில் பரிசுபார்த்தமான முறையிலாவது நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் ஸாயக்காக பண்படுத்தக்கூடிய உயர்ந்த நிலங்களையாவது பயிரிடவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முயற்சிக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே நிலம் விநியோகியதில் 12-40 p.m. ஒரு கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் அளவில் நிலம் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்த நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு சப்பிடி மூலமாக வேறு எதாவது ஒரு வழியிலோ அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டும். எந்த வகையில் உதவி கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். அதன்படி அவர்கள் நிலத்தை திருத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவதான் தமிழ் நாட்டிலேயே பெரிய ஜில்லா. நிலப்பரப்பிலும் ஜனத்தொகையிலும் அந்த ஜில்லாவதான் பெரிய ஜில்லா. சுமார் 33 லட்சம் ஜனங்களுக்குமேல் அங்கு இருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லா அப்படியிருந்துங்கூட அங்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. ஜில்லா கலைநகரத்தில் உள்ள வைத்தியசாலைகூட மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளதுபோல் விரிவான முறையில் அந்த ஜில்லாவில் கிடையாது. அங்கு முனிசிபாலிட்டியால் நடத்தப்படும் ஒரு கல்லூரியைத்தவிர வேறு கல்லூரி கிடையாது. வேறு தொழில் கல்லூரியே கிடையாது. வேறு எந்தப் பள்ளிக்கூடமும் இன்னும் அங்கு வரவில்லை. இந்த நிலைமையில் சேலம் ஜில்லா இருப்பதால் அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். இதைப்பற்றி பல முறை வற்புறுத்தி யிருந்தும்கூட இன்னும் வேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. சேலம் ஜில்லாவினிடத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதத் திலும் இரக்கம் உண்டாகவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லா ஜனத்தொகையில் பெரிதாக இருப்பதால் அங்கு தொழிற்கல்லூரி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப் பொழுது ஒத்து தொழிற்கல்லூரிகளை அமைக்கப்போவதால் அதில் ஒன்றையாவது சேலம் ஜில்லாவில் அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் பேபர் தொழிற்சாலையை அமைக்கவேண்டிய வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்யவேண்டாமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு சேர்வராயமலை இருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் பேபர் தொழிற் சாலையை அமைக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவும் வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அடுத்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th February 1956] [Sri A. Sambasivam]

28th February 1986] [SHRI A. S. SIVAKUMAR :
அங்கு இரும்பு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதை ஏற்படுத்துவதென்றால் அங்கு நிலக்கரி வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. அதை கொண்டுவர பொறுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட இப்பொழுது நெய்வேலியில் பரிசீலனை செய்வதுபோல அங்கும் எப்படிப்பட்ட இரும்பு கிடைக்கிறது என்ற பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த மாதிரியான இரும்பு இருக்கிறது, அதை எப்படி எடுக்கலாம், அது எவ்வளவு ஆழத்தில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து பாரிக்கலாம். குறைந்தது ஒன்று அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாயில் அதை பரிசீலனை செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டும்.

மற்றும் எல்லா வகையிலும் பிறபோக்காக இருக்கும் சேலம் ஜில்லா விற்கு எல்லா வகையான சலுகைகள் காட்டவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் இப்பொழுது மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கும் மின்சாரம் விறியோகம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணமும் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் வறண்ட பிரதேசமாகிய சேலம் ஜில்லாவிற்கு அதிகப்படியாக மின்சாரம் விறியோகம் செய்து வேண்டிய சலுகைகளைக் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஆற்றுப் பாசன வசதி இல்லாமல் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இரைத்து பாசனம் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும் அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் கிணற்றும் பாசனத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எங்கள் பகுதியில் எவ்வளவோ வேலைகள் நடந்திருந்தாலும் அதாவது மூன்று வருஷங்களாக எவ்வளவோ திட்ட வேலைகள் நடந்து எல்லா முன்று வருஷங்களாக எவ்வளவோ திட்ட வேலைகள் நடந்து எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றமடைந்திருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய குறையாகத்தான் மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய குறையாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் அங்கு மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு ஸ்ரீ கெய்வார்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைக் கலெக்டராக இருந்தபோது ஆறு லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதைத் து இப்பொழுது எங்கு போயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதைத் தேடிப் பார்த்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பரராட்டுத் தலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

[Sri O. Koran] [28th February 1956]

മെയിരിക്കെ, അതിനുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ കരതൽ നടപടികളെടുക്കുകയാണ് ഭീഷ്മഭർഗ്ഗിത്വമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു കരതൽ നിധി ഈ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി കഴിഞ്ഞു; ഇപ്പോൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഗണ്യമായ ഉല്പന്ന പദ്ധതികളായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കുകയോണ്ടു കണക്കാക്കേണ്ടതും സാധാരണക്കാരായ ആളുകളുടെ നിലക്ക് ആ പദ്ധതിയുടെ എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടാൻ നില്ക്കുന്നില്ല. കൃഷിക്കാർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും നീക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പഴയപോലെതന്നെ ഇന്നും തുടരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ ഇന്ന് എന്നത്തക്കളും കൊടുമ്പിരിയെടുക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കിടയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയും ഒട്ടും ശമനമുണ്ടായിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയും ഗവണ്മെന്റും പരാജയമടയുകയാണുണ്ടായതെന്നു ഞങ്ങൾ മാത്രമല്ല പറയുന്നത്, പുറംനിൽ കഴിയില്ലെന്നും ഗവണ്മെന്റും തന്നെ നൂറ് തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ ഇതു ആവർത്തിക്കുകയാണെന്ന് സൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്.

ഇന്ത്യയെപ്പോലെ കാർഷികപ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യത്തു കാർഷികപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുകയും ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് പുന്നിങ്ങിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രാഥമികവും പരമ്പരാഗതമായ കാര്യമാണെന്നു വസ്തുത വിസ്മയിപ്പിക്കും. പൂർണ്ണ തയ്യാറാക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആപത്താണിതു്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായസൃഷ്ടി ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടു് ഇന്ന് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ നാം കാണുന്നത് ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം ധനികനേ കൂടുതൽ ധനികനും ദരിദ്രനെ കൂടുതൽ ദരിദ്രനും ആക്കാനേ ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നാണ്. കർഷകന്റെ ദുരിതങ്ങൾ അശേഷം നീങ്ങിയിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. അടിസ്ഥാനപ്രശ്നമായ കാർഷികപ്രശ്നത്തിന്നു പരിഹാരം കാണാതെ നമുക്ക് യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന കൂടുതൽ അട്ടപ്പാടിയിൽ ഒരു കോളനെസേക്കർ സ്റ്റീം ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അതിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും എനിക്ക് അതിലുള്ള സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ വയനാട്ടിലും ഇത്തരം ഒരു സ്റ്റീം ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിലെ ആദിവാസികളെ അട്ടപ്പാടിയിലുള്ളവരെപ്പോലെ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. അടുത്ത കാലത്തു കല്ലറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ആദിവാസികളുടെ ജീവിതരീതിയും കല്പനകളും നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ദുരിതങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. മാതൃപ്രാണിയായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു സാഹചര്യങ്ങളും അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് അട്ടപ്പാടിയിൽ ആരംഭിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപോലുള്ള കോളനെസേക്കർ പദ്ധതികൾ ആദിവാസികൾ ധാരാളമായുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും, പ്രത്യേകിച്ചു വയനാട്ടിലും ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആദിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു് വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

അനിമൽ ഫസ്റ്റ്ബർഡ് വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. മലബാറിലാകെ കൂടിയിട്ടുള്ള ഒരുതരം കന്നുകാലി സംരക്ഷണകേന്ദ്രം തിരുവനന്തപുരം കാലിവാളത്തൽ കേന്ദ്രമാണ്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലമായിട്ടു് അവിടെ നടത്തിവരുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണിതു്. അടുത്ത കാലത്തു ഞാൻ ആ കേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. തീരെ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് അതിന്റെ നിലനില്പ്. ഇത്രയും കാലമായിട്ടും അവിടത്തെ പ്രവൃത്തിക്കാർക്ക് ജോലിസ്ഥിരത നൽകുകയോ താമസിക്കാൻവേണ്ടി കൊടുക്കേണ്ടതുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. നൂറിൽപരം സ്ത്രീത്തൊഴിലാളികൾ തന്നെ അവിടെയുണ്ട്. താഴെക്കൂടെ സേവന വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റൊരു കൂട്ടം സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അവർക്ക് വലിയ അസംതൃപ്തിയും ആവശ്യവുമുണ്ട്. ഇത്തരം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മലബാറിലാകെ കൂടി ഇത്തരം കേന്ദ്രങ്ങൾ

28th February 1956] [Sri O. Koran]

കന്നുകാലി സംരക്ഷണകേന്ദ്രമെടുക്കുന്ന വസ്തുതയെ മുൻനിർത്തി അതിനെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കാൻ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ നല്ല നിലയിൽ നടത്താനും ഗവണ്മെന്റ് മുന്തിയ്ക്ക് ചുമക്കേണ്ടതാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികളിൽ വനങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം അതിപ്രധാനമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നത് വളരെ വേദനാജനകമാണ്. എത്ര വമ്പിച്ച തോതിലാണ് നമ്മുടെ വനങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു നേരിട്ടു കാണുവാൻ അടുത്ത ഒരവസരത്തിൽ 'വയനാട്ടിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ എനിക്ക് സാധിച്ചു. യാതൊരുവോലനയും കൂടാതെ മരങ്ങളെ വെട്ടിവിട്ടു് അരികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വയനാട്ടിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റൊരല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇന്നു അതുതന്നെയാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരനന്തരകൂടെ വനങ്ങൾ വെട്ടുപിടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു വശത്തു കൂടെ അനിയന്ത്രിതമായിരും മുറിക്കും വനം നശിപ്പിക്കും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം ആരേയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. യുദ്ധകാലത്തുപോലും ഇതു ഭയങ്കരമായ മരംമുറിത്തരം കണ്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് വയനാട്ടിലെ ആളുകൾ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. കൂടുതൽ മരം വെട്ടുപിടിപ്പിക്കാനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രമത്തെ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം നമുക്കിന്നുള്ള വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമമായ നടപടികൾ കൂടി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തതു് ഇറിഗേഷന്റെ കാര്യമാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയധികം പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതി. അതു് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങളെല്ലാം മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുണ്ടായില്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലെങ്കിലും അതുൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു നിരാശ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മീനക്കര പദ്ധതിയുടെ പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കുമെന്നു കാണുന്നതിൽ അപ്പം സന്തോഷത്തിന്നു വകയുണ്ട്. പക്ഷെ മലബാറിന്റെ അവശ്യങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം വലിയ കാര്യമായി ഗണിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലബാറിന്നു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ചെറുകിട ജലസേചനപദ്ധതികളുമുണ്ട്. അവയുടെ കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഇതു് അത്യന്തം ഖേദകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിരക്ഷിതകളേയും അവശ്യങ്ങളേയും പരിഗണിച്ചു അവിടത്തെ ചെറുകിട ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അടുത്തതു് വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസനയം ക്ലോക്കിന്റെ ഫെൻഡുലംപോലെ അടങ്ങാത്തതായിത്തീർന്നു. അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമെന്നു പ്രസ്താവിക്കാതെങ്കിലും അതിന്നനുയോജ്യമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസനയം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ നമുക്കു ഇനിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. രാജ്യത്തിലെ ഭാവിപരമ്പരക്കാരുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ശരിയായ ശിക്ഷണം നൽകേണ്ടതു് ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കണമെന്നു ഒരു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതു് പദ്ധതികളും അടിമുടിമാറി ഇങ്ങനെ ആടിക്കിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ വലിയ അപമാനം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു വ്യക്തവും സുദൃഢവുമായ ഒരു നയം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കണം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഹയർ ടെയിനിങ് കഴിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ഞാനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹയർ ടെയിനിംഗ് കഴിച്ചവരെ സെക്കണ്ടറി ടെയിനിംഗിന്നു ഇരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ പലരും സെക്കണ്ടറി ടെയിനിംഗ് പാസ്സായിട്ടും അവർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ കിട്ടുന്നില്ല. അവർ കിട്ടേണ്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അവരെ സെക്കണ്ടറി ടെയിനികളെപ്പോലെ കണക്കാക്കുന്നില്ല. മലബാറിൽ അർദ്ധരാത്രി ധാരാളമുണ്ട്. അധികാരികളിൽ വലിയ അസംതൃപ്തിയും നിരാശയുമാണുള്ളതു്. ഒരു ഭാഗത്തു സെക്കണ്ടറി ടെയിനിങ്ങിന്നു അനുവാദം നൽകുകയും സെക്കണ്ടറി കോളെജിലെ ജോലികളും ഉപജോലികളും എല്പിക്കുകയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിട്ടു് മറ്റൊരു ഭാഗത്തു അവർ ന്യായമായി പരിരക്ഷയ്ക്കു് ആനുകൂല്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതു് നീതിയല്ല.

28th February 1956] [Sri O. Koran]

ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നം കാര്യം ഈ ബാലസഭയിൽ ഗവർണ്ണർമാർക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അതായത്, ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികളിന്റേതല്ലെങ്കിൽ ഹിസ് ഇടവകയുടെ സാമ്പത്തിക കാര്യം, മറ്റൊരു സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന ബാലൻ എന്നൊരു ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നും ഇന്ന് എന്തിനൊരു കരുത്ത് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. സ്കൂളിൽ ഹിസ് കൊടുക്കൽ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ബാലനെ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. സ്കൂളിൽ ഹിസ് കൊടുക്കൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പഠിക്കാൻ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ആയിരക്കണക്കിനു ബാലന്മാരിലൊരുവൻ മാത്രമാണ് ഈ ബാലൻ. ഇതായത് നിസ്സാര സംഗതിയല്ല. ഈ സ്കൂളിൽ ഹിസ് ഏകദേശം ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് പ്രശ്നം. പ്രധാനപ്പെട്ടതൊരു കാര്യമാണ്. ഫലത്തിൽ ഇത് സകല ആനുകൂല്യങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നതിനെ തുല്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ ഹിസിനെ സംബന്ധിച്ച നിവൃത്തികളിൽ അനുവദിക്കാത്തതാണ് ഗവർണ്ണർമാർക്ക് ദയവുണ്ടാകണമെന്നും ആൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

12-55
P.M.

വാക്കികവരമാനം 1,200 ക.യിൽ കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ ഹരിജനങ്ങളും മറ്റു സമുദായക്കാരെപ്പോലെ മുഴുവൻ ഫീസും കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇന്നത്തെ നിയമം. പ്രത്യേകത്തിൽ ഇത് ന്യായമാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ പരിഗണിക്കാതെയാണ് ഈ തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് കൊള്ളട്ടെ. ഏതെങ്കിലും ഞാഴിയിലും 1,200 ക. വരുന്നതിൽ ഒരു ഹരിജന്റെ അനുകൂലിയിലുള്ള വരമാനം 1,200 ക.യായിരിക്കുമ്പോൾ മററുള്ളവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ കൂടിയിൽനിന്നും, വാരം പാട്ടം ഇനത്തിലൊ, ഭൂസ്വത്തുക്കളിൽനിന്നുള്ള അടയുമാടയെ മറ്റു വരമാനങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. പലപ്പോഴും ശമ്പളം ജവരതെ അപ്രധാനമായ ഒരു വരമാനം മാത്രമാണെന്നും വരാം. ഹരിജനങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും കമ്മീൽ അങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ളത് വിസ്തരിച്ചിട്ടാണ് എല്ലാവർക്കും 1,200 ക. എന്ന നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീതിപൂർവ്വമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ അയവു വരുത്തി ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ വലിയൊരു സംഖ്യ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുകയോ, ക്ലിപ്തം നിശ്ചയിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന ആവശ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഹരിജനക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ബഡ്ജറ്റിൽ കൂടുതൽ തുക വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. തന്നാണ്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള 118 ലക്ഷം ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പകരം വരവുകൾക്കിടയിൽ 134 ലക്ഷം ഉറപ്പിക ബഡ്ജറ്റിൽ വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാത്രം ഹരിജനക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കൂടുതൽ സംഖ്യ വിനിയോഗിക്കുമെന്നു കരുതാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു ഹൈക്കോർട്ട് ജഡ്ജിംഗിൽ ശിപാധികൾ ചേർത്ത് 2,000 ക. ശമ്പളമെന്ന് പറയുമ്പോഴൊരു ഏല്പിക്കണം. ഇതിൽ ശിപാധികൾ കിട്ടുന്നതു 20 ക. മാത്രമാണ്. അതുപോലെയാണ് ഇതേ 134 ലക്ഷത്തിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതും. തുല്യമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നും ഹരിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഹരിജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വലിയ വലിയ സംഖ്യകൾ ചെലവാക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രചരണം നടത്തുകയല്ലാതെ അവരുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഗണ്യമായ തുകകൾ ചെലവിടണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് അപ്പോഴുള്ള പക്ഷം പിന്നോക്കനാളുടേയ്ക്കാണ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കുള്ളത് ചകരിയിട്ടു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കൂടാതെ ഹരിജൻ കുട്ടികളുടെ വർദ്ധനവനുസരിച്ച് സ്കൂളുകൾ കെട്ടിടം വാങ്ങുന്നതും സേവിനും പുസ്തകത്തിനും സ്റ്റൈപ്പൻഡിനും മറ്റും കൂടുതൽ തുക വകയിരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. അതിനാൽ വലുതായി പോയിരുന്നെങ്കിലും കഷ്ടകാലം വളരെ ദയനീയമായിരുന്നു. ക്ഷേമമില്ലാതെയും ഭാഗം ബാധിച്ചും അവരെന്നിരിക്കുക കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതും അഴിയിച്ചിട്ടു നന്നായതുമായ തുണിക്കുറയായതും പുറം പട്ടണങ്ങളിലേക്കു പോകുന്ന ഹരിജൻ കുട്ടികളുടെ നില എത്ര ദയനീയമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. അതുകൊണ്ടുപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിലും കൂലിപാക്കങ്ങൾക്കിടയിലും കൂലിയായ വസ്തു ധനിക്കുണ്ടാകുന്നതുനിമിത്തമുള്ളും അല്പംപകർക്കൽ അപരം പരിപാടികൾ. പരിപാടികൾക്കെന്താണ് പ്രയോജനമെങ്കിലെന്നിടയ്ക്കും. പരിപാടികൾക്കുണ്ടാകുന്നതെന്തെങ്കിലും അനുഭവമുള്ള പ്രവർത്തികൾക്കു സാഹചര്യം കൂടെ അവയ്ക്കുണ്ടാകുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഇതിനെന്നും കരുതുന്നതും.

28th February 1956] [Sri O. Koran]

[illegible]

ചില കൊടുക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൊത്തൊഴികളിൽ പണി
 കൊത്തൊഴികൾക്ക് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും കുട്ടികൾക്ക് കൊത്തൊഴികളിൽ പണി
 ശീലിപ്പിക്കാനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തുകകൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളിലെ
 ഹരിജനങ്ങൾ മുഖ്യമായും ചെയ്യവുന്ന തൊഴിലുകളായ കൊട്ടുമെടയൻ, പായ്
 നെയ്തൂ, വട്ടിനിർമ്മാണം മുതലായവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ആ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക്
 കമ്പോളമുണ്ടാക്കാനും പ്രത്യേകിച്ച് യാതൊരുപാടും കാണുന്നില്ല. കൈരോല ഉപ
 യോഗിച്ച് മിക്കവാറും എല്ലാ ഹരിജൻ വീടുകളിലും ചെയ്യവുന്ന കുടിപ്പുര
 സായങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് താല്പം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കു
 ന്നായിരിക്കും.

[illegible]

മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരവശ്യങ്ങൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിലും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെക്കാലമായി. മലബാർ പബ്സിംഗ് ബോഡ് തന്നെ ഐക്യപ്പെട്ടു പ്രമേയം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കക്ഷിയുത്സാഹമുള്ളതാണ് നേകൾ. ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു അടിയന്തിരവശ്യമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ്. എല്ലാം പഞ്ചായത്തുകളിൽ ഒരു അടിയന്തിരവശ്യമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ്. നമ്മുടെ പഞ്ചായത്തുകളിൽ ഒരു അടിയന്തിരവശ്യമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ്. നമ്മുടെ പഞ്ചായത്തുകളിൽ ഒരു അടിയന്തിരവശ്യമാണ് മെഡിക്കൽ കോളേജ്.

10. ஸார், புதிய நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும்
 நேரம் வந்ததும் விபரம் தெரிவிப்பேன்.

[Sri O. Koran] [28th February 1956]

മറു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു സാധാരണക്കാരന്റെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നുപകരം സാധാരണക്കാരന്റെ തലയ്ക്കു കൂടുതൽ നികുതി ദാരുണമായി വയ്ക്കുകയെന്ന നയം ആക്ഷേപാർഹമാണ്. അതുകൊണ്ട് പഞ്ചസാരയിന്മേലുള്ള നികുതിവർദ്ധനയെ സാധാരണക്കാരന് അനുകൂലം സംഭാവ്യമല്ല.

സർ, ഒരു കാക്കിക്കാഴ്ചയായ ഇന്ത്യയുടെ അഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനമായുള്ളത് കാക്കിക്കാഭിവൃദ്ധിയും ഭൂപരിഷ്കാരവും ആണെന്ന് എല്ലാ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഒരുപോലെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ കൃഷിത്തൊഴിലിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കുറഞ്ഞ ശ്രമവും പ്രവൃത്തിസമയവും നിജപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇന്നുവരെ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടില്ല. ഇത് പല അവസരങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഗവണ്മെന്റ് കർഷകത്തൊഴിലാളികളെയും കൃഷിക്കാരെയും പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഇത്രമാത്രം അമാന്തവും അലസതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിസമയവും കുറഞ്ഞ ശ്രമവും നിജപ്പെടുത്തുന്നതിനാവേണ്ടിയുള്ള നടപടികൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരുപോലെയുമില്ല.

ഭൂപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുപോലും ചിലപ്പോൾ ചെറിയൊരു പാടില്ലാത്ത ആവശ്യമാണ്. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കൈവരാമെന്നായിരിക്കുകയെന്നുള്ളത്. ശരിയായ കണക്കുകളില്ലാതെ ഏതു പുനഃവിഭജനവും അതുവിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഭൂപരിഷ്കാരത്തിന് ആദ്യമായി വേണ്ടത് ശരിയായ ഒരു ഭൂസർവ്വേയാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ അതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ നടന്നുവരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതേ സമയം ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്താണ്? ആയിരം കൂട്ടം ജോലികളുള്ള അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ട് തോന്നിയമതിൽ ശരിയായ യന്ത്രങ്ങൾ പരിശോധനയും കൂടാതെ കുറെ കണക്കുകളും വിവരങ്ങളും എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭൂപരിഷ്കാരണം! ആൻ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കുറുപ്പുപറയുകയല്ല. അവരെക്കൊണ്ട് അത്രയേ സാധിച്ചു. അവർ ഇതിനുവേണ്ട സമയമില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തം എന്തെല്ലാമോ കത്തിക്കുറിപ്പുകൾ കണക്കുണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രതന്നെ. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പരിഷ്കാരവും വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീട്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന നയത്തെപ്പറ്റിയും ചിലതു പറയാനുണ്ട്. വയനാട്ടിലും മറ്റുമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ അവർ താമസിച്ചുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് വളരെ കാലമായി മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ഗവണ്മെന്റ് ചെവിയിലെത്തിയിട്ടില്ല. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ മറ്റു ജില്ലകളിലെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു കുറെ വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിലെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു സഹായമായി സ്ഥലമുണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് സഹായം നൽകുകയുണ്ടാവുന്നതാണ് നിയമം. സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കു കിട്ടുന്ന ആനുകൂല്യം പോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാണുന്നത്. മലബാറിൽ ഉൾക്കടൽ അവകാശമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾക്കെല്ലാം വീട്ടുണ്ടാക്കാനുള്ള ആനുകൂല്യം നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് അത് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോഴും ചില സാങ്കേതികതകൾക്കുള്ളിൽ തുങ്ങിപ്പിടിച്ചു ആ ആനുകൂല്യങ്ങൾ മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൃശ്ശിനല്ലൂരിൽ ജില്ലയിലാണെങ്കിൽ നാലു ലക്ഷത്തിലധികം ഉറപ്പികൾ ഈ ഇനത്തിൽ ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അതേ സമയം മലബാറിൽ കുറെപൈലോട്ടും ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഈ ആനുകൂല്യം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു പറയുക: (1) ഉൾക്കടൽക്കൊണ്ടും ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുക. (2) ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കു ഗവണ്മെന്റുതന്നെ സ്ഥലം കൊടുത്തു വീടുകൾക്കു സഹായിക്കുകയെന്ന നയം അംഗീകരിക്കുക. ഇതു രണ്ടും ചെയ്യാതെ ഇന്നു നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഉത്തരവുകളും

[Sri O. Koran] [28th February 1956]

വച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ഹരിജനം ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ മലബാറിൽ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു നിയമങ്ങളിൽ മലബാറിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ഭൂമിക്കൊടുക്കുന്നതിനും വീട്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും കുറെക്കൂടി ഉൾക്കൂട്ടിയും ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും വേണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. ഹരിജൻ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇനിയും പലതും പറയാനുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീട്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു വളരെ പറയാനുണ്ട്. അതെല്ലാം അതു സംബന്ധിച്ച ഡിമാൻഡ് ചട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോഴും കാത്തിരുന്ന് കാത്തു. ഞാനിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് അനുകൂലമായ തീരുമാനമെടുക്കുന്ന ഡിമാന്റുകൾക്കു പുറമെ പ്രസ്തുത അവസാനിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI P. SELVARAJ : Mr. Deputy Speaker, Sir, for the second time in the life of our present Assembly we have experienced painful losses from the fury of nature. The repeated fury of nature shows that man cannot conquer nature. However, we are capable of surmounting all these difficulties and the Government have rightly come to the help of the suffering people; also the fortitude and alertness shown by the Government are really encouraging and the action of the Government went a long way in bringing solace to the suffering people.

Sir, coming to the Budget, I wish to congratulate the Hon. Finance Minister on his able presentation and in not levying taxes on the agriculturists directly, on whom all the while taxes have been imposed. This shows that the agriculturists have been sufficiently taxed and they deserve to be lifted and encouraged henceforth. Our State being mainly an agricultural area, we need many irrigational facilities. But unfortunately, we have been given to understand that we have come to the other end of our irrigational facilities and only small schemes remain to be introduced; and to augment or rather to increase food production we will have to depend upon improved strains and other methods of increased production.

So, for the purpose of increasing food production, Government have opened many farms and they are going to open many more research centres and farms for getting good seeds. It is needless to say here that good seeds alone will help increasing food production and for that, research centres are most useful.

Then again, Sir, in the matter of irrigation, there are many small tanks which are to be restored and improved. During the zamindari regime, at least in zamindari areas, the tanks have been neglected and many tanks have even been abandoned. The zamindars have also issued pattas in some cases for the tank-beds and they have now ceased to be tanks. But the history of the zamindari land would show that the tanks that are now used as lands were once tank-beds. So, Government must bestow their attention to reclaim those tanks which are now abandoned and which have now been cultivated by the people. In my constituency, Sir, as a matter of fact, there are two tanks extending over 300 to 400 acres situated in Melmandai and Thathaneri villages. Those tanks were abandoned by the zamindar and later on, the tank-bed itself was

[Sri P. Selvaraj] [28th February 1956]

sold away with the result the adjoining lands that depend upon the tank are kept dry. Then Sir, about the tank at Athankarai village. I would like to say that water can be supplied to it and made use of by constructing a small supply channel and by constructing a dam across the brook running nearby. I would request the Government to bestow their attention in this regard.

Coming to Education, we are thankful to the Government for giving relief to the poor and needy. For those Government servants who have been clamouring for a rise in their basic salary, some relief has been given. Their children will be having the benefit of free education up to Form VI. It is also gratifying to note that the Finance Minister has stated in his Budget Speech that ere long he would try to see that school education is given free up to VI Form for all poor children.

In regard to elementary education, of course, we know that the report of the Dr. Alagappa Chettiar Committee is under the consideration of the Government. I believe that the recommendations made by that Committee will be taken into consideration immediately and introduced in the coming year. In this matter Sir, i.e., in regard to elementary education, private managements are running a number of schools and there is a proposal to form a committee consisting of villagers and others to see that education is conducted properly. In this matter, there will be really some difficulty also. There may be difference of opinion in the Committee and sometimes the management will find it difficult to run the school. If at all the Government want to put an end to all these privately managed schools, they may very well take them under their control or under the control of the Board which they are proposing to establish.

Sir, in the Budget Speech, it is stated that cattle in our State form the wealth of the State. It is true that cattle if they are of good breed, can help in increasing the wealth of the State. But, we very often see cattle which are not up to that standard and for the purpose of improving the breed of the cattle, the Government propose to rejuvenate the present generation. They are going to open some centres to keep stud-bulls of good variety and thereby improve cattle wealth. But, they have completely forgotten that the cows are also in a woeful state. The present-day cows yield very low quantity of milk. Just as they castrate the bulls that are unfit, similarly cows that are not fit enough to produce sufficient quantity of milk must be kept separated, i.e., they must be segregated.

Then with regard to village headmen, I would like to state, Sir, that they are ill-paid and that they are not properly treated by the superior officers. In the present set-up, it is bound to be so. But, the Government must however, find ways and means to improve their lot. It is the wish of many members of this House that the present hereditary system must be abolished and recruitment must take place. Of course, Government may say that it

28th February 1956] [Sri P. Selvaraj]

would involve huge financial commitment. The Government is also considering this aspect. In the meanwhile, before introducing any such reforms, the Government should see that some stationery, service stamps, etc., are given to these village officers to discharge their duties satisfactorily. They should also be given some more remuneration. For instance, when they come to attend the Taluk office, they are not paid any batta. They are often asked to remain there for two or three days and they have to spend from their pockets. If they are not in the good books of the Tahsildar or others, they are often teased and even made to wait for a number of days. Such sort of treatment should not be meted out to them. After all, they are village officers and they come from noble families. It is therefore very necessary that they should be treated very courteously. After all, courtesy does not cost anything. If courtesy is shown to petty officers, they may turn out even better work.

Another grievance of Village Officers is that they are not provided with service stamps. They have to send the talaiyari to the Taluk office for delivering or receiving official letters. If they are supplied with service stamps just like some departmental officers, they could send promptly periodical returns, etc., to their superior officers by post.

Coming to the development of roads in my constituency, I wish to bring to the notice of this House that the laying of the road from Vilathikulam to Vembar, which was taken up as a famine relief work in 1952, has not yet been completed. It has not yet been metalled. Many representations have been made to the Government to complete the laying of the road. I hear reports that the laying of the road will entail a heavy cost, as in a portion of it strong wind blows and accumulates sand, so much so that contractors are not willing to take up the work. I request the Government to pay special attention to complete the laying of the road, if necessary by themselves making a contribution or by getting a contribution from the Central Government.

My constituency is a very neglected and poor constituency. It lies in one corner of the State. There are no proper roads and I find that even Ministers are avoiding a visit to that area because there are no proper roads. Electricity has not been extended to the area. I have been repeatedly urging in this Assembly and sending memorials to the Government to extend electricity to that area.

In the choice of areas for development under the National Extension Service Schemes, my constituency is rather neglected. The more we apply, the further more we are denied. Last year we represented to the Minister concerned to extend National Extension Service Schemes to my constituency. My constituency is very poor and at the same time suitable for implementation of

[Sri P. Selvaraj] [28th February 1956]

those schemes. I hope the Government will pay heed to my request at least this time and extend National Extension Service Schemes in the coming October.

Generally speaking, the Budget that has been presented gives great relief to agriculturists. We hope that, with the implementation of the Second Five-Year Plan, the lot of the villagers will improve very much. With these words, I support the Budget.

DEPUTY SPEAKER: I adjourn the House till 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2657, Agriculture, dated 18th November 1955, amending Rule 32 of the Madras Commercial Crops Market Committees Financial Rules, 1953, regarding grant of travelling allowance to Secretaries of Market Committees. [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 95, Home, dated 9th January 1956, exempting certain vehicles belonging to UNICEF and used for B.C.G. Vaccination Campaign from payment of tax. [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 45, Agriculture, dated 6th January 1956, amending rule 28 of the Madras Commercial Crops Market Rules, 1948. [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 306, Home, dated 28th January 1956, amending rule 455 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding delegation of power to Regional Transport Authorities and State Transport Authority to permit goods vehicles to ply on prohibited routes. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 248, Home, dated 23rd January 1956, amending rule 5 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953. [Laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Act XIV of 1952).]

28th February 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 3164 asked by Sri K. C. Gopalan Unni at the meeting of the Legislative Assembly, held on 28th February 1956, page 129 supra.]

A note explaining the proposals for amelioration of conditions of the Tribes in Attappady.

The Irulars who form a major portion of the population of Attappady are not scheduled tribes. However they are one of the communities eligible for the following educational concessions given by the Harijan Welfare Department:—

- (1) Scholarships (residential and non-residential).
- (2) Payment of examination fees.
- (3) Boarding grants in private hostels.
- (4) Admission as free boarders in the Government hostels.

The Government of India are giving aid for schemes for certain specified Backward Classes. Irulars are not one of these classes. Schemes for the benefit of this community were however included in the proposals sent to the Government of India and grants obtained from them for implementation of schemes.

A sum of Rs. 15,000 was sanctioned during 1954-55 for providing drinking water wells for Irulars, Adiyans and Kurichans of Malabar district. 50 per cent of the expenditure on the scheme was given as grant by the Government of India. Three wells are being sunk in Attappady under this scheme. However, much progress could not be achieved in 1954-55 in the matter of sinking wells due to difficulty in getting workmen.

In the proposals for 1955-56 for the welfare of specified Backward Classes forwarded to the Government of India a scheme for provision of drinking water wells for the tribes in Malabar including Irulars of Attappady was included. The cost of the scheme is Rs. 49,500. The Government of India have since sanctioned a grant of Rs. 24,750 for this scheme.

It may also be mentioned that since 1952 the question of development of the Attappady valley has been under the consideration of the Government. The Government have been of the view that in order to develop the area concrete proposals should be formulated for the improvement of communications, anti-malarial

[28th February 1956]

operations, appointment of a special revenue staff, establishment of a hospital and dispensary, opening of a police station, construction of rest-houses, construction of quarters for the staff, appointment of an Agricultural Demonstrator with the usual agricultural depot and a small demonstration farm organization of multi-purpose co-operative societies and opening of schools, etc. As a first step for the development of the area the Government have decided that the area should be surveyed. They have accordingly sanctioned in June 1955 the employment of a preliminary survey staff and special revenue staff. Construction of quarters for the special revenue staff has also been sanctioned. The other proposals will be taken up for consideration after completion of the survey.

A scheme for the development of Attappady valley at a cost of Rs. 13.5 lakhs and a scheme for the colonization of Irulars and other Backward Classes in one-fourth of the valley at a cost of Rs. 5 lakhs have been included in the Second Five-Year Plan.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 29th February 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

All-India Sangeetha Nataka Akadami, etc.

* 3178 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether this Government had been consulted by the Centre before they announced the names of the members of the All-India Sangeetha Nataka Akadami, All-India Sahithya Akadami and All-India Lalitha Kala Akadami; and

(b) if so, whether the list of names recommended by this Government will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, from the statement placed on the table of the House I find that for Sahithya Akadami the name of Sri C. Rajagopalachariar is recommended by the Government of Madras for nomination by the Government of India. Was it done when he was the Chief Minister or after he relinquished his office as Chief Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think these recommendations were made after he laid down his office.

SRI M. NARAYANA KURUP: May I know, Sir, whether the persons recommended were consulted beforehand to know whether they consented to accept the office?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir, We make recommendation only, because we do not know whether these recommendations will be accepted at a later stage. In case these recommendations are accepted by the Sahithya Akadami, they take care to get their consent before nominating them. These are only recommendations. It is not as if all these recommendations will be accepted.

SRI K. ARANGANATHAN: அகில இந்திய சாகித்ய அகாடமி சென்னை மாகாணத்திற்கு மாதிரியும் சம்பந்தப்பட்டதா? அல்லது அகில இந்தியா

[29th February 1956]

வுக்கும் சம்பந்தப்பட்டதா? சென்னை மாகாணத்திற்கு மட்டும் சம்பந்தப் பட்டது என்றால், அதில் ஆந்திர சர்வகலாசாலைப் பிரதிநிதி ஒருவர் எப்படி இடம் பெற்றார் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது இந்தியா முழுவதற்கும் சேர்ந்த ஒரு அகாமி ஆகும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I find that Sri C. Rajagopalachariar is recommended for nomination to the Sahitya Akadami to represent Tamil culture. Is this due to the efficiency of his writings in Tamil language? If that is so, were the writings of other authors compared with those of this writer? May I know how did the Government determine the efficiency of his writings in Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think, Sir, Sri Vinayakam knows about the eminence of Rajaji's writings more than any one else. Apart from this, there is no question of comparative merit. Who would be able to serve better in the Sahitya Akadami was taken into consideration but not the quality of production of any one particularly.

SRI V. BALAKRISHNAN : 'லலித கலா அகாமி' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதனால் ஒருவேளை லலிதாக்களைக் குறிக்குமோ என்பதை அறியலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருடைய மனம் அந்த வழியிலே செல்வதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் ஆச்சரியப்படவில்லை (சிரிப்பு.)

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, what was the method adopted by the Government for selecting persons to these committees, particularly persons belonging to Malabar district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, with the information available with the Government, we recommended persons who, we thought, would be suitable to represent the various languages. It is not necessary that the Centre should accept our recommendations. As a matter of fact they have made some changes.

9-10
ச.ம. **SRI V. R. NAGARAJAN :** May I know from the Hon. Minister the period of tenure of these members and whether they have been paid any honorarium?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not quite remember the period of tenure of these members. But my recollection is that it is three years.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the names found in the statement placed on the table of the House were supplied by the District Officials or by any body of akadami-cians?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government did not consult any body as such. We took into consideration the information available. For the information of hon. Members particularly

29th February 1956]

the hon. Member Sri K. Vinayakam, I may read the names finally accepted by the Akadami :

"The Akadami appoint the following persons as Members of the General Council from the State :

- Sri C. Subramaniam, Minister for Finance and Education.
- „ C. Rajagopalachari, Ex-Chief Minister of the Madras State.
- „ P. Lakshmikantham, Literary Adviser, Telugu, All-India Radio, Vijayavada.
- „ Masti Venkatesa Ayyengar, President, Kannada Sahitya Akadami.
- „ Vallathol Narayana Menon, Travancore-Cochin State.
- „ Namakkal V. Ramalingam Pillai.
- „ K. V. Gopalaswami (Representative of the Andhra University).
- „ V. Raghavan (Representative of the Madras University).
- „ A. Chidambaranatha Chettiar (Representative of the Annamalai University).

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, there appeared in the newspapers that Sri N. V. Krishna Variar, Secretary of All Malabar Kendra Kala Samithi was taken into the Akadami. But his name is not found among the names read out by the Hon. Minister. May I know whether my information is correct?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : From the information available I read out the names of those who have been appointed as members of the Akadami. I do not know whether there has been any subsequent addition.

SRI K. VINAYAKAM : While I have great respect for the individuals concerned who have been nominated to the Akadami and while at the same time I do not belittle their importance also to serve on this body, may I be assured that the recommendations made by this Government to the Central Government were made purely on merit and that no question of political leaning or background or the success that they had achieved in the political field in their lifetime was taken into consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot answer for the Central Government what motivated them? As far as we are concerned we take into consideration actually the merit. That is why we made those recommendations and I am sure the Central Government also would have been motivated by the same objective.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether the All-India Sangeet Natak Akadami is a Government institution or a private institution?

[29th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is an organization sponsored by the Government.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Was a panel suggested by this Government for the Centre to exercise their choice?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, they asked us to suggest names and we had suggested names. As a matter of fact, later on they had given more representation; even more than we had contemplated.

SRI S. RAMALINGAM : இந்தப் பெயர்களை நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்வதற்கு முன்பாக, நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எழுத்தாளர்கள் சங்கம், நடிகர்கள் சங்கம், இன்னும் இதுபோன்ற சங்கங்களையெல்லாம் கலந்துகொண்டு எழுதினார்களா அல்லது தாங்களாகவே ஒருவரையும் கலந்துகொள்ளாமல் எழுதினார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன சங்கங்களைக் கலந்து எழுதினதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப் பற்றிய தகவல் சர்க்காருக்கு இருக்கிற காரணத்தினால், அத்தகவலை வைத்துக்கொண்டு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Since the Hon. Finance Minister enjoys music much more from ladies than from men, may I know why he has not included ladies in the list of persons suggested for nomination to Lalit Akadami and Sahitya Akadami (Groups II and III).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I enjoy music from any quarter, but I do not know about the hon. Member. Even though we recommended the names of three persons for Sangeet Natak Akadami and that included one lady, only the name of Sri Ariyakudi Ramanuja Iyengar has been accepted by the Central Government and he alone has been appointed as Member for the Sangeet Natak Akadami.

(* 3179 Q.—Postponed.)

MR. SPEAKER : Question relating to the Hon. the Minister for Agriculture will be postponed to to-morrow.

Questions 3180 and 3181 will be taken up together.

Strike in the General Hospital, Madras

* 3180 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a strike has been staged by certain staff in the General Hospital, Madras, for over two hours in the morning, on 13th October 1955;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) why uniforms have not been supplied for the past four years to the menial staff (such as peons, lascars, etc.), of the hospital; and

[29th February 1956]

(d) whether any steps have been taken to conduct an enquiry regarding their "harassment" by the officials of the hospital and refusal of leave and other privileges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Most of the workers of the Government General Hospital, waited at the room of the Dean of the Hospital on 13th October 1955 to make a mass representation.

(c) Uniforms were supplied to the Hospital workers such as peons, lascars, nursing orderlies, toties, etc., during the year 1953-54 and 1955 and the Controller of Stationery and Printing has since completely supplied the balance of uniforms due to the workers of the Government General Hospital.

(d) Orders have been issued by the Dean of the hospital fixing different days for the representation of grievances by the workers once a fortnight. The representations will be considered and appropriate action will be taken on the merits of each case.

* 3181 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there was a token strike for two hours by the employees of the General Hospital, Madras, on 13th October 1955; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The member is referred to the answers to question No. 3180 (starred) asked by Sri A. Ratnam, M.L.A.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : I know that lascars and ward attendants working in the Government General Hospital are made to work for more than eight hours and that they are not given weekly holidays also. Will the Government find it feasible to increase their emoluments and also increase the number of people employed in the lower categories of services in the hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Orders have been issued in G.O. No. 3415, dated 8th November 1955, on the several requests made in regard to hospital workers in general and not to those employed merely in the General Hospital.

SRI P. RAMAMURTHI : Have the Government in their orders definitely prescribed the maximum hours of work for all these workers employed not only in the General Hospital but also in the other hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : With regard to particular items of demand, a separate question may be put.

SRI S. RAMALINGAM : From to-day onwards the hospital employees in Madras City are demonstrating and wearing badges on

[29th February 1956]

their hands for increased leave facilities and other amenities. Will the Government take notice of their demands and do anything to redress their grievances?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Demands were made from time to time and they are dealt with as they come. The demands now made by the hospital workers will again be considered and we will see to what extent their grievances could be redressed.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know how the workers in hospitals are different from the workers in shops and why should not the provisions of the Shop Assistants Act be applied to the hospital workers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Matters relating to hospitals are different from matters relating to shops.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையிலுள்ள சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியிலேயும் வாரத்திற்கு ஒரு தடவை 24 மணி நேரம்கூட ஒரு சிலர் வேலைசெய்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : They do not work continuously. For example some nurses sleep during nights and work during day time. (Laughter.) When there is need they do work and at other times they take rest.

SRI P. RAMAMURTHI : In view of the fact that there seems to be a general agitation among these workers for a pretty long time, will the Hon. Minister consider it feasible to meet the representatives of these workers directly himself so that he might get fairly acquainted with their demands and see how their grievances could be quickly redressed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The Director of Medical Services and the Superintendents of General Hospitals in the City have met and will meet again to consider their demands. Later if necessary I shall also enquire into the matter by meeting the representatives of the workers concerned.

Vadagadal and Nadavalur Reserve Forests

9-20 a.m. * 3182 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Vadagadal and Navaleri Reserve Forests have been transferred from the Forest Department to the Revenue Department for being assigned to the landless poor;

(b) the extent of the said forests;

(c) whether the Government have received any petitions, dated 26th September 1955 from the landless poor (one Arulappa Padayachi and others) of (2) Suthamalli village for assigning land to them from the abovesaid forest poramboke; and

(d) if so, the action taken thereon?

[29th February 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Vadagadal and Nadavalur (and not Navaleri) forest blocks were handed over to the Revenue Department in May 1955. They are isolated bits of small extents without much tree growth. It was therefore not considered desirable or economical to retain them under the control of the Forest Department. The transfer of the lands to the Revenue Department was not made for the special purpose of assigning them to the landless poor.

(b) Vadagadal	...	...	...	...	154.83 acres
Nadavalur	...	...	...	...	155.81 „

(c) No Sir.

(d) Does not arise.

Woman's dead body in a well

* 3183 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the dead body of a woman was found in the well of Puliyullathil House in Velur amsam, Kurumbranad taluk on August 16;

(b) if so, what the opinion of the panchayatdars about the death was; and

(c) whether any investigation had been made by the Police about the death and if so, what the result was?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The panchayatdars were of opinion that the death might have been caused due to violence as there were slight abrasions on the forehead of the deceased.

(c) Yes Sir. The investigation by the Police disclosed that there was no reason or material to suspect any foul play. The case was treated as suicide by drowning.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : May I know whether the Government received any complaints from the public or political parties in the locality protesting against the nature of investigation made by the local Police and if so, whether Government made arrangements for any fresh investigation into the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : From the information I have here I do not find that any representation was made by either the public or political parties. But of course, it has become the usual routine where any case of crime is concerned with reference to Malabar for political parties to take up the matter and pass resolutions in public meetings regarding the guilt or innocence of the accused persons. Apart from all that, a detailed investigation was made; there was no case to suspect any foul play.

[29th February 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the complaint by the relatives of the deceased and the public was that the particular police officer who enquired into the alleged murder had some connexion with the alleged murderers and hence they requested the Government and the Superintendent of Police, Malabar, that some other Police officer should be entrusted with the task of enquiry into this matter; copies of their complaint were received even by Members of Legislative Assembly. Therefore, may I know from the Hon. the Finance Minister who the officer was that conducted the investigation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the information with regard to this aspect is not available with me. Apart from that, before we proceed to investigate a case on the basis of a murder it should be based on medical opinion that there has been foul play, that there has been unnatural death by violence, etc. The medical officers who have nothing to do with the parties concerned stated that as the body was in a decomposed condition, no opinion could be pronounced; but according to the doctor, there was no sign of strangulation or external injury, except slight abrasions on the forehead of the deceased which might have been caused during her fall into the well; further, the internal organs were also normal.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, the Hon. the Finance Minister has made wild accusations against political parties in Malabar stating that political parties take up the matter whenever a murder occurs and always pass resolutions in public meetings alleging innocence of the accused. But, Sir, as a matter of fact the political parties in Malabar feeling their civic consciousness always take action whenever such grave crimes or murder occur and . . .

MR. SPEAKER : Supplementary questions should be put for eliciting further information; the hon. Member is entering into a discussion.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : I am putting a supplementary question, Sir; but if I have to state that much it is only arising out of the answer given by the Hon. Minister. The political parties in Malabar feeling their civic consciousness, whenever such grave crimes occur, take up the matter, but they are always prepared to assist the Police in investigating the case as well as in finding out the true culprits. Such being the case, will the Hon. Minister withdraw the wild allegation made by him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not know why the hon. Member should take that as an accusation or charge; it was only a statement of fact with which even the hon. Member himself agrees. Whether the guilt or innocence of a person should be decided by resolutions in public meetings or on the views of a particular political party is the question; it is a matter for the Government to decide and the officers to decide. It is a fact which is admitted even by the hon. Member that political parties do take interest in all these things and pass resolutions.

29th February 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, it is one thing that the guilt or innocence of a particular individual is decided in public meetings and it is another thing for the public to agitate with regard to the manner of investigation by the police officers. In the latter case, the question of the manner of investigation is involved. Will the Government consider that when certain definite allegations against the way in which police investigation has been made is put forth, it is not a thing lightly to be brushed aside?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I never said that it was being brushed aside. When definite allegations are made and there is basis for those allegations, certainly we see that officers are appointed to go into the entire matter. Certain cases have been enquired into even after one year after their occurrence. So it is not a question of lightly brushing aside. I, however, want to impress upon hon. Members that the innocence or guilt of a person cannot be decided by resolutions or by opinion of political parties. Not only I wish to impress upon hon. Members, but I wish to impress upon the public and upon the officers concerned also that they should not be influenced by resolutions of public meetings and views put forth by political parties in coming to ultimate conclusions as to whether a person is guilty or innocent.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Are Government aware of the fact that in a certain murder case where the police officials had disposed of on the plea that there was no evidence, the political parties had taken up the matter and in co-operation with them the police were able to charge the accused and conduct the case? That is how the political parties assisted the police?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Assistance at investigation is always welcome. As a matter of fact, it is the duty of every person to assist the police in the investigation of such cases. But what I want to impress upon hon. Members is, as I was just now saying, that the innocence or guilt of a person cannot be decided in that way.

MR. SPEAKER : The next question (No. 3184) is postponed to tomorrow.

Lands in Wynaad taluk

* 3185 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to have resettlement and subdivision of the lands in Wynaad taluk, Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The particulars are furnished below :—

The Government have no proposal to undertake resettlement in the Wynaad taluk of the Malabar district. Sub-division of lands is effected whenever need arises.

[29th February 1956]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, may I know whether the Government are proposing to take up resettlement (the Government are evicting those who have already settled in Wynaad taluk for the last ten or twelve years) and whether such a process is going on?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think resettlement has been given up for good. As regards evictions, they have nothing to do with the question of resettlement.

Supply of electricity to border villages in Ponnani taluk

* 3186 Q.—**SRI K. T. SREEDHARAN** (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have entered into any negotiation with the Travancore-Cochin State for the supply of electricity to those villages in Ponnani taluk that border the State; and

(b) if so, what the result is?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) & (b) Yes, Sir. An agreement for supply of electricity up to a maximum demand of 150 K.W. from the Travancore-Cochin State for distribution in Chowghat, Guruvayur, Koothungal, Kottapadi, etc. villages in Ponnani taluk, Malabar district, has since been executed between this Government and the Travancore-Cochin Government.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know whether the Government have entered into any such agreement with the Travancore-Cochin Government regarding the supply of electricity to other parts of Malabar district, particularly to the taluk of Wallyanad?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Yes, I remember so. But I have no information on hand. If a separate question is put, I would be able to answer.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Among the places mentioned by the Hon. Minister, Nattika firka which has penetrated into the Travancore-Cochin State is completely excluded for the purpose of electrification. Will the Government see that area is also electrified when bulk-supply is received?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We have asked for bulk-supply; but I have not got the details. What I have mentioned is with reference to the question asked here.

[29th February 1956]

S.S.L.C. Examination centres in Kurumbranad taluk

* 3187 Q.—**SRI P. KUNHIRAMA KIDAV**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of S.S.L.C. Examination centres in Kurumbranad taluk, in Malabar district in 1955; and

(b) whether it is a fact that the authorities rejected the request of the Headmaster of the Naduvannur High School for an S.S.L.C. Examination centre at the place, and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 3 (three).

(b) Yes. A request from the Headmaster, Naduvannur High School, Naduvannur, was received by the Commissioner for Government Examinations on 26th February 1955 and it was rejected as it was too late to be considered.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, may I know what is the underlying principle in fixing centres for the S.S.L.C. Examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The number of candidates taking part in the examination and also the distance which the boys will have to travel for the purpose of writing the examination are all taken into consideration and the centres are fixed.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know how many students offered to write the examination in the year 1955 from the school referred to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice, Sir.

SRI S. RAMALINGAM: 1955-ம் வருஷத்தில் கால தாமதமாகி விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். 1956-ம் வருஷத்திலாவது பரீட்சையை அந்த ஊரில் நடத்துவதற்கு சர்க்காரோ அல்லது கவர்ன்மெண்ட் எக்ஸாமினரோ தற்போது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the facts existing in each year are taken into consideration. I am sure the Commissioner for Government Examinations would have taken into consideration the representation made by the Headmaster and then only would have come to a decision.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, is there any rule that there should be a minimum number of candidates appearing for the examination in order that a place may be eligible for being located as a centre for the examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I think so. Otherwise, we cannot have a centre for one student. I am quoting an extreme case. Therefore there should be a minimum number of students for fixing a centre.

[28th February 1956]

[* 3188 Q.—Postponed.]

Executive Engineers in the Electricity department

* 3189 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any proposal before the Government to recruit persons with foreign diplomas directly for the posts of Executive Engineers in the Electricity department; and

(b) If so, the necessity therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, may I know from the Hon. Minister whether there was any proposal to promote two Assistant Engineers with foreign diplomas over the heads of 40 senior Assistant Engineers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: No, Sir. That is a matter which is being considered. It has not been decided by the Government as yet.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, may I know whether there is any provision for promoting backward class employees in the Electricity department when they possess the same merit and are also as efficient as others?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Obviously that is done. But that question does not arise out of the main question.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, may I know whether a foreign diploma has been recognised and approved by the Madras University?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: This question does not relate to foreign diplomas at all.

Medical examination for students in Harijan Hostels

* 3190 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any Government Order to the effect that the inmates of the Harijan Hostels subsidized by the Harijan Welfare Department should undergo Medical Examination in addition to their being examined by doctors in schools; and

(b) if so, the reasons therefor?

[28th February 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) Yes, Sir. In 1952, the Government directed the Director of Harijan Welfare to circularise the managements of the subsidized hostels to arrange for quarterly medical inspection of the boarders.

(b) The periodical medical inspection is considered necessary in order to check the spread of communicable diseases, etc., among the inmates of the hostels.

SRI S. R. ARUMUGAM: இம்மாதிரியாக பரிசோதனை செய்வதற்கு டாக்டர்கள் அதிகப்படியாக ரூ. 15 கேட்கிறார்கள். அப்படி ரூ. 15 ஒவ்வொரு பையனும் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: ரூ. 15 தான் டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, is this special examination confined to Harijan Hostels or to all hostels?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, the question relates to Harijan Hostels. If a separate question is put, I will find out. It is a recommendation of the Hostel Sanitation Enquiry Committee.

SRI V. MUTHU: இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வரும் ரூ. 15 சாப்பாடு மற்றும் இட வசதி முதலியவைகளுக்கே போதாமல் இருக்கிறது. அதிலும் வைத்திய பரிசோதனைக்கு ரூ. 15 கொடுக்கவேண்டும் என்றிருந்தால் அது கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. பரிசோதனைக்கு ஒரு தடவைக்கு டாக்டர்கள் ரூ. 5-க்குக் குறையாமல் கேட்கிறார்கள். அப்படி வருஷம் மூன்று தடவைகளில் ரூ. 15 செலவாகிவிடுகிறது. அதனால் வைத்திய பரிசோதனை அவசியமாக செய்யவேண்டுமானால் இன்னமாக செய்யவேண்டுமென்று டாக்டர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: ஹாஸ்டல்களில் ஆனாரி மெடிகல் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அப்படி பரிசோதனைச் செய்யச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளலாம். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை பரிசோதனை செய்தால் போதும் என்று இருந்தது. இப்பொழுது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பரிசோதனை செய்தால் போதும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. MUTHU: மதுரை ஜில்லா பொருத்தவரையில் ஹாஸ்டல் நான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறேன். இந்த முறைப்படி அங்கு நடத்த முடியவில்லை. அடிக்கடி நாங்கள் மெடிகல் ஆபீஸரை அனுக்கி ஞாபகப்படுத்தி அவர்களைக் கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு தடவைக்கு ஐந்து ரூபாய்கள் கொடுப்பது என்பது முடியாமல் இருக்கிறது. நாங்கள் அங்குள்ள மெடிகல் ஆபீசர்களைப் போய்க் கேட்டால் அவர்கள் உத்தரவு இல்லாமல் பார்க்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பணம் இல்லாமல் பரிசோதனை செய்ய அவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: எப்படியாவது பிள்ளைகளுக்கு தொத்தோநாய் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு நிர்வாக அதிகாரிகள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடிக்கடி டாக்டர்களை வைத்து பரிசோதனை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு கருதுகிறார்கள். அதிலும் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அப்படி பரிசோதனை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் கருதுகிறார்கள்.

[29th February 1956]

SRI V. MUTHU : பள்ளிக்கூடங்களில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை பிள்ளைகளை வைத்திய பரிசோதனை செய்கிறார்கள். ஆகையால் ஹாஸ்டல்களிலும் அது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

Non-gazetted officers

* 3191 Q.—**SRI B. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolutions passed at the Non-Gazetted Officers' All-State Annual Conference held at Cuddalore in 1955;

(b) if so, what they are; and

(c) the action, if any, taken on them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) Copies ^a of the main resolutions are placed on the table of the House.

(c) They are being examined in the Departments of the Secretariat concerned.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, what is the difficulty in the way of the Government appointing a Cabinet Sub-Committee to consider some of these resolutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the whole Cabinet considers the question. Even for a sub-committee, examination by the Secretariat is necessary and that examination is now being done. As a matter of fact, as a result of these resolutions and other representations made, we have taken certain steps which have been indicated in the Budget itself.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, assurance was given on the floor of this House repeatedly that adverse remarks made by superior officers will be communicated to the persons concerned and still there is a complaint. Will the Government see that these remarks are communicated to the persons concerned by registered post with acknowledgment due?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the officer concerned will be serving in the same building itself perhaps and there is no question of these remarks being sent to him by registered post (acknowledgment due). Strict instructions have been issued that adverse remarks should be communicated to the persons concerned. If there is any breach of these instructions, it may be brought to the notice of the Government.

SRI N. K. PALANISAMY : அவர்கள் கேட்கிற மாதிரி சம்பளத் துடன் பஞ்சப்படியையும் சேர்த்துக் கொடுக்காவிட்டாலும் சென்ட்ரல் பே கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கிற மாதிரி அவர்களுக்கு 55-3-85 வீதம் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தைக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

[29th February 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லோரும் அதிகமாகத்தான் சம்பளம் கேட்கிறார்கள். சர்க்காரும் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் பிரியப்படுகிறார்கள். அதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால் இப்பொழுது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சம்பளத்தைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுதே நான்கு வித வரிகள் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமானால் இன்னும் அதிகப்படியான வரிகளைப் போடவேண்டியதாகத்தான் இருக்கும்.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், என்.ஜி.ஓக்கள் சம்பந்தமாக இப்பொழுது பர்சனல் பைல்கள் வைத்துக்கொள்வது என்ற பழக்கம் இருக்கிறது. அநேகமாக எல்லா தரப்பு உத்தியோகஸ்தர்களும் அதை விரும்பவில்லை. இந்தப் பழக்கம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட பழக்கம். சுதந்திரம் அடைந்த சர்க்கார் அதையே தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. எல்லா சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் அதை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று கருதுவதால் அதை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நம்முடைய உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறவர்களைப்பற்றி நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் குறைபாடுள்ளவர்கள் குறைபாடாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று எழுதுவதற்கும் இது வைத்திருப்பது சௌகரியமாக இருக்கிறது. அது அவசியமாகவும் இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இல்லை.

SRI M. PALANIYANDI : மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கும், நமது அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நமது அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தை அவர்களுடைய சம்பளத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் உயர்த்த, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நமது அரசாங்கம் பண உதவி கேட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பண உதவி எதெதற்குக் கேட்கலாம் என்பது அரசியல் அமைப்பில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் இல்லாதவைகளுக்கெல்லாம் பண உதவி கேட்டு எழுதினால் நமக்கு காகித நஷ்டம்தான். வணிக எழுதுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, one of the demands of these non-gazetted officers is for the merger of dearness allowance with pay and I note that the Central Government have merged half of the dearness allowance of certain classes of persons with their pay. Now, by adopting such a procedure of merging the dearness allowance, say 25 or 30 per cent, the Government are not going to incur any large financial commitment unless they decide upon the abolition of the grant of dearness allowance completely in the near future. Such an occasion is not likely to arise. May I know, Sir, why the Government are not adopting such a policy?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Evidently, the hon. Member has not understood the entire implications of this merger with pay. As far as the immediately serving officers are concerned, their position is not in any way going to be improved. The only question is what will be their pension later on when they retire.

[29th February 1956]

A higher pension liability will arise for the Government. Whether that is necessary or not, will have to be taken into consideration. That is the only thing, Sir, which stands in the way.

MR. SPEAKER: The matter is stated to be under examination. Is there any necessity for putting any further supplementaries?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: When the Government are considering certain matters, the Members' views on the subject may also be examined and this will enable the Government to examine the matter in more detail.

SRI S. PANCHAKSHARAM: One of the resolutions seems to be to replace the present system of maintaining personal files by a direct rating system. The resolution in paragraph 2 runs as follows:—

“Whereas the present system of maintaining personal files is not foolproof in that it allows ample scope for unscrupulous officers to damn even innocent and efficient subordinates so damned to prove their worth and innocence as even adverse remarks are not communicated in spite of clear and specific instructions issued by Government, it is hereby resolved to request the Government to abolish the existing system and replace it by a direct rating system.”

May I know, Sir, what this direct rating system is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a matter under examination.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Arising out of the answer given by the Finance Minister to the question of Sri Ramalingam, it seems that the Government are not prepared to cancel the present system of maintaining confidential sheets. But, in practice, I know, Sir, that whenever any adverse remarks are made by the superior officers, they are not communicated to the person concerned. Will the Government therefore see that some circulars are sent immediately to all their subordinates asking them to see that such adverse remarks are communicated to the persons concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Circulars have already been issued. Executive instructions have also been issued that they should be strictly followed and all adverse remarks should be communicated to the persons concerned and their explanations obtained and put in their personal files.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that superior officers, before passing any adverse remarks against the non-gazetted officers concerned, do not generally record their views except just on the eve of their transfer to some other department or some other district they record their views in the personal files and go away. In such circumstances, will the

[29th February 1956]

Government issue instructions to the officers concerned to pass their remarks then and there so that sufficient opportunity may be given to the non-gazetted officers concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulty is this, Sir. A periodical entry will have to be made in the personal files. Suppose, a superior officer is under orders of transfer. He is bound to put on record his impression about the particular persons who had served under him. Otherwise, his views about the work and conduct of those persons who served under him will not be available later on and that is why, it becomes necessary to record, when officers are on transfer, their views about the various subordinates who served under him.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR: சர்க்கார் கொடுக்கும் வீட்டு வாடகை அலுவலக போதாது என்று கருதுவதால், அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நமது அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. The Government's intention is to have a housing programme for all its officers. But, taking into consideration the resources available, we have to give priorities. We have given first priority for housing the police-men, particularly constables and head constables, and hon. Members would have found in the Budget Speech that we have formulated a scheme for about Rs. 5 crores. In regard to other classes of servants, we are also advancing money; they can take loans from their provident fund account, etc., for the purpose of putting up buildings.

SRI A. RATNAM: மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படி சென்னை அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை? செக்ரடேரியட் அப்பர் டிவிஷன் இளார்களுக்கு சம்பள உயர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரியான சம்பள உயர்வு பரக்கியுள்ள என். ஜி. ஓ. ஆபீசர்களுக்கு ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சம்பள அலுவலக விஷயமாக மத்திய அரசாங்கத்தைப்போலவே நமது அரசாங்கம் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க பண வசதி இல்லை. மத்திய சர்க்கார் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கும் அலுவலக நமது ராஜ்ய அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் மந்திரிகளுக்கு உள்ள சம்பளம் இந்த சர்க்காரின் மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பண வசதியின் அளவைக் கொண்டே இவ்விஷயம் கவனிக்கப்படவேண்டி இருக்கிறது.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, is it noted in the personal file or in the confidential sheet just below or on the side of the remarks made by the officer whether those remarks have been actually communicated to the person concerned and, if not, will the Government issue instructions that immediately below such remarks such entries also might be made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point is this, viz., whether in every case it has to be communicated or not, and if it

[29th February 1956]

is not communicated, to find out why it has not been communicated. Now, Sir, strict instructions have been issued in this regard. If there are any further defects, certainly Government would examine the matter and issue further instructions.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is a departmental examination necessary for a harmless non-committal resolution like Resolution No. (1) asking the Government to permit the Association to place its case at the hands of Members of Parliament so that their grievances might be brought to the notice of the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, Resolution No. (1) relates to general conditions of service. I think that requires greater examination than anything else.

SRI N. K. PALANISAMY : சாதாரணமாக நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் பத்து ரூபாய் வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள், கிராமப் புரங்களில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் அதே தொகை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நகரப்புரங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அந்தப் பத்து ரூபாய் போதாது. ஆகவே நகரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்காவது அதிகமாகக் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்விக்கு அடுத்த கேள்வி வீட்டு வாடகையைப் பொறுத்ததுதான் நான் அதற்குப் பதில் சொன்ன பிற்பாடு தேவையானால் இந்தக் கேள்வியைப் போடலாம்.

House rent allowance to Non-Gazetted Officers

* 3192 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the basis on which the House Rent Allowance is granted to Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For the purpose of grant of House Rent Allowance, places in this State have been classified into three parts as shown below :—

Part I.—Madras City and its suburbs.

Part II.—Mufassal Municipalities with a population of over 50,000; Srirangam also has been included in this part for the reason it has been integrally connected with Tiruchirappalli.

Part III.—Taluk headquarters and municipalities (not included in Part II) and Revenue Divisional headquarters which are neither municipalities nor headquarters of taluks; Wellington Island and Annamalai Nagar have also been included in this part in view of their special position.

2. The rates of House Rent Allowance vary from Rs. 3 to Rs. 12 depending on the pay of the Government servant and the place where his office is situated.

9-50
a.m.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Turaiyur is a bigger place than the taluk headquarters towns of Musiri and Perambalur. In Turaiyur there are a large number of offices and officers. In spite of

[29th February 1956]

this fact, Turaiyur is not included in the list of places for the grant of house rent allowance. May I know whether the Government will include such bigger places in the list and not make the officers working there feel that they are penalised for their living in a bigger place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no question of penalising anybody. We have classified the various places into three parts and I am afraid it may not be possible to bring in new places under the scheme of house rent allowance. But the old classification may be examined by the Government and, if necessary, perhaps at a later stage places like Turaiyur may be included. But the matter is not under consideration now.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has the amount of allowance any bearing on the price index prevailing in the locality?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The places are classified into different classes on the basis of the availability of houses and the rates of rent prevailing there.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether independent sub-taluk headquarters will be brought under the scheme of house rent allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is not under consideration now.

SRI C. H. KANARAN : House rent allowance is not granted in Tellicherry and Cannanore. Will the Government be pleased to give house rent in these places also, as the rent there is high?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Tellicherry and Cannanore are municipal areas and I have absolutely no doubt that they come under the house rent allowance scheme. I am afraid the hon. Member is not posted with the correct information.

* 3193 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers Association requesting the Government to take necessary steps to give them representation in the State Legislature as in the case of teachers, artists and graduates; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) A resolution containing the request was received by Government along with other resolutions, passed at the 33rd State Conference of the Non-Gazetted Government Officers, held at Cuddalore in May 1955.

(b) After carefully examining the request, the Government informed the Association that the creation of a separate constituency in the Legislative Council for the Civil Services would be neither necessary nor desirable.

[29th February 1956]

SRI M. KATTIMUTHU : அந்த ஒரு கண்டிராக்குக்கு மட்டும் ஹரிஜன கண்டிராக்கர் ஒருவர் கிடைக்காமலா போய்விட்டது ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : 135 கண்டிராக்கர்களிலே 134 கண்டிராக்கர்களும் ஹரிஜன கண்டிராக்கர்களே, ஹரிஜன் அல்லாத ஒரு கண்டிராக்கர் தற்காலிகமாக போடப்பட்டிருக்கிறார். ஹரிஜன கண்டிராக்கர் ஒருவர் கிடைத்தால் அந்தக் கண்டிராக்கரையும் மாற்றி விடலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Are the Government aware that there is a lot of complaint from different quarters against the midday meal contractors in the State and will the Government consider the desirability of choosing suitable contractors irrespective of the caste or community to which they may belong?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : On the one hand, Harijan Members insist upon selecting Harijans alone for this work and on the other hand some others suggest that a better selection should be made without considering the community to which the contractors belong. The whole question is under examination.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am glad that the Government are considering the giving of free midday meals to non-Harijan students in Harijan schools. Is the Hon. Minister aware that the majority of Harijan students are studying in non-Harijan schools and in future will he be pleased to see that all Harijan students are given midday meals irrespective of whether they are in Harijan or non-Harijan schools?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I am glad that more Harijans are reading in non-Harijan schools. As I said, the whole question is under examination by the Government.

SRI G. GOVINDAN : ஹரிஜனப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஹரிஜன் அல்லாத கண்டிராக்கர்கள் உணவு கொடுக்கக்கூடாது என்ற விதி ஏதா வது உண்டா ? இந்த வேலையைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அப்படி ஏதும் தடை கிடையாது.

SRI S. R. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றுவது சர்க்காருடைய கையில் மட்டுமல்ல; ஜாதி இந்துக்களுடைய கையிலும் இருக்கிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கும் வேலையை ஜாதி இந்துக்களுக்கும் கொடுத்தால், ஹரிஜனங்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஏற்படும். அந்த வேலையை அவர்கள் நன்றாகச் செய்வார்கள். ஆகையால், கூடுமானவரை பகல் உணவு சப்ளை செய்யும் கண்டிராக்கர்களை ஜாதி இந்துக்கள் எடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வந்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருப்பார்களா ? ஹரிஜன கண்டிராக்கர்களைவிட ஹரி ஜனங்க ளல்லாத வகுப்பைச் சேர்ந்த கண்டிராக்கர்கள் இன்னும் நல்ல தரமான உணவுகளைக் கொடுக்கக்கூடும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : மாணவர்களுக்குப் பகல் உணவு கொடுக்கும் விஷயத்தில் யாதொரு குறையும் இல்லாமல், நல்ல விகித்திலே உணவு கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அதைச் சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உணவு சப்ளை செய்பவர்கள், எந்த வகுப் பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, குறை இல்லாமல், நல்ல

[29th February 1956]

முறையில் ஸப்ளை செய்பவர்களுக்குக் கண்டிராக்கர்களைக் கொடுக்க சர்க்கார் சகல முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்வார்கள். கூடியவரை ஹரிஜனங் களுக்கே இம்மாதிரி கண்டிராக்கர்களைக் கொடுப்பதன் நோக்கம் ஹரி ஜனங்களும் இம்மாதிரி வேலைகளைக் கண்டிராக்கர்களுக்கு எடுத்து தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளலாம் என்பதுதான். கனம் அங் கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபேரில், ஹரிஜன முன்னேற்றமானது ஹரிஜனங்கள் கையில் மட்டுமல்ல, சர்க்காருடைய கையில் மட்டுமல்ல, சகல மக்களுடைய ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும், உதவியும் அவசியம் என் பதை இங்கிருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் உணருகிறார்கள்; அர சாங்கமும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI A. SAMBASIVAM : கண்டிராக்கு முறை மூலம் பகல் உணவு விநியோகம் செய்வதைத் தள்ளிவிட்டு, கிராம முன்சீப், பள்ளிக்கூடத் தின் தலைமை ஆசிரியர், பெற்றோர் சங்கத்தின் பிரதிநிதி இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அவர்களைக்கொண்டு இந்த வேலையை மேற்பார்வையிடும்படி செய்தால், இத்தனை குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் இருக்காது அல்லவா ? இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஏதோ முக்கியமாக சில விஷயங்களல்லாமல் இதிலே இருக்கின்றன என்பது அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்வியிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகவே, நான் முதன்முதல் சொன்னமாதிரி, இது விஷயத்தைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57—cont.

MR. SPEAKER : I allot 15 minutes for each hon. Member. Sri S. Panchaksharam will now speak.

10
உ.ம.

* **SRI S. PANCHAKSHARAM :** Mr. Speaker, Sir, I have got to congratulate the Hon. the Finance Minister on his presentation of the financial statement with a new orientation. In contrast with the budget proposals of the previous years, this budget is on a different line altogether, for it seems to me that this is essentially a plan-budget. We are on the eve of the closure of the First Five-Year Plan and we are going to take up the Second Five-Year Plan on the 1st April 1956. Necessarily due attention has got to be paid to the development of the country under the Second Five-Year Plan as envisaged by the proposals made to the Government of India and as ratified and approved by them. Necessarily too, as envisaged by the Second Plan, emphasis is laid on the develop- ment of the villages and on raising the living standards of the people in the rural areas. Great stress is laid on the proposals for the development of the rural areas. Due attention has been paid to every one of these items of improvement. I commend the attention that has been paid to the development of Agriculture, Animal Husbandry, Electricity, Forests, Community Projects,

[29th February 1956]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Government forward this request to the Central Government together with their recommendation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have considered that it is neither necessary nor desirable. If with this recommendation the request should be forwarded to the Central Government, certainly I am prepared to do it.

SRI A. M. RATNASWAMY: May I know whether any line of distinction is drawn between the Madras State Non-Gazetted Government Officers Association and the unions in this State and the basis on which that Association wants to have representation on a political body like the State Legislature?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the very consideration that makes the Government feel that the representation of this Association on the Legislature is neither necessary nor desirable.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR: என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நடத்தும் மகாநாட்டுக்கு சர்க்கார்த் தரப்பில்லாத, எதிர்க்கட்சியிலிருந்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்களை வரவழைக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் என்.ஜி.ஓ. சங்கத்திற்குத் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I should like to have notice.

[* 3194 Q.—Postponed.]

Midday meals in Harijan Welfare Schools

* 3195 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU:** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of contractors supplying midday meals in Harijan Welfare Schools in the South Arcot district who were fined by the Harijan Welfare Officer during the year 1954–55; and

(b) the procedure following for paying the monthly bills of contractors for supplying midday meals?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) One hundred and sixty-four contractors for supply of midday meals were fined during the year 1954–55.

(b) The Bills are prepared by the headmasters of the schools concerned and are scrutinized in the Collector's office. In cases of defective supply, a cut proportionate to the defects noticed is effected. The amounts are usually drawn in a contingent bill and sent to the contractor by money order.

SRI A. M. RATNASWAMY: Has it been brought to the notice of the Government that some of the teachers in the Harijan Welfare Schools are themselves contractors for the supply of midday meals in their schools and will the Government see that this practice is stopped?

[29th February 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Wherever no suitable contractors were forthcoming, we have asked the headmasters to supply meals temporarily. As soon as suitable contractors are available, we will replace them.

SRI M. KATTIMUTHU: ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளில் மத்தியான உணவு சப்ளை செய்யும் கண்டிராக்டர்கள் செய்யும் தவறுகளுக்காக மாதா மாதம் அவர்களுடைய “பில்லில்” ஜில்லா அதிகாரி பணத்தைப் பிடித்தம் செய்துவிடுகிறார். அதனால் கண்டிராக்டர்களுக்கு ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கண்டிராக்டர்கள் செய்யும் தவறுகளை ஜில்லா முன்னேற்றக்கமிட்டியிடத்தில் தெரிவித்து அவர்களையும் கலந்து ஆலோசனை செய்தபிறகு, அம்மாதிரி தண்டனை விதிக்க சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: ஜில்லா அதிகாரிக்கு அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்காமற்போனால், மத்தியான சாப்பாடு அளிக்கும் வேலை சரியாக நடைபெறாது. ஆகையால், இந்தச் சிறு அதிகார மாவது அவருக்கு இருக்கத்தான் வேண்டும். எல்லோரையும் கேட்டுக் கொண்டு கண்டிராக்டர்களுக்கு அபராதம் விதிப்பதென்றால் தவறுகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும்.

SRI K. V. RAMASWAMI: சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய ரேஷனே ரொம்பக் குறைவு. அந்த ரேஷனிலேயும் கண்டிராக்டர்கள் கை வைத்து விடுகிறார்கள். அதனால் மாணவர்களுடைய வயிறு ரொம்ப பாதிக்கப் படுகிறது. முதல் பீரியட் முடிந்தவுடனேயே மாணவர்களுக்குப் பசி ஆரம்பித்துவிடுவதால், மற்ற இரண்டு பீரியட்டுகளில் நடக்கும் பாடங்களைக் கவனிப்பதற்கு உற்சாகம் குறைந்துவிடுகிறது. ஆகையால், ரேஷனை அதிகப்படுத்துவதோடு கூட, உணவு விநியோகத்தை சர்க்காரே நேரடியாக ஏற்று நடத்த முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: அந்த யோசனையைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்.

* 3196 Q.—**SRI M. PALANIMUTHU:** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of contractors supplying midday meals in Harijan Welfare Schools in Tiruchirappalli district belonging to (1) Harijan community and (2) other communities; and

(b) the reasons for appointing non-Harijans for the contract?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) Of the 135 Harijan Welfare Schools in the district 134 schools have Harijan contractors for the supply of midday meals and the contractor in the remaining one school is a non-Harijan.

(b) The non-Harijan was appointed as contractor long ago. The Collector of Tiruchirappalli is taking steps to replace him by a Harijan contractor.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the non-Harijan students in Harijan schools are given midday meals?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No, Sir. The Government are thinking of doing so and the matter is under examination.

[Sri S. Panchaksharam] [29th February 1956]

National Extension Services, Irrigation, Highways, Public Health, Water-supply, Education, Handloom and Khadi, Village and Cottage Industries. Attention has been paid to the upliftment of Harijans and Backward classes. Necessary sums have been set apart in this budget for effecting these improvements. So, Sir, not only the Hon. the Finance Minister but also every one in the Cabinet deserves the congratulations of the House on having vied with one another to see that every one of the items coming under their portfolios was properly attended to and properly dealt with.

Sir, having said this, I have also got to think about the net result of the budget proposals put forward by the Finance Minister. According to him there is a deficit of Rs. 311 lakhs, and in order to cover a portion of the deficit, he has come forward with proposals for fresh taxation. The question that now arises for the consideration of the House (and also for the consideration of the Finance Minister) seems to be this, namely, whether there is any case for this deficit at all in the first instance and next whether there is any necessity for covering up this deficit even up to fifty per cent by fresh taxation. Other sister States like Bengal have boldly put forward their financial statements. Every one of them has come forward with deficit budgets. In most of their budgets, there are no proposals for fresh taxation at all. Bengal, for instance, a smaller State than our own, has a deficit of Rs. 7 crores, and we find there are no fresh taxation proposals in that budget. I should like to ask our Finance Minister whether there is any case for this deficit at all. On a dispassionate reading of the entire budget speech and the figures given in the statements, I find (this is my humble view) that there is no case at all for this deficit budget. The first fallacy is that the revenue expected by the State in the coming financial year seems to be not very accurate. He seems to have thought that revenue estimates cannot be very accurately given because of the conditions that have arisen in the post-war period in our country. I beg to differ from the view of the Finance Minister. I do not know why there should not be any accuracy at all. I do not know why a fair amount of accuracy even in this post-war period cannot be had. Last year when similar proposals were put forward, there were inaccurate estimates of revenue and hence there was a deficit. In order to cover up that deficit, certain new taxation measures were proposed, and we also passed those taxation measures. From a review of the whole position of the budget proposals of last year, I find there were a number of items where inaccurate estimates of revenue had been made. I think there is no need of there is no room for such inaccuracies even in these post-war days. Some amount of accurate budgeting should be possible even in these days. I should like to illustrate what I state by the figures supplied to me. The budget estimate last year under 'Agricultural Income-tax' was Rs. 25 lakhs but the revised estimate shows a revenue of Rs. 75 lakhs. Thus we see that there is a difference of Rs. 50 lakhs. Under the head 'Stamps' the revised estimate shows an income of Rs. 70 lakhs more than the budget estimate.

29th February 1956] [Sri S. Panchaksharam]

Under 'Forest' the revised estimate shows an increase of more than Rs. 60 lakhs over the budget estimate. The same is the case in respect of some other items of revenue. Under Agricultural Income-tax, Stamps and Forest alone there is an increase of more than Rs. 180 lakhs over the budget estimate. Therefore, when we are not able to arrive at an accurate estimate of the revenue expected to be realized, necessarily we have to arrive at a deficit and put up proposals for covering up that deficit. From a study of the revised estimates of revenue for last year 1955-56, I should like to say that the estimates of revenue for this year 1956-57 also are not accurate. Estimates of certain items of revenue ought to be really much more than what they are. If estimates are arrived at after proper calculation, I think, there will not be any need for presenting a deficit budget at all. 10-10 a.m.

There is no need for imposition of the taxes newly proposed in the budget. Particularly the additional sales-tax of one anna in the rupee on the sale of sugar is not a welcome thing, and this is so because sugar is consumed by poor people too. Therefore, the Hon. the Finance Minister has got to think a hundred times before he thinks of introducing new measures of taxation. Let the deficit be left uncovered and let us see at the end of the year whether we are not able to balance the budget.

For meeting Capital expenditure we do not take into account the income and expenditure under the General Revenue Accounts. Our requirement on "Ways and Means" during the next year will be about Rs. 38 crores. To cover this amount, we hope to get from the Centre and from loans about Rs. 34½ crores. As regards getting loans from the people, I can say this thing. The moment the Government float a loan, immediately it is over-subscribed within the period allowed. This is due to the sound financial position of our Government. Therefore there is no need at all to cover the small deficit shown in the budget.

There is also another way of looking at these things. We depend mostly for our revenue on the income from sales-tax. Are we not bound to see whether the entire sales-tax amount that should be collected is being actually collected or not? Are we not bound to see that there is no evasion in this regard? It is admitted on all hands that there is considerable evasion in the payment of sales-tax. Should there not be a drive by every Member of the Cabinet for the collection of all arrears of taxation? They should also see that there is no evasion. In that way the Government could get more money. If that is done there is no need at all for imposition of additional taxes. 11-01 a.m.

Year after year the expenditure under Civil Administration is going on increasing. It is now about 38 crores of rupees out of the Budgeted expenditure of about Rs. 60 crores. It is fairly a big slice of expenditure. The Members of the Government must see that economy is effected in the departments under their charge.

[illegible]

[Sri P. Rangaswami Reddiar] 29th February 1956

அவர் மறுபடியும் துறையுருக்கே மாற்றப்பட்டார். இதனால் ஏற்படுகின்ற செலவுகள் என்ன? ஒரு வருஷத்திற்குள் இப்படி பத்து உத்தரவு போடுவதாயிருந்தால் அதற்கு என்ன காரணம்? இதனால் எவ்வளவு பணம் விரயம் ஆகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : துறையூர் எக்ஸ்சிடியூட்டிவ் ஆபீஸர் ஹரிஜனாருக்கு இருந்ததினால் அந்த ஊரில் உள்ள வர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் என்பதற்காக அவரை மாற்றுவது சரியல்ல என அரசாங்கம் கருதியதால் தான் அந்த உத்தரவு கடைசியாக ரத்து செய்யப்பட்டது.

* **SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது வரவேற்கத் தக்கது. எந்த உத்தியோகஸ்தரும் ஹரிஜனன் என்ற காரணத்திற்காக மாற்ற வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தால், அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது முக்கியமான விஷயம். ஆனால் எதற்காக அந்த ஆபீஸர் ஐந்து தடவைகள் மாற்றப்பட்டு, மறுபடியும் அதே இடத்தில் நியமிக்கப்பட்டார் என்கின்ற விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனன் என்பதினாலா அல்லது வேறு காரணங்களினாலா?

“ஆகாறு அளவிட்ட தாயினும் கேடில்லை;
போகாது அகலாக் கடை”

என்று வள்ளுவர் சொல்லுகிறார். அதுபோல வீணாகச் செல்வாகும் பணத்தை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தினால், மக்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு விரயம் ஆகும் செலவைக் கட்டுப்படுத்த நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்துத் திருத்த வேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரிகளைப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. துறையூரில் உள்ள ரூரல் டிஸ்பென்ஸரிக்கு 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஆயிரத்து எழுநூறு ரூபாய் சொச்சம் மருந்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதில் அந்த மருந்து ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து சேருவதற்காக டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கே ஆயிரத்து முன்னூறு ரூபாய் செலவாகிவிட்டது என்றால், மருந்து முன்னூறு ரூபாய் சொச்சத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அங்கே தினசரி வந்து போகக் கூடிய நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகம். “சுண்டைக் காய் கால் பணம் சுமை கூலி முக்கால் பணம்”, என்பதைப் போல முன்னூறு ரூபாய் மருந்தை அங்கே அனுப்புவதற்கு ஆயிரத்து முன்னூறு ரூபாய் சொச்சம் செலவாகியிருக்கிறது என்றால் இதனை யார் நம்ப முடியும்? புல ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டரே கிடையாது. இன்னும் அனேக இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரியாக இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லாம் ஊழல் மிக அதிகமாக இருக்கும்போது அவற்றை எல்லாம் சீர்படுத்த எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காது, புதியதாக நூங்கள் ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வது, வெறும் பிரசாரத்திற்காகச் செய்யப்படும் காரியங்கள்தான் என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

திருச்சியிலுள்ள ஹெட்குவார்டர் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு டாக்டர் காலை 7 மணியிலிருந்து மாலை 8 மணி வரையில் வேலை செய்கிறார். ஒரு லேடி டாக்டர் காலை 7 மணியிலிருந்து மறுநாள் மாலை 2 மணி வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய பெட் 250 தான் என்றாலும், சராசரி 600 பேருக்கு மேல் நோயாளிகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து போகிறார்கள். அங்கே டாக்டருடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

இங் இன்ஸ்டிடியூட்டை எடுத்துக் கொண்டால் பலவிதமான பரிசோதனைகள் அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ரத்தப் பரீட்சை, தண்ணீர் பரிசோதனை முதலியவற்றை அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. குற்றங்களும் அதிகமாகி விட்டதால் அவ்வளவும் அங்கே பரிசோதனைக்கு வரக்கூடாது. ஆனால் அங்கே 1947-ல் இருந்த ஸ்டாப்கள்தான் இருக்கின்றன. எண்ணிக்கை கொஞ்சம் கூட அதிகரிக்கவில்லை. நிலைமை அப்படியிருக்கிறது.

29th February 1956 [Sri P. Rangaswami Reddiar]

போது எல்லாப் பரிசோதனைகளும் இந்தத் தேதிக்குள் நடந்துவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுவதால் என்ன பிரயோஜனம்? ஸ்டாப்கள் ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதினால் தாமதம் மிகவும் ஏற்படுகிறது. ஸ்டாப்களின் எண்ணிக்கையை கொஞ்சம் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொது சுகாதாரத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. சர்க்கார் மனிதர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையைச் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் கொசு உபத்திரவம் அவர்களுக்கு இல்லாமல் செய்து விட்டால் பெரிய நன்மையைச் செய்ததாக ஆகும். தண்ணீர் வசதி, டிரைனேஜ் வசதி போன்றவைகளை ஒருபுறம் செய்வது இருக்க, கோடைக் காலலிலும், நீலகிரியிலும், ‘பைரத்தினம்’ பயிர் செய்து, அவற்றின் மூலம் கொசுக்களை ஒழிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஹோட்டல்களில் பொது சுகாதாரம் நன்றாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பரிசோதிக்க மிக அதிகமான அதிகாரங்களை சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களின் கையில் கொடுத்து, உணவுப் பொருள்களை எல்லாம் அவர்கள் பெக்டர்களின் கையில் கொடுத்து, உணவுப் பொருள்களை எல்லாம் அவர்கள் பரிசோதிக்கலாம் என்று சொல்வதும், அவர்கள் அதனைத் திறம்பட செய்வார்கள் என்று நினைப்பதும் நடக்க முடியாத காரியம். இதனால் பொது சுகாதாரச் சட்டம் திறம்பட நடக்க முடியாது. அதனைத் திறமையாக அமுல் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வியைப்பற்றி பெருவாரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மராமத்து மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசும்போது, “மாணவர்கள், உத்தியோகத்துக்காக என்று படிக்கக் கூடாது. அறிவு வரை வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு படிக்க வேண்டும்” என்கிறார். படிக்கிறவர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு பணக்காரர்களாக இருந்தாலும், ஏழையாக இருந்தாலும், பதவிக்காகவும், உத்தியோகத் திறக்கவும் தான் படிக்கிறார்களே தவிர யாரும் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் படிக்கிறதாகச் சொல்ல முடியாது. உத்தியோகத்தில் இருக்கிற மோகத்தை முதலில் தணிக்க வழி செய்தாக வேண்டும். அப்படி செய்யாமல், அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சியை உத்தேசித்து படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

கடைசியாக திருச்சி ஜில்லாவிலே செலவு செய்யப்படுகிற பணம் மிகக் குறைவு. Capital expenses or investment என்ற தலைப்பில் 1929 முதல் 1954 வரை 25 வருஷங்களில் ரூ. 35,99,336 மட்டும் திருச்சி ஜில்லாவில் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு சொற்ப துகை? ஜில்லாவின் பிரதிநிதி யாரும் மந்திரி சபையில் இல்லை என்ற அந்த ஜில்லாவின் பிரதிநிதி யாரும் மந்திரி சபையில் இல்லை என்ற காரணத்தினாலா? அல்லது அந்த ஜில்லா அங்கத்தினர்கள், பொது மக்கள் எதுவும் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை என்கின்ற காரணத்தினாலா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி ஒரு ஜில்லாவைப் பற்றிக் கணிப்பது சரியல்ல.

டிரான்ஸ்போர்ட் விஷயமாக ஒரு வார்த்தை. நமது மாகாணத்தில் பஸ்களில், வசதி இருக்கும் எணிக்கைக்கு உட்கார வாங்கும் வரியைப்போல் நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு, கால்வாசி, அரைவாசி தான் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பஸ் லர்களின் உட்கார்ந்துகொண்டு பிரயாணம் செய்கிறவர்கள் கொஞ்சம் கால்வாசி, அரைப்பங்குதான் நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்கிறவர்களிடம் வாங்குகிறார்களா என்றுகேட்கிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Speaker, Sir, I stand here to-day to wholeheartedly welcome the Budget presented by the Hon. the Finance Minister of the State. It is not a mere formal and uniform

[Sri V. R. Nagarajan] [29th February 1956]

eulogy on the presentation of a Budget by a Minister to whose party I belong; it is not like that; but I am really giving out the feelings in the hearts of many a Member in this House and of the intelligent public outside. Because, we see here surely the foundations of a socialistic economy laid in this Budget for the first time in the annals of the Budget presentations in this State. Since the formulation of the principle of the Government of this country to lead the country on the path of a socialistic pattern of society, it is here for the first time that we find in many ways a socialistic economy clearly adumbrated in the Budget. I will substantiate my statement by drawing attention of hon. Members of this House to the benign act of this Government in giving full and free education to all children of elementary school teachers and children of constables and head constables as also the children of the last grade Government servants. Sir, it is a bold measure entailing a large amount of money and we do congratulate the Government on their steps in the direction of giving all-round, full and free education to all the poor people of the State.

10-50
a.m.

With regard to the deficit to the tune of Rs. 311 lakhs during the Budget year, nearly Rs. 166 lakhs is left uncovered and we are embarking on new taxation only to the extent of Rs. 145 lakhs. There are a few items of taxation and most of them are all of a very simple and understandable nature. Taking the tax on diesel oil, at first thought, I feared whether it would vitally affect the agriculturists of the State. When I thought over it again, I realised that this tax will affect only the well-placed and rich agriculturists. Poor agriculturists do not own oil engines and therefore this tax will not throw any additional burden on the poorer sections of our agricultural ryots. Therefore, it is not altogether a bad taxation.

About the tax on sugar, of course, there are opinions this way and that way. But if we ponder over the matter, we will find that there are various grades of sugar and jaggery available to the various kinds of people in the State, and therefore an additional sales tax on sugar will not be an extraordinary burden for anybody to complain. In these ways, it is possible to justify the very light taxation that we are embarking upon when we take into consideration so many ameliorative measures that the Government are undertaking for the all-round development of our people.

I would also like to refer to some other points which I feel I should touch upon, especially because this is the last year of our tenure in this Assembly. I would first take up the subject of 'Education'. Even though the Government are spending a good slice of the total income on education, I am afraid that some of the educational institutions in our State are not running in a desirable way. I understand and I have also personal knowledge that in a high school in my own place in South Arcot district all sorts of irregularities, acts of indiscipline and malpractices are committed. I am referring to the Municipal High School of Villupuram. I know there are 'groups' and what I may call 'cliques' in that school and the headmaster is arraigned against by some of the assistants.

29th February 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

This is going to affect the general prestige and the efficiency of the high school. I would like to draw the pointed attention of the Hon. the Education Minister to these facts. I understand that a case is also going on in the High Court. It is with regard to the suspension of the Assistant Headmaster by the Municipal Commissioner of Villupuram. The Headmaster wanted to take to task certain assistants of the school who did not behave properly and who did not follow the procedure laid down for correcting the answer papers of the students. The answer papers of certain students seem to have been corrected by them in a very haphazard and whimsical manner. I reliably understand that there have been instances where the assistants awarded marks to those students who did not deserve them and also cut down the marks of certain deserving students. It seems that marks were not given with reference to the answers to the questions but marks were awarded indiscriminately without actually going through the answers, as they pleased. They did not give marks to students whom they did not like and gave marks to students whom they liked. Whether this is due to negligence on the part of the teachers or whether this is due to the corrupt practices, I am not in a position to say. But still I would request the Hon. Minister to look into this matter. I remember also having sent a communication to the Government about this matter in the form of a demi-official letter. I am only sorry to say that I was not favoured with a reply. I therefore request that in future such memoranda sent by the hon. Members of this House complaining against certain acts committed in educational institutions may kindly be looked into and we may be answered in some manner.

Then I would like to say something about the grievances of the elementary school teachers. They are all well-known. Their emoluments are very low taking into consideration the hard work turned out by them. Imparting education to our little children is a very difficult work. As our children are in their teens, it is a heavy burden for the elementary school teacher to manage them and take care of them especially when they are sent to places far away from their homes. This is a matter which calls for urgent consideration and the earlier we solve the problem of the elementary school teachers, it will be better. We have not been able to make any provision for increasing their pay. Of course, I congratulate the Government for having increased the pay of the secondary school teachers working in elementary schools.

I would like to make a few observations about the expansion of electricity in our State. Even though year after year we find that large sums are being spent on new electricity undertakings for supplying power for irrigation pumpsets, there are cases in my own taluk of Villupuram where several applicants who are all poor agriculturists have not been able to get electric energy. It is not known how in spite of the fact that we are extending electricity at a very rapid pace and are supplying power to as many as 500 or 600

[Sri V. R. Nagarajan] [29th February 1956]

villages in a year certain places in Villupuram taluk are not able to get electric power. Villupuram is a leading taluk in the South Arcot district. I would respectfully submit to the House that if only our prayer for providing electricity is granted, the ryots in our district will be able to produce a lot of foodgrains. I would even say that our district, which is now self-sufficient in the matter of foodgrains, may easily become one of the surplus districts of our State, coming next only perhaps to the district of Tanjore. I therefore plead in all earnestness that this Government may be pleased to issue directions to the electrical concerns operating in my district. They are two. One is the Government Electricity Department and the other is the South Arcot Electricity Distribution Company, Limited.

11 a.m. I would request the Government to issue orders emergently to the private companies asking them to supply electrical energy freely to all those ordinary ryots who require it. Sir, there must be clear distinction between rich applicants and poor applicants in the district. Rich applicants do get easily electric connection for any number of motors that they would like. I would specially request the Hon. Minister for Public Works (I am sorry that Minister is not here but I hope the Finance Minister will convey my ideas) to see that no discrimination is made in this matter and that poor ryots are also benefited.

Then I would like to say a few words about the scholarships granted to students of Backward Classes. We are in a Welfare State and we are often hearing from the President downwards that much care is being taken for the uplift of the Backward Classes and that their interests are being looked after very well. While I would concede that attention is being paid to these poorer sections of the people, I feel, Sir, and I am sure that members of the Backward Classes here and other sympathisers will endorse my view that much of their grievances still remain to be tackled. For example, this year, I heard from the Director of Harijan Welfare, Madras, that he has not been able to cope up even with fifty per cent of the applications received from Harijans and other Backward Classes for various kinds of scholarships, including residential scholarships. Sir, a few days ago, I met him and he told me that another grant of five lakhs of rupees would have to go to his rescue. At the last meeting of the Assembly, we took the opportunity and brought to the notice of the Government their grievances and it seems that Government were kind enough to go to his rescue to the extent of a lakh of rupees. I met him day before yesterday and he said that even though that amount went to satisfy a few applicants who were to be emergently granted, there are still thousands of applications pending with him and that they could not be granted before the 31st of March because there was no money. I hope, Sir, that in future, the claims of Backward Class communities may be sympathetically considered because this is a matter which vitally affects their life. Otherwise they cannot come up and they can not imagine to be in the line of other forward communities in the State.

29th February 1956]

[illegible][illegible][illegible]

[Sri P. Kunhirama Kidav] [29th February 1956]

പരിഹാരത്തെ അത്രയിച്ചിരിക്കുന്നു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി എന്ന കൂട്ടുന്ന വേഗത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്നായ രീതി. ജലസേചനപദ്ധതികൾ മുഖം ഉപ്ലവദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സെക്ഷൻ, കിട്ടിയപ്പോൾ, ആ വർഷംതന്നെ പരിഷ്കരിച്ചു അതിനു കൂടുതൽ പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഏല്പാട്ട് നിലവിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉപ്ലവദനം വർദ്ധിച്ചാലും അതിന്റെ ഗുണം തട്ടിയെടുക്കുന്നത് ജനീയം. ഇതിനെയും പരഹാരം കണക്കാക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി നയം കൊണ്ടുവരുന്നതെങ്കിലും കർമ്മശീലം പ്രസിദ്ധി യുള്ള ഇനാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ കർമ്മയുഗം മാനിവിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി നമ്മുടെ ഇനീ കലണ്ടറനുസരിച്ചുവെക്കുന്ന ആൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അങ്ങനെയൊരു പ്രകൃതിയോടൊന്നിരിക്കുന്നു ഇന്നു നാട്ടിലുള്ളത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇത് മനസ്സിലാക്കി നിവാരണ മുന്ദാകാരിയെന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഗതി എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നു എനിക്കു പറയാൻ സാധ്യമല്ല.

സർ, മലബാറിന്റെ ചില പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങളും ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്ക് വയ്ക്കേണ്ടിന്റെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മയും പട്ടിണിയും മലബാറിൽ ഇന്ന് മുമ്പെന്നത്തേയ്ക്കേക്കാൾ ഭയങ്കരമായിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ പ്രധാനോപജനങ്ങളായ കരുമുക്കുളന്റെയും നാളികേരത്തിന്റെയും വില അങ്ങേ അററം താണിരിക്കുകയാണ്. മിനാപ്രതി ഇടിപ്പുണ്ടാക്കേണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൽഫലമായി മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ അധഃപതനത്തിൽനിന്നു അധഃപതനത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു സന്തപമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം കാണേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനാണ്. സിദ്ധാർത്ഥം കൊമ്പയും വെളിച്ചെണ്ണയും കൂലാതിതമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ കേരളാപ്രദേശം ഉല്പാദനച്ചെലവുപോലും കിട്ടാത്ത ഒരു അവസ്ഥ സംഭവമായിട്ടുണ്ട്. ഇറക്കുമതി നിയന്ത്രിച്ചു നമ്മുടെ കേരളാപ്രദേശം ന്യായമായ വില കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ട ശുപ്ലാട് ചെയ്യുന്നത് അടിച്ചാതിരെയേക്കാവുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള കണക്കുകൾ സവിഷ്ട്രയായിരുന്നാൽപ്പോലും നാളികേരത്തിനു കറഞ്ഞത് 147 ക. വയകിലും വില കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരന് നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള വില ഇതിൽനിന്നും എത്രയും കുറവാണ്. ഈ വിലയിടിവിനെ ചെറുത്തു കൂട്ടിക്കാരന് ആദായകരമായ ഒരു വില നിശ്ചയിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടുവരണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനകൊപ്പം ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ട നടപടികൾ ഉണ്ടാക്കി നമ്മുടെ കേരളകൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കുകയെന്നുള്ളത് ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്.

സർ, തൊഴിലാളികളുടെ കഷ്ടതകളും ദൈനംദിന വലിച്ചുവരികയാണ് എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും തൊഴിലാളികളുടെ നില മോശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏറെയും അധഃപതിച്ചു കിടക്കുന്നവരും അശേഷം കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നവരുമായ ഒരു വികാഗമാണ് എല്ലാവരും തൊഴിലാളികൾ. അവർ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് കൺ ചെയ്യുകയാണല്ലോ. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസുകളെ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിയേയും സേവന വ്യവസ്ഥകളേയും നോക്കുവാനുള്ള സാമ്പ്രദായ ഒരു നിയമം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടു വന്നു. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരം കാണണമെന്നായിരുന്നു. അത് ഗവണ്മെന്റ് ഇതേ വരെ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് കറഞ്ഞ കൂലി നൽകിയാൽ കർഷകർക്ക് കഴിയാത്ത കൃഷി ചെയ്യാൻ കഴിയും. മറ്റു ജീവിതങ്ങൾ കൂടുതൽ സുസ്ഥാനത്ത് 1 ക 7 ന്നാണ്. ന്യായമായ കൂലി. മറ്റു ജീവിതങ്ങൾ കൂടുതൽ സുസ്ഥാനത്ത് 1 ക 7 ന്നാണ്. അതിനു നിയമം ഉണ്ടോ ഗവണ്മെന്റ് തോട്ടം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലെന്നാണ്. മലമ്പുറ ഭിതമായ രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനുള്ള യാതൊരുപ്രയത്നം ഇന്ന് നിലവിലില്ല. കാരണം എന്തെങ്കിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിന് ഡോക്ടർമാരെ നിയമിക്കണമെന്ന തോട്ടം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലെന്നാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ കൺപ്രൊവൈഡ് ചെയ്യുന്നു.

സർ, മലയാളീയരെ തൊഴിലാളികളായി ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം വരുന്ന കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രശ്നം പ്രത്യേകിച്ചു ഗവൺമെന്റിന്റെ അടിയന്തിരപ്രയത്നത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു വിഷയമാണ്. കീവിംഗ്സ് മിഷനറിമാരെ പട്ടിണികിടന്നും മരിക്കയ്ക്കുമ്പോൾ കഴിയുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് കഴിഞ്ഞ കാലം അവർ എത്തിച്ചിരുന്ന നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒരു പദ്ധതി ഗവൺമെന്റ് ഉടൻ നടപ്പാക്കുന്നു.

29th February 1956] [Sri P. Kunhirama Kidav]

[illegible]

ഹിസന്നം.

സർ, മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഈ ബഡ്ജറ്റിലും പരിഗണിക്കപ്പെടുകയാണെന്നില്ലെന്നുള്ളതു വളരെ വളരെ വേദനാജനകമാണ്. കോഴിക്കോട്ട് ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് വേണമെന്ന ആളുകളുടെ ദീർഘകാലമായുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് ഇനിയും ചെലവിടുകൊണ്ടിട്ടില്ല. കോഴിക്കോട്ട് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് ഫോറസ്റ്ററിയിൽ ഒരു ക്ലാസ്സ് ഡാർവാൾസ് തുറക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലക്കാലമായി ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ട് കണ്ണൂരിലും തലശ്ശേരിയിലും അഴകുചാൽ പദ്ധതി ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. അതും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. വടകര, പൊന്നാനി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ശുദ്ധജലം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്ന അവിടത്തെ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളും നിയമസഭാസമാജികന്മാരും എല്ലാം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വക കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല.

* SRI S. T. ADITYAN : Sir, the budget that has been presented to this Honourable House is not peculiar in any respect. It has been pointed out by an hon. Member on this side of the House that there is nothing spectacular in this budget. It is a prosaic, unimaginative and mamool one. If there is any peculiarity, that peculiarity is not in the budget itself but is in the fact that some sections on this side of the House have been supporting the budget. I find that especially the Communist Members, who have been generally vociferous in the past years in attacking the budget, have been supporting the present budget. That is the only difference I find. Maybe this budget has got certain peculiarities which I am not able to discern but which they are able to discern or maybe their general attitude towards the Congress Party is changing throughout the country. I think and I am informed on proper authority that the latter is the reason. All the defects that have been pointed out in this House year after year are there in this budget. It is a budget of disappointment. Teachers have been expecting something, they have been disappointed; non-gazetted Government officers have been expecting something, they have been disappointed; agriculturists have been expecting something, they have been disappointed; businessmen have been expecting something

[Sri S. T. Adityan] [29th February 1956]

in the shape of relief from sales tax and they also have been disappointed. It is on the whole a budget of thorough disappointment from every angle. But some sections of the House are able to find matter for congratulation in it, which I am not able to find.

The Hon. Minister for Finance has been candid enough to admit his impotence against two divinities or Gods. One divinity is sitting high above us and sending cyclone and other catastrophe and the other divinity is sitting in Delhi vetoing his recommendations. He has been powerless against both. It is the subject-matter of his budget speech that he has been hard hit by both these divinities, one sitting in Heaven and the other sitting in the Heaven of Delhi.

11-20 First he speaks of Nature's vagaries—Nature's unkindness. It
a.10. is true that on the one side we find in certain parts of Ramanathapuram and other places, Nature had been so unkind and that there had been a deluge. On the other side, as it has been pointed out in the budget speech itself, in the adjoining district of Tirunelveli, Nanguneri taluk has been suffering from conditions of drought—almost famine conditions were prevailing there for a long time, i.e., for the last seven or eight years. Not only that. The next immediate taluk of Tiruchendur and also some parts of Srivaikuntam taluk have also been suffering from conditions of drought for the last seven or eight years. The Hon. Minister has been kind enough to set apart notional sums for implementing some of the recommendations made by him especially in the matter of construction of channels. But may I ask whether after all science is so impotent as not to be able to tackle this problem? Are we not nearer the days when rain can be controlled? I submit that it behoves the Ministry to set apart at least a notional amount of Rs. 100 or 1,000 for the purpose of experiments in rain-making. If I am not far mistaken, it is after all the experiments in rain-making and the science of getting rains at will that are likely to come to our rescue in the long run. We would be far missing the mark if we do not set apart at least Rs. 100 as a token grant for experiments in rain-making.

Sir, sugar is sweet, and I think it is not going to be bitter because there is the proposal to levy a small tax on it. A little relief for palmyra jaggery industry is certainly welcome. Especially it is a welcome relief for people in Tirunelveli district.

What about the inam lands? It is said that about Rs. 30 lakhs may be collected by levying ryotwari rates of land revenue from the inam lands. But what has become of the promise to abolish all inams? Zamindaris have been abolished. But what about the inams? We have been told again and again that inams are likely to be abolished. The Government have been making conflicting remarks in this regard. They have been saying that inams will be resumed and again they have been saying that they will not be resumed. That is the present position. What is the position of the inam ryots? I submit that they are in a dilemma. They do not know what to do. They are holding on in spite of every attempt

[29th February 1956] [Sri S. T. Adityan]

to evict them in the hope that Government are after all coming to their rescue. Sir, I submit that it will be too late for the Government to set right matters if they do not bring in legislation now. It is better that they bring in legislation for abolishing these inams at a very early date.

The second frustration that the Hon. Minister is suffering now is from the authorities at Delhi. They have ruled that no major industries should be started in South India. Our Finance Minister has been making attempts, but he has been asked, "Have you got coal? Have you got iron?" What about Japan? What about Switzerland? What about Italy? Are these countries not forward in the manufacture of iron and steel and their products? Have they got iron and coal? Switzerland has not. So also Japan and Italy have not. In spite of this, have they not progressed so much that they are in the forefront of the world in the manufacture of steel products? The same kind of argument we also can advance to Delhi. In a modern State it is not necessary that the place for establishing an iron and steel industry should be selected on the spot where there is iron ore. We have got places where there are best iron ores. Modern technology has advanced very far. We have now got a technology called electro-metallurgy which does not require the use of coal, though it is a little more costly. But all the same it is a thing which can be attempted in South India. Certain white papers published by this Government as far back as 15 years ago have shown that the iron ores in Salem district can be exploited by electro-metallurgy. I say, Sir, that even if the Central Government will not come to our help and even if they rule out all possibilities of starting a steel industry on their account in the South, we should not lose courage. On the other hand we should start big industries on our own responsibility by floating companies. I am sure that funds will be available. With the help of the industrial magnates in South India itself—some of them are patriotic—it will be possible to establish this industry by private enterprise. If, however, this is not possible, as the Hon. Minister has pointed out, the next best thing will be the promotion of small industries.

I want here to make a small distinction between small industries and cottage industries or rather between cottage industries and non-cottage industries. Charka-spinning is an industry which does not even require a cottage for it. So also hand-pounding of rice. We are faced with this question that if we go on supporting charka-spinning and hand-pounding of rice, what does it amount to? Does it not amount to saying that we will be content with a rupee or so per head per day? What is the income that we get from charka-spinning and hand-pounding of rice? Eight annas. Are we content with this? Should we live on this eight annas per day? Is this enough?

The Government should consider the possibility of actually raising the living standard. One rupee per head per day is no living standard at all. Rs. 1-8-0 or Rs. 2 for a workman for a day will be the minimum amount necessary. Taking this into account, I

[Sri S. T. Adityan] [29th February 1956]

submit that the Government should invest their money only on such industries and help only such industries as will pay every worker not less than Rs. 2 per day. The Government should very seriously consider this matter. As against Rs. 6 crores, set apart for Khadi the Government have allocated only Rs. 6 lakhs for the hire-purchase of industrial machinery for small industries. It is time that we deeply considered this matter. We should not be guided by party politics here. We should not be guided by other motives. We should be guided only by the standard of life that these people will be able to lead. I think, Sir, that it would be a matter of national shame (even as it would be a matter of national shame for us to travel as deck passengers while other nationals are looking at us) that we should be supporting people at a rupee per day or even less. This is not an amount for a man to enable him to live. The Government should, therefore, deeply consider whether they should support such industries as would pay 8 annas or even less per day for their workers.

Then, Sir, I would request the Government to seriously consider whether they should add something more to the crushing sales tax levied at multiple points. In England I have seen sales tax being collected, even up to 25 or 35 per cent of the article. In one case the sales tax there was levied up to 40 per cent of the total value of the article. If I remember aright, the sales tax on radio is about 33-1/3 per cent. They in England call this purchase tax. If sales tax is collected only at only one point where the sale is made, the tax can be very high, and levy of this tax can be really very high if agreed on inter-State basis. Along with the multi-point sales tax, the ordinary businessman is faced with a higher rate of charge for supply of electricity.

11-30 a.m. I submit, Sir, that apart from the income derived from land revenue the income from sales tax is the major source of income to the State. It is most important tax we have got. The more we get by way of income from sales tax the more will be the prosperity of the State. Therefore, everything should be done to help the small industrialists to get increased sales and everything should also be done to increase production so that this State may march from prosperity to prosperity.

* Sri M. PALANIMUTHU: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த பட்ஜெட் நிர்ணயிக்கும்போது எந்தெந்த பிரதேசம் முற்போக்கடைய வில்லை, மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளை சொல்லுகிறார்களே தவிர பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டை படித்து பேசுவதற்கு அவகாசம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சென்ற பல ஆண்டுகளாக எங்கள் தொகுதியில் இருந்த உறுப்பினர்கள் நீர்ப்பாசன வசதி பற்றியும், மின்சார வசதி பற்றியும் ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் எந்த காரணத்தினாலோ எங்கள் தொகுதிக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்யாமல் சர்க்கார் புறக்கணித்திருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் நீர்ப்

29th February 1956] [Sri M. Palanimuthu]

பாசன வசதி ஏற்படுத்தாததினால் இங்குள்ள விவசாயிகளும், ஏழை ஹரிஜனங்களும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருந்தும் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றால் வருந்தத்தக்க வியமொன்று இருக்கிறது.

திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அவை காடாரம்ப பிரதேசங்கள். நீராரம்ப பிரதேசமாக செய்யும் வசதி இருந்தும் அதை சர்க்கார் செய்யாமல் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். எந்த காரணத்தினாலோ எங்கள் தொகுதியை சர்க்கார் புறக்கணித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். பொது தேர்தலில் 19 ஸ்தானிஸ்டு கட்சியும் பெரும்பாலாக ஜெயித்து உழைப்பாளர் கட்சியும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் பெரும்பாலாக ஜெயித்து நான்கு ஸ்தானங்கள்தான் காங்கிரசுக்கு கிடைத்தன. ஒரு வேளை இந்த கோளாரினால்தானோ என்னவோ எங்கள் தொகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது, ஒன்றும் புரியவில்லை. மேலும் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து பொறுப்பு வாய்ந்த தலைவர்களோ அல்லது அமைச்சர்களோ இந்த சபையில் இல்லை. என்ற காரணத்தினால் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படி இருந்திருந்தால் நீண்ட நெடுங்காலமாக எங்கள் தொகுதியில் அப்படி இருந்திருந்தால் நினைந்திருந்தால் செய்திருக்க வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் இருந்துவரும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்திருக்க வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நானே தினம் ஒரு கேள்வி வர இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு பட்ஜெட்டிலே எந்த அளவுக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ அந்த பணம் அவர்களுக்கு ஒழுங்காக போய்ச் சேராமல் இருக்கிறது. ஜாதி வித்யாசம் போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தபோதிலும்கூட அதிகாரிகளுக்கு அம்மாதிரியான எண்ணம் இன்னும் ஏற்படவில்லை.

கோவாப்பேட்டில் சொசைடியில் கடன் கொடுப்பதற்கு நிலம் இருந்தால் தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் இந்த சொசைடியில் ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த சொசைடி மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு தேவையான உதவியை கொடுக்க முடியாததினால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்த வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காருடைய குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அதற்குத்தான் காந்தி அடிகளின் கொள்கையை பின்பற்றுகிறோம். நான் பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குறை கூறுவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நினைக்க கூடாது. வரவு செலவு திட்டத்தை சந்தோஷமாக வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுவதும் அவர்களுடைய நன்மைக்குப் போய்ச் செலவாகிவிட்டால் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். ஆதலால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பணத்தை அவர்களுக்கு சேரும்படியாக செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பு மனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். என்று சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் என்னுடைய தொகுதியில் தரிசு நிலங்கள் இருந்தும் கொடுக்கப்படவில்லை.

ஹரிஜன நல இலாக்காவின் மூலமாக 30 ஹரிஜன மாணவர்களை கர்ணம்-முன்சிப் டெஸ்ட் பயிற்சி உதவி செய்ய தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். கல்ப்பா பெரம்பலூரில் முன்சிப் வேலை காலி இருப்பதால் ஹரிஜன் ஒருவன் அப்ளிகேஷன் போட்டு 1½ வருஷம் ஆகியும், அந்த பேப்பர் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறது. இந்த சபையிலே பேசும்போது எல்லோரும் பரந்த மனப்பான்மையிலே தான் பேசுகிறார்கள். ஏழை மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று எல்லோரும் ஒருமனதாக பேசுகிறார்கள். ஹரிஜன மக்கள் முன்னே முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம்.

ஹரிஜனப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு பகல் உணவைக் கொடுக்கும் பொறுப்பு கிராம அதிகாரியிடம் விட்டுவிடலாம் என்ற முறையில் ஒரு அங்கத்தினர் இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தின்போது குறிப்

[Sri M. Palanimuthu] [29th February 1956]

பிட்டார். அந்த யோசனை ஆதரவியப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. என்னென்றால் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் மிகவும் அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் புறக்கணிப்பதில் சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த தேவை வேண்டுமென்றாலும், நத்தத்தின் நம்பர் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறது. நல்ல முறையில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு உன்னம் கிடையாது. என்னுடைய ஜில்லாவினாலே 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று ஸ்பெஷல் 'ஸ்டாப்' யோசனை இருக்கிறது. மாடுகள் வாங்குவதற்கு இன்னும் இதுபோன்ற விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம், போன்ற பொருள்களை வாங்குவதற்கு தக்காவிக் கடன் விஷயத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் என்ன சொத்து இருந்ததோ அந்தசொத்தின் மதிப்பைக் கொண்டு கடன் தர வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் இந்த ஹரிஜன விவசாயிகள் பட்டாதாரங்களாக இருந்திருக்க ரிடியூஸ். அவர்களுக்கு நிலம் இல்லை என்று சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். தெரிந்திருந்தாலும்கூட அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். பட்டா நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் சர்க்காருக்கு உண்டு என்பதனால் அதைச் செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கோவாப்போடிச் சொசைட்டியில் ஒன்று பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்பத்தை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்காததால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். கோவாப்போடிச் சொசைட்டி மூலம் பணம் பெறுவதற்கு ஆயிரக் கணக்கான எழை ஹரிஜனங்கள் காத்திருக்க கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சரிசா பணம் கிடைப்பதில்லை. சொசைட்டியில் பஞ்சாயத்து ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால்தான். ஏதோ ஹரிஜனங்கள் சாதாரணமாக பொய் சொல்வதற்கு பழக்கம் கிடையாது. அவர்களும் தவறான பாதையில் செல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து ஆங்காங்கு வைத்திருந்தால் ஜாதி வித்தியாசம் ஒழியும். பொருளாதார அம்சத்திலும், உத்தியோக விஷயத்திலும் ஹரிஜனங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் பெறியு. இந்த ஜாதி வித்தியாசம் நீங்க முடியாது. எவ்வளவு தூரம் பிரசாரம் செய்தாலும் அவர் முன்னேற்ற முடியாது. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இருந்தும் அவைகள் சரியாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. பின்னும் பட்டுஷ்ட தயாரிக்கும்போது அவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி குறைகளுக்கான நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் பிற்போக்கு பகுதிகளைப்பற்றி நாளைக்கு கேள்வி வருகிறது. அந்த கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் அழகாக பதில் சொல்லுவார்கள். பொருளாதாரக் குறைவு என்று பதிலளித்து விடுவார்கள். ஏதோ ஒரு பிரச்சனைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள் என்றால் அதில் மக்களை பாதுகாக்கக்கூடிய விஷயம் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தித்து அதற்கு வேண்டிய பரிசாரம் தேடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற முப்பது வருஷ காலமாக எங்கள் தொகுதியில் ஏரி, வாய்க்கால் திட்டம் இருக்கிறது. இருந்தும் நிறைவேற்றப் படாமல் இருப்பதை பார்த்து மக்களுடைய மனம் குன்றியோய் இருக்கிறது. பொதுவாக ஹரிஜனங்களுக்கு மந்திரிகளைப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கிடையாது. சென்னைக்கு அவர்கள் வரவேண்டுமென்றால் கையில் 25 ரூபாய் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அவர்களிடம் வசதி கிடையாது. அப்படி அவர்கள் வந்து உண்மையை எடுத்துச் சொன்னால் மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் கட்டாயம் அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள். ஆகையால், சிறிய அதிகாரிகள் அனாவசியமாக ஹரிஜனங்கள்மீது புகார் கூறுவது நல்லதல்ல. குறையூர் பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரி ஹரிஜன் என்ற காரணத்துக்காக பல தடவைகள்

29th February 1956] [Sri M. Palanimuthu]

மாற்றப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. உண்மையிலேயே, ஹரிஜனங்கள் சர்க்காருக்கு பயந்து தங்கள் உத்தியோகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உறுதியோடு நல்ல முறையில் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள். ஹரிஜன் என்ற காரணத்துக்காக பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட் நிர்வாக அதி காரியை பயமுறுத்தி மிரட்டி, வேலை வாங்குவதும் அவர்மீது புகார் செய்து petition அனுப்புவதும் சரியல்ல. காரியங்களை சாதிக்கும் சாமர்த்தியம் ஹரிஜனங்களுக்கு இருந்தும், அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அவர்களிடத்தில் இல்லை. உத்தியோக விஷயத்தில் ஹரிஜனங்கள் என்ற பாகுபாடு செய்யக்கூடாது. அரசியல் விஷயத்தில் வேண்டுமானாலும் அந்தப் பாகுபாடு இருந்து போகட்டும். ஆனால் உத்தியோக விஷயத்தில் பாகுபாடு பாகுபாடு இருந்து போகட்டும். ஆனால் உத்தியோக விஷயத்தில் பாகுபாடு கூடாது. ஹரிஜனங்களில் சிலர் முன்னேற்ற மடைந்து பெரிய அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் பார்க்கும்பொழுது தேர்தலைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு சில நண்பர்கள் திட்டமான எதிர் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு உதவவேண்டுமென்றால் தக்காவிக் கடன் அவர்கள் களுக்குக் கண்டிப்பாகக் கொடுத்துத் தவ வேண்டும். அவர்களுக்கு நிலத் தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நிலத்தைப் பண்படுத்த கலப்பை ஏர்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் செய்வது? தக்காவிக் கடன் கேட்டால், அதி இவைகள் இல்லாமல் என்ன சொத்து இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். காரிகள் 1939-ல் என்ன சொத்து இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்புதான் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், 1939-ல் என்ன சொத்து இருக்க முடியும்? இவர்கள் என்ன கடன் பெற முடியும்? எப்படி முன்னேற்ற முடியும்? ஆகையால் தயவு செய்து 1939-ல் சொத்து மதிப்பீட்டு சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, ஓரிரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு அதாவது குறுகிய காலத்துக்கு முன்புள்ள சொத் தின் மதிப்பீட்டின்பேரில் கடன் தருவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். தின் சங்கங்கள் ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுத்துத் தவ முன்வருவதே கூட்டுறவு சங்கங்கள் எழைகளுக்குக் கடன் கொடுத்துத் தவ முன்வருவதே கிடையாது. கடன் கொடுக்குமுன் எலக்ஷனில் கட்டுப்பட வேண்டும். தெரு விலே பேசினால் கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்றெல்லாம் நிபந்தனைகள் போடுகிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் கொடுக்கிற கடனை வட்டியோடு திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளப் போகிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளிலும் கூட்டுறவு சங்கங் களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஓரிரண்டு ஸ்தலங்களில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வாங்கியவர்களே திரும்பவும் கடனை வாங்கிக்கொண்டு வாழ்க் கையை சந்தோஷமாகக் கழிக்கிறார்கள்.

தயவு செய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு, பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தையும் மின்சாரத் திட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, I am surprised at the remark made by my hon. Friend Sri S. T. Adityan that the Communist party has welcomed and supported the Budget proposals. If I remember correct, that is what he has stated.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. the Member may take a different view if he wants.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I am sorry to find that the A.B.C.D. of politics has been conveniently forgotten by my hon. Friend. The Communist party believes that all national and patriotic parties stand for the cause of the people and their country. It has proved and is proving that it is standing by the people, for the people and with the people. It stands for doing service to all classes of people of this country. If the Government adopt any measure which is prejudicial to the interests of the people, the Communist party will fight it out. It is fighting against such measures and will fight it out also in the future, and there is no

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [29th February 1956]

doubt about that. The Communist party does not fight only on the floor of this House by making speeches whenever any reactionary measure is brought by the Government against the people but also it will fight even in the streets, in the factories and in the fields to protect the interests of the people. The Communist party has fought and will fight to defend the interests of the people—the toiling people in the State. That is what I wish to submit.

Sir, this year's Budget is very important in the sense that we are on the eve of the formation of States on linguistic basis. The Hon. Leader of the House has not mentioned anything about that in his Budget speech, I should say in his historical Budget speech. In his speeches and statements he has informed the people what his personal views are with regard to reorganization of States. In the course of a speech he made at Tanjore, he has admitted certain facts. In that speech he stated that formation of Dakshina Pradesh will be of advantage to Tamilnad. He has also admitted the fact that Malabar has got rich resources like good water resources, good forest resources, etc. Though the Government did not accept those things in the past . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have referred to Travancore-Cochin State and not Malabar.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: The Hon. Leader of the House has also mentioned jocularly in that speech, 'Just as we exploited the natural resources of Malabar, let us also exploit the intelligence of Malayalees.' But we the Malayalees do not wish for a moment to be the hewers of wood and drawers of water. Now I would like to make it clear that we have no ill-feeling towards our Tamil brothers. The point is that we do not want Dakshina Pradesh. The majority of the people of Malabar do not believe in the formation of Dakshina Pradesh. The Malayalees will fight any such formation whether it is brought about by the High Command or by any lower command. (The Hon. Sri C. Subramaniam: The hon. Member may refer to all these things at the time when the States Reorganization proposals are discussed.)

The Secretary of the Malayalam Pradesh Congress Committee has issued a statement saying that 90 per cent of the Malayalees are for the formation of Dakshina Pradesh. I feel, Sir, that a sort of Sanatic shadow is haunting some of the Members. I would state categorically on the floor of the House that if the Leader of the Congress in Malabar has got any iota of doubt with regard to the wish of the people of Malabar about the formation of Dakshina Pradesh, let him resign his Membership of the Assembly and I am also prepared to resign my Membership of the Assembly on this issue of the formation of the Dakshina Pradesh and let both seek re-election on this issue. I would prefer to stand from Kozhikode Constituency and not from Thaliparamba Constituency which everybody knows is a strong-hold of the Communist party.

[29th February 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

One of the top-man of the Communist party Sri Sankara Nambudripad, was defeated during the last elections by Sri Kuttikrishna Nayar in the Kozhikode Constituency. From this very same constituency I shall seek re-election and I challenge the spokesman of Dakshina Pradesh State formation to contest and then decide on this issue. It is all I wish to say on this subject.

Sir, I have most sorrowfully to submit that this time also the interests of Malabar have been forgotten. I would therefore say that in that sense it is a Budget pertaining mainly to Tamil Nad and it is essentially a Tamil Nad Budget. For example, it is said that in the field of agriculture, the main targets set in the plan are to increase the production of foodgrains by 7 lakhs of tons, etc., since we have almost reached the limit on irrigation, the targets should be reached mainly by improved methods of cultivation. This is what the Hon. Finance Minister has stated. In this connection, I would remind the House that about 35 irrigation schemes relating to Malabar have been submitted to the assembly as well as to the Government up to 10th March 1953 for consideration of the Government. They have not been considered. What does this show? In the Budget speech, the Hon. Leader of the House says that we have almost reached the limit on irrigation. Are there no other possibilities? He has forgotten conveniently the interests of Malabar and the possibilities of Malabar. 11-50 a.m.

Again, when he deals with the taxations, here at page 17 of his speech, he says: The one tax relief proposed is the exemption from sales-tax on the sale of palm-gur at all points. We welcome this heartily. He has referred to palm-gur, but I do not know whether this will include coconut jaggery and coconut palm also. I referred to the Tamil translation of his speech where it is stated as 'Pana Vellam'. But for this translation I would have taken that word to include coconut palm also; for the English palm-gur will be applicable to both. Therefore, I want a clarification and I hope that there will not be any discrimination; I hope if the Hon. Minister in his reply would clarify this, Members on this side and all Members from Malabar on all sides of the House would be grateful to him to hear from him that this concession is applicable to coconut jaggery also. (Interruption by the Hon. Revenue Minister.) It is not from 'Thengai' (coconut kernel) that this jaggery is made. (Laughter.)

As the hon. Member Sri Kunhirama Kidav said, while welcoming some of the welfare measures that the Government are undertaking, we have to say that the cornerstone of all progress is agrarian reform. We do not know what steps the Government are taking to adopt the assurances and declarations of the Planning Commission with regard to reduction of rent on land. As far as Malabar is concerned, even now 50 per cent of the produce has to be paid to the landlord. This has crushed the financial position of the peasantry. As a result of this the internal market has reduced to a considerable extent. Therefore, unless at least the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [29th February 1956]

recommendations of the Planning Commission, namely, payment of 25 per cent of the produce to the landlord, is adopted, the position of the peasants cannot be improved.

With regard to Education, I would welcome the proposal of the Government to remove the disparity in the scales of pay of secondary grade teachers. But such teachers are very few in number. About 60 per cent of the teachers are in the Higher Elementary sections and not a pie has been increased in respect of their pay. They are suffering with Rs. 30 a month and they are working in various institutions of local boards and of Government. Therefore, I would have been happier if that has been done. Even now I request the Hon. Minister to consider that point.

Apart from giving concessions, a serious problem has arisen, namely, security of tenure of the teachers should be guaranteed. Even day before yesterday, the High Court has given a verdict on a writ filed by the Management of the Azhikode school. Three teachers were dismissed by the management and the department also issued instructions based on the rules that the teachers should be reinstated. But the management refused. Finally the department asked the management to reinstate the teachers on pain of withdrawal of recognition. But at the end the High Court has ordered that the orders of the department were invalid and that the department had no right to interfere with the dismissals ordered by the management. The High Court further said that if it was the intention really to curtail the powers of the management, it should have been formed the basis for alteration of the rules. The departmental officers also are timid and they are not carrying out the spirit of these rules. The managers in their Conference in Malabar have declared that the power to dismiss teachers should be left to their whims and fancies; otherwise they would close down the schools; notices have also been served on the Government to this effect. Therefore, if the Government take suitable steps immediately to see that security of service is guaranteed to the teachers many of the troubles will be avoided. On the floor of this House, I also request the teachers to press for their demands in a peaceful way; in a friendly way I also warn the managers. Even now I have some memoranda with me and I think some deputation of teachers is also to meet the Hon. Minister for Finance and Education. I say that teachers of Malabar will have to be given their rights and Government should adopt such measures as would prevent the managements from denying them their rights.

Another thing I have to say is with regard to the Malabar Tenancy Act. It is stated in the Budget speech that there is a betterment in revenue over the Budget Estimates of Rs. 71 lakhs under 'Stamps' presumably due to larger filing of suits in courts after the lifting of the Moratorium. When the Malabar Act was passed in 1953, there was a clause that arrears of rent to the extent of six years have to be paid within two years, that is, by March 1955, in which case the arrears would be wiped off. Even

[29th February 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

this Members from Malabar objected to and represented to the Hon. Chief Minister and the Government that the people would not be in a position to pay this. Now rent courts have been constituted in many taluks; it is evident that the rent is over and above the capacity of the tenants to pay. The rent is exorbitant and it has to be reduced. Under the powers vested in him the Collector has extended the period for payment by one year and that will expire by March 1956. The Government should take a final decision with regard to writing off of the arrears of rent by then.

Recently an amendment to the rules relating to rent courts was placed on the table of the House; it is rule 3 (a), I think. The High Court of Madras has decreed in a certain case filed by a landlord that the rules framed for the determination of the fair rent is not in order. Of course Government and everybody knows about production and yield and they know that in the second crop one will get only 50 per cent of the produce got in the first crop. But the rent calculated by the rent courts is on the basis of cent per cent of the first crop, and there is no concession as far as the second crop is concerned. That has to be taken into consideration and suitable amendments will have to be made. My submission is that with regard to the administration of the various Acts that we passed, the Departments concerned do not take a positive and helpful attitude towards the people. This aspect of the matter will have to be borne in mind and enquiries should be made and proper steps should be taken. 12 noon.

One word about prohibition, Sir. Everyday the prohibition cases are on the increase. People are taking to illicit distillation. There have also been cases of prosecution of persons who have taken denatured spirit. So far as my experience goes, I feel that the offences are on the increase. (The Hon. Sri C. Subramaniam : Is it the hon. Member's experience or knowledge or opinion?) It is my information. I have got reliable information not only from Malabar but also from Madras. What I wish to suggest is that the Government should constitute a Committee, as was suggested even in 1952, to go into the question of the working of the Prohibition Act and submit a report to the House on which we can take action.

We find that when certain Committees are constituted and reports are submitted by those Committees to the Government and are pending discussion before this House, the Departmental heads are taking action. On a previous occasion, when I invited the attention of the Hon. the Leader of the House to the fact that the Education Department has issued certain circulars to their subordinates asking them not to introduce Hindi, the Hon. Minister repudiated it and said that such things cannot happen. Now, I would invite the attention of the Hon. Minister for Education to circular No. 2002/55, dated 24th November 1955, of the Divisional Inspector of Schools, Coimbatore, in which it was stated that the Report of the Elementary Education Reforms Committee said that any other new language like Hindi need not be introduced in the higher elementary schools. Sir, that Report is yet to be discussed

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [29th February 1956]

on the floor of this House. In the meanwhile, the Department has taken steps to implement certain recommendations of the Committee. Therefore, the statement made by the Hon. the Minister is not correct as far as this information goes. Apart from helping the teachers or any other section of the people, these circulars and proceedings issued by the Education Department cause only confusion and I can even say that it affects the livelihood of the teachers. Another circular has been issued by the Director of Public Instruction to the Teachers' Association that the number of working days of elementary schools in the State can be reduced to 200 instead of 220. It was issued in November and in February another circular has been sent to the very same Teachers' Association saying that it is not applicable to elementary schools. It was categorically stated in the first circular that it was applicable to them also. I want that these matters should be enquired into and action taken on them.

Mr. SPEAKER: The hon. Member's time is up. I now call upon Sri V. Gopala Gounder to speak.

12-02
D.M.

* Sri V. GOPALA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வாஷ செலவு திட்டத்தை ஆதரிப்பதா அல்லது எதிர்ப்பதா என்பதை என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர், ஆனால் கடைசியில் முடிவு ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். இந்த திட்டம் நிறைவேற்றத்தான் போகிறது. அது திண்ணம். அது விஷயமாக சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1952-ம் வருஷம் நாம் எல்லோரும் இந்த சட்டசபைக்கு மெம்பராக வந்தோம். ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த சட்டசபையில் வாஷ செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்துக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் திட்டத்தில் துண்டு விழுந்து அதை சரிக்கட்ட சர்க்கார் நாலேந்து வரிகளையும் போட்டுக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளையும் நாங்கள் எதிர்த்துக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுடைய எதிர்ப்பு எந்த விதத்திலாவது பயனடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. வரிகள் விதித்துக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இந்த வருஷமும் துண்டு விழுந்து வரிகளையும் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் நடை முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இது கடைசி வரவு செலவு திட்டக் கூட்டம் என்று கூட ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மறுபடியும் நாம் வந்து இதைப்பற்றி விவாதிக்கப் போகிறோமோ இல்லையோ, மறுபடியும் இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப்போகிறதோ என்னமோ தெரியாது. ஆனால் இந்த வருஷம் கூட மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுந்திருக்கிறது. அதை சரிக்கட்டுவதற்கு நான்கு வரிகளைப் போடப் போகிறார்கள். அப்படிப் போடப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் குறிப்பிட்டார் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில். கடைசியில் பார்த்தால் இந்த வரியெல்லாம் ஒரே ஆளுக்குத்தான் போகிறது. அவர்தான் விவசாயி. விவசாயிகளுக்குத்தான் இப்பொழுது வரிகள் போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். எந்த ரூபத்திலாவது அவர்களுக்கு வரிகள் போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள்.

இப்பொழுது புதிதாக நான்கு வரிகளைப் போடப் போகிறார்கள். அதைப் பார்த்தாலும் அவைகள் இந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் போய்ச் செருகின்றன. முதலாவதாக டீசல் ஆயிலுக்கு வரி போடப் போகிறார்கள். இரண்டாவதாக மின்சாரத்திற்கு வரி போடப் போகிறார்கள். இந்த இரண்டும் விவசாயிகளுக்குத்தான் போய் செருகின்றன. தற்காலம் விவசாயிகள் டீசல் ஆயில் எஞ்சின் வைத்துதான் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் இரைக்கிறார்கள். அதனால் டீசல் ஆயிலுக்கு வரி போட்டால் அது விவசாயிகளுக்குத்தான் போய்ச் செருகிறது. மற்றும் தற்காலம் தண்ணீர் இரைப்பதற்கு விவசாயிகள்

[29th February 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

மின்சாரத்தை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மின்சாரத்திற்கு வரி விதித்தால் அதுவும் விவசாயிகளுக்குத்தான் போய்ச் செருகிறது. விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவைகளுக்கு டீசல் ஆயில் உபயோகப்படுத்துவதால் அதற்கு வரி போடுவது என்றால் அதுவும் விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கிறது. சாதாரணமாக வியாபாரிகள் இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். இதர தொழில் செய்கிறவர்களும் இவைகளினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். விவசாயிகள்தான் இவைகளினால் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்திற்கு - வரி விதிக்கிறார்கள். விவசாயிகள் சுலபமான முறையில் மின்சார விசை வைத்து விவசாயம் செய்ய வசதி செய்துக்கொள்ள பார்க்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் மின்சாரத்திற்கு வரி விதித்தால் அதுவும் விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு செளகரியம் செய்கிறோம் அதற்காக மின்சாரம் சப்ளை செய்கிறோம் என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லிவிட்டு மறு பக்கத்தில் அவர்களுக்கு வரி விதிப்பது என்றால் அது பொருத்தமானதல்ல.

மூன்றாவதாக சர்க்கரைக்கு வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். சாதாரணமாக ஏழைகள் பனை வெல்லத்தை உபயோகப்படுத்துவது என்பது இப்பொழுது இல்லை. எல்லோரும் சர்க்கரையைத்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஏதோ தென்னிந்தியாவில் சிலர் பனை வெல்லத்தை உபயோகப்படுத்தினாலும் அநேகம் விவசாயிகள் சர்க்கரையைத்தான் உபயோகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பனை வெல்லத்தின்மீது வரி தள்ளி விட்டோம் என்று சொல்லி இருப்பது ஒட்டகத்திற்கு சமை குறைத்த கதை யாகும். இரண்டாம் கூலி வேலை செய்கிறவர்களுக்கூட சர்க்கரையைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். சர்க்கரை இல்லாமல் சாப்பிடுவது இல்லை. அதனால் சர்க்கரைக்கு வரி விதிப்பது என்றால் அதுவும் ஏழை விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கிறது. சர்க்கரைக்கு வரி விதித்தால் இன்னும் அதிகமாக, டீ ஒரு பாதிக்கிறது. சர்க்கரைக்கு வரி விதித்தால் இன்னும் அதிகமாக, டீ ஒரு பாதிக்கிறது. 1½ அணுவிற்கு கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. இதை அணுவிலிருந்து, 1½ அணுவிற்கு கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. யார் கொடுக்கப் போகிறார்கள். விவசாயிகளும் கூலிக்காரர்களும் தான். எந்த முறையில் பார்த்தாலும் விவசாயிகளுடைய நிலைமையில் தான் கையை வைப்பதாக இருக்கிறது.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக இனம் நிலங்களுக்கு ரயத்துவாரி கட்டணம் விதிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது நல்லதுதான். கண்டிப்பாக அதை ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். அவர்கள் இதுவரையிலும் அடைந்து வந்த சலுகைகள் போதும். இனிமேல் அவர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டியது அவசியம்தான். அதை கண்டிப்பாக நான் ஆதரிக்கிறேன். அதை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லோரும் வேறு வழியில்லையே என்றுதான் எதிர்ப்புகிறார்கள். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டம் வரப் போகிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையில் வரி போட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அப்படி வரி போடுவதற்கு வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. அந்த வழிகளில் வரி போடலாம். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படாமல் வரி போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த முறையில் வரி போடக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதை விட்டு விட்டு திரும்பத் திரும்ப விவசாயிகளுக்கே வரி போடுவது என்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயமல்ல என்று சொல்லுகிறேன். அது உங்களுக்கே நான் சொல்லாமலே தெரியும்.

அதுதான் மது விலக்கு திட்டம். அது சம்பந்தமாக டில்லியில் ஒரு கமிட்டியை கூட்டி ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு என்ன சொன்னார்கள்? ராஜ்யங்களில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் முதலில் அந்த ராஜ்யத்தின் செல்வ நிலை சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும் என்றும் மனிதனுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமாக உள்ள பானத்தைக் குடிக்க அவனுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க

[Sri V. Gopala Gounder] [29th February 1956]

வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய தேகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய அளவில் அவர்கள் கள் இரக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அதன்படி சட்டங்களை திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சட்டங்களை திருத்திக் கொண்டு ராஜ்யத்தில் துண்டு விழாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் முறையில் சட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டும். முன்பு இருந்ததை விட இப்பொழுது நான்கு மடங்கு கள் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். அதிகமாக கிராமங்களில்தான் அதிக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அது குறைந்துவிடவில்லை இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தினால். சில கேஸ்கள் கோர்ட்டுக்கு வந்தாலும் அநேகம் கேஸ்கள் கோர்ட்டுக்கு வருவது இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் சட்டத்தை எந்த விதத்திலும் திருத்திக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஜனங்களுக்கு நன்மை தாக்கடியான அளவில் அவர்கள் பாணங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். சாதாரணமாக விவசாயிகள் கள் சாப்பிட்டால் உடம்புக்கு நல்ல பயன் தருகிறது, நன்றாக வேலை செய்ய முடிகிறது.

12-10
p.m.

அதாவது கள்ளைச் சாப்பிட்டால் உடம்புக்கு நல்லது. கள்ளைச் சாப்பிட்டவுடன் களைப்பு நீங்குகிறது. அதேசமயத்தில் உற்சாகமும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அது உடம்புக்குக் கெடுதல் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கள்ளின்மேல் போட்டிருக்கிற தடையை நீக்கிவிட்டால் வரும்படியும் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் வரும். புதிய வரிகள் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்ற மதுபானங்கள் பொருத்த வரையில் எப்படி இருந்தாலும், இந்தக் கள்ளுக்கு உடனடியாக தடையை நீக்கிவிடவேண்டும். அவ்விதம் நீக்குவதினால் எவ்விதக் கெடுதலும் இல்லை. நமக்கு வரும்படி அதிகம் வந்துகொண்டிருக்கும். புதிய புதிய திட்டங்களை எல்லாம் போட பணம் இல்லை என்ற பிரச்சினை எழாது.

சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிவிட்டால் உலகமே கண்டு வியக்கும்படியாக நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறோம். விவசாய மக்களுக்கு அதிகமான நன்மையைப் பயக்கும் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறோம். கல்வித் துறையிலும் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையே அறவே ஒழித்துவிடமுடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சமயத்தில் அதிக வரும்படி இல்லாவிட்டால் என்ன செய்வது? இந்த மதுபான சம்பந்தமான வரும்படியை நாமே நிறுத்திக் கொண்டது தான். நாம் நிறுத்திக்கொண்ட இந்த வருவாயைத் திரும்பிப் பெறமுடியும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால். ஒரு பொய்யைச் சொல்லிவிட்டுப் பல பொய்களைச் சொல்லுகிற மாதிரியாக, இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த தவறைச் செய்துவிட்டு, இன்றைக்கு அதனாலே ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை சூடுகட்ட பல புது வரிகளைப் போடுகிறோம். நாம் எல்லாம் அடுத்த தேர்தலில் வரப்போகிறோம் என்பது நிச்சயம் அல்ல. அப்படி இருக்கும்போது போகிற போக்கில் புது வரிகளைப் போட்டுவிட்டுச் செல்வதைக் காட்டிலும், மதுவிலக்கு சட்டத்தை மேலே சொன்னபடி திருத்தி அமைத்து அதனால் வரும்படிக்கு வழி செய்து போனால் ஜனங்கள் எல்லோரும் அதனை வரவேற்பார்கள். அதனால் தவறு எதுவும் இல்லை என்று சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக நிர்வாக விஷயமாக ஒரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்டையப்பற்றியும், கூட்டுறவு இலாக்காவைப் பற்றியும் பேசத்தான் எனக்கு ஆசை. கோவாய் ரேடிங் இலாக்காவில் நடக்கக்கூடிய ஊழல்களை எல்லாம் பற்றி ஸ்ரீ சென்ட்ரல் ரெட்டியார் பெரிய பட்டியல் தந்தார். அதில் சேர்த்துக்கொள்ள தரவும் இரண்டு மூன்று விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். எங்கள் ஊரில் கூட

29th February 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

என்பத்தோராயிரம் ரூபாய் சொச்சம் இந்த இலாக்காவின் மூலம் சாப்பிடப் பட்டு விட்டது. கடலூரில் ஒரு வக்கீல் வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சொஸைட்டி பணத்தில் பதினேந்து ஆயிரம் ரூபாய் சாப்பிட்டு, அவர்பேரில் கூட கேஸ் நடந்தது. சிட்டையும் பெற்றார். இப்படி இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் நடுவில் இருக்கிறவர்கள் சாப்பிட வசதி இருக்கிறதே தவிர, மக்களுக்கு அவற்றால் எவ்வித பயனும் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களும் கூட எப்படி எப்படி அந்த இலாக்காவில் கொள்ளை அடிக்கலாம் என்பதை சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் எவ்வித நன்மையும் செய்யாது கிடையாது. ஆகவே அந்த இலாக்காவிற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் மானியம் மிகவும் அதிகம். அதற்காக அவ்வளவு ஒதுக்கக்கூடாது என்பதற்கு ஸ்ரீ ரெங்கசாமி ரெட்டியார் சொன்னது யாவையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு மிகவும் வேடிக்கையான டிபார்ட்மெண்டு. ஒரு தாலுக்காவில் இருக்கக்கூடிய எ.வ.டி.ஓ. ஆபீஸ் ப்யூனின் வருமானம் டி.வ.டி.ஓ. வின் வருமானத்தையும் விட மிக அதிகமாகும். அவன் அவ்வளவு அதிகாரத்தோடு வியாபாரிகளை எல்லாம் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்குகிறான். அவர்களுடைய விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வதே கிடையாது. ஒரு கடைக்கு மூட்டை வந்து இருக்கும்போது அவர்கள் வதிக் கிடையாது. ஒரு கடைக்கு மூட்டை எல்லாம் அடுக்கியான பிற்பாடு அங்கே போவது கிடையாது. மூட்டை எல்லாம் அடுக்கியான பிற்பாடு அங்கே போவது மணிக் குப் போகிறார்கள். கடைக்காரன் அவர்களை உட்காரச் சொல்லி, ஐந்து ரூபாய்க் கொடுத்து, ஐந்து மூட்டைகளைத் தான் வந்தன என்று அவர்கள் எழுதிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கு ஏகப்பட்ட நஷ்டம். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை சரியாகக் கண்காணிக்கச் செய்துவிட்டு, ஒரு முனை விற்பனை வரியைக்கொண்டு வந்துவிட்டாலும் கூட தேவலை. சர்க்காருக்கு இப்பொழுது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் வருமானத்தைவிட அதிக வருமானம் வந்துவிடும். ஆகவே கணம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் இன்னும் அதிகமான கவனம் எடுத்துக்கொண்டு, உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒழுங்காக நடக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான இலாக்கா சட்ட இலாக்கா. நான் முன்பே இந்த இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களுக்கு நான் முன்பே இந்த இலாக்காச் சொன்னேன். செஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அப்பீல் விஷயமாகச் சொன்னேன். “நான் ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கே அந்த அதிக கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதுமேலும் அவர்களை அப்பீல்களை விசாரணை செய்ய அனுமதி அளிக்கிறேன். மேலும் அவர்களை பலயிடங்களுக்கு வரும்படியாகவும், வந்து விசாரிக்கும்படியாகவும் உத்தரவு போடுகிறேன்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதில் பாதி தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதாவது ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு விசாரணை செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தாங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து விசாரணை செய்கிறார்களே தவிர பலயிடங்களுக்கும் வருவது கிடையாது. வந்து விசாரிக்கும்படியாகச் செய்துவிட்டால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக போலீஸ் இலாக்காவில் நிர்வாகம் மிகவும் குறைந்து போகிறது. முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லேன். ஆனால் அந்த இலாக்காவின் மானியம் அதிகப்பட்டு வருகிறது. அந்த இலாக்காவில் நடக்கும் ஊழல்களைக் குறிப்பிட்டு இங்கு சொல்வதை விட நான் கணம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு லெட்டர் எழுதுவேன். அநேக விதமான மகஜர்களை அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள், அவர்கள் எல்லாம் நேர்மையான முறையில் கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று நடந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பட்ஜெட் சம்பந்தமாக நான்கு எவ்வித ஆட்சேபங்களைத் தெரிவித்தாலும் கூட இதனை சர்க்கார் நிறைவேற்றிவிடுவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகவே இதனை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லாமல் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[29th February 1956]

Sri C. MUTHIAH PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிகையில் முதலாவதாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை எவ்வளவு நடவடிக்கை பிரதிபலிப்பார்ந்தாலும் எங்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. நான் அதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று பேர்களிடம் கேட்டேன். என்னைப் போலத்தான் அவர்களும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முழுவதும் புரிந்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கே வந்து ஐந்து வருஷங்கள் உட்கார்ந்துவிட்டுப் போகும்போது, அதையாவது தெரிந்துகொண்டு போகவேண்டுமென்பது என் ஆசை. இந்த விவாதம் முடிவாகிவிடுவதற்குள் நேரே, இந்தப் புத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்களை எங்களுக்கு எந்த அதிகாரியைவிட்டாவது விளக்கிச் சொல்லச் சொன்னால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக நான் இதை ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் சொல்லிவருகிறேன். இவ்வாண்டாவது அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் புயலினால் அதிகமான கஷ்டம் ஏற்பட்டபோது, மந்திரி சபையில் தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையே, சர்க்கார் என்ன செய்வார்களோ என்று எண்ணினேன். ஆனால் மந்திரி சபையில் அந்த ஜில்லாவின் சார்பாக யாரும் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அந்த ஜில்லாவிற்கு எல்லா மந்திரிகளும் நேரில் வந்து வேண்டிய உதவிகள் செய்ததும், அவர்கள் நேரில் வந்தபோது மிகத் திறமையான ஒரு ரெவினியூ போர்டு மெம்பரைக் கூட்டுவது அழைத்துவந்து பல காரியங்களை திறம்பட நடத்தியதும் பாராட்டப்படவேண்டிய விஷயமாகும். ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் வந்ததின் காரணமாக அந்த ஜில்லாவிலுள்ள ரெவினியூ அதிகாரிகள் யாவரும் மிகவும் உற்சாகமாகவே வேலை செய்தார்கள். அந்த மெம்பரைத் திருப்பிடுகிற வேண்டுமென்பதற்காக மிகவும் திறமையாக வேலை செய்தார்கள். அடிக்கடி அந்த ஜில்லாவின் கலெக்டர் மாற்றப்படுவதில் திறமையாக வேலை நடக்காததோ என்று நான் எண்ணியது உண்டு. ஆனால் காலத்திற்கேற்ப மிகவும் அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து மிகவும் திறமையாக வேலை செய்து வருவதற்கு நான் அந்த ஜில்லாவாசி என்ற முறையில் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒன்றரை கோடி ரூபாய் புயல் நிவாரணத்திற்கு மார்க்சு மாத முடிவுக்குள் செலவு செய்தாவிடும். வரும் ஆண்டில் மேலும் 2 கோடி 12 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்போவதாகக் கூண்டிருக்கிறது. இதுவரையில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவு செய்துவிட்டு, வருஷ ஆண்டுக்குள் 2 கோடி 12 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வது எப்படி என்பது என்போன்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. பல ஏரிகள் உடைந்து போயிருக்கின்றன; அவைகள் சம்பளப்பட்டுவரும். பல ரோடுகள் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கின்றன; அவைகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் இதுபோன்ற பல நிவாரண வேலைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருக்கின்றன. “வீஸன்” வருவதற்குள் இவ்வளவு பணமும் செலவழித்தாகவேண்டும். இந்த Field season-க்குள் 2 கோடி 12 லட்ச ரூபாயையும் செலவு செய்துவிடமுடியுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, எதிர்பார்த்து செலவு செய்வதற்கு இல்லாமலேயே முன்னாடியே குளங்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டும். தென்னை மரங்கள் வேருடன் விழுந்துவிடப்படியினால் அந்த இடங்களில் தென்னங் கன்றுகளை வரவழைத்து நடவேண்டும். இம்மாதிரியான வகைகளில் உடனடியாகச் செலவு செய்யவேண்டும். புயல் நிவாரணத்திற்கு செலவு செய்யப்பட்டுவருமென்று கருதினால் அதற்குள்ள அதிகாரிகளை தனியாக நியமித்து நல்ல முறையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

29th February 1956] [Sri C. Muthiah Pillai]

பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி தாலுகாக்களில் அநேக அரிசி மில்கள் இடிந்துபோயிருக்கின்றன. இடிந்துபோனவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்கு வேண்டிய கடன் வசதி இல்லாததால் மில்கள் வேலை செய்யமுடியாமல் இருக்கின்றன. நடுத்தர மக்கள் மீண்டும் கடன் வாங்கிக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். வீடுகளை இழந்த நடுத்தர மக்களுக்கு, சொத்து ஜாம்பின்பேரில் கடன் கொடுத்தால், அவர்கள் வீடுகளைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள முடியும். குடிசைகளை இழந்த சாதாரண மக்களுக்கு 30 ரூபாய் வீதம் மான்யம் கொடுக்கப் பட்டு குடிசைகளைப் புதுப்பித்துக்கொண்டார்கள். அதைப்போல நடுத்தர வாசிகளுக்கும் கிடைக்கச் செய்தால்தான் நல்ல முறையிலே புயல் நிவாரணம் செய்ததாகச் சொல்ல முடியும். இப்படி உதவுவதன் மூலம்தான் குறிப்பிட்ட தொகையை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செலவு செய்ய முடியும்.

தஞ்சை ஜில்லாவிலே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே “தஞ்சை பாணி” என்ற விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை எங்களுக்குத் தனியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். வஞ்சை இந்த வித்தியாசம் என்று தெரியவில்லை. கொடுமுடி ராஜகோபாலன் அவர்கள் “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகையிலே விரிவாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி எழுதும் போது “தஞ்சை பாணி” யிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார். தஞ்சை பாணியில் ஒரு வேலையை எடுத்துக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்டார். அதைத் திட்டங்களிலே இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதென்றால் பல அம்சங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஜில்லா பள்ளிப் போர்டில் நான் தஞ்சை பாணி கூடாது என்று கூறினேன். நல்ல முறையிலே அமைத்து அந்தந்த தாலுகா அதிகாரியும், கலெக்டரும் அவர்களே உத்தரவு அளிக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் அளித்தாலொழிய தஞ்சை பாணி வேலை நடக்கமுடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

உதாரணமாக, குடி தண்ணீர் வசதி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இந்த ஆண்டுக்குள் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட்டில் சொல்லப் பட்டது. முன்னூறு ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்களிலெல்லாம் பள்ளிக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் சென்ற வருஷம் குறிப்பிடப்பட்டது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில் அதிகமாக அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்திலிருந்து பல பல உத்தரவு வந்துக்கொண்டிருப்பதுதான். ஒரு வருஷத்திற்குள் பல உத்தரவுகள் போடும்படி ஏற்பட்டால், விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் எப்படி வேலை செய்வது என்று தோன்றவில்லை. குடி தண்ணீர் வசதிக்காக குழாய்க் கிணறு அமைப்பதற்கு ஹெல்த் ஆபீசர் சாடிபிகேட் கொடுத்தால் போதுமானது என்று இருக்கவேண்டும். ஒரு குழாய்க் கிணறு அமைப்பதற்கு அல்லது “பிரொடெக்டட் வாடர் ஸ்பீஸ்” க்காக King Institute-க்கு வரவேண்டுமென்று இருந்தால், இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள் ஒரு வேலைகூட முடியாது. ஸாடிபிகேட்டும் வேலைக்கு பணமும் கிடைக்காது. மேலும், ஸோஷல் ரெகரிஷேஷன் வேலைகள் எல்லா கிராமங்களிலும் நடைபெற வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் கம்ப்யூனிடி ஹால்கள், ஆஸ்பத்திரி கட்ட சர்க்கார், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப்படி திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் பாதித் தொகையைக் கொடுக்கிறோம் என்று உத்தரவாதம் அளித்தால் தான் மறு பாதித் தொகையை மக்கள் அளிக்க முன்வருவார்கள். கிராம அபிவிருத்திக் கமிட்டி கரல் பங்கு தொகையும், ஸ்தல பஞ்சாயத்து போர்டு கால் பங்குத் தொகையும் கொடுத்தால், சர்க்கார் மற்ற பாதிப் பணத்தைக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் பாதிக்கூட கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். Community Hall-க்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரி நிறுவவதற்கு 2,500 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் இம்மாதிரி வரைமுறை வைப்பதால் மக்களிடையே உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த முடியாமலிருக்கிறது. மக்களுடைய உற்சாகத்தைக்கொண்டு அவர்களிடமிருந்து ஓரளவு பணத்தைப் பெற்று, பாக்கித் தொகையை சர்க்கார் கொடுத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றும்.

[Sri C. Muthiah Pillai] [29th February 1956]

போகிறோம் என்று ஒரு புறம் சொல்லி, மற்றொரு புறம், இம்மாதிரி அடிக்கடி உத்தரவை மாற்றிக்கொண்டிருப்பதனால், மக்கள் தங்களை ஏய்ப்பதாக நினைக்கிறார்கள். உண்மையாக திட்டங்கள் நிறைவேறுமா என்று மக்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஆறு மாதங்களுக்கொருதடவை சர்க்கார் உத்தரவு மாற்றி மாற்றி வராத முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டும். சமுதாய மண்டபம் நிறுவுவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான் சர்க்கார் உதவி என்றும், ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்துவதற்கு 2,500 ரூபாய் உதவி என்றும் இம்மாதிரி என் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

வடநாட்டில் நிலைமை வேறு விதமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏராளமான பணங்களைச் செலவிடுகிறார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள் அனாவசியமாக தொந்தரவு கொடுப்பதில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் மிகவும் தாராளமான முறையில் பணங்களைச் செலவு செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது இங்குள்ளவர்கள் சிலவற்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், சிலவற்றுக்கு 2,500 ரூபாய் என்றும் என் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று எங்குத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தால் முதன் முதலில் ஆரம்பித்தபோது போட்ட திட்டப்படி பார்த்து தொகையை அரசாங்கமும், மறு பாதித் தொகையை மக்களும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையே இருக்கலாம். இதர மாகாணங்களில் தாராளமாகப் பணத்தைச் செலவு செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பது போலவே, இங்கும் தாராளமாகப் பணத்தைச் செலவிட்டு, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற, நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் விவசாயத் துறை நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதென்பதை நாம் மறுக்கவே முடியாது. ஆவனொரு தாலூகாவிலும் அதிகாரியைப்போட்டு, உற்பத்தியை ஒன்றுக்கு இரு மடங்காகச் செய்திருக்கிறார்கள். சராயன் முறையிலே சாகுபடி செய்யும் முறைகளை யெல்லாம் நிலச் சுவாந்தரங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு ஆகக் குறைவிலே அதிகாரிகள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது நேர்மையான திட்டமாக இருக்கிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் மாத்திரம் ஏற்படுத்தாமல், தஞ்சை ஜில்லா பூராவும் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். டெஸ்டாப் பிரதேசம் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கண்டிப்பாக நல்ல உற்பத்தியைப் பெறக்க முடியும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வராத பாக்கி நல்லாடாகக் களிலும் உற்பத்தியைப் பெறுக்குவதற்கு இந்த முறையை அனுஷ்டித்தால்தான் நல்ல விளைவைப் பெறக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு (Housing Scheme) குடிதண்ணீர் வசதி முதலியவைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவரை எனக்குத் தெரிந்த தானாக தாலுகாகாவிலே ஒரு ஹரிஜன காலனியாவது ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதற்காகத் தனி திட்டங்கள் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தும் நடைமுறையில் போய்ப் பார்த்தால், ஆபீசர்களை அலுவலகம், ஹரிஜன வெல்போர்டைக்கடாப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட அதிகாரியைப் போய் பார்க்க வேண்டுமென்றும் இப்படியாகச் சொல்கிறார்கள். பல தடவை எழுதியும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து பஸன் கிடைக்காததால் இம்மாதிரி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே இம்மாதிரி திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தின் காரணமாக ஹரிஜனச் சேரியில் முன்பு 300 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது ஆயிரம் பேர் வசிக்கிறார்கள். பழைய விஸ்தரிப்பைத்திலேயே அவ்வளவு ஜனங்களும் வசிக்கவேண்டியிருப்பதால் சுகாதாரம் கெட்டுவிடுகிறது. சுற்றுப்புறங்களில் நஞ்சை நிலமாக இருப்பதால் சேரிகளை விஸ்தரித்துக்கொள்வதற்கு முடியாமல் அங்கேயே அத்தனை பேரும் வசிக்கவேண்டிய திட்டத்தும் ஏற்படுகிறது. நிலைமை

[29th February 1956] [Sri C. Muthiah Pillai]

இப்படியிருந்தால் சேரிகளில் எப்படி சுகாதார வசதி ஏற்படும் என்று புரியவில்லை. அதற்காக Extension of Cheris Scheme என்று ஏற்படுத்தி டெஸ்டாப் பிரதேசங்களில், சுற்றுப் புறங்களில் இருக்கும் இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து, சேரிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டும். பிரதேசமாக தாசில் தார்களும், பிரதேசமாக டெபுடி கலெக்டர்களும் நியமனம் செய்யப்பட்டு, நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து, இம்மாதிரி சேரி விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், சேரி வாழ் மக்களை சுகாதாரமற்ற இடங்களில் வசிக்கச் செய்வதற்கு சர்க்காரே துண்டிவிடுகிறது போல் இருக்கிறது. கிராம அபிவிருத்திக்கு நல்ல நல்ல திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன என்று நிதி மந்திரி அவர்களுடைய உரையில் இருக்கும்போது, சின்ன சின்ன வேலைகளைச் செய்துவிட்டாலும் கிராம மக்களிடையே பிரமாதமான உற்சாகம் ஏற்படும். சேரிகளுக்குச் செல்லும் பாதைகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், வாய்க்கால்களின் மேல் பாலம் அமைத்தல், சேரிகளில் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் போன்ற சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துவிட்டால் பாதி வேலை முடிந்ததாகக் கொள்ளலாம்; இந்தப் பிரச்சினைக்கு பாதிப் பரிசாரம் தேடியவர்களாலோம். அன்றாட வாழ்க்கை யிலே கண்டவற்றை நான் சொல்கிறேனே தவிர, வேறொன்றும்போது, பெரிய பெரிய திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றும்போதே, இம்மாதிரி சிறிய சிறிய வேலைகளையும் செய்துகொண்டேபோனால், பெரிய திட்டங்களினால் ஏற்படும் பலன்கள் ஒரு புறமும், சிறிய கிராமாபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் ஏற்படும் பலன்கள் மற்றொரு புறமும் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஆகவே, சேரிகளை விஸ்தரித்து, அங்குள்ளவர்கள் சுகாதார வசதியுடன் வாழ்வதற்கு வகை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஜில்லாவிலே இருக்கிறவர்களும் அதைத்தான் கேட்கிறார்கள். கிராமங்களில் பிள்ளைகளை காலையில் அனுப்புவதில்லை. பெற்றோர்கள் பிள்ளைக்கு காலையில் சிறுநுண்டி அளித்து 11 மணிக்கு பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டால், பகலில் உணவு இல்லாமல் மாலையில் தான் திரும்பி வர வேண்டுமென்று அனுப்பிவைக்கிறார்கள். இதை நான் சென்ற கூட்டத்திலேயே வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். ஆகவே பகல் உணவு எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கொடுக்கும்படியான ஒரு திட்டத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆகையால் எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும் பகல் உணவு அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் சில பிரமுகர்கள் இம்மாதிரி பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு அளிப்பதற்கு உதவி செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் பாதி கிராண்டு கொடுப்பதாக இருந்தால்தான் சொந்த சிலவில் பாக்கியை செய்து தருவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் கிராண்டு கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர்களுக்கு கட்டுமரங்கள் வாங்கி கொள்வதற்கு கோவாப்ரேடிச் சொசைடி கடன் கொடுக்க வேண்டும். வலை வாங்குவதற்கும் சிறு லீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு இச்சங்கங்கள் மூலம் கடன் உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். மேலும் அவர்களுக்கு குடித்தண்ணீர் வசதியும் செய்து தரவேண்டும். மீன் ஆராய்ச்சி நிலயங்களை விரிவு செய்வதற்கு ஏதாவது செய்தாலொழிய அரசாங்கம் கடமை செய்ததாக சொல்ல முடியாது. இந்த இலாகாவே கட்டு மரங்களை வாங்கி லாபமில்லாமல் தேவையுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு அதிக ஆதரவாக உள்ள இவர்களை கவனிக்காவிடில் அவர்கள் மனப்பான்மை மாறலாம். அதற்கு இடமளிக்காமல் எனது மீனவர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுகிறேன்.

மேலும் சீர்காழி தாலுக்காவில் பெட்ரோலியம் கான் பூமியிலிருந்து 5 மைல் விஸ்தரிப்பதற்கு நெப்பத்தூர் சுற்றுப்புறமுள்ள இடங்களில் கிடைக்கிறது. அதை ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வகை செய்ய வேண்டுகிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM: கனம் உதவி சுபநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டைப் பற்றி சொல்லும்போது இரண்டு காலமாக அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் பானியைப் பற்றி பேசிக்

[Sri K. R. Nallasivam] [29th February 1956]

கொண்டிருந்தாலும், எந்த அளவில் சோஷலிஸத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த வரவு செலவு திட்டம் ஒரு அளவு கோலாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டை சோஷியலிஸ்ட் பட்ஜெட் என்றே அல்லது வேறு எந்த பட்ஜெட் என்றே சொல்ல முடியாது. மிகவும் பிற்போக்கான வருஷா வருஷம் ஜனங்களுட்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டாகவே இருக்கிறது. விசேஷ அம்சம் ஒவ்வொரு வருஷமும் புது புது வரியாக இந்த அரசாங்கம் போட்டுக் கொண்டே போவதுதான். இதேதான் நண்பர் ஆதித்தன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார். விவசாயிகளின் மீது புது வரியை போடுவதற்கென்றே நிபுணர்கள் இலாக்கா இருப்பதாகத் தெரிகிறது. புதிய வரிகள் எந்த முறையிலே போடப்பட்டிருந்தாலும் நிச்சயமாக விவசாயிகளை பாதிக்கும் இந்த வரிகள் மிகவும் அவசியம்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதுமாதிரியெல்லாம் நீண்ட காலமாக நிலச்சீர்த் திருத்தம் பற்றி இந்த சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவதுபோல் இது கடைசி பட்ஜெட்டாக இருந்த போதிலும், இதிலாவது நிலச்சீர்த் திருத்தத்தைப் பற்றி சொல்லப்படும் என்று ஜனங்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்த நிலச்சீர்த் திருத்தம் இந்த பட்ஜெட்டிலே கூட அறிவிக்கப்படவில்லை. அது வருமா, வராதா என்பது கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். தேர்தல் ஆரம்ப காலத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லிவைப்பார்கள்.

கைத்தறியாளர் பாதுகாப்புக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் திட்ட வட்டமாக ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இந்த சபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. சாதாரணமாக கூட்டங்களிலே தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறவர்களுடைய தீர்மானம் எந்த கதியை அடையுமோ அதேபோல் தான் இந்த சட்டசபையிலேயும் நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிய தீர்மானமும் அடைந்திருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான்கு ஆண்டுகளாகியும் இன்றைக்கு கைத்தறியாளர்கள் மத்தியிலே பார்த்தால் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று தெரியும். இன்னும் சீர்த் திருத்தவில்லை. சென்னை நகரத்திலே இருந்துக்கொண்டு பார்த்தால் கைத் தறியாளர்கள் நிலைமை புரிந்து கொள்ள முடியாதுதான். கைத்தறிகண்காட்சிகளும் விளம்பரங்களும் மகாநாடுகளும் கூட்டங்களும் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் செய்து விடுவதினால் கைத்தறியாளரின் கஷ்டங்கள் ஒரு நாளும் நீங்காது. விராடு புரங்களில் போய்ப் பார்த்தால் அவர்களின் உண்மை நிலை என்ன என்று புரியும். தூல் விலை ஏறிவிட்டதினால் கைத்தறியாளர் நிலை பெரும்பாடாகிவிட்டது. அதனால் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை தரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு எந்த திட்ட வட்டமான ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை. கார்வே கமிட்டி, கணங்கோ கமிட்டி, ரிப்போர்ட்டுகளை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், கமிட்டிமேல் கமிட்டிகள். ஆனால் நடை முறையில் பார்த்தால் அன்றைக்கு இருந்த மேனி அழியாமல் இருக்கிறது. அம்பர் சர்க்கா உண்மையாகவே வரவேற்றக்கூடிய ஒரு திட்டம்தான். அம்பர் சர்க்கா நடை முறையில் வருவதற்குள் மில்களுக்கு தேவையான கதிர்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது நிறுத்தப்படவேண்டும்.

சர்க்கார் உடனடியாக செய்யக்கூடிய ஒரு காரியம் புறம்போக்கு நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதுதான். பல புறம்போக்குகள் செல்வாக்கு வாய்ந்தவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நசரப்பேட்டையில் கூட 100 ஏக்கர் புறம்போக்குக்காக 100 பேர்கள் சிறைக்கு செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மேலும் புறம்போக்கு நிலங்கள் நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு கொடுப்பது பற்றி திட்ட வட்டமாக ஒன்றும் சர்க்காரிடம் திட்டம் கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் நிலத்திலிருந்து ஏழை மக்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நோட்டீஸ் வந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும். அவைகளில் நிலமற்ற ஏழைகள் வீடுகள்

29th February 1956] [Sri K. R. Nallasivam]

கட்டிக்கொள்ளக்கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சில இடங்களில் ஏழைகள் வெளியேற்றப்பட்டு அவதிபடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் உணர்ந்து வெளியேற்றும் வேலையை நிறுத்த வேண்டும்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே ஒரு கரும்பு ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பற்றி சில திட்டங்கள் போட்டார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலே சென்ற இரண்டாண்டு களாகவே கரும்பு ஆலை ஆரம்பிப்பது பற்றி கோரிக்கை அனுப்பப்பட்டது. உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்தும் பல செல்வாக்குள்ளவர்கள், சர்க்காருக்கு ஆதரவாளர்களாய் இருப்பார்கள் அங்கே ஒரு கரும்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஆதரவை பெற்றுவிட்டார்கள். ஒரு கரும்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் 5,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வேண்டும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலம் அங்கு இல்லை. கொடுமுடியில் 15,000 ஏக்கருக்கு மேல் நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. கொடுமுடியிலிருந்தும் கரும்பு ஆலை கோரிக்கை வந்தது. அப்படியிருந்தும் உடுமலைப்பேட்டையில் கரும்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் செல்வாக்கு வாய்ந்தவர்கள் எங்கு எதைவேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற நிலை உள்ளது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உடுமலைப்பேட்டையில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும், அது வெல்லத்துக்குப் பெயர்போன இடம் என்று தெரிந்து கொண்டும், தன்னுடைய இடத்துக்கு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்ற ஆவலினால், இன்னொரு இடத்தைப் பற்றி அவதூறாகப் பேசுவது அவசியமில்லை.

SRI K. R. NALLASIVAM : நான் இன்னொரு இடத்தைப்பற்றி அவதூறாகப் பேசவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக சிறந்த கரும்பு உற்பத்தியாகக் கூடியதும் உடுமலையைவிட அதிக விஸ்தீர்ணமுள்ளதும் கொடுமுடிப் பிரதேசம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உடுமலைப்பேட்டையில் 5,000 ஏக்கருக்குமேல் நிலம் இருக்கிறது. அதை அனுசரித்துத்தான் அங்கு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. விஷயத்தை நன்கு தெரிந்துகொண்டு அதற்குப் பின்பு மற்றொரு இடத்தைப் பற்றி புகார் சொல்லுவது நல்லது. விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் புகார் சொல்லக்கூடாது.

SRI K. R. NALLASIVAM : நான் விஷயம் தெரியாமல் சொல்லவில்லை. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்னிடம் சொன்னதன்பேரிலேயே நான் இதை இங்கு பிரஸ்தாபித்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information, நண்பர் அவர்கள் முன்பு கீழ் பவானித் திட்ட வரிக்கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவருடைய பிரதேசம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கரும்பு விளையும் பூமியாக இருக்கவேண்டுமானால் அது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் பொருமானமாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது அந்தப் பிரதேசம் கரும்பு விளையக்கூடிய பூமி என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் எது உண்மை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : நான் குறிப்பிடக்கூடிய பிரதேசம் கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் இல்லை. நான் குறிப்பிடுவது காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பிரதேசம்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பிரதேசமும் கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில்தானிருக்கிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : நான் குறிப்பிடும் பிரதேசத்துக்கும் கீழ் பவானிப் பிரதேசத்துக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது.

[Sri K. R. Nallasivam] [29th February 1956]

என்பதை நான் அங்கத்தினர் நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கொடியாடியில் துவம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதுதான் பிரச்சினை. கொடியாடிப் பிரதேசத்தின் சுமார் 15,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதைத்தான் சொல்லி விரும்புகிறேன். தவிர, வேறு எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. மேலும் பக்கத்தில் திரைத் திரைகளில் பாரிக் கம்பெனிகளுக்குச் சொந்தமான சர்க்கரை ஆலை நடைபெறுகிறது. சர்க்கரை உற்பத்திக்கு ஏற்ற இடம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ் பள்ளிப் பிரதேசத்தில் நடக்கும் விவகாரங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். அங்கு அட்டுறியங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கின்றன. தயவு செய்து கனம் மந்திரி அவர்கள் அங்கே போய் பார்வைகளை மேற்கொள்ளுவதற்குக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு, இந்தப் பிரதேசத்தில் இவ்வாறு அடியும், குத்தும், கொலையும் நடக்கின்றன. இதுவரை அதிகாரிகள் இதைக் கவனிக்கவேயில்லை. சமீபத்தில்தான் ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் அதிகாரிகளையும் விவசாயிகளையும் கூட்டி வைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நீடிக்க விடாமல் சரிப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று உடனடியாக போசனை செய்ய வேண்டும். இந்தத் தகவல்களுக்கு காரணம் தண்ணீர் பாய்ச்சல்தான். உண்மையில் 1,80,000 ஏக்கர்களுக்கு விடப்பட்ட தண்ணீர் 1,20,000 ஏக்கர்களுக்கு வாய்ப்பெழுந்ததே தவிர மற்றவைகள் வருகின்றன. தினந்தோறும் ஒவ்வொரு இராமத்திலும் தண்ணீர் தகராறு காரணமாக ஒருவருக்கு மொத்தம் சராசரியும் சண்ணையும் தான் நடைபெறுகிறது. விவசாயிகளுக்குள் ஒற்றுமையின்மையால் ஆக்கிவிட்டது. தண்ணீர் காய்க்காலில் வந்ததால் தயாரம், தாய், மகன் என்றாகப் பாராமல், அவர்கள் தாயும், தந்தையும் என்றும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். எனக்கு அவ்வளவாக சரம் கதை தெரியாது. சரம் கதையில், ராவணனுடைய சைன்யத்திலேயே சில பேருக்கு நாமத்தைப் போட்டு அவர்களை ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டதாகக் கதை சொல்லப்படுகிறது. அந்தபோல் இந்தத் தகவல்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் தவறான அடிப்படையே காரணம். இந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் ஒருவரோடு ஒருவர் அடித்துக்கொள்ளாமல் ஒற்றுமையோடு வாழ வசை செய்யவேண்டும். தான் பெற்று வளர்த்த குழந்தை தோயாலும் வறுமையாலும் மெலிந்து சாவதைக்கூட விவசாயி சித்திக்கக் கொண்டு விடுவான். ஆனால் தண்ணீரில்லாமல் பாய் வாடிக்கருவதை சித்திக்கமாட்டான். அதனால்தான் இந்தத் தகவல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தகவல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு எந்த முறையைக் கையாள் வேண்டுமென்பதையும் தான் சொல்ல முடியும். அதாவது, கீழேயிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண்டு போகவேண்டும். ஏறிய இடத்திலே பிரியும் போதும் பிரியு மத தகர் கட்ட வேண்டும். 25 ஏக்கருக்குக் கீழும் கொப்பு வாய்க்கால் வெட்ட நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவேண்டும். இந்தப் பிரதேசத்தில் மின்று வெட்டக்கூடாது என்று வேறு ஒரு சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. இதனால் வேறு வழி தண்ணீருக்கில்லாததால் பாய்ச்சுவதற்கு தண்ணீர் வந்தால்தான் உண்டு. இந்தத் தடை எடுக்கப் படுகின்றன. பகல் இரவு இல்லாமல் ஆண்களும் பெண்களும் தண்ணீர் கட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வேறு புதிய ஆய்வுகள் வருகின்றன. ஆகவே, இது விஷயத்தில் விவசாயிகளிடையே ஒற்றுமை ஏற்படும்பொருட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சும் முறையை மாற்றி அமைப்பதற்கு சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பள்ளிப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் மின்சார வசதி கிடையாது. இது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம். மாதிரிப் பிரதேசத்தில் ஒன்று என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு மின்சார வசதி இல்லாத காரணத்தினால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே மின்சார வசதியை அளித்து வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டிய கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. R. Nallasivam] 15th February 1956]

இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் புதிய வரித் திட்டங்கள் மிகவும் நிறைந்தவை. இந்த வரிக்கு, விவசாய சர்க்காருக்குத் தெரியும் முறையில் ஜனங்கள் பதில் சொல்லப்போகிறார்கள். இந்த மட்டில் பிற்பாக்கான மட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri T. P. ELUMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் 1956-57 வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கின்ற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் தற்போது வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்ததோடு ராஜ்ய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், இயங்குவதற்கு வேண்டிய வேலைகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பல இன்னல்களுக்கிடையே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மந்திரி சபையும் முதன் டிபுட்டி அவர் களும் தயாரித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஏழை மக்களுடைய முன்னேற்றத்தை முன் வைத்தே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது சொல்லாமல் நன்றாக விளங்கக்கூடிய தன்மையில் இருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்வளவு நல்ல திட்டம் நல்ல முறையில் பயன்படவேண்டுமென்றால், குறிப்பாக நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத் திணைக்களம் எல்லா மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் மிக அவசியம் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் நல்ல எண்ணம் மக்களிடையே உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

மக்களிடையே பிரிவினை விஷயத்தில் பல குழப்பமான தொந்தரவுகளைப் பார்த்தோம். மக்களுடைய ஏகோபித்த முறையிலே கூடுமான வரை நம்முடைய மந்திரி சபையும் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இது விஷயமாக பலவிதமான பேச்சுக்கள் நடந்துவருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த தொந்தரவு நீங்கவேண்டுமென்றால் பெருவாரியான மக்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு நாம் இணங்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலைமையில் மந்திரி சபையும் பொது மக்களும் சட்ட சபை மெம்பர்களும் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவதற்கு இந்த விஷயத்தை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதன் டிபுட்டி அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொண்டு, மக்களும் சர்க்காரும் ஒத்துழைத்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் நமக்கு பல அனுகூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திட்டம் நல்ல முறையில் இருந்தாலும் அதே திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னணியில் இருக்கிற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை எந்த முறையில் மக்களிடையே பழக வேண்டும், அவர்கள் கோரிக்கைகளை எப்படி நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற விஷயத்தில் சில முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ரூபாய் 3,000 செலவுக்குப் பட்ட ரோடு வேலைகள் சம்பந்தமாக சுட்டசபை மெம்பர்களை வேலையின் மதிப்பீடு இல்லாமலே ரோடுகள் போடுவதற்கு முயன்றும் செயலிலே இருக்க முடியாது. அப்படி சில ரோடுகள் போடுவதற்கு முயன்றும் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் இல்லவே, அதுபோலவே 90 சத விதிக் முறையில் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பிரதேசத்திற்கு மட்டும் ரோடு போடலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் பல ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று முயற்சித்தேன். முடியவில்லை. காரணம் அதிகாரிகள் பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லி அவைகள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவைகள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பஞ்சாயத்துகளில் அதிக சில நல்ல வேலைகள் நடத்தி இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமம் மாண ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பஞ்சாயத்துக் களில் அதிக வேலைகள் செய்யப்பட்டாலும் மேலும் பஞ்சாயத்துக் களில் எங்கெல்லாம் ரோடுகளும் இதர வேலைகளும் செய்ய வேண்டுமோ

[Sri T. P. Elumalai] [29th February 1956]

அங்கெல்லாம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேலைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, சைதாப்பேட்டை பஞ்சாயத்துகளான தாம்பரம், திருவொற்றியூர், Red Hills போன்ற இடங்களில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் பல வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் திட்ட வேலைகள் மேற்கொள்ளும் அதிகாரிகளிடத்தில் பல நடவடிக்கைகள் சென்று அவர்களிடமிருந்து சங்கடத் திருகிய நிலைமையில்தான் ஒத்துழைப்பு பெறமுடிகிறது. அந்த அளவிற்கு இந்த வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. பஞ்சாயத்து இல்லாத சாதாரண கிராமங்களில் அந்த வாய்ப்பு கிடையாது. இது நீக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு குறிப்பு இருக்க வேண்டும். தேதியை நிர்ணயம் செய்து ரோடுகளுக்கும், மற்ற வேலைகளுக்கும் மனு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி பிறகு எல்லா மனுக்களையும் பரிசீலனை செய்து, எந்தெந்த வேலைகள் எற்றுக் கொள்ளப்பட்டன, நிராகரிக்கப்பட்ட மனுவின் வேலைக்கு எப்படி அணுக வேண்டும் என்பதையும் சொல்லி, எற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மனுவின் வேலைகளே, தாலுக்கா வாரியாகவோ, பிரிக்கா வாரியாகவோ நுவல்கிறால் பொது மக்களுடைய, ! தூண ஒத்துழைப்பை பெறவேண்டு, பாரு பாரு இல்லாத முறையில் பிரித்து வேலைகள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். இது விஷயமாக அவசியம் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன். பஞ்சாயத்துகள் இல்லாத கிராமங்களுக்குத்தான் இந்த வேலைகளில் முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களில் சர்க்கார் நடவடிக்கை அதிகாரிகளிடத்தில் போய்ச் சொன்னால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது திக்கலான விஷயமாக இருக்கின்றது. கிராமங்களில் வேலை நடக்க வேண்டுமானால் உண்மையில் அதற்கு வழிவகுத்து அதன்படி செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்கமுடியும். அந்த விதத்தில் சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நாம் நல்ல சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக நாம் மதுவிலக்கு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அமுல் நடத்தி வருகிறோம். இந்த மதுவிலக்கு சட்டத்திற்கு எவ்வளவொரு இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வசதி குறைவு அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த எந்த விதத்திலும் பரிசீலனை செய்ய தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. மேலும் இப்பொழுது பணஞ்சார் இரக்கி, சர்க்கரை வெல்லம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். அது சரியானபடி நடந்து வருகிறதா என்பதைப் பார்த்துப்போது முக்காலும் இல்லை என்று சொல்லலாம். கூட்டுறவு ரிஜிஸ்தரார் அந்த சங்கம் சரியானபடி நடைபெற்று வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதில் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுவதோடு சட்ட விரோதமான கிசுகல்கள் ஏற்பட்டு கிராம பொது மக்கள் பலர் கிராமங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை வெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் மது விலக்கு சட்டத்திற்கு உதவி செய்கின்றவர்களுக்கு சலுகைகள் கூட்ட வேண்டும். இப்பொழுது போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கடமை என்ன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளும் முறையில் சர்க்கார் சலுகை செய்ய வேண்டும். நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றி கணம் மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தால் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டம் வந்து விட்டால் விவசாயிகளும் நிலம் படைத்தவர்களும் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்தினால் மட்டும் எல்லாம் சரியாக நடந்து விடாது. மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். பூமி தான இயக்கம் இப்பொழுது நம் நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் ஒரு ரிஸர் உதவியாக இருக்கிறார்கள். உண்டையில் பார்த்தால் அதிகப்படியான மெம்பர்கள் பூமி தான இயக்கத்தில் கலந்து கொள்வ

29th February 1956] [Sri T. P. Elumalai]

தாகத் தெரிய வில்லை. சட்டத்தைச் செய்துவிட்டால் எல்லாம் சரியாக நடந்து விரும்பும் என்று சொல்வதற்கு செய்யப்பட்ட சட்டங்கள், சரியாக நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதனால்தான் எல்லாவகைகளுக்கும் இரு சாரருடைய மன மாற்றம் அவசியம் என கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் விடுதலாபாபுவே கால் நட்டயாக இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்கு வரப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது மிராசதாரர்களும் பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போக்கு வரத்து விஷயத்தில் சென்னையில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக அது சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியையும் போக்கு வரத்து டைரெக்டர் தேவசகாயம் அவர்களையும் நாம் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த நிலைமை மாறி இப்பொழுது நன்றாக பஸ்கள் ஓடுவதும், தொழிலாளர்களிடத்தில் நல்ல ஊக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நகரத்தின் போக்கு வரத்தில் பல தொந்தரவுகள் இருந்துவந்தன அதே பஸ்களையும் சிப்பந்திகளையும் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நல்ல முறையில் பஸ் போக்கு வரத்து நடத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு தப்பட்டு வருகிறது. நிர்வாகமும் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் பார்க்கும் போது பெரு மக்கள் அதை பாராட்டுகிறார்கள். அதனால் மந்திரி சபை அந்த நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அதை உடனே செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

சென்னை பஸ் போக்கு வரத்தில் சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் இப்பொழுது வருகிறது. அதனால் அங்கு வேலை செய்து வரும் ஊழியர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் பஸ்களை சுத்தம் செய்கின்றவர்களும் ரிப்பேர் செய்கிறவர்களும், சதா காலங்களிலும் இரவு வேலையை செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இரவு தூக்கம் என்பதே கிடையாது. இரவு பத்து மணிக்குச் சென்று காலை ஆறு மணிக்குத்தான் திரும்பி வருகிறார்கள். இந்த ஏழை தொழிலாளருக்கு தற்காலிக தொழிலாளர் என்பதை மாற்றி, எப்போதும் இருக்கும் இரவு வேலையை மாற்றி விப்ட் முறையை வைத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற 20-ம் தேதி சென்னையில் ஹர்த்தால் நடந்தது. அப்பொழுது போக்கு வரத்து சிப்பந்திகள் அந்த இயக்கத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் வேலை செய்தார்கள். அந்த இயக்கத்தில் அவர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் பஸ் போக்கு வரத்து இல்லாமலேயே செய்து விடலாம். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்ய வில்லை. அங்குள்ள டைரெக்டருடைய வார்த்தைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற அவர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். டைரெக்டரிடத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு ஏற்பட்டிருந்ததால் தான் அவர்கள் அன்று வேலை செய்தார்கள். வேறு யாராவது அன்று டைரெக்டராக இருந்திருந்தால் அன்று பஸ் போக்கு வரத்து நடைபெறாமல் நின்று போயிருக்கும். பல தொந்தரவுக் கிடையே அவர்கள் அன்று பஸ் ஓட்டிச் சென்றார்கள் என்றால் அவர்களுடைய கடமை என்ன வென்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அவர்களுக்கு நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை நன்றாக நடத்துவார்கள். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு ஏற்படும். இதனால், சர்க்கார் போக்கு வரத்து சிப்பந்திகளும், தொழிலாளர்களும், அதிகாரிகளும் சகலமாக பழகி வேலையின் தரத்தை உணர்ந்து வேலை செய்து வந்தால் அந்த இலாகா எவ்வளவோ லாபகரமாக நடக்கும். ஆகையால் இது விஷயமாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சர்க்காரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. P. Elumalai] [29th February 1956]

சுலி விஷயமாக சென்ற வருட வரவு செலவு திட்டத்தில் பேசும்போது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். பெரிய கிராமங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் அதுவும் நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துக் களிலும் உயர்தர பாடசாலைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக திருவொற்றியூரை எடுத்துக் கொண்டால் அதிக ஜனத் தொகை கொண்ட கிராமமாகவும், அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்தாக இருந்தும் அங்கு உயர்தர பாடசாலை இல்லாதது மிகவும் வருந்தக் கூடிய விஷயம். மேலும், அப்பிரதேசத்தில் ஸ்பந்து தொழிறசாலைகள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர் நிறைந்த இடம். ஆகவே இங்கு எப்படியாவது ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்த அங்கு இருக்கும் பெரியோர்களும், நானும் முயற்சித்து வருகின்றோம். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய தொகை அங்கு வசூலிக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அங்கு இருக்கும் மக்களுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கின்றது. பணமோ, சொத்தோ, படைத்தவர், ஒரே ஒருவரை தவிர வேறு யாரும் கிடையாது என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். இதனால்தான் பணம் வசூலித்துக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். ஆகவே, சர்க்கார் இந்த பிரதேச ஏழை மக்களுக்கு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையில் பணம் தந்து திருவொற்றியூரில் ஹைஸ்கூலை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். நாங்களும் கூடுமான வரை அங்குள்ள மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை வசூலிக்க முடியுமோ அதை வசூலிக்கிறோம். பாக்சியை 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகையில் எடுத்து, பாடசாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் திருவொற்றியூரிலுள்ள தொழிலாளி மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். பணம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த அசெய்ததை, நிறுத்திவிட முடியாது. அங்கு பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அவசியம் உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மதுவிலக்கு விஷயத்தில் சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கு இருக்கின்ற நாம் சட்ட சபை மெம்பர்களாக இருப்பதால் ரூபாய் 150 அலவன்ஸ் வாங்கி வருகிறோம். மேலும், எந்த வித ஊதியம் இல்லாமல் என்னை போன்றவர்கள் மது விலக்கு ஊதியம் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கின்றோம். எங்களை போலீஸ்காரனாக சேர்த்துக் கொண்டு போலீஸ் அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள், சம்பளம் தேவையில்லை, அதிகாரத்தை மட்டும் கொடுத்தால் போதும். இந்த திட்டத்தை சரியானபடி நடத்திக் காண்பிக்கிறோம். நல்ல முறையில் நடத்திக் காண்பிப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த மாதிரியே ஒவ்வொரு சட்ட சபை மெம்பர்களும் ஐல்லா போர்டு மெம்பர்களும் பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் பலர் வர தயாராக இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள் தேர்தல் காலங்களில் மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். இந்த வேலையில் நாங்கள் நன்றாக போலீசுக்கு உதவியாக இருந்து, மதுவிலக்கு சட்டத்தை காப்பாற்றுவோம் என்று உறுதி கூறுகிறேன். இதைப்பற்றி சொல்லும்போது சர்க்கார் பேரில் குறைபாடுகள் சொல்லவில்லை. அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிர்வாகக் குறைவினால்தான் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடக்கின்றன. உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல விதமாக உழைப்பதற்கு சர்க்காரும் பதலியில் இருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு உடைந்தையாகவும் உதவியாகவும் இருக்கவேண்டும். சென்னை போக்கு வரத்தை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால், சர்க்கார் மதுவிலக்கு சட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1 p.m. *Sri P. VENKATESHA SHOLAGAR: கனம் உபசபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்டை பேச்சில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு செய்த உதவிகளை எல்லாம் பற்றி முதலியனையே குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் ஏற்பட்ட கோரப் புயலால்

29th February 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக உடனடியாக சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, ஜனங்கள் பக்கத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி இவை எல்லாம் கஷ்டம் அடைந்த மக்களுக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது என்றாலும், இன்னும் அவர்களுடைய கஷ்டநஷ்டங்கள் எல்லாம் தீர்வதற்கான உதவிகள் எடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் பல கிராமங்களில் விவசாயிகள் இவ்வாண்டு எப்படி சாகுபடியை நடத்தப்போகிறோம் என்று கவங்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இழந்து போன வீடுகளை எல்லாம் எப்படி கட்டுவது என்று தெரியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயிரிட்டிருந்த தென்னை மரம், வாழை மரம் எல்லாம் அடியோடு சில கிராமங்களில் சகல மகசூலும் அழிந்துபோய்விட்டது. ஒரு வருஷம் வெள்ளம் வரும். அடுத்த வருஷம் புயல் வரும். ஆனால் இவ்வாண்டு வெள்ளமும் புயலும் சேர்ந்து கொண்டு மக்களுக்குச் சொல்லொணாத கஷ்ட நஷ்டங்களை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அதனால் பல கிராமங்களில் அறவே வீடு இழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகம். அறவே வீடு இழந்தவர்களுக்கு திரும்பவும் வீட்டைக் கட்டிக் கொள்ள சர்க்கார் அதிகமாக மூப்பது ரூபாய்தான் கொடுத்தார்கள். அப்படி எல்லோருக்கும் அந்தப் பணம் சரிவரக் கொடுக்கப்படவில்லை.

ஒருவருடைய மனையில் ஒருவர் ஒட்டு வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். ஏதோ அவருடைய அப்பா காலத்தில் அந்த ஒட்டு வீடு கட்டப்பட்டதாக இருந்தாலும் இவர் இன்றைக்கு உழைத்துத்தான் அன்றாடம் சாப்பிடும் கூலியாக இருப்பார். இவர் ஒட்டு மனை உடையவர் என்பதற்காக, இவர் வீடு இடிந்து விழுந்து போனாலும், அதனைத் திரும்பக் கட்டிக் கொள்ள இந்தக் குறைந்தபட்ச மூப்பது ரூபாய் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் இந்தக் குறைந்தபட்ச மூப்பது ரூபாய் மேலே லோனுக்கு அபீன் செய்தால் சாங்குன் போர்டு மெம்பரைக் கேட்டதற்கு மேலே லோனுக்கு அபீன் செய்விட்டார்கள். மேலே பண்ணுகிறோம் என்று அப்போது சொல்லிவிட்டார்கள். மேலே லோனுக்கு எழுதிய காலத்தில் அந்த வீட்டின் மனை அவருக்கு சொந்த மிருந்தால் லோன் கொடுக்க முடியும் சொந்தமில்லாதவிடமில் தர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். யாருக்கு அடி மனையும் சொந்தமாக இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் லோன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அது மாதிரியாகச் சட்டத்தில் இருந்தாலும், சந்தர்ப்பத்தை சொல்கிறார்கள். அது மாதிரியாகச் சட்டத்தில் இருந்தாலும், உதவி செய்ய யும், கஷ்ட நஷ்டங்களையும், அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டிய நியாயத்தையும் கருதியாவது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். சட்டம் நாம் செய்வதுதான். அது இடங்கொடுக்காது என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது. சட்டத்தையே திருத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய ஆங்காங்கே முதலில் ஜனங்களாலேயே கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. இந்தக் கமிட்டிகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமான நன்மையைச் செய்திருக்க முடியும். மன்றாக்குடியில் புயல் நிவாரண தாலுக்கா கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. பெயர்களை எல்லாம் எழுதிக்கொண்டு போனார்களே தவிர கப்பல்து. இன்று வரையில் ஒரு தடவை கூட அந்தக் கமிட்டியைக் கூட்டி கலந்து இன்று வரையில் ஒரு தடவை கூட அந்தக் கமிட்டியைக் கூட்டி கலந்து ஆலோசித்தது கிடையாது. அங்கு வந்திருக்கிற சாமான்களை எல்லாம் அதிகாரிகளின் பார்வையிலேயே வினியோகிக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் பலவிதமான நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்யமுடியவில்லை. பல மந்திரிகள் வந்ததினால் நன்மை ஏற்பட்டது என்று சொன்னாலும்கூட மந்திரிகள் போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரிகளும் ஜீப் காரி மந்திரிகள் போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரிகளும் எந்த விதமான காரியாலையே பின்னால் போனதின் காரணமாக எந்த விதமான காரியத்தையும் அவர்களால் சரியாய் செய்யமுடியாது போய்விட்டது. அதை என்னுடைய பார்த்தேன். மன்றாக்குடியில் இருந்து முத்துப்பேட்டை அனுபவத்தில் பார்க்கிறேன். அது 22 மைல் நீளம். இடையில் வரைக்கும் ஒரு ரோடு இருக்கிறது. அது 22 மைல் நீளம். இடையில் பதினாறு மைல் நீளம், 5 மைல் அகலத்திற்கு வெள்ளத்தினால் தண்ணீர் பாலியிருந்தது. ஆற்றுக்கு கிழக்கே பார்த்தாலும் ஒரே வெள்ளக்காடு. மேற்கே பார்த்தாலும் ஒரே வெள்ளக்காடு. இவற்றின் இடையில் போக்குவரத்தே இல்லை. இந்த இரண்டு பக்கத்திலும் ஒரு சமுத்திரமாக இருந்தது. முத்துப்பேட்டையிலிருந்து வரவும் முடியாது. இங்கு இருந்தது முத்துப் பேட்டைக்கு போகவும் முடியாது. அந்த இடங்களிலே பாதிக்கப்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [29th February 1956]

பட்டவர்களுக்கு உதவிசெய்ய ஜீப் காரிலே தான் போக முடியும்; சாதாரண காரிலே போக முடியாது. யாரிடமும் ஜீப் காரும் கிடையாது. கலெக்டரிடம் போய் ஜீப் கார் கேட்டதற்கு எங்களுக்கு 7-ந் தேதி தான் கிடைத்தது. இந்த ஏழு நாள் வரையிலும் அந்தப் பிரதேசத்தில் எந்த விதமான உதவியும் செய்யமுடியாது போய்விட்டது. எல்லா ஜீப் கார்களும் மர்திரிகள் போகும் இடங்களுக்கு எல்லாம் அதிகாரிகளைக் கூட்டு கொண்டு பின்னே போய்க் கொண்டிருந்தன. காலாகாலத்தில் இதனால் அந்தப் பிரதேசத்தில் எந்தவிதமான உதவியும் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதல் தேதியிலிருந்து 7-ம் தேதிவரையில் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு எந்த மர்திரியும் வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மர்திரி போகும் இடங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பெட்டி கலெக்டர் மர்திரம் வர்தால் போதுமானது. வேறு எந்த அதிகாரியும் வரவேண்டியதில்லை என்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருந்தது.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : முதல் தேதியிலிருந்து 7-ம் தேதி வரையில் எந்த மர்திரியும் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு வரவில்லை என்றாலும் கூட நாங்கள் ஜீப் கார் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கலெக்டர் அவர்கள் 7-ம் தேதி தான் ஜீப் கார் அனுப்பி வைத்தார்கள். இந்த 7 நாள் வரையிலும் அந்தப் பிரதேசத்தை ஆகாய விமானத்திலிருந்து தான் பார்க்கலாமே தவிர, உள்ளே போய் பார்க்க முடியாதபடி வெள்ளம் ஒரே சமுத்திரமாக இருந்தது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேட்டவுடன் கொடுப்பதற்குப் போதுமான ஜீப் கார்கள் அவர்களிடம் இல்லை.

1-10
p.m.

*** SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :** அப்படி யிருந்துகூட ஏழு நாட்கள், கழித்துத்தான் ஜீப்பை அனுப்பினார்கள். அந்த ஜீப்பு கூட ஸெல்-ஸ்டார்டிங் உடையதல்ல. கிராமங்களுக்குப் போய் சேவை செய்வதற்கு ஜீப் கிடைக்க வில்லை என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். ஹெட்குவார்ட்டர்விலுள்ள இரண்டு மூன்று ஜீப்புகள் எடுத்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஜீப்புகள் மர்திரிகளின் பின்னால் போனதை நிச்சயமாக நான் பார்த்தேன். கனம் மர்திரி ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் கூட ஜீப் கார்கள் வரவேண்டாமென்று திருத்தரைப் பூண்டியில் சொல்லி உள்ளார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜீப் -வந்ததைப் பார்த்ததான் அதை அங்கேயே நிறுத்தி விடுவது அந்த இடத்திலேயே உத்தரவு போட்டு விட்டேன். மர்திரிகள் பின்னால் ஜீப்புகள் போகக்கூடா தென்றும் உத்தரவு போட்டு கலெக்டருக்கும் அந்த உத்தரவை அனுப்பி யிருக்கிறோம்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : மர்திரிகள் சுற்றுப் பிர யானம் செய்யும்போதெல்லாம் அவர்கள் பின்னாலேயே ஜீப்புகள் செல்வது வழக்கமாக இருந்தவந்திருக்கிறதென்பதை கனம் மர்திரி அவர்கள் உத் தரவு பிறப்பித்ததிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம் என்று மட்டும் இந்த சபுபத்தில் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக நாங்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சபை முன்பாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதாவது, விவசாயிகளுக்குத் தக்காலிக் கடன் கொடுக்கும் விஷயம் விவசாய இலாகாவிலிருந்து மாற்றப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். அதை மதித்து ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு அந்த வேலையை மாற்றினதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குச் செலகரியமாக கடன் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான காரியங்களில் நாங்கள் உண்மையிலேயே கஷ்டப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லிவருகிறோம். இந்த மாதிரி யாகவே அவைகளில் அதிகாரிகள் கவனம்செலுத்தவேண்டுமென்பதற்குத் தக்கவகையாக முறையீடு.

[29th February 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சில தாலுகாக்களிலே சரியாய் நடப்பதில்லை. ஜில்லா பிளானிங் கமிட்டி எப்படித் திட்டங்களை வகுக்கிறார்களோ, அதைப்போல தாலுகா கமிட்டிகள் வகுக்க வேண்டும். அதே மாதிரி ஜில்லாவில் நடக்க வேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி ஜில்லா கமிட்டி திட்டமிடவேண்டும். தாலுகாவாரியாகச் சென்று, அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள ஜனங்கள் அங்கு என்னென்ன அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டு வருவதற்கு இயலும் என்பதைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு, அங்குள்ள பொதுஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனித்து, தாசில்தாரருடைய ஆலோசனையையும் கேட்டு, திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றினால், தாலுகா வாரியாக அபிவிருத்தி வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அப்படியில்லாமல் ஏதோ அதிகாரிகள் நினைத்தால் செய்வது, நினைக்கவில்லையானால் செய்வதில்லை என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

புயல் நிவாரணத்திற்காக அனுப்பப்பட்ட சாமான்கள் இன்னும் விநியோகம் ஆகாமல் இருக்கின்றன. பால், துணி, எண்ணெய், நெய் முதலிய உணவுப் பண்டங்கள் அவ்வப்போது மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. ஜனப் பிரதிநிதிகள் மூலமாக மேற்படி சாமான்கள் கொடுக்கப் படுவதாக இல்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக உத்தரவு போட்டால் கிராமாதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் ஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு மலியும் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. அடுத்தடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்டலாம் என்ற உத்தேசத்தில் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் 1-13
அவர்களே, 1954-57-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நிலையிலே இதைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்றால், இது மிகவும் சரித்திரப்பிரசித்த பெற்ற பட்ஜெட் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஏனென்றால், நாம் சதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை முடித்திருக்கும்படியான தருவாயிலிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை 1956-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். இரு கணக்குக்கும் இடையே போடப்பட்ட உறுதியான பாலம் தான் இந்த பட்ஜெட் என்றால் அது மிகவும் பொருத்தம்.

இதிலே அநேக குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை, மக்களுடைய பொருளாதாரம், வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்றும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே பட்ஜெட்டினுடைய பலன்களை யார் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? பொதுமக்களுக்கு பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்படவேண்டுமென்பதற்காகவும் தான் பல பல திட்டங்கள் சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் அதற்கேற்ற வழிமுறைகள் காணப்படுகின்றன என்பதைப் பரிசீலனை செய்யாமல் சொல்கிறார்கள் என்று தான் நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமுதாய தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எவ்வளவு தூரம் உயர்த்துவதற்கு வழிசெய்கிறது என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இம் மாதிரி திட்டங்களை மக்கள் வெகு உற்சாகமாக வரவேற்கிறார்கள். அவர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். சமீபத்தில், சென்ற மாதம் பத்திரிகை நிருபர்கள், கோவை ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கு நடந்த வேலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இப்படிப் புட்ட திட்டங்கள் எங்கெங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் ஏதோ வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. கிராமங்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

[Sri P. G. Karuthiruman] [29th February 1956]

தோல்வியுற்றதாகப் புகார் சொல்வதைத் தவிர வேறில்லை. கிராமங்களைப் பொருத்தவரையில் அநேக கிராமங்கள் நன்மையடைந்திருக்கின்றன. நகரப்புரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு செய்யப்படும் வசதிகளை இனி கிராமப் புரங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் கிராம மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பலன் அளிக்கிறது என்பதற்கு இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதியைக்கொண்டே நாம் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். பணத்தைப் பற்றி எந்த விதமான கஷ்டமும் கிடையாது. ஆனால், எப்படி எந்த முறையிலே நடத்துகிறார்கள் என்பது தான் முக்கியமான விஷயம். எந்த இடங்களிலே அதிகாரிகளெல்லாம் உற்சாகத்தோடு, தேச நலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு காரியங்களைச் செய்கிறார்களோ, எந்த இடங்களில் பொது மக்கள் உற்சாகத்தோடு ஒத்துழைக்க முன் வருகிறார்களோ, எங்கெல்லாம் பொது ஜனப் பிரதி நிதிகள், குறை சொல்வதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், மக்களிடையே உற்சாகத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் வேலை வெற்றிகரமாக நடந்து வருகின்றது. அங்கெல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிந்திருக்கிறது. ஆனால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கு இருக்கிறதென்றால், படித்த ஒரு சிலர் கல் லாரிகளிலிருந்தும், உயர்தரப்பள்ளிகளிலிருந்தும் வெளி வந்தவுடனேயே தங்களுக்கு சர்க்கார் உத்யோகம் கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்யோகம் கிடைத்தால்தான் போவோம், வேறு வேலைகளுக்குப் போகமாட்டோம் என்ற மனப்பான்மை படித்தவர்களிடையே இருக்கிற இடங்களெல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னை கிராமத்திலே இருக்கிறது. மற்ற தேசங்களில் நிலைமை இப்படியல்ல. அங்கு படித்தவர்களில் 80 சத விசதத்தினர் இருந்தாலுங்கூட சர்க்கார் உத்யோகத்தைத் தவிர பாக்கி தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அங்கெல்லாம் இடம் பிரச்னை இவ்வளவாக இல்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னை என்று சொல்வதைவிட வேலை செய்யாத திண்டாட்டப் பிரச்னை என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ்பாவனி திட்டத்தின் மூலம் இரண்டு லட்சம் 17 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் ஏராளமான பேர்கள் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கியிருக்கிற தென்று சொல்லலாம். படித்தவர்களும் அம்மாதிரி திட்டங்களில் வேலை செய்தால் பிரச்னை இருக்காது. வேலை செய்யாத திண்டாட்டமே தவிர, வேலையில்லாத திண்டாட்டமென்று சொல்லமுடியாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டாயிரம் கோடியும், இரண்டாவது திட்டத்தில் ஏழாயிரம் கோடியும் செலவிடப்பட்டு அநேக திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பொதுமக்கள் உழைப்பதற்குப் பெருவாரியாக முன்வந்தால்தான் தேசத்தில் செல்வம் பெருகும், பொதுமக்களின் செல்வாரம் பெருகும், அப்பொழுது தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே மிகவும் முக்கியமான உயிர் எண்ணெயென்றால் இது வரை இருக்கும்படியான பட்ஜெட்டுகளிலே எல்லாம் கிராம அபிவிருத்தி வேலையைப் பற்றியெல்லாம் மிகவும் மேல்வாரியாக குறிப்பிடப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டிலே கிராமத்திலே செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளுக்கு, தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே ஆக்கமும் ஊக்கமும் கிடைத்திருக்கிறதென்பதையும் முக்கியமாகக் காண நான் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறேன்.

அந்தத் திட்டங்கள் மக்களிடத்திலே எவ்வளவு செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதென்பதையும், மக்கள் எவ்வளவு தூரம் புரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எங்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகளெல்லாம் தீர்ந்து இன்னும் மக்களிடத்திலே உற்சாகம் ஏற்பட்டு புதுத்திட்டங்களை வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் போன பட்ஜெட்டிலே பார்த்தோம். தனி மான்யம் ஒதுக்கப்பட்டதோடு மாதிரமல்லாமல் மக்களுடைய நலனுக்காக மீண்டும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 28 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான்

29th February 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

சர்க்கார் கிராம மக்களுடைய நலனுக்காக, கிராம மக்களிடையே நல்வாழ்வு ஏற்படுத்துவதற்கு போட்டிருக்கும் திட்டங்களை கிராம மக்கள் பரிபூரணமாக வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தேசத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான, முதுகு எலும்பு போன்ற காலநடைச் செல்வத்தின் அபிவிருத்தியைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டது பாராட்டத்தகுந்தது. பல சமயங்களில் காலநடைச் செல்வத்தைப்பற்றி பேசி இருந்தாலுங்கூட, காலநடைச் செல்வத்தின் வளர்ச்சியில் இன்னும் சிரத்தையோடு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொலி காளைகளின் அபிவிருத்தி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பசுமாடுகளின் அபிவிருத்தியும் பால் பண்ணை நிறுவனங்கள் மூலம் வற்படும் இதைல்லாம் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்கள். ஆனால் பொலி காளை இதைல்லாம் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்கள் எவ்வளவு அவசியமோ அதைப் பால் சினையாக உள்ள பசுமாடுகளின் பராமரிப்புக்கும் பிரத்தியேக கவனம் போல் சினையாக அவசியம். பசுமாடுகள் சினையாக இருக்கும்போது அவை களுக்குப் போஷாக்கு அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அப்பொழுதுதான் அவைகள் நல்ல கன்றுகளை ஈனுவதற்கு இயலும். ஆகவே, நல்ல ஜாதிப் பசுக்கள் சினையாக இருக்கும்போது அவைகளின் பராமரிப்புக்கு தாராளமாக மான்யம் கொடுக்கப்படவேண்டும். பெருவி காளைகள், சேங்கன்றுகள் இவைகளைக் கவனிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கிடாரி கன்றுகளின் பராமரிப்புக்கும் நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்தியில் முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட அளவை அடைந்துவிட்டோம். அதாவது quantity அளவிலே லட்சியத்தை அடைந்துவிட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (quality) தரத்தில் கவனம் செலுத்தி, அதை உயர்த்துவதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். அளவிலே நாம் பெருகிவிட்டாலுங்கூட, தரத்திலே உயரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் முழுப் பலனையும் அடைவதற்கு முடியும். ஆகவே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சிறந்த உரம், சிறந்த வித்து இவைகளைத் தயாரித்து விநியோகம் செய்வதற்கான திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்ற இருப்பது திருப்திகரமான அம்சமாக இருக்கிறது.

மின்சார திட்டங்களைப்பற்றி மிகவும் அதிகமாக இந்த வருஷத்திலே 13 கோடி ரூபாய்க்கு மூலதனச் செலவுக்காகவும் விஸ்தரிப்பதற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 11 கோடி ரூபாய் செலவில் 600 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், மின்சார இலாகா இப்பொழுது நன்றாகவே செய்கொண்டு வருகிறது. எந்தெந்த இடத்தில் விஸ்தரிப்பு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சுறுசுறுப்பாக வேலை நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. 600 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதோடு மட்டுமல்ல, 6,000 கிராமங்களுக்கு பம்பு செட்டுகளைப் பொறுத்தி நடத்துவதற்கு விசை மின்சாரம் அளிப்பதன் மூலமாக பாசன வசதி அதிகரிக்கப்படுகிறது என்பது மறுக்க முடியாத விஷயம். பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதோடு சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு வழி செய்தாகவேண்டும்.

பிரசவ விடுதிகள், ஷேட்கள், ஸென்டர்கள் இவைகளெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தில் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன.

நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால் அத்திட்டங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்தால்தான் நலமென்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக 140 பிரசவ விடுதிகளுக்குத் திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு, பிறகு மருத்துவசிகளுக்கு வருடத்திற்கு 15 பேர்களுக்கு மட்டும் பயிற்சி அளிக்க வேறிடத்தில் திட்டம் இருந்தால், போட்ட திட்டங்கள் சரிவர நடக்காது. ஆகையால் தேவைக்குமேல் அதிகமான நபர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தால்தான் திட்டங்கள் வெற்றிபெற ஏது வாகும்.

A-11

[Sri P. G. Karuthiruman] [29th February 1956]

மின்சார பம்பு செட்டுகள் கிடைப்பது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. வெளி நாடுகளிலிருந்து வேண்டிய அளவு மோட்டார்கள் வாங்குவதற்கு, வெளி நாட்டு இறக்குமதி கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உள்நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு இவைகள் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவைகளை கம்பெனியில் வாங்குவதாக இருந்தால், தேவைக்குமேல் பம்பு செட்டுகள் மார்க்கெட்டில் இருப்பதற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தினால், போட்டா போட்டியில் ஜனங்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். மின்சார செலவிற்காக 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இந்த பணத்திலிருந்து தேவையான மோட்டார்கள் வாங்கி, விவசாயிகளிடத்தில் முதலில் பாதி பணத்தை வசூலித்து, பிறகு இரண்டு மூன்று வருஷத்தில் மாதாமாதமாக பல தவணைகளில் (இன்ஸ்டால்மென்டாக) அவர்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த திட்டத்தில் 2 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளை விநியோகித்து அவர்களிடமிருந்து பகுதி பகுதியாக வசூலித்து வந்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

வெளிநாட்டிலிருந்து மோட்டார்கள் இறக்குமதிக்கு தடை இருப்பதின் காரணமாக உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் மோட்டார்கள் விலை ஏறியதோடு நிலலாமல், switch, starter முதலியவைகளின் விலைகள் பெருவாரியாக ஏறிவிட்டன. இந்த நிலைமையை சமாளிக்க சர்க்கார் உடனடியாக மின்சார மோட்டார்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி குடிதண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் மூன்று வசதிகள் செய்யுமா கொடுத்திருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் திட்டம் மிகவும் நல்ல ஏற்பாட்டில் நடந்துவருகிறது. ஜனங்கள் பரிசுரமாக உபயோகித்து வருகிறார்கள். சாதாரணமாக விலைநிரப்பு திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம். சர்க்கார் அதிகாரிகள், பொது மக்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் இந்த திட்டமும் சிறந்த முறையில் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கிழப்பொலியிலுள்ள பிரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஜனங்களுக்கு அதிகமான நலையை செய்ய வேண்டுமானால் வேறு வரி விதிப்பு முறைகளைக் கையாண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் இருக்கும்படியான சில கஷ்டம் என்னவென்றால் 2 லட்சம் 16 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒவ்வொரு அதிகாரியிடம் போகவேண்டியிருக்கிறது. பத்து பத்து ஆயிரம் ஏக்கர் பகுதியைப் பிரித்து ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் எல்லாவிதமான பொறுப்புகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரெவினியூ தரவிலைதான் என்றும், கடன் கொடுப்பதற்கு ஒரு தரவிலைதான் என்றும், அறிவித்ததி அதிகாரி என்றும் தனித் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் எல்லா வேலைகளும் ஒருவரிடே இருந்தால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த முறையில் காரியங்களை செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான பல திட்டங்களில் சென்ற வருஷம் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. வருஷ முதலில் செலவழிக்கப்படாமலும் ஆனால் வருஷ கடைசியில் ஏராளமான பணம் செலவழிக்கப்படுகின்றன. இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், பரிட்சைக்குப் படிக்கும் பிள்ளைகள் பரிட்சை நடப்பதற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக பரிட்சைக்குத் தயார் செய்வதுபோல் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக சர்க்காரிலுள்ள திட்டங்களெல்லாம், எப்பால் மாதத்திலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வரையில் பணம் அதிகம் செலவழிக்கப்படாமல், ஜனவரியில் ஆரம்பித்து மார்ச்சு 31-ம் தேதிக்குள் பெருவாரியான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது சர்க்கார் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் தெரியும். முதல் 6 மாதங்களிலே எவ்வளவு பணம் செல

29th February 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

வழிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பாங்கி களிலும் கூட 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குகளை தயாரிப்பதுபோல், எப்பால் மாதத்திலிருந்து செப்டம்பர் மாதத்திற்குள், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பாதி பணமாவது செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜனநாயக கொள்கைப்படி சாதாரணமாக மந்திரிகள்தான் அறிக்கை வெளியிடவேண்டும். சாதாரணமாக மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய மந்திரிகள் தான் பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிந்துகொள்வதற்கு அறிக்கையோ, தங்களுடைய கருத்தையோ வெளியிடுவார்கள். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் உயர்தர அதிகாரிகளும் கூட சில சர்ச்சைக்குரிய விஷயங்களை எல்லாம் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும்போது சர்க்கார் கொள்கைகளை அதிகார பூர்வமாக தெரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறார்கள் என்பது அல்ல. அவர்களுடைய சொந்த கருத்துகள் என்ன என்பது தெரிந்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. நிர்வாகத்தில் சம்பந்தம் இல்லாத வேறு பொது விஷயங்களைப்பற்றி பேசுவதில் ஆட்சேபம் கிடையாது. ஆனால் அமைச்சர்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்வது அவ்வளவு பொறுத்தமான காரியம் அல்ல. களை அதிகாரிகள் செய்வது அவ்வளவு பொறுத்தமான காரியம் அல்ல. அவசியமற்ற காரியங்களைப் பேசும், அல்லது அறிக்கைகள் விடுக்கும் அதிகாரி அவசியமற்ற காரியங்களைப் பேசும், அல்லது அறிக்கைகள் விடுக்கும் அதிகாரி கள்மீது சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் மிக நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியாக பேசுவது கண்டிக்கத்தக்க விஷயம். நிர்வாகத்தைப்பற்றியோ அரசாங்க காரியங்களைப்பற்றியோ கட்சி சம்பந்தப்பட்டவை பற்றியோ, சர்க்கார் நடத்தும்படியான முறைகள் பற்றியோ பேசுவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டு வேலை செய்தாலும்கூட எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லாவிட்டால் நல்ல முறையிலே எதுவும் நடைபெறாது.

கவிச சகரவர்த்தி கம்பரகூட

கலம் சுரக்கும் நிதியம், கணக்கிலா
நிலம் சுரக்கும் நிறைவளம் நன்மணிப்
பிலம் சுரக்கும், பெருதற்கு அரியநன்
குலம் சுரக்கும், ஒழுக்கம் குடியெலாம்.

சர்க்கார் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து பெரிய பெரிய திட்டங்கள் செய்துவிடலாம். பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களும், நெய்வேலி போன்ற சுரங்க வேலைத் திட்டம் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்துவிடலாம். எல்லாவற்றிற்கும் பெருதற்கரிய தேசிய ஒழுக்கம் மிகமிக அவசியம். சர்க்கார் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, தேசிய வாதி அவசியம். சர்க்கார் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஒழுக்கத்தைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். அதை நாம் கடைபிடித்தால் திட்டங்களே வெற்றி பெற முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பமளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: 'The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 217, Home, dated 20th January 1956, exempting from payment of tax a jeep belonging to a Technical Co-operation Mission personnel.

[29th February 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 3178 asked by Sri K. C. Gopalan Unni at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th February 1956, page 187 supra.]

This Government nominated Sri Musiri Subramania Iyer, Principal, Central College of Karnataka Music, Madras, in his official capacity as the representative of this State on the General Council of the Sangeet Natak Akadami, Sri N. D. Govindaraj as the representative of this State on the General Council of the Lalit Kala Akadami, the Minister for Finance and Education as the representative of this State on the General Council of the Sahitya Academy. The names of persons recommended by this Government for nomination by the Government of India in the General Councils of the Sangeet Natak Akadami, Lalit Kala Akadami and Sahitya Academy are as follows:—

I

Sangeet Natak Akadami.

- 1 Sri Ariyakudi Ramanuja Iyengar.
- 2 Sri Karaikudi Samba Siva Iyer.
- 3 Srimathi Subbulakshmi.

II

Lalit Kala Akadami.

- 1 Sri D. P. Roy Chowdhury.
- 2 Sri K. C. S. Panikkar.
- 3 Sri S. Dhanapal.
- 4 Sri V. D. Govindaraj.
- 5 Sri P. L. Narasimha Moorthi.
- 6 Sri K. Srinivasulu.
- 7 Sri C. D. Paulraj.

III

Sahitya Academy.

- 1 Sri C. Rajagopalachariar (Tamil).
- 2 Sri Pinjali Lakshmikantham (Telugu).
- 3 Sri Masti Venkatesa Iyengar (Kannada).
- 4 Sri K. M. Kunhikrishna Nair (Malayalam).
- 5 Mahamahopadhyaya Sri K. S. Krishnamurthi (Sanskrit).
- 6 Sri V. Raghavan (Representative of the University of Madras).
- 7 Sri K. V. Gopalaswami (Representative of the University of Andhra).
- 8 Dr. A. Chidambaranatha Chettiar (Representative of the University of Annamalai).
- 9 Sri K. K. Ramakoteswara Rao (suggested for nomination by the Government of India).

[29th February 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 3191 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th February 1956, page 200 supra.]

Main resolutions passed at the Thirty-third State Conference of the Non-Gazetted Government Officers' Association at Cuddalore on 22nd May 1955.

General conditions of service.—(i) Whereas the financial consideration alone has been standing in the way of the State Government in granting pay scales and allowances, etc., to their employees on a par with the employees of the Government of India and whereas the demand for such parity by the non-gazetted officers has been accepted as reasonable now, therefore, it is hereby resolved to request the State Government to permit this Association to place its case in the hands of the M.Ps. like Dr. A. Krishnaswamy and others elected from this State so that they may take this question with the Government of India in the Union Parliament.

(ii) Resolved to request the Government to issue early orders merging the existing dearness allowance with pay, particularly in view of the fact that there will not be any large immediate financial commitment to Government.

(iii) Whereas there is no member at present in the State Legislature to effectively voice the case of the Services, particularly that of the Subordinate Services, it is hereby resolved to request the Government to recommend to the Government of India to create a separate Constituency in the Legislative Council for a representative to be elected by the Civil Services on the analogy of the representation given to the "Teachers", "Graduates", "Artists", etc.

2. *Personal files.*—Whereas the present system of maintaining personal files is not foolproof in that it allows ample scope for unscrupulous officers to damn even innocent and efficient subordinates so damned to prove their worth and innocence as even adverse remarks are not communicated in spite of clear and specific instructions issued by Government, it is hereby resolved to request the Government to abolish the existing system and replace it by a direct rating system.

3. *Conduct rules.*—Whereas some of the existing sections of the Government Servants' Conduct Rules are irritating and even repugnant to the fundamental rights given in the Constitution, this Conference resolves to request the Government to appoint a non-official Committee presided over by a High Court Judge with due representation to the Service Associations to enquire into and revise the Government Servants' Conduct Rules.

4. *Housing.*—(i) Resolved to request the Government to take early steps to draw a comprehensive scheme for housing the entire non-gazetted officers of the State, if necessary, with the aid of subsidies of Government of India on the lines of the subsidies for

[29th February 1956]

industrial housing schemes, and as a first move in this direction, to start by providing houses immediately in the City and other industrial towns.

(ii) Resolved to request the Government to raise the house-rent allowance in all the taluk and sub-taluk centres when there is difficulty to obtain houses on a par with the house-rent allowance allowed at the district headquarters.

5. *Educational concession.*—This conference requests the Government to extend the scope of the educational concessions as detailed under :—

(a) To grant full-fee concession to children of non-gazetted officers for high school courses and higher studies in both Arts and Professional colleges ; and

(b) To relax rules regarding admission to colleges, so as to enable a Government servant to admit his children qualified for higher studies in the colleges situated in the station (irrespective of the marks obtained by the candidate).

6. *Leave Rules.*—This Conference requests that the existing Madras Leave Rules may be replaced by the leave rules under the Fundamental Rules.

7. *Pension and Contributory Provident-Pension Fund.*—This Conference resolves to request the Government again—

(a) to take into account the full average emoluments of a Government servant at the time of his retirement for purpose of calculation of quantum of pension in lieu of the present restricted portion ;

(b) to enhance the rate of Government contribution to the Contributory Provident-Pension Fund from Re. 0-0-8 per rupee to Re. 0-1-0 or 8½ per cent as is legitimately due after reserving 8½ per cent for pension ;

(c) to extend the benefits of the Contributory Provident-Pension Fund to persons who have put in more than ten years of service, and who opt to come under the scheme ; and

(d) to request the Government to arrange for the opening of pass-books for General Provident Fund and Contributory Provident-Pension Fund contribution by the pay disbursing officers as no check of the correctness of the accumulations is possible in the existing procedure against the credits communicated to the subscribers and as the reconciliation takes a very long time.

8. *Recruitment, probation, promotions, etc.*—(i) Resolved that the pay of attenders of the General Subordinate Service be revised from Rs. 24—35 to at least Rs. 35—50 so that it may be consistent with the revision of pay scales of other subordinates ordered in G.O. No. 78, Finance, dated 6th February 1947.

(ii) Resolved that the attenders who were promoted as clerks and remain as officiating clerks for more than two years be regularly absorbed in the category of clerks if they are qualified for the same and their services dealt with accordingly thereafter.

[29th February 1956]

(iii) Resolved to request the Government that the emergency clerks who have been serving for more than two years continuously in any Government department may be regularized and till such time as they are regularized they may be retained in service.

(iv) Resolved to request the Government to issue directives to the officers concerned to avoid as far as possible the transfers of subordinate, ministerial and last grade staff to distant places outside the district in which they serve with a view to economy in Government expenditure on account of travelling allowance as well as to mitigate the very great hardship felt by the Government servants on account of such transfers.

(v) Whereas the Government have reduced the period of probation to one year even in the Secretariat Service, it is hereby resolved to request the Government to reduce the period of probation to one year in all categories of the Subordinate Service as the present period of two years in a continuous period of three years is causing hardship on many members for confirmation, increment, etc.

(vi) That whenever new departments are opened and posts created, equal chances for promotion be given to existing incumbents in all departments instead of recruiting candidates solely from any one department.

(vii) Whereas the sanctioned strength of the staff in certain offices especially in Taluk offices is not in proportion to the work turned out, and whereas these clerks have to do unlimited work even out of office hours resulting in their ill health and consequent deterioration of efficiency, this Conference requests the Government to consider the question of increasing the staff with utmost priority, both with a view to giving relief to the existing over-worked Government servants and with a view to see that the standard of efficiency is maintained.

(viii) This Conference resolves to request the Government that the special pay now given (Rs. 10) to typists may be raised to Rs. 20 since the amount of Rs. 10 now paid is too inadequate compared to the physical labour involved.

9. *General.*—(i) Resolved to request the Government to allow travelling allowance on transfer for all members of the family including dependants such as widowed mother, aged father, etc., provided the Government servant concerned certifies that they are wholly dependant on him.

(ii) Resolved to request the Government that overtime pay may be granted to such of the non-gazetted officers who on account of the exigencies of the service are required to work more than six hours per day or on holidays.

(iii) Resolved to request the Government to grant interest-free loans not exceeding 12 months' pay to be recovered in easy instalments so that the non-gazetted officers may liquidate at least a substantial portion of their liabilities.

[29th February 1956]

(iv) Resolved to request the Government to sanction once in every year at the time of "Deepavali", "Pongal", "Onam", "Christmas" or "Ramzan" as required by the individual interest-free advance of pay for one month in the form of a loan which may be recovered in easy instalments extending to a period of six months.

(v) Resolved to request the Government to give financial aid to provide recreational facilities to non-gazetted officers in all district centres.

(vi) Resolved to request Government to permit the drawal of unhealthy localities allowance for places declared unhealthy by the Director of Public Health.

(vii) This Association resolves to request the Government to accord trade union rights to the Madras State Non-Gazetted Officers' Association.

(viii) Resolved to request the Government to take action against the officers who place their subordinate non-gazetted officers under suspension for long periods exceeding three months (maximum) pending enquiry without framing regular charges or adducing proper reasons in contravention of the provisions contemplated in the Civil Services (Classification, Control and Appeal) Rules.

(ix) Whereas there is discrimination shown even in respect of the provision of fans to non-gazetted officers of different cadres and whereas such amenities are necessary to all the subordinates, it is hereby resolved to request the Government to issue orders that when such amenities are provided, there shall be no discrimination among the different categories in the same office.

(x) Resolved to request the Government to enhance the rate of special pay of typewriting (vernacular) from Rs. 15 to Rs. 25 to the typists in view of the present Government policy of giving prominence to regional languages.

(xi) In view of the cancellation of the sectional holidays, Government may be pleased to sanction casual leave for 20 days.

(xii) That the shorthand-writers in Government service may be classified into a separate category on a time-scale of pay merging the special pay with the pay (as in the case of shorthand-writers in the High Court Service).

or

That the G.O. No. 347, Finance, dated 18th May 1947, may be so amended as to permit qualified shorthand-writers who are promoted to higher category to draw upper division pay together with the shorthand special pay, so long as they are actually engaged in shorthand work, especially as that concession has been extended to certain classes of shorthand-writers as per paragraph 3 (a) of the Government Order itself.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 1st March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Co-operative Tannery Society at Tanjore

* 3179^a Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government Co-operative Tannery Society at Tanjore has ceased to function; and

(b) if so, when and why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There is no co-operative tannery society at Tanjore.

(b) Does not arise.

Marine Engineering

* 3184^a Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to start a diploma course in Marine Engineering in the Schools of Technology in Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know, Sir, whether there is any other institution in this State where this subject is taught?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. The Government of India was consulted in this matter and they told us that it was not necessary to make separate arrangements for starting a marine engineering course at the Karnataka Polytechnic in Mangalore in view of the fact that training in marine engineering was being imparted at the Calcutta College.

SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Government consider the question of starting a marine engineering course in the East Coast of Tamilnad, preferably in the district of South Arcot or Tanjore?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government at present have no such proposal.

^a Questions postponed from the list for 29th February 1956.

[1st March 1956]

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, was this Government consulted by the Central Government about the desirability of starting another marine engineering school in this State and, if so, whether any recommendations were made for opening such a school at Porto Novo?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now said that the Government of India feel that there is no necessity for any marine engineering course to be started anywhere in this State and, therefore, there is no question of the Government of India consulting us in the matter.

Destruction of screwpine in Malabar

* 3188 a Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the screwpine from which materials necessary for mat-making are obtained is being destroyed by landlords in Malabar; and

(b) if so, what action Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) So far as Government are aware, there has not been any wanton destruction of screwpine in Malabar district.

(b) Does not arise.

Handloom Cess Fund

* 3194 a Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how the amount allotted out of the Handloom Cess Fund for the benefit of the handloom weavers in this State during 1955-56 has been distributed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement^b is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMY : கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு இந்த நிதியிலிருந்து ஏன் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை? அவர்களுக்கு வேறு எந்த விதமான உதவி அளிப்பதற்கு சர்க்கார் வகை செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரிபேட் கொடுப்பதுதான் அவர்களுக்கு இல்லை என்று இந்த சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து முடிவு செய்திருக்கின்றனர். நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரிபேட்டை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெளியே உள்ள நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்தால் அது சரிவர நடைபெறுவதில்லை. மோசம் நடக்கிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியவருகிறது. ஆகையினாலே அதைச் சர்க்கார் நிறுத்தி விட்டார்கள். இருந்தாலும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெளியே உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் உதவி செய்யலாம் என்பதை பற்றி சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

^a Questions postponed from the list for 29th February 1956.

^b Printed as Appendix I on page 385 infra.

1st March 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, is any portion of the fund invested in the purchase of iron reels and other equipment which are quite useless for the handloom weavers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no such information.

SRI N. K. PALANISAMY : 1951-ம் வருஷத்தில் 'ரிஸீப் ஸ்கீம்' என்ற முறையிலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பந்து ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியாக ஆறு அணு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த ரிபேட் வெளியே உள்ள நெசவாளர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை யென்றால், முன்பு இருந்த 'ரிஸீப் ஸ்கீம்' முறையில் அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியாக ஒரு பந்துக்கு ஆறு அணு அல்லது ஏழு அணு கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1951-ம் வருஷத்திய நிலைமை இப்பொழுது மாறி இருக்கிறது. ஆதலால் 'ரிஸீப் ஸ்கீம்' முறையில் அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுக்கவேண்டிய அவசிய மில்லை என்று தோன்றுகிறது. இருந்தாலும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பயன்படும்படி எவ்வாறு திட்டம் வகுப்பது என்பது பற்றி சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, as it is evident that the rebate is paid to those handloom weavers who come under the scheme and is not paid to those who do not come under the scheme, there is disparity prevailing now in the prices of goods. In what way do the Government come to the aid of the latter so as to equalize the prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government do not propose to tackle that question. Those who come under the co-operative fold would certainly have some advantages. The Government have therefore been giving the necessary share capital to those weavers who are outside the co-operative fold to get into the co-operative societies. It is one of the objectives of the Second Five-Year Plan that from nearly 25 per cent of the weavers, who are now in the co-operative fold, the number of weavers should be raised to 50 per cent.

SRI B. K. NALLASWAMI : கூட்டுறவு உற்பத்தி சங்கங்களிலே சில்லரை விற்பனை நடைபெறுவதற்கு ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. அதிலே பொய்க் கணக்கு எழுதி அந்த ரிபேட்டை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் சர்க்கார் இதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்கு அதுபற்றி தகவல் ஒன்றுமில்லை. இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாக எனக்கு சில விவரங்கள் கொடுத்தால் அதுபற்றி கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI S. PANCHAKSHARAM : May I know from the Hon. Minister how the amount of Rs. 80,000 set apart for publicity work was spent and whether it was entrusted to any publicity organization for publicising handloom articles? 9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, publicity work was undertaken by the State Handloom Co-operative Society and

[1st March 1956]

the recent exhibition that was held in the Madras City during the Handloom Week is one such method of doing publicity for handloom goods.

SRI S. RAMALINGAM : கூட்டுறவு பட்டு நெசவு சொசைட்டிகளுக்காக சுமார் இரண்டு லட்சம் எண்பத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் கடனாகவும் அறுபத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் கிராண்டாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சொசைட்டிகளில் உற்பத்தியாகும் உருப்படிக்கு ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பட்டுத் துணிக்கு ரிபேட் கிடையாது.

SRI M. NARAYANA KURUP : In view of the peculiar nature of the working of handloom industry in Malabar district, the Hon. Minister promised that the Government would make some trial by way of starting industrial co-operatives. May I know whether any such experiment has been made and if so in how many cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, two industrial co-operatives have already been started and I am glad to tell the hon. Member that these co-operatives have been working fairly satisfactorily in Malabar.

SRI T. S. ARDHANARI : கைத்தறி தொழில்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் உதவியானது ஜனங்களுக்கோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்கோ கொடுக்கப்படாமல் விவாபாரிகளும், சொசைட்டிகளில் உள்ளவர்களும் தவறான கணக்குகள் எழுதி ஜனங்களை மோசம் செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமோ அல்லது தெரியாதோ. அதைப்பற்றி விசாரித்த கமிட்டியினிடம் இதைப்பற்றி சொல்லி அவர்களும் அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா அல்லது தெரியாதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எது சரி என்ன தப்பு என்பது எனக்கு தெரியாது. கைத்தறிக்குக் கொடுக்கப்படும் ரிபேட் சரியானபடி விநியோகிக்க படவில்லை என்று சர்க்காருக்குத் தெரிந்ததால் தான் அந்த விற்பனையை எல்லோருக்கும் கொடுக்காமல் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கும் நியாய விலை கடைகளுக்கும் கொடுக்கப்படுவதாகிறது. எந்த எந்த கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் மோசம் செய்கிறார்கள் என்ற தகவலை கனம் அங்கத்தினர் தெரியப்படுத்தினால் அவைகளில் மேலும் கவனம் செலுத்தலாம்.

SRI N. K. PALANISAMY : கொடுக்கப்படக்கூடிய ரிபேட் நிரந்தரமாகக் கொடுக்கப்படுமா அல்லது சில வருஷங்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னால் ஜோஸ்யம் சொல்ல முடியாது. நிலைமையை அறிந்துதான் முடிவு செய்ய முடியும். சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டைப் பற்றியும் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டைப் பற்றியும் தான் என்னால் சொல்ல முடியும்.

Licences for power-looms

* 3197 * Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any licences for powerlooms have been issued in this State after July 1955?

* Question postponed from the list for 29th February 1956.

[1st March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Twelve permits were issued for the installation of 59 powerlooms in the Madras State during the period from 1st July 1955 to the 8th November 1955.

SRI N. K. PALANISAMY : அன்றையதினம் ரூல் 40 பிரகாரம் இந்த சட்டசபையிலும் திண்ணையப்பட்டியிலும் கனம் மந்திரி அவர்களும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் சொன்னார்கள், மத்திய சர்க்காருக்கு இனிமேல் ராஜ்யத்தில் பவர் லூம்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று சிபாரிசு செய்யப்போகிறோம் என்று. அப்படிச் சொல்லியிருந்தும் இன்றையதினம் மில்களுக்கு 50-க்கு மேல் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன ? கனம் கிருஷ்ணமாச்சாரிகூட இதனால் சர்க்காருடைய கொள்கை என்றும் பவர் லூம்களுக்கு மாற்றவேண்டும் சம்பந்தத்தில் கைத்தறி எல்லாவற்றையும் பவர் லூம்களுக்கு மாற்றவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன வென்றால் சட்டசபை தலைவர் என்ன சொல்லுகிறாரோ அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. 12 பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த 12-ல் பத்து பருத்தி அல்லாத நூல் நெய்யும் தறிகளுக்குத்தான். மற்ற இரண்டு பர்மிட்டுகளும் புதிய பர்மிட்டுகள் அல்ல பழையதாக இருந்ததுதான். அதன் சொந்தக்காரர்கள் மாறியிருப்பதால் மறுபடியும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கணக்கில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Were licences granted for powerlooms in Dindigul detrimental to the interests of handloom weavers which brought grating music to the Hon. Minister when he visited the place involving the Minister in a rough adventure, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That related only to grant of licences for powerlooms some time before by the Textile Commissioner of the Government of India. The Textile Commissioner is the authority that grants these licences and that did not at all upset any labourer of Chinnalapatti. Certain people have got their own way of singing their music and I am accustomed to hear all kinds of music.

SRI S. RAMALINGAM : மத்திய சர்க்காருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க அதிகாரம் இருந்தாலும்கூட லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பாக சென்னை சர்க்காரைக் கலந்துகொண்டு அவர்கள் நடக்கிறார்களா ? அல்லது நேரடியாகவே கொடுக்கிறார்களா ? அப்படி இருந்தால் பவர் லூம்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் ஏதாவது சிபாரிசு செய்தார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மத்திய சர்க்கார் இந்த சர்க்காரைக் கலந்துகொண்டுதான் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்யும் அநேகம் சிபார்சுகளை அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இருந்தாலும் மத்திய சர்க்காரில் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற 12 பர்மிட்டுகளையும் இந்த சர்க்கார்கூட மறுத்திருக்க முடியாது.

SRI C. KANDASAMY : பவர் லூம்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்கக்கூடாது என்ப தற்காகத்தான். அது மந்திரி அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது பருத்தி நெய்யும் தறிகளுக்கு பத்து பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே லைசென்ஸ் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்க உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா ?

[1st March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பருத்தி அல்லாத நூல் நெய்கிறவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது, ஏனென்றால் அதை பருத்தித் துணி என்று விற்கப்படும் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. அந்த அபிப்பிராயமும் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் பருத்தி அல்லாத நூல் நெய்வதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, may I know from the Hon. Minister categorically whether in future licences for powerlooms will be granted or not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already sought to make a distinction between cotton yarn and non-cotton yarn. Regarding cotton yarn, it is the accepted policy of the Government that they would not recommend any licences for powerlooms.

SRI C. KANDASAMY : இதுவரையில் லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று எவ்வளவு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன,

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I am sorry I have no information with me.

Congress Session at Avadi

* 3198 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenses, if any, incurred by the State Government in connection with the Congress Session at Avadi in January 1955; and

(b) under what heads the expenses were incurred and how much amount was spent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The total expenditure incurred by the Government in connexion with the Congress Session at Avadi in January 1955 is Rs. 10,22,118-2-6. Out of this, a sum of Rs. 4,17,894 represents the expenditure on Police bandobast arrangements and a sum of Rs. 5,61,366 was spent on reconstruction and repair of roads which are of a permanent nature for the benefit of the public.

(b) A statement * showing the particulars is laid on the table of the House.

Instructions for the purchase of foodgrains

* 3199 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government have received any instructions from the Central Government for the purchase of foodgrains to serve as a protection against the sagging prices; and

* Printed as Appendix II on pages 336-337 infra.

1st March 1956]

(b) if so, what the proposals are and how they will be implemented in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) With a view to arrest the fall in prices of agriculture commodities, Government of India took several measures. One of the measures taken was to give price support to the producers by Government themselves undertaking to purchase foodgrains from ryots. So far as coarse grains like wheat, jowar, bajra, maize, etc., are concerned, the attention of hon. Member is invited to the answer to Legislative Assembly Question No. 5211 (Starred) given notice of by Sri N. K. Palanisamy, M.L.A.

2. As regards rice, the Government of India intimated their intention of giving price support to rice also as they expected that with normal monsoons if good rice crop is produced, the prices are likely to decline. Salient features of the scheme suggested by them are that :

(1) Both paddy and rice may be purchased in each State as deemed fit.

(2) Only one variety of rice paddy, viz., the coarse variety will be purchased under the price support scheme. The State Government could, however, purchase on their own account other varieties of rice or paddy, if they so desired and in that case the Government of India would provide the necessary funds as ways and means advance.

(3) The purchasing centres will be only at rail heads. But there would be no objection to the State Government opening purchasing centres in the interior on their own account and purchasing and transporting rice/paddy to rail head centres and giving delivery at these centres at the Government of India's purchase prices for rice and paddy.

(4) The price at which the Government of India would purchase coarse variety of rice was fixed at Rs. 11 per maund for naked grain (exclusive of cost of gunny) and that for paddy at Rs. 6-14-0 per maund.

(5) The incidental charges such as establishment charges, godown rent, handling charges, commission to the purchasing agents, etc., were fixed at a flat rate of Re. 0-14-0 per maund.

(6) The Government of India would advance funds free of interest for the purchase of rice and paddy by the State Governments.

The question when and how the price support scheme should be introduced is under consideration.

272

QUESTIONS AND ANSWERS

[1st March 1956]

9.20 a.m. * 3200 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether this Government have received any communication from the Central Government to make adequate advance arrangements for the purchase of jowar, bajra and maize in selected centres of Madras State during 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government of India did not send any specific communication asking the Madras Government to make arrangements for purchase of jowar, bajra and maize in selected centres in Madras State. In October 1955, the Government of India merely informed this Government that the Central Government had decided to reintroduce the price support scheme for bajra, jowar and maize during the current khariff season commencing from October 1955. The prices at which these grains would be purchased, were the same as fixed during the last season, viz., Rs. 6 per maund for bajra and Rs. 5-8-0 per maund for jowar and maize. They invited the main millet producing States for discussion at Delhi. Madras was not one of the States invited. With reference to an enquiry made by this Government regarding the scheme the Government of India stated, that they did not feel that the prices of these grains would fall below the floor prices prescribed by them in Madras State, and, that if the Madras Government felt that the prices are likely to fall below the levels fixed by them, and that it would be necessary to make arrangements in advance, proposals might be sent to them for consideration and approval. As the Agricultural Prices Review Committee set up by this Government has reported that the prices of these grains are well above the critical levels fixed by them, it may not be necessary to introduce the price support scheme in the Madras State at present. However the question whether any price support scheme will be necessary in this State in respect of these coarse grains is separately under examination by the Government.

SRI N. K. PALANISAMY: இப்பொழுது விவசாயப் பொருளினுடைய விலை அதிகமாக இருக்காவிட்டாலும், இதர இண்டஸ்ட்ரியல் பொருள்களின் விலை அதிகமாக எறியிருக்கிறது. குறிப்பாக ஸ்டீல் போன்ற பொருள்களின் விலை எறியிருக்கிறது. ஆகவே விவசாயப் பொருள்களின் விலைக்கும், இண்டஸ்ட்ரியல் பொருள்களின் விலைக்கும் அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதினால் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த இரண்டையும் சமன் படுத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எல்லா நியாயத்தையும் ஆலோசித்துத்தான் குறைந்த விலை எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து, அந்த விலைக்குக் கீழேபோனால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்குமேல் இதில் வேறு விஷயம் எதையும் புத்ததுவதற்கு இல்லை என்பது சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம்.

SRI K. PARTHASARATHY: Sir, does ragi, another important millet crop, come under this scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, whenever this Government feel that its prices are going below the level, there will be no difficulty in bringing it under this scheme.

1st March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Arising out of the answer given by the Hon. Minister that coarse grains will not be purchased and stored, may I know whether 'Pulav rice' which is a rarity will be purchased and stocked?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 'Pulav rice' is not considered to be a coarse grain, Sir.

Government Hospital, Cuddalore

* 3201 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government regarding improvements to the Government Hospital at Cuddalore;

(b) if so, what they are; and

(c) the amount to be spent?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) to (c) There is a proposal for the construction of an additional ward of 100 beds in the Government Headquarters Hospital, Cuddalore, at an approximate cost of Rs. 9.3 lakhs.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, last year itself there was a proposal to construct the building. I do not know how it has been postponed and even now in the Budget there is no provision for it. May I know when the building will be constructed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It will be considered in due course, Sir.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, in the Headquarters Hospital at Cuddalore, there is no special class and all are put in the third class; the accommodation there also is very little and as a result patients and the hospital doctors find it very difficult to cope up with the work. At the time of considering the above proposals, will Government take into consideration all these difficulties also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Difficulties regarding accommodation are being felt in several district headquarters hospitals, Sir.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: கடலூர் ஆஸ்பத்திரியின் அவுட்பேஷன்ட் வார்டுக்கும், இன்பேஷன்ட் வார்டுக்கும் மத்தியில் ஒரு ரோடு போகிறது. இதனால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ரோடை மூடிவிட்டு அந்த இடத்திலும், ஆஸ்பத்திரியின் கட்டிடத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That question may be considered when the hospital is to be extended.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, the Hon. Minister in his reply said that the matter was under consideration. May I know the time by which the "consideration" will be completed and when the building work will be started?

A-2

[1st March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: As early as possible, Sir. (Laughter.)

Retrenchment in the Commercial Taxes Department

* 3202 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of persons employed in the Commercial Taxes Department in various districts in the State has been ousted from service on 1st March 1955;

(b) if so, the reasons therefor and the number so ousted; and

(c) whether any alternative employment has been offered to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes.

(b) & (c) In 1953, for work connected with the administration of the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, the Government sanctioned 3 upper division clerks, 169 lower division clerks and 17 attenders for all the Commercial Tax Officers' offices in the State. It was found that in the Madurai Division, the expenditure on account of the staff exceeded the receipts under the Act. The question of retrenchment was accordingly considered for the whole State and with reference to the proposals of the Deputy Commissioners, 127 lower division clerks were retrenched in March 1955. The clerks so retrenched are being absorbed as vacancies arise.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: How many of them still remain to be absorbed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There are still 46 candidates to be absorbed in the department; these persons would be absorbed as and when vacancies arise.

Diversion of a channel from Koneri Aru

* 3203 Q.—SRI M. PALANIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any memorandum from Sri M. Palanimuthu, M.L.A., for the diversion of a channel from Koneri Aru to supply water to Aranakarai tank and five other tanks; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes.

(b) A reply was sent to the M.L.A. explaining how the proposal was not feasible.

[1st March 1956]

Community Platforms for Harijans in South Kanara

* 3204 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many community platforms for Harijans were constructed in South Kanara so far;

(b) the expenditure incurred on them;

(c) whether there is any proposal under the consideration of the Government to put roofs for these platforms; and

(d) if so, when?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) 48.

(b) Rs. 16,300.

(c) & (d) A proposal for the putting up of thatched roofing over the community platforms is under the consideration of Government.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the roofing will be done before the next rainy season?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I cannot give any assurance but the matter is being examined.

Arrest of one Sri Anandan

MR. SPEAKER: This has become rather a stale question.

* 3205 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether one Mr. Anandan under arrest for alleged offences connected with Corporation elections now on, was ordered by the Court on 20th September 1955 to be released on bail;

(b) whether the order of the Court has been given effect to and if not the reasons for the same; and

(c) whether under similar instances Congress workers who had been arrested have all been let on bail?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, he was ordered to be released on bail by the Deputy Commissioner of Police, Crime Branch.

(b) The order of the Deputy Commissioner could not be given effect to, as the two sureties offered by Sri Anandan were not found to be solvent.

(c) Yes; the Congress workers were released on bail as the sureties offered by them were acceptable.

[1st March 1956]

Pest attack in Madurai district

* 3206 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that wolflock caterpillars swarmed many of the villages in Madurai district causing damage to crops during October 1955;

(b) whether it is a fact that the Collector of Madurai district had declared Usilampatti Firka in Madurai district as a pest-affected area during October 1955; and

(c) the amount allotted by the Collector for relief measures in the above firka?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Red hairy caterpillars appeared mainly on the groundnut crop in the red soil areas of Tirumangalam, Dindigul, Nilakkottai and Melur taluks of Madurai district.

(b) The answer is in the affirmative.

(c) Rupees one hundred have been allotted.

SRI N. K. PALANISAMY: அந்த மதுரை ஜில்லா விலகாய இலாக்காவின் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. பயிர்கள் அடியோடு அழிந்து போய்விடக்கூடிய பயங்கர நிலைமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தம்கூட நூறு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைவிட அதிகமான பணம் ஏன் ஒதுக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நூறு ரூபாய் ரயத்துக் களுக்காக ஒதுக்கவில்லை. ரயத்துக்களை பூச்சி மருந்தை வாங்கிப் போடும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் ரயத்துகள் யாரும் முன்வர வில்லை. இரண்டு பேர்தான் முன்வந்தார்கள். இதனை பெயர்வைத்துச் செய்து காட்டினால்தான் அவர்கள் முன்னாக்கு வருகிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காகவே, இந்த நூறு ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, may I know the various steps taken by the Agriculture Department to deal with the red hairy caterpillar menace?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The main thing that the Agriculture Department had been doing is to make the insecticides available at concessional rates and carry on intense propaganda among the agriculturists that they should take advantage of that.

SRI K. ARANGANATHAN: May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that sprays are not available for the use of the agriculturists and as agriculturists are not expected to have these, they have to depend for these on the Agricultural Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether that is the information which the hon. Member has got — Madurai.

1st March 1956]

Officers lent to superseded Co-operative Societies

* 3207 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

9-30 a.m.

(a) whether there is a practice of lending or loaning the services of the departmental officers to assist or manage the superseded or mismanaged co-operative societies and institutions;

(b) whether such departmental officers are paid any extra remuneration during such foreign service by the co-operative societies concerned; and

(c) if so, the reasons for such payment.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) & (b) Yes, Sir.

(c) The duties and responsibilities of the officers appointed as Special Officers of the society and institutions are onerous. They are therefore allowed to draw extra pay up to the limit of 25 per cent of their grade pay.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, the term 'onerous' as characterized by the Hon. Minister is only 'nebulous'. Officers are expected to discharge their duties wherever they are posted. Simply because they are assigned to any society, the society should not be penalised to pay 25 per cent of their salary. Sir, is it not the practice of the Co-operative Department officers just to find some vacancies for their men to work? Because they are superfluous in number, the societies are superseded and they are made to take charge of them.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: This is quite an unwarranted statement, Sir.

Inspection of the Subordinate Judge's Court at Cochin

* 3208 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the Secretary, Revenue Department, to inspect the Subordinate Judge's Court at Cochin and to report on the judicial aspect of the work done there such as disposals of cases, manner of disposal, etc.; and

(b) whether his inspection report has been sent to the High Court of Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No. The Government have not issued any such instructions to the Revenue Secretary nor has the latter inspected the Subordinate Judge's Court at Cochin.

(b) Does not arise.

[1st March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know whether any such inspection was conducted by the Revenue Secretary of the Sub-Court at Cochin?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think the Secretary inspected the Bastion House, Fort Cochin. Probably there is some confusion that he might have just paid a visit to the other place. But the inspection was about the Bastion House.

Dam across Madikai stream

* 3209 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 17th October 1955, from the cultivators of Madikai village in Hosdrug sub-taluk, South Kanara, requesting to construct a permanent dam across the Madikai stream at Kancechira; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes.

(b) The petitioners have been informed that the proposal had already been examined but found not feasible.

Higher Elementary and Secondary Schools

* 3210 Q.—SRI P. KUNHI RAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to convert all higher elementary schools into middle schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: In view of the fact that the Government have taken the welcome step of granting full-fee concessions to poor students in all lower secondary schools, students want to join the middle schools and not the higher elementary schools and wherever there are high schools nearby, the students in higher elementary schools go to the high schools and join the First, Second and Third Forms rather than studying in the Sixth, Seventh and Eighth Standards. With the result, the strength in the Higher Elementary Schools gets depleted. In view of this, will the Government take a decision to transform all the higher elementary schools in the State into middle schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In any event, the number of seats available in middle schools and the high schools in Forms I, II and III are limited. Therefore, I do not think the strength in higher elementary schools will be depleted to such an alarming extent. But the entire question is under the consideration of the Government and I would request the hon. Member to await the publication of the White Paper on educational reform.

1st March 1956]

SRI K. PARTHASARATHY: Recently the Government issued an order relating to the opening of new secondary schools and middle schools. Will the Government relax the conditions laid down in the Government Order in relation to the conversion of higher elementary schools into middle schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Whether higher elementary schools should be converted into middle schools or middle schools into higher elementary schools—all these things are under the consideration of the Government. As I have already stated in reply to the other supplementary question, I would request the hon. Member to await the publication of the White Paper.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: May I bring to the notice of the Government that no particular purpose will be served by studying in the higher elementary schools as it will not help them to join any other course particularly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All aspects have been taken into consideration and we are making proposals. This Legislature will have an opportunity to discuss those proposals.

SRI K. PARTHASARATHY: Will the White Paper assured by the Hon. Minister be published and discussed in time before the start of the next academic year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It all depends upon the conclusions we reach and how soon we are able to take decisions. My own view is that full opportunity should be given for discussion not only in the Legislature but also outside the Legislature by the teaching profession and other persons who are interested in the progress of education. Subject to that, I hope we will be able to take a decision sufficiently early.

SRI T. SHANMUGAM: Is the Government aware of the fact that the standard of eighth standard is much lower than that of III Form?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the curriculum followed by the higher elementary schools is completely different from the curriculum followed in Forms I, II and III. Therefore, we cannot compare two different things and say which is better, which standard is higher and all that.

SRI S. RAMALINGAM: கல்வி சம்பந்தமான சர்க்கார் கொள்கை பற்றிய அறிக்கையை சபையின் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே விவாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா? அல்லது ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்பட்டதற்குப்பின் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே விவாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் நேற்று தலைவர்கள் கூடிப் பேசியபோது முடிவு செய்யப்பட்டது.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that a student passing out of the higher elementary school, viz., the eighth standard is denied admission into the IV Form of any

[1st March 1956]

High School because the standard is low in these higher elementary schools? What steps will the Government take to equalize the standard before they think of abolishing these higher elementary schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Persons who have studied the eighth standard cannot be admitted into IV Form because of their want of knowledge in English. It is because English is not taught to students studying in the higher elementary schools. That is the only obstacle standing in the way and provided the student has studied English outside the school and has attained proficiency in English, then he is eligible for admission into the IV Form. All these aspects have been taken into consideration in formulating the proposals.

SRI S. RAMALINGAM : இந்தக் கட்டத்தைப் போக்குவதற்கு நான்காவது பாடவகுதியையே ஆங்கில பாடத்தை எடுத்துவிடலாமே, எடுத்து விட்டால் இந்தச் சிரமம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான்காவது பாடவகுதியை எடுத்துவிட்டால் அதைவிட சிரமம் குறைந்துவிடும். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய இம்மாதிரி வைத்தியங்களுக்கெல்லாம் விஷப் பரிட்சை வைத்திய மாகத்தான் இருக்கும்.

* 3211 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any grants for the year 1955-56 towards the conversion of high schools into multi-purpose schools; and

(b) if so, the number of high schools that have been converted so far as multi-purpose schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) 100 courses have been ordered to be introduced in 66 schools with the help of the grant promised from the Centre. An advance grant of Rs. 8.34 lakhs has been received from the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMY : ஏதாவது ஒரு ஜில்லா செண்டர் ஹைஸ்கூலில் மட்டும் வைக்கப்படுமா, அல்லது எல்லா ஹைஸ்கூல்களிலும் வைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா ஸ்கூல்களிலும் வைக்கப்படும். 100 கோர்ஸ்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் 66 பள்ளிக்கூடங்களிலும் வைக்கப்படும். இவற்றின் பொறுப்பு சென்னை கல்வி அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether any high schools in the South Arcot district were included?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the list here, Sir. If the hon. Member is interested, certainly I can furnish the information.

1st March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know the multi-purposes which are contemplated to be introduced?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is intended to give a vocational bias in the high school course so as to enable a student to take up that course for which he has got an aptitude and in which he wants to specialise later on after his leaving the school. For instance, we are providing for instruction in printing technology. That will give the student taking to that course a background in printing. Similarly we propose to introduce courses in engineering, agriculture, etc.

SRI N. K. PALANISAMY : ஹைஸ்கூல்களில் என்ஜினீயரிங் கோர்ஸ் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹைஸ்கூலிலும் என்ஜினீயரிங் கோர்ஸ் சோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன்.

SRI S. RAMALINGAM : முழு கல்வி திட்டத்தைப் பற்றி இந்த சபையில் ஆலோசிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதுவரையில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் நிறுத்திவைப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களை திருத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதெல்லாம் அடிப்படையான விஷயங்கள். இதில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கமுடியாது.

Manufacture of paper and newsprint from timber

* 3212 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to utilize the timber available in the forests of this State for the manufacture of paper and newsprint in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (1) The Government have recommended the grant of a licence under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951, to a private industrialist to set up a paper mill near Papanasam in the Tirunelveli district.

(2) The Government are considering a proposal to set up a unit in the Nilgiris district for the manufacture of ordinary writing paper of newsprint.

(3) The Government are examining the feasibility of setting up a paper or newsprint manufacturing plant in the Malabar district.

SRI K. ARANGANATHAN : May I know whether the Government have examined whether quality paper cannot be manufactured from casuarina in South Arcot district and, if they have not examined, will they be pleased to examine this suggestion of mine?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

[1st March 1956]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the German experts sent to examine and find out whether there is scope for starting a paper industry in this State were sent to the Nilgiris district and the Malabar district where adequate raw materials for the manufacture of paper are available?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of sending anybody. They visited some of the wattle and blue-gum plantations in the Nilgiris to see how they could be utilised for the purpose of paper manufacture.

SRI P. RAMAMURTHI : Has it been brought to the notice of the Government that Mettur also is an ideal place for the manufacture of paper since not only raw materials are available there but also plenty of liquid chlorine gas and water?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government are well aware of that position but we shall ultimately be guided by experts.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know the estimated expenditure for starting the paper mill near Papanasam?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI K. PARTHASARATHY : Is there any restriction that we should have only one paper mill? Can we not have one at Mettur and another at some other place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The number of paper mills will depend upon the availability of raw materials and the amount of capital that is forthcoming.

Warden-cum-tutor in Government hostels

* 3213 Q.—SRI M. JAGANNATHAN (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the qualifications prescribed for the post of Warden-cum-tutor in the Government hostels under the control of the Director of Harijan Welfare, Madras;

(b) whether the present warden at the Tanjore Harijan Girls Hostel possesses the qualifications prescribed for the post; and

(c) whether any applications were called for before this appointment was made and if not why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) There are two grades of Tutor-cum-Matron in Government Harijan Hostels. The possession of a Secondary Grade Training Certificate is necessary for the post of a matron on a scale of pay of Rs. 45—90. For the other grade, on a scale of pay of Rs. 80—140, a degree in teaching is necessary.

[1st March 1956]

(b) The present matron of the hostel is a graduate with ten years' teaching experience but does not hold a Secondary Grade Training Certificate.

(c) No, Sir. Application for the appointment from two candidates were considered and the better qualified of the two was appointed.

Corporation and Municipal elections

* 3214 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the number of divisions in the city;

(b) whether the electoral rolls have been brought up-to-date; and

(c) whether there is any change in the method of voting, and if so, what?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : (a) No, Sir.

(b) Yes; the rolls of the Assembly constituencies in the Madras City as revised and finally published in 1954, which were the latest, were adopted for the elections to the Corporation held in September 1955.

(c) Yes, the new method is by marking on ballot paper against symbols.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware that there is a maximum of only 10,000 voters in certain divisions like Edapady and Guindy, whereas in divisions like Kodambakkam the number of voters go up to 36,000 and that the Corporation of Madras has recommended re-delimitation of divisions so as to remove this great disparity in the number of voters?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : I have no information so far as that is concerned.

SRI A. M. RATHNASWAMY : In the electoral rolls adopted for the recent Corporation elections, a number of glaring errors were found. May I know the steps taken by the Government not only to bring the rolls up-to-date but also to rectify the errors?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : We will direct the Corporation to see that necessary corrections are made if specific errors are brought to notice.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware that, in reply to a similar question on a former occasion, he said that necessary legislation would be brought before this House to reform the Corporation divisions?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : No information is available here.

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [1st March 1956]

இதைச் சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து நன்றாக நிர்வகிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கூட்டுறவு இலாகாவை மறுபடியும் சீரமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சர்க்கார் எங்கு பார்த்தாலும் ஓராசியர் பள்ளிகளும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் ஏராளமாக ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவைகள் நன்றாக நடக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்குப் போதுமான அதிகாரிகள் இல்லை. ஜில்லா போர்டுகளில் 2,000, 3,000 பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஜில்லாபோர்டு தலைவருக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் எங்கிருக்கின்றன என்று கூட தெரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு, பள்ளிக்கூடங்கள் விரிவடைந்து விட்டன. ஆனால் இந்த இடங்களில் பழைய யூனிட்களை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் நடத்தப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், நன்றாக நிர்வகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சிறிய யூனிட்களாகப்பிடித்து இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நிர்வகிக்கவேண்டும். ஏராளமான பணத்தை செலவழித்தால் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் நன்றாக நடக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு நிர்வாகத் துறையிலே அப்பொறைக்கப்போது வேண்டிய மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும். இதைச் கவனிக்கும்படி, ஸ்தலஸ்தரமான மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமத்திராக்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இந்த வாய் செலவுத் திட்டத்திலே கொஞ்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஹரிஜனங்கள் 25 சதவிகிதமும், பாக்கியை அரசாங்கமும் ஸ்தல ஸ்தாபனமும், பாதி பாதி போட்டு எப்படி ரோடு முதலியனவாகப் போடப்படுகின்றதோ, அதே மாதிரி முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ளும் வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற நல்ல முறையிலே பணத்தை செலவழிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏராளமான பணம் அனுமதிக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் போதுமான சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஜனங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற எண்ணம் மக்களிடையே நிலவுகிறது. இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் அவசியமாக இருந்தாலும் போதுமான வேலை நடக்கவில்லையென்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். பயிர்களை அழிக்கும் பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கு குறைந்த விலையில் எல்லோருக்கும் insecticides கிடைக்கும்படி செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் இதைப்பற்றி விவசாயிகளிடையே பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் இன்று திருமங்கலத்தைப்பற்றி ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னார். அடுத்த ஜில்லாவிலே 4,000, 5,000 ஏக்கர்கள் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. நான் கேட்டால், எங்கள் ஜில்லா விவசாய அதிகாரி பள்ளம் தோண்டி விட்டால் அதில் புழுக்கள் வந்து விழும், பிறகு அதை எடுத்து கொளியே விட்டு விடுவதை விட வேறு வழியில்லை என்றும், experiment செய்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லா இடங்களிலும் ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் எல்லா விவரங்களும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்த முறையிலே பொதுவாக சர்க்கார் எவ்வளவோ பணம் செலவழித்தாலும், அந்தப் பணம் முழுவதும் ஜனங்களுக்காகவே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின்மீது பேச ஆரம்பிக்கும்போது இந்த மாகாணத்தின் தூரதிருஷ்டவசத்தினால் ஏற்பட்ட ஒரு புயல் காரணமாக சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல குடும்பங்கள் அதனால் அழிந்து போய்விட்டன. அப்படிச் சேதம் அடைந்த பிராந்தியங்களில் பெருவாரியான நன்மைகள் செய்திருந்த போதிலும் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது இவைப்பற்றி

[1st March 1956] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டு இருந்தபோதிலும், சர்க்காருடைய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கவனத்திற்கு வராமல் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் இன்றைக்கு மக்கள் படுகின்ற வேதனையையும், ஆனால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வராத நிலையில் சர்க்கார் இருந்துகொண்டிருக்கிற போக்கையும் பார்க்கும்போதுதான் மனம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. அந்த கிராமங்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில குறிப்பான விஷயங்களை மாத்திரம் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

பார்த்திபனாருக்குப் பக்கத்தில் விக்ரம் உடைப்பு என ஒன்று ஏற்பட்டு அங்குள்ள வீடுகள் எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டுவிட்டன. அந்த கிராமத்திலுள்ள பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாகப் போய்விட்டது. மேட்டுப் பிராந்தியங்கள் எல்லாம் ஒரு ஆறு ஓடக்கூடிய பள்ளங்களாக விட்டன. அப்படி வீடுகள் எல்லாம், பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்துபோன கிராமங்களிலுள்ள கிராமவாசிகளுக்கு சர்க்கார் காட்டியிருக்கும் சலுகை என்னவென்றால் திரும்பவும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு முப்பது ரூபாய் தருகிறோம் என்று சொல்லி கையிலே பத்து ரூபாயைக் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மீதம் இருபது ரூபாய் எப்பொழுது கொடுக்கப்படும் என்கின்ற உத்தரவாதம் இல்லை. அந்த இருபது ரூபாயும் தங்கள் கைக்கு வருமோ, வராது என்கின்ற தூர்பாக்கியமான நிலைமை அங்கு வகுமோ, வராது என்கின்ற இருக்கிறார்கள். தங்கள் என்னென்னவோயில் அங்குள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். தங்கள் என்னென்னவோ நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர இவர்கள் செய்கின்ற நன்மை எதுவும் அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அதற்கு முழுவதும் சர்க்கார் மந்திரிகள் தான் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கூட ஓரளவு பொறுப்பு இவர்களுக்கும் உண்டு. நிர்வாக ஊழல்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்களே, எப்பதற்காகவாவது அதனை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்களே, எப்பதற்காகவாவது அதனை அவர்கள் பரிசீலனை பண்ணுவதாய் இல்லை. இவர்கள் நேர்மையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். நிர்வாகத்தில் ஊழல் மலிந்து போகாமல் இருப்பதற்கு, சிப்பந்திகள் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளும்படியாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் கொஞ்சம் ஆத்திரத்துடன் துரிதமாகக் கவனிக்கப்பட்டால் இன்றைக்கு ஏராளமாகச் செலவழிக்கின்ற பணம் கோடிக்கணக்கான பணம் நல்ல முறையில், நல்ல வழியில் மக்களுக்குப் பயன்படும். அப்படிப் பணம் நல்ல வழியில் போகிற காலத்தில் நிர்வாகமும் ஒழுங்குபடும்.

அதோடுகூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பணக்காரர்களும், பதவியில் உள்ள செல்வாக்கு உடையவர்களும், தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி, தங்கள் தங்கள் பிராந்தியத்திற்குப் பல நன்மைகளை முன்பு செய்து கொண்ட காலம் மாறி, இன்றைக்கு மக்களுடைய பொது நலனை உத்தேசித்து, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களும் போடப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக அபிராமம் போன்ற பிராந்தியத்திற்கு திட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. இந்தப் கொள்ளப்படும் என்றும் எதிர்பார்த்த உடனடியாக வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் எதிர்பார்த்த போட்டிருந்த திட்டங்களை வேறு ஒரு பிராந்தியத்தில் செய்ய உத்திரவு செய்து திடீரென்று அந்தத் திட்டம் மாற்றப்பட்டு, அங்கே போட்டிருந்த திட்டங்களை வேறு ஒரு பிராந்தியத்தில் செய்ய உத்திரவு செய்து கொண்டு வருவது என்ன? யார் வேண்டுமானாலும் செல்வாக்குள்ளவர்களின் இஷ்டப்படி, பதவியில் உள்ளவர்களின் இஷ்டப்படி எந்தத் திட்டம் போடப்பட்டு, எந்த வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட மாற்றிவிடலாம் என்கின்ற மனப்பான்மை இருப்பதும், தங்கள் தங்கள் செய்துகொள்ள வேண்டுமென எண்ணி அதிகாரத்தில் எல்லாம் உடனடியாகச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென காரணமாகும். உள்ளவர்கள் சர்வாதிகாரம் செய்வதுமேதான் காரணமாகும். இந்த முறை நீடித்தால் இந்த தேசம் போக வேண்டிய பாதையை நோக்கிப் போகாமல், கட்சிகளும், கோஷ்டிகளும் ஏற்பட்டு, அந்தக் கட்சி

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1956]

வெறியிலேயே, கோஷ்டி வெறியிலேயே நாடு அழிந்துபோகக்கூடிய நிலைக்குத்தான் வரும் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இப்படிப் போட்ட திட்டங்கள் மாற்றப்பட்டால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள சந்ததியார்களின் நிலைமை என்ன? அவர்கள் பிள்ளை குட்டிகள் வாழ வேண்டாமா? எந்த எந்தப் பிராந்தியம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறதோ, மிகவும் பின் தங்கியதாக இருக்கின்றதோ அந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு மிகவும் நல்லது. நிர்வாகம் ஒழுங்குபடும். சொந்த நேரக்கோடு சுய நலத்தோடு நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது நீங்கினாலேயே நல்லது. அது நீங்குமா என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கு உரிய நல்ல போக்கைக் காணோம். ஆகவேதான் எச்சரிக்கைக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். எச்சரிப்புக்கு ஏற்ப நடக்காவிட்டால் நல்ல வழியில் அவர்களைத் திருப்தி கூடிய காலம் வரும் என்று சொல்லி அந்த அளவோடு அதை நிறுத்துகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மொழிவழிப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய பூதமாகக் கிளம்பியிருக்கிறது. ராஜ்ய சீரமைப்புக் கமிஷனுடைய யாதாஸ்தைப் பார்க்கிறபோது, அதிலே முக்கியமாக மூன்று விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருப்பது தெரியும். ராஜ்யங்களைப் பிரிக்கும்போது நிர்வாக செலாக்ரயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். இதர பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் கவனிக்கவேண்டும். மொழி, கலாசாரம், இவற்றையும் நினைவில் கொண்டு பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மொழிவாரியாக அவர்கள் எவ்வளவையப் பிரிப்பது என்பதை முக்கியமாகக் கொள்ளவில்லை என்பதோடு கூட, இடத்திற்கு இடம் தங்கள் தங்கள் சுயநல செலாக்ரயங்களைக் கருதியே ராஜ்யங்களை அமைக்கக் கூடிய வகையில் கொள்ளைகள் புகுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதும் தெரியும்.

நிர்வாக செளகரியத்தை நினைவில் கொண்டு ராஜ்யம் பிரிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், ஐக்கிய மாகாணமாகிய யு. பி. இன்றைக்கு மிகப் பெரிய மாகாணமாகப் இருக்கின்றது. கோடிக்கணக்கான ஜனத்தொகை உடையதாக இருக்கின்றது. நிர்வாக செளகரியத்தை உத்தேசித்து, அந்த ராஜ்யத்தை இரண்டு ராஜ்யமாகப் பிரிக்கவோ, பிரிக்க எண்ணவோ யோசிக்கவோ மத்திய சர்க்கார் எண்ணவில்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் மத்திய சர்க்காருக்குத் வந்ததாகவே தெரியவில்லை.

பெரிய மாகாணமாக இருப்பதினால் இன்றைக்கு யு. பி.யின் நிர்வாகம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. நிர்வாக செலகராயத்தை உத்தேசித்து அந்த ராஜ்யம் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, பம்பாய் ராஜ்ய விஷயமாக என்ன செய்கிறார்கள்? இதையெல்லாம் அரசியல் சூழ்ச்சி என்று சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. பம்பாய் நகரத்தின் ஜனத்தொழையைப் பார்த்தாலேயே அது மராட்டியருக்குத்தான் சொந்தம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சரித்திர பூர்வமாகவும் அது மராட்டியருக்குச் சேரவேண்டியது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதை குஜராத்நியருக்குக் கொடுக்கலாமா என்பதை யோசித்து, அதை அப்படிக் கொடுக்க முடியாது என்று தெரிந்தவுடன் மராட்டியருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்கின்ற முறையில், அதனை மத்திய சர்க்காரின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழே வைத்துக்கொள்ள முடிவு செய்த ஒரு காரணத்தினால் ரத்தக்கிளறியை கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறது இந்த நாட்டில்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல நீண்ட காலத்திற்கு முன்னே பீகாரிலிருந்து ஓரிஸா பிரிக்கப்பட்டு, ஓரிஸா பேசும் மக்கள் பீகார் மாகாணத்திலே தங்கி விட, அவர்கள் வசிக்கும் பகுதி ஓரிஸாவுடன் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. செய்துவிட்ட தவறுக்குப் பரிகாரம் தேடாமல் திரும்பவும் அந்தத் தவணைச் சாதிக்க எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சி அங்கே பெரிய குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெரிய கிளர்ச்சி பலாத்காரமாகவும் மாறியிருக்கிறது.

அதற்கு மேலாக வலது சாரிக் கட்டி, இடது சாரிக் கட்டி என்ற பாகுபாட்டில், ஆங்கில ஆட்சியை பலாத்காரம் இன்றி போக்கடிக்க முடியாது, என்கிற கொள்கைக்காரர்களுக்கும், ஆங்கில ஆட்சியை பலாத்காரம்

1st March 1956] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

இன்றி அலுமினா முறையிலேயே போக்கடித்து விடலாம் என்கிற கொள்கை உடையவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதல்களினால், வலது சாரிக் கொள்கையை இடது சாரியினர் அலட்சியம் செய்ததினால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி யாக, பாகிஸ்தான் என்ற பெரும் பூதம் வெளிப்பட்டது. இவர்களுக்கு இடையே உள்ள விரோத மனப்பான்மையை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள நாட்டை இரு கூறுக்கி விட்டார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள். பாகிஸ்தான் இடது சாரி, வலது சாரிக் கட்சியின் விரோதத்தால் விளைந்ததே தவிர, காசான் கைவிட்டதை, மௌண்ட்பாட்டான் அமுலுக்குகொண்டு வந்துவிட்டதாகக் கருத முடியாது. அப்படி பூகோள ரீதிக்கு விரோதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட வங்காளம் இன்றைக்கு வங்காளக்குடாக் கடலிலேயே மூழ்கிவிடுமா என்கிற நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது.

இப்படிப்பட்ட கொள்கை இல்லாத, சுயநலக் கொள்கைகள் ஆங்காங்கே தலைவிசித்து ஆடுகின்ற பரிதாப நிலைமையில், இங்கே தட்சிண சாஜ்யம் பற்றி பேசப்படுகின்றது. தட்சிண ராஜ்யம் வரக்கூடாது என்று அடியோடு மறுக்கின்றவன் நான் அல்ல.

தட்சிண ராஜ்யம் அமைக்கப்படுவது என்கின்ற நிலைமை வந்தால், அது எப்படி அமைக்கப்படவேண்டும்? ஆந்திரா, கன்னடம், தமிழ், மலையாளம் ஆகிய நான்கும் சேர்ந்த ராஜ்யமாக இருந்தால்தான் அது தட்சிணப் பிரதேசமாக ஆகும். இந்த நான்கு மொழிகளும் தமிழ் மொழியில் இருந்துதான் உண்டாயின என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். சங்கரர் காலத்தில், வழங்கப்பட்டு வந்து சமஸ்கிருத மொழியை தமிழில் கலந்து பேசவேண்டுமென்ற முயற்சி வந்தபோதுதான் தமிழிலிருந்து, கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு முதலிய பாஷைகள் தோன்றின என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த நான்கு மொழிகளையும் கொண்டு தட்சிண ராஜ்யம் ஒன்று அமைக்கப்படுமானால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது ஒரு தமிழ் கிளை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் தெலுங்கு ராஜ்யம் பிரிந்துபோன பிற்பாடு, ஆந்திர ராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துச் செய்த பிற்பாடு, இன்றைக்கு மலையாளத்தை மாத்திரம் சேர்த்துக் கொண்டு தட்சிண ராஜ்யம் அமைக்கிறோம் என்று சொன்னால், இதற்கு என்ன பொருள். பொருளாதார ரீதியில் மலையாளத்திற்கும், தமிழுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. உதாரணமாக மலையாளத்திலே ஒரு ஸ்டேனோகிராபருக்கு 52 ரூபாய் சம்பளம் என்றால், இங்கே 150 ரூபாய் சம்பளம். அவர்களுடைய ஜன விகிதாச்சாரம் அதிகம். படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையும், வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கையும் மிக அதிகம். ஆனால் தமிழ் நாட்டு ஜன விகிதாசாரத்தை படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையை அவர்களோடு எப்படி ஒப்பிட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவது? இதையெல்லாம் மத்திய சர்க்காராவது சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா? அல்லது தட்சிண ராஜ்யம் அமைக்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற இந்தச் சர்க்காரின் மந்திரிகளாவது சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா? மத்திய சர்க்காரைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படுகின்ற காரியமா? அல்லது தங்களுக்குள் இருக்கும் பொருமைக் காய்ச்சலால் செய்யப்படுகிற காரியமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

தமிழ்நாடு என்று தனியாக அமைக்கப்படுமானால் தொடர்ந்து தாங்களே பதவியில் இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஒரு சிலர் இன்றைக்குச் சிருஷ்டித்துக்கொண்டுவிட்டதினால், அதைக்கண்டு பொருமைப்பட்டு, அவர்கள் தொடர்ந்து பதவியில் இல்லாமலிருப்பதற்காக, அவர்களைப் பதவியில் இருந்து இழுத்து விடுவதற்காக தட்சிணப் பிரதேசம் வரவேண்டும் என்பதாக, பக்கம் பக்கமாக விமர்சனம் செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்,

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1956]

இது பொருளமையினால் ஏற்பட்ட விளைவு. மந்திரி சபையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிப்பிராய பேதத்தினால் விளைகின்ற விளைவு. எதிரி நாசமாக வேண்டுமென்று சபிக்கின்ற ஒருவன், மேற்குப் புறமாக நின்று கொண்டு; மண்ணைவாறி நாசமாகப் போக என்று தூத்த, அந்த மண் காற்று வாயிலே அவர் கண்ணிலேயே வந்து விழுமாப்போல, இன்றைக்கு தட்சிண ராஜ்யம் வேண்டுமென்று பொருளமையினாலே, ஒருவரே தமிழ் ராஜ்யம் வந்தால் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க வேண்டிய நிலைமை வருமோ என்கின்ற விரோதத்தால் செய்கின்ற விளைவு எனத்தான் சொல்ல வேண்டும். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே, ஜனநாயகம் மிக வேகமாகப் பரவி வரும் காலத்தில் ஒருவரேதான் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்கவேண்டுமென்றே, இருப்பார்கள் என்றே நான் சொல்ல மாட்டேன்.

அரசியல் அபிப்பிராயம் எந்தக் காலத்திலும் இருப்பது சகஜம். ஆனால் ஜனநாயக முறைப்படி எடுக்கின்ற முடிவை எல்லோரும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனோபாவத்துடன் ஆதரிப்பதே ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு அறிஞரியாக ஆகும். காங்கிரஸ் என்பது இன்றைக்கு இந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு கட்சியாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, காங்கிரஸின் கொள்கை நோயாளியாக மரணப் படுக்கையில் கிடத்தப்பட்டுவிட்டது. ஏனென்று கேட்பவர்களுக்கு எல்லாம் அரசியல் சரித்திரம் தெரிந்திருக்கும். அன்றைக்கு யுத்தத்தில் நம் நாட்டவர்கள் ஒத்துழைக்கக்கூடாது என்கின்ற காலத்தில் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் காங்கிரஸ் கொள்கைக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்த காலத்தில் அவர்மேல் நடவடிக்கை எதுவும் விட்டது. அவர் கண்டிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவருக்குத் தலைமை பதவி ஓடி வந்தது. ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கொள்கை வெண்டிய தில்லை என்றாகிவிட்டது. அன்றைக்குப் பலர் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியோடு சேர்ந்தார்கள் என்றால், இன்றைக்குச் காமராஜர், காங்கிரஸ் கொள்கையை மறந்துவிட்டு, பதவியில் நீடிக்கும் உத்தேசத்தோடு, திராவிடக்கட்சியுடன் தொடர்பு கொள்ளும் நிலைமை, நீடித்த அதிகாரத்திற்கு, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நாடும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படி எதிர்ப்புச் சக்திகளின் இனத்தோடு, தங்கள் கொள்கைகளையும் விட்டு சேர்வதினால், தேசத்தின் நிலைமை என்னவாகிறது? தேசியம் என்னவாகிறது? தேசத் தொண்டர்களின் நிலைமை என்னவாகிறது? இன்றைக்குப் பல காங்கிரஸ் தொண்டர்கள், தேசியத் தொண்டர்கள், அந்தக் கட்சியை விட்டு விலகினால், தங்கள் எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்ற பயத்தினால் அந்தக் கட்சியை விடாது அதில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமைதான் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்த நிலைமையில் சென்னை மாகாணம் தத்தளிக்கிறது. வருங்காலம் என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாத தவிப்பு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் மக்கள் உணர்ச்சி அழிந்துபோய் விடவில்லை, அது நீரு பூத்த நெருப்பாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தேசியக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அந்தக் கொள்கைக்கு விரோதமான தீய சக்திகளுடன் தொடர்பு கொள்வது தேசியத்திற்கே அபாயகரமானது. தேசத்திற்கும் அபாயகரமானது. நீடித்த பதவி ஆசையினால் அப்படிப்பட்ட பாவம் எதையும் செய்யவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்குப் புதிய வரிகள் வேறு வருகின்றன. மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த வரி இனங்களைப் திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள். நிர்வாகத்துறையிலுள்ள ஊழல்களைப் போக்கினாலேயே இந்த வரிகள் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அதோடு கூட பனை வெல்லத்திற்கு இருந்த விற்பனை வரியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான விவசாயிகள் பனையை நம்பி வாழ்கிறார்கள். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் பனையை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அதைப்போலவே தென்னை மடித்தையும் நம்பி

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1956]

வாழ்கின்ற தொழிலாளர்கள் மிக அதிகம். தேங்காய்க்கு இருக்கும் விற்பனை வரியையும் ரத்து செய்துவிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு மட்டும் ரத்து செய்யாமல் பனை வெல்லத்திற்கு ரத்து செய்து விட்டோம் என்பது மிகவும் பாவமானது. அதை மாத்திரம் செய்வது நல்லது அல்ல. தேங்காய்க்கு இருக்கும் வரியையும் நீக்கிவிட யோசனை செய்யவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும் அதிகமாக மின்சாரம் சம்பந்தமாக வரி போடுவதின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு அதிகமாகப் பம்பு செட்டுகளை நம்பி, மின்சார சப்ளை நம்பி வாழ்கின்ற விவசாய மக்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும், அதனால் விவசாயம் எவ்வளவு பாதிக்கும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு உலகம் போய்க்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கும் நிலை என்ன என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் விடுதலை பெற்றோம் என்றால் அது நம்முடைய காந்தியக் கொள்கையினால் அல்ல. It is not the achievement of the Gandhian policy. It is achievement of Mountbatten. எனென்று கேட்டால் கோவாவிலே, நமது கொள்கை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியும். கோவானியர்கள், "World Truths" என்று சொல்வார்கள். அவர்களிடம் நம் ஜம்பம் சாயவில்லை. மீண்டும் என்னென்ன வரக் காத்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு பக்கம் நாடோ பாக்ட் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் டீடோ பாக்ட் வந்திருக்கிறது. டல்லஸ் வரப்போகிறார். மற்றொரு புரத்தில் பாக்ட் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்த நாட்டின் தேசியம் பாக்ட் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்த நாட்டின் பேரால் எதிர்ப்புச் சக்திகளோடு கூட்டுச் சேருவது, இந்த நாட்டுக்கும் சரி, இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா முற்போக்கு சக்திகளுக்கும் சரி சரியானது அல்ல. காங்கிரஸின் பெயர் வாழலாம். கொள்கை வாழ அக்கட்சியினர் முயற்சிப்பார்களா என்று கேட்பதோடு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR: Mr. Speaker, Sir, 10-16 a.m.
I stand to support the budget. When I stand to support the budget, I am reminded of the speech made by Sri T. C. Narayanan Nambiar yesterday. He gave an open challenge and he wanted me to resign and contest the election. I know from the history of the Communist Party in Malabar that we need not attach much importance to their challenges, because you know when Sri A. K. Gopalan was released, he ran about the whole district saying that he would oppose Sri K. Madhava Menon from whichever constituency he stood for election. Experience showed that Sri K. Madhava Menon stood for election from Wynaad and Sri Gopalan did not even dare to ascend the heights of Wynaad to oppose him. He not only did not contest the Assembly seat, but he went to the northernmost part of Malabar to contest the Parliamentary seat. So, one need not take serious notice of their allegations and challenges. Sir, I speak on behalf of the majority of the people of Malabar. They welcome the formation of a Southern State. We are not worried whether Communists will rule over us if new elections take place. We have no fear about that. Their very roots are drying up, and I am sure we will be able to root them out completely from the district of Malabar.

Sir, we are anxious to maintain the unity of India. You know that the people of Malabar in large numbers have sacrificed their lives and their everything in the cause of the freedom movement.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [1st March 1956]

We are afraid of the solidarity of India being impaired by the formation of smaller States. That is why we had been harping upon the formation of bigger units which will add to the solidarity of India. We are not afraid that once Malabar is detached and tacked on to Travancore-Cochin, we will be starving. We have got the resources. We have got the capacity and we have got the intelligence. Therefore, as sure as anything, we are not going to suffer. But we apprehend that if the country is split into regions speaking different languages the solidarity of India will be undermined. I wish the Communist Party who always celebrate the China Day take inspiration from China and Russia who adopt their own methods of demarcating States. It will be seen that China was very careful in demarcating States. Two or three linguistic divisions were clubbed together so that linguistic prejudices and isolation might be avoided for the benefit of the whole of China. I wish, Sir, that the Communist Party here copy the example of China.

I may state here that I am prepared to contest any seat in Malabar if any one of the Communist Members here dares to resign and fight me on this issue. (Applause.) I am not afraid of contesting in any constituency. I may also state, even though I may be open to the charge that I am blowing my own trumpet, that I am here after defeating Sri Sankaran Nambudripad, the biggest Communist leader of Malabar, and that too defeating him in Kozhikode Constituency—the biggest industrialized and commercial centre of Malabar district. Neither my colleagues working in the Congress nor myself are afraid of contesting.

I have to congratulate the Government on the manner in which they have drafted the Budget proposals. Sir, half the capital expenditure is set apart for "electricity". We know that, by producing more power and making use of the same in every nook and corner of the State, we can pave the way for the prosperity of the people of the State and for industrializing the State as well. But I have to make a special request. Out of 2,400 villages that have received the benefit of electricity as a result of the Rural Electrification Programme, only 100 villages in Malabar district have received that benefit. I wish the Government bestow more attention on this matter and see that the programme is accelerated in Malabar. We must also remember that Malabar district is one and half times the size of any other district in the State.

Coming to details of expenditure under Medical, I have to congratulate the Government on their having taken up the construction of additional buildings for Government Headquarters Hospital at Kozhikode, and for the taluk headquarters hospitals of Badagara and Manantoddy. We have also to congratulate them on their sanctioning three mobile medical units for Malabar district as everybody knows that one-third of Malabar district is a mountainous area and as such only mobile medical units will be able to work satisfactorily in the mountainous regions.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [1st March 1956]

Attapadi colonization is rightly taken up and I hope that portion of the Attapadi area which had already been taken up for colonization will also prosper.

Sir, I have to congratulate the Government also in respect of allotments made for industrial and plantation labour. I find that a sum of Rs. 22 lakhs has been set apart in the Budget for housing of plantation workers. Special attention has to be concentrated with reference to the problems of plantation labourers. They are living in miserable houses and even drinking water facilities are scarce. The rules which have been published by the Madras Government in this connection may be put into effect immediately with the necessary staff appointed for the purpose. Sir, Housing Societies for Industrial Labour is also being considered by the Government and a certain amount of money has been set apart for that purpose.

I have also to congratulate the Government on having taken up the cause of coir workers. The coir industry in Malabar district has to be encouraged. All the poor people living on the coastal areas supplement their earnings by manufacturing coir yarn. Coir industry is a very important industry in Malabar. I am glad that the Government are paying attention to this industry. I would request the Government to start an industrial section in Beypore Coir School which was contemplated in the First Five-Year Plan and which was subsequently deleted.

Regarding irrigation, I have to request the Government to sanction the Kancharapuzha Irrigation Scheme. The problem of Malabar is prevention of floods, i.e., regulation of floods. We have got ample rain. The only safeguard which we want is construction of schemes which will control floods. I do appeal to the Government to take up Kancharapuzha Project during the Second Five-Year Plan period.

As regards construction of culverts and laying of roads also, I have to congratulate the Government on bestowing attention on that matter. They have bestowed their attention on the laying of roads in Wynaad taluk. At present there are no good roads connecting the villages in Kozhikode taluk with those in Ernad taluk. I request the Government to pay their attention to this matter also.

With these requests for supply of electrical energy and provision of irrigation facilities, I support the Budget introduced by the Hon. the Minister for Finance. I hope the Government will consider these matters.

I am sorry, Sir, I have to reply to Sri T. C. Narayanan Nambiar. The hon. Member probably must have been encouraged to make certain remarks about me by a speech reported in some of the dailies by the Chief Minister of Mysore and must have hoped that the latter's prophesy might come true. But I know, and the people

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [1st March 1956]

of Malabar also know that linguistic division of States is bad for the solidarity of the people of the various States and as such we are all for the formation of larger States for maintaining the unity of the country. Thank you, Sir, for giving this opportunity to speak.

*SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்குத் தெரியும் சில பெரிய தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் பல போராட்டங்கள் நடத்தி அவர்களுடைய குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்து பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளியினுடைய குடும்பத்தில் தன் மனைவி, இரு குழந்தைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 26 குறைந்த பட்ச சம்பளம் என்று கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இது மாதிரியான தீர்ப்பு நடத்துவதற்காக பல பெரிய போராட்டங்கள் தொழிலாளர்கள் நடத்தவேண்டியிருந்தது. பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில் தொழிலாளர்கள் அந்த தொகை மிகவும் குறைவு, அதை அதிகரித்து ஆகவேண்டும் என்று அப்பீல் செய்துகொண்டதன் பேரில் தொழில் அப்பீல் கோர்ட் குறைந்தபட்ச சம்பளம் 28 ரூபாய்தான் என சிறிது உயர்த்தி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை தீருவதற்காக அரசாங்கம் வெவ்வேறு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பிராவிடண்ட் பண்டு திட்டம், ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம், பிராவிடண்ட் பண்டு திட்டத்திற்காக தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தில் இரண்டு ரூபாய் சம்பளத்தில் பிடித்துவிடுகிறார்கள். ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின்கீழ் மேலும் இரண்டு ரூபாய் பிடிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் வாங்கும்படியான இந்த குறைந்த அளவு சம்பளத்தில் ரூ. 26 அல்லது ரூ. 28-ல் 4 அல்லது 6 ரூபாய் குறைந்த பிறகு மீதி பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு ரூபாய் அவர்கள் சம்பளத்தில் குறைந்துபோனால் அந்த மாத குடும்ப நிர்வகிக்கும் நிலைமைக்கு கஷ்டப்படுவார்கள். அதற்காகத் தான் அவ்வாறன்றி அவர்களின் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை அதிகமாக உயர்த்துவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இதற்காக கோர்ட்டுக்கும் போய், கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. முதலாளி களுக்கு வரி போட்டுவிட்டு பின்னால் அரசாங்கத்தார் வசூல் செய்துக்கொள்வாரேயானால் அதை சரிப்படுத்திக்கொள்வதற்கு வெவ்வேறு சூழ்ச்சி கள் மூலம் இழந்த பணத்தை சரிப்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு அம்மாதிரியான நிலைமை இல்லை.

10-30
a.m.

தொழிலாளர்கள் ஏற்கெனவே அனுபவித்து வந்த சலுகைகள் இப்பொழுது அவர்களுக்கு இல்லை. லீவு வேண்டுமானால் அவர்கள் அங்குள்ள வைத்தியசாலைகளில் சென்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி லீவு எடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதி இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் தனியாக இருக்கும் இ.எஸ்.ஐ. வைத்திய சாலைகளுக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்துகொள்வதாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு லீவு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நேரம் பொறுத்து சென்றால் மில் முதலாளிகள் ரொம்பவும் ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். அதனால் ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட் வந்ததனால் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு பயன் செய்கிறவர்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் கிடைக்காமல் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த கஷ்டங்களின் விவரத்தை பற்றி கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களுடன் முறையிட்டும் பார்த்தார்கள். சர்க்கார் டாக்டர்களையே மில் டிஸ்பென்சரியில் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொடுக்க உத்தரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படி வசதி செய்து வைக்கப்படும் என்று அவர்களும் சொன்னார்கள். அந்த வாக்குறுதி இருக்கிறதேயொழிய செயலில் அது இன்னும் நடைபெறவில்லை. இப்பொழுதுள்ள சரிவேல் சிஸ்டம் மூலம் வசதி இல்லை. இதற்கு முன் இருந்த வசதிகள் இப்பொழுது பி. அண்டு சி. மில் தொழிலாளர்களுக்கும் சரி மற்றும் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் சரி போதுமானதாக இல்லை.

[Sri S. Pakkirisamy Pillai] 1st March 1956]

அங்குள்ள டிஸ்பென்சரியையும் சரிவேல் சிஸ்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பி. அண்டு லி. அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள். இ.எஸ்.ஐ. டிஸ்பென்சரிகளுக்கு போகக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் பெறும் லீவு நாட்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்க முடியாது அங்குள்ள டாக்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இந்த பி. அண்டு சி. அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது கிடையாது. மில்கனிலுள்ள டாக்டர்களின் அபிப்பிராயப்படி இருந்தால்தான் பஞ்சப்படி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விதத்தில் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு மாதத்தில் வாங்கும் சம்பளத்தில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் குறைவாக வாங்கப்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது ஒரு பெரிய அநீதியாக இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் மனம் வெதும்பி இருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியும் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பி. அண்டு சி. மில் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஏற்கெனவே அங்கு கோர்ட்டு முன்னால் ஒரு சச்சரவு மத்தியஸ்தர் ஆலோசனையில் இராவிட்டால் பெரிய வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கும். அரசாங்கம் அதை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வேலை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

நாம் அசெம்பலியில் மதறஸ் லிடி ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ஆக்ட்டைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் சமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அது இரண்டு வருஷ காலமாக அமுலில் இருந்து வருகிறது. அதன் மூலம் சென்னை மில் ஏதாவது ஒரு குடிசைப் பிரதேசமாவது இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்றுதான் சொல்லலாம். மக்களுக்கு அதன் மூலமாக ஏதாவதும் உதவி செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்ற முடிவுக்கு தான் வரவேண்டும். எந்த வழியிலும் அரசாங்கம் அதில் வேலை செய்யவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அங்குள்ள மக்கள் தாங்களாகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணம் சேர்த்து கொடுத்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கீழ் நிலங்களை வாங்கிக்கொடுங்கள், நாங்களாகவே சொந்தமாக கட்டிக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் அதற்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று சொல்லியும் அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி கேட்டால் அதற்கு பதில் கொடுப்பது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்றால் அது அரசாங்கத்தினுடைய மனப்பான்மையை தெரிவிக்கிறது. இப்படி நிலைமை இருந்தால் சட்டத்தை மாதத்திரம் நிறைவேற்றி வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? சட்டத்தை மட்டும் நிறைவேற்றி வைத்துக்கொண்டு பணம் செலவு செய்வதாக இருந்தால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது என்பது சரியாக இல்லை. இதைப்பற்றி கேட்கும்போது அரசாங்கம் தங்களுடைய வேலை விவகாரங்களை எல்லாம் மறந்து விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கும்படியாக இருக்கிறது. சென்னையில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்தவித அகிரத்தை மனப்பான்மை காட்டுகிறார்களேயொழிய கிராமங்களில் அப்படி இல்லை. கிராமங்களில் மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொஞ்சமாகவாவது காட்டிக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

(Sri K. C. Gopalan Unni in the Chair.)

சென்னையில் உள்ள ஏழை மக்களையும் கிராமத்திலுள்ள மக்களையும் போல் பாலிக்க வேண்டும். அங்கு ஒரு மாதிரி, இங்கு ஒரு மாதிரியாக பாலிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1st March 1956

* **SRI G. SAMIA KOORAYAR:** கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1956-57-ம் வருஷ பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேசும்போது சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் அடித்த புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைக் கண்டு இந்த மந்திரி சபையை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அது எல்லோராலும் பாராட்டப்படவேண்டிய விஷயம்.

தென்னாட்டில் கணரகத் தொழில் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பது ஒரு பெரிய குறை. பொதுவாக உற்பத்தி, விநியோகம் எல்லாம் இந்நாட்டில் பூராவும் பரவலாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் நம்முடைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் கணரகத் தொழில் நம் நாட்டில் ஏற்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இரும்பு இல்லாமல் எந்தத் தொழிலையும் நடத்த முடியாது. அதனால் தென்னாட்டில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அப்படி ஏற்படுத்தும்போது அதற்கு வேண்டிய வசதி எல்லாம் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பது சரியல்ல. அப்படி இருக்கவும் முடியாது. கச்சா பொருள் ஒரு இடத்தில் இருக்கலாம்; இன்னொரு பொருள் இன்னொரு இடத்தில் இருக்கலாம். ஒரே இடத்தில் இருப்பது என்பது சாத்தியமான காரியம் அல்ல. ஆகவே நாம் இரும்புத் தொழிலில் சேலத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் நிலக்கரி தொழிற்சாலை இல்லாமல் ஆரம்பிக்க முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி எடுப்பதற்கு காலதாமதமாகலாம். அதனால் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியாது என்று சொல்லக் கூடாது. நிலக்கரி கிடைக்கும் இடத்திலிருந்து கொண்டு வந்துதான் வேலை செய்ய வேண்டும். வட பகுதியில் உற்பத்தியாகும் இரும்பை நாம் செலவு செய்து இங்கு கொண்டுவருவது போல் நிலக்கரியை செலவு செய்து இங்கு கொண்டு வந்து இரும்பு தொழிற்சாலைக்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதே செலவுதான் இதற்கும் ஆகும். ஆகவே இரும்பு தொழிற்சாலையை தேன் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்திடம் பலமாக வற்புறுத்தி தமிழ் நாட்டில் கணரக இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி அமைத்தால் தான் இங்குள்ள பெருவாரியான வேலைவல்லா திண்டாட்டம் குறையும். அதோடு இரும்பு நமக்கு மிகவும் அவசியமான பொருள். அதை எடுக்க முயன்றால் அது நம் ராஜ்யத்தி லிருந்தே கிடைக்கும்.

10-40
a.m.

சிறிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி இப்பொழுது தான் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது, அதில் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருப்பது கதர் உற்பத்தி தொழில், அதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே 6 லட்ச ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவு. விவசாயிகளுக்கு துணைத் தொழிலாக இது அமையும் என்பதற்காக இந்தத் தொழில் அம்பர் சர்க்கா 'மூலம்' நடத்தலாமென்று கார்வே கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது, அம்பர் சர்க்காவின் நூலைக்கொண்டே கைத்தறிக்கு சப்ளை செய்யமுடியுமென்றும் ஆகவே மில்லுக்குக் கதிரை கொடுப்பதை இதோடு நிறுத்தி விட வேண்டுமென்றும் சிபார்சு செய்திருக்கிறது, ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மில்லுக்கு 60,000 அதிக கதிகள் அளிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விவரம் எனக்குச் சரியாகப்படியில்லை. கதர் உற்பத்தித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதாக பாவனை செய்கிறார்களே தவிர முழு மூச்சுடன் நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய அதிகமான முயற்சி எடுக்கவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய பொறுப்பாகும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும் மற்ற சிறிய கைத்தொழில்களுக்கும் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் ஒதிக்கியிருப்பது சுமார் 16 கோடி ரூபாய் தான், 5,000 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் இது சிறிய கைத்தொழில்களுக்கு மிகவும் குறைவு. இதை அதிகப்படுத்துவதற்கு நமது அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

297

1st March 1956] [Sri G. Samia Koorayar]

கூட்டுறுவு சங்கங்களிலிருந்தும் நில அடமான பாங்குகளிலிருந்தும் சாதாரண ஜனங்கள் கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் அநேக சட்ட சம்பந்தமான சர்ச்சைகள் குறுக்கிடுகின்றன. கூடியவரையில் சட்டத்தை தளர்த்தி எல்லோருக்கும் சுலபமாக கடன் கிடைக்கும்படி வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், கூட்டுறுவு சங்கங்களிலிருந்தும் நில அடமான பாங்குகளிடமிருந்தும் எல்லோருக்கும் கடன் வாங்கமுடியாமலேயே போய்விடுகிறது.

பஞ்சாயத்துக்கள் அமைப்பதில் ரொம்பவும் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக மூன்றில் ஒரு பங்குசுட இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஒவ்வொரு தாலூக்காவிலும் ஒரு வருஷத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பஞ்சாயத்துக்கள் கட்டாயமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்துகொண்டு அதைக் கூடிய சீக்கிரம் ஆரம்ப செய்யவேண்டும்.

Harijan Welfare Department என்று ஒரு இலாகா இருக்கிறதே தவிர அது நடைமுறையிலே சரியாக வெலைசெய்யவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் கொடுப்பதில் மிகுந்த தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இவ்வளவு மனைகள் ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டு அந்த அளவு மனைகளை குறித்த காலத்துக்குள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். சுதந்தர நாட்டிலே நிலம் இல்லாதவன் ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்தரமான மனை இருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியம். எனவே, இந்த விஷயத்தை கவனித்து எல்லோருக்கும் சொந்தமான குடியிருக்க மனைகள் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

அநேக பட்டதாரிகள் வேலைയിல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே Arts கல்லூரிகள் மட்டுமல்லாமல் என்னுடைய கல்லூரி, வைத்தியக் கல்லூரி முதலிய தொழில் நுணுக்கக் கல்லூரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தி அங்கே பட்டதாரிகளுக்கு வேண்டிய பயிற்சி அளித்து அவர்களின் வேலை வில்லாத திண்பாட்டத்தை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் சில இடங்களிலே அமல் நடத்தப்படுகின்றன. அவைகள் இன்னும் பல இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டத்திலே என்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்டின் ஒத்துழைப்பு அதிகமாக வேண்டும். இந்த வேலைகள் நடக்குமிடத்திலே contract கொடுப்பதில் ஒரு விதமாகவும், கமிட்டி ஏற்படுத்தி நடத்துவதில் ஒரு விதமாகவும் என்ஜினீயர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்ற ஒரு புகாரம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் கீழ் அதிகமான வேலை நடக்கும் இடங்களை Block Development area-லாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

கிராமாந்திரங்களிலே குடி தண்ணீர் வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதோடு ரோடுகளையும் சரிவர பராமரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய ரோடுகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது திருப்தியடைக்கூடிய விஷயம்தான். கிராமங்களிலே போக்குவரத்து வசதியை அதிகப்படுத்துவதற்கு பட்டாபட்டிலே கொஞ்சம் அதிகம் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

[Sri R. Krishnan]

[1st March 1956]

അവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദ്ധതികൾക്കൊന്നുംതന്നെ വകയിരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നു സത്യം ആക്ഷേപമാണ്. ജലസേചനപദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, മലമ്പുഴ പദ്ധതിയുണ്ട്, വാളയാറുണ്ട്, മംഗലം ഡാം ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മീനാ പദ്ധതിയുടെയൊക്കുമ്പോൾ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ മിക്കവാറും ഏറെക്കുറെ ജലസേചനസൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു കൃഷി കാരണ എന്തെല്ലാം ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു കണ്ടറിയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ജലസേചനം നടപ്പിൽവന്ന ഇടങ്ങളിൽ ജലനികുതിയും വാട്ടർസെസ്സും മറ്റും മറ്റുമായി കൃഷിക്കാരന്മാർ താങ്ങാൻ വയ്യാത്ത ഭാരമാണ് അവന്റെ നിലയ്ക്കു കേറിയെടുത്തത്. ഖാൻഡ് റൈവറു സർച്ചാജ്, ബെന്റ്റ്മെൻഡ് ലെവി, നിലവിടുള്ള നിലനികുതി ഇങ്ങനെ പലയിനങ്ങളിലായി നികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൃഷിക്കാരന്മാർ ഇന്നു കരേക്കുന്ന 18 ലക്ഷം കയറിലധികം നികുതി കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബെന്റ്റ്മെൻഡ് ലെവി നടപ്പിൽവരുമ്പോൾ അതും കൃഷിക്കാരൻ ഇന്നുതന്നെ തൊഴി തെളുപ്പിക്കുകയുമാണ്. ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും മെച്ചമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗുണം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഒരു പക്ഷേ ഉപ്പുന്നങ്ങൾക്കു വില കുറയുകയാണെങ്കിൽ എവിടെ എന്തുമെന്നു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൂടാ. പോരുകിൽ പട്ടക്കുടിശ്ശികയുടേയും വാങ്ങുകിട്ടുകയുടേയും പേരിൽ കൃഷിക്കാരനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു തെട്ടി പുറത്താക്കാനുള്ള സൗകര്യം കൂടെ ജന്മിമാർ ഇന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. മലബാർ കടിയായുന്നിയം കൃഷിക്കാർ ചില അവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തോല്പിച്ചു കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കാൻ തക്കം പാത്തിരിക്കുന്നു. ജന്മിമാർ അതിനുള്ള വഴിയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പഴയകൾ നിയമത്തിൽതന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കാൻ ജന്മിമാർ പല അടവു കളം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പാട്ടം അളന്നാൽ രശ്മിതി കൊടുക്കണമെന്നു നിയമത്തിലുണ്ടെങ്കിലും ഒഴിപ്പുകഴിവുകൾ തടസ്സങ്ങളും പറഞ്ഞു രശ്മിതി കൊടുക്കാതെ കഴിച്ചു ഒടുവിൽ നാലായി കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ പാട്ടക്കുടിശ്ശിക കേസുകൊടുക്കുന്ന മിടുക്കന്മാരാണ് മലബാറിലെ ജന്മികൾ. രശ്മിതി കൊടുക്കാത്തവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ നിയമമില്ല. ജന്മിമാർ ഇങ്ങനെ കൃത്രിമം പ്രയോഗിച്ചു കൃഷിക്കാർ കോടതിയിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചു പൊറുതിമുട്ടിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ ചെറുത്തുനിന്നു ജന്മിയോടു പൊരുത്തമുള്ള കെട്ടോ ധനശേഷിയോ കൃഷിക്കാർക്കില്ല. കോടതികളും പോലീസുമെല്ലാം കൂടുതൽ അനുകൂലം കാണിക്കുന്നതു ജന്മിയുടെ ഭാഗത്താണ്. നിലവിടുള്ള പാട്ടക്കുടിശ്ശിക കളെല്ലാം വെട്ടിച്ചുരുക്കാത്തപക്ഷം മലബാറിലുണ്ടാകുമായിട്ടുള്ളവയൊന്നു പാട്ടക്കുടിശ്ശിക മുഴുവൻ ജന്മിമാർ കോടതികളിലേക്കു വലിച്ചിഴക്കുവാൻ ഇനി അധികം കാലതാമസമില്ല. പാട്ടംബാക്കി, കടംബാക്കി കേസുകൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വളരെയധികം വരുമാനം സ്റ്റേറ്റിനു തന്നാണിത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെന്ന ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നു. കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി കടവും പാട്ടംബാക്കിയും കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള കാലാവധി ഇനിയും നീട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടംബാക്കി തീർത്താൽ ബാക്കിയുള്ളതു റദ്ദ് ചെയ്യാൻ നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യണം. രാജ്യത്തെങ്ങുമുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ മുഖവേദം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരുണയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കാലമാണിത്. തങ്ങൾക്കു മനുഷ്യരേപ്പോലെ ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി നൽകണമെന്നുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യം വകവെച്ചു കൊടുക്കാൻ അധികം ഭൂവുടമസ്ഥന്മാരും തയ്യാറായിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ കെയ്സ്സ് റൂറൽ പാലക്കാട് നിരവധി തൊഴിൽ കഴപ്പുണ്ടും സംഘടിതമായ പണിമുടക്കങ്ങളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതെല്ലാം പിന്നീട് കത്തൂരിപ്പിൽ അവസാനിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും കഴപ്പുണ്ടാകാ തുടങ്ങിയ പരിഹാരമെന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കത്തെ പൊളിക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള ജന്മിമാരുടെ പരിപാടികൾക്കു പിന്തുണ നൽകുകയാണ് ചില പോലീസുകാരികൾ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചു അവിടത്തെ എ.എസ്.പി. വിശ്വനാഥൻ ജന്മിമാർക്കുനീക്കംകൊണ്ടു തൊഴിലാളികളെ ഭയപ്പെടുത്താൻ അവരുടെ സംഘടനകൾക്കുമെതിരെയും പണിമുടക്കത്തെയും അടിച്ചമർത്താനും വേണ്ടി എടുത്ത പകപോക്കൽ നടപടികളും മറ്റെങ്ങും പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. പലതരത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളാണ് പാലക്കാട് ചില പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നത്. ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള തൊഴിലാളികൾ സംഘടിച്ചു പണിമുടക്കിയതിന്റെ ഫലമായി കെയ്സ്സ് റൂറൽ കക്കത വന്നപ്പോൾ തമിഴ് നാട്ടിൽനിന്നു കൂലിക്കാരെ ലോറികളിൽ കേറിക്കൊണ്ടുവന്നു കൊയ്ത്തുന്നതാണ് ജന്മിമാർ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനോടേ ഒരു തൊഴിലാളി.

1st March 1956]

[Sri R. Krishnan]

പിൻബലവും നൽകിയതു പോലീസു മേധാവികളാണ്. ഈ തൊഴിൽ കഴപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ജന്മിമാരും പോലീസുകാരും ചേർന്നുകൊണ്ടു എത്രയോ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ പേരിൽ അനവധി കേസുകൾ ചാർജ്ജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സ്വതന്ത്രനായിത്തന്നെ ജനിക്കുന്ന കർഷകരും തൊഴിലാളികളും അവരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുമ്പോൾ, നിയമാനുസൃതമായി സമരം ചെയ്യുമ്പോൾ, സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കുനീക്കംകൊണ്ടു അവരെ അടിച്ചമർത്താനും തടയ്ക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും അവരെ നിലയ്ക്കു നിറുത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് അതു നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിനനുരൂപം ആക്ഷേപമാണ്, അപകടമാണ്.

മലബാറിൽ മയ്യോമപ്പാട്ടം കണക്കാക്കിക്കൊടുക്കാൻ പാട്ടക്കോടതികളെപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പല പാട്ടക്കോടതികളിൽനിന്നും കൃഷിക്കാർക്ക് അധികമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചില പാട്ടക്കോടതികൾമാത്രം ജന്മിമാർക്കനുവദിച്ച നിലവാരം സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി നാട്ടിൽ പരക്കെ വലിയ ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ട്. പാലക്കാട് പാട്ടക്കോടതി ഇരയിടയായി ജന്മിമാർക്കനുവദിച്ച നിലവാരം നൽകുന്നതെന്ന് വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുള്ള ജന്മികൾക്കുവേണ്ടിയെ ആളുകളെ പാട്ടക്കോടതി താങ്ങിപ്പോയി നിയമിച്ചാൽ അവർ ജന്മിമാർക്കനുവദിച്ച നിലവാരം നൽകുന്നതിലുള്ള തമിഴ്. സ്വന്തംകാര്യമായും ബന്ധുക്കളുടേയും താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി കൃഷിക്കാരുടെ ഹാജികൾ അന്യായമായി തല്പിക്കുകയെന്നുവെന്ന ആക്ഷേപം പാലക്കാട് പാട്ടക്കോടതിയെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ട്. നിയമമുണ്ടായിട്ടും പാട്ടക്കോടതികളുണ്ടായിട്ടും കൃഷിക്കാരന്റെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ പിൻതള്ളപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർ രക്ഷാബോധമില്ലാത്തവരും. അതേ നാട്ടിൽ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളും സ്വാധീനമുള്ള ആളുകളെ പാട്ടക്കോടതി നിയമിക്കാൻവേണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൃഷിക്കാർ പാട്ടക്കോടതിയിൽ പോകാൻ മടിക്കുകയാണ്. പാലക്കാട് താലൂക്കിലും മറ്റും ചിലർ കൊടുത്ത ഹാജികൾ തിരിച്ചുവാങ്ങുന്നു. കറേ ഹാജികൾ നിസ്സാരമായ സാങ്കേതിക കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില കോടതികൾ 40-50 ശതമാനം പാട്ടം വെട്ടിക്കുറച്ചുകൊണ്ടു വിധിക്കുമ്പോൾ, അതേ തരത്തിലുള്ള കൃഷിക്കാർ കാര്യമായി വെട്ടിക്കുറക്കുന്നില്ലെന്നതോ പോകട്ടെ, ജന്മികൾക്കു കൂടുതൽ അനുകൂലമായി വിധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതിന്റെ ഫലമായും അന്വേഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. മലബാറിൽ മയ്യോമ ഇം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭാഗങ്ങളിലും പാട്ടത്തും പറമ്പിലും പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ തുച്ഛമായ 8 അണയും 12 അണയും കൂലിക്കൊണ്ടു തൃപ്പിപ്പിടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി എത്രയും വേഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബില്ലു അടിയന്തിരമായി ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരണമെന്നു എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

സർ, പ്രൊവിഡൻഷൻ വന്നതിന്റെ ഫലമായി മലബാറിലെ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിലില്ലാത്തതായി. ഈ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടി ചക്കരപ്പത്തൂരിനു അനുവാദം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷകളും, ചെറുകാക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേക സാഹകരണസംഘങ്ങൾ ഏല്പിക്കണമെന്നുള്ള നിവേദനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റ് ചെവികൊണ്ടു. ചക്കരസംസ്ഥാനസെറ്റിക്ൾ സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചെത്താൻ കൊടുക്കുന്ന പണവും തെങ്ങുകളുമെല്ലാം ചില ജന്മിമാർ കഴിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എത്രയോ അധികം കഴിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ സംഗതി അധികൃതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടും ഫലമുണ്ടായിട്ടില്ല. ചെത്താൻകൊടുക്കാൻ കടംബാക്കി മുഴുവൻ അധാപനിച്ചാൽ ഒരു ദിവസം ഉണ്ടാകാൻ കഴിയുന്നതു ഒന്നോ രണ്ടോ നാൾക്ക് ചക്കരയാണ്. ചക്കരയുടെ വിലയോ നാണയനം കനയെന്നും രണ്ടെന്നും മാത്രം. ചെത്താൻ ധാരാളമുള്ള പാലക്കാട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പഞ്ചസാരനിർമ്മാണത്തിന്നു ഒരു ഫാക്ടറി ആരംഭിക്കണമെന്ന വളരെക്കാലമായി മുറവിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ രണ്ടാം പഞ്ചസാരപദ്ധതിയുടെ ആരംഭകാലമാണല്ലോ. ഈ രണ്ടാം പഞ്ചസാരപദ്ധതിയിലേക്കിലും അങ്ങനെ യെറൂഹ ഫാക്ടറിയെ വകകൊണ്ടുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകണമെന്നും ആൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കൃഷിക്കാരന്റെ ന്യായമല്ലാത്ത കടങ്ങൾ റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നും ഒരു കൊല്ലത്തെ ബാക്കി പാട്ടം കൊടുത്താൽ സകല കടശ്ശികകളും തീർന്നതായി പരിഗണിക്കണമെന്നും

[Sri R. Krishnan]

[1st March 1956]

കൂടിക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് അത് വകവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. കൂടിക്കാർ രക്ഷ നല്കണമെന്ന യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം ഗവണ്മെന്റിനുള്ളിൽ പാടബാക്കി കർ റദ്ദ് ചെയ്യാൻ നടപടി അടിയന്തിരമായും എടുക്കണമെന്നും ആൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ ദയനീയനിലയെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവർഷം പറയണമെന്നാണ്. തോട്ടം തൊഴിലാളികളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ നിമിത്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ചില തോട്ടം ഉടമകൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ ഉള്ള ക്രമീയമായ മറ്റു സൗകര്യങ്ങളെ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്ക് അവർ വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല. അടുത്ത കാലത്തു ആൻ സീതാർഗ്ജി അമാൽഗമേറഡ് എസ്റ്റേറ്റിൽ പോയി അവിടത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ നില ഏതാണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഉൾക്കൊള്ളാൻ നൽകുന്ന പരിഗണനയോടും തോട്ടമുടമകൾ തൊഴിലാളികൾക്ക് നല്കിയിട്ടില്ല. മനുഷ്യനുള്ള പ്രാഥമികാവകാശങ്ങൾപോലും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുക, നിയമപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ ക്രമീയമായ തൊഴിലാളികൾക്ക് നല്കാതിരിക്കുക, തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകന്മാരെ അകത്തു കടക്കാനോ തൊഴിലാളികളോടു സംസാരിക്കാനോ പോലും അനുവദിക്കാതിരിക്കുക, സംഘടനാവകാശം പാടെ നിഷേധിക്കുക, പല വിധത്തിലുള്ള ഉഗ്രിയ മർദ്ദനങ്ങൾ തൊഴിലാളികളെ വിധേയനാക്കുക എന്നിങ്ങനെ. തോട്ടം മാനേജർമാർക്കും തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്ക് എതിരായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടുംകൈകൾക്കും ഒരുമിച്ച് വരുത്തേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനാണ്. ഇതു വളരെ അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഉടനെ കരസ്ഥാക്കണം നടത്തി അവർക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള നടപടികളെടുക്കണമെന്നും ആനുമ്പിക്കുന്നു. അതിലേക്കായി പ്രത്യേകം ഒരു വകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് വളരെ നന്നായിരിക്കും.

വിപ്ലവനികരിയെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്ക് പറയാനുണ്ട്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും വിപ്ലവനികരിക്കെണ്ടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ചിലവയൊന്നുമില്ല. വളരെ യധികം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്ന ബഹുമാനികരിസമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഏകമുഖനികരിയെപ്പറ്റിയുള്ള കയ്യെഴുതിയ ചെമ്പ്രമെന്തെ കച്ചവടക്കാരും മറ്റുള്ളവരും പൊതുയോഗങ്ങൾക്കു പ്രമേയം പാസ്സാക്കി അയച്ചും നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയും ഗവണ്മെന്റിനോടു തുടർച്ചയായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ അതിനു മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. വിപ്ലവനികരിയുടെ കാര്യത്തിൽ കാര്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി കച്ചവടക്കാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിമുട്ടിനു പരിഹാരം കാണാൻ വൈകിക്കരുതെന്നും ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI W. J. FERNANDEZ: Mr. Chairman, Sir, I rise to congratulate our Finance Minister on his very able presentation of the Budget which except for the new taxes proposed ought generally to be well received by all sections of this House. I also avail myself of this opportunity to express my appreciation of and thanks to our Chief Minister for the personal interest he evinced in organizing relief to the unfortunate victims of the cyclone which devastated large areas in the southern part of this State. The magnitude of the havoc is apparent from the facts and figures furnished in the Budget speech. Once again our sympathy go out to the sufferers and our thanks to those who helped to restore conditions to normal and to rehabilitate the victims.

It is regrettable that our Finance Minister has thought it fit to resort to new taxes in order to bridge an artificial gap between income and expenditure. Taxes are never popular, the more so when the burden of taxation has practically reached saturation point. The spate of taxation which marks the regime of this Government is bound to be exploited by the Opposition in due course to the

[1st March 1956]

[Sri W. J. Fernandez]

detriment of the party in power. As one interested in a stable Government for the State and as one convinced that it is only the Congress Party with its unique organization that can provide that stability, I deprecate any measures that are likely to jeopardise the chances of this party coming out successful with a comfortable majority when the day of reckoning comes around this time next year; and the Congress Party has to face the electorate. I therefore appeal to the Hon. Finance Minister to drop his proposals for new taxation, and allow the gap to be bridged in the coming year.

(The Deputy Speaker in the Chair)

My main object in participating in the general discussion on the Budget is to plead that the Government do not apply the same this year to the grants for Anglo-Indian education for the following among other reasons. There has already been a very considerable reduction in the grant during the period 1950-53, contrary to the guarantees in Article 337 of the Constitution. Any further reduction at this stage will adversely affect these institutions, especially the indigent and orphan children attending them. Article 337 of the Constitution lays down that during the first three financial years after the commencement of the Constitution, the same grants, if any, shall be made by the Union and State Governments for the benefit of the Anglo-Indian community in respect of education as were made in the financial year 1947-48. During every succeeding period of three years, the grants may be less by ten per cent than those for the immediately preceding period of three years. The expression "same grants" in Article 337 has been interpreted by the Law Department of the Government of India to mean the amount that was budgeted for in the financial year 1947-48. According to the figures supplied by this Government to the Inter-State Board for Anglo-Indian Education, the amount budgeted for the financial year 1947-48 was Rs. 13.47 lakhs. This amount should, in terms of Article 337 of the Constitution, have been continued for the period 1950-53 and the first cut, if any, in 1953 based on it; instead, this Government expended only Rs. 12.36 lakhs in 1950-51, Rs. 12.19 lakhs in 1951-52 11.11 lakhs in 1952-53, thus reducing the grant by a very considerable sum.

To reduce or not to reduce the grants further for the triennium 1956-59 is purely a matter for the discretion of the State Government as Article 337 says the grants may be less by 10 per cent. I therefore ask that this discretion be exercised and the existing grants left untouched, as any cut in the present grants, particularly the indigent grants, would inevitably mean that many destitute children will be thrown on to the streets and swell the number of malcontents in the State.

I find from the figures in the Budget for 1956-57 that there is practically an all-round reduction in the grants for Anglo-Indian education compared with the amounts sanctioned for the year 1955-56 leading to the inevitable conclusion that the Government have made up their mind to impose the 10 per cent cut this year.

11
a.m.

[Sri W. J. Fernandez] [1st March 1956]

This is unfortunate. If, however, there is no escape from it, I ask that the indigent, poor and fee-remission grants under Articles 156, 159 and 166 of the Code of Regulations for Anglo-Indian Schools be left untouched and that they be treated as a first claim on the budget for Anglo-Indian education and earmarked for the purpose, and that the amount proposed to be reduced be spread over the other heads of expenditure. I understand that in Bombay even where a ten per cent cut has been made, the amount of cut is dispersed over the heads of grants other than the indigent grant, as these other heads are able to bear the cut to a greater extent than the indigent grant. The request is reasonable. I trust the Government will see their way to grant it.

One more important matter and I will finish. The implementation of fee concessions to children of non-gazetted officers attending Anglo-Indian schools has meant an average expenditure of about Rs. 40,000 a year for the last three years. I find that a sum of Rs. 45,000 is provided in the budget for the year 1956-57 for this purpose. This means that out of the budget sanctioned for Anglo-Indian education in terms of Article 337 of the Constitution, this Government are taking away each year a very substantial sum not envisaged as normal expenditure under the Code of Regulations for Anglo-Indian schools. Besides, about 75 per cent of the beneficiaries under this scheme are non-Anglo-Indians, thereby depriving Anglo-Indians of grants specifically guaranteed in the Constitution for the benefit of the Anglo-Indian community. It is but just that adequate provision should be separately made by way of an additional grant to the budget for Anglo-Indian education to meet the cost of these concessions. I request that this point be examined and additional provision to the extent necessary be made in the Budget for Anglo-Indian education. If this is done, then the indigent, poor and fee-remission grants can be spared the pruning knife. Thank you, Sir.

1-07
a.m.

* **SRI P. CHOCKALINGAM:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் சில நல்ல அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. இது சர்க்காருக்கு ஜனங்க ளிடத்தில் இருக்கும் விசுவாசத்தை காண்பிப்பதாக தெரிகிறது. ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நல்ல எண்ணம் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. அதைக்கண்டு நான் சந்தோஷமடைகிறேன். சர்க்காருடைய எண்ணம் நல்ல எண்ணமாக இருந்தாலும் அதன் பிரயோசனம் ஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக இருக்கவேண்டும். அது ஜனங்களுக்கு பயன்படும்படியாகவும் இருக்கவேண்டும். பொழுதுதான் அதை வரவேற்பார்கள். ஆனால், சர்க்கார் இன்னும் தங்களுடைய அதிகாரிகளைத்தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதி கார வர்கத்தினருடைய மனப்பான்மை இன்னும் மாறியதாகத் தெரிய வில்லை. இது பலருடைய பேச்சிலிருந்தும் தெரிய வருகிறது. ஜனங் களுடன் ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மை இப்பொழுது அதிகார வர்கத்தின ளிடம் இல்லை. அப்படி இருந்தால்தான் நாம் இங்கு இயற்றும் திட்டங்க ளெல்லாம் ஜனங்களுக்கு பயன்படும்படியாகப் போய்ச் சேரும். அதில் சர்க்கார் விசேட கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருந்தபோதி லும்கூட நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் பெரிய நதிகள் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள்

[1st March 1956] [Sri P. Chockalingam]

எல்லாம் நடந்துவிட்டன என்று சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறா கள். பல தாலுக்காப் பகுதிகளில் சிறிய நதி மூலம் பாசன வசதிகளே இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் மழையை நம்பிக்கொண்டு இருக்கும் பாசனப் பிரதேசங்களாகும். இங்கெல்லாம் எந்தவிதமான நீர்த்தேக்க நன்மையும் செய்யவில்லை. பல நதிகள் அங்கெல்லாம் வரட்சி அடைந் திருக்கின்றன. அந்த வேலைகளை எடுத்து நடத்தி நதிகளில் தண்ணீர் வரும்படியாக செய்யவேண்டும் என்று இஞ்சினியர்களிடம் சொல்லியும் இன்னும் எந்தவிதமான வேலையும் எடுத்து நடத்தவில்லை. வரப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பல வேலைகளை எடுத்து நடத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நடத்துவதாக இருந்தால் அங்குள்ள அதி காரிகள் அந்தப் பாசனத்தார்களை எதிர்பாராமல் தாங்களாகவே சர்வே செய்து அதற்கு ஒத்துழைக்க முன் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சிறு நீர்பாசன திட்டக் காரியங்கள் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும். இப் பொழுது நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்கள் விவசாயிகள். விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள் என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சிறு நதி பாசன வசதியை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கால்வாய்களும் செப்பனிடப்படாமலிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் பல கால்வாய்கள் செப்பனிடப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் எல் லாம் இன்றைக்குச் சரியான முறையில் மராமத்துச் செய்யப்படாதினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. பல கிராமங்களில் கட்சி வேற்றுமை இருந்துகொண்டிருப்பதினால் கிராமப் பொது மராமத்தில் இவர்கள் யாரும் போதிய கவனம் செலுத்தாமலிருக்கிறா கள். இவை யாவையும் அதிகாரிகளே விசாரித்து உடனடியாக எல்லா நீர்ப் பாசன வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அந்தக் கால்வாய்களை எல்லாம் செப்பனிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக கடனா, ராம நதிகள் சம்பந்தமாக ஏதாவது திட்டம் கொண்டுவருவார்கள் என்று இருந்தேன். ஆனால், அதற்கான வகையில் எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. ராம நதி விஷயமாக 1937-ம் வருஷத்திலிருந்தே இதற்கான பூர்வாங்க சர்வே முதலியன நடந்தும் கூட எவ்விதப் பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. 1946-ம் வருஷம் வரை யில் நிலச்சுவான்தார்கள் ராம நதி நீர்த்தேகத்துக்கான பல முயற்சி செய்து ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை என்று கைவிட்டுவிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட சில லக்ஷம் ரூபாய் செலவு செய்தால் போதும். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு எல்லாம் நீர் சப்ளை செய்ய முடியும். ஜெயநாராயணபுரம் குளத்திற்கு நம்பியார் கால்வாய் என்று இருக்கிறது. அணைக்கட்டும், கால்வா யும் இன்று ஒரே லெவலாக இருக்கின்றது. அந்தக் கால்வாயை செப்பனி ட்டால் மகசூலை அந்தப் பக்கத்தில் அதிகப்படுத்த முடியும் என்று நம்பு கிறேன். இன்னும் இருக்கும் பல குளங்களையும் செப்பனிட்டு அகிகமாக மகசூலைப்பெருக்க முடியும். இன்னும் அம்பாசமுத்திரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலுள்ள கால்வாய்களும் அடியோடு அழிந்துபோய் கிடக்கின்றன. அவை யாவும் செப்பனிடப்படவேண்டும். பாசனக் கால் வாய்களை எல்லாம் அடிக்கடி செப்பனிட்டு வந்தால்தான் மிகவும் உப யோகமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் சாதாரண சர்க்கார் குமாஸ்தாக்கள், ஆசிரியர்கள் முதலியோர் நிலைமை கவனிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதே நேரத்தில் சர்க்கார் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலையைப் புறக்கணித்து இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன். அவர் கள் மிகவும் மகாநாடுகள் எல்லாம் கூட்டி தங்கள் குறைகளை சர்க்காருக்கு பலதடவை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் சர்க்கா ருக்கு மிகவும் விஸ்வாசம் உள்ள ஊழியர்கள் என்று மந்திரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் அச்சாணியாக இருக்கிற அவர் களுடைய நிலைமை கொஞ்சம் கவனிக்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் சர்க்கார் கொஞ்சம் பச்சாதாபம் காட்டவேண்டுமென்று கேட் றுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கும் லஞ்ச ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன. இது விஷயமாக சர்க்கார் விசேட கவனம் செலுத்தாவிட்டால் எந்த திட்ட நன்மை களும் ஜனங்களுக்கு பயன் தராது.

[Sri P. Chockalingam] [1st March 1956]

இன்னும் நம் சர்க்கார் பலவிதமான காரியங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. நல்ல போக்குவரத்துச் சாலைகளைப் பல இடங்களில் போடவேண்டியதாக இருக்கின்றது. பல நல்ல நல்ல ரோடுகள் எல்லாம் சீர்குலைந்து இருக்கின்றது. அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் 22 அடி அகலத்திற்குக் குறைந்த கிராம ரோடுகள் போட்டுத் தர மறுக்கப்படுகின்றன.

விவசாய மக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டன. அவர்களுக்கு நிலைவுடைமை இல்லை என்றாலும்கூட தற்போது நாம் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தின் பயனை அவர்கள் பூர்ணமாகப் பெறும்படி செய்தாலேயே நாம் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மையைச் செய்தவர்களாக ஆவோம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏதாவது நன்மை செய்தால்தான் அவர்களால் வாழ முடியும். அதற்கான எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-15 * RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD: Deputy
a.m. Speaker, Sir, as usual our Finance Minister has given us a clear picture of the financial state of our province and enabled us to offer our views on the Budget. Let me offer my felicitations to him on the able manner in which he has been administering the finances of this province all these four years. I congratulate him on the ingenuity he has displayed in presenting his Budget three days in advance of the Central Budget because the new taxes that he announced three days ago would be forgotten and the taxes in the Central Budget would be uppermost in the minds of the people. He has very cleverly timed the presentation of his budget.

The budget can be characterized as one affected by causes like cyclone and flood which are beyond our control. We must offer our congratulations to the Government and particularly to the Hon. Chief Minister on his personally going to the affected area immediately and affording relief. It may be that certain parts did not get relief immediately, but relief was given subsequently. I think this House should congratulate the officials of the cyclone-affected districts on the great service they have rendered, particularly the officials in the districts of Tanjore and Ramanathapuram. For those who had lost their houses, a free grant of the abominably low sum of Rs. 30 has been given. The Corporation of Madras fixed in 1932 the free grant at Rs. 30—Rs. 15 cash and Rs. 15 by way of building materials—to those poor who had lost their houses by fire, cyclone or flood. Even in 1956 this grant remains at the same old figure of thirty rupees! I was told on very reliable authority that in Bihar the house-owners were given a contribution of Rs. 200. Where is 200 and where is 30? It will be admitted by the Government that thirty rupees is not enough even for repairing a hut and that for putting up a new hut at least one hundred rupees will be required. It will not be possible to re-open past cases. In future the grant should be raised to the actual cost of putting up the hut. I do not want that it should be exactly Rs. 200 as in Bihar. I earnestly request the Hon. Finance Minister to look into this matter.

1st March 1956] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

The Hon. Finance Minister said on a former occasion that the Government of India would be setting up a permanent body. I understand that that body will come into existence in six months. That body will decide the quantum of relief needed in the several areas.

I understand that the distribution of loans is going on in a very slow and tardy manner. There are not enough Tahsildars and Deputy Tahsildars to attend to the work. I request the Finance Minister to issue instructions to the district officials to expedite the grant of loans. Immediate relief is better than relief given later on. While we congratulate the Government on the relief measures they have taken, we implore them to continue the measures for a long, long time. The distress is so acute that relief will have to be continued for a long time. Villages have been washed away, waterways have been washed away and irrigation tanks have breached. The special Superintending Engineer's circle may be continued for at least two years and sufficient funds allotted for the repair of irrigation tanks.

I have already suggested to the Government that the Community Project works and National Extension Service Schemes should be introduced in all the affected areas. But I am told that National Extension Service Schemes will be started only in four more centres this year. My view is that the entire area from Vedaranyam to Mudukalathur should be brought under the Community Project Scheme. The Government of Madras should immediately address the Government of India to accord sanction for bringing all the cyclone-affected areas under the Community Project Scheme. Rs. 7 lakhs allotted for the National Extension Service Schemes is a drop in the ocean. The Government have selected only four firkas out of forty firkas. My suggestion is that the Community Project Scheme should be pushed through in all these areas.

11-20
a.m.

There is one other matter of immediate concern in these years. After the cyclone and floods, the usual rains also have failed. If there were the usual rains at least, the crops would have been saved. In every case crops have failed. Remission to the ryots has to be given. The old method of assessing the crop as 8 annas crop, 4 annas crop, and so on will not help. The Tahsildar and the Deputy Tahsildars have to fix the amount of remission. I am definite in my view that these Tahsildars and Deputy Tahsildars will not help the people, because their promotions depend upon how few remissions they recommend. This mentality should go. In these distressed areas, remissions should be liberally granted. Unless Government issue immediate instructions, the remission period will be over and the distress of the people will continue. The Government will not be able to re-open the subject. I entreat the Government to issue immediate instructions to these four Collectors to give liberal remissions. A few lakhs of rupees by

[Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad] [1st March 1956]

way of remission count not much. We have not helped these people much. At least let us show our sympathy to them by ordering liberal remissions.

I congratulate the Government on the educational concessions that they have given to the poorer sections of the community mainly to the elementary school teachers, police constables and last grade Government servants. I am very happy that the Government have shown these concessions. I do hope that they will continue to examine from time to time the conditions of the poorer sections of the people and will increase the amount of concessions. These educational concessions are much needed and are much appreciated.

Sir, the Hon. the Finance Minister said that irrigation projects in our State had reached the target. I disagree with him. It may be that we do not have big irrigation schemes. There are however minor irrigation schemes which can be taken up for execution. Might I also point out that there are enormous areas in our parts of the country where big irrigation schemes are not possible but tube-well irrigation schemes to raise the under-water above can be had? What steps have the Government taken in this direction? I do hope that a few crores of rupees may be allotted for this purpose. We see in newspapers occasionally that the U.S. proposes to give huge aid to India for the construction of these tube-wells. Still we are sinking only about thirty tube-wells at a cost of about Rs. 6 lakhs. Is this any credit to this Madras Government? I entreat the Hon. Minister to consider the needs of these areas where big irrigation projects are not possible but where there may be possibilities of tube-well irrigation. There are many minor schemes which can be taken up. All these will cost about a crore of rupees or so. Whenever reference was made to these minor irrigation schemes, the Hon. Minister said that they would be taken into consideration. But so far no investigation of these schemes has been made. I might mention one thing here. I should be excused if I mention in a parochial way that in my own constituency the Kallar scheme has not been taken up. I have been mentioning about this scheme for the last four years and the reply has been given by the Public Works Minister and also by other Hon. Ministers that that scheme will be considered. So far no steps have been taken. The scheme has not even been investigated. This scheme costs only Rs. 1½ crores. I do hope the Government will consider this. There are many other schemes in my district which can be taken up. They may not be schemes costing Rs. 20 crores and more. These minor irrigation schemes if taken up would give great relief to the people. I would entreat the Government to seriously consider the execution of these minor irrigation schemes.

I now come to electricity. While we appreciate the Government's efforts in adding many electricity projects, we are surprised at the way in which the Government try to raise the rates for consumption of electricity. The Government have shown exemption

1st March 1956] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

for new industries for three years. I would like the Hon. Minister to say clearly—for his speech is not clear on this point—whether agriculturists who take electricity from the bulk distributor have to pay this tax. I wish I am wrong. The Finance Minister's speech the other day did not give any clear indication in this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already mentioned that it applies only to power taken from High Tension supply. This applies to only big industries like textile industry, cement industry, etc. No other private individual will be affected.

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD: There are certain concerns like the South Madras Electric Supply Corporation with headquarters at Tiruchirappalli. I would like to know whether this Corporation is entitled to charge higher rates on consumers who take electricity from them for agricultural purposes.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Corporation would be governed by the Electricity Supply Act. We have looked into this question. There is no scope for increasing the rates. The Corporation will be paying the higher rate from out of their profits rather than increasing the rates to consumers.

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD: I am grateful to the Hon. Minister for this assurance. This will go a long way to allay the fears entertained by the agriculturists, particularly when irrigation schemes in our State has reached the target and we have to look to increased production by fertilisers and by providing electrical energy, etc.

Sir, there is one other matter connected with highways. Though we are connected with the Southern Highway, there is no real highway going by the seaside from Madras to Dhanushkodi. I do hope that the Sethusamudram scheme will come to fruition next year under the auspices of the distinguished committee headed by Sri A. Ramaswami Mudaliar which is now making enquiries in this matter. By the efforts of this committee I hope it would be possible to have this scheme executed and we would have a nice highway from Madras to Dhanushkodi—a cement road for 500 miles. The railways alone would not be able to carry all the cargo that is landed at the port. It will be possible to carry all the cargo only if there is alternative mode of transport. I hope the Government will take steps even now for constructing this highway along the sea coast, connecting other roads on the way. If there is a highway from Madras to Pondicherry, that can be used. From Pondicherry to Point Calimere they can have another road. From there they will have to put up another road up to Dhanushkodi. By the time the Sethusamudram scheme comes to fruition, I hope the road also will come into being.

[Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad] [1st March 1956]

With the execution of the Sethusamudram scheme the entire face of South India will be changed. We are all sorry that Tuticorin port was not converted into a major port. If that had been done, it would have made a marked change in the attitude of Ceylon towards us. Ceylon will be more considerate to us once the Sethusamudram scheme comes into being. It will also help to improve the economy of the South. I have always considered that the non-conversion of Tuticorin port into a major port is a drawback to South India. I now really feel that a highway connecting the new port of Dhanushkodi will improve the condition in the South, and I hope the Government will take steps to construct this highway.

11-30
a.m. Sir, there is another matter to which I would like to refer. I have repeatedly pointed out on the floor of this House that Pudukottai should be made the headquarters of a district. A good number of buildings belonging to the State are not being put to use. Complaints have been made on several occasions by hon. Members on this matter and Ministers of the Government also have promised that Pudukottai would be made the headquarters of a district. It will not be difficult to make it the headquarters of a district. A few taluks which are going to be added on to this State as a result of the reorganisation of the States can be tacked on to the new district formed with Pudukottai as its headquarters. Pudukottai is served both by railway and roads. All areas wherein people have no objection and are willing to their areas being brought in Pudukottai district can be tacked on to that district. I do sincerely hope that the new district with Pudukottai as its headquarters will be formed early. This matter need not be postponed. Sometime ago the Hon. Revenue Minister said to me that he was seriously considering the proposition. I hope the Government will make an announcement in this regard early and this will go a long way in allaying the fears of the people of Pudukottai.

The Hon. the Finance Minister has not mentioned anything about the levying of sales tax at a single point. He has received representations time and again on this matter. Whenever on tour he has also received memoranda on the subject. I do hope that he will, in the course of his reply, mention what his views are on the point of levying sales tax at a single point, at least on certain commodities where it is possible to do so. Levying sales tax at a single point will considerably simplify administrative processes and help all those who are connected with trade.

Sir, it is for the first time refreshing to find the Hon. the Minister for Finance joining the ranks of all of us in attacking the Government of India. We have been doing that regularly during the last four or five years. But this is the first time that the Hon. the Minister for Finance has joined us and I offer my heartiest felicitations on the bold step he has taken in attacking the Government of India for not industrialising the South as far as is possible . . .

1st March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry the hon. Member is taking it as an attack. It is not an attack at all. It is a point of view which we have got to place before the Government of India and it should not be taken as an 'attack' on the Government. I would tell the hon. Member that nothing will be gained by taking such an attitude.

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD: There is only a small distinction between urging or making representations and attacking. All these are parliamentary expressions and mean the same thing. By attacking, it does not mean taking guns and gunpowder and using them, which we are not likely to do. I must also offer my felicitations on the stand he took at the Development Council meeting held six weeks ago in Delhi. At that meeting the Hon. the Finance Minister complained that the allotment made for industrialising the South in the Second Five-Year Plan was far from satisfactory. The people also are not satisfied with the provision made. The Finance Minister has only expressed to the Government of India the real feeling of the people. I only want to strengthen the hands of the Finance Minister in the stand he has taken with regard to starting of major industries in the South and it is also up to this House to strengthen his hands in this regard. The whole House and the people of the State are behind him when he says that the South should be industrialised. I may also say that even though our Plan was a modest plan it had not been accepted in its entirety. The Hon. Finance Minister stated that alterations would have to be made from year to year. I have no doubt that the Government of India will be forced to review the plan year after year and make the necessary changes. I hope that the Hon. the Finance Minister will from time to time urge the Government of India to give more money to this State so that the cuts that have been effected in the proposals contained in the plan may be restored. With regard to industrialisation of the South, it is a notorious fact that heavy industries are not located here. It is very necessary to locate a heavy electrical plant here. It is not necessary to locate it in the North. The technical labour in the South which is in plenty has been praised very much. The iron and steel industry can be located at Salem and with the lignite available in South Arcot district the iron and steel industry can be successfully run. This is not only the concern of the Madras Government but should also be the concern of the North. I have been attacking the Members from the South who are sitting in both the Houses of Parliament in New Delhi that they are not voicing the grievances of the people of the South effectively, that they are not waiting on deputation before the various Ministers of the Central Government for achieving our objective, etc. I am reminded by the Hon. Finance Minister that the presence of Sir A. Ramaswami Mudaliyar in the Rajya Sabha (who is now sitting here in the Visitors' Gallery) will enable other leaders there also to plead for our cause.

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [1st March 1956]

I am sure Sir A. Ramaswami Mudaliyar will be returned to the Rajya Sabha. Wherever he has been he has always held aloft the flag of the country and I am sure he would continue to do so. It is a real pleasure to elect Sir A. Ramaswami Mudaliyar to the Rajya Sabha. I am sure that with Sir A. Ramaswami Mudaliyar with his plenty of experience in industry and commerce, along with other Members from the South in the Rajya Sabha and the Lok Sabha something will be done for industrialising the South. I have heard that a lot of lobbying is done by Members of Parliament coming from Uttar Pradesh and Bihar State. They often wait on deputation before the Ministers of the Government of India whenever they want to do anything for their States. I want our Members from the South also to do the same thing. A number of Members from the South have told me that their speeches in the Rajya Sabha and the Lok Sabha have been listened to and that they are trying their best to improve matters. Probably I think their speeches are not being fully reported in the dailies. I do hope that in the near future Members of both the Houses from the South will impress upon the Government of India that the South has not been dealt with properly in the Second Five-Year Plan and that the plan should be revised so that the South also may have some heavy industries.

I must conclude by saying that the Hon. the Finance Minister has managed the finances of the State fairly well. He has not resorted to many taxes this year and it is a matter for felicitation. I am glad he has agreed to deficit financing. The Centre also has taken to deficit financing and I hope this State will get a decent share—a sizable share out of it. I am a believer in deficit financing for all irrigation works because they are not only intended for this generation but also for future generations. Deficit financing is not wrong. By taking to deficit financing alone we will be able to reduce the liabilities of the present generation. Let me once again offer my felicitations to the Hon. the Finance Minister.

11-39 a.m. * Sri T. SHANMUGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த பட்ஜெட் பேச்சிலே நமது கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் சில புதிய வரிகளை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சென்ற 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து பார்க்கையில் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏதாவது ஒரு வரி போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அடிப்படையிலே உயர்வதாக காணும். மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் அனேகம்பேர் இராப்பட்டியினியோடுதான் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் வரும்படியான வருமானம் எல்லோருக்கும் குறைந்துவிட்டது. பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம் மற்ற வகைகளின் விலை குறைந்துவிட்டதில்லை. ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மாத்திரம் குறைந்துக்கொண்டே போகிறது.

11-40 a.m. மசல் எண்ணெய் மீதுள்ள வரி நான்கு அணுவக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய எண்ணெய்களுக்கு இந்த எண்ணெய் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த வரி விவசாயிகளை பாதிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார வரி விவசாயிகளை பாதிக்காது என்று சொன்னார். மசல் எண்ணெய் வரியும் பாதிக்காது என்று நமது நிதி மந்திரி சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்கள் தற்சமயம் இந்த இடத்தில்

[1st March 1956] [Sri T. Shanmugam]

இல்லாமல் இருப்பதுபற்றி வருந்துகிறேன். இந்த மசல் எண்ணெய் வரி விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடாது என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கரை வரியினாலும் ஏழைகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதிலிருந்து 40 லட்ச ரூபாய்தான் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கரை வரியை கைவிட்டு விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே துண்டு விழும் பட்ஜெட்டில் இன்னும் அதிகமாக 40 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுந்தால் பாதகமில்லை. சர்க்கரை விலை இப்பொழுதே ஏறிவிட்டது. இங்கே சர்க்கரையின்மீது வரி அதிகரிக்கப்படும் என்று சொன்ன உடனேயே சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. சர்க்காருக்கு அதிகவரி கட்டவேண்டி வருமே என்று வியாபாரிகள் சர்க்கரையை பதுக்கிவிட்டார்கள். ஆகவே இந்த சர்க்கரை வரியை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தட்சிணப் பிரதேச விஷயத்தில் முதன் மந்திரி அவர்களுக்கு மாறான கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். முதன் மந்திரியோ மக்களைக் கேட்டுத் தான் இந்த விஷயத்தில் ஒரு தீர்ப்பு சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நிதி மந்திரி மக்கள் மெஜாரிட்டியில் தனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. மக்கள் சொல்லுவதை தான் விரும்பவில்லை என்று சொல்லுகிறார். தஞ்சாவூரில் 25-ம் தேதி அவர் பின்வருமாறு பேசியிருக்கிறார் :

“ Though they had necessarily to abide by the majority decision in consonance with the principles of democracy, the Minister said, he for one was not prepared to accept that the majority decision should always necessarily be right.”

ஆகையினாலே மெஜாரிட்டி முடிவில் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும் சர்வாதிகாரம் வேண்டும் என்றும் நிதி மந்திரி சொல்லுகிறார். முதன் மந்திரி மக்கள் கருத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். மந்திரி சபைக்குள்ளேயே இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பொருத்தமில்லாமல் பேசுவது சரியாக இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வெகு காலமாக மாகாணங்களை மொழிவாரியாகப் பிரிக்க வேண்டும், அந்தந்த மாகாணத்தில் அந்தந்த மொழியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பேசப்பட்டு அந்த வகையில் இப்பொழுது ஒரு முடிவு வெளிவந்திருக்கிறது. இந்த முடிவை முதலில் சரிவர அமுல் நடத்தவேண்டும். எந்தெந்தப் பகுதிகளில் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளை தமிழ் மாகாணத்துடனும், அதேபோல் அதிகமாக மலையாளிகள் வாழும் பகுதிகளை கேரள ராஜ்யத்துடனும் சேர்த்து இந்தப் பிரிவினையை முதலில் சரியாக அமுல் செய்துவிட்டு, பிறகு எல்லா மாகாணங்களும் ஒன்று சேர்ந்து திராவிட நாடு என்றுகூட வைத்துக்கொள்ளலாம். ஜில்லா போர்டுகள் எல்லாம் சேர்ந்து District Boards Chamber என்று வைத்துக் கொண்டு இருப்பதுபோல் ஆந்திரா, தமிழ், கர்னாடகம், கேரளம் முதலிய எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒன்றுகூடி அமையலாம். முதலில் மொழிவழி பிரிந்து பிறகு சேரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் நமது நாட்டில் 10 லட்சம் குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன. அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நூல் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நூல் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கு வேண்டிய மார்க்கெட் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இதை முக்கியமாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக மதுவிலக்கைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். முன்பு, கார்னீஸ் சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வந்தவிடத்தில் பாலும் தேனும் அப்படியே ஆறாக ஓடும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது கள்ளச் சாராயம் ஆறாக ஓடுகிறது. (சிரிப்பு.) சர்க்காருக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்து இருந்தும் கூட மதுவிலக்கைப் பிடிவாதமாக அமல் நடத்துகிறோம்

[Sri T. Shanmugam] [1st March 1956]

என்று சொல்லுகிறார்கள். இது வெறும் பொய். மதுவிலக்கு சரியாக அமல் நடக்கவே இல்லை. ஆகவே மதுவிலக்கை கைவிட்டு விடலாம். அதன் மூலம் 5, 6 கோடி ரூபாய் வருமானமாவது கிடைக்கும்.

SRI N. MAHALINGAM : On a point of order, 'பொய்' என்று சொல்லுவது சட்ட சபை சம்பிரதாயத்துக்கு ஒழுங்கானதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'வெறும் பொய்' என்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தினார்கள். இதை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வார்களா? இவை "Parliamentary" வார்த்தைகளா அல்லது "unparliamentary" வார்த்தைகளா என்று தீர்ப்புக் கூறும் படி கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The word 'lie' is unparliamentary.

SRI T. SHANMUGAM : அதற்குப் பதிலாக உண்மைக்கு மாறாக என்று வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'வெறும் பொய்' என்று சொன்னார்கள், அதை அவர் வாபஸ் வாங்குவாரா?

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has modified it. Therefore you need not insist upon it.

SRI T. SHANMUGAM : சர்க்கார் மதுவிலக்கை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக இருப்பது நாய்வாலை நிமிர்த்த வேண்டுமென்றால் எப்படி முடியாதோ அதேபோல் தான் இருக்கும். ஒரு நண்பர் மற்றொரு நண்பரை தனக்கு ஒரு ஆள் வேண்டுமென்றும் அவன் என்ன சொன்னாலும் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டார். இரண்டாவது நண்பர் சொன்னார்: "என்னிடம் ஒரு பூதம் இருக்கிறது. அதை அனுப்புகிறேன். அது என்ன செய்யவேண்டுமென்றாலும் செய்யும். ஆனால் அதற்கு எப்பொழுதும் வேலை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். வேலை கொடுக்கா விட்டால் உன்னைக் கைவிடும்" என்று சொன்னார். அதற்கு முதல் நண்பர் "சரி, அனுப்பு" என்று சொன்னார். பூதம் வந்தவுடன் இவர் தனக்கு மலை வேண்டும், ஆறுவேண்டும், பணம் வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். பூதம் எல்லாப் பொருள்களையும் கொண்டு வந்து விட்டது. இடம் நிறைந்து போய் விட்டது. உடனே பூதம் "எனக்கு மறுபடியும் வேலை கொடு" என்று கேட்டது. அதற்கு நண்பர் ஒரு நாய் வலைக்காட்டி இதை நிமிர்த்து என்று பூதத்தினிடம் சொன்னார். (சிரிப்பு). நான் போகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டது. எவ்வளவு நாட்களானாலும் விலக்கையும் சரிவர அமல் நடத்த முடியாது. ஆகவே மதுவிலக்கை சீக்கிரம் கைவிடுவது நல்லது. பாண்டிச்சேரி, மைசூர் முதலிய இடங்களில் மதுவிலக்கு அமுலில் இல்லை. அதேபோல் நம் ராஜ்யத்திலும் மது விலக்கை கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் பேசும்போது கனம் மந்திரி ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் இருந்திருந்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அவர் இல்லாததுபோல இடங்களிலும் எண்களை confusing ஆக போட்டிருக்கிறார்கள். ஜம்பத்து 37,37 கோடி என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இந்த வித்தியாசத்தின் அர்த்தம் எனக்குப் புரியவில்லை.

1st March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : "ஒன்று கோடி மற் றொன்று லட்சம். அதுதான் வித்தியாசம்."

SRI T. SHANMUGAM : அதற்கு 5,268 லட்சம் என்று சொல்லிவிடலாமே 5-க்கு பக்கத்தில் அந்தக் கமா இருக்கவேண்டும் அல்லவா. 52-க்கு அப்புறம் அந்தக் கமா தேவையில்லை. அது சரியாகவும் இல்லை. இனிமேலாவது அதை சரியாகப் போடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இனிமேல் நாம் பள்ளிக்கூடங்களையே கட்ட வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அதற்கு பணம் இல்லை என்றும் சொல்ல அவசியம் இல்லை. மேல் சபையில் கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பேசும்போது கோயில்களை யெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றிவிடலாம் என்று பேசியிருக்கிறார். கோயில்களில் பெரிய மண்பாங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, அவர் ஒரு பிராமணர். அவரே அப்படிச் சொல்லும்போது என் அதை நாம் செய்யக்கூடாது. சாமி விக்கரங்கள் அப்படியே இருக்கலாம். மற்ற இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய செலவும் செய்ய வேண்டியதில்லை.

இப்பொழுது வனமகோத்சவம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு பணம் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற மரங்களையே சரியானபடி வைத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த உத்சவத்திற்கு அவசியமே இல்லை. பணமும் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது மரம் செடி நட்டு வருவதால் அவைகளை ஆடு மாடுகள் தின்றுவிட்டு அவைகள் கொழுத்து பருத்துப்போய் இருக்கின்றன. ஆகவே இன்னும் அதி கப்படியான பணம் செலவழிக்காமல் இருக்கும் காடுகளையும் மரங்களையும் காப்பாற்றி வந்தால் போதுமானது. இன்னும் அதிகப்படியாக நான் பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை. முன்பு சொன்னமாதிரி டீசல் எண்ணெயை விவசாயிகள்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதனால் அதற்கு வரி போடுவதாக இருந்தால் அது ஏழை விவசாயிகளை பாதிக்காமல் இருக்கவேண்டும். மின் சாரத்திற்கு வரி போடும்போதும் அதுவும் ஏழை விவசாயிகளை பாதிக்காத அளவில் போடவேண்டும். தட்சணப் பிரதேசம் சம்பந்தமாக பேசும்போது சர்க்கார் ஜனங்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முதல் மந்திரி அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். பெருவாரியான ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும். ஜனங்களுடைய வார்த்தைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அதன்படி நடக்க வேண்டும். சில இடங்களில் அத்தகைய வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கப் போவதில்லை என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார். அது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. மெஜாரிட்டி ஜனங்களுடைய மதிப்பைதான் ஆதரிக்கவேண்டும். மெஜாரிட்டி ஜனங்கள் எது சொல்லுகிறார்களோ அதன்படிதான் நடக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மெஜாரிட்டியான ஜனங்களுடைய டெசிஷன் சரியாக இருந்தாலும் சரி அது தப்பாக இருந்தாலும் சரி அதன்படிதான் நடக்கவேண்டும். அதுதான் டெமாக்ரசி. மெஜாரிட்டி யினருடைய வார்த்தையைத்தான் நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI T. SHANMUGAM : நாம் 20-ம் தேதி ஹர்ப்ரால் நடத்தினோம். அதிலிருந்து ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிந்திருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதிலிருந்து ஜனங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்பதை எப்படி தெரிந்துகொள்ள முடியும்? அதை யார் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்வது என்பதுதான் பிச்சை; வேறு ஒன்றுமில்லை.

[1st March 1956]

SRI T. SHANMUGAM : தட்சணப் பிரதேசம் அமைப்பதில் கூட ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டும். முதலில் மொழிவாரி மாகாணம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி பிரிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

11-55 a.m. * SRI K. VENKATASWAMY NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I am very happy that in this Budget Statement we have got a document which is very historical and worth preserving for all time; because this document contains the idea of this generation to see something material done for this State and this contains the attempts that we have made in the First Five-Year Plan and our new Plan.

First of all, we must congratulate the Government on the very prompt steps that they have taken during the floods; it has given the greatest satisfaction to the people and this must be followed to see that the damage has been well repaired.

Regarding the first Plan which has just concluded, Sir, the Statement says that the Plan was implemented more or less in full and in the matter of irrigation and electricity, 60 per cent of the Plan Outlay has been spent and whatever is left over will be included in the new Plan. In the new Plan we had asked for a bigger amount, though the Government of India has given less; there are 500 new schemes mentioned and every one of them is very important and is an important step in the building of our State. So, we must see that this Plan is well worked out by everybody.

Generally, in big plans we face a lot of wastage; though it is unavoidable, we must, as far as possible, prevent this wastage so that every rupee will be available for the good of the State.

There are many important subjects dealt with in an able manner in the Statement. First of all, we have the Highways. A lot of good work is being done in the State in respect of Highways and tourists have said that this State has one of the biggest Highways in the country. For instance, if we go from Madras to Cape Comorin, we can see a road which is much better than many of the roads in the City of Madras and it is a matter of credit that the Highways are maintained in such a good condition. If I may suggest, we must have some Rest Houses on these Highways; we must have a Rest House at least for every 20 miles. Of course, we find now that there are a few Travellers' Bungalows, but they are not easily available to the public. On the other hand, a Highway Rest House, if available at every 20 miles of the Highway, will be a very good amenity for the people taking to Highways.

12 noon. Then, Sir, I come to water-supply. I feel that in this Plan year, we must see that every town gets good water-supply and drainage facilities. Recently, I had been to Kumbakonam to attend

[1st March 1956] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

at the Mahamakham Festival and I saw, Sir, that the town had no water-supply or drainage facilities worth mentioning. During that time, lakhs and lakhs of people came there and that town could not bear the burden of it and when we saw that place, we wondered how we were going to escape from an epidemic. So, we must see that at least some important towns get good water-supply and drainage facilities worth the name. At present, the arrangements are still inadequate and they must be speeded up. If this is done, I feel that we would have done really substantial work for our State.

We have been assured by the Education Minister that we will have very soon a White Paper on education. This is an important document which we have been long looking for. I am sure our Finance Minister, with his enthusiasm and drive, will place this good document before us very soon. All documents may not be perfect but still if we get a fundamental document on University, Secondary and Elementary Education, the best that we can produce in our age and, on that basis, we can work up to see that we have a very good educational standard or ideal to proceed with.

Then, Sir, I feel that our State suffers very much for want of publicity. People come here, i.e., to the South, because of the beauty of the art and sculpture in our State which is known throughout the world. But, we have not been able to take the best advantage of the world tourists' traffic. The State has not got a good publicity bureau. We must be able to explain to the tourists about all the industries we have got and the industries we are going to start in future. Then only we will be able to help other people and they will be able to know what the State is capable of doing.

Sir, in our State, the industrial education is not sufficient. We have a few technical institutions and the demand for seats in these institutions is really very heavy. We are not able to provide all these students facilities for getting industrial training. For instance, in one Committee, we found that there were 2,000 applications for 200 seats.

*I have got two or three points on which I should like to lay special emphasis. First of all, the question of unemployment is becoming more and more acute. Some of us, public workers, find it difficult to help when people come for jobs and we find it very distressing to see that some of them are not able to secure jobs for years together. As the unemployment problem is very acute especially among the educated classes, we must try to do as much as possible to see that a large number of them get employment. This problem has to be tackled soon.

Regarding the Endowments Department, I would like to say that we have not made any additional provision this year. Last year, I said, Sir, that the department was under-staffed and that was why the department was not able to do full justice to the work before

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [1st March 1956]

it. We have taken large powers and we have brought a number of temples under our control. But, it is not possible even now to have an effective supervision. Now that we have got a fund and now that the litigation is over, we should be able to see that we take some effective steps to run this department in a much more efficient manner. Again, Sir, under the provisions of the Act, we have got to see that not only religious endowments but also charities are managed properly. We have not been able to tackle this problem for want of sufficient staff. It is very necessary that we should tackle this subject effectively because there are a large number of charities which are in private hands and which are being mismanaged.

Then Sir, I note that social service organizations are going to be helped under the Plan. Of course, I know that it is very difficult to render help to all deserving institutions in the State. But, Sir, we must see that as far as possible all deserving social service institutions are helped. For instance, I would like to mention about the help given to scouting. There are 50,000 scouts in the State and it is agreed on all hands that the scout organization is doing splendid work. It is a State-wide movement and it is doing very good service. Last year and the year before last, they did very good work in rural camps and during the recent Mahamakham Festival days, the service rendered by scouts was very much appreciated. But, what the Government gives to such a big organization is only Rs. 20,000. If we compare the financial help rendered to this organization by other States, we will see that this State alone gets a very small amount. We have got 50,000 scouts in this State and if we count one rupee per head, it will easily come to Rs. 50,000. I would request the Government to be more liberal and help this volunteer movement which is doing great good to our boys and girls. Of course, there are other movements like the N.C.C. and A.C.C. and lakhs of rupees are spent on them.

Then Sir, we have got the Madras Corporation. As a representative of the Madras City, I would like to say a few words about the needs of the Madras Corporation. It is the capital of this State and so, the Government must take a lot of interest to see that the City affairs are well-managed and that sufficient funds are placed at its disposal so that this capital City is maintained properly. I am also very sorry to say that most of the roads in Madras City are in a very bad condition. Even during war-time, it was not so. I do not know why at present the City roads are far from satisfactory. I would rather say that the standard of the national highways and important highways are better than the City roads. I would request the Government to see that at least the important roads in the City are kept in a very good condition.

12-10 p.m. Underground drainage is not provided throughout the City of Madras. For instance, in Saidapet there is no proper drainage. Saidapet looks like an undeveloped mofussil town. We must see that proper drainage is provided at least throughout the City.

[1st March 1956] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

As has been pointed out by the Raja Saheb of Chettinad, our Government should make strong representations to the Central Government to help us to satisfy our needs as much as possible. For instance, the railway level crossings have been there in the City for the last thirty years and more. We have been agitating for the last several years for the construction of over-bridges and I do not know how many generations will pass before we can have over-bridges at the railway level crossings. I am mentioning this only as an instance. We are at the tail end of the pipeline so to say and we are not getting sufficient water; we must agitate and see that we get our due share from the Central Government.

We have got big ideals and we have got to implement the Second Five-Year Plan. Instead of thinking that it is only a Government plan, all of us must co-operate and make it a people's plan, for on the successful implementation of the plan depends the future prosperity of this country.

* SRI M. S. MOGRAL : Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Finance Minister on his cautious and courageous budget. Keeping in view the heavy toll of men and property that the great and unexpected calamity took in the southern districts, the ever-increasing demands of the people, and the implementation of the Second Five-Year Plan, adjustments have got to be made with great caution. The budget that is before the House seems to be a product of prudent deliberation and wise planning, and I am sure no other Finance Minister could have given us a better budget under the prevailing circumstances. But considered from the point of view of South Kanara, I am sure all the hon. Members coming from South Kanara will agree with me, the development of that district is sadly neglected. It looks as if the Government have presumed that we are going away and that therefore no scheme need be allotted to our district. No doubt a number of bridges are being constructed in that district; but it must not be forgotten that they are being constructed from the Central Government funds. It is the failure to appreciate the view point of linguistic minorities like South Kanara that has been responsible for the agitation for separation. The resources of South Kanara are left undeveloped. No industry worth the name has been taken up, no scheme for solving unemployment has been evolved. Resources like fisheries continue undeveloped and unutilised in the national interest.

Mangalore Headquarters Hospital requires expansion. As the space there is cramped, the Government should immediately take steps to acquire the neighbouring land. We have been told that the villages of Kasaragod and Puttur taluks of South Kanara will get electricity by the end of 1955. But nothing has been done so far and no trace of it is found in the budget.

The budget indicates a satisfactory expanding economy in the State. Though thorny problems like the reorganization of States have damped to a large extent the enthusiasm of our people towards

[Sri M. S. Mogral]

[1st March 1956]

nation-building activities, I am sure that this is only a temporary phase and that this vexed question would be settled ere long to the entire satisfaction of the people as we are having to-day a democracy by persuasion and not a democracy by imposition.

The problem of communications in South Kanara district is still baffling solution. Perhaps it is the neglect of so many years that has made this problem so acute. Though the Community Project and the Block Development Schemes give us a rosy picture of a welfare State, I submit that nothing has been done so far to take us nearer the cherished goal. In this connection I submit that in the case of poor villages where the stipulated contribution from the local people is not forthcoming, the Government should waive the contribution and provide to the villagers at least elementary amenities which have been denied to them all these years.

Further, I submit that instructions may be issued to the engineering staff not to lay roads without providing the necessary catch drains in a district like South Kanara. If roads are formed without them, the roads are washed away as there is heavy rain for about four months in a year.

Now I come to the problem of public health. Government ought to be congratulated on their vast scheme in the sphere of public health. Yet, there is a good deal to be achieved. In this connection I may point out the lack of proportion in the appraisal of the needs and demands of the people of the different localities. In my constituency, the Government Headquarters Hospital at Kasaragod is considered to have the highest daily attendance, barring the District Headquarters Hospital at Mangalore. In spite of it, I am sorry to say the care and attention bestowed by the Government on this institution in a growing town like Kasaragod is totally inadequate. The operation theatre needs expansion and the bed-strength has to be increased. The staff there is quite inadequate to meet the demands. The public of Kasargod have been agitating for a very long time for the opening of a special paying ward where patients who can afford to pay can be accommodated. But I am sorry to find that nothing has been done by the Government in this direction.

The problem of unemployment is becoming more and more acute day by day. It is more so in the rural areas. The salvation of the vast rural population depends only upon the concerted action of the Government on a systematic basis. It is admitted that cottage and non-cottage industries should be started on a co-operative basis. This will go a long way to relieve the distress of the people. This will also solve the unemployment problem to a very great extent.

Another point which I want to stress is about the alarming rate at which the prices of foodstuffs are going down day by day. This constant danger of a drop in prices is always seriously and adversely

[1st March 1956]

[Sri M. S. Mogral]

affecting the minds of the agriculturists. If they feel that agriculture is uneconomic, they are sure to give it up and readily take to the growing of other commercial crops or migrate to big cities in search of avocations unconnected with agriculture and thereby aggravate the unemployment problem. Therefore I suggest to the Government to take all measures to stabilize the price of agricultural commodities especially rice.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1956-57-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்துப் பேசுகையில் தன்னுடைய பேச்சின் முதல் பகுதியாக தஞ்சாவூர், திருச்சி, ராமநாதபுரம் ஆகிய பிரதேசங்களில் விளைந்த புயல் வெள்ளச் சேதங்களைப் பற்றியும், அதற்காக ஆட்சியாளர்கள் செய்த உதவிகளைப் பற்றியும், பொது மக்கள் செய்த உதவிகளைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் பொருத்தமானது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் நாம் இந்தச் சபையில் கூடிய பிறகு 1952-ம் வருஷத்தில் ஒரு புயல் வந்திருக்கிறது. 1955-ல் ஒரு புயலும், வெள்ளமும் வந்திருக்கிறது. 1952-ம் வருஷத்தில் நடந்த புயலினால் பல நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன என்றாலும், பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன என்றாலும், அந்தச் சமயத்தில் இத்தனை ஆர்வத்தோடு எந்த விதமான உதவியையும் செய்ய முன்வராதபோது ஆண்டவன் திருச் செயல் என்று வாளா இருந்தபோது இவ்வாண்டு பலவிதமான நன்மைகளை மிகுந்த உற்சாகத்தோடு செய்தார்கள் என்றால் அது காமராஜரின் மந்திரி சபையைச் சார்ந்த கௌரவம் ஆகும். ஆகவே எல்லோரும் மந்திரி சபையைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட மக்கள் அடைந்த பொருள் நஷ்டத்திற்கு நாம் செய்யும் உதவிக்கும் பார்த்தால், நாம் செய்கின்ற உதவி போதாது. 150 லட்சம் ரூபாய் 1956-57-ம் ஆண்டில் செலவு செய்திருக்கிறது. இவ்வாண்டில் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு முறை புயலால் வாடிய மக்களுக்கு, மறுபடியும் புயலும், வெள்ளமும் வந்து பெரும் சேதம் விளைவித்திருக்கின்ற காலையில், தங்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள் சீர் அமைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய உதவியை நாம் அளிக்கவில்லை என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது தமிழ் மக்களுடைய உள்ளமெல்லாம் துடித்தது. அவர்கள் தாங்களாகவே நிதி திரட்டி அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்றவுடன், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் உள்ளமும் துடிதுடித்தது. ஆனால் இந்திய மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று, இந்தியா ஒன்று என்றெல்லாம் பேசுகின்ற ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருவிலிருந்து பாக்கியிருக்கக்கூடிய எல்லா வடக்கத்தியர்களின் மனமும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைக் கண்டு துடித்ததா என்று கேட்கிறேன். இல்லை. அவர்கள் தென்னாட்டை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள் என்று வெளிப்படையாகக் கூறிவருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் கொள்கையை சிலர் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், இந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்த காலையில் அவர்கள் நடந்துகொண்ட முறை அதனை மெய்ப்பிக்கும். வங்காளத்தில் பஞ்சம் வந்தபோது, பஞ்சாபிலே வெள்ளம் வந்தபோது தமிழ்நாட்டு மக்கள் எல்லாம் நிதி திரட்டி அனுப்பினார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் கடுமையான சேதம் விளைந்தபோது வடக்கிலிருந்து யாரும் சுண்ணாம்புக்கூட தூக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும் போது அகில இந்தியாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் ஒன்று, எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்று சொல்வது எல்லாம் வெறும் பொய் என்பது தெரியவரும். தமிழ்நாட்டில் புயல் என்றவுடன் மலேயாவிலிருந்தவர்கள் எல்லோரும் நிதி திரட்டி அனுப்பினார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது, மூன்று லட்சம் ரூபாய்கள் அனுப்பினார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது, அதை நிதி மந்திரி அவர்கள் பாராட்டவேண்டுமென்று

[Sri M. P. Subramanyam] [1st March 1956]

சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இனியாவது அவர்கள் வடநாட்டார் தென்னாட்டை எல்லாவகையிலும் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருஷ பட்ஜெட் கடைசி பட்ஜெட்டாக இந்தச் சபையில் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. கடைசி முறையாக விவாதிக்க இருக்கிற பட்ஜெட் என்பதினால் அதைப்பற்றி நான் விவரமாகப் பேசுவதாக நினைக்கக்கூடாது. இதைப்பற்றி பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ஆவடியில் கூடிய காங்கிரஸ் “சோஷலிஸ்டிக் பாடர்ன் ஆப் சொசைடியைப்” பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. ஆனால் இவ்வாண்டு அமிருதசராவில் கூடியபோது “சோஷலிஸ்டிக் பாடர்ன் ஆப் சொசைடி” என்பதிலுள்ள “பாடர்ன்” என்பதை விலக்கி விட்டு, “சோஷலிஸ்டிக் சொசைடி” என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். சொல்லளவிலாவது இப்படிப்பட்ட முன்னேற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க அவர்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு வகையில் சந்தோஷப்படவேண்டியதுதான் என்றாலும், உண்மையாகவே இந்த நாட்டிலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஒழிக்க என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் கேட்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்று சென்னை ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கே இருக்கிற கீழ்த்தர சிப்பந்திகளிலிருந்து, ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜ் வரையில் இருப்பவர்களின் சம்பளம் என்ன? அவர்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் சரிப்படுத்த, சமன்படுத்த என் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஒருவர் முப்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்க, மற்றொருவர் ஐயாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்க அனுமதிப்பதா இல் எப்படி சமதர்ம சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்கமுடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு நாட்டை ஆளும் கட்சிக்கு தாங்கள் சொல்லும் “சமதர்ம சமுதாயத்தை” சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற உண்மையான விருப்பம் இருந்தால் என் இந்த நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் சம்பளத்தை எல்லாம் சமன்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். உண்மையிலேயே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை அமைக்கும்போது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பிக்கும் தருவாயிலும் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நாம், பலவாறு பேசியிருக்கிறோம். ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிற காரியங்களை எல்லாம் தொகுத்து இந்தச் சபையில் வைக்கவில்லை. அதன் விளைவுகளை எல்லாம் தொகுத்து கொண்டால்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எப்படி நன்றாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பற்றி பல யோசனைகளைக்கூற முடியும். ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் நமக்கு 92 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதை நாம் சரிவர செய்யவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஜனவிதிதாச்சாரப் படி மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டிய தொகைகளை எல்லாம் கொடுக்கவில்லை என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய தன்மையைப் பார்த்தாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கும் பணத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு, அதாவது 200 கோடி ரூபாயாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஒதுக்கவில்லை. நமது சர்க்கார் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30

P.M.

கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முன்பு பேசுகிறகாலத்தில், தாம் திட்டக் கமிஷனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்ததாகவும், எந்தெந்த பகுதிகள் பிற்போக்கு நிலையில் இருக்கின்றனவோ, அந்தந்த பகுதிகளுக்கு அதிகமாக நிதியை திட்டக் கமிஷன் பகிர்ந்தளிப்பார்கள் என்று, கூறினார்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் திட்டக் கமிஷனுடன் வாதாடி சென்னை ராஜ்யத்திற்குரிய பங்கை பெற்று வருவதற்கு முயற்சி எடுப்பதாகவும்,

[1st March 1956] [Sri M. P. Subramanyam]

அதற்கு இந்த சபையும் எல்லாக் கட்சியினரும் அவருக்கு பக்கபலமாக இருந்தால் போதும் என்று கூறியதைக்கேட்டு நாங்கள் மகிழ்ந்தோம், நிதி மந்திரி அவர்களுடைய வார்த்தைகளை மற்ற கட்சிகள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட நடைமுறையில் காரியங்களைச் செய்தால் போதும் என்று நாங்கள் இருந்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலை 398 கோடி ரூபாய்க்கு தயாரித்துக்கொண்டு, அதற்குவேண்டிய புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு விவாதித்து நியாய அநியாயத்தை எடுத்துக்கூறிய நிதி மந்திரி டில்லிக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பி வந்தபிறகு பார்த்தால் 261 கோடி ரூபாய்தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தொனி குறைந்து சொல்லுகிறார். இப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில், 170 கோடியாக குறைந்துவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள்.

நியாயமான விஷயங்களுக்காக மத்திய சர்க்காருடன் வாதித்தால் அதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம். அந்த முறையில் நாங்கள் நியாயமானவற்றை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் 170 கோடிதான் நமக்கு இறுதியாக ஒதுக்கப்பட்டது என்று பயப்படவேண்டியது அவசியமில்லை. திட்டமோ அடிக்கடி மாறவேண்டியது. அடுத்த ஆண்டுக்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நம்முடைய வருமானத்தைப் பொறுத்து திட்டங்களை மாற்றி அமைத்துக்கொள்வதற்கு திட்டக் கமிஷனும் மத்திய சர்க்காரும் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய சக்தியைப் பொறுத்து திட்டங்களை அவ்வப்போது மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், மத்திய அரசாங்க தலைவர்களும், பண்டித நேரு அவர்களும் பன்னிப்பன்னி கூறியிருக்கிறார்கள். முதல் திட்டத்திற்கு 92 கோடி ஒதுக்கியவர்கள் அதற்குள்ளாக முடிக்கவில்லை என்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பஞ்சம் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலும், மழையில்லாத காரணத்தினாலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு அதிகமாக தேவைப்படும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மட்டும் நியாயம் கிடைக்கும் என்பதற்கு என்ன நிச்சயம் இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் செலவுசெய்யும் மத்திய அரசாங்கம் தென்மண்டலங்களுக்கு கணிசமான அளவு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை என்பதைத் தெரிய வருத்தமாக இருக்கிறது. இது அடிப்படைத் தொழிற்சாலைகளை அதாவது பேசிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களை தென் பிராந்தியத்தில் அமைக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று கூறி அதற்குக் காரணமும் கூறுகிறார். தென் பிராந்தியத்தினுடைய நன்மைக்காக மத்திய அரசாங்கத்துடன் இவர் என்ன வாதித்து இருக்கமுடியும். நிலக்கரி இருக்கிறது. இதுபோன்ற மற்ற வசதிகளும் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது என் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கக்கூடாது. இவைகளை மத்திய அரசாங்கம் புறக்கணிக்கிறது. நியாயமான கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடவேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதை விட்டு எங்கள் மேல் சீறி விழுவது இல் மக்களுடைய நன்மை பாதிக்கப்படும். எங்களைப்போன்ற எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துச்சொல்வதில் உள்ள நியாயத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஐந்தாண்டு திட்டமானது தேசிய திட்டமே தவிர காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய திட்டம் அல்ல. கட்சி பாகுபாடில்லாமல் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒரு திட்டமாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிடக் கட்சி போன்ற எல்லாக் கட்சியினரும் தான் மக்களுடைய நன்மைக்காக பாடுபடுகிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் சொல்வதையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு காரியங்களை செய்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இனிமேலாவது நிதி மந்திரி அவர்கள் எல்லாக் கட்சியினருடைய அபிப்பிராயங்களையும் புறக்கணிக்காமல் தங்களுக்கு பக்கபலமாக கொண்டு திட்டங்களைவகுக்கவேண்டும். கம்யூனிஸ்டுகளோ, சோஷலிஸ்டுகளோ, திராவிடக் கட்சியினரோ எல்லோரும் மக்களிடத்திலே ஆதரவு பெற்றுத்தான் வந்திருக்கிறார்கள்.

சாதாரண மனிதன் அன்றாடம் சாப்பிடக்கூடிய டி, காப்பி இவைகளுக்கும் வரி போடுகிறார்கள். இதுவா சோஷலிச சமுதாயத்தை அண்டிக் கும் வழி? டி, காப்பி ஆடம்பரப் பொருளல்ல. தொழிலாளர்கள்

[Sri M. P. Subramanyam] [1st March 1956]

முதல் எவ்லோரும் சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடியது. அதற்கு சர்க்கரை அவசியமாக இருப்பதால் அதற்கு வரி அவசியமில்லை. வரிபோடாமல் என்ன செய்வது என்று கேட்டால் பிரயோஜனமில்லை. இவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டும் என்று சொல்லட்டும். எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து எந்தெந்த இனங்களிலிருந்து வரியைப்பெறலாம் என்று யோசனை செய்து முடிவு செய்யலாம்.

*Sri N. MAHALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1956-57 வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நம் மாகாணத்தில் பல முக்கியமான அம்சங்கள் நடைபெறப் போகின்றன. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நடைபெறுவதற்கு இன்று எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவிலே பரம்பிசுளம், சோலையாறு திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. என்ஜினீயர்களும் இதை பரிசீலித்து இவ்வளவு ஆகும் என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் இந்த திட்டம் நிச்சயமாக ஆரம்பிப்பார்கள் என்று கோயம்பத்தூர் மக்கள் மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் ஆரம்பிக்காததினால் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு திட்ட விவாதத்தின்மீது பரம்பிசுளம், சோலையாறு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாக சொன்னார்கள். திருவாங்கூர் சர்க்காருடன் கடிதப் போக்கு வரத்தும், பேச்சு வார்த்தைகளும் நடந்தும், இதைப்பற்றி முடிவு ஏற்படாததின் காரணமாக இப்போது இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட வில்லையோ என்று கோயம்பத்தூர் மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஆகையால் மத்திய சர்க்காருடைய ஆதரவுடன் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய மாகாணத்திலே இதற்கு வேண்டிய கணக்குகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பரம்பிசுளம் திட்டத்தினால் 1 லட்சம் கிலோவாட்ஸ் மின்சாரமும், 3, 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாசனமும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆதலால் மத்திய சர்க்காருடனும், திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காருடனும் கலந்து ஆலோசித்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் முத்துராமலிங்க தேவர் பேசும் போது பட்ஜட் சம்பந்தமில்லாத பல விஷயங்களையும் 1940-ல் இருந்து 1956 வரை நடந்த சரித்திரம் பற்றியும் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் எவ்வளவு கெட்டு வருகின்றது என்பதுபற்றியும், காந்திய கொள்கைகள் எப்படி நடைமுறையில் கொண்டு வரவது என்பது பற்றியும் சொன்னார். ஆனால் மீ முத்துராமலிங்க தேவர் ஒரு காலத்திலே காங்கிரஸிலேயே இருந்து பணியாற்றியவர். அவருக்கு உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் மீது அன்பும், ஆர்வமும் இருந்தால் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலேயே இருந்துக்கொண்டு அது முன்னேறுவதற்கான யோசனைகளைக் கூறலாம்; அதற்குமாறாக காங்கிரசுக்கு வெளியிருந்துக் கொண்டு ஏன் காங்கிரசை குறைகூறவேண்டும்? மேலும் கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது தட்சிணப்பிரதேச அமைப்பு யோசனையானது தற்போதைய முதல் அமைச்சருக்கு விரோதமாக அவரை ஸ்தானத்திலிருந்து அகற்ற வேண்டுமென்று செய்யப்படும் ஒரு முயற்சி என்று கூறினார். முடிவு செய்யவேண்டிய ஒரு விஷயம். தட்சிணப் பிரதேச யோசனை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முதல் அமைச்சருக்கு எதிரான முயற்சி என்றெல்லாம் பேசப்படுவது ரொம்பவும் குறும்புத்தனமானது, விஷமத்தனமானது. தட்சிணப் பிரதேசம் அவசியமா, நம் நாட்டுக்குத் தேவையா என்பதெல்லாம் நல்ல முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு பண்ண வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதை வீட்டு முதல் மந்திரிக்கு

[Sri N. Mahalingam] [1st March 1956]

எதிராக தட்சிணப் பிரதேசத்துக்கு ஆதரவு தேடப்படுகிறது என்று சொல்லுவது விஷமத்தனமான குறும்புத்தனமான பேச்சு என்று மறுபடியும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என சென்ற 2, 3 வருஷங்களாக பேச்சு இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக இதை சர்க்கார் ஆரம்பிப்பதா, தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பிப்பதா என்பதைப் போன்ற பூர்வாங்க வேலைகளை கவனிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி இதுவரை சந்திக்கவே இல்லை. இந்தக் கமிட்டி தன் வேலையை சரியாகச் செய்யவில்லை. எனவே இந்தக் கமிட்டியை கலைத்துவிட்டு புதியதாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அது சரி வர வேலை செய்யுமென்று நினைக்கிறேன். கோவையில் நிச்சயமாக தனிப்பட்டவர்களுடைய முயற்சியினாலேயே ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி ஏற்பட இடமிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது நீண்ட நாளாக கோவை ஜில்லாவிற்கு இருக்கக் கூடிய பெரிய தேவை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சென்னை சர்வகலாசாலை மிகப் பெரியதாக இருக்கிறது, சென்னையிலிருந்து மங்கலூர், திருநெல்வேலி வரையிலுள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளையும் அது நிர்வகிக்கிறது. சென்னைக்கு வெளியேயுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்கு இந்த சர்வ கலாசாலையினால் அதிகமாக உபயோகமில்லாமல் இருக்கிறது. சர்வகலாசாலை நூல் நிலையம், சர்வகலாசாலையில் இருக்கக்கூடிய Post-Graduate படிப்புகள், Diploma படிப்புகள் சென்னைக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு பயன்படவில்லை. இந்த சர்வ கலாசாலை சென்னையில் இருக்கிற ஒரு சிலருக்குத்தான் பயன் உள்ளதாக இருக்கிறதே தவிர, ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் இது பயன்படவில்லை. ஆகவே அதிகமான சர்வகலாசாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோவை, திருச்சி, காரைக்குடி முதலிய இடங்களில் சர்வகலாசாலைகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய செளகரியங்கள் இருந்து வருகின்றன. சென்ற 2, 3, வருஷங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சர்வகலாசாலை பரீட்சை (கேள்வித் தாள்கள் பரீட்சைக்கு முன்பே வெளிவந்து விடுகின்றன). காரணம் அதிகமான கல்லூரிகள் இந்த சர்வகலாசாலைகளில் இணைந்து இருப்பதால் அது தன்னுடைய வேலையை சரியாக கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே சர்வகலாசாலைகளை அதிகரித்து ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் தேவையான செளகரியங்கள் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் வழி செய்ய வேண்டுமென்றே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய வேலைகளை முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் துவங்காமல் பின் இரண்டு வருஷங்களில்தான் ஆரம்பித்தார்கள். கடைசி இரண்டு வருஷங்களாகத்தான் இந்த வேலை சரியானபடி நடந்து வருகிறது, இதற்குப் பிறகுதான் சர்க்கார் மக்களுக்காக பல வேலைகள் செய்கிறார்கள். மதங்களுக்கும் வேலை செய்வதற்கு திட்டங்களிலே இடம் இருக்கிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிய வந்தது. அநேக வேலைகளுக்கு 50 சத விசதம் சர்க்காரே பணம் கொடுக்கிறார்கள், 25 சத விசதம் ஜில்லா போர்டார்கள் கொடுக்கிறார்கள். இதன் மூலம் அநேக கிராமங்களுக்கு வேண்டிய கிணறுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் முதலிய பலவிதமான செளகரியங்கள் கிட்டி இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலும் இந்த வேலைகளை மறுபடியும் பூரணமாகத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக பட்ஜட்டிலே 80 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எந்த அளவிற்கு மக்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய தயாராக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு பணம் ஒதுக்கி கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம், ரஸ்தாக்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் முதலிய வசதிகள் செய்யக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri N. Mahalingam]

[1st March 1956]

ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் சரியானபடி நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய என்ஜினீயர்களைக் கொடுத்து சர்க்கார் உதவ வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு வேலையையும் எடுத்துக்கொண்டால் தனியாக எஸ்டிமேட் போட்டு பிறகுதான் வேலை நடக்கிறது. அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எந்தமாதிரி பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டும், எந்த மாதிரி ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் முன்பே பிளான் தயார் செய்து வைத்துவிட்டால் செளகரியமாக இருக்கும். இதனால் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் இன்னும் துரிதமாக நடை பெறுவதற்கு அநேக வசதிகள் ஏற்படும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ரஸ்தாக்கள் முன்பு இருந்ததை விட ஓரளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் concrete ரஸ்தாக்கள் போடுவதற்கு என்று அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. தார் ரோடுகள் மட்டும் போடுவதற்குத்தான் சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதிகமான போக்கு வரத்து உள்ள இடங்களில் ரஸ்தாக்கள் போட்டால்தான் சிக்கனமாகவும், ரஸ்தாக்கள் நீண்ட நாட்கள் கெடாமலும் இருக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 2,500 மக்களுக்கு அதிகமான போக்குவரத்து உள்ள இடங்களில் concrete ரஸ்தாக்கள் தான் போடவேண்டும் என்பது எல்லா என்ஜினீயர்களாலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொள்ளாச்சியில் பெரிய சந்தைக் கூடுகிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் போக்கக்கூடிய ரஸ்தாக்களில் 3,000 டன்களுக்கு அதிகமான போக்குவரத்து இருக்குமாதலால் அந்த ரஸ்தாக்களில் எல்லாம் ஒரு சில மைல்களுக்காவது concrete போட வேண்டும். எந்தெந்த இடத்திலே போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்குள்ள ரஸ்தாக்களுக்கெல்லாம் concrete போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போக்குவரத்து வரிகள் மூலமாக சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. மோட்டார் வரியின் மூலம் சுமார் 4, 5 கோடி ரூபாய் வருகிறது. பெட்ரோல் மீதுள்ள விற்பனை வரியாலும் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. மசால் எண்ணெய்க்கும் இப்பொழுது அதிகமாக வரி போடப் போகிறார்கள். அதன் மூலமும் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கும். Third Party Insurance மூலம் இப்பொழுது தனிப்பட்ட Insurance கம்பெனிகளுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. சமீபத்தில் இந்த Insurance-ஐ சர்க்கார் மேற்கொள்ளப்போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்கார் இந்த Third Party Insurance-ஐ எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. அதேபோல் இந்த சர்க்காரும் செய்தால் வரிகள் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வந்தாலும் அதை போக்குவரத்து வசதியை விஸ்தரிப்பதிலேயே செலவு செய்து அதன் மூலம் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ரஸ்தாக்களை சீரானமுறையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு போசனை சொல்லுகிறேன்.

பொள்ளாச்சி சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி கட்டிடம் கட்டியதிலிருந்து இதுவரை மராமத்து செய்யப்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. சமீபத்தில் நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் அதை நேரில் வந்து பார்த்தபொழுது மோசமாகத்தான் இருக்கிறது என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இப்பொழுது 38 படுக்கைகளே இருந்த போதிலும் 100 பிணியாளர்கள் அங்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வருஷத்திலாவது பொள்ளாச்சியிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியை சீர்திருத்தம் செய்து பெரியதாகக் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நிறைய காப்பி, மீ தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் சிங்கோனாத் தோட்டமும் இங்குதான் இருக்கிறது. இங்கே

[1st March 1956]

[Sri N. Mahalingam]

இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான வசதிகள் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் Plantation Labour Act நிறைவேற்றி பல வருஷங்க ளாகியும் அதை மாகாண சர்க்கார் சரிவர அமல் நடத்துவதற்கு இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புதான் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் இந்த வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்வதாக சொன்னார்கள். எனவே இந்த தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அனுகூலங்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 1-9-0 கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னையிலோ ரூ. 1-5-0 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைக் கவனித்து திருவாங்கூர்-கொச்சியில் கொடுக்கப்படும் கூலியே நம் ராஜ்யத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தென் நாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் சொல்லியிருப்பதையும் ராஜா, சர் முத்தையா செட்டியார் சொல்லியிருப்பதையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். தென் நாட்டிலே சிறந்த திறமை வாய்ந்த தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தென் நாட்டிலே பல முக்கியமான தொழில்களான Heavy Electrical Industries, Railway Waggon Manufacture Steel Foundry, Central Government Press, Aluminium Factory போன்ற பெரிய தொழிற் சாலைகளை மத்திய சர்க்கார் நிறுவுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : റിപ്പോർട്ടുകൾ, സർ, ഈ ഗവ 12-50 മേജർ ഓഫീസറായി വന്നിരിക്കുകയും അഞ്ചാമത്തെ ബഡ്ജറ്റാണ് ഇപ്പോൾ ഈ P.M. സർ മുഖേന വാദിച്ചിരിക്കുന്നത് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനം ഉടയം പദ്ധതികളെയും ഫലമായി ഈ രാജ്യത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന തുറന്നിരിക്കുന്ന ജീവിതനിലവാരം എത്രമാത്രം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും വെറുവ നാട്ടിന് എത്ര മാത്രം അഭിവൃദ്ധി കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടത് ഈ സഭയുടെ ചുമതലയാണെന്ന ഞാൻ കരുതുന്നു. ഒന്നാം പദ്ധതിയനുസരിച്ച് അവസാനിച്ച രണ്ടാം പദ്ധതിയനുസരിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവരുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തിയെടുക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുള്ള പ്രയത്നം കഴിഞ്ഞു. പദ്ധതികളും പദ്ധതികൾക്കുമുള്ള പരമാർത്ഥ ഏകദേശം ബോധ്യമാണ്. ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന പ്രശ്നം പ്രശ്നമാണ്. അതിനെ പരിഹാരം കാണാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിന് ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെതന്നെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പല വിധത്തിലുള്ള ഭൂവ്യവസ്ഥിതികളാണ് നിലവിലുള്ളത്. മലബാറിൽ കരളവിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവാസം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കൻ കണ്ണൂർക്കുള്ള സ.സ്ഥാനത്തിന്റെ നെടു ചില ഭാഗങ്ങളിലും ഒരു കൊല്ലത്തോളം കഴിയില്ലാത്ത പാടില്ലെന്നുള്ള ഒരു രാജ്യാധിക നിയമം മാത്രമേ നടപ്പിലുള്ളൂ. തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവാസം നൽകുന്നതിനുള്ള നിയമം ഇനിയും ഏതു കാലത്തോ ഉണ്ടാകുന്നിരിക്കുമെന്നുള്ളത് അറിയാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഏറ്റപ്പെട്ടതാണെന്നും പാസിംഗ് കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമഗ്രമായ ഒരു ഭൂവരികളാക്കിയതും സ.സ്ഥാനമൊഴുകും നടപ്പിൽവരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇതേവരെ യായിട്ടില്ല. തുറന്നിരിക്കുന്ന തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവാസം നൽകുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളെല്ലാം ഏറ്റപ്പെട്ടതായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതൊന്നും തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂവരികളായി ഉപകരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. മലബാറിലുണ്ടെങ്കിൽ കാണം, കച്ചി

തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവാസം നൽകുന്നതിനുള്ള ചില പദ്ധതികളെല്ലാം ഏറ്റപ്പെട്ടതായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതൊന്നും തുറന്നിരിക്കുന്ന ഭൂവരികളായി ഉപകരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. മലബാറിലുണ്ടെങ്കിൽ കാണം, കച്ചി

[Sri M. Narayanan Nambiar] [1st March 1956]

കാണാം, കാണുകപിന്നെ ഏന്തി അവകാശങ്ങളുള്ള കൃഷിക്കാർക്കും തക്കവിധത്തിൽ കടം ലാൻറ് ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ആക്ട് പ്രകാരമുള്ള കടങ്ങൾക്കും അർഹതയുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥയുള്ളപ്പോൾ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മലബാർ കടിയായ നിയമം നടപ്പുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ അതരം കാക്ക അർഹതയില്ലെന്നാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ഇക്കാര്യം അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനുകൂലമായ ഒരു തീരുമാനം ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഗവർണ്ണമെന്റിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വൈറ്റ് പേപ്പർ അടുത്തുതന്നെ ഗവർണ്ണമെന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ സാധ്യമായ കടികൾക്കു മുന്നോടാൻ വരെ സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളായിരുന്നു. അതിനെത്തുടർന്നു ആ സൗജന്യം ഇക്കൊല്ലം നാലാം ഫാറത്തിലേക്കു കൂടി നീട്ടണമെന്നു എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ബഡ്ജറ്റ് അവസരവെല്ലാം നിരാശരാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വൈറ്റ് പേപ്പർ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സുന്ദരതയും സഭയിൽത്തന്നെ പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അധ്യാപകന്മാരുടെ സേവനസ്ഥിരതയും മാനുഷിക ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ സാഹചര്യങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാനായിട്ടുള്ളതും കാലം വിദ്യാഭ്യാസസംഗ്രഹം യാതൊരു പുരോഗതിയും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

കാസർഗോഡു താലൂക്കിൽ മലയാളത്തിൽ അദ്ധ്യാപക പരിശീലനം നടത്തുന്നതിനു ഒരു ബേസിക് ടെയിനിംഗ് സ്കൂൾ അനുവദിക്കണമെന്ന് നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുനീക്കം. അതിന്റെ അത്യാവശ്യകത ഗവർണ്ണമെന്റിനു ബോധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു ആളുടെ ധാരണ. അവിടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്കൂൾ അനുവദിക്കാൻ അക്കാലം സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വെച്ചു. റീഡിംഗ് ടെയിനിംഗ് സ്കൂളുകളിൽ കാസർഗോഡിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ നീക്കിവയ്ക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ഗവർണ്ണമെന്റ് ചെയ്യണമെന്നു ആനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഹിന്ദി രാജ്യഭാഷയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലിയാളി ഗവർണ്ണമെന്റ് ഹിന്ദി പ്രചരണത്തിൽ വേണ്ടത്ര താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. തൽഫലമായി ഹിന്ദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സംസ്ഥാനം പിന്നണിയിലാകാൻ പോവുകയാണ്. സംസ്കൃതം പുസ്തകങ്ങൾ പരസരിക്കുകയാണ്, അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇന്ത്യയിലെങ്ങും പരിശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ സംസ്ഥാനത്തു യാതൊരു കാര്യവും. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ഗവർണ്ണമെന്റിനോടൊന്നിച്ച് ആൻ കരുതുന്നു.

സർ, ഏറ്റവും അധഃപതിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ മുക്കവസമുദായം. ഏറ്റവും താണതരത്തിലുള്ളതാണ് അവരുടെ ജീവിതനിലവാരം. അവരുടെ ചെറുകുടികളും ജീവിതരീതിയും ചെയ്യുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. പണം വാസ്തവകൃത്യം തവണകളായി ഇരുപതു കൊല്ലം കൊണ്ടോ മേറോ മടക്കിയടയ്ക്കേണ്ട സൗകര്യവും നൽകിത്തൊഴിലാളികളെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും അവർക്കു മനോഹരമായ വീടുകളെ വീടുകാൻ സാധിക്കൂ. മത്സ്യം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു ഗ്രാമത്തുവെച്ചു വീട്തൊഴിലാളികൾ കൊണ്ടുപോയി നല്ലവിധം വിൽക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കുവേണ്ടി അവർക്കു കാഞ്ഞാങ്ങാട്ടിൽ ഒരു കോട്ടേർ വണ്ടി ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകൊടുത്താൽ വലിയ ചെക്കരമായിരിക്കും. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള മീൻ പിടിത്തത്തിൽ നേട്ടമുണ്ടാകുമ്പോൾ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള ഇനിയും. മുക്കവസമുദായത്തിന് അടുത്തു തീരത്തുള്ള വിദേശങ്ങളിലേക്കു യാത്ര പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള മീൻപിടിത്തത്തിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ആഴക്കടലിലേക്കുപോയി ധാരാളം മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യത നേടുക അതുവുമുണ്ടാകും.

st March 1956] [Sri M. Narayanan Nambiar]

കാസർഗോഡു താലൂക്കിൽ വളരെ ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുവാണ് വിദ്യാലയങ്ങൾ. നാലാലായിരം ഗവർണ്ണമെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു കാണാൻ ജനങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ഞൂറുള്ള റോഡ് റ്റു സബ് താലൂക്കിൽ വൈദ്യസഹായത്തിനും ഒരു ലോക്കൽ ഫണ്ട് ആസ്സൂരിച്ചതാണുള്ളത്. അതു ഗവർണ്ണമെന്റ് ഫണ്ടുകൊണ്ടു വന്നു കൊല്ലം മുൻപു നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇക്കൊല്ലവും മൂന്നു ഡിസെമ്പർനികൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ച കൂട്ടത്തിൽ റോഡ് റ്റു കോർപ്പറേഷൻ ഡിസെമ്പർനികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു എന്തിനായിട്ടുണ്ട്. എത്രയും വേഗത്തിൽ ഈ ഡിസെമ്പർനികൾ വാഗ്ദാനം ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു ആൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണരുടെ ആരോഗ്യകാര്യത്തിലും അവർക്കു വൈദ്യസഹായം നൽകുന്ന കാര്യത്തിലും ഗവർണ്ണമെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവാണ് കൂടുതൽ ഡിസെമ്പർനികൾ തുറക്കാനുള്ള യാതൊരു പദ്ധതിയും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ പരിശീലനം പോലും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നാട്ടുവൈദ്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവതിനായി ആളുകൾക്കു കരളുപറ്റി എന്ന നിരക്കിൽ പോലും നേട്ടമെടുത്തു ആസ്സൂരിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ ആസ്സൂരിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഗവർണ്ണമെന്റിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലമായി കാസർഗോഡിലെ കുട്ടികളുടെ കടയിൽ കടവൻ (measles) എന്ന രോഗം ധാരാളമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരണങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി പൊതുജനാരോഗ്യ വകുപ്പ് ഒരു നടപടിയും എടുത്തു കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി ഇനിയെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് നടപടിയെടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിലെങ്കിലും കാസർഗോഡിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വല്ലതും ഉണ്ടാക്കുന്നതിലുള്ള ആൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പനത്തടി ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കോളനി സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി 1,500 ഏക്കറിലധികം ഭൂമി നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കോളനിയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കാൻ ഇനിയും ഗവർണ്ണമെന്റ് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. 75 കുട്ടികളുള്ള അവിടത്തെ ഹരിജൻ സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനേയുള്ളും അദ്ധ്യാപകനെ കൂടെ നിയമിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ഭരണവും ഗവർണ്ണമെന്റ് ഇനിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

കൃഷിക്കാർക്കു് ഇന്നു കടം കിട്ടാനുള്ള ഒരു കേന്ദ്രം പാസ്റ്ററൽ ഡെവലപ്മെന്റാണ്. സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതബോധ്യതയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാകയാൽ അധികാരമുള്ളതും അതിൽ ചേരാൻ അർഹ്യം. പത്തുപത്തൊരു അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾക്കു മാത്രമേ സഹകരണസംഘങ്ങളിൽ ചേരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതസംഘങ്ങളാക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ ഭയം നീങ്ങും. ധാരാളംപേർക്കു് അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കും. എന്നാൽ മാത്രമേ സഹകരണ സംഘങ്ങൾക്കു് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനോപകാരപ്രദമായ സ്ഥാപനങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കൂ. കാസർഗോഡിൽ ഒരു പ്രവണത ബാങ്കില്ല. അതുകൊണ്ടു് കാസർഗോഡിനെ രണ്ടായി വകയ്ക്കു് ഒരു ഭാഗത്തെ മലാലൂർ ബാങ്കിന്റെ അതിർത്തിയിലും മറ്റേ ഭാഗത്തെ പത്തൂർ ബാങ്കിന്റെ അതിർത്തിയിലും വെട്ടിക്കുറിയിക്കുകയാണ്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള വെല്ലുവിളികൾ ഗവർണ്ണമെന്റിനു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. കാസർഗോഡിനെ പ്രത്യേകമായി ഒരു ബാങ്ക് വേണമെന്ന കാര്യം ഗവർണ്ണമെന്റ് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷെ അത് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വിസ്തരിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു ന്യായമായ പലിശ കടം കിട്ടാനുള്ള ഒരു ഒരു ഏർപ്പാടാണ് ഭവണയബാങ്ക് എന്ന വസ്തുതയെ മുൻനിർത്തി കാസർഗോഡ് ഒരു ബാങ്ക് ഉടനതെന്നെ സ്ഥാപിക്കാൻ നടപടിയെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ കൃഷിക്കാർക്കും കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് കടികൾ വ്യവസ്ഥങ്ങൾ. അതു ഇക്കാര്യമായും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ കിടന്ന ഒരു വിഷയമാണെങ്കിലും ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ അതിനുവേണ്ടി കുറെ പണം വകയിരുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ആശ്വാസകരമാണ്. ഇന്നു രണ്ടായിരത്തിലധികം ചെക്കർ റോഡ് റ്റുവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവർണ്ണമെന്റ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖാദി സെൻററുകളും ഉണ്ടാക്കി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ റോഡ് റ്റുവിൽ കൂടി ഒരു കേന്ദ്രം തുറക്കാൻ ആൻ ഗവർണ്ണമെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. വളരെയധികം ആളുകൾക്കു അതുനിമിത്തം തൊഴിലുണ്ടാകും.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [1st March 1956]

ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും സേവനവ്യവസ്ഥകളും അന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നം ആരംഭിച്ചിട്ടു വളരെക്കാലമായി. ഇനിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുകയാണെന്നു വളരെ വേദകൾമാണ്. അടുത്തുതന്നെ കൃഷിനന്ദ സബ്ജക്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുമെന്നും ഗവണ്മെന്റ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളെന്നും അധികാരികൾ.

മദ്യപാനമോഷ്ടത്തിന് തിന്റെ ഫലമായി കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ എത്രയോ ആയിരം ചെത്തുകാർക്ക് തൊഴിലില്ലാതായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ രക്ഷക്കായി ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടെന്നും അവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ നീക്കിയിട്ടില്ല. പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിച്ചാൽ ഇവർക്കും തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലേയെന്ന പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ആറു-ഇന്ത്യാ ഖാദി ആൻഡ് വില്ലേജ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ബോഡിന്റെ വകയായി ഒരു കേന്ദ്രം ഇപ്പോൾ അവിടെ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അതു വിജയിക്കുന്നതിനു വലിയ സാദ്ധ്യതകളുള്ളതായും അറിയുന്നു. അതുപോലുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളാൽപ്പോലും മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിനും പരമ്പലാഭി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും.

1-05
p.m.

SRI V. MADANAGOPAL :

SRI V. MADANAGOPAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபை முன் வைத்திருக்கும் பட்ஜெட்டை நான் ஆதரித்து அது நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நல்ல அறிகுறியாக இருப்பதைக் கண்டு கொஞ்சம் அதை பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஜனநாயக எண்ணம் கொண்ட மனப்பான்மை அதில் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திட்டம் சரியாபாபடி நட்குமா என்பதை இப்பொழுது வருணிக்க முடியாது. முக்கியமாக தொழில் வளர வேண்டும் என்ற விஷயத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் முக்கியமான கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் சமுதாயத் துறையில் நன்மை அடைய வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அது ஒரு உண்மை. ஆனால் மூலதனத்தை மட்டும் அமைத்து விட்டால் மட்டும் தேசத்தில் சரிபட்சம் ஏற்பட்டு விரும் என்பது கிடையாது. விவசாயத் துறையில் இருக்கும் மக்கள் தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பின் தங்கிய வர்கள் நிலைமை முன்னேற்றமடைய வேண்டும். அவர்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய நிலைமை மாற வேண்டும். நிலப் பிரபுத்துவம் இருக்கக் கூடாது. விவசாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் சிக்கல்கள் தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும். வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதை சமாளிக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றியும் விவசாயிகள் முன்னேற்றமடைவதைப் பற்றியும் இந்த பட்ஜெட்டில் எந்தவிதமான குறிப்பையும் காண முடியவில்லை. அது வருந்தத் தக்க விஷயம்.

இன்றைக்கு நமது ராஜ்யத்தில் நில சம்பந்தமாக கணக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் ராஜ்யத்தில் 30 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் மொத்தம் 60 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏக்கருக்கு ரூ. 50 வருமானம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் தமிழ் நாட்டில் 30 கோடி ரூபாய் வருகிறது. அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த பட்டுஜட்டில் எந்த விதமான குறிப்பும் இல்லை.

ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய கடன் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்களுடைய கடனைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு என்று எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தும் அவர்களுடைய கடன் தொல்லை தீர்ந்தபாடில்லை. அதிகப்படியான வட்டிக்குக் கடன் இன்னும் வாங்கிக் கொண்டோனிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் தொல்லை தீருவதற்கு எந்தவிதத்திலும் வாக்குறுதி கொடுக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் லேவாதேவிச் சட்டம்

1st March 1956]

[Sri V. Madanagopal]

கொண்வேரப்பட்டது. அதுவும் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது திராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய அளவில் இல்லை. விவசாயிகளுடைய கடன் பளு 300 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்குப்படி பத்து கோடி ரூபாய் விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட கடனாக இருந்தாலும் பாக்கி இருக்கும் 200 கோடி ரூபாய் கடனுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்து கொடுப்பதாக இல்லை. அதைப்பற்றி எந்த விதமான குறிப்பும் இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் இல்லை. கடன் வாங்கினால் 15 சத விகிதத்திற்குக் குறைவான வட்டி இல்லை. 30 அல்லது 40 சத விகிதம் தான் விவசாயிகள் கடனுக்கு வட்டி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்வளவு கடன் பட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் வாங்கும் சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்படுவதே வேண்டாமானால் தேசத்தில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று சொல்லவேண்டும்.

நீர்ப்பாசன விஷயமாக பேச வேண்டுமானால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியதை மனப்பூர்வமாக கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது கனரக தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தகுந்த வழியில் தான் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். நீர்த் தேக்க திட்டங்களில் நாம் வெற்றி அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஒரு புரத்தில் உண்மையாக இருந்தாலும் பெரிய திட்டங்களில் வெற்றி அடைந்திருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் இன்னும் தேவையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாகிய திண்டுக்கல்லில் குடவனாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதிலிருந்து சுமார் 35 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். அப்படி தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய சேர்ஸ் இருக்கிறது. 600 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் தண்ணீர் இருக்கிறது. இது காவேரியில் வந்து சேருகிறது. அந்த ஆறு காவேரியில் வந்து சேர்ந்து வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேருகிறது. எந்தவிதமான நீர்த் தேக்கமும் கிடையாது. அங்கே நீர்த் தேக்கம் கட்டினால் இரண்டு லட்சம் மக்களுக்கு மேல் பயன் அடைவார்கள். பத்தாயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பயன் அடையும். விவசாயிகளுக்கு மிகப் பெரிய நிவாரணமாக இருக்கும். இதனைப் பரிசீலிப்பதற்குச் சர்க்கார் தயாராய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழேயோ அல்லது தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தினாலோ இதற்கான ஏற்பாடு எதுவும் செய்வதாக தெரிவிக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் போடும் விஷயங்களிலும், போடப்பட்ட திட்டங்கள் மாற்றப்படும் விஷயங்களிலும் அநேகவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. பல பகுதிகளுக்கு அநீதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் நான் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவரைப் போல சாயம் எதுவும் கொடுக்க விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேனே தவிர அவர் சொன்னது யாவும் உண்மை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. செல்வாக்கு படைத்தவர்களுடம், பதவி உடையவர்களும் தங்கள் தங்கள் பிரதேசங்களுக்கு அந்தத் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால், போட்டுத்தான் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு உதாரணம் கொடுக்க முடியுமா? தாராளமாகக் கொடுக்க முடியும்.

தினாடுக்கல் தாலுக்காவில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. சப்-கலைக்டர் நேரில் வந்திருந்தார். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் வந்திருந்தனர். இந்தத் திட்டம் பற்றி தீர விசாரித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அடுத்த மாதமே அந்தத் திட்டம் வேறு பிரதேசத்திற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன? தென்னாட்டைத் தாழ்த்தி வடநாட்டவர்கள் அதிக நன்மை அடைகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கும், இந்த ராஜ்யத்திலேயே ஒரு பிரதேசத்திற்குப் போடப்பட்ட திட்டம் திடீரென்று வேறு பிரதேசத்

[Sri V. Madanagopal]

[1st March 1956]

இற்கு மாற்றப்படுகிறது என்பதற்கும் காரணம் என்ன? சுயநலக்கொள்கை தான். தேசத்தின் பொது நலன் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பது; இதைத் தவிர இதற்கு வேறு காரணம் எதையும் சொல்ல முடியாது. இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் மாறினாலொழிய நன்மை எதுவும் கிடைக்காது.

மூன்றாவது விஷயமாக கைத்தறியை எடுத்துக்கொள்வோம். கைத்தறியைப் பொருத்த வரையில் நெருக்கடி ஓரளவு தணிந்து இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். உணவுப் பொருள்களின் விலை சற்று தணிந்திருப்பதனால், மக்கள் கொஞ்சம் துணி வாங்குகிறார்கள். இதனால் கைத்தறியின் நெருக்கடி தணிந்திருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் இந்தக் கைத்தறியின் வளர்ச்சிக்கு இரண்டு உபதேசங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கைத்தறியின் எதிர்காலம் மக்களுக்குத் தேவையான கைத் துணியைத் தயார் செய்வதிலும், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய உற்பத்தி முறையில் மாறுதல் ஏற்படுவதையும் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது.

உற்பத்தி முறையில் மாறுதல் ஏற்படுவென்றமென்றால் எப்படி மாறுதல் ஏற்படவேண்டும்? கைத்தறித் துறையில் பலர் லூம்புகள் புகுத்தப்பட்ட வேண்டுமென்று பலகாலமாக மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் சொல்லி வருவது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். அப்படிச் செய்வதையே உள் நோக்கமாகக் கொண்டு, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதனை உற்பத்தி செய்யும் முறையில் மாறுதல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்களேயானால், பலர் லூம்பு கைத்தறியில் புகுத்தப்பட்டால் பல்லாயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் வேலை இழந்து போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகம் ஊட்ட விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கை கைவிடப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக செக்குத் தொழிலில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான செக்குகள் இன்றைக்குச் செத்துவிட்டன. அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நல்லது. அதற்காக நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. அந்தத் தொழில் பாதுகாக்கப்படுவதும், நசித்துப் போவதும் அந்தத் தொழில் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் ஆயில் மில்களுக்கு எல்லாம் லைசென்சு கொடுக்கும் போதே, அவர்கள் கடலெண்ணை மாத்திரம் தான் அரைக்கலாம் என்று செய்யவேண்டும். இதுப்பெண்ணை, நல்லெண்ணை, முதலியவற்றையெல்லாம் செக்விலேயே தான் அரைக்கவேண்டுமென்று செய்தால் தான் செக்குத் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

சிறு தொழில்களைப்பற்றி பலவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழிலைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய நிலையம் கிண்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. "திருடப் போய் தலையாறி லீட்டில் ஒளிந்த மாதிரி யாக" இந்தத் தொழிலைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய நாம் வெள்ளைக்காரர் களுக்கு இதனை வளர்விடாது தான் செய்வார்கள். தோல் மிக மிக முக்கியமான மிகுந்த முற்போக்கு அடைந்திருக்கிறதோ, அந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களை வரவழைத்து, தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இந்த மாகாணத்திலிருந்து 50 லட்சம் டீனனுக்கு மேல் ஆட்டு ரோமம் ஏற்றுமதி ஆகிறது. அவற்றை எல்லாம் இங்கேயே பயன்படுத்திக்கொள்ள உடனடியாக கம்பளத் தொழிலை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிண்டிக்கல்லுக்குக் கைவிடப்பட்டுவிட்டது.

இதையெல்லாம் கவனித்து, இந்த நாட்டு மக்களுடைய அபிவிருத்திக்குத் தக்கவாறு; ஒரு-புதிய திசையில் சர்க்கார் இயந்திரம் திருப்பி விடப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய மக்களுக்குப்

1st March 1956]

[Sri V. Madanagopal]

பெருத்த அளவில் நன்மை எதும் செய்யாவிட்டாலும் கூட இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டங்களைவாது நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி எதையும் கைவிடாது, நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. M. PALANIAPPAN: கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 1-18 P.m.
கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். அவர் முதன் முதலாக தமிழ் நாட்டில் சர்க்கார் புயல் நிவாரணத்தில் செய்த தொண்டுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். புயல் அடித்த இரண்டு மூன்று நாட்களில் மழையும் பெய்து, வெள்ளமும் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனால் அந்தச் சமயத்தில் மந்திரிமார்களுக்கும், ஸ்தல நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும், ஆங்காங்கு சென்று பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஜனங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க ரூ. 30 கொடுத்தார்கள் என்றும், அந்தப் பணம் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. மனிதசக்திக்கு முடிந்த வரையில், நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் உதவிகளை எல்லாம் செய்தார்கள். நான் புயல் மறுபடியும் வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பம் வந்தபோது சர்க்கார் இவ்வளவு துரிதமாக, நேர்மையாக வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்வார்கள் என்று அந்தப் பிராந்திய மக்கள் எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள். சர்க்கார் செய்த உதவிக்காக அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அதோடு அதிகாரிகளும் கூட சிரமத்தைப் பாரக்காமல், தாங்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் சம்பளம் வாங்குகிறோம் என்று நினைக்காமல் பலவிதமான உதவிகளைச் செய்தார்கள். அதற்காக இந்த மந்திரி சபையை நான் வெகு விரைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திற்கு இன்னும் பல தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நமது ராஜ்ய மக்கள் எல்லோரும் மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நமது ராஜ்ய மக்கள் எல்லோரும் மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது தமிழ் நாட்டில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் கட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதோடு இந்திய சர்க்கார் தென்னாட்டை கவனிக்கவில்லை என்ற கூக்குரலும் இருந்து வருகிற காரணத்தினால் நாம் செய்கின்ற காரியங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. இந்தச் சபையின் எகோபித்த அபிப்பிராயங்களையும், தொழில் துறை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் அனுப்பியும் வைக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக புதுக்கோட்டையாகிய வரண்ட பிரதேசத்தில் இருந்து வருகின்ற பிரதிநிதி என்கின்ற முறையில் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மூன்று வருடமாக நான் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் தடவையும், நான்காவது தடவையாக நான் அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படியாவது காவேரித் தண்ணீரைப் புதுக்கோட்டைப் பக்கம் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் அந்த வரண்ட பிரதேசம் அதிகப் பயன் அடையும். அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கும் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கும். அப்படி காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியாது என்றால், டீப் வெல்களின் மூலமாகவோ நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். நம்முடைய மாகாணத்தில் தார் ரோட்டுகள் பெருத்த அளவில் போட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச காலத்தில் நம் மாகாணத்தைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலேயும் இம்மாதிரி ரோட்டுகள் போட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சரித்திரத்தைப் புறட்டிப் பார்த்தால் நூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்த அளவுக்கு அவர்கள் பெரிய தார் ரோட்டுகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலையை சென்ற 9 வருஷமாக நடத்திப் பூர்த்தி செய்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபைக்கு மிகவும் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

1-20 P.m.

[Sri R. M. Palaniappan] [1st March 1956]

அடுத்தபடியாக Local Development Scheme என்று சர்க்கார் பொதுப் பணம் ஜனங்களிடமிருந்து கேட்பது, ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்வது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடும்போதும், பல கிராமங்களில் அவர்கள் சென்று சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் காலத்திலும் பொது ஜனங்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்திற்கு அங்குள்ள ஜனங்கள் மிகவும் ஆர்வம் காட்டுவதனால் உடனடியாக வேலையைத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலையைத் துவங்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக பணம் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். கேணிகள் வெட்டுதல், பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுதல், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுதல், ரோட்டுகள் போடுதல் முதலிய வேலைகள் கொடுத்தால் மிகவும் ஊக்கமாக வேலை செய்வார்களென நம்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியானது சோஷலிஸ்டு பாணியில் மாற்றிக் கொண்டதினால் அங்குள்ளவர்கள் பணம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக வீடு, ஆஸ்பத்திரி முதலிய காரியங்கள் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன். இந்த திட்டத்தில் சர்க்கார் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பங்கை கொடுத்தால் வேலை நல்ல முறையில் நடைபெறும் என நம்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை ஒரு ஜில்லா ஹெட் க்வார்ட்டர் ஆக பண்ணவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இங்கே பெரிய பெரிய கட்டங்களும், ரோட்டுகளும், ஆஸ்பத்திரிகளும், போக்குவரத்துக்கு வேண்டிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. அதோடு ராமநாதபுரத்திற்கும், அதற்குத் தலைநகரான மதுரைக்கும் அருகாமையில் இருக்கிறது. இந்த இடம் புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் புதுக்கோட்டை வழியாக காரைக்குடி வர மூன்று நாளாயிற்று. ஆதலால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து கொஞ்சமும், ராமநாதபுரத்திலிருந்து கொஞ்சமும் மதுரையிலிருந்து கொஞ்சமும் சேர்த்து தலைநகராக செய்தால் இங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இங்கே சர்க்காருக்கு வேண்டிய கட்டடங்கள் எல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு இருக்கின்றன. ஆதலால் புதுக்கோட்டையை தலைநகரமாக்கவேண்டும் என்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. PERIYASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பொக்கிஷ மந்திரி நல்ல முறையில் வரவு செலவு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக அவர்களை பாராட்டுகிறேன். வருஷா வருஷம் பல பல திட்டங்கள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதை ஒவ்வொரு வருஷமும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த செலவினங்களுக்கு தக்க வாரா எவ்வளவோ உற்பத்தி பெருக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டிய திட்டங்களும் அவசியமாய் இருக்கிறது. இதனால் பொதுவாக வருமானத்திற்கு வரி போடக்கூடாது என்று ஆகேஷிக்கிறார்கள். ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அதிகமாகிறது. அதைக்கொண்டுதான் புதிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யவும், தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள சௌகரியம் செய்யவும் இன்னும் மற்றவை லாமல் எந்த அரசாங்கமும் நடப்பது கஷ்டம். இப்பொழுது அரசாங்கம் சர்க்கரை வரி போட்டிருக்கிறது. சிலர் அதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் வரி அதிகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பு உப்புதான் எல்லா உணவுக்கும் முக்கியம். அது ஏழைகளுக்கு கூடாது. ஆனால் சர்க்கரை பணக்காரர்களினால் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. அதற்கு ஏழைகள் உப்பில்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரர்கள் பாலுக்குச் சர்க்கரை இல்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைச் சொல்லுவது வழக்கமாயிருந்தது. ஆனால் அதற்கு மாறாக இப்பொழுது நீது இப்படி வரி போடுகிறார்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். இது யோசிக்கும் பொழுது சமய சந்தர்ப்பமாகப் பேசி பொது ஜனங்களை வசியப்படுத்தும் முறை என நான் நினைக்கிறேன். முன்னால் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ ஷண்முகப்

[1st March 1956] [Sri M. P. Periyaswamy]

மதுவிலக்குப் பற்றி கதை கூறினார். நாய்வாலை நிமிர்த்த முடியாத பூதம் மாதிரி மதுவிலக்கை விட்டுவிடவேண்டும் என்று தெரிவித்தார். இதே மாதிரியாக இந்த நாட்டிலே கொலை செய்தவனுக்கு தூக்கு தண்டனை விதிக்கிறார்கள். இன்னும் கொள்ளை, திருட்டு, கலகம் முதலிய கெட்ட வழியில் நடப்பவர்களுக்கு தண்டனை கொடுப்பதும் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், தூக்கையும், தண்டனையையும் நிறுத்திவிட சொல்லுவார்களா? அதே மாதிரியாகத்தான் மதுவிலக்கில் குற்றம் செய்பவர்களை இன்னும் கடுமையாக தண்டிக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுவிலக்கினால் குடித்துவிட்டு தெருக்களில் ஆட்டம் ஆடுவதும் அக்கிரமம் செய்வதும் அதைக்கண்டு பொது ஜனங்கள் பயந்து ஓடுவதும் குறைந்துவிட்டது.

சேலம் ஜில்லாவில் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சென்ற வருஷமே சொன்னேன். சேலம் ஜில்லாவுக்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்தபோது பல முக்கியஸ்தர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னை யில் எம்.ஏ.எல்.-க்களை மேற்படி காலேஜ் விஷயமாக பெட்டேஷன் பார்த்தோம். சில இடங்களை அவர் குறிப்பிட்டு காலேஜ் வைப்பதற்கு யோசனைகளும் கூறினார். ஆனால் இந்த வருஷம் கல்லூரி கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஒரு முனிசிபல் கல்லூரிதான் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சேலத்தில் மட்டும் ஒரு தாலுக்காவில் 4 ஹைஸ்கூல்கள் திறந்திருப்பதால் அங்கே படித்து மேல் வகுப்புக்குப் போகும் பிள்ளைகள் எங்கே செல்வார்கள். சர்க்கார் ஒரு கல்லூரியை சேலம் ஜில்லாவிலே கட்டுவார்களேயானால், ஹைஸ்கூலில் இருந்து போகும் பிள்ளை கல்லூரியில் போய்ச் சேருவார்கள். ஆதலால் இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலும் சொன்னேன் சேலம் ஜில்லாவிலே காவேரி ஆறு பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. முதலில் நாமக்கல் தாலுக்காவில் ஜோட்பாளையம் வாய்க்கால்தான் காவேரிக்கு குறுக்கே சிமிண்டு அணை போட்டு வாய்க்காலுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் புஞ்சை இடையாறு கீழ்முகம் ஒழுகலாம்பட்டி வரையில் இருக்கிறது. இந்த வாய்க்காலை இன்னும் 5, 6 மைல் அதிகமாக பாய்வதற்கு வெட்டி னால் உஞ்சிபாளையத்திலுள்ள நிலங்களுக்கும் இன்னும் கிழக்கிலுள்ள ஊர்களுக்கும் தண்ணீர் பாயும். அந்தத் தண்ணீர் சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாயும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பாலப்பட்டி வாய்க்காலையும் எல்லைக்காட்டுருக்கு கிழக்கே இன்னும் 4, 5 மைல்கள் வெட்டி எதுவாக இருக்கிறது. காவேரி தண்ணீரை நாமக்கல் தாலுக்காவில் சில ஆயிரம் ஏக்கராக்ள பாயும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அரசாங்கம் எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமையை ஒழித்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு எத்தனையோ நன்மைகள் செய்து வருகின்றது. தீண்டாமையை சட்டமாக்கிவிட்டது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இன்னும் சரிவர நடத்தப்படவில்லை. 4, 5 வருஷங்கள் ஆகியும்கூட இன்னும் எல்லோருக்கும் நிலங்கள் ஜாரி செய்யப்படவில்லை. இந்த வேலை தடைபட்டு வருகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் உழுதுவரும் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சி ஜில்லாவிலே ஒரு முக்கியமான Main ரோடிலே ஹரிஜனங்கள் நடக்க முடியாமலே தடை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். கலெக்டர் போலீஸ் அதிகாரி ஆகியோரும் அந்த இடத்தை வந்து பார்த்தார்களாம். காட்டுப்புத்தார் கிராமத்திலே சுவாமி கோவிலுக்கு மாலிக்கு எடுத்துக் கொண்டு ஹரிஜனங்கள் போவது வழக்கம். அது தடைபட்டுவிட்டது. அது Main ரோடாக இருந்தும் பல்கள் போய்க்கொண்டு இருக்கக்கூடிய

[Sri M. P. Periyaswamy] [1st March 1956]

சர்க்கார் ரோடாக இருந்தும் ஹரிஜனங்களில் (பள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்) அதன் வழியாக போக முடியாமல் தடுக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அதிகாரிகள் (ரெவினியூ அதிகாரி, போலீஸ் அதிகாரிகள்) வந்திருந்த போதிலும் மற்ற ஜனங்களுக்குப் பயந்துகொண்டு ஹரிஜனங்கள் போகாமல் பின்னால் பல வழிகளில் தீங்குகள் செய்வார்கள் என்று பயந்து நின்றாவிட்டார்கள். தீண்டாமை சட்டம் போட்டுக்கூட ஹரிஜனங்கள் இந்த Main ரோடு வழியாகப் போகக்கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். தீண்டாமைச் சட்டம் அமுலிலிருந்தும் ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதே மாதிரி மற்ற சில இடங்களிலும் இருக்கிறது.

SRI K. RAJARAM : கனம் அங்கத்தினர் எந்த இடம் என்று சொல்லவில்லை.

SRI M. P. PERIYASWAMY : திருச்சி ஜில்லா, முசிரி தாலுகா, காட்டுப்புத்தூர்.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட வாத்தியார்களுக்கு சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தருக்கும் சரி அடிப்படை சம்பளம் 50 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இன்னும் எனக்கு அதிக நேர மில்லாததால் இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The House will now stand adjourned to meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. No. 3885, Revenue, dated 17th December 1955, publishing the Madras Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955. [Laid on the table under section 61 (3) of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955.]

2. Notification issued with G.O. No. 3884, Revenue, dated 17th December 1955, publishing the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955. [Laid on the table under section 61 (3) of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955.]

1st March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3194 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 1st March 1956, page 263 supra.]

STATEMENT.

The loans and grants sanctioned by the Government of India from the Cess Fund up to 31st October 1955 have been allotted to the following schemes :—

Scheme.	Loans. RS.	Grants. RS.
1 Loans to weavers' co-operative societies towards share capital of new weavers	1,20,313	..
2 Working capital to weavers' co-operative societies.	62,73,850	..
3 Provision to Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for marketing handloom cloth produced by weavers' co-operative societies	6,00,000	..
4 Starting of silk weavers' co-operative societies.	2,85,890	65,100
5 Opening of retail depots for sale of handloom cloth	..	50,500
6 Expansion and modernization of existing emporia of Madras State Handloom Weavers' Co-operative Societies	..	70,000
7 Purchase of samples	..	20,000
8 Publicity	..	80,000
9 Award of prizes for best designs	..	15,000
10 Supply of varnished heddles to weavers' co-operative societies	..	50,000
11 Supply of verticle warping machines to weavers' co-operative societies	..	50,000
12 Supply of 300 boxes of dobblies to weavers' co-operative societies	..	15,000
13 Subsidy to recoup rebate	..	24,00,000
Total ..	72,79,993	28,15,600

[1st March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 3198 asked by Sri S. Daivasigamoney (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 1st March 1956, page 270 supra.]

Congress Session at Avadi—Expenditure incurred by Government.

Serial number and name of department.	Details about the expenditure incurred in connexion with the Sixtieth Session of the All-India Congress Committee at Avadi.	Amount of expenditure.
(1)	(2)	(3)
		RS. A. P.
1 Industries, Labour and Co-operation Department.	For filming the Indian National Congress Session at Avadi by the Cinematography and Sound Engineering Section of the Central Polytechnic, Madras.	12,300 0 0
2 Certified Schools and Vigilance Service Department.	Stri Sadana, escorting Girl-volunteers enlisted as Desa Sevikas.	34 0 0
3 Police Department ..	Bandobust arrangements ..	4,17,894 0 0
4 Fire Service Department.	Petrol, oil, etc., for the Fire Service Units including Ambulances, repairs to vehicles and travelling allowance to personnel.	782 11 3
5 Judicial Department.	Travelling allowance to the Sub-Magistrate, Poonamallee, for holding the Camp Court at Avadi.	58 2 0
6 Central Road Traffic Board.	For effecting some improvements at the Stadium and the Cattle Yard at Mint, erection of advertisement boards at leading points, payment to the members of the staff for meeting extra-expenditure, pay, dearness allowance and travelling allowance for the temporary staff and improvement of traffic islands, etc.	3,411 7 0
7 Agriculture (Food Production) Department.	On account of the diversion of the Land Rover belonging to the Fisheries Department for use by the Collector of Madras in connexion with the Avadi Session.	70 2 3
8 State Broadcasting Department.	Cost of capital equipment, consumable materials, petrol, oil and other miscellaneous materials, pay, other conveyance allowance, dearness allowance, travelling allowance for the staff and hire charges for equipment and van.	7,234 0 0

1st March 1956]

Serial number and name of department.	Details about the expenditure incurred in connexion with the Sixtieth Session of the All-India Congress Committee at Avadi.	Amount of expenditure.
(1)	(2)	(3)
		RS. A. P.
9 Highways Department.	Reconstruction of bridges and repairs of roads, etc.	5,61,366 0 0
10 Public Health Department.	Grant to Mahabalipuram Panchayat for making sanitary arrangements for the convenience of the tourists visiting Mahabalipuram.	1,000 0 0
Do.	Grant to Poonamallee Panchayat for making en route sanitary arrangement at Karayan-chavadi and Poonamallee.	288 6 0
Do.	A half-grant to the Chingleput District Board on an estimated expenditure of Rs. 30,728 for making sanitary arrangements in and around Avadi and the villages which lie en route to Avadi.	15,364 0 0
11 Medical Department.	Pay and allowance and travelling allowance of the staff deputed from the Stanley and General Hospitals, drugs, medicines, etc.	2,315 6 6
Total ..		10,22,118 2 6

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 2nd March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Separation of the Judiciary from the Executive

* 3218 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to question No. 2230 on 24th August 1955—

(a) whether the Government have finished consideration of the report on the working of the separation of the Judiciary from the Executive in Malabar district; and

(b) if so, whether any decision has been taken in respect of the establishment of new courts and re-distribution of jurisdiction of the existing ones?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) No Sir. But the Sub-Magistrate, Ponnani, has been ordered to hold camp courts for three days in a week at Chowghat, to dispose of cases then and there.

Halting of Mail and Express trains Tiruvallur

* 3219 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether memoranda were received by the Government from the people of Tiruvallur and from Tiruvallur Municipality, Chingleput district, requesting the Government to request the Union Government to arrange for the halting of all Mail and Express trains, that pass through, at Tiruvallur Railway Station; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir, unless the Member has in mind the representation of the Tiruvallur Municipality to the Postmaster-General, Madras, and the General Manager, Southern Railway, and the representation made in the Welcome address presented by the municipal council to the Union Deputy Minister for Railways and others at the time of their participation in the Agriculturists' Conference held at Tiruvallur in January 1955.

(b) The General Manager, Southern Railway, has already informed the Chairman, Municipal Council, Tiruvallur, in April 1955, that in view of the poor traffic originating at Tiruvallur which is predominantly local in character it is not proposed to stop Mail and Express trains at Tiruvallur.

[2nd March 1956]

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, I hope the Hon. the Minister for Agriculture is aware of the fact that the important Mail and Express trains were made to stop at Tiruvallur station when Tiruvallur was a panchayat. Consequently, Tiruvallur Panchayat was converted into a municipality because of the growing population there and other important factors. But the system of stopping Mail and Express trains there was discontinued. It causes a lot of inconvenience and loss to the people of Tiruvallur and surrounding places. Tiruvallur is also a Taluk headquarters. Taking all these factors into consideration, will the Government consider the necessity of recommending to the Government of India to make necessary arrangements to stop the important Mail and Express trains, even foregoing the loss caused to the Government.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the mere conversion of a panchayat into a municipality or the mere fact that Tiruvallur is a Taluk headquarters would be no justification to ask the Railways to stop the Mail and Express trains at the station. The interests of the through passengers have to be particularly considered. We are all interested in speeding up these Express and Mail trains.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if it is a question of bulk of traffic that decides whether a Mail train or an Express train should stop at a particular station, is the Hon. Minister aware of the fact that Tiruvallur is a famous place which attracts crowds on particular days like the New Moon Day and will the Government take steps to recommend to the Government of India to stop these Express and Mail trains there at least on those busy days?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there are a number of local trains going to Tiruvallur and if necessary the Railways do run some special trains also. That there should be celebration of New Moon Day at Tiruvallur should not be the justification for making the through passengers to reach their destinations late.

Places of Public Resort Act, 1888

* 3220 Q.—SRI V. MUTHU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of infringement of section 12-A of the Places of Public Resort Act, 1888, in Cinema Theatres in the State in 1955; and

(b) the action taken in such cases?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Section 12-A of the Madras Places of Public Resort Act, 1888, will become operative only after the issue of notifications under that section. No notification having been issued so far by the Government, the section has not come into force and hence the question of infringement of its provisions does not arise.

2nd March 1956]

Issue of printed receipts by village officers

* 3221 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1315 on 15th March 1955—

(a) whether steps have been taken to introduce the system of issuing printed receipts with counterfoils for payments made to village officers;

(b) if so, what they are; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) The Government have decided that the system of issuing receipts under the carbon copy method be adopted in respect of land revenue, etc., paid to the village officers. The question of adopting a suitable form of receipt is under correspondence with the Board of Revenue.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, will the Government investigate into the system as quickly as possible that prevailed in Pudukkotta in order to implement that system which confers the greatest good to the largest number of people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the present proposal is an improvement over what was prevailing in Pudukkotta State.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, while answering a previous question on this subject on the floor of this House, the Hon. Minister has stated that it will be experimented in Pudukkotta State. May I know from the Hon. Minister whether it will be experimented throughout the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It will not only be experimented, but it is proposed to extend the system to the whole of the State.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, how long will it take for the Board of Revenue to devise a suitable form of receipt and when will the proposal be actually put into practice, because in the absence of these receipts, there have been a number of cases of defalcation by the village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I hope it will be done in the near future.

SRI V. R. NAGARAJAN : If the system of issuing printed receipts for moneys received from the people by the village officers by Pudukkotta system will only be experimental, will the Hon. Minister try some other better method?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know, Sir, whether the hon. Member suggests to try the carbon method,

9-10
a.m.

[2nd March 1956]

Cleaning of Buckingham Canal

* 3222 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 1276 given on 12th August 1954—

(a) whether any periodical measures are taken to clean the Buckingham Canal and the Cooum river within the limits of the city;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether the Government have allotted any amount towards this purpose?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) yes, Sir.

(b) Every year clearance of silt is effected in the Buckingham Canal including the portion of the canal lying in the City limits. In addition, the junction canal is also flushed whenever the water level in the Adyar river raises higher than the level of the water in the Cooum river, by opening the valve shutter of the Adyar North Lock and letting in water. This is possible only when the Cooum and the Adyar bars are working or at least one of the bars is working. Besides, sea water is pumped into the Buckingham Canal and the Cooum river for flushing when the Adyar and Cooum bars are not working and no connexion with the sea is maintained. Further a model experiment for flushing the Cooum by tidal action of the sea was conducted at the Poondi Research Station and the report on the experiment is awaited.

(c) There is no limit fixed for incurring expenditure on cleaning the Buckingham Canal and the Cooum river within the limits of Madras City. The amount proposed for clearance of silt from the Buckingham Canal during the current year is Rs. 14,400 for the canal within the city limits. Besides an expenditure of Rs. 30 to 40 thousand is incurred annually in pumping sea water into the Buckingham Canal and the Cooum river and this expenditure is shared equally between the Government and the Corporation of Madras.

SRI N. K. PALANISAMY: அடிக்கடி சமுத்திர ஜலத்தை விடுவதினால் அதைச் சுத்தம் செய்ய முடியும். ஆனால் அதற்கு அதிகச் செலவு ஆகும். அதற்காக கார்ப்பரேஷன்கூட சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை சமுத்திர ஜலத்தை விட்டு சுத்தம் செய்தால் போதும். அதற்கான கடன் உதவியை கார்ப்பரேஷனுக்கு சென்னை சர்க்கார் அளிக்குமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We are doing everything possible and the Corporation is going to share half. Beyond that, nothing could be done. And then, the research is being carried on, the results of which are awaited.

SRI K. VINAYAKAM: I had an opportunity of seeing the research being carried on at the Poondi Research Station. But, may I know Sir, whether flushing of this canal is being done

[2nd March 1956]

periodically or only on receipt of complaint from the Corporation authorities that this canal emanates bad smell? Is the Hon. Minister aware of the fact that very near the General Hospital, a great amount of nauseating smell is generated from the canal with the result that patients in the hospital are put to a lot of suffering?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: No, it is not done periodically. As I have already stated in my answer, when a sea connection is not possible, then the sea water is being flushed into the Cooum. When there is connection in tidal action they depend upon the tidal action.

Elementary Education Committee

* 3223 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received the memorandum submitted by the Elementary Education Committee constituted by this Government; and

(b) if so, whether the recommendation made therein have been examined?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Report of the Committee has been received.

(b) The recommendations are being examined.

SRI N. K. PALANISAMY: அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளில் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. கெட்ட அம்சங்களும் இருக்கின்றன. அதிகப்படியாக வாத்தியார்தளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தார்களா? அதிகப்படியாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற சிபார்சை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வதனால், ஏன் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் அந்த இனத்திற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தச் சிபார்சுகளில் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. கெட்ட அம்சங்களும் இருக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினரே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார். அந்தச் சிபார்சுகளை எல்லாம் சபை அங்கத்தினரின் யோசனைக்கு விட்டு, நல்ல அம்சங்கள் என்னென்ன என்று அவர்கள் சொல்லுகின்ற யோசனைப்படி முடிவு செய்யலாம் என்பது சர்க்காரின் எண்ணம். சம்பள விஷயமாகவும் சபை அங்கத்தினர்கள் என்ன யோசனை கூறுகிறார்கள்? நம் ராஜ்யத்தின் வருமானம் என்ன? இருக்கக்கூடிய நிதி நிலைமையைக்கொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த முடியுமா என்பதையும் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it a fact that the Hon. Minister for Education has recently made a Press statement that the recommendations of Dr. Alagappa Chettiar Committee will not come into operations by the beginning of the next academic year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I made a statement here yesterday or day before yesterday. I have not issued a Press Communiqué. The whole matter is under consideration and it

[2nd March 1956]

will be expedited. I said I cannot positively give an assurance that it will come into effect during next academic year. My own impression is that it will not be possible to implement all those recommendations during the next academic year. We are preparing the entire ground and we propose to introduce the reorganization of this scheme from 1957 onwards.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that one of the recommendations of this Committee is that all the elementary schools managed by private authorities should be taken over either by the Government or by a Committee of Management? If so, Sir, does this Government propose to include this recommendation in the White Paper which is presumed to be published soon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member has not studied correctly the recommendations made in this regard in the Report. But, apart from that, the whole matter has been considered in the White Paper and all that will be considered by this House also.

SRI K. R. SAMBANDAM: அந்தச் சிபார்சுகளை அடுத்த ஆண்டிலாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது முக்கியமானதாகையால், மேலும் அதனை இந்தச் சபை விவாதிக்கவேண்டுமாதலால், அவ்விவாதம் இந்தச் சபைக்கு எப்போது வரும்? சீக்கிரத்திலேயே அதனை விவாதிக்க ஏற்பாடு செய்து, அடுத்த ஆண்டிலிருந்தே, அந்தச் சிபார்சுகளை அமல் நடத்த கல்வி மந்திரி முயற்சிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்பதை சர்க்காரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. இந்த பட்ஜெட் விவாதம் தீர்ந்தவுடனேயே, இந்தக் கல்வி விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்வது என பிஸினஸ் அட்வைஸரிக் கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I know Sir, whether the Dr. Alagappa Chettiar Committee have not recommended an increase of salary for all elementary school teachers and, if so, why instead of giving priority to them, only secondary grade teachers have been given priority in our new Budget?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of priority here. Here was an anomaly of secondary grade trained teachers being given lower grade of pay in elementary schools, so much so, these teachers are not attracted to the elementary schools. They all want to go away to the secondary schools. So, I thought it is an urgent problem and that is why I have equalised the pay of these secondary grade trained teachers both in the elementary schools and the Middle Schools. Apart from that, no other decision has been taken.

SRI M. PALANIYANDI: இது பற்றி சபை அங்கத்தினர்களுடைய யோசனை கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மேலும் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து போர்டு பள்ளி, ஜில்லா போர்டு பள்ளி, அரசாங்க பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தில் பல மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த வித்தியாசத்தை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

[2nd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைத் தனியாக ஆலோசித்து மற்ற திட்டங்களோடு முடிவு செய்யலாம்.

MR. SPEAKER: I think the next two questions can be taken together.

Arrears due to the ex-tramway workers

* 3224 Q.—**SRI P. RAMAMURTHI** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 26th August 1955, signed by some of the M.L.As. regarding the recovery and payment of the claims of the tramway workers, Madras;

(b) what is the action taken by the Government; and

(c) whether the Government will place a copy of the memorandum on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) The answer * is placed on the table of the House.

* 3225 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any action to recover the arrears due to the workers of the Madras Electric Tramways, Limited, Madras, after the result of the appeal; and

(b) the amount of arrears due to the workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have advised the workers that having regard to the present position with regard to the assets of the Madras Electric Tramway Company a civil suit by the Workers concerned to enforce their rights under the award as modified by the Labour Appellate Tribunal would be a more effective remedy than action by the Government under section 20 (1) of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: 1954-ம் வருஷத்திலிருந்தே தொழிலாளர்களுக்கு பிடிப்புப் பணத்தை ரிசர்வு பண்ணிவிருந்து கொடுக்கலாம் என்று தீர்ப்பு செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், அப்பேலட் டிரிப்யூனல் அதற்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயமாக மேலே அப்பீல் செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதற்கு மேல் எதற்கு அப்பீல் செய்வது? அப்பேலட் டிரிப்யூனலுக்கு எதிராக எங்கே அப்பீல் செய்வது என்று தெரியவில்லை.

[2nd March 1956]

9e20
a.m.

SRI P. RAMAMURTHI: The answer says that the Government have told the workers that it will be more effective if the workers go to a civil court than action by the Government under section 20 (1) of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950. From this it is clear that the Government consider that section 20 (1) is not applicable to this case. When the Government have been specifically charged by this section with the responsibility of recovering the dues due to the workers, may I know why the Government did not follow that course?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whatever might be the form of the communication sent to the union, the Government consulted the Law Department and the Advocate-General and they have been definitely advised by both that section 20 (1) of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act cannot be invoked for recovering the money and that there cannot be any claim against Mr. Brookes in his personal capacity. Therefore they do not think it is worthwhile filing a suit against him.

SRI P. RAMAMURTHI: About 2,000 workers are involved in this case and if every worker is to file a suit in a civil court to recover his dues, we do not know how long it will take for the court to decide the case and it may take a long time. This matter has been pending for nearly three years. If there is any difficulty in the Government taking action under section 20 (1), why did not they address the Central Government to amend the Act so as to empower the State Government to take action?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that we have been communicating with the Government of India for amending certain provisions of the Act so as to enable this Government to help the workers to realize their dues. Further it has been pointed out to the Government of India that the claim of the workers will not get preferential treatment under section 230 of the Act and they have been requested to consider whether suitable legislation cannot be enacted for making the claim of the workers the first charge on the assets of the Company or for giving it a high priority.

SRI P. RAMAMURTHI: I am glad that our Government have addressed the Central Government. As Labour is in the concurrent list in our Constitution, will the Government of this State consider the desirability of amending the Industrial Disputes Act so as to empower themselves to take suitable action, especially in view of the enormous delay already involved in this case?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I shall certainly consider that suggestion on hearing from the Government of India.

Kallar Reclamation Co-operative Societies

* 3226 Q.—**SRI P. K. MOOKKIAH THEVAR:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Kallar Reclamation Co-operative Societies in Madurai district have appealed to the Government for recognition?

2nd March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Kallar Reclamation Co-operative Societies are already working under the control and supervision of a Special Deputy Collector and it is not known what the hon. Member means by suggesting that they have appealed to Government for recognition.

SRI P. K. MOOKKIAH THEVAR: மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள மத்திய கூட்டுறவு பாங்கியிலும் இந்த கள்ளர் ரிக்லேமேஷன் மூலம் இயங்கும் கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு கடன் கொடுக்கக்கூடாதென்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டார்களா? கூட்டுறவு பாங்கு மூலம் பணம் கொடுத்தால்தான் இவைகள் சரியான முறையில் இயங்க முடியும். இதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Kallar co-operatives get their credit requirements from a Trust Fund administered by a committee of which the Collector of Madurai is the ex-officio President.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR: Have the Government received any representation from the Kallar Reclamation Officer, Madurai, through the Director of Harijan Welfare to the effect that all the three-hundred Kallar Co-operative Societies are very badly in need of finance and, if so, what action have the Government taken on it?

MR. SPEAKER: This supplementary question is far beyond the scope of the original question which is about recognition.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: In a conference at Tirumangalam, they have agitated for their affiliation to the Madura District Central Co-operative Bank so as to enable them to borrow from that Bank instead of from the Government because they are not getting adequate amount of loan from the Government and also because the rate of interest charged is a little higher. This matter is under consideration.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: May I know whether the Kallar Reclamation Co-operative Societies in Madurai District are receiving any aid from the Government by way of grant or subsidy, or whether they have applied for any aid?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: About grants, a separate question may be asked.

SRI V. BALAKRISHNAN: As the Madura Central Co-operative Bank has refused to grant loans to these co-operative societies for disbursement to their members, have the Government made any arrangement to provide them with necessary finance either by getting it from the Central Government Co-operative Bank or by themselves advancing a loan?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: They are given loans by Government. On 1st April 1955 their dues stood at Rs. 6,62,000. The Madura District Central Co-operative Bank is reported to be willing to advance loans to these societies if Government guarantee the repayment of the loans on the due dates.

[2nd March 1956]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : From the answer given by the Minister, I understand that the Co-operative Central Bank at Madura has not advanced loans when the Co-operative Societies applied for them. As the very object of forming co-operative societies and affiliating them to the Central Bank is to enable the societies to get loan from the Central Bank, is not that very object defeated by the Bank refusing to advance loans to the societies and what is the objection of the Bank to advancing loans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Kallar Reclamation Societies, numbering about 307, have been registered under the Madras Co-operative Societies Act. But they are administered by a Special Deputy Collector with the assistance of special police and co-operative staff. The Special Deputy Collector exercises most of the powers of the Registrar.

9-30 P.M. SRI P. K. MOOKKIAH THEVAR : கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலி லிருந்து ஒன்றும் விளங்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் ஏன் இந்த மாதிரி கடன் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது என்று கேட்டார்கள்? அதற்குத் தகுந்த பதில் இல்லை. அதற்கு பதில் சொல்லும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already said, Sir, that these societies obtain their credit requirements from a Trust Fund

SRI P. K. MOOKKIAH THEVAR : கடந்த சில வருஷ காலமாக அங்கு இது பற்றி திரும்ப திரும்ப கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டுவருகிறது. மதுரை மத்திய கூட்டுறவு பாங்கு கள்ளர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுத்து வருகிறது. காரணம் கேட்கிறது, கள்ளர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது, அவர்கள் திருப்பிக்கொடுக்க தகுதி இல்லாத சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள் என்று ஒரு சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் காரணம் இருந்தால்தான் கூட்டுறவு பாங்கு கள்ளர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜனநாயக சர்க்காரில் குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தினருக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது, அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க தகுதியில்லாதவர்கள் என்று ஒரு உத்தரவு போடுவது நல்லது அல்ல. ஆகவே அவர்களுக்கும் கடன் இடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already given information on the questions raised. The Central Bank is willing to finance these societies provided the Government guarantee the ultimate and periodical repayments of the loans on the due dates.

SRI S. RAMALINGAM : May I know, Sir, whether the Government have given the guarantee which the Central Co-operative Bank has asked?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry, Sir, that the hon. Member has not been listening to what I said. I said, 'The matter is under consideration'.

SRI S. RAMALINGAM : May I know, Sir, how long will it take for the Government to finish their consideration?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : As early as possible.

[2nd March 1956]

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : Sir, it is more than ten years since the matter is under consideration. May I know from the Hon. Minister when the Government will come forward to do the needful?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry, Sir, that the hon. Member is not properly informed.

Bund at Koliyadi in Wynaad taluk

* 3227 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the condition of the bund constructed by the Government at Koliyadi, near Sultan Battery in Wynaad taluk, Malabar; and

(b) whether the Government have decided to collect water tax from the peasants of the locality, and if so, the rate?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The bund referred to in the question is a masonry anicut constructed across the jungle stream at mile 3/4 of Sultan Battery-Cherambady Road in Nenmeni amsom (Wynaad taluk) of Malabar district. The structure of the anicut is found to be generally in good condition. The earthen bund of the irrigation channel, taking off from the right side of the anicut, is damaged by cattle. There are also slight leakages in the masonry retaining wall on the side of the irrigation channel. The anicut has now become unserviceable due to the accumulation of silt. Repairs will be carried out to the anicut shortly.

(b) Yes. At the rate of Rs. 3 per acre for the first crop and at Rs. 1-8-0 per acre for the second crop.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : In view of the fact that the anicut has become unserviceable for the time being, will the Government stop the collection of tax until it is made serviceable?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. It is so. The Government will collect the tax only after the anicut is made serviceable.

Harijan Welfare schools in South Arcot district

* 3228 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the action taken by the Government on the recommendation of the District Educational Officer of South Arcot district to open 36 new Harijan Welfare Schools in the district in the year 1955?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A copy of G.O. No. 658, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th February 1955, in which the policy of the Government regarding the opening of Harijan Welfare schools was outlined * is placed on the table of the House. There are at present 175 Harijan Welfare schools

[2nd March 1956]

in the South Arcot District, the largest number in a district in the State. The opening of schools in any of the 36 places in the same district was not considered necessary.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, the intention of the Government in stopping the system of opening separate Harijan Welfare Schools for Harijans is to allow the Harijans to mix or move freely with the caste Hindus and also to drive away the caste feelings. It is natural for every human being to ask one who is not clean and ugly to stand away or to keep away. It is definite that Harijans are fully immersed in the sea of poverty and they are not able to send their children to school tidily dressed. The intention of the Government may not be fulfilled to that extent. Will the Government consider the necessity of reviving the system of opening separate schools for Harijans and set apart a small amount for supply of one or two sets of dress to deserving poor students, so that their parents may send them to school neatly dressed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think any school has refused admission to Harijan children. If there is any instance of such refusal, and if the hon. Member brings it to the notice of the Government, we would withdraw the grant to that school. Further the question of supplying uniform dress to the Harijan children is under the consideration of the Government.

SRI A. IYANAR : பதில் தாளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமங்கள் ஜாபிதாவில் மதுரை ஜில்லாவில் 7-வது அயிடமாக சங்கரலிங்கபுரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரலிங்கபுரத்தில் ஏற்கனவே ஒரு பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக திண்டுக்கல் தாலுகா அழக நாயகன்பட்டி என்று திருத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதிதாக திறக்கப்படும் 50 பாடசாலைகளிலும் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எங்கெங்கே புதிதாக பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றனவோ அங்கு ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் இருந்தால் மத்தியான சாப்பாடு போடப்படும்.

SRI R. S. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்களுக்கு தனிப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்களில் மத்தியான உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. கோவை ஜில்லாவில் ஒரு சில பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா மாணவர்களுக்கும் உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் இருப்பதால் இனிமேல் பள்ளிக் கூடங்களே திறக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஓராசிரியர் பள்ளிகளை அந்த இடத்தில் அதிகமாகத் திறந்து அங்கு மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுக்கும்படி ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் மற்ற ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசமாக மத்தியான உணவு கொடுப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : Arising out of the reply given by the Hon. Minister for Transport that opening of additional Harijan Welfare Schools in South Arcot District is not necessary in view of the fact that the existing number of schools is already large enough, may I know, Sir, whether the Government are aware of the fact that the population of Harijans in South Arcot District

2nd March 1956]

is the highest in our State? In view of that fact, may I request the Hon. Minister to open the 36 Harijan Welfare Schools recommended by the District Educational Officer of South Arcot?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We cannot take into consideration population alone. In Salem District there are only 43 schools. As compared with the number of schools in South Arcot District, the number in Salem District is low. Therefore the amount spent on Harijans not only for hostels but also on Welfare Schools should be as far as possible equally distributed.

SRI D. PASARATHAN : கடந்த வருஷத்திலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பதற்குப் பதிலாக ஹரிஜனங்களும் மற்ற ஜாதி மாணவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து படித்தால் நல்லது என்றும், மேற்கொண்டு ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கக் கூடாது என்றும் ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு உத்தரவு இடப்பட்டது. அப்படி உத்தரவு போட்டதிலிருந்து ஒரு வருஷத்திலே சேரியிலிருந்து எத்தனை ஹரிஜனங்கள் கிராமங்களிலே நடக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று மற்ற ஜாதி மாணவர்களுடன் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள் என்று விவரம் கூறமுடியுமா? சர்க்கார் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா? ஹரிஜனங்கள் கல்வி பயின்று முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்த திட்டத்தில் எதிர் பார்த்த அளவு வெற்றி கிட்டியிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இத்தனை காலமாக எங்கெங்கே பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லையோ அங்குதான் ஹரிஜன மாணவர் களுக்கு தனிப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்பொழுது கல்வி இலாகா அதிகாரிக்கு இந்த வருஷத்தில் 50 பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஹரிஜன நல டைரக்டர் 85 பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். நாங்கள் 50 பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். சில இடங்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களிலே ஹரிஜனங்கள் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வரவில்லை. இந்தத் திட்டம் ஆரம்பித்து ஒரு வருஷம்தான் ஆகிறது. ரிபோர்ட் கேட்டிருக்கிறோம். ரிபோர்ட் வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் வித்தியாசமில்லாமல் இருக்கக்கூடிய குழந்தை ஏற்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்பது தெரியவரும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the significance in calling these schools 'Labour Schools'? Do men and women labour inside or both labour together? 9-40 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The name was given to those schools in which Harijan Children were studying. Now these schools are called 'Welfare Schools'.

SRI K. PARTHASARATHI : May I know whether mid-day meals are supplied to Harijan pupils studying in these schools opened on the suggestion of the Harijan Welfare Department?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir.

SRI R. S. ARUMUGAM : எந்த ஜில்லாவில் குறைவாக ஹரிஜன வெல்பேர் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா? அப்படிப்பட்ட ஜில்லாக்களில் தனி நபரும் ஜில்லா போர்டாரும் நடத்தும் பாடசாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு பகல் சாப்பாடு கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வர சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களா?

[2nd March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சேலம் ஜில்லாவில் தான் குறைவான பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்குத் தெரிகிறது. பகல் சாப்பாடு ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கும் விஷயம்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : சேலம் ஜில்லாவில் மிகக் குறைவான பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன, அதாவது 43 என்று கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். இந்த ஆண்டில் இன்னும் 50 அதிகப்படியான பள்ளிக்கூடங்களை திறப்பதற்கு திட்டம் போட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். சேலம் ஜில்லா மிகப் பெரிய ஜில்லாவாக இருப்பதால் அந்த அதிகப்படியான பள்ளிக்கூடங்களில் குறைந்தது 30-ஐயாவது இந்த ஜில்லாவில் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : போதிய அளவுக்கு திறந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கல்வி அதிகாரிகளுடைய தகவல் வந்தவுடன் இதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : தஞ்சை ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டர் மாணவர்களுக்கு பகல் சாப்பாடு போட்டு வந்தார்கள். அதை திடீரென்று இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள். அதனால் அநேகம் பிள்ளைகளுக்கு படிக்க முடியவில்லை. கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவைகளை ஆரம்பித்து ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு பகல் சாப்பாடு போடுவதற்கு கணம் மந்திரி அவர்கள் ஆதரவு கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அதை மீண்டும் ஆரம்பித்துப் போடுவதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அந்த ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளை கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களிடமிருந்து பதில் வந்தவுடன் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து திருப்பி பகல் சாப்பாடு கொடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : எந்த ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஸ்கூல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ அந்த ஜில்லாக்களில் தான் தீண்டாமையும் ஏழ்மையும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : தீண்டாமை, ஏழ்மை இருப்பது என்பது ஜனத் தொகையைப் பொறுத்தது அல்ல. தீண்டாமை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தான் இருக்கிறது. அது இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டு வருகிறது.

Closure of Labour School at Venkatesapuram

* 3229 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANYAM** (on behalf of Sri A. Govindaswamy Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Labour School at Venkatesapuram, Villupuram taluk was closed; and

(b) if so, the reasons for the closure?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir.

(b) The building in which the school was housed was in a dilapidated condition. The owner of the building neither carried out necessary repairs nor was prepared to hand over the building for maintenance by the Government. As there was no other alternative building in that locality to house the school, it was shifted to an adjoining village by name Kapoor.

[2nd March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the adjoining village where the school is now shifted is 3½ miles away from the former location of the school, and that there are channels in between the two villages which cause considerable difficulty to pupils attending the school during winter season? May I urge the Government to shift the school to Venkatesapuram itself as early as possible?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Instead of completely closing the school the Government thought it advisable to shift the school temporarily to the adjoining village Kapoor. When suitable buildings are available the Government will consider the question of locating it back at Venkatesapuram itself.

Harijan Welfare school in South Arcot district

* 3230 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Harijan Welfare School building at Kanathadu village, Marakanam firka in Tindivanam taluk of South Arcot district, has been taken over by the Government;

(b) if so, whether the estimates for the construction of a new building have been prepared; and

(c) if so, the probable date by which the new building will be available for use by the school?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) The construction of a new building for the school has been postponed for the present as the funds provided in the Budget for construction and repair of buildings are being utilised for such works in the Community Project and National Extension Service areas.

SRI M. JAGANNATHAN : The Harijan children studying in the Harijan Welfare School at Kanathadu village are now studying in an adjacent cow-shed, situated in an insanitary area. As a result of this, the pupils studying in that school are exposed to all kinds of diseases. Will the Hon. Minister, therefore, come forward to set apart a certain sum of money to construct the building for this school within as short a time as possible?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have asked the Collector to find out whether any amount can be diverted from his discretionary grant for the construction of buildings for this school. when the reply is received, a decision will be taken.

Making Ootacamund a Tourist Centre

* 3231 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have taken any steps towards making Ootacamund in the Nilgiris district as an important Tourist Centre?

[2nd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. A Tourist Information Office and a Tourist Bureau are functioning there. Plans for improving amenities are also under examination.

SRI N. K. PALANISAMY: அதை அபிவிருத்தி செய்து முக்கியமான நகரங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு ரயில்வே கன்செஷன் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான ஜனங்கள் அங்கு வருவதற்கு செலாகர்யமாக இருக்கும் அல்லவா? ஆகவே மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சிபாரிசு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரி கன்செஷன் கொடுப்பது ஏற்கெனவே அமுலில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இருக்கக் கூடிய மலை வாசல்தலங்களுக்குப் போவதற்கு குறைந்த கட்டணத்தில் ரிடர்ன் டிக்கட்டுகள் கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether the Government will consider the advisability of making Ootacamund the summer capital of the Government Departments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நம்முடைய சட்டசபைக் கூட்டத்தைக்கூட அங்கு கூட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டபோது கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள் அதை ஆட்சேபித்தார்கள். இந்த சட்டசபை அதைப்பற்றி ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால்தான் அதைப்பற்றி யோசிக்க முடியும். அதன்மேல்தான் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: என்னுடைய கேள்வி சட்டசபையை அங்கு கூட்டுவதைப்பற்றி அல்ல. கவர்ன்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட் கோடை காலத்தில் ஊட்டியில் தன்னுடைய ஹெட்குவார்ட்ஸ்வை வைத்துக் கொள்ளும்படியாகத்தான் நான் கேள்வி கேட்டேன். (cheers)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கேரளமும் தமிழும் இணைவதற்கு நல்ல அறிகுறி காணப்படுகிறது என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியிலிருந்து நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். (Laughter) தனிப்பட்ட ஒரு இலாகாவை அங்கே கொண்டு போவதை மட்டும் தீர்மானிக்க முடியாது, சட்டசபையே அங்கு போகாமல் இருக்கும்போது மற்ற இலாகாக்கள் அங்கு கொண்டுவரப்படுவதை கவனிக்க முடியாது.

SRI K. VINAYAKAM: Arising out of the answer given by the Hon. Minister, is he aware of the fact that it is not the Member belonging to the Communist Party that objected to the functioning of the Legislature at Ootacamund but that it is on the other hand a Member from the Congress Party Sri Rathnaswami on whom the Leader does not seem to have any control that objected to it and that it is the Congress Party that has committed the breach?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I could have overruled the objection from my side but certainly I could not over-rule the objection from the Opposition side.

SRI M. NARAYANA KURUP: Reports were appearing in the Press that the Queen of the Hill Stations was gradually shedding her regal splendour. May I know whether the Government have any concrete proposal to arrest the deterioration?

2nd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We are trying to rejuvenate it and we are trying our best. I hope hon. Members also would take an interest in it.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Have the Government any proposal for publishing a small booklet by which we can publicise the beauty of Ootacamund and Nilgiris district, the flora and fauna available there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are sufficient number of publications regarding these Tourist Centres and I do not think there is any necessity to add to those publications.

SRI V. BALAKRISHNAN: While the Kashmir Government is spending a lot of money to advertise the less attractive Srinagar and its adjoining scenes, will this Government take steps to advertise the much more attractive scenes of Ootacamund, the Nilgiris and Kodaikanal, in the upper parts of India?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, comparisons are always odious and irrespective of the fact whether Srinagar is less attractive or Ooty is more attractive. Ooty is good enough. Apart from comparisons, I think there is sufficient publicity to attract tourist traffic to Ootacamund.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I recommend to the Hon. Finance Minister that as Gingee in South Arcot has as many attractions as are desirable and as already through-buses are running to that place, the Government may push through steps to make it also a tourist Centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, Gingee is already a tourist centre, but it is not a health resort for the summer. We are concerned here with the summer capital of the State.

Government Hydrogenation Factory at Kozhikode

* 3232 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1796 on 2nd April 1955—

(a) how the Government Hydrogenation Factory at Kozhikode has been disposed of; and

(b) the number of workers that were engaged in the factory and the number of workers now unemployed as a result of the non-working of the factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The factory has not yet been disposed of; advertisements for disposing it by outright sale or by long-term lease have been released.

(b) Thirty-five workers were engaged daily during oil refining work. Ten workers are engaged daily for maintenance and upkeep of the machinery. The latter part of the question does not arise as the factory has not been disposed of.

[2nd March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know whether the Government have examined the possibility of converting the present factory into some other factory which can be profitably run at Calicut with the existing buildings, machinery and other things?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This cannot be disposed of at all; Government will examine whether it could be put to some use.

Collection of lighting charges from the hospital employees

* 3233 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to collect an additional amount of Rs. 1-8-0 from the hospital employees of Government Headquarters Hospital, Kozhikode, for lighting charge besides the rent of Rs. 5 for quarters; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Only proportionate electricity consumption charges are recovered according to actual monthly consumption from the Government servants like thoties. This is not a fixed amount of Rs. 1-8-0 and it varies from As. 6 to Rs. 1-8-0 per mensem each. The rent for quarters collected in November 1955 from Nursing Orderlies was Rs. 1-8-0 per mensem each, and from thoties Re. 1 per mensem each.

(b) The last grade employees like thoties from whom the electricity consumption charges are recovered, are not entitled to free supply of electricity.

Roads in Perambra firka

* 3234 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether any and if so, what action is being taken by the Government to take over and maintain the 72 miles of roads in Perambra firka, Kurumbanad taluk, constructed by the Public?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI: The policy of the Government in regard to maintenance of roads is that 'National Highways', 'State Highways' and 'Major District Roads' should be maintained by them and that 'Other District Roads' and 'Village Roads' should be maintained by District Boards and other local bodies. The roads referred to do not come under the class of roads which can be taken over by Government for maintenance. However, improvements to some important roads and bridges in the area have already been taken up or proposed to be taken up by the Malabar District Board.

[2nd March 1956]

MR. SPEAKER: Question Nos. 3235 and 3236 will be taken together.

Refugees from Ceylon

* 3235 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Tamilians that returned to the Madras State from Ceylon during the current year up to the end of September; and

(b) the assistance given to the Tamilian evacuees from Ceylon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The number of persons who have returned from Ceylon to Tamil districts in the State from the 2nd January to the 2nd October 1955 is 10,661.

(b) The Government have exempted from sales tax any business undertaken by displaced persons from Ceylon in this State for a period of one year from the 1st April 1955. No other assistance has been granted to persons returning from Ceylon. The Government are, however, watching the situation closely.

* 3236 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of refugees from Ceylon rehabilitated in this State up to 31st October 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The number of persons who have returned from Ceylon to this State from the 19th October 1954 to the 30th October 1955 is 17,684. The Government have no scheme of rehabilitation in respect of these persons. The question does not therefore arise.

SRI N. K. PALANISAMY: சிலோனிலிருந்து திரும்பிவருகின்றவர்களின் நலனைக் கவனிப்பதற்காக என்று சர்க்கார் தனிப்பட்ட இலாகா ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு யோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

SRI S. T. ADITYAN: Sir, will this Government press upon the Central Government that it is as much, if not more, the duty of the Centre to rehabilitate these people and will this Government again press upon the Centre that these people should be treated on the same par with the displaced persons from Pakistan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The problem has not yet become so serious; when the problem arises, certainly it will be the duty of the Central Government as well as the duty of the State Government to take sufficient measures to rehabilitate these persons.

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact that these people who returned from Ceylon organized themselves into an Association and made representations to the Madras Government for taking up

[2nd March 1956]

schemes of rehabilitation for their interest; and if so, is the exemption from sales tax the only relief that this Government could think of? Has the Government any proposal to give them loans and advances to construct houses and carry on agriculture whenever such demand comes from that Association?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As I have already stated the Government are closely watching the situation. Persons who are just now returning from Ceylon have got their own resources and there is no distress amongst them. But when the situation becomes serious due to larger number of people returning with lesser means, certainly the Government will take that into consideration and take necessary measures for rehabilitating them. Another factor which will have to be borne in mind is that we cannot create a situation here which will facilitate people coming over from Ceylon to India in larger numbers.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, the Hon. Minister referred to the resources of the people who come from Ceylon. Has it been complained to the Government that these 'resources' are mainly artificial, namely, considering the limited amount of money which a person is allowed to carry from Ceylon to India, the poorer population who come from Ceylon to India are made by richer people to carry their (latter's) money instead of the poor people's own money, that is to say, people coming here are bringing other peoples' moneys? Have Government ascertained this and if so, will they not consider that the problem has actually become acute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think that the hon. Member has given the correct position when he said that it was other peoples' moneys that these people were carrying into India; it is a little bit misleading and I wish the hon. Member had not said that. Apart from that, the Government are closely watching the situation and we have also issued instructions to the Collectors in this regard; when the necessity arises, certainly this Government will take all steps and I have absolutely no doubt that the Central Government will also afford the necessary assistance in this regard.

SRI V. BALAKRISHNAN : While it is true that the resources of the people coming from Ceylon are better than the resources of the indigenous people here, still to prevent aggravation of the local poverty problem, will the Hon. Minister take the matter with the Centre to secure reservation of areas in Andaman and Nicobar Islands for these people to be rehabilitated there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether they would prefer to be transported either to Andaman or Nicobar Islands. As I have already stated, the problem has not yet become as acute as to consider these measures. Therefore, I assure hon. Members that Government are aware of the situation and are closely watching the situation.

[2nd March 1956]

SRI D. DASARATHAN : வடக்கிலிருந்து வரும் அகதிகளைப் போல் சிலோனிலிருந்து வருகிற அகதிகள் பலர் வேலையின்றி பட்டினி கிடந்து பிச்சை எடுத்து உண்ணும் நிலைமையை விரும்பவில்லை. அவர்கள் எப்படியாவது உழைத்துப் பிழைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களே தவிர பிச்சை வாங்கி உண்ண வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைத் தர சர்க்கார் முன் வருமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அங்கிருந்து வரக்கூடியவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறாரோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரியான நிலைமை வராமல் இருக்க சர்க்கார் எல்லாவகையிலும் யோசித்துக் கொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றிய வரையிலும் சர்க்கார் எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று உறுதியாக நான் கூறுகிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, from the answers given by the Minister, the problem is well known and it is also clear that there is a serious situation in Ceylon and that people are driven out from there or are forced to come to India. May I know whether this Government are willing to send a Non-official Goodwill Mission to Ceylon to understand the real problem there and the mind of the people so as to enable this Government to send a very good report to the Central Government in order to solve the problem amicably, whether it is a question of rehabilitation or is a question of preventing those people from coming to India or persuading that Government not to send them away?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is not the ignorance of the people which stands in the way of the solution of this very intricate and complicated situation in Ceylon with reference to the Indians there. But it is a situation which exists between two independent countries and the Government are taking necessary steps. I am sure hon. Members are aware of the entire proceedings which are taking place between the Government of India and the Ceylon Government. The Government of Madras are being kept informed of the various steps that are being taken. Under those circumstances, I do not think that any useful purpose will be served by a non-official delegation going to Ceylon. Of course, we can go and see our people there. I do not think it will in any way contribute to the solution of the problem as such.

SRI R. S. ARUMUGAM : இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டவர்கள் அங்குள்ள ஸ்கூல் சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொண்டு வந்தால், இங்கே உத்தியோகம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட்டை மாற்றி இங்கு உத்தியோகம் பெற சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. இவைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Selection of District Agricultural Officers by promotion

* 3237 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANYAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Public Service Commission held any interview in December 1954 for the selection of candidates for

[2nd March 1956]

promotion as District Agricultural Officers from among the Upper Subordinates of the Agriculture Department recommended by the Director of Agriculture;

(b) the number selected by the Commission and of these how many are (1) Brahmans, (2) Non-Brahmans Hindus and the many are (1) Brahmans, (2) Non-Brahman Hindus and the

(c) whether the Government have received any memorandum signed by 16 M.L.As. in December 1954 regarding this selection and if so, the action taken on it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir;

(b) In the final list sixteen persons were selected. Of these seven are Brahmans, eight Non-Brahman Hindus and one Muslim. Regular appointments will be made from the approved list as and when vacancies arise.

(c) Yes, the representation has received the due attention of the Government and necessary action was taken to get the first list revised.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : எம். எல். ஏ.-க்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்த மனுவில் 16-ல் 7 பேர்கள் பிராமணர்கள் என்பது வேண்டுமென்றே பிராமண அதிகாரியால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது என்பது உண்மையா? பிராமணர் அல்லாதாரின் சீனியாரிடி பாதிக்கப்பட்டது என்பதும் உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பிராமணர் அல்லாதார் பிரச்சனையே இல்லை. டிரான்ஸ்பர் போக ரெக்கமெண்டு செய்யப்பட்டது. சில சீனியர்கள் கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் ஜூனியர்களாக இருக்கிறவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் புகார் வந்தது. அதற்காக அரசாங்கம் விசாரித்து பரிசீலனை செய்தது. இதற்கு முன்பு விவசாய இலாகா தலைவரால் யோக்கியதை இல்லாதவர் என்று கருதப்பட்டவர்களை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பி முடிவு செய்யப்பட்டது. மேலும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பிய லிஸ்டு ரிவைஸ் செய்யப்பட்டது.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MR. SPEAKER : I have to inform the House that the Business Advisory Committee met on the 29th February 1956 and 1st March 1956 and considered the order in which the Demands for Grants should be taken up for voting and also the time to be allotted for each Demand. The recommendations of the Business Advisory Committee have already been circulated to the members.

The Hon. the Leader of the House will now move the motion under rule 154 (1) and rule 192 of the Madras Assembly Rules.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“That under rule 154 (1) and rule 192 of the Madras Assembly Rules, this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for Grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand”.

[2nd March 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“That under rule 154 (1) and rule 192 of the Madras Assembly Rules, this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for Grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand.”

The motion was put and carried.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, may we not be given the list as revised?

MR. SPEAKER : It was circulated to Members yesterday.

I have also to announce to the House that there will be a night sitting to-day from 8 p.m. to 11 p.m.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1956-57—cont.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசியபொழுது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாகிய அவருடைய தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவருவதில் நான் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாகச் சொன்னார். அதுபற்றி குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் சில நிமிஷங்கள் இந்த விவாதத்தில் குறுக்கிடலானேன். அபூர்வமாக இச்சபையில் காட்சியளிக்கும் அங்கத்தினர் என்மீது பிரமாதமாகக் குற்றம் சாட்டினார். குற்றம் சாட்டுவது மட்டும் அல்லாமல், தண்டனையும் விதித்தார். மறைந்தவர்களைக் கண்டு பேசும் ஆற்றல் படைத்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என் மீது ரொம்பவும் கடுமையான தண்டனை விதித்தார். என் மீது சாபமும் இட்டார். அதோடு நிற்கவில்லை. என் குடும்பத்தின் மீதும் சாபமிட்டார்.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR : மறைந்தவர்களைக் கண்டு பேசும் ஆற்றல் படைத்தவன் நான் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். மறைந்தவர் இருக்கிறார், இல்லையா என்கிற சந்தேகம் சர்க்காருக்கு இருப்பதினால், இதைத் தீர விசாரிப்பதற்குமுன் மந்திரி அவர்கள் சிறு குழந்தைத் தன்மாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம், பொறுத்துப் பாருங்கள் எல்லாம் தெரியவரும் என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. What is the relevancy in this Budget discussion to introduce dead people and how is it that a discussion about dead people is being dragged on here? (Laughter.)

MR. SPEAKER : All things are introduced in the Budget discussion. (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I mean alleged dead people and people who have no connection with the Budget discussion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் சிறு குழந்தையாக இருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் முதிர்ந்த அனுபவம் உள்ளவராக இருக்கிறார். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி, அவர் கூறிவருவதை நம்பியிருப்பேன். ஆனால் எனக்கு வயதாகிவிட்டது. ஆகவேதான் அவர் சொல்வதை எல்லாம் நம்ப முடியவில்லை. முன் காலத்தில் முனிபுங்கவர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd March 1956]

கள் சாபமிடுவதை நான் கதையில்லாதான் படித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சாபத்தைப்பற்றி நான் கலங்கவில்லை. அந்த சாபத்தை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. சில தினங்களுக்கு முன் இந்த சபையில் அங்கத்தினரையிருந்த ஸ்ரீ வெங்கடராம அய்யர் அவர்கள் மாணத்தைக் குறித்து அனுதாபம் தெரிவித்துப் பேசும்போது யார் இறந்த வேங்கடராமய்யர் யார் இருக்கிற வேங்கடராமய்யர் என்று கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குப் புரியாமல் இருந்தது தெரிய வந்தது. எனவே இந்த சாபத்தைக்கண்டு நான் அஞ்சவில்லை. இங்கே பேச வந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தக் குற்றச் சாட்டில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறது, உண்மையில் நான் ஏதாவது குற்றம் செய்திருக்கிறேனா என்பதை சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்றால் கூடியவரையில் நிலைமையை விளக்கவேண்டும் என்ற கடைமை உணர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய சர்க்கார் பிளாக்குகள் அனுமதிக்கிறார்கள். பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் இருந்தால்தான் அனுமதிப்பார்கள். எப்ரல் முதல் தேதிக்குள் சாங்குன் செய்யவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். நான்கு பிளாக்குகள் தான் அனுமதித்தார்கள். அவைகளை ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் கொண்டு வந்தோம். அப்படிச் செய்தது அங்கத்தினர் ஜில்லா என்பதற்காக அல்ல. ராமனாதபுரத்தில் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே திருவாடாணை, தேவகோட்டை, சிவகங்கை, முதுகுளத்தூர் ஆகிய தாலுக்காக்களில் ஏற்படுத்த நிர்ணயித்தோம். மத்திய அரசாங்கம் 4 பிளாக்குகள் அனுமதித்தார்கள். அதில் ஒரு பிளாக்கை முதுகுளத்தூரில் கொண்டு வருவதாக முடிவு செய்தோம். கனம் அங்கத்தினர் தொகுதி என்பதற்காக முதுகுளத்தூர் பிராந்தியத்தில் கொண்டு வரவில்லை. அல்லது அவருக்கு திருப்பி ஏற்படுமென்ற காரணத்திற்காகவுமல்ல. நான் நேரில் போய் பார்த்தேன். கமுதி, அபிராம கிராமங்களில் தான் புயலால் சேதம் அதிகம். அங்கு ஜனங்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்டார்கள். ஆகவே கமுதி, அபிராமம் இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு பிளாக்காக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இங்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், ஏதோ தாட்சண்யப்பட்டு, செல்வாக்குள்ளவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு அவர்களை திருப்பிப்படுத்துவதற்காக கமுதி, அபிராம பிளாக்குகள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டு செய்யப்பட்டது ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நானும் திருப்பி திருப்பி file-களை புரட்டிப் பார்த்தேன். எனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது file-ல் உத்திரவு இருக்கிறதோ என்று பார்த்தேன். ஒன்றுமில்லை. அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு திரும்பவும் திரும்பவும் விசாரித்தேன். கலெக்டர் delimit செய்தபடிதான் பிளாக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. கமுதி, அபிராமத்துக்கு ஒரு பிளாக் என்ற தீர்மானம் மாறவேயில்லை. எப்ரல் மாதத்தில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு விடுவார்கள். இந்த பிளாக்குகளில் வேலை நடக்க ஆரம்பித்துவிடும். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது எனக்குக்கூட கொஞ்சம் சந்தேகம் வந்தது. இப்பொழுது எனக்கு ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. எனக்கு சந்தேகம் ஏற்படாததினால், இதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன். கனம் அங்கத்தினர் குற்றச்சாட்டு எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் இந்த சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்பட்டேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனக்குப் பேச அவகாசம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(After the Hon. Minister finished his speech, Sri U. Muthuramalinga Thevar rose from his seat.)

MR. SPEAKER: Has the hon. Member got any personal explanation to offer?

2nd March 1956]

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR: Yes, Sir.

தலைவர் அவர்களே, நான் என் ஊரிலிருந்து வந்தவனல்ல. பர்மாவிலிருந்து இங்கு வந்தேன். அபிராம கிராம வாசிகள் பிளாக் மாற்றப் பட்டுப் போய்விட்டது என்று தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் தெரிவித்ததை நான் இங்கு தெரிவித்தேன். நடைபெற்ற விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. நான் குற்றச்சாட்டுச் செய்தால், அது தவறு, சரியா என்று மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர்கள் குற்றம் சாட்டியதோடல்லாமல் குழந்தைகுட்டிகள் வாழவேண்டாமா என்று சாபமிட்டார்கள்.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR: நான் கனம் மந்திரியின் குழந்தை குட்டிகளை அப்படிச் சாபம் இடவில்லை. நான் அப்படியெல்லாம் சாபம் இடுவனும் அல்ல. “யதார்த்தவாதி வெகு ஜனவிரோதி” என்று பெரியவர்கள் சொல்லுவது வழக்கம். காக்காய் பிடிக்கும் உலகமாக இருப்பதால்தான் இந்த சந்தேகங்களும், குரோதங்களும் ஏற்படுகின்றன. எதையும் மறந்து சின்னத்தனமாகப் பேசி எனக்குப் பழக்கம் இல்லை. நான் கனம் மந்திரியின் குழந்தை குட்டிகள் விளங்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சொல்லுவதற்கு என் மனம் துணி யவும் துணியாது. அவ்வளவு சின்னத்தனம் படைத்தவன் அல்ல நான். நான் அந்த மாதிரி கனம் மந்திரியின் குழந்தைகளை சாபம் இட்டதாக அவர் நினைத்திருந்தால், அவர் அதை திருத்திக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லுவதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. குற்றச்சாட்டில் நியாயம் இருந்தால் அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கட்டும். குற்றச்சாட்டு உண்மை இல்லை என்றால் தள்ளிவிட்டும். அதைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஒருவரை ஒருவர் நம்பித்தான் காரியங்களைச் செய்கிறோம். அங்கு மக்கள் சொல்வதைக் கேட்டு இங்கு சொன்னேன். அதிகாரிகள் சொல்லுவதை நம்பி சர்க்காரும் சில தவறுகள் இழைக்கிறார்கள். இரு சாராரிடத்திலும் உண்மையும் பொய்யும் கலந்திருப்பது சகஜம்தான்.

மத்திய அரசாங்கம் முடிவுக்கு வராமல் விசாரணையிலிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் மறைந்தவர் என்று முடிவு கட்டி பேசுவது நல்லதல்ல. இல்லாதவரை இருக்கிறவர் என்று பேசுகிற பிழைப்புவைய வன் நான் அல்ல. இதை உலகம் முடிவு கட்டட்டும். இதில் நீங்கள் தலையிட வேண்டாம் என்று மிகவும் தயவோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, yesterday, during the discussion, the hon. Member Sri Madanagopal also made a charge that personal, political and group considerations do weigh in the selection of areas for National Extension Schemes. As an instance he pointed out that Dindigul was selected first, but afterwards

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot speak on behalf of another Member. Only personal explanation could be offered. No more discussion on this subject is necessary. Mr. Chinnathambi Thevar may now speak.

*SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள வரவு செலவுத் திட்டம் நம்பிக்கையுடனும் தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது. காரணம், இந்த வருட திட்ட வேலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அந்த வேலைகள் சரிவர நடப்பதற்கு போதிய பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுதான்.

[Sri M. Chinnathambi Thevar]

[2nd March 1956]

அதற்காக நான் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பொருளாதாரத் துறையிலோ மற்ற துறையிலோ முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால், அது இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்திலுள்ள வேலைகள் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக நடக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இது தான் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு சிறந்த வழியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அனுபவபூர்வமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நம் நிதி மந்திரி சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்காக நாம் குறைபடவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதுதான் இப்பொழுது சம்பிரதாயமாக இருந்து வருகிறது. அதிக பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்து சமாளிப்பவர்தான் கைதேர்ந்த நிதி அமைச்சர் என்று கூட பாராட்டப்படுகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களிலிட நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பற்றாக்குறை விசேஷமாகக் குறைந்துதானிருக்கிறது. பற்றாக்குறை 3 கோடி சொச்சம் ரூபாய்தான். அதை ஈடு செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் கூட நமது ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமை அதிகமாக பாதித்துவிடாது. இருந்தாலும்கூட, விஷயங்களை நன்றாக அறிந்து செயல்படும் திறமையுள்ள நமது நிதி மந்திரி அவர்கள், இந்த பற்றாக்குறையின் ஒரு பகுதியை சரிக்கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சில வரிகளை விதிக்க உத்தேசம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளில் சிலவற்றிற்கு கட்டும் ஆட்சேபணை இருக்கிறது. சிலவற்றிற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இருந்தாலும்கூட, வருஷாவருஷம் வரி பளுவு அதிகரித்துக்கொண்டே போவதால் நாட்டிலே ஒரு சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டுவருகிறது. இந்த நிலைமையை உணர்ந்து, இந்த வரி விதிப்பில் நல்ல முறையாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இந்த வருஷத்தில் ஒருதரப்பு ஏழை பிள்ளைகளுக்கு சர்க்கார் இலவசப் படிப்பு வசதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஏழை ஜனங்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து அதற்கு ஆவன செய்யக்கூடியது இந்த சர்க்கார் என்பதற்கு, இந்தச் சலுகை எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. தற்பொழுது இந்தச் சலுகைகளைப் பெறுவது ஏழைப் பிள்ளைகளில் ஒரு சிறு பகுதிதான். பெருவாரியான ஏழைப் பிள்ளைகள் இதுபோன்ற சலுகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்தச் சலுகை எல்லா ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கும் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் கிட்டத்தட்ட ஐந்தில் ஒரு பகுதி கல்வி மேம்பாட்டுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. இது ராஜ்ய மக்கள் பெருமை படக்கூடிய ஒரு விஷயம்தான். இருந்தாலும் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்ட போதிலும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வானது இதுவரையில் கொடுக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கையானது மிகவும் நியாயமானது. அது நீண்ட கால கோரிக்கையும்கூட. வருஷா வருஷம் நாம் பள்ளிக்கூடங்களை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகிறோம். அறிவின்த்தைப் போக்குவதற்காக அவ்விதம் செய்கிறோம். ஆனால் அறிவின்த்தைப் போக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களை நிர்வகிக்கும் ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய வேலைகளை திருப்தியோடு செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, எங்கு பார்த்தாலும் ஆசிரியர்களிடையே மனச்சோர்வு இருந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமையை அறிந்து சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வை சீக்கிரமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் துறையில் நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய சாதனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான செலவில் பெரிய அணைக்கட்டுகளுக்கு திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன அநேக அணைத் திட்டங்கள் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் துரிதமாக வேலைகள் நடந்துக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் இது சம்பந்தமாக முக்கியமான ஒரு கேள்வி என்னவென்றால் இந்த அணைத்திட்டங்கள் பூர்த்தியானதுகூட

2nd March 1956]

[Sri M. Chinnathambi Thevar]

உணவு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நாட்டின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஆராயவேண்டும். நம்முடைய தேவையானது இந்தத்திட்டங்களின் மூலம் பூர்த்தியாகுமா என்று பார்த்தால், ஆகாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. சர்க்காரின் கண்ணோட்டம் எப்பொழுதும் பெரிய அணைத் திட்டங்களில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அநேக சிறிய திட்டங்களில் போட்ட முதலுக்கு வட்டி கூட கிடைக்கவில்லை. அதனால் லாபகர முயற்சியில்லை என்ற காரணத்துக்காக நமது சர்க்கார் சிறிய திட்டங்களை புறக்கணித்து விட்டார்கள். அது சரியல்ல.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய திட்டம், அதாவது கீரியாறு திட்டம் கைவிடப்பட்டு, பம்பையாறுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு தாய்நீர்வரணியாற்றிலிருந்து தண்ணீர் வசதி கிடைத்துவருகிறது. அந்நதிக்குப்பக்கத்தில் நிறைய சிற்குறுகள் ஓடுகின்றன. மணிமுத்தாறுத் திட்டம் ஒரு சிற்குறுத்திட்டம் தான். அதே போல் அங்கு கூடானு நம்பியாறு என்று இரண்டு சிற்குறுகள் ஓடுகின்றன. இந்த நதி மூலங்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தேக்கங்கள் கட்டினால், நீண்ட காலமாக வரண்ட பிரதேசமாக இருந்து வரும் நாங்குநேரியிலும் அம்பாசமுத்திரம் ஒரு பகுதியிலும் நல்ல நீர்வளம் நிலவலாம் ஏற்படும். இந்தத் திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவதாகத் தெரியவருகிறது. இதை நடுவில் விட்டுவிடாமல், இதைப் போன்ற சிறிய திட்டங்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு கொடுத்து முடிக்கவேண்டும். உணவு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் தேவையை பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இரண்டு மூன்று விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை, திருச்சி, தஞ்சை முதலிய தலை நகரங்களில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளையும், திருநெல்வேலி தலை நகரில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், திருநெல்வேலி ஆஸ்பத்திரி எல்லா ஜனங்களையும் ஏளனம் செய்யும் நிலைமையில் இருக்கிறது. குதிரை லாயம் கூட கொஞ்சம் நன்றாக அமைந்திருக்கும். அதை விட இந்த ஆஸ்பத்திரி மோசமாக இருக்கிறது ஆகவே, திருநெல்வேலி தலைநகர ஆஸ்பத்திரியை நல்ல இடத்துக்கு மாற்றி அதை நல்ல முறையில் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Local Fund ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த வருஷம் 6 ஆஸ்பத்திரிகளை அவ்விதம் மாற்றப் போவதாகத் தெரிகிறது. திருநெல்வேலியில் சுமார் 8 வருஷங்களுக்கு முன்பு Local Fund ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றி வந்தார்கள் இந்த வருஷத்திலும் திருநெல்வேலியில் ஒரிரண்டு Local Fund ஆஸ்பத்திரிகளையாவது சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக ஏற்படப் போகிறது. இங்கே ஒரு தொழில் நுட்ப போதகர் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், உண்மையாக வரண்ட பிரதேசம் எது என்று ஆராய்ந்து அந்தப் பகுதிகளை சர்க்கார் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதெல்லாம் சிபார்சுகளின் பேரில் தான் பகுதிகள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இது நல்லமுறையல்ல.

Sri P. JEEVANANDAM : கனம், அவைத்தலைவர் அவர்களே, 10-ஆ எடுத்த எடுப்பில், தக்ஷண பிரதேசத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இந்த விவாதத்தில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தக்ஷண பிரதேசம் பொருத்தவரையில், தமிழ் நாட்டெங்கும் பொது

[Sri P. Jeevanandam]

[2nd March 1956]

வாக, மக்கள் கருத்து, அதற்கு எதிர்ப்பாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான் இந்த சபையில் கூட சர்க்கார் தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர் களிடையே, இரண்டொருவர் நீங்கலாக, தக்ஷணப் பிரதேசத்தை எதிர்க்கிற வர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்திய சர்க்காரின் முதல் அமைச்சர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், தமிழகத்திலே கடந்த பிப்ரவரி 20-ம் தேதி நடைபெற்ற ஹர்த்தால்ப் பற்றி பேசும்போது இந்திய யூனியனை விட்டு பிரிந்து போக விரும்புகிற வர்கள் நடத்திய ஹர்த்தால் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நான் அதை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்திய யூனியன் பலம் பொருந்திய யூனியனாக இருக்கவேண்டுமென்று நம்புகிறவர்கள் முக்கியமாக அந்த ஹர்த்தாலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தக்ஷணப் பிரதேசத்தை எதிர்ப்பது, தமிழ் ராஜ்யமென்று இந்த சென்னை மாகாணத்திற்கு பெயரிடுவது, தமிழ் நாடு அதனுடைய நியாயமான எல்லைப் பகுதிகளை அடைவது என்பதுதான் அந்த ஹர்த்தாலின் நோக்கம், அடிப்படை, என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதைப் பற்றி ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதா இச்சபை முன் வரும்போது, விரிவாக பேசுகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு ரொவு செலவு திட்டத்துக்கு வருகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை பார்ப்போம். சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தோடு இதை ஒட்டிப் பார்த்தால், நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், கைத்தொழில், உணவு உற்பத்தி, இப்படிப்பட்ட துறைகளில் முன்னேற்றம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இந்த திட்டத்திலே என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரவு செலவு திட்டப் பிரசங்க முழுவதையும் பார்த்தால், குடிசைத் தொழில் மூலம், நாட்டினுடைய, மக்களுடைய வறுமையை தீர்த்துவிட்டதன் மிகப் பிரதானம் என்ற மாதிரியாக இந்த திட்டத்தில் காணப்படுகிறது. அப்படி எண்ணம் இருந்தால், அது சரியல்ல. குடிசைத் தொழிலின் வளர்ச்சியின் மூலம், சில மக்கள் முன்னேற்றலாம், நாட்டிலும் கொஞ்சம் முன்னேற்றம் ஏற்படலாம், ஆனால், அது ஒன்றே நாட்டின் வறுமையை தீர்த்துவிடாது. அதே பொழுது, இப்படிப்பட்ட எண்ணம் சர்க்கார் மனதில் ஓடுமானால், உண்மையில் நாடு முழுவதிலும் வறுமையைத் தீர்ப்பதற்கு ரொம்ப உதவிகரமான நிலச் சீர்திருத்தப் பிரச்சினையில், அந்தப் பிரச்சினை பொருத்தவரையில் சர்க்காருடைய கண்ணோட்டம் என்ன என்று கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று சர்க்கார் தரப்பில் திட்டவட்டமாக கூறுகிறார்கள்; 1961 வருஷத்திற்குள் நிலச் சீர்திருத்தம் வந்து விடவேண்டும் நில வரம்பு கட்டிவிடவேண்டும், 75, 25 வாரம் ஆக வேண்டும், அதுவே திட்டம் வெற்றி அடைவதற்கு இன்றியமையாதது என்றெல்லாம் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படியானால் நம் சர்க்கார் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில், சர்க்கார் கருதுகிறபடி, நிலச் சீர்திருத்தம் ஐந்தாண்டில் பூர்ணமாக முடித்துக் கட்ட, இன்றே அதை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை இதிலே வெகுவாக எதிர்பார்த்தோம் நாம். ஆனால் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் அதைப்பற்றி அடைய முடியாதென்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் தரப்பில் என்னுடைய கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும்போது, சமாதானம் சொல்லும்போது, 60-40, வாரம் கொண்டுவர இருப்பதாக சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லலாம். அது மெய் ஆனால், அதற்கும் ஒரு அளவு இருக்கிறது. எல்லாம் இந்த வரவு செலவை பொருத்துத்தான் இருக்கிறது. “ஆழ அமுக்கி முகக்கிலும், ஆழ்கடல் நீர் நாழி முகவாது நாழி” என்ற பாட்டை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ரூபகப்படுத்தி அவருக்கு அது தெரியாதது அல்ல, 60-40 வாரம், அந்த அளவுக்குத்தான் கொண்டு வர முடியும். விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கு நூற்றுக்கு மேல் இந்த வாரத்திற்கு விவசாயம் செய்பவர்கள் இருக்க முடியாது

[2nd March 1956]

[Sri P. Jeevanandam]

மற்றவர்கள் எல்லாம் விவசாய கூலிகள், இந்த கூலி விவசாயிகளுக்கும் இந்த 60-40 வாரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டின் போது நில வரம்பு கட்ட குறுக்கே நிற்பது சட்டம்தான் என்று சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லப்பட்டது, யூனியன் சட்டத்தில் மாற்றம் வரவேண்டும், அது, வராததால் அந்நிய வரம்பைக் கொண்டு வர முடியவில்லை என்று சமாதானம் கூறினார்கள். ஒரு ஆண்டு சென்று விட்டது. இந்த ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார், உண்மையில் இந்த நிலச் சட்ட வரம்பு கட்டவேண்டியதவசியம், அது நாட்டினுடைய தரித்திரத்தை போக்க உதவியான பிரச்சினை என்று அவர்கள் உண்மையாகக் கருதினால், இந்த ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக சட்டத்தில் மாற்றங் கொண்டு வர இந்த சபையின் அனுமதியை பெற்றிருக்கமுடியும், பெற்றிருக்கவேண்டும் (நிதி மந்திரி—அதற்கு அங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்). அதற்கான நடவடிக்கை இங்கும் எடுத்திருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலவரம்பு கட்ட தனி நபர்கள் நிலங்கள் விஷயமாக நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வது இருக்கட்டும், சர்க்கார் நிலங்களை எப்படி பங்கிடு செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். நடைமுறையில் பார்க்கும்போது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரும் direction மக்கள் நிர்ப்பந்தம், இவைகளை வைத்துக்கொண்டு, சில நடவடிக்கைகளை வேண்டி வெறுப்பாக எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் ராஜ்யத்திலே, 40 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்ட புரம்போக்கு நிலம் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. இந்த நிலத்தை சர்க்கார் தாராளமாக ஏழை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். ரெவினியூ மந்திரியைக்கேட்டால், அவர், வருஷத்திற்கு ஒரு ஜில்லாவில் 50 ஏக்கராவிலிருந்து நூறு ஏக்கரா வரையில், பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லுவார்கள், சொல்ல முடியும். நம் சர்க்காருக்கு இந்தக் கஞ்சத்தனம் எதற்காக? திட்டக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டி, 1961-வருஷத்திற்குள்ளாக இத்திட்டம், நிலவரம்பு கட்டி ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கும் திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். சர்க்காரிடம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது, சர்க்கார் உறுதியாக இந்த விஷயத்தில் இறங்கத்தான் வேண்டும். ஆகவே, இது இந்த பட்ஜெட்டில் வருமென்று எதிர்பார்த்தேன், ஆனால் வரவில்லை. அதுவரவேண்டியது மிக அவசியம். அத்திட்டம் வெற்றி பெற நல்ல முறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படவேண்டும். ஏராளமாக சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக மகஜர்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கும் பின்னாலும் சர்க்கார் சரியான திசையில் அசையவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்ய பட்ஜெட்டில் முதலாவதாக புயல் நிவாரணத்தைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் சரித்திரத்திலேயே இல்லாத புயலைப் பார்த்தோம். சகல கட்சிக்காரர்களும் இப்புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு உதவி செய்வதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளர் வர்க்கம், முன்னணியில் நின்றது. தங்களுடைய பங்கை செலுத்தியிருக்கிறதென்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர், காணிக்கை கொடுத்தவர்களைப் பார்த்து, நம் ராஜ்யத்தை சீரமைப்பு செய்கிறோம், புதிய வாழ்க்கை வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் பாடுபடுவதை வரவேற்கிறேன். நம் நாட்டை நல்ல முறையில் கட்டி அமைக்க, உங்கள் முன்னணி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு. அப்படி என்றால் இத்தகைய பாராட்டுதலை ருசிப்பிடுவது எது? தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு வேலை கொடுத்து உற்சாகமளிப்பதா? அல்லது அவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் செய்வதா? என்று கேட்கிறேன். ஆயிரத்து ஐந்துநூறு டிராம்வே தொழிலாளர்கள் இன்னும் வெளியே நிற்கிறார்கள். பெரிய கோர்ட், பம்பாய் கோர்ட் கூறிய தீர்ப்புப்படி எட்டு லட்சம் ரூபாய் அந்த டிராம்வே தொழிலாளர்களுக்கு வரவேண்டும். ஆனால் ஒரு புதுக்கோட்டை அம்மன் காசு, சல்லிகூட வரவில்லை. சர்க்கார் இதில் ஏதோ, தாளை என்று இருக்கிறது.

[Sri P. Jeevanandam] [2nd March 1956]

நெய்வேலியை எடுத்துக்கொள்வோம். தமிழகத்தினுடைய வாழ்க்கை உருவத்தை மாற்றக்கூடிய பிரம்மாண்டமான திட்டமாக அது இருக்கிறது. அந்த நெய்வேலி திட்டத்தில் ஏற்கனவே 300 தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி அதிகமாக சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு புதிதாக வேலை கொடுக்கும்போது, ஏற்கனவே அங்கே வேலை செய்தவர்களுக்கு சர்க்கார் வேலை கொடுத்து தொழிலாள வர்க்கத்தை உறசாகப்படுத்த வேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை.

சர்க்காருடைய டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். இரண்டு வருஷங்களில், நான்கு லட்சம் ரூபாய் அதனால் நிகர லாபமென்றால், இன்று இருபது லட்சம் ரூபாய் நிகர லாபம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. சிம்சன் கம்பனி, டி.வி.எஸ். கம்பெனி எல்லாம்; அங்கே வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கின்றன. சென்ற வருஷம் அமைச்சர் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். ஆனால் இன்று போனஸ் கொடுப்பது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லுகிறார். இப்படி தொழிலாளர் வர்க்க விஷயத்தில், சர்க்காரின் போக்கு இருக்கிறதென்றால், மக்கள் உழைப்பால் புதிய சமுதாயத்தை நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளுக்கு இப்போக்கு உதவிகரமாக இருக்குமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதே பொழுதில் ஏற்கனவே லேபர் கமிஷனர் ஒரு புல்லட்டின் வெளியிட்டிருக்கிறார். அது சர்க்காருடைய கெஜட்டில் வரவேண்டும். பம்பாயிலும், இங்கும் அது கெஜட்டில் வரவேண்டும். அப்படி செய்வது தொழிலாள வர்க்கத்தின் விழிப்பைப் பலப்படுத்த அது உதவிகரமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி கூறவேண்டும். அதாவது குடிசை பிரச்சனை. கனம் குமாரசாமி ராஜா அவர்கள், அதற்குப் பின்னால் ராஜகோபாலாச்சாரியார், அவருக்குப் பின்னால் நம் முதல் அமைச்சர் காமராஜ் நாடார், இவர்கள் தொடர்ச்சியாக, இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக முதல் மந்திரிகளாக இருக்கும்போது, இந்தப் பிரச்சனையும் அவர்களுடைய நேரான கவனத்திற்குக்கொண்டு வர சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. மக்களுக்கு உணவு மாதிரி, துணி மாதிரி, வீட்டுப் பிரச்சனையும் மிக முக்கியமாகும். ஆனால் சர்க்கார் இதை அப்படி கவனிக்கவில்லை. இந்தியாவிலிருக்கும் பெரிய நகரங்களிலே, சென்னை நகரம், அதிகமான குடிசைகள் நிறைந்த நகரமாகும். தமிழ்நாட்டில் லட்சக்கணக்கான குடிசைகள் பார்க்கலாம். சமீபத்து கணக்குப்படி, சுமார் இரண்டு லட்சம் குடிசைகள் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. நாட்டின் ஒரு பகுதி யினர் நடை பாதை, பிளாட்பாரத்தில் குடி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு ஏதாவது ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா என்று கேட்டால், அதுதான் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக மாம்பலம் பகுதியிலுள்ள தேனம்பேட்டை ஏரிகறையில் சுமார் இரண்டாயிரம் குடிசைகள் இருக்கின்றன. இக்குடிசைகள் தற்போது அதி காரிகளால் பிரிக்கப்படுகின்றன. இப்படி குடிசை பிரிக்கும் வேலைக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சர்வ்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராஜாஜி முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் காக்கஸ் சேரியை அப்படித்தான் செய்தார்கள். அப்படிச் செய்த பிறகு அங்கிருப்பவர்களுக்கு சிறு கட்டிடங்கள் கட்டி, அதற்கு வருஷத்திற்கு ரூபாய் 40 வாடகை என்று வைத்தார்கள். அவர்களை கோடம்பாக்கம் போகச் சொன்னார்கள். இப்படி எல்லாம் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு தொல்லைகள் விளைவிக்கப்படுகின்றன. இதிலே சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி குடிசைவாழ் மக்களுக்கு இது விஷயமாக நல்ல உதவி செய்யவேண்டுமென்பதே என் ஆசை. ஏன் இப்படி எல்லாம்: 40 குறிப்பிட விரும்புகிறேன்? Housing Scheme அடிப்படையில் மத்திய சர்க்கார் பணம் தருகிறது. Improvement Trust எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் இவை:

[2nd March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

கள் எல்லாம் வசதிக்காரர்களுக்கும் ஷெனாய் நகரிலும், காந்தி நகரிலும் உள்ளவர்களுக்கு வசதிகள் செய்வதைத்தான் பார்க்கிறோம். நடுத்தர வர்க்கத்தாருக்கும் அத்தேமுறையில் செய்கிறார்கள். அதை தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும், ஏழைகளுக்கும் செய்யவேண்டும் என்பதில் சர்க்கார் அக்கரை காட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி வசதிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய Initiative சர்க்கார் பக்கத்திலே இருந்து மட்டும் வந்தால் போதாது. மக்களிடமிருந்தும் Initiative வரவேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும். இதையெல்லாம் பின்னால் விரிவாக demands வருகிறபொழுது பேசிக்கொள்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, at the outset I wish to join the Hon. Minister for Finance in expressing my appreciation for the very valuable services rendered by our Chief Minister to the people in the flood-stricken area. It gave me very great pleasure when I saw a photograph of our Chief Minister attired in very simple dress namely a dhoti and an upper cloth and moving among the people of the flood-stricken area, giving them encouragement and speaking to them soothing words. Any amount of monetary help that we give cannot compensate for the loss that they have suffered. Kind words will encourage them and make them face the future with fortitude and boldness. Such a step has been taken very promptly by our Chief Minister. It is no doubt true that the Prime Minister of India has made a very munificent gift of Rs. 2 lakhs to ameliorate the condition of people affected by the flood. But it would have been better if he had visited the area once as he had done on previous occasions whenever any area in the North was stricken by flood. Anyway, it is our duty to express our thanks for the donation that he has made towards the flood-relief fund.

I wish to say a few things about my constituency. I come from the Kancheepuram Constituency. Kancheepuram is a place noted in history and also for its shrines and temples. We have got hundreds and hundreds of temples and ever so many deities. There is a temple also for Chitragupta, the clerk of Yama, there. It is but meet that the Government should open a tourist bureau in that place.

Kancheepuram town is a first class municipality, and the one drawback there is want of supply of adequate water. It was thought that the water supply could be augmented by a scheme known as the Palar Scheme. The scheme was examined, a lot of money was spent and the foundation stone was laid by one of the Ministers. I understand that the scheme would cost about Rs. 3 lakhs. But I am now told that that scheme is not feasible and that it is going to be dropped. I humbly request the Hon. Finance Minister to go into the matter carefully, find out whether the scheme is going to be executed or dropped and, if it is going to be dropped, see whether any alternative scheme could be proposed.

There was another demand made by the Kancheepuram Municipality. That town is full of mosquitoes and the only way for

[Sri S. Daivasigamoney] [2nd March 1956]

removing mosquito unisance is by the provision of underground drainage. Proposals have been sent up to the Government and a request has been made for including this work in the Second Five-Year Plan. I request the Hon. Finance Minister to consider this matter sympathetically and give a high priority to this work.

Then I wish to point out one thing which is very peculiar to Kancheepuram. As I said, that town is a tourist centre. Not a week passes without some V.I.P. or other coming there. On the occasion of the visit of such persons, the normal work of revenue staff and police staff who have to attend on the visitor is dislocated. A V.I.P. may intimate that he is visiting that place in the morning but he may come in the afternoon or evening and the people are put to inconvenience and discomfort. When a V.I.P. is scheduled to visit the Ekambaranadar Temple, the Varadarajar Temple, the Kamakshi Amman Temple or some other temple, the public are not allowed to enter that temple, because the visitor may come at any time. Thus the temple going public are put to a lot of difficulty and inconvenience. I submit that the Government should change their policy in this respect. They should allow the public to go into the temple and the V.I.P. also may visit and move freely with the other worshippers. There should be no sort of obstruction simply because a V.I.P. visits the place.

There was a proposal to shift the district headquarters of Chingleput District to Kancheepuram. At one time this proposal was looming large, but now nothing is heard about it.

There was also a proposal to shift the District Headquarters Hospital in Chingleput to Kancheepuram where there is plenty of room for buildings and scope for treatment of more number of patients. I understand that it has been dropped simply because a rich person has offered a munificent donation for the Headquarters Hospital at Chingleput. It does not matter whether a hospital is called a district headquarters hospital or any other hospital so long as that hospital is equipped with all modern appliances like the radiological appliances for the treatment of cancer, etc. If it is not possible to shift the Headquarters Hospital to Kancheepuram, I request the Hon. Minister for Finance to make the existing hospital at Kancheepuram a first class hospital by providing it with all modern equipment. On previous occasions I have requested the Government to sanction a mobile unit for the hospital so that it may cater to the needs of the villages in the surrounding parts. Besides the hospital for treatment of general diseases, there should be a separate ophthalmic hospital in that town. Kancheepuram is not a small place and it has got a population of over one lakh. This is an absolute need of the people of Kancheepuram which the Government should try to satisfy.

10-50
a.m.

I now come to the question of formation approach roads connecting the main roads. We have got only mud roads and small

[2nd March 1956] [Sri S. Daivasigamoney]

tortuous roads. These roads must be broadened. They may not be blacktopped but at least they may be constructed out of laterite. The formation of roads is often entrusted to contractors so much so when they carry out their work they only throw some sand on the roads and form the roads. They leave the roads there. During rainy season the entire roads are washed away and we do not find any trace of roads at all. Even if the people themselves in the villages take to forming these approach roads, they find there are practical difficulties in the way, for instance, the acquisition of lands from the owners for the purpose. I would submit to the Government that the present Land Acquisition Act should be made more simple to expedite land acquisition.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Those who are interested in the construction of these roads may be enabled to take up the work immediately and carry it out and the matter of paying compensation for lands acquired may be taken up afterwards. Sir, I am very thankful to you for giving me this opportunity to speak.

* SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை பொது நோக்கோடு பார்க்கும்போது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த ஆண்டிலிருந்து இதுவரையிலும் இச்சபை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தை விட இது ஒரு முன்னேற்றமான திட்டமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றமடைந்த திட்டத்தை இதுவரையிலும் நான் கண்டது இல்லை என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

10-52
a.m.

இந்த திட்டத்தில் பல முக்கியமான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. முதன் முதலாக கிராம மக்களுடைய முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமவாசிகள் முன்னுள்ள பல அல்லல்களுக்கு உட்பட்டு அவர்களுடைய நன்மைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தச் சர்க்கார் அரசாங்க பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து கிராமவாசிகளின் பேரில் நேரான கண்ணோக்கம் காட்டப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலைமையில் கிராமவாசிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் தங்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்படுகின்றன, தங்களுடைய நலன்கள் சரிவர கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன, தங்களுடைய பிரதிநிதிகள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறார்கள் என்று தங்களுடைய பிரதிநிதிகளின் பேரில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் இந்த திட்டமும் அமைந்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்நாட்டில் அதிலும் தமிழ் நாட்டில் ஆண்டவனுடைய செயலால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. பஞ்சம் ஒரு காலத்தில் தாண்டவமாடுகிறது. இன்னொரு பக்கம் மக்கள் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது தென்னாட்டிற்கு ஏதோ துரதிருஷ்டம்தான் இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இந்த துரதிருஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு நமது சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் தங்களாலானதைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதிகப்படியான கவனமும் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அங்குள்ள நம் பிரதிநிதிகள் அங்கு எடுத்துச் சொல்லி இன்னும் அதிகப்படியான பொருள் உதவி கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த நிலைமையில் நம்முடைய சர்க்காரும் தங்களாலானவரையில் தங்களுடைய காரியங்களைத் தீர்ப்பதில் செய்து வருகிறார்கள். இதை நான் சொல்லிக்கொள்ள பெருமைப்படுகிறேன்.

[Sri V. C. Palanisamy Gounder] [2nd March 1956]

எவ்வளவோ திட்டங்கள் இங்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இயற்கையின் கொடுமையினால் பல ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் மழை காலா காலத்தில் இல்லாத காரணத்தால் ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நெல் கஷ்டத்தை நாம் கடந்து விட்டோம். துணிக் கஷ்டத்தையும் நாம் கடந்துவிட்டோம். இப்பொழுது கிராம புனரமைப்பு விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் அடிகோலி இருக்கிறது என்பதை நாம் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறோம். முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அதிகப்படியான தொடர்பு ஏற்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது மக்கள் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்து சர்க்காருடன் அதிக அளவு ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. முதல் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்ட செலவுகளைச் செய்யமுடியாமல் இரண்டு கோடி ரூபாய் தேங்கி நின்றதுவிட்டது. அந்தப் பணத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு சரணடையாமல் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு அதைக் கொண்டுவந்து நம் சர்க்கார் செலவு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அப்படி செலவு செய்து மக்களுக்கு உதவுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அநேக முக்கியமான காரியங்களை எடுத்து நடத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து முன்னேற்ற திட்டங்கள் இந்த ஷெட்யூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான பணம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்கி கிராமங்களில் செலவழிக்கப்படுகிறது. பல யந்திரங்களைக் கொண்டு கிராமங்களில் செயல்படுத்தப் போகிறார்கள். ஆனால் எந்த முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்படி செலவு செய்யும்போது ஏதாவதும் கல்மஷங்கள் ஏற்படுகின்றன. சமூக துரோகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவா என்பதையெல்லாம் யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி களம் தேஷ்முக அவர்கள் ஒரு ஹை பவர் கமிட்டியை ஏற்படுத்தப் போவதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்து சந்தோஷமடைந்தேன். இது விஷயமாக சென்னை சர்க்கார் அதிகம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு மக்களுடைய வரியிலிருந்து வரும் பணத்தை மக்களுக்கே பெருவாரியாக உபயோகப்படும்படியாக செயல்பட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கங்குள்ள பல அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதையும் இந்த சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அப்படி கவனிப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாடு நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்து விட்டது என்று சொல்லலாம். அப்படி இருந்தாலும் கூட இன்றைய தினம் பார்த்தால் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் பொருள்களின் விலை குறைந்து கொண்டு போவதால் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு ஊக்கம் குறைந்து வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய ஜலம், உரம் இப்பொழுது கிடைக்கிறது. அது மட்டும் கிடைத்தால் போதாது. விவசாயிகள் தாங்கள் செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய செலவைச் சரிக்கட்ட அவர்களுக்குப் பொருள் வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குப் பொருள் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் பாங்குகளையும் அமைத்து அவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு குறுகிய கால கடன், நீண்ட கால கடன் கிடைக்கும்படி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தாலொழிய விவசாயிகள் அக்கறையுடன் வேலை செய்யமாட்டார்கள், வேலை செய்யவும் முடியாது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல திட்டங்கள் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு என்று போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளில் முக்கியமானது நெல் முதலிய தானியங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு விதைகள் கிராமங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது பல வருஷங்களாகப் பயிர்களுக்கு பூச்சிகளால் கெடுதி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதனால்

[Sri V. C. Palanisamy Gounder]

2nd March 1956] பெரிய அளவில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படியப்பட்ட பூச்சி தொந்தரவுகள் இப்பொழுதுதான் சமீப காலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதே யொழிய இதற்கு முன்பெல்லாம் இப்படி கிடையாது. எந்தப் பயிரை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவைகள் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நெல், மிலெட்ஸ் அல்லது பருத்தி, கரும்பு, வாழை இவைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவைகளும் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டு கின்றன. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக கோயம்பத்தூரில் இன்றைக்குப் பார்த்தால் பருத்தி பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு பூச்சி மருந்துகளை ஆயிர ரூபாய்க்கு அவர்களுக்கு சப்ளை செய்திருக்கிறார்கள். பத்தாயிரக் கணக்கில் விவசாயி செலவு செய்து விட்டு ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு டால் அவனுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். டால் அவனுக்குத் தெரிந்த அளவில் இதுவரையிலும் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு இந்த பூச்சி மருந்துகளை வறையில் செலவாகி இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு பத்து ரூபாய் செலவாகிறது. அப்படி தெளிப்பதாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு பத்து ரூபாய் செலவாகிறது. அப்படி முப்பது அல்லது நாற்பது ஏக்கருக்கு தெளிப்பதாக இருந்தால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படிச் செலவு செய்யும் போது ஆயிரம் ரூபாய் ஜில்லா பூராவுக்கும் சர்க்கார் கொடுத்தால் அது எந்த அளவில் விவசாயிகளை பாதிக்கும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி இதனால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிப்பார்கள். இதைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள் என்னவோ சந்தேகம் இல்லை. இருந்தாலும் ரெட் டேபிலிஸ்தினிலோ என்னவோ பல காரியங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. ஒரு ஜில்லாவிற்கு மட்டும் இன்ஸெக்டிசைட் ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்தார்கள் என்றால் அது எவ்வளவுக்குப் பயன்படும். இது சமுத்திரத்தில் கரைக்கின்ற புளி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இப்படியப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம், விவசாயிகளே ஸ்ப்ரேயர் வாங்கி வைத்துக்கொள்வது என்றாலும் அது இயலாத காரியம். ஒன்றின் விலை 150 ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே சர்க்காரே இப்படியப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் துரிதமாக நடத்தி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'பெஸ்டு யூனிட்' வைத்திருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு விஸ்தரிணத்தை அது கவர் பண்ணுகிறது என்பதைத் தான் நாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர இப்பொழுது கரும்பு வெல்ல விலை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. பல இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவு முறையில் வைக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கரும்பை சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆலையுள்ள இடங்களில் கரும்பு தாராளமாக விற்பனை ஆகி வருகிறது. ஆனால் ஆலை இல்லாத இடங்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. காரணம் வெல்லத்தை இருப்பு வைக்க வசதி மிகக் குறைவு. பனை வெல்லத் திற்பனை வரியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வெல்லம் நாள்பட இருக்கும். கரும்பு வெல்லம் இருக்காது. பத்து பத்தினந்து நாளில் கெட்டுவிடும். ஆகவே அதனைப் பத்திரப் படுத்துவதற்கு வேண்டிய கோடெளன்னைச் சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படியே கால்நடை அபிவிருத்தி வேலையில் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் காங்கேயத்தில் இவை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. கால் நடைக்காகவும் மேலும் மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது நல்ல காரியம். அதோடு கூட கோழிப் பண்ணை

[Sri G. Vagheesam Pillai] [2nd March 1956]

கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இதை சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து உடனடியாக பணம் ஒதுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்துபோன கூடுதில் உள்ள பழப் பண்ணையும் அந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பிறகு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல பழப் பண்ணைகள் (orchards) கிடையாது. ஏன்று இரண்டு பழப் பண்ணைகளைத் தவிர வேறு பெரிய பழப் பண்ணைகள் கிடையாது. ஆதலால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் orchards-ஐ ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஆதரவு காட்டவேண்டும். அதற்கான கடன் பெறுவதற்கு வசதி செய்திருப்பதாக இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அம்மாதிரி செய்தால்தான் நாம் பழப் பண்ணையை விருத்தி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக டிராக்டர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். சாதாரணமாக இந்த டிராக்டர்கள் விவசாயம் செய்கின்ற இடத்திலிருந்து 20 மைல் சுற்றளவுக்குள்ளான உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மேல் போனால் அதிகப்படியான வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் 50 மைல் சுற்றளவு வரைக்கும் எவ்விதமான வரியும் விதிக்கப்படாது என்று சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சில சமயத்தில் உரம் வாங்குவதற்கு 50 மைல் வரை போக நேரிடும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையில் இண்டர் மீடியட்டிலிருந்து M.A.-வரைக்கும் Agriculture Course ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கு 20, 30 மாணவர்கள்தான் அந்த பயிற்சியை பெற்று வருகிறார்கள். அங்கு அதிகமான மாணவர்கள் சேர்ந்து அந்த பயிற்சியை பெறுவதற்கு நம் சர்க்கார் அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலைக்கு grant கொடுத்து ஆதரவு காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இவ்வாறு research செய்வதால் அந்த பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல அனுசூலம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைச் சேர்ந்த 100 ஏக்கர் விஸ்திரை நிலத்தில் இந்த research செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர விவசாயம் சம்பந்தமாக விளம்பரங்கள் தேவை. கிராமப் பகுதிகளில் எல்லாம் பூக்கி நோய்கள் வருவதற்கு காரணம் என்ன? அது வராமல் இருப்பதற்கு என்ன மருந்து உபயோகிக்க வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு தெரியாமல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளம்பரம் செய்தால் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் மேழிச் செல்வம், கிராம பஞ்சாங்கம் போன்ற நல்ல புத்தகங்களின் மூலமாக விளம்பரம் செய்யவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடைகளை எடுத்துக்கொண்டால், 54 கிராமங்கள் நல்ல ரக காளிகளை கொண்டும், செயற்கை ஒரு முறை மூலமாக நல்ல கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டம் போட்டு இருப்பதாகவும், அங்கு பிறக்கக்கூடிய சுமார் 2,000 சேங்கண்டுகள் பராமரிப்புக்காக ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் பத்து ரூபாய் வீதம் மான்யம் தரப் போவதாகவும் இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "Artificial insemination" மூலமாக கால்நடைகளை விருத்தி செய்வது என்பது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு. அதனால் நல்ல பலன் ஏற்பட முடியும். கிராமப் பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு இம்மாதிரி இருப்பது தெரியாது. ஆதலால் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாய உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக இதுகுறித்து விளம்பரம் செய்து அதிகப்படியான இம்மாதிரி centre-களை திறக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சணல் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அடுத்த வருடத்தோடு நின்று விடும் என்று தெரிகிறது. இந்த ஆண்டில் சுமார் 185 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வேலை திட்டங்கள் நடந்தேறப் போவதாகவும்,

[2nd March 1956] [Sri G. Vagheesam Pillai]

அடுத்த வருஷத்தில் சுமார் 85 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இந்த Budget-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற மூன்று வருஷங்களாகத்தான், இந்த திட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, மக்கள் இதில் முனைந்து வேலை செய்து ஆதரவு கொடுத்துவருகிறார்கள். பத்து லட்சம், 20 லட்சத்திலிருந்து மக்கள் ரூ. 40 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த Budget-ல் 80 லட்சத்திற்கு பதிலாக அதி கப்படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறும். இல்லாவிட்டால் இத்திட்டங்கள் எல்லாம் பூர்த்தியாகாமல் நின்றுவிடும். இம்மாதிரி தேசிய நல விஸ்தரிப்பு, சமுதாய திட்டங்கள் இன்னும் 5 வருஷத்தில் எல்லா கிராமங்களிலும் பரவி விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 10 வருஷங்கள் ஆனாலும் பரவா யில்லை. ஆனால் இந்த திட்டங்கள் நிறைவேறும் இடங்களில் எல்லாம் வேலைகளை சரிவர நடத்துவதற்கு அப்பகுதிகள் நல்ல வளர்ச்சியுற சரியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக இப்போது நடத்தப்படும் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அதிக delay ஏற்படுகிறது. பல கிராமங்களுக்கு ஐயாயிரம் ஏழாயிரம் ரூபாய் என்று sanction செய்திருக்கிறார்கள். அக்கிராமங்களில் எல்லாம், தாமதமின்றி அபிவிருத்தித் திட்டம் நிறைவேறும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்து ஏழு நாட்களிலேயே, அதை முடிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், தாமதப்பட்டு செய்யப்படும் மானால் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைச் சமாதானம் கேட்கப்படும் படியான நிர்ணயம் ஏற்படுமென்ற உத்திரவுகள் பிறப்பிக்கப்படவேண்டும்.

நீர்ப்பாசன காரியங்களுக்கு ஐந்து கோடியே 61 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். இப்பணம் தீர்ந்து விட்டால், இன்னும் அக்காரியங்களுக் காக அதிகப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னினீர்கள் எல்லாம் அப்பணத்தை, புது திட்டங்களுக்காக செலவுபிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சிறு சிறு அணைக்கட்டுகள் குளங்கள் எல்லாம் துர்நீந்து போய், அவைகளில் தண்ணீர் தேங்க முடியாமலும், அதனால் நீர்ப்பாசன வசதி கள் செய்கொள்ள முடியாமலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சுமார் 60 மேஜர் ஏரிகள் யாதொரு விதமான மராமத்துமில்லாமல் கிடக் கின்றன. சர்க்கார் இதைப்பற்றி கவனித்து Chief Engineer அவர்களை இச்சிறு அணைக்கட்டுகளையும், ஏரி குளங்களையும் மராமத்து செய்யும் படி உத்திரவிட்டு, அவ்வெஞ்சினீரின் யோசனைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன மகாநாடுகளை ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூட்டு கிறார்கள். சர்க்காரும் G.O.-க்கள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. அம்மகா நாட்டு Agenda-வைப் பார்க்கும்போது, எல்லாம் அதற்கு முன் சொல்லப் பட்ட estimate-கள் readjustment செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அம்மகாநாட்டில் முடிவு செய்யப்படும் காரியங்களை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் G.O. பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

சுகாதாரத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. தற்போது நம் ராஜ்யத்தில் 11-30 140 ஹெல்த் பிரைமரி செண்டர்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்கு டாக்டர்கள் போய் இருந்து, வேலை செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு போதுமான வருவாய் இல் லாததே. ஏற்கனவே டாக்டர்களுக்கு City allowance என்று கொஞ்சம் பணம், சம்பளத்தில் சேர்த்து கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதே மாதிரி, கிராமத்தில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு கிராம allowance கொடுத்தால் தான், இம்மாதிரி சுகாதார செண்டர்களால் கிராம ஜனங்களுக்கு பயன் ஏற்படுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வடலூரில் ஒரு Primary Health Centre ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு போய் வேலை செய்ய

[Sri G. Vagheesam Pillai] [2nd March 1956]

ஒரு டாக்டர் கூட முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறுவதற்கான ஏற்பாடுகளும் சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் இவ்வேலைக்காக புது கட்டிடங்கள் ஏற்படுத்த முடியாதென்பது உண்மையே. ஆகவே ஏற்கனவே கிராமங்களிலுள்ள நல்ல கட்டிடங்களில் இந்த செண்டர்களை ஏற்படுத்தினால் போதுமானது. கட்டிடங்கள் கட்ட இப்போது பணம் ஒதுக்கவும் முடியாது, அக் கட்டிடங்கள் கட்ட, ஏழு, எட்டு வருஷங்கள் ஆகலாம். அதுவரையில் இக் காரியங்களை ஒத்திப்போடவும் முடியாது. கிராமங்களிலுள்ள நல்ல கட்டிடங்களுக்கு இந்த செண்டர்களை மாற்றி அங்கு டாக்டர்கள் போய் வேலை செய்யும்படி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது, பொதுவாக குஷ்ட நோய் நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறதென்றே சொல்லலாம். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் முக்கியமாக, இந்த தொடிய நோய், அதிகமாக பரவி இருக்கிறது. சர்க்காரால் நாட்டில் T.B. வியாதி பரவாமல் தடுக்க அநேக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரியான தடுப்பு நடவடிக்கைகள் இப்பெரு வியாதி விஷயமாகவும் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். இதற்காக அதிக பணம் ஒதுக்கி, அந்நோய் பரவாமல் இருக்க சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டும். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் segregation செண்டர்கள் வைத்திருக்கிற மாதிரி தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் இப் பெரு வியாதி யஸ்தர்களுக்கு நான்கு இடங்களிலாவது வைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Mr. Speaker: Sir. For the fourth year in succession our Finance Minister, Sri C. Subramaniam, has presented his budget to this House. When he first assumed office as Finance Minister in the year 1952, he estimated a revenue of Rs. 58.42 crores for the composite State of Madras; now for the residuary State of Madras the estimated revenue is 60.78 crores and the expenditure has also been increasing and is now about 62.44 crores. While we can be happy that the revenue has been increasing, we cannot be happy at the prospect that every year the expenditure is mounting more and more. Now in the Budget, he has shown a revenue increase of 8.10 crores with an additional expenditure of Rs. 7.55 crores. Of this, it is said that about Rs. 3 crores is by way of recoveries and adjustments. There is still really a good increase in revenue of Rs. 5 crores that has come to Government from additional taxation made in the previous years and therefore there is no reason why we should not prune our expenditure and avoid further taxation. Proposals for taxation are necessary, no doubt, if we have to implement our Five-Year Plans. All the same, during the last year of the Plan, we could have avoided taxes, but borrowed money and carried on our nation-building activities.

Now levying taxes on sugar, diesel oil and on electricity will cause great hardship to all classes of consumers. For instance, the tax on sugar will definitely affect all people alike, rich and poor; the levy on diesel oil is bound to affect the transport operators. Petrol, as it is, is expensive and a large number of our buses and lorry operators have converted their vehicles into diesel. Now to put a tax on diesel oil will cause greater hardship and will not help in the growth of motor transport in this State. An increase of 30 per cent on bulk consumers and licensees of electricity has been proposed. I think here the thinking is on

[2nd March 1956] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

the wrong side. In Western Countries, electricity development is undertaken with a view to promoting industries and also to provide electricity at cheap rates to them. Contrary is the view taken here, namely to tax the industry more with high rates. To stimulate industry there should be lower tariffs. The idea seems to be that industries consuming electricity can afford and should pay more. It may be possible for consumer goods industries, like Textiles and Cement to bear the increase; but basic industries, if they are to develop at all, electricity should be available to them at very low rates. Unless this is done, no industrial development will ever take place in this State.

In the First Five-Year Plan, the emphasis has been on the development of irrigation and power projects and a large amount of money has been spent in providing new power services. But there has been absolutely no increase in the generating capacity. If we examine the schemes that have been executed, provision of additional generating capacity in the First Plan has not been much. Actually we should programme for a 100,000 KW increase for every year of the Plan and we should have an extra generating capacity of 500 Mg.Ws. at the end of the Five-Year Plan. This is necessary if we are to meet all demands.

In this context, I would like the Government seriously to examine and investigate whether they could not start Thermal stations with or without Neiveli Lignite. We must have a Thermal Station of at least 200,000 K.W. and orders for necessary equipment should be placed straightaway. In a place like Bombay they have programmed to have a big Thermal Station using coal brought from Madhya Pradesh, Bengal or Bihar. Similarly, Madras which is about the same distance as Bombay from the coal fields can have a Thermal generating station. Let us consider the capital cost of Hydel and Thermal Stations. For instance, the cost in Bombay is about Rs. 10 crores for a capacity of 100,000 K.W. The cost of a Hydel station with similar capacity—Kundah project or any other—is about Rs. 30 crores. Thus a Hydel station costs more and at the same time there is the uncertainty of getting power when there is failure of monsoon. We should firm our grid with a definitely strong Thermal Station. (The Hon. Finance Minister: What about the working cost?) The working cost may be negligible compared to the capital cost and interest thereon. If the capital cost is Rs. 20 crores, interest on that would be an enormous amount. Further we will be locking up over Rs. 20 crores of capital unnecessarily which can be utilised for laying distribution lines. If it is examined fully, we will come to the conclusion that Hydel generation cost is as expensive as Thermal generation in this country.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am really surprised that the hon. Member has put forward such an idea. I wish he goes into the economics of Thermal and Hydel Stations and then I have absolutely no doubt that he would revise his views.

11-40
a.m.

Another matter which I would like to refer to is that there is no uniform tariff. We have got different tariffs for different areas—one tariff is for the Pykara system, another tariff for the Mettur System and another for the Papanasam system. At least for the hydel areas there must be one common tariff for both High Tension and Low Tension grids.

The Government have not given thought to the problem of unemployment. There is acute unemployment in the country. In fact, I am the victim in this regard. Number of people come to me day in and day out, asking for jobs. Unemployment is acute among the poorer sections of the people, the educated middle-class and the lower middle-classes. Let us take the poor class people. Of course it is impossible for any Government to give the type of employment that these people ask. But still the Government must find out ways and means. They should encourage private smallscale industries to develop so that all these people can be absorbed. What are the plans Government have in this regard. None at all. Actually boys study up to IV Form or up to the S.S.L.C. and they come out passed or failed looking for white-collar soft jobs. As they have no technical qualification, they are unfit for any worthwhile job. They compete only for becoming lower division clerks or attenders in Government service. We ought to establish trade schools and other occupational institutions and train our boys and give them vocational training. We must teach them some craft or other so that they may be useful in the small-scale industries that may come up. The establishment of small-scale industries is the only answer to the problem of unemployment. Of course, we must have large-scale industries and even if we have two or three large-scale industries, they cannot absorb the large number of people who are unemployed. Unless we develop small-scale industries side by side with large-scale industries, there is no possibility of diverting the large number of unemployed people to useful occupations.

No plan is likely to succeed unless there is some form of population control. Our population is increasing not in arithmetical progression but in geometrical progression. This is a very rapid increase. No plan of ours will succeed unless we see that there is no abnormal increase in our population. Unless there is some control, over our growth of population, there is no possibility of our ever being able to solve the many questions that are confronting us.

Of course, the handloom industry is the one big industry in this context providing employment to a large section of the people and any subsidy given to that industry is money usefully spent.

2nd March 1956] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

Whatever amount the Government are spending on this industry, I should say, is well spent. Besides, the Government of India have been very kind and generous and they are giving large amounts of money for developing the handloom industry. I am glad that our Government are doing everything in their power to see that this industry is protected and developed.

There is another matter which the Government should consider namely providing houses for poor people. At present, there are a large number of urban co-operative societies for providing houses for the middle-class and the lower-income groups. But what about poor people? We have no plans at all for providing houses to them. Large-scale construction of houses would not only provide employment to a large number of people who are unemployed but would also provide shelter to poor people. Whatever may be the cost, such schemes should be undertaken. In urban areas, there is too much congestion and there is practically no breathing space at all. People live in hovels and in abominable surroundings. Something must be done to improve their lot. Large-scale construction of houses should be taken up in urban areas. 10,000 or 15,000 houses must be the target for a big City like Madras.

The working of the Government Transport is no doubt satisfactory and I am pleased with the results. But the problem of peak-hour traffic has not been tackled effectively at all. Something must be done to tackle this problem. People are suffering very much. They have to stand in long queues waiting for long hours. The general complaint is that sufficient number of buses are not run during the peak-hours when people want relief. The number of buses should be increased and buses should also be run at shorter duration especially during the hours between 9 and 11 a.m. and also in the evenings. Unless the Government put in more buses, the peak-hour traffic problem will never be solved. Government must consider the question seriously and really do something effectively to tackle this problem. The complaint is that buses are not run efficiently. My own feeling is that the buses are being run efficiently and they are being maintained well. But the difficulty is that the number of buses are not adequate to cope up with the requirements. If the Government increase the number of buses and also provide for quicker trips during the peak-hours, it will satisfy the public and also provide some sort of relief to the office-going population.

With these words, Sir, I thank you for the opportunity given to me for speaking a few words.

* **SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :** അഭിവന്ദ്യനായ സാബുക്കൻ സർവ്വകലാശാല, പല പല തരീഷ് പ്രസംഗങ്ങളും ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു ആസ്വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആസർ മലയാളത്തിൽ ചില പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അതും ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രിയും മറ്റു മെമ്പർമാരും കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും ആസർ മലയാളത്തിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയേറിയ ധനകാര്യപദ്ധതിയും വേണ്ടത്ര പ്രവ

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [2nd March 1956]

അക്കൗണ്ട് ഞങ്ങൾ ന്യായമായ പ്രതീക്ഷകളും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റ് കമ്മിറ്റിയിൽ അടുത്ത കാലത്തു മുൻനിർത്തി, തയ്യാറാക്കി, അതിനനുസരിച്ച് ഉത്തരവുകൾ കൊടുക്കാനും വേണ്ടിയും ഉണ്ടായ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വളരെ സാധാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നും നമ്മുടെ പല പദ്ധതികളെയും ഇത് സാരമായി ബാധിക്കുകയും സാമ്പത്തിക നിലയെ തകിടം മറിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മുൻപ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഹാജരായവർക്കൊക്കെയും ഉൾപ്പെടെ ഈ സ്പെഷ്യൽ പബ്ലിക് അക്കൗണ്ട് ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനും നശിച്ചുപോയ റോഡുകളും പാലങ്ങളും, റെയിൽവേകളും മറ്റും പുനർനിർമ്മിക്കുന്നതിനും അടിയന്തിരമായ മറ്റു ആവശ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റ് കാണിച്ച ശ്രദ്ധയേയും രാഷ്ട്രത്തേയും അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇത്തരം അപകടങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടായിരിക്കാതിരിക്കുന്ന ഇനാമിൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയുടെയും കാര്യം പലതരം പദ്ധതികളിലൂടെയും അനുവദിക്കുന്നതിനും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും ഒരു സ്ഥിര പദ്ധതി എടുത്തുണ്ടാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും.

സർ, ഗവണ്മെന്റ് അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ള പല നിർമ്മാണപരിപാടികളും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. എങ്കിലും ബഡ്ജറ്റിലെ കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും പുതിയ നികുതികളെപ്പറ്റി തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതിനെപറ്റി ഡെഫിസിറ്റ് ഫൈനാൻസിംഗ് സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും കൂടുതൽ നികുതികൾക്കായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും ഇന്നുവിലെ ജനങ്ങളെ കഴിവാതെ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തിയാലും കമ്മിറ്റി മുഴുവൻ നികുതികൾ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും നമ്മുടെ മുൻപിലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലെന്നും മതിപ്പുകൾക്കൊപ്പം കാണുന്നത് കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തിയാലും കമ്മിറ്റി മുഴുവൻ നികുതികൾ സാധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് കമ്മിറ്റി അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതലായതും, പുതിയ നികുതികളെക്കുറിച്ചുള്ളതും എന്ന ചരിത്രം നമ്മുടെ അടുത്തു കേൾക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അധികമായിട്ടുള്ളതും നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ ഉൾക്കൊള്ളിയും മീതെയും ഉണ്ടാകുമെന്ന്. പുതിയ നികുതികൾ വലിയ വരുമാനത്തോ, അത് തങ്ങളെ എങ്ങനെയെല്ലാം ബാധിക്കും എന്ന ആശങ്കയും ഭയവുമാണ് ജനങ്ങളുടെ സംഭ്രാന്തിക്കാരണം. ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത്തരം ഭരണത്തിന് ഉള്ളവകാശത്തിലായിരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിഷ്യേറ്റിയം പരിശ്രമിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അടിയന്തിരമായി ആവശ്യമുള്ള പല പദ്ധതികളെപ്പറ്റിയും എനിക്ക് പറയാനാണ്ട്. അതെല്ലാം അതതു വകുപ്പുകൾക്കുള്ള ഡിമാൻഡ് ചട്ടവും വരുമാനം പറയാനായി മാറിവയ്ക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചില സംഗതികൾ മാത്രം പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

സർ, മലബാറിൽനിന്നുവന്ന ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ചില പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ ഇവിടെ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിനെ അധികമായി ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ സംശയമുണ്ടാവുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പരിശോധനയും പരിശോധനയും നടത്തിയെന്നായിരുന്നു അത് ശരിയായതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യമുണ്ടായതും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ഈ സമയത്ത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്, ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾക്കൊപ്പം ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഞങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിനെ അടിയന്തിരമായി വേണ്ട ചിലതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നതിൽ സന്തോഷത്തോടെയാണ്. ഇപ്പോൾ കോളേജ് കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിനും വാടകയും മെമ്പർ, പാലയം എന്നിവയ്ക്കുള്ളതും, റോഡുകളുടെ കാര്യം നോക്കിയാൽ, വയനാട്ടിൽനിന്ന് മൈസൂരിലേക്കുള്ള റോഡിനും അതിലെ പാലങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഗണ്യമായ സംഖ്യ വകയിരുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട്. കേപ്പ് കോമിൻ-ബോംബെ റോഡിനെ സംബന്ധിച്ച പണികൾക്കായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഖ്യകൾ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നവകൊണ്ട് അതിനെ കഴിച്ചു നിർമ്മിക്കാൻതന്നെയും ഉണ്ടാകുന്നതിനും ചിന്നത്തടാകത്തോടുള്ള റോഡിനെ വേണ്ടി ഗണ്യമായ ഒരു തുകയും കന്നമംഗലത്തുനിന്നും മാനുവേലി-അരികോട്ട് വഴി മഞ്ചേരിയിലേക്കുള്ള റോഡ് നിർമ്മിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി 3 ലക്ഷം രൂപയും കയ്യടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2nd March 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

അതിൽ ആ ജില്ലയിൽനിന്നു വരുന്നവരായ ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. കൂടാതെ പെരുന്തോട്ടംകുറിയ്ക്കുന്നതിനും കൊച്ചി അതിർത്തിക്കുള്ള റോഡിനും വേണ്ടിയും അതിലെ പാലത്തിന് വേണ്ടിയും ഒരു സംഖ്യ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നത് സന്തോഷകരമാണ്. ഇതെല്ലാമൊന്നെങ്കിലും മലബാർ ജില്ലയുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെ കഴിച്ചു കൂടാൻ പാടില്ലാത്തതും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെയും സാമ്പത്തികനിലയെയും സാരമായി സ്തംഭിക്കുന്നതുമായ ചേറുവപ്പാലം, ആനക്കുഴപ്പാലം, കുറുവപ്പാലം പാലം മുതലായവയുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി യാതൊന്നും വകയിരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ഉള്ള സങ്കടകരമായിരിക്കുന്നു. വെട്ടുപാലംവരെയുള്ള പദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ച നോക്കിയാലും മലബാർ അധികാരികളെപ്പറ്റിയുള്ളതാണ് പറയാതെത്തരമില്ല. കോഴിക്കോട്ട് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് ആസ്സൂരി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും നേതൃമന്ത്രിയുടെ, ഇന്ത്യൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ, ഇവയ്ക്കായി കൂടുതൽ എടുപ്പുകൾ പണിയുന്നതിനും കാര്യമായ തുകകൾ വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. മാനന്തവാടിയിലേയും വടകരച്ചിയിലേയും ആസ്സൂരികളിൽ കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിനായി സംഖ്യകൾ വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യവും ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പെരിന്തൽമണ്ണ ആസ്സൂരി വികസിപ്പിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന അടിയന്തിരമായ ആവശ്യത്തിന് ഒരു സംഖ്യ നീക്കിവെക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ഗവണ്മെന്റിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അത് വളരെ വ്യസനകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കാലയ്ക്കും ആകെക്കൂടി ഒരു ആസ്സൂരിയേയുള്ളൂ. അവിടെ ഒരു ലേഡി ഡോക്ടർക്കു നിമിഷിക്കണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലക്കാലമായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയും നിയമസഭയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ മുഖേനയും പ്രസ്താവങ്ങൾ മുഖേനയും ഉന്നയിച്ചും മെഡിക്കൽ വകുപ്പിനേയും ഗവണ്മെന്റിനേയും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇതുവരെ അത് അനുവദിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല. അവിടെ ഒരു ലേഡി ഡോക്ടറെ നിയമിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും ലേഡി ഡോക്ടർമാരുടെയും ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന ക്ലിനിക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട ആഗോളമന്ത്രിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അത് അംഗീകരിക്കാത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ സങ്കടമുണ്ട്. ഇതു ഏറെയും ആക്ഷേപം വരുത്തുന്നതാണ്. മലബാറിൽ ആസ്സൂരികളുടെ വികസന കാര്യവും മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും അധികാരികൾക്കുവേണ്ടി പദ്ധതികളെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ മിക്കരും ഉടൻതന്നെ ചില ചില കാര്യങ്ങൾ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിനെ ജനങ്ങളും കക്ഷികളും ഏകകൂട്ടമായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി, പാലക്കുഴപ്പാലം മുതലായി രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള വക ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതും ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ ആലോചിക്കണമെന്ന് മന്ത്രിമാർ വേഗം ചെയ്യണമെന്നതും ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റ് മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചിട്ടും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളെ പദ്ധതിയുടെ പണി ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തുക ചേർക്കണമെന്ന് വളരെ സങ്കടകരമാണ്. അതു പോലെ തന്നെയാണ് പാലക്കുഴപ്പാലത്തിന്റെ കാര്യവും. ഈ അധികാരികൾ വളരെ ആക്ഷേപം വരുത്തുന്നു. മലബാറിനെ ജനങ്ങളെ അന്യധിക വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണിതെല്ലാം.

പട്ടാമ്പിയിൽ ഒരു കോടതി തുറക്കുന്ന കാര്യം ചോദ്യോത്തരവുകളിൽ ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞ മറുപടി വരുന്നപോക്കുന്ന കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രാജ്യം കൂടുതൽ ഭാരം കെട്ടിവയ്ക്കാൻ തങ്ങൾ ഉദ്യമപ്പെടുന്നില്ലെന്നാണ്. വാർഡ് പോക്കുന്ന കേരള സംസ്ഥാനത്തിന് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ബാധ്യതകളും എല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഇക്കാര്യത്തെ ഒരു ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിന്റെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെ കഴിച്ചു കൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഏതാനും ചില പദ്ധതികളെങ്കിലും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു ആരംഭിച്ച് കേരളസംസ്ഥാനത്തെ എല്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെ സഹായിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങനെയൊരു നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഉദാഹരണം, കന്യാകുമാരി മുതലായ ഹൈസ്കൂൾ ഏകാകികളുടെ പ്രാരംഭപഠനത്തിനുള്ള ഏല്പിക്കലുകളിലും ചെയ്യുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആ അധികാരികൾക്കായി എന്തെങ്കിലും അർപ്പണമെന്ന സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

[Sri C. H. Kanaran]

[2nd March 1956]

വേണമെന്നു അഭിലാഷമുണ്ട്. സർ, ജനകീയഭരണം ജനകീയഭരണമാകണമെങ്കിൽ ഓരോ ഭാഷക്കാരും, അവരവരുടെ ഭാഷയിൽ ഭരണം നടത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ജനത മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതാണ് ജനങ്ങളുടെ സുസ്ഥമായ വിശ്വാസവും ചിരന്തനമായ അഭിലാഷവും. അതിൽ ജനതതി അന്നും ഇന്നും ഉറച്ചതന്നെ നിൽക്കുന്നു.

സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, പല പ്രധാന പദ്ധതികളും ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത് സാധാരണമാണെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. ഇനിയുമെന്തെല്ലാം ചേക്കാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം ചേക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ അഭിലാഷമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തികതയേയും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയേയും ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു രാഷ്ട്രത്തിന്നു മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ വ്യാവസായികവികസനം അത്യാവശ്യമാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ വ്യാവസായികമായ വളർച്ചക്കുവശ്യമുള്ള ചില നല്ല പദ്ധതികൾ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നത് തീർച്ചയായും പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള നല്ലൊരു കാൽവെളിയാണ്. പക്ഷെ ഇതിന്നു മറ്റൊരു വശം കൂടിയുണ്ട്. ഈ പുറംകളെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും ജനാഭിയെ സാധാരണക്കാരും എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടാകുന്നതോ എന്നു നോക്കിയിട്ടു വേണം പദ്ധതിയുടെ ജയാപജയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാൻ. ഈ പുറംകൾ അത്യാവശ്യവും അടിയന്തിരവുമായിട്ടുള്ള എത്രയെത്ര പദ്ധതികൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെപോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു മലബാറിന്റെ കാര്യം മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മതി. പുറംകളുടെ നല്ല നിശ്ചയിക്കുന്നത് പുറംകൾ കമ്മീഷനാണ്. കൂടുതൽ പദ്ധതികൾക്ക് നമുക്കു പണമുണ്ടോ, വരുമാനമുണ്ടാകാൻ നാമെവിടെപ്പോകും, കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തിയാൽ ജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും ആക്ഷേപിക്കുകയും എതിർക്കുകയുമല്ല എന്നൊരു ന്യായങ്ങളാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഇതിന്നു പറയുന്നത്. ഇതിന്നു ഞങ്ങൾ പലപ്രാവശ്യവും മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നികുതി ചുമത്തുന്നതിന്നു ഞങ്ങളും എതിർക്കുകയും പക്ഷെ ആ നികുതി ആരുടെമേൽ ചുമത്തണമെന്നുള്ളതിലാണ് അഭിലാഷവ്യത്യാസവും എതിർപ്പുമെല്ലാമുള്ളത്. എത്ര വമ്പിച്ച പദ്ധതികൾക്കും പണം കാണാൻ ഈ രാജ്യത്തു കനത്തതരം മാറ്റങ്ങൾ തുറന്നുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ വഴികൾ പോകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കമുണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ് ചോദ്യം. ഒരുപക്ഷേ ഇതു മുഴുവൻ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്നു എന്നുള്ളതാണ്. നികുതിനിയവും പുനഃഗുരൂലും കേന്ദ്രമാണ് തീരുമാനിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അത് ശരിയുമാണ്. എങ്കിലും പുറംകൾ വാങ്ങുന്നതിന്നു കാര്യത്തിൽ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്നും ഒരു കയ്യുണ്ട്. വരുമാനമില്ലെന്നു കേന്ദ്രം പറയുന്നത് സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ല, വരുമാനമുണ്ടാകാൻ ഇന്നുവന്ന മാറ്റങ്ങളുണ്ട്, ആ മാറ്റങ്ങളിൽനിന്നു കൂടി വരുമാനമുണ്ടാകാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്, അങ്ങനെ വരുമാനമുണ്ടാകി പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്താൻ ഞങ്ങളുടേ അഭിലാഷമുണ്ടെന്നു കേന്ദ്രത്തോടു ധൃതസ്വഭാവത്തിൽ പറയാനുള്ള അവകാശം മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. വിദേശവ്യാപാരം, വൻകിട മുതലാളികൾക്കു കൂടുതൽ നികുതി, റിട്ടേയറേഷൻ, ഏറെനടുക്കൽ തുടങ്ങിയ എത്രയോ ധനം ഗമമാറ്റങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖ്യമുണ്ട്. അതെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തു വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്താനും ഗവണ്മെന്റ് ഒരുങ്ങേണ്ടതാണ്. സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന സാധുക്കളെ പീഡിപ്പിച്ചു വരുമാനമുണ്ടാക്കേണ്ടതെന്നല്ലാതെ ഉള്ളവരിൽനിന്നും ഇന്നാട്ടിലെ പണച്ചെലവുകളിൽനിന്നും നികുതിയിടാക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ ആ മാറ്റങ്ങളുടെ പോകാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറല്ല. പദ്ധതിയുടെ വേരും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ജനതയെ നോക്കി “നികുതിതാ, പണം എടുക്ക്” അല്ലെങ്കിൽ പദ്ധതിയില്ല” എന്നല്ലോ നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നത് ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകയാണെന്നു്. കോടിക്കണക്കിനു കൊള്ളവരുമാനമടിക്കുന്ന പണച്ചെലവുകളെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തു്; അവരിൽനിന്നു കറേ നികുതിയായിട്ടു പിടിച്ചെടുക്കണം. അങ്ങനെയായാൽ വേദനയുണ്ടാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കറേ കടമായിട്ടെടുക്കാം. അങ്ങനെ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്തണം. അതു ചെയ്യാതെ പട്ടിണിക്കാരെ നോക്കി നികുതിയെടുക്കും, അല്ലെങ്കിൽ പദ്ധതിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ കഴുപ്പുള്ള തകരാറുകളാണു് ഇന്നാട്ടിലുണ്ടാകാൻ പോകുന്നതു്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ ഗവണ്മെന്റിന്നു പററിയ വലിയ തെറ്റു് അതാണ്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിലെങ്കിലും അതാവർത്തിക്കേണ്ട കഴിയാണെന്നു വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടു് എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതു്.

2nd March 1956]

[Sri C. H. Kanaran]

രാജ്യത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ പരിഹാരത്തിനായി ചില പദ്ധതികളെല്ലാം രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുറംകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള സകല പദ്ധതികളും പൂർണ്ണമായി നടപ്പിൽവരുത്തിയാലും ഈ അഞ്ചുകൊല്ലംകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ കുറയാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസംഖ്യത്തോടു കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് അതിനുവേണ്ടി കൂടി പദ്ധതിയിൽ വക കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കറേപേജ് തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും പ്രവൃത്തിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ടവരുടെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുവാൻ തൊഴിലില്ലായ്മ ഗണ്യമായ തോതിൽ കുറയാനിടയില്ലെന്നു പുറംകൾ കമ്മീഷൻതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അവസാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തോടു് കൂടുതലും ഈ പദ്ധതികളും ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ആരംഭിച്ച കാലത്തു് ഞങ്ങൾ ചില വസ്തുതകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലും ഞങ്ങൾ അതു് ആവർത്തിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു് കാക്കിപാലിക്കാരും. ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉന്നയിക്കുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണിതു്. ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്കു് ഭൂമി കൊടുക്കണം, ഭൂമിയിൽ കൃഷിക്കാരനു് സ്ഥിരവകാശം നൽകണം എന്നല്ലോ വളരെക്കാലമായി മുറവിളി കൂട്ടിയിട്ടു് അതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിനു് ഇനിയും സമയമായിട്ടില്ല. കൃഷിക്കാരനു് ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം കൊടുക്കണം, കൃഷിഭൂമി കൃഷിക്കാരന്റെ താലിമിരിക്കണം എന്നൊന്നും പറയുന്നത് വലിയ വിപ്ലവമൊന്നുമല്ല. അത്രയുംവുമല്ല, അതു ചെയ്യുകയോണ്ടു് ഈ രാജ്യത്തു് രാജ്യചരിത്രത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ഒന്നും ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. ഭരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു് അതു ചെയ്യണമെന്നു താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യാൻ മടി കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. കാരണം കോൺഗ്രസ്സിനു് കൃഷിയിൽ പ്രബലശക്തികൾ അതിന്നു എതിരാണ്. എതിർപ്പു് കോൺഗ്രസ്സിനു് ഉണ്ടാകാൻ പറ്റാത്തല്ല. സ്ഥാപ്ത താല്പര്യക്കാരായ കോൺഗ്രസ്സ് മേധാവികളുടെ എതിർപ്പുമൂലമാണു് ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു കഴിയാത്തതു്, അല്ലാതെ ജനങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകൊണ്ടല്ല. നമുക്കു് പദ്ധതികൾ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ, സാധാരണക്കാരന്റെ നിലവാരമുയരണമെങ്കിൽ, രാജ്യത്തു് ഉല്പാദനം വർദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ, കോടിക്കണക്കിനു് ഉറപ്പിക ചിലവഴിച്ചു നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന പദ്ധതികൾ സാധാരണക്കാരന്റെ നന്മയായിത്തീരണമെങ്കിൽ സമൂഹമായ ഭൂപരിഷ്കാരത്തിന്നു അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടു് മതിയാവൂ. ഭൂപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മലബാർ കടിയായുന്നിയമത്തെക്കുറിച്ചും രണ്ടുവാക്കു് പറയാനാണു്. അടുത്തുണ്ടായ കോടതിവിധികളുടെ ഫലമായി ഇന്നു മലബാർ കടിയായുന്നിയമം നിലവിലില്ലാത്തതിന്നു തുല്യമായ ഒരു നില വന്നിട്ടുണ്ടു്. റൂൾ 3 ആണു് മലബാർ കടൻസിയിലെ കാതലായ ഭാഗം. അതു് ഇന്നു അസാധുവാക്കിയിരിക്കുകയാണു്. 1945 നുശേഷം ഒഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ മാത്രമേ കടിയായുന്ന തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ വകാശമുള്ളവെന്നാണു് കോടതി തീർപ്പു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കണക്കുകൾ നോക്കു് കേസുകൊടുക്കുന്ന വിധിയിലുള്ളതും കോടതി വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിയെ നിയമം തീർന്നു വരുന്ന കാലത്തു മലബാറിലെ പാട്ടുകോടതികളിൽ സ്റ്റേ ചെയ്തിരുന്ന ഒഴിപ്പിക്കുവാൻ കേസുകളെല്ലാം നിയമം വന്നതിനുശേഷം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ വിധിയിലായിരിക്കുന്നു. കാരണം കടിയായുന്ന നോട്ടീസ് കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു്, നിയമം എഴുതി പുസ്തകത്തിലാക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രം കൃഷിക്കാരൻ അതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നില്ല. എപ്പോഴാണ് നോട്ടീസ് കൊടുക്കേണ്ടതു് എവിടെയാണു് ഹാജി കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്നെന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ കൃഷിക്കാരനു് ഭൂമിപക്കവും. അവരുടെ ഭൂമികളെല്ലാം ഇതാ നമുക്കു് പെട്ടാൻ പോവുകയാണു്. ഇതിനിടയ്ക്കു് കുറച്ചുപോലും സബ് കോടതിയുടെ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ പറയുന്നതു് റീസെറ്റിൽമെൻറ് പല കിഴിവുകളും തള്ളിയാണു് വിളവു നിശ്ചയിച്ചതു്. വിളവു് റൂൾപ്രകാരം കണക്കാക്കുന്നതു് ശരിയല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് വിളവു് വർദ്ധിച്ചു കണക്കുകൂട്ടിയും, കൊയ്ത്തുചിലവു് കണക്കാക്കുന്നതും പാട്ടു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. കൂടുതൽ പറ നെല്ല് പാട്ടു അളക്കാൻ കൃഷിക്കാരൻ ബാധസ്ഥനാണെന്നാണു് കുറച്ചുപോലും സബ് കോടതിയുടെ തീർപ്പു്. ഇതിന്നു സംബന്ധം ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്താണു് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നറിയാൻ കൃഷിക്കാർ ഉൽക്കണ്ഠ

[Sri C. H. Kanaran] [2nd March 1956]

യോടെ നോക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ രീതികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മലബാർ കടിയായ നിയമം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു ഒരു നിയമത്തെ കൊണ്ടുവരണമെന്ന ആൻ ഗവണ്മെന്റിനോട് പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഒരു സാഹസികി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ മികന്നപലതുകൾക്കായുള്ള മൂലധനം മുടക്കിൽ മലബാറിന്നു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട ഓഹരി ചേർത്തിട്ടില്ലെന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചപ്പോൾ, അത് ശരിയല്ല, കണക്കു പറഞ്ഞ് ബോധ്യപ്പെടുത്തിത്തന്നാൽ വേണ്ടതു ചെയ്യാനെന്നു ധനകാര്യമന്ത്രി പറഞ്ഞു. കണക്കു മുമ്പിൽ വച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അതെല്ലാം പരിശോധിച്ചിട്ടു വിന്നെ പറയാമെന്നായി. അങ്ങിനെ ആ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ഇക്കൊല്ലം ഇതാ വീണ്ടും മലബാറിന്റെ ഓഹരി മലബാറിന്നു നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ട ചേട്ടം വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും മലബാറിന്നു കിട്ടേണ്ട ഓഹരി കിട്ടിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ ജനങ്ങളായുള്ള ഏകകൂലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ പദ്ധതികളെവിടെ? മെഡിക്കൽ കോളജെവിടെ, കാഞ്ഞിരപ്പുഴ അണക്കെട്ടെവിടെ, പേപ്പർ ഫാക്ടറിയിടെ? . . .

12-12
p.m

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, I must thank the Finance Minister for the Budget he has presented. That is no doubt, Sir, a well-planned Budget which will go a long way to meet the needs of the public in the coming year. I also thank the Government for the prompt relief measures taken by them during the recent cyclone thereby giving quick relief to the affected people in those areas. The Finance Minister would have done well if he had not resorted to fresh taxation and adopted some other methods. Deficit financing is allowed and he could have left the entire amount as deficit uncovered.

Sir, I have been reiterating from the very beginning that strict retrenchment measures should be taken up because we find too many officials in certain departments. For instance, if we take the Public Works Department, for posts which can be occupied by Junior Engineers, we find Assistant Engineers and Divisional Engineers being appointed. Another example is the Accounts Section of the Finance Department. Though the Accountant-General has handed over this Section about a year or one and a half years back, still we find the Central Government Servants are continuing with the result we are giving more pay to these people. The rules have not been framed, the services have not been regularised and the Finance Department has not completely taken over this section. By all these means and by effecting strict retrenchment in certain departments, I am sure the Government will save a good lot of money and thereby the deficit also will be covered to a very great extent.

Regarding argiculture, I am glad to note that the Government are going to start many seed farms in this State. I wish they start many more experimental farms for coconuts, mangoes and other citrus varieties. Before Partition, we had beautiful farms in our State. Unfortunately, after separation, some of these farms have gone to the Andhra State and in Tamilnad, we have not got good farms. I would therefore plead that the Government should start some more experimental farms and encourage people to take up citrus and other fruit cultivation side by side.

2nd March 1956] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

As regards pesticides, I would like to say a few words. Even now, there has been a lot of delay in the distribution of these pesticides. First, the demonstrator will have to write and then the Collector will have to declare the area as pest-affected. He has to address the Government, call for tenders and all that. By the time these formalities are over, the ryots get disgusted and they do not generally go in for these pesticides. The Government must hereafter see that in every depot pesticides are stocked sufficiently and given to the ryots in time at concessional rates. Besides that, they must investigate the root cause of this pest attack, as it is becoming a common feature in almost all the districts and ryots are put to a lot of loss and inconvenience. I would therefore request the Government to enquire into the root cause of this pest attack and do something to eradicate this.

Another thing I would like to say about this Department is this. There has not been many bore wells, especially in dry districts and the Government should take up the bore well scheme on a very large scale and push it through as expeditiously as possible. Even though the scheme has been taken up in selected places, the work is proceeding very slowly either for want of strict instructions or due to dearth of personnel. The Government must therefore see that the scheme is pushed through in almost all the districts, giving preference to dry areas first.

Regarding the distribution of Ammonium Sulphate, Sir, there are some large scale abuses. I would request the Government to appoint more distributors, at least half a dozen, for each taluk, so that they can distribute the Ammonium Sulphate in time and at controlled price.

I am glad to note, Sir, that the Government are going to start a farm with about 4,000 milch cows at Erukkancheri on the borders of Madras during the Plan period. We have not been given any grants at all by the Central Government during the First Plan period. I would therefore request the Government to approach the Centre for liberal aid and make it one of the best cattle farms on the model of Bombay and thereby augment the milk supply of the City of Madras. In almost all the districts, there should be a cattle farm run by the Government, because animal husbandry is one of the most important departments which should be given adequate attention under the Second Five-Year Plan. More veterinary hospitals also should be established in almost all the taluk headquarters, and if it is possible in many places in the interior. Especially in the coastal areas of Chingleput, we do not want such hospitals. I would therefore request the Government to take up the question of locating more veterinary hospitals in all interior parts of the villages.

Sir, in the existing forests, the plantation is proceeding very slowly and I would request the Government to resort to casuarina plantation on a very large scale. Unless this is done, the firewood problem will not be solved. There is another thing about forests.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [2nd March 1956]

There are, what are called, the timber transit rules. Especially in the Chinglepet District, these rules were unknown for several years. But, they have now begun to enforce them. If a person wants to bring a cart load of timber to Madras, he has to get a permit and for this, he has to bribe so many persons. There is nothing but corruption and inordinate delay. The lorry owners, who get some permits, dispose them off at higher rates. So also, the cart walas. I would request the Government to pay immediate attention to this matter.

12-20 p.m. Regarding National Extension Service Scheme, we have been told that all the villages will be covered by this scheme under the Second Five-Year Plan. Still I would request the Government to pay more attention to Local Development Works. The Government should allot money, appoint more engineering staff, get the estimates prepared in time, solicit the co-operation of the public and see that the works are completed as quickly as possible. Instead of rushing through the works at the end of the financial year, the works should be sanctioned and executed sufficiently early in the financial year. Many works are not taken up for the simple reason that the time at the disposal of the engineering staff for their completion is very short and thus the provision made for them lapses.

District boards are in a bad condition financially. They cannot take up all the roads and maintain them in a good condition. I have been requesting that all the major district board roads should be taken over by the Government. The Minister for Public Works said that they would take up the roads gradually and that they would complete the process of taking over within five years. The Government should take up the roads immediately and relieve the financial strain on district boards.

A larger number of buses should be allowed to ply on all bus routes because there is need for them. There has been abuse of the power for the grant of permits for bus routes. The Government must lay down a policy for the grant of permits for bus routes. If a bus-owner plying his buses from Madras to Tambaram wants to extend his bus service to Chingleput, permit should not be granted for this extended service, because the consequence will be that the number of trips from Madras to Tambaram will be reduced. If the Government want, they can declare the Madras-Chingleput route a new route and grant a permit. The Government must lay down a clearcut policy and stick to it.

Regarding water for irrigation in Chingleput district, there has been a lot of delay in coming to a settlement with regard to the Palar waters. I understand that the Mysore Government are adopting dilatory tactics. This matter has been hanging fire for a long time and request the Hon. Revenue Minister to take it up with the Government of India and see that an amicable and early settlement is arrived at.

2nd March 1956] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

Coming to Medical, all the taluk headquarters hospitals should be taken over by the Government. More mobile units should be sanctioned to combat malaria, filaria and other diseases. The Headquarters Hospital at Chingleput should be upgraded immediately. The hospital should be shifted to a new area and more buildings should be put up. If that hospital is upgraded into a first-class hospital, the congestion in the hospitals in Madras City will be relieved to a great extent. For the execution of irrigation works, more special divisions should be formed. I am glad to see that a concession is given to higher-grade teachers in the shape of free education for their children studying in Forms IV to VI. Their emoluments should be increased. I would suggest this also. The Government should take over all the aided schools and provide for the appointment of only secondary grade teachers in all schools including the district board and municipal schools. As and when the existing higher grade teachers retire, they may be replaced by secondary grade teachers. They must be given a higher pay and a strict watch maintained over their work. Then only there will be a definite improvement in education.

The burden of tax on agriculturists should be reduced as far as possible. The Government should introduce rationing or card system for the purchase of diesel oil by agriculturists for running pumpsets and the agriculturists should be exempted from the payment of the proposed enhancement in the tax on diesel oil. I would request the Government to remove the sales tax on coconuts, chillies and cane jaggery, as this will go a long way to help agriculturists.

So many Members have been pleading for the starting of co-operative housing schemes in urban areas. I would urge that co-operative housing schemes should be started in rural areas also.

Large-scale and small-scale industries must be developed. The Government should encourage private enterprise as much as possible and this will provide work for so many unemployed people in the State.

* Sri A. SENAPATHI GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்ய நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் எவ்வளவு வரவு, எவ்வளவு செலவு, அதனால் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் அவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அந்த ஒரு கருத்தை மட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதை நான் வரவேற்கவில்லை. நகராங்களைவிட கிராமங்களுக்கு அதிகமாக நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பதுபற்றி அவர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கிராமங்களுக்குத் தேவையான எல்லா காரியங்களையும் அவரால் உடனே செய்துவிட முடியாத. சிறுசுச் சிறுகத்தான் செய்ய முடியும். அப்படித்தான் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அப்படியே கிராமங்களுக்கு மேலும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கிராமங்களில் பார்த்தால் ஆள்கள் விவசாய வேலைக்கு கிடைப்பதற்கே திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதாகிலும் ஒரு வேலையை

[Sri A. Senapathi Gounder] [2nd March 1956]

எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றால் கிராமங்களில் ஆள்கள் கிடையாது. கிராமங்களில் கல்வி வசதி இல்லாததாலும், வைத்திய வசதி இல்லாத காரணத்தாலும் மற்றும் இதர மின்சாரம் போன்ற வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலும் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் வேலை கிடைக்கக்கூடிய இடங்க வாகிய நகரங்களுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். நகரங்களுக்குச் சென்றால் ஏதாகிலும் வேலை செய்து சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம் என்ற மனப் பான்மையில் அவர்கள் சென்றுவிடுகிறார்கள். அதனால்தான் கிராமங்களில் ஆள்கள் வேலைக்குக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் கிராமங்களுக்கு சுகல் வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால் தான் அப்படி கிராமங்களை விட்டுச் சென்றவர்கள் திரும்பி கிராமங்களுக்கு வருவார்கள். அப்பொழுது தான் கிராமங்களில் பல வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய முடியும். 20 வயதிலிருந்து 45 வயது வரையிலுள்ள வாலிபர்கள் எல்லாரும் இப்பொழுது கிராமங்களில் காண்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராமங்களை நம்பிக்கொண்டு அவர்களால் வாழ முடியவில்லை. இதை நிவர்த்திப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பழையபடி கிராமங்களுக்கு வருவார்கள்.

அவர்கள் கிராமங்களுக்கு வந்து உழைக்க வேண்டுமானால் கிராமங்களில் பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். கிராமங்களில் விவசாயக் காலங்களைத் தவிர மற்ற காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. கோவை போன்ற நகரங்களில் ஒரே இடத்தில் மில்களை வைத்துக் கொள்ள லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் அடுத்தடுத்து கிராமங்களில் மில்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து வந்தால் எல்லா கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் அவைகளில் வந்து வேலை செய்து சம்பாதித்துக் கொள்ள வசதி ஏற்படும். நகரங்களிலேயே மில்களைக் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்காமல் கிராமங்களிலும் மில்களைக் கட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு சர்க்கார் உதவி அளித்து துண்டுதல் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமவாசிகள் கிராமங்களிலேயே இருந்துகொண்டு வாழ முடியும்.

முன் காலத்திலெல்லாம் ஓய்வு பெற்ற அலுவலர்கள் கிராமங்களில் குடியேறினார்கள். அதனால் கிராமங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்தன. அங்கு வீடுகள் வைத்துக்கொண்டும் தோட்டங்கள் போட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள். இப்பொழுது கிராமங்களில் தற்காலத்திற்கு அவசியமான வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அப்படி ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள்கூட கிராமங்களுக்குச் செல்லாமல் நகரங்களிலேயே தங்கிவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் கிராமங்களில் கல்வி வசதி இல்லை, வைத்திய வசதி இல்லை மற்றும் இதர வசதிகளும் கிடையாது. அப்படி நகரங்களில் குடியேறி ஷெனாய் நகர், தில்லை நகர், கனகசபை நகர் என்றெல்லாம் பெயர் வைத்துக்கொண்டு நகரங்களிலேயே தங்கி விடுகிறார்கள். அதனால் கிராமங்களுக்கு எல்லா விதமான வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே பல வகையிலும் பொருளாதார வகையிலும் கிராமங்கள் முன்னேற்றமடையவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும்.

மேலும் தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்களில் மட்டும் புகையிலை வரியின் மூலம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அப்படி வருமானம் வரக்கூடிய தாலுகாக்களில் இன்னும் ரயில் இணைப்பு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கு ரயில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான வருமானம் வருவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால் அங்கு ரயில் வசதி செய்து கொடுக்க இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும். இதை முக்கியமாக கவனித்து மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்து அதை எடுத்து நடத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தமாக பேசும்போது நேற்றையதினம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார், உடுமலைப்பேட்டையில் அந்த ஆலையை அமைக்கக்கூடாது.

[Sri A. Senapathi Gounder] [2nd March 1956]

அப்படி அமைப்பதும் பொருத்தமல்ல என்று சொன்னார். அதை வேறு இடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். இது சம்பந்தமாக ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவிற்கு என்று ஒரு தனிப்பட்ட சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தவில்லை. உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பழனி, பொள்ளாச்சி தாலுகாக்களுக்கு மத்தியில்தான் அந்த சர்க்கரை ஆலையை அமைக்கிறார்கள். அந்த ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பு அங்கு பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து வருவதற்கு அதாவது 12 மைல் சுற்றளவில் சுமார் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் பிரதேசத்திலிருந்து வருவதற்கு செலவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் அந்தப் பிரதேசத்தை பொறுக்கி எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும் காங்கிரஸ் காரருடைய செல்வாக்கினால் அந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் நமது லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் இந்த பயிர் வரி கட்டுவதற்காக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி இருக்கிறார். அவைகளை முடிவு கட்டுவதற்காக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் லோயர் பவானி பிரதேசத்திற்கு வந்திருந்த காலத்தில் மூவர் கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியும் ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதன்மேல் சர்க்கார் சீக்கிரம் முடிவு எடுத்து, பல சிக்கல்களுக்கும் தீர்வு கட்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

எங்கள் தொகுதிக்கு அருகாமையிலுள்ள பழனி கோயில் தேவஸ்தானத்திற்கு ஏராளமான பொருள் இருக்கிறது. பழனியில் ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்துவதனால் தேவஸ்தானத்திலிருந்து பண உதவி செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பழனியில் ஓர் காலேஜ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் தாராபுரம் தாலுகாவில் பஞ்சம் தீர்ந்தபாடில்லே. ஒரு சில பகுதியில் மழை பெய்தது என்றால், மழை பெய்யாது பெரும் பகுதி நிலங்கள் வரண்டே கிடக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் சர்க்கார் பகுதி நிலங்கள் வரண்டே கிடக்கின்றன எல்லாம் உடனடியாக வசூல் செய்ய கொடுத்திருந்த தக்காவிக் கடன்களை எல்லாம் உடனடியாக வசூல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு வசூல் செய்யவும் முயற்சி செய்கிறார்கள். அப்படி வசூல் பண்ணும்போது தவணை கொடுத்து வசூல் செய்தால் ரொம்ப நலமாக இருக்கும்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களைப் பொருத்தவரையில் எங்கள் பிரதேசத்தில் நன்றாக நடைபெற்று வருகிறது. நமது நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பேசியபோது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. பல்லடம் தாலுகாவில் பல திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார். ஒரு சில திட்டத்தில் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட இலாகாவுக்கும் முரண்பாடு இருந்த நிலைமையில் கோளாறு ஏற்பட்டதே தவிர, பெரிய மனிதர்கள் யாரும் அவற்றுக்கு இடையூறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தேசிய அபிவிருத்தி வேலையில் நிர்வாகச் செலவு மிகவும் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய நன்மைக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையைவிட, நிர்வாகச் செலவு அதிகப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷக் கணக்கில் காங்கேயம் திட்டத்தில் மொத்தம் 69 ஆயிரம் செலவாயிற்று என்றால் அதில் 49 ஆயிரம் நிர்வாகச் செலவிற்கே ஆகியிருக்கிறது. இது மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம். நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்து, மக்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக எங்கள் தாலுகாவில் சிறந்த கால்நடைகள் வளர்க்கப் படுகின்றன. ஆனால் கால் நடை வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தேவையானது மேய்ச்சல் தரை. ஒரு நண்பர் பேசும்போது ஒருவருக்கு முப்பது ஏக்கர் வசூல் மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என சொன்னார். அது பயிர்ச்செலவு விஷயத்தில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தாலும் கூட, கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் தரை வேண்டுமானால் அது போதாது. நிறைய பூமி தேவைப்படும். சர்க்காரேயாவது இதற்கான ஏற்பாட்டைச்

[Sri A. Senapathi Gounder] [2nd March 1956]

செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நிர்வாக விஷயங்களில் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-35 **SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் p.m. அவர்களே, இப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆதரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதை நான் விசேஷமாகப் பாராட்டுகிறேன். நான் பாராட்டுவதுமட்டும் அல்ல. இந்தச் சபையில் பலர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இன்று விசேஷமாக எதிர்க்கட்சியில் இருந்தும் கூட சில நண்பர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு மேலும் நான் கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக மக்கள் இதனைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள் என்றும் கவனித்து வந்தேன். பொதுஜனங்களும் கூட இதைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயமாகவே சொல்லி வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி மக்களிடையே நல்ல அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல இந்தத் திட்டத்தில் பல நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் பேசவேண்டுமென்று எண்ணின பல விஷயங்களை அவர்கள் குறிப்பிட்டு விட்டதால் திரும்பத் திரும்ப அதனையே நானும் கூற விரும்பவில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

12-35 ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் p.m. செலுத்த வேண்டுமென்பதால் அவற்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக எங்கள் ஜில்லாவில் திருமங்கலம் தாலுகாவில் சமீபத்தில் அடிக்கப்பட்ட புயலினாலும், ஏற்பட்ட கன மழையினாலும் ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் சேதம் அடைந்தன. மக்கள் அவதிக்குள்ளானார்கள். புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த மக்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல ஒத்தாசை பண்ணினார்கள். அதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் உதவி தாற்காலிகமாக முப்பது, இருபது என்று பணத்தைக் கொடுப்பதினாலே பூர்ணமாகச் செய்துவிட்டதாக ஆகாது. பல பேர்கள் வீடு இழந்து, திரும்ப அவற்றைக் கட்ட முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். ஒரு சிலருக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்க அடமானம் வைக்கச் சொத்து இல்லை. இந்தமாதிரியான பேர்களுக்கு கடன் உதவி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக இல்லாமல், அவர்களுடைய வீட்டையே அடமானமாகவாவது வைத்துக்கொண்டு என்னும் தெரியும். இருந்தாலும் அவ்விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாராள புத்தியோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் எங்கள் ஜில்லாவில் நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களில் விசேஷ கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வைகை திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது போற்றத் தக்க விஷயம். பெருமைப்படத் தக்க விஷயம்.

எங்கள் ஜில்லாவில் வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் அதன் கல்நாட்டு விழாவை முதல் மந்திரி அவர்கள் செய்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தோடு பிணக்கப்பட்ட மற்றொரு பாலத்தை மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் வந்து திறந்து வைத்தார்கள். அந்த அணைக்கட்டு வேலை துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. இருந்தாலும் அந்த வேலை முடியு சமார் சுற்றுப்புரங்களிலும் அந்த நீர்த்தேக்கத்தினால் பயன் அடைய வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும். இந்தப் பிரதேசத்தில் சமார் 14 கிராமங்களில் 800 குடும்பங்களுக்கு மேல் வசிக்கின்றன. ஜனத்தொகை ஐயாயிரத்துக்கு மேல் இருக்கும்.

[2nd March 1956] [Sri S. Thinakarassamy Thevar]

அந்த திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சமார் 5,000 பேர்கள் அந்த மாதிரி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவருக்கும், வீடு வசதி, நீர்ப்பாசன வசதி, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் முதலியவைகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய இடத்தை விட்டு புதியதாக வேறொரு புதிய நிலத்தில் குடியேறப் போகிற பரிதாப நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வெகு காலமாக குற்றப்பரம்பரை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டு, அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இனிமேலாவது போகிற இடத்தில் நல்ல காலம் ஏற்படுவதற்கும் நல்லாழ்வு வாழ்வதற்கும், நல்ல நிலத்தையும், நல்ல விதைகளையும் கொடுத்து ஆதரிப்பது நமது சர்க்காருடைய கடமை. அவர்கள் இப்படி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டே யிருந்தால் அவர்களின் கதி என்ன ஆவது? அவர்கள் தரித்திரத்தால் பாதிக்கப்பட்டால் அது நாளடைவில் மக்களையும் பாதிக்கும். ஆகையால் அவர்களின் பேரில் நாம் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும். சர்க்கார் இவர்களின் நலனைக் கருதித்தான் Rehabilitation Committee ஒன்று அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் நான் ஒரு அங்கத்தினனாக இருக்கிறேன். அந்த கமிட்டி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து எந்தெந்த இடங்களில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தரப்பு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று பரிசீலித்தது. பெரியார் நீர்பாசன திட்டத்தின் கீழ் உள்ள கண்மாய்ப் பகுதிகளில் சமார் 1,300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங்கு பலவிதமான வசதிகளும், நீர்ப்பாசன வசதிகளும் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் அவர்களுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கரா நிலம் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்லாழ்வு வாழ முடியும். அது தவிர அந்த பிராந்தியத்தில் காட்டுப் பிரதேசம் இருக்கிறது. அங்கு பயிரிடுவதற்கு 1,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலும் புஞ்சை சாகுபடி செய்வதற்கு நிலம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்யமுடியும். இதுமாதிரி நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் ஒரு பிரதேசத்தில் இருக்கும் மக்களின் வாழ்வுக்கும், இன்னொரு பிரதேசத்தில் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் போட்டு அந்த பிரதேசத்தின் மக்களின் நல்லாழ்வுக்கும் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கும் நல்லாழ்வு வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டும். ஆகையால் இம்மாதிரியான நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இம்மாதிரி (Ex-Criminal Tribes) குற்றப் பரம்பரை என்று சொல்லப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 5 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் கல்வி பயிலாமலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர்தான் பீ. ஏ. கிளாஸ் வரைக்கும் படித்திருக்கிறார்கள். 1935-ம் வருஷம் வரைக்கும் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை காண்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு தனி சலுகை கிடையாது. ஆதலால் நமது சர்க்கார் அம்மாதிரியான மிகவும் பிற்போக்கான மக்களுக்கு விசேஷ சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறு முடியும். இந்தப் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கும் மக்களுக்கு விசேஷ சலுகை காண்பிப்பது சர்க்காரின் கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கள்ளர்கள் மிகவும் பிற்போக்கு மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தினால் இவ்வாறு கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் பல பகுதிகளில் பல கிராமங்கள் புயலின் காரணமாக ஏற்பட்ட கனமழையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என் தொகுதியில் விசேஷமாக புஞ்சை பயிர்கள் புழுக்கள் காரணமாக மிகவும் சேதம் அடைந்திருக்கிறது. ஆதலால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருமங்கலம் தாலுகாவில் சேட்பட்டி தொகுதியில் விசேஷமாக புஞ்சைப் பயிர்கள் புழுக்கள் காரணமாக மிகவும் சேதமடைந்திருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு புஞ்சை வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்த

[Sri S. Thinakaranamy Thevar] [2nd March 1956]

கடனையும் இந்த வருஷம் வசூலிப்பதை நிறுத்தி அடுத்த வருஷம் வசூலிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் கிராமப் பகுதிகளில் இப்பொழுது பஸ் பிரயாணம் சிரமமாக இருக்கிறது. டவுன் பஸ்விலும், வெளியூருக்கு ஓடும் பஸ்களிலும் நிற்கும் பிரயாணிகளை அவைகளில் பிரயாணம் செய்யும் மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு பஸ்விலு 32 டிக்கட் போடுவதாக வைத்துக் கள் கூடுதலாகப் பதிவுச் செய்து பஸ்விலு ஏற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். இது பொழுதோ அந்தமாதிரி பஸ்விலு பிரயாண நெருக்கடி இல்லை. ஆகவே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தப்படியாக மில் துணிகளை எடுத்துக்கொண்டு டால் பருத்தி விலை 150 ரூபாயாக இருக்கும்பொழுது ஒரு மில் வேஷ்டி 8 அணு அல்லது 10 அணு ஆக விற்பது. பின்னர் அதே பருத்தி விலை ரூபாய் 40 ஆக இருக்கும்பொழுது ஒரு வேஷ்டி விலை இரண்டு ரூபாய் பணம் விவசாயிக்கும் இல்லாமல் தொழிலாளிக்கும் இல்லாமல் வேறு யாருக்கோ போய் சேருகிறது. இந்தப் பணம் பருத்தி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு போய் சேருவது கிடையாது. ஆதலால் சர்க்கார் இம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-48
p.m.

*** SRI C. VELUKKAN :** திருச்சி, 1956-57 ஆண்டில் வயது 15-16 வயதுள்ள பிள்ளைகள் பலர் கல்வி கற்காமல் இருப்பது கவலை. இவர்களை கல்வி கற்க வைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவர்களை கல்வி கற்க வைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவர்களை கல்வி கற்க வைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

2nd March 1956] [Sri C. Velukkan]

[illegible]

സർ, അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് എത്രയേ കാലമായി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതും ഗവണ്മെന്റ് കാര്യമായെടുത്ത മട്ട് കാണുന്നില്ല.

வயநாട്ടிலே ஸ்தலமரிவாஸிகளுக்கே அவசரகைஷெப்பரிவாண்' എന്നിക്ക്കു അവസരത്തിൽ മുഖ്യമായും ചിലതുപ്രവർത്തിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ വയനാട്ടിലെ തൃപ്പൂർത്തു മുമ്പൻ അവകാശികൾ അവിടത്തെ സ്തലമരിവாஸികളാണ്. എന്നിട്ടും ഇന്നു അവർ അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. കാട്ടുമാറ്റങ്ങളോടും മലമ്പ്രതിയോടും പടച്ചെടിയും കാലാവസ്ഥയുടെ കഠിനഗുണങ്ങളോടും മൂലവും സ്തലമരിവாஸികൾ വെട്ടിനന്നാക്കിയെടുത്ത ഭൂമിയെല്ലാം ഇന്നു അവർക്കു കൈവിട്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. ഒരുഭാഗത്തെ പരയാം; മൂപ്പന്മാർ അങ്ങനെയ്ത ആനന്ദവായ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു സ്തലമരിവாஸികൾ കൂടുംവെട്ടു. പണ്ടാൽ എന്നൊരു ഹരിജന്റെ കുടുംബമാണതു്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി രണ്ടേക്കൽ സ്ഥലം പതിപ്പിച്ചെടുത്തു ആ സ്ഥലത്തു് അവൻ തൃപ്പൂർത്തു വരുന്നു. ആ രണ്ടേക്കൽ സ്ഥലത്തിന്നുള്ള നികുതിയായ 6 ക. 14 ണ, ആ ഹരിജൻ അംശം അധികാരിയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തിട്ടു അധികാരി രശ്മിതി കൊടുത്തും അതേ അംശത്തിൽ തന്നെയുള്ള കൈയിൽപ്പോലോകന്നു നാരായണൻ മാസ്റ്റർ എന്നൊരാൾക്കാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു രണ്ടു കൊല്ലം രശ്മിതി കൊടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ ഭൂമി നാരായണൻ മാസ്റ്റർക്കുവായിത്തീരും. പണ്ടാൽ ഒരുവർഷംകൊണ്ടും ചെയ്തും. ഇങ്ങനെ എത്രയോ ഭാഗങ്ങൾക്കുണ്ടു. ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരമുണ്ടാകണമെന്നും സ്തലമരിവാஸികളുടെ രക്ഷയായി കൂടുതൽ ശുദ്ധവെക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു

SRI P. PONNAMBALA GOUNDER : கனம் சபநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தால் சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரிக்கும் முறையிலே பேசுகிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டமானது இப்பொழுதுதான் கிராமங்களை நோக்கி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும்கூட, இது கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு வேலைதரக்கூடிய முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும். கிராமத்தைப்பற்றி எல்லோரும் பேசியாய் விட்டது. ஆகவே, திரும்பவும் கிராமத்தைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட, பொதுவாக நான் சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

சென்ற சட்ட சபை காலத்திலே அங்கத்தினர்கள் கையெழுத்துப் போடும் முறை கிடையாது. இப்பொழுதுதான் கையெழுத்துப் போடும் முறை அமுலில் இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, காலையில் மட்டுந்தான் இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். காலை 9-மணியிலிருந்து 1½ மணி வரை, 4½ மணி நேரம் நாம் சட்டசபையில் வேலை செய்கிறோம். இதற்காக ஏராளமான பொதுப்பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, கூடும் முடிந்த பிறகு 1½ மணிக்கும் அங்கத்தினர்கள் கையெழுத்துப் போடவேண்டுமென்று வைத்தால், எல்லா அங்கத்தினர்களும் 4½ மணி நேரமும் சபையிலிருந்து நடவடிக்கைகளில் பங்கேடுத்துக்கொள்ளுவதற்கும், விவாதங்களை கவனிப்பதற்கும் சாதகமாகயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நான் இந்தமாதிரி சொல்லுவது தவறுதலாக இருக்குமோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் விவாதத்தில் பங்கேடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இதைக்கூறினேன்.

[Sri P. Ponnambala Gounder] [2nd March 1956]

இப்போது நமது ராஜ்யத்திலே சிபார்சு இல்லாமல் ஒரு காரியமும் நடைபெறவில்லை. பல அங்கத்தினர்களும் மந்திரிகளின் பெயரைக்கொண்டு தன்னுடைய சொந்த வேலையாக இருந்தாலும் அதிகாரிகளிடையே சிபாரிசு செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். சிபாரிசு அன்னியில் எல்லாக் காரியமும் நேர்மையாக நடந்தால்தான் கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்கள் எல்லோரும் நன்மையடைய முடியும். அந்த முறையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்துகொள்ளும்படி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சென்னையில் மட்டுமல்ல. ஜில்லாக்களிலும் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் சரி, உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சரி, அங்கத்தினர்களுக்கும் சரி எல்லா வேலைக்கும் சிபார்சு தேவையாக இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் நிலைமையை செல்வாக்கு உள்ளவர்களிடத்தில் அடகுதான் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. சில அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதற்கும் சிபாரிசுகளை பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமை சீர்பட்டு எல்லோரும் ஒத்துழைத்து சிபாரிசுகள் இல்லாமல் காரியங்கள் தானாகவே நேர்மையாக நடந்தால்தான் கிராமங்களிலுள்ள வாயில்லா மக்கள் உள்பட எல்லோருக்கும் நன்மை விளையும்.

புயல் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களிலே நமது அரசாங்கமும் மந்திரிகளும் விசேஷ கவனம் செலுத்தி நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நாம் அவர்களைப் பாராட்டவேண்டும். குறிப்பாக, திருச்சியிலே ஒரு பகுதியில் புயல் அடித்தது. புதுக்கோட்டைக்குச் சமீபத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட 20 மைலிலுள்ள ஏம்பல் என்ற கிராமத்துக்கு Sub-Collector தண்ணீரில் நீந்தி சைக்கிளில் சென்று துரிதமாக நிவாரண வேலைகளைத் துவக்கினார்கள். அவர் செய்த வேலைக்கு நாம் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா கலெக்டரும் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்தார். அவரையும் நாம் பாராட்டவேண்டும். இங்கே உடனடியாக ஆகாய விமானம் மூலம் வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதற்காக நாம் மந்திரிகளையும் அதிகாரிகளையும் வெகுவாகப் பாராட்டவேண்டும்.

தக்காலிக்கடன் கொடுப்பதில் நடைமுறையிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் சிபாரிசு இருக்கிறதா, அப்படியிருந்தால்தான் பின்னால் கடன் வசூல் செய்யப்படாமல் போனால் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இந்த சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் சம்பந்தப்பட்ட விதிகளை தளர்த்தி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் மட்டுமல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் எல்லோருக்கும் தாராளமாக தக்காலிக் கடன் கொடுத்து உதவுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளில் கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளம், ரயத்வாரி பிரதேசங்களில் கிராம அதிகாரிகளுக்குத் தரப்படும் சம்பள அளவுக்கு உயர்த்தப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. சில இனும் கிராமங்களிலே அதிகாரிகள் இதுவரையில் சம்பளம் வாங்காமல்கூட வேலை பார்த்துவந்தார்கள். மற்ற கிராம அதிகாரிகளுக்கும் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள், கடைநிலை அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகியோர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஆறுவது பாரம் வரை இலவசக் கல்வி வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி வசதியை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஸ்டேஷனரிக்கூட சப்ளை செய்வது கிடையாது. குடியானவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ரசீது கொடுப்பதற்குக்கூட அவர்களிடம் காசுதம் கிடையாது. கிராமத்திலுள்ள குடியானவர்கள் தாங்கள் எவ்வளவு வரி செலுத்தவேண்டுமென்றுகூட தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைகளை ஓரளவாவது நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்.

ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்ட முறையிலே நானும் என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி சில வாழ்த்தைகள்

2nd March 1956] [Sri P. Ponnambala Gounder]

சொல்லாவிட்டால் நான் கடமையிலிருந்து தவறியவனானேன். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கட்டளை, புள்ளம்பாடி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போட்டு 10 வருஷங்கள் ஆகியும் என்ன காரணத்தினாலோ அவைகள் தள்ளிப் போடப் பட்டு வருகின்றன. காவேரியிலிருந்து பிரிப்பதற்கு நிறைய தண்ணீரும், பணமும் இருக்கிறது. ஆனால் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தான் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டங்களை சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

விவசாயத்திலே ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆங்காங்கு கால்நடைப் பண்ணைகள் விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விதைப்பண்ணைகளை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கக்கூடிய முறையிலே பரவலாக அமைக்கவேண்டும். புதுக்கோட்டையில் ஏற்கனவே ஒரு சிறிய கால்நடைப் பண்ணை இருந்தது. அதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் இதைச் செய்வதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஏருமைப் பண்ணையையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஏருமைப் பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆடுகளை வளர்க்கவும் உதவி செய்யவேண்டும்.

குடிசைக் கைத்தொழில் பெருகுவதற்கும் உதவி செய்யவேண்டும். குடிசை கைத்தொழில்தான் விவசாயிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. விஞ்ஞானம் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்தாலும், குடிசைக் கைத்தொழில்தான் கிராமவாசிகளுக்குத் தன் கையாலேயே வேலை செய்து வாழக்கையை நடத்துவதற்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

கோழி வளர்ப்பு நிலையங்கள், பால் பண்ணைகள் இவைகளெல்லாம் எல்லா கிராமங்களிலும் நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய முறையிலே அமைக்கப்படவேண்டும்.

புதுக்கோட்டை ஜில்லாவைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சில மெம்பர்கள் கேட்கிறார்கள். இது மிகவும் பொருத்தமான விஷயம். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் இப்பொழுது 7 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த 3 தாலுகாக்களைப் பிரித்துக்கொள்வதில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவுக்குக் கஷ்டமில்லை. இதைத் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா வாசிகள் வரவேற்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கமும் மற்றவர்களும் சொன்னால் எங்களுக்கு அதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் ஏற்கெனவே திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய தாலுகாக்களைப் பிரித்து புதுக்கோட்டையில் சேர்க்கவேண்டுமென்றால் இப்பொழுது நடக்கக்கூடிய தேவிஞளம், பீர்மேடு டிளர்ச்சியைப்போல் இங்கும் தகராறு நடக்கும். ஆகவே இதைச் சரியாகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும்.

காவேரியிலே இப்பொழுது போதுமான தண்ணீர் வரவில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு இன்னும் பிற்காலத்திலே சந்தேகிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பாலாற்றில் தண்ணீர் செழிப்பாக இருந்தது. இப்பொழுது பாலாறு மணலாறுகத்தான் இருக்கிறது. அந்த நிலை ஒருக்கால் காவேரியாற்றுக்கும் வந்துவிடுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் வேண்டுவன செய்யுமென்று நம்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறை மூலம்தான் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உதவி அளிக்க முடியும். ஆனால் கூட்டுறவு முறையில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு கூடத்தை நல்ல முறையில் திருத்தி கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8 p.m. to-night.

[2nd March 1956]

Night sitting—8 p.m.

(The House reassembled at 8 p.m. with the Deputy Speaker in the Chair.)

DEPUTY SPEAKER: I have reduced the time-limit from ten minutes to five minutes. Hon. Member Sri Sivaprakasam will now speak.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM: There are not many Members to speak. Ten minutes may be allowed for each speaker. உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது சட்டசபைமுன் விவாதத்திலிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தின்பேரில் பேசுகிறவேளையிலே சிலர் இந்த பட்ஜெட்டில் என்ன இருக்கிறது? இதில் ஒன்றுமே இல்லை, இது ஒரு spectacular திட்டம், புதிது ஒன்றுமில்லை, புரட்சி கரமான யோசனைகள் இல்லை, மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் திட்டமல்ல, என் றெல்லாம் புகார் செய்தார்கள். நான் கேட்கிறேன் காரணமான, புரட்சிகரமான திட்டம் என்றால் என்ன? புரட்சி என்றால்தான் என்ன? ஒரு ஊருக்கு பாலம் கட்டுவது புரட்சியா? அல்லது அங்கிருக்கும் பாலத்தை இடிப்பது புரட்சியா? ஒரு வீட்டை கட்டுவது புரட்சியா? அல்லது கட்டின போது ஆக்க வேலைக்காக செய்யும்படியான வேலைதான் மனதில் கொள்ள வேண்டுமே தவிர அடிவல வேலையைப்பற்றி மனதில் கொள்ள வேண்டாம்; ஆக்க வேலைக்கான காரியங்களை மனதில் கொள்ளவேண்டும். Destructive இத்திட்டத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆக்க வேலைக்காக புரட்சி செய்யும்படியான திறமையில் யாருக்கும் பின் வாங்கியவர்கள் அல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள். இந்த நாட்டில் உண்மையில் புரட்சி ஒன்று நடந்தது. அந்தப் புரட்சியை தலைமைத்தாங்கி நடத்தியவர் யார்? மகாத்மா காந்தி அவர்கள்தான். அது எந்த ஆக்கவேலைக்காக நடத்தப்பட்டது? அந்தப் புரட்சியின் முக்கிய ஆயுதம் என்ன? இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக அந்தப் புரட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அகிம்சையை அந்தப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு ஒரு ஆயுதமாக கையாளப்பட்டது. அந்தப் புரட்சியில் வெற்றி யடைந்து, சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், அந்தப் புரட்சியை தொடர்ந்தாற்போல் நாட்டின் ஆக்கவேலைக்காக மற்றொரு புரட்சிகரமான காரியம் நடந்தது. அதுதான் சூடேரிக்கிடந்த சமஸ்தான ராஜ்யங்களையெல்லாம், இந்திய யூனியன் கொடியின்கீழ் கொண்டுவரும் உன்னதவேலை. அவ்வேலையை காலஞ் சென்ற சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள், ஒருவிதமான சச்சரவும் இல்லாமல் செய்து முடித்தார்கள். அச்சமஸ்தானங்கள் இந்திய யூனியனில் சேர்ந்ததால் அச்சமஸ்தான மக்களுக்கு என்ன லாபம்? முன் இருந்ததைவிட அதிக அவஸ்தைதான் படுகிறார்கள் என்று சில நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைச் செய்யத்தான் மூன்றாவது கட்டமாக நாட்டின் அபிவிருத்தி முன்னேற்றத்திற்கு பொருளாதார திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முன்னேற்ற பொருளாதார திட்டத்திற்காக எடுக்கப்பட்டவரும் புரட்சியிலே, நாம் இப்போது இரண்டாவது கட்டத்திலே இருக்கிறோம். முதல் கட்டம்தான் முதல் ஐந்து வருஷ பிரதானமான பிரச்சனை ஒன்று தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் உணவுப் பிரச்சனை. பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான கட்டம்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறை

[2nd March 1956] [Sri V. S. Sivaprakasam]

வேற்றும்பொழுது, நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தை ஒழித்து மக்களது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தி, அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தி நாட்டின் சுபீட்சத்தை மேம்படுத்தப்பட்டு. நாட்டு மக்களின் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக ஏற்பாடு செய்யும் குறிக்கோள்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த திட்டத்தை அமுலாக்கும் முதல் ஆண்டில்தான் இந்த பட்ஜெட் இப்போது நம் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டை கனம் அங்கத்தினர்கள் கூர்ந்து கவனித்தால் கிராமத் தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், small scale industries, தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இவைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், மக்களிடையே, ஒரு நல்லுவாரச்சி, தொழிலாளர் முதலாளி உறவு, விவசாயிகள் மிராசதார்கள் உறவு உண்டுபண்ணி நாட்டில் உற்பத்தியை பெருக்கி, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம், வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தி, அதனால் நாட்டின் செல்வத்தை, தேசிய செல்வத்தைப் பெருக்கி, நாட்டில் சுபீட்சம் ஏற்படுத்தும் பட்ஜெட்டாக தோன்றும். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் proposal-ல் பின்தங்கிய மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் நல்ல உதவி செய்ய திட்டம் இருப்பதாக அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இதே சந்தர்ப்பத்தில் பட்ஜெட் proposal-யை நிறைவேற்றும் காலத்தில் ஒரு முக்கியமான கொள்கையை கையாளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போது மக்கள் ஒத்துழைப்பையும் உறவையும் சம்பாதிக்கும் சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும். இந்த திட்டத்திலே வகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சரியானபடி அமுல் நடத்த வேண்டும். நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான பாதையில் செல்லவும், நாட்டை தொழில் மயமாக்கவும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சியின் வெற்றிகரமான முதல் கட்டம்தான் இந்த பட்ஜெட்டின் திட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI T. S. ARDHANARI:** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 8-11 p.m. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் போது அவருடைய பிரசங்கத்திலே, கைத்தறி சம்பந்தமாக மிகவும் விசேஷமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கைத்தறி சம்பந்தமாக நாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், எதிர் காலத்தில் கைத் தறியின் அபிவிருத்திக்காக என்ன செய்கிறோம் என்பதைப்பற்றியும் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக அவர், கைத்தறி அபிவிருத்திக்காக எடுத்திருக்கும் முயற்சிகளில் நாம் திருப்தி கொள்ளலாம் என்று சொல்லி அவர் பிரசங்கத்தை முடித்திருக்கிறார். ஆனால் கைத்தறி சம்பந்தமாக, அவருடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு நிச்சயமான திட்டத்தை சொல்லி இருக்கிறார் என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. கார்வே கமிட்டித் திட்டத்தைப்பற்றி மிகப் பிரமாதமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கார்வே கமிட்டியுடைய சிபார்சுகளை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை கனம் மந்திரியாருக்கு இருப்பதாக அவருடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வருங்காலத்திலே, கைத்தறி சம்பந்தமாக அமுல் நடத்த நாம் போட்டுள்ள திட்டங்களுக்கு அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு இன்னும் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் அதுமட்டும் கிடைத்து விடும் என்று எதிர் பார்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்.

தவிர, அவர் கைத்தறி துணிகளுக்குக்காக, அதன் பாதுகாப்புக்காக 1½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார். நாம் எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும், ஒரு தொழில் அதனால் முன்னேறி விடாது. அந்தப் பணம் முறையாக செலவு செய்வதைப் பொருத்துத்தான் அந்தத் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் முன்னேறும் என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். பொதுவாக கைத்தறித் துணியை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் கைத்தறித் தொழிலை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், அத்தொழிலுக்கு நிறந்தரமான உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரியான உத்தரவாதமில்லாமல் அத்தொழிலை

[Sri T. S. Ardhanari] [2nd March 1956]

பாதுகாக்க முடியாது. இந்த கைத்தறிதொழிலை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய கூலியை நிச்சயம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக கைத்தறி துணியின் விலையை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்திலே, கைத்தறித் துணியின் தரத்தையும் குறைக்காமல் இருக்கும்படியான காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். இந்த மூன்று விஷயங்களை கவனித்து காரியங்கள் செய்தால்தான், கைத்தறித் தொழிலை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து, அதை முன்னேற்ற பாதையில் கொண்டு போக முடியும்பதை உணரவேண்டும். அதே சமயத்திலே துணியின் தரமும் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று விஷயங்களும் பாதுகாக்கப்பட்டால்தான் கைத்தறித் தொழிலில் நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அப்படிச் செய்யவேண்டுமானால் நூலின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது நூலின் விலை ஏறி இருக்கிறது. இந்த நூல் விலை ஏற்றத்தினால் கைத்தறி தொழிலில் கூலிதான் குறைந்து இருக்கிறதே தவிர துணியின் விலை குறைவதில்லை. ஆகவே நூலின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு என்றால் பாதுகாப்பு கிடைக்கப் போவதில்லை. இன்றைக்கு மில் தொழிலாளிக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பஞ்சப்படி குறைந்திருக்கிறது. பஞ்சின் விலையும் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் நூலின் விலை மட்டும் ஏறி இருக்கிறது. இப்படி விலை ஏறுவதற்கு எந்த விதமான அடிப்படையான காரணமும் கிடையாது. ஆகவே முதலாளிகள் தங்களுடைய லாபத்தை பெருக்கிக் கொள்வதற்காக நூல் விலையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். நூல் விலை உயர்வின் காரணமாக சில பகுதிகளிலே இன்றைக்கு கைத்தறி தொழிலாளிகள் மிகுந்த ஷடத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் கைத்தறித் துணி நெசவு எல்லா விடத்திலும் ஒரே விதமானது அல்ல. சில இடங்களிலே ஊர் பகுதியிலே மோட்டா ரகம் நெய்யும் தொழிலாளிக்கு தினம் 1-க்கு 12 அணு கூலி கிடைப்பது கூட மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே மாணல் தொழில் முறையில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தாக செய்ய வேண்டுமானால் Factory முறையிலே அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். நூலின் கிரயம் உயராமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி Factory System-லே வேலை செய்ய சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டும்.

ஜவுளி சம்பந்தமாக கார்வே கமிட்டி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் போவதில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஜவுளித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி இருக்கிறது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே. ஆகவே இரண்டுக்கும் முரண்பாடான ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மில் துணி போட்டியிலேயிருந்து கைத்தறித் துணி பாதுகாக்கப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக செஸ் நிதி மிகவும் மோசடிக்குள்ளாகி இருக்கிறது என்பதை நாம் பல தடவை சட்ட சபையிலே செர்லி இருக்கிறோம். அதைச் சொன்னால் மந்திரிகள் அர்த்தமில்லாமல் கேள்வி கேட்கிறார்கள். எந்த சொஸைடியில் பித்தலாட்டம் நடக்கிறதென்று சொல்லுங்கள் என்று நிரூபிக்க முடியும். சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து அதை எப்படி கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று பார்ப்பதை விட்டுவிட்டு திரும்ப நம்மிடத்திலே யாக இருக்கிறது என்று ஏற்படுகிறது. இந்த செஸ் நிதி தொழிலாளிக்கு 100-க்கு 70 பங்கு கிடைப்பதில்லை. சொஸைடி தொழிலாளிக்கும் சரி தனித்தனி தொழிலாளிக்கும் சரி, மாஸ்டர் லீவர்களிடம் இருக்கிறவர்களுக்கும் சரி இந்த செஸ்நிதி அவர்களுடைய கூலியிலோ, வருமானத்

2nd March 1956] [Sri T. S. Ardhanari]

திலோ எந்த விதமான மாற்றத்தையும் கொண்டு வருவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்த மாதிரி கோடிக்கணக்கான பணத்தை நாம் செலவு செய்யும்போது அந்தத் தறிக்காரர்களுக்கு நாம் விசேஷமான அக்கரை செலுத்த வேண்டும். நூலின் விலை ஏறாமல் சர்க்கார் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஏற்றத்தின் நஷ்டத்தை ஈடு கட்டுவதற்கு இந்த நிதியிலிருந்து செலவு செய்யலாம். அதை விட்டு விட்டு எந்த திட்டம் போட்டாலும் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்காது.

அடுத்தபடியாக தனித் தறிக்காரர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்திலே என்ன பயன் என்றால் ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த நிதி உதவியாக கிடைக்கவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு மாஸ்டர் லீவர் இடத்திலும் ஒரு தொழிலாளி ஒரு வருஷத்திலே எவ்வளவு நெய்து இருக்கிறார், எவ்வளவு கூலி வாங்கி இருக்கிறார் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு கணக்கு எடுத்து, அவர்களுக்கு போனஸாக கொடுத்தால் நிச்சயமாக அந்த தொழிலாளிக்கு உதவியாக இருக்கும். அது போலவே சொஸைடியில் நெய்யக் கூடியவர்களுக்கும் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கூலி வாங்கி இருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி பல முறைகளிலே தொழிலாளிக்கு நேரடியாக கிடைப்பதற்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது இந்த உதவியினால் மாஸ்டர் லீவர்களும் முதலாளிகளும் லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமான பொய் கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மக்களுக்கு இந்த நிதி போவதில்லை. தறிக்காரர்களுக்கும் இந்த நிதி போவதில்லை. குறுக்கே நிற்பவர்கள்தான் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிதியில் தீர்வாக செலவுக்கு ஒரு பகுதி என்றால், ஏமாற்றுவதற்கு ஒரு பகுதி போய்விடுகிறது. ஆகவே மக்களுக்கும் தறிக்காரர்களுக்கும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

உதாரணமாக சேலையின் விலை ரூபாய் 8 என்றால் அங்கே ரூ. 8-12-0 என்று எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். வியாபாரிகளும் சரி, சொஸைடியிலும் சரி. * * *

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. The hon. Member Sri Ananta Pai will speak.

* SRI T. ANANTA PAI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I must thank you very much for having given me this privilege to make a few observations on the general Budget. I say this because I am coming from a district, South Kanara, which will be here only for a few more months and it is but fair that we should give expression to our own feelings whatever their worth. In fact we have a feeling that, whatever might have been done for South Kanara, the problems of the district have not been properly appreciated, as several more problems remain unattended to even now. The few schemes that we have got recently, I must say and I must attribute to the goodwill of the individual members of the Cabinet who might have appreciated our problems just as this chance given and this privilege extended to me. But I do not think that as a linguistic minority it has been possible for us to make our voice felt and our problems quite appreciated by the Government.

Sir, I must say it does not mean that it detracts from my feelings of joy and I would certainly congratulate the Hon. Minister for Finance on his presenting a balanced Budget, not so much by balancing expenditure against income, but by taking into consideration the various problems of the rural as well as urban parts of the State and trying to balance the requirements and needs and

[Sri T. Ananta Pai] [2nd March 1956]

also the resources as far as is practicable. I am glad that attention is being given more and more to the industrialisation of the State; but just as there could be a grievance against the North that the South has been neglected and the industrial problems of the South have been overlooked, there could also be a similar complaint that even in the proposed distribution of industries a regional basis so far as Malabar and South Kanara were concerned could have been better adhered to. Because, after all industries today are necessary in order to provide more employment and the problem of unemployment is more acute in Malabar and South Kanara where the percentage of literacy and education has been high, fortunately or unfortunately. The result of this has been that even in the location of the Industrial estate the fourth in the State—Preference has not been given to South Kanara; the decision regarding the location of it remains still open and I would request the Government to consider whether it might be conveniently located in South Kanara, as otherwise its claim will have been completely overlooked. Sir, I would urge upon the Government to consider the problems of South Kanara afresh and give us a chance to industrialise ourselves. Because, without industrial development South Kanara's future is not very bright.

Sir, our main problem has been lack of electricity. South Kanara happens to be the one district in the whole State where the minimum number of villages have been electrified—only 29 villages have been electrified so far as against something like 45 villages in Malabar. This is very poor when compared to other districts and the total of 2,500 in the whole State. May be the excuse is that there is no power in these districts. In fact, Jog power would be available to us somewhere in the month of April. But the question is by the time Jog power is available, are we ready with rural electrification schemes. In fact, I am afraid when we should have a scheme for getting 2,000 KW., we are not ready to take it up. In fact the decision of the Government to postpone the nationalization of the Mangalore Electric Company, we are afraid, has been a very unfair one as far as the district is concerned. It looks as though the Government have yielded to vested interests and postponed nationalization; this has definitely harmed the electrification programme for the whole district and we are afraid that when we go out of the State, the district would be presenting a very poor picture. I would, therefore, request the Government to heed to the public demand that the Mangalore Electric Company be nationalized immediately and also the Government should take up extension of electricity from Mangalore to Puthur and from Mangalore to Kasargode.

So far as planning is concerned, one main factor is that the natural resources available in any part of the State have got to be taken into consideration. I am afraid this has not been done comprehensively. We are very happy that many schemes have been started for the utilization of many natural resources. At the same time, Government should have thought of developing our

[Sri T. Ananta Pai] [2nd March 1956]

resources also, particularly in the matter of fisheries. We are afraid that no scheme is forthcoming to develop fisheries and utilize these resources in the national interest. It looks as if our planning lacks some definite basis.

Now we are talking of industrialization: But what is it that we have been doing with our youngmen? Our youngmen coming out of our colleges and universities are hardly equipped to take up any technical job. If we plan that 12 million men should be provided with jobs, it is very necessary that we must also provide for training schemes, quick schemes to convert them into more useful human beings. So far as this aspect is concerned we are quite blind to it and talk of industrialization. In the light of this it looks to me that we have not even appreciated the need for providing employment, the need for providing necessary training and the need for proper industrial development.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI T. ANANTA PAI: I thank you very much, Sir.

*SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்தச் சபையின் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 1956-57 வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை நான் மனதார, மிக சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக ஒரு கிராம வாசி என்ற ஹோதாலிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதனால் தான் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை கிராமத்துக்கு பயன் படும்படியாக வகுத்து இருக்கின்றார்கள். அதுவும் விவசாயத்திற்காக கால்நடை அபிவிருத்திக்காக அதிக தொகை இந்த வருடத்திலே கொடுத்து இருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில ஜில்லாவிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் சரியான முறையிலே இந்த திட்டங்களை நடத்தாத காரணத்தினால்தான் சர்க்காருக்குக் கெட்ட பெயர் வருகின்றது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். குறிப்பாக சென்ற 10, 20 நாட்களுக்கு முன்பு ஹோசூர் கால் நடைப்பண்ணையைப் போய் பார்த்த போது அங்கே நமது சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கி இருக்கக்கூடிய தொகையையும், அங்கே இருக்கக்கூடிய வேலைப்பாடுகளையும் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை பார்க்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் வேலை நடக்கும் ஸ்தலத்தில் இல்லாமல் வீட்டில்தான் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி உட்புகுந்து பார்க்கும் பொழுது சர்க்காராலே புகுத்தி இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு காரியமும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களிடம் உற்சாகம் என்பதே கிடையாது. அதற்கு காரணம் என்ன வென்றால் அவர்களை அடிக்கடி மாற்றி விடுவதுதான். இதனால் அவர்களுக்கு அந்த பண்ணையில் மாடுகள் வளர்ப்பதிலே அக்கரை என்பது இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே மாட்டுப்பண்ணையை பொருத்த வரையிலும் சர்க்கார் நிரந்தரமாக அதிகாரிகளை அங்கேயே இருக்கும்படி செய்வார்களேயானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு பட்ஜெட் கூட்டத்திலும் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவசியம் சேலம் ஜில்லாவுக்கு ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இது வரையிலும் சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. எனவே உடனடியாக ஒரு கல்லூரியை சேலத்திற்கு அமைத்துக் கொடுப்பார்களேயானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதுபோலவே தான் அங்கு இரும்பு தொழிற்சாலை அமைப்பதும்.

8-25
p.m.

[Sri K. S. Arthanareswara Gounder] [2nd March 1956]

இரும்பு தொழிற்சாலை சேலத்தில் வாப்போகின்றது என்று சொல்கின்றார்கள். எப்படி எட்டில் சுரக்காய் என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோமோ அப்படித்தான் சேலத்தில் வரக் கூடிய இரும்பு தொழிற்சாலையும் இருப்பதாக நினைக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சேலம் ஜில்லா அதிக மேடுபள்ளங்களாக இருக்கக் கூடிய பிரதேசமாய் இருப்பதனாலே சிறு நீர்ப்பாசன குளங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சலுகரியங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஆனால் நீர்ப்பாசன மகாநாடு சேலம் ஜில்லாவிலே நடக்கும்பொழுது கலெக்டர் அவர்களை கேட்டால் அதற்கு வேண்டிய எக்ஸ்சுடிவ் என்ஜினியர்கள், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லை என்றும், சர்க்காருக்கு பல முறை இதை எடுத்து தெரிவித்திருந்தும், இது வரையிலும் எங்களுக்கு என்ஜினியர்கள், சூப் பர்வைஸர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும் ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசன மகாநாட்டிலும் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் ஏதாகிலும் மனுக்கள் வரும் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அப்படி இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. குறிப்பாக தொப்பையார் திட்டம் வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு தடவையும் சேலம் ஜில்லாவில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மேட்டூர் அணியிலிருந்து அதிகப்படியான தண்ணீர் வருவதை கால்வாய் வெட்டி அதன் மூலம் திருச்செங்கோடு, ஓமலூர், நாமக்கல் முதலிய இடங்களிலுள்ள சில குளங்களுக்கு விடலாம். இப்பொழுது மேட்டூரிலிருந்து வரும் தண்ணீர் அதாவது அதிகமாக பிரவாகக் கால்வாயில் வரக்கூடிய தண்ணீர் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு கிடைத்தது போக பாக்கி இருக்கும் தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய் விடுகிறது. பிரவாக கால்வாயில் அதிகமாக வரும் தண்ணீரை எடுத்து திருப்பி விட்டால் நான் சொன்ன பிரதேசங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் தாலுகாவில் குறிப்பாக 15 ஆயிரம் ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடியில் இருக்கிறது. அங்கு நல்ல ரகமுள்ள கரும்பு சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கரும்பை திருச்சி ஜில்லாவிற்கு எடுத்துக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். அதனால் நாமக்கல் தாலுகாவிலேயே கரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அப்படி அமைக்கவேண்டும் என்று கலெக்டரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். மாகாண ரிஜிஸ்தராரும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். சர்க்கார் அதைப்பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு சாகுபடியாகும் கரும்பு நல்ல ரக கரும்பு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். 15 ஆயிரம் ஏக்கராவில் சாகுபடியாகிறது. அதனால் அங்கு ஒரு கரும்பு ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவடைந்தது.)

8-32 SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை சிலர் பாராட்டியும் சிலர் அந்த திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசினாலும் கூட அவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய குறைகளைத்தான் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒருவரும் பரிபூரணமாக இந்த திட்டத்தை வரவேற்கவில்லை. இப்பொழுது நாடு விடுதலை அடைந்து பத்து வருஷங்களாகியும் நாட்டின் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவிலாவது உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எந்த அளவிலாவது உயர்ந்திருக்கிறது என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதித்தபோது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் மூன்று சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அடுத்த ஐந்தாண்டு

[2nd March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

திட்டத்தின் மூலம் இன்னும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் 25 சதவிகிதம் உயருவதற்கு வழி இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் உண்மையில் பார்க்கப்போனால் இந்த திட்டங்களினால் எந்த அளவிலும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவே இல்லை. இதை நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவே இல்லை. கடன் வசதி கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த வசதியும் அவர்களுக்கு சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. இன்னும் பார்த்தால் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதியை 20 சதவிகிதம் அதிகமாக்க வசதி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எந்த விதத்திலாவது விவசாயச் சட்டத்தை இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. ஏதோ இப்பொழுது வாரம் கொடுப்பதில் 60:40 கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இன்னும் நிறைவேறவில்லை. நிலத்தின் வரம்பை கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இது வரையிலும் சொல்லியும் அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்களே தவிர இது வரையிலும் எந்தச் சட்டத்தையாவது கொண்டு வரவில்லை. ஏதோ மசோதா வந்திருக்கிறதேயொழிய அது இன்னும் சட்டமாக்கப்படவில்லை.

கிராமங்களில் லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதோ ரோடுகள் போடுகிறார்கள். 3,000 ரூபாய்க்கு ரோடு போட்டால் 1,500 ரூபாய் மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். அதற்கு மக்களிடமிருந்து பாதிப்பணம் வாங்குகிறார்கள். இந்த வேலைகளினால் மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அதைப்பற்றி சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் உயரவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை பராமரிக்க முடியுமோ முடியாதோ அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்த வேலைகளினால் வாழ்க்கைத்தரம் உயர் முடியுமா அல்லது உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த பத்து வருஷங்களில் எவ்வளவோ திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பேசும் போது அது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டங்கள் என்று கூட முன் பேசியவர் சொல்லியிருக்கிறார். அது வாஸ்தவம்தான். அதனால் எந்த அளவில் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். 1947-ம் வருஷம் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு என்ன சொல்லியிருக்கிறார். லாப வரம்பைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வெட்கிதலை குனிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்று ஏழு லட்சம் ரூபாய் முதலீடு போட்ட டயர் கம்பெனிக்கு ஏழு வருஷத்தில் 152 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் அடைந்திருக்கிறது. இந்த 152 லட்சம் ரூபாய் லாபத்தில் ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு என்ன கிடைத்திருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை. அங்கு எவ்வளவோ குமாஸ்தாக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. அந்த லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த எந்த விதமான சட்டமும் கிடையாது. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட் ஆக்டை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றித் தோழர் ராமமூர்த்தி பல தடவைகளில் சொல்லி வந்தும் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்கு கணிசமான எந்த வேலையும் இதுவரையிலும் செய்ய வில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கிடையாது. எந்த விதத்திலும் அவர்களுக்கு வேலைகள் நடக்கவில்லை.

அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு கொஞ்சம் சௌகரியம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மற்றுமுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. லோகல் போர்டு ஆசிரியர்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு ஆசிரியர்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு

[Sri M. Palaniyandi]

[2nd March 1956]

ஆசிரியர்கள் இவர்களுடைய குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஏதா கிலும் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்த திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய யந்திரங்கள் இருக்கிறதே அதற்கு ஏதாகிலும் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் அவர்களுக்கும் ஒன்றும் இல்லை. அந்த யந்திரங்கள் யார் என்றால் என்.ஜி.ஓ-க்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே அவர்கள் தான். அவர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் வித்யாசம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. இப்படி வித்யாசம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்களைவிட இங்கு வேலைசெய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குறைவாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருவானேன். இந்த வித்யாசம் எதற்கு? அதனால் இங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மனக் கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப் பட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஏகோபித்துச் சொன்னால் நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திர தோழர்கள் இங்கு இருக்கும் போது அவர்களும் சேர்ந்து, 375 பேர்கள் சேர்ந்து, ஏகோபித்து ஒரு தீர்மானம் செய்தோம். அதாவது கரை போட்ட துணிகளையும் சேலைகளையும் மில்களுக்கு ஒதுக்கக் கூடாது என்று. அதை ஏற்றுக்கொண்டார்களா? ஏதோ இப்பொழுது கொஞ்சம் ஏற்றுக்கொள்வதாக தோன்றுகிறது. அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளப்படி சொல்ல நம்மால் முடிந்ததா? நமக்கு காந்தியத்தில் நம்பிக்கை உண்டு. காந்தியுடன் தொடர்பு உண்டு. அப்படி இருந்தும் காந்தியத்தில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைத் தீர்க்க முடியவில்லை. அதைத் தீர்ப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்கு மனம் வரவில்லை. கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. கனம் அர்த்தநாரி மோட்டா ரகத் துணியில் 12 அணு கிடைக்கிறது என்று சொன்னார். அதில் என்ன லாபம் வரப்போகிறது. ஆனால் மில்லை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு லட்சக் கணக்கில் லாபம் வருகிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, புள்ளம்பாடி திட்டத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று ஐந்து வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு ஆட்கள் இல்லை என்றும் இஞ்சினியர்கள் இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது எவ்வளவோ இஞ்சினியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் ஆட்கள் இல்லை என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. அந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டும். எவ்வளவோ காவேரி ஜலம் உபயோகப் படுத்தப்படாமல் கடலில் போய் விழுகிறது. அதை எடுத்து தேக்கி அந்த திட்டத்தை முடிக்கலாம். அதனால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஓரளவில் நீங்கும். அந்த காவேரி ஜலத்தைத் தடுத்து புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

8-38
p.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டிருப்பதோடு மாத்திரம் அல்ல. புதிய வரிகளைக் கொண்டு வரும்போது, அதனை நன்கு கவனித்து ஏழை மக்களைப் பாதிக்காத முறையில் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. உண்மையிலே சில மத்தியதர நபர்களுக்கு உப்பில்லை என்று வாடுகிற சமயத்தில் பாலுக்குச் சீனி இல்லை என்று கவலைப் படுகிற பணக்காரர்களும் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. இன்றைக்கு சீனிக்கு வரிபோடும்போது, அதற்கு ஆட்சேபணியான கருத்துக்கள் ஒரு சிலரால் வெளியிடப்பட்டதைக் கேட்டு என்போன்றவர்கள் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. சீனிக்கு வரி போடுவதால் பெரும்பாலான ஏழை மக்கள் பாதிக்கப் பட்ட போவதில்லை. ஏழை மக்கள் பெயரைச் சொல்லி பணக்காரர்கள்

nd March 1956] [Sri R. S. Arumugam]

தப்பிக்கப்பார்க்கும் நிலையைக் கண்டு நான் நான் வருந்துகிறேன். ஏழைகளைப் பாதிக்காத முறையில் சர்க்கார் இந்த வரித் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

எனக்கு பேசுவதற்கு நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறபடியால் சுருக்கமாக சர்க்காருக்கு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாக அவர்களது பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் பத்தாம் வகுப்பு வரையிலும் இலவசமாகப் படிப்பதற்குச் சலுகை அளித்திருப்பதற்காக, ஆசிரியர்களுடைய சமுதாயமே சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தக் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறது. நான்கைந்து ரூபாயை அவர்களுடைய சம்பளத்தில் உயர்த்தியிருந்தாலும், அதைச் செலவு செய்துவிட்டுத் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படலாம். இன்றைக்கு பணமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, அவர்களது பிள்ளைகள் இலவசமாக எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலும் படிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதே வசதியை போலீஸ்காரர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும், சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் அளித்திருப்பதும் பாராட்டத்தக்கது எனச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் திருநெல்வேலி தாலுக்காவில் அழகநேரி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் தணிந்த நிலம் இருக்கிறது. அதில் நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாமே தவிர புஞ்சைப் பயிர் எதுவும் சாகுபடி செய்ய முடியாது. கடந்த இருபது வருஷங்களாக அதில் நஞ்சை தான் சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அதிகப்படியாக அபராதம் விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை நஞ்சைப் பயிர் விளைக்கக் கூடிய பூமியாக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள். அங்கே தண்ணீர் ஒரேயடியாக ஊறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனை நஞ்சை ஆக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சித்தன்குடியிருப்பு என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ரோடு போட்டார்கள். ஒரு லெவல் கிராவ்லிங் கட்ட முடியாததினால் அந்த ரோடையே உபயோகப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டைக் கேட்டால் அது எங்கள் பொறுப்பில்லை என்கிறார்கள். மாகாண சர்க்காரைக் கேட்டால் அது எங்கள் பொறுப்பில்லை என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டால் அது எங்கள் பொறுப்பில்லை என்கிறார்கள். இதனால் இருபதினாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து போடப்பட்ட அந்த ரோடு உபயோகப்படுத்தப்பட முடியாமல் கடந்த பத்துப் பதின்மூன்று வருஷங்களாகக் கிடக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அதனை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலி தாலுகாவில் மேலப்பாளையம், பாளையங்கோட்டை ஆகிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு சர்க்கார் குடிதண்ணீர் வசதிக்காகப் பணம் கட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திருநெல்வேலி முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இப்படி பாரபட்சம் காட்டுவது சரியல்ல. இவர்களுக்கும் பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி பெரிய ஜில்லாவாக இருந்தபோதிலும், அங்கே பாளையங்கோட்டையில் இருக்கிற சின்ன ஆஸ்பத்திரியைப் பெரியதாக ஆக்க முடியாதா என்று மக்கள் ஆவலாதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேச வாசிகள் மதுரை, திருச்சி போன்ற இடங்களுக்கு வந்து ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்க்கும்போது மனம் கொதிப்படைகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நான் பலதடவை இந்தச் சபையில் பேசியிருக்கிறேன். திருநெல்வேலியில் ஜனத்தொகை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எப்படியாவது அந்த ஆஸ்பத்திரியைப் பெரியதாக ஆக்கவேண்டுமென்றும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[Sri R. S. Arumugam] [2nd March 1956]

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துபோர்டு தேர்தல் நடக்கிறது. இந்தத் தேர்தலில் கைதாக்கு முறை இருப்பதினால், மக்கள் ஒருவருக்கு வோட்டுப் போடவேண்டுமென்று எண்ணினாலும் கூட அவருக்குப் போடமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் வாக்கை சரியானபடி உபயோகிக்க முடியாத சூழ்நிலை நாட்டில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே எவ்வளவு பணம் செலவு ஆனாலும் கூட அதனைப் பொருட்படுத்தாது, ரகசிய வோட்டு முறையை வைத்து தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்தினால்தான் நல்லது. ரகசிய வோட்டுமுறையைக் கொண்டு வருவது மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

8-40
p.m.

* SRI M. MUNI REDDI: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the Budget Speech of the Hon. the Finance Minister, I would like to point out that due consideration has not been given to the backward areas and their needs. Day-in and day-out, whenever we got opportunities to speak on the floor of this House, we have made repeated representations about our grievances. We have presented memoranda also to the Government and officials. Whenever Hon. Ministers tour our areas, we also make personal representations. In spite of all these, our grievances have not been redressed and our needs have not been attended to. Though the Government have spent a lot of money for relief measures in the cyclone-affected areas, they could very well have given due attention to the backward and undeveloped areas. For the last four years we have been representing our grievances. This is an occasion where we ought to deal with more important problems rather than listing our grievances and requirements. If we do not make our representations again and again, whenever we go to our constituency, we are asked whether we represented our grievances and our needs on the floor of this House. Hence we make frequent references and request the Government to do the needful for the development of the backward and underdeveloped areas.

The Hon. the Finance Minister has indicated in his Budget Speech that our Government have got a plan to open 400 State-owned seed-farms of 25 acres each for the production of primary seeds. We have repeatedly pointed out that unless seed-farms are started talukwise and the experimental farms are properly supervised and controlled, the scheme cannot be a success. We had varieties of these seed-farms and even the agriculturists themselves were asked to produce good seedlings to supply them to their neighbours or to sell it to Government. So, the present scheme of starting 400 State-owned farms will not be a success unless the farms are started on talukwar basis. In Western countries, they study nature of the land that differs from firka to firka and from place to place. So they make a study of each area and then start seed-farms and supply seeds to the ryots. In the meanwhile, they are prohibited from using their own seeds for some years. Within five or six years, they stabilize the seedlings. Unless such kinds of farms are started here, I am afraid that the scheme will not

2nd March 1956] [Sri M. Muni Reddi]

be a success. I made a reference about this matter in 1952 but the Government seem to have their own way of starting these seed-farms.

With regard to the assignment of land to the landless poor, I would like to say a few words. Even though the Government have set up a machinery to assign the lands, yet there is a lot of confusion. The Hon. the Minister for Land Revenue is not here now but the Hon. Minister for Harijan Uplift is here. Many of the landless poor are Harijans. Hence I would like to bring to his notice and to the notice of the Government that the classification of the lands is not very clear and false if local inspection is made. Poramboke lands are to be assigned. What are those poramboke lands? They are *wari* poramboke, *kuttai* poramboke and *poduthal* poramboke, etc., etc. There are six or seven kinds of these lands. The classification was done long long ago according to the whims and fancies of the karnam. In those days, during the British regime, the officials never went to the villages and lands. The karnam was asked to classify the lands and so much so he classified them as he liked to suit his own purpose. Even though there was no *wari* poramboke, yet the karnam classified the land as *wari* poramboke.

I know some instances, Sir, where for the last twenty-four years, a particular Harijan has been in possession of a piece of land, merely because the karnam says it is *wari* poramboke and hence not available for assignment. But there is no *wari* on inspection. He has put in petition to the Sub-Collector and also to the concerned authorities but his petition is rejected because the karnam's word is final. They have got to give money to the karnams; otherwise, they won't get any information. Sir, we have got panchayat boards in most of the villages. I suggested on the last occasion that they can very well be asked to keep an account of the survey numbers, boundaries, etc., so that if any man wants to put in a petition for assignment of land or wants survey numbers for his lands, he can very easily pay the requisite fee to the panchayat board and get particulars of the survey numbers. As the karnams are not helpful and are taking a lot of money, I would request the Government to consider my suggestion.

Then I would like to make one more observation on Animal Husbandry, particularly with regard to artificial insemination. Now, the Government have decided to supply breeding bulls to villages. Well, the scheme will not be a success; unless artificial insemination is encouraged, we will not be able to improve our cattle wealth. One year's semen of a bull can be served for 2,500 cows.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. I will allow only one minute more.

SRI M. MUNI REDDI: Sir, in America, a cow gives 5,000 and odd pounds of milk per year on an average whereas in India, a cow does not yield more than one thousand pounds of milk. So,

[Sri M. Muni Reddi] [2nd March 1956]

artificial insemination must be encouraged by the Government so that in course of time the breed in the villages improves. Further Sir, with regard to the hospital in Hosur taluk, the Government informed me that the local fund hospital will be converted into a Government hospital. For the last two years I am waiting and I made repeated representations to the Government. But, so far, nothing has been done in that regard.

Sir, as regards Harijan Welfare, I would like to say one word. The Hon. Minister has sent us a circular stating that we must inform the Government regarding the number and other particulars of villages which have a Harijan population of 500 and more, so that the Government may take action to construct one well for that village and consider the question of granting house-sites for these poor Harijans. I have made several representations in this regard but they do not seem to have the light of the day. Whenever we go to our constituencies, people come and ask us about the fate of those representations. I would, therefore, request the Hon. Minister to see that these things are attended to promptly. Thank you, Sir.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, let me at the outset congratulate the ex-Minister for Prohibition, who unfortunately is not here, for giving expression to his views about the administration of Prohibition in our State. No doubt when he was Prohibition Minister, I made similar charges against the Department and he said that we are making those remarks out of prejudice and at times out of ignorance. But, I am glad to see today that, if not the Prohibition Minister, the ex-Minister for Prohibition, who belongs to the same Party has levelled the same kind of charges which we levelled at Prohibition. Well, Sir, Prohibition is not a success because it is based on some wrong principle. We do not say this merely because some finances are involved. When the Government are not able to rectify this defect for the past twenty years, there must be something radically wrong with the Prohibition policy. My submission is that the Act as it is, is based on the presumption that a confirmed addict can be weaned away from the habit by threat of punishment. But, Sir, for the past twenty years, we have tried and found that mere threat of punishment does not help. Government must therefore evolve some other method and revise their Prohibition policy on some other lines. Otherwise, it will be a complete failure, not only a failure but it will result in waste of tax-payers' money.

Then Sir, the Finance Minister's speech began with the cyclone relief work done in certain parts of the State. No doubt this is a matter on which the Chief Minister of our State has to be warmly congratulated on the prompt relief he has given to the cyclone affected people. He has cited an example to the other States as to how the Government should come to the rescue of these stricken

d March 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

people, who were affected so very badly all of a sudden. I should like to pay my humble tribute to him for the prompt relief work done at his instance and to the Ramakrishna Mission also.

I must congratulate the Government also for the generous provision that they have made for Harijan Uplift. The Finance Minister has claimed that provision made this year is more than the amount that was allotted when we had the composite State. It is really a matter for congratulation. In this connexion, I would like to submit that in the Harijan Welfare Department the Backward Classes are given certain concessions. Those concessions are given only to poor and deserving students. Why should not this concession be granted to other poor and deserving students? Why should they be denied this concession simply because of the incidence of their birth? In India, it is not a question of forward community or backward community. A poor man is a poor man whether he is a Harijan or whether he belongs to the Backward Classes or forward community. It is high time this distinction on mere birth alone is rooted out and relief is given to all poor deserving students whether he belongs to the forward community or the backward community.

Sir, it is gratifying to note that the Government have now at least thought of the village officers. But, they have not thought of the village officers as a class. They have thought of increasing the salary of the ex-zamindari village officers to the level of ryotwari village officers. But the clamorous demand of the village officers for such a long time has not yet been touched and I think it is high time that the Government should think of giving relief to these poor servants. Otherwise, the present discontent will result in rebellion and disunity and it is better that Government take note of it and do something for village officers.

Then Sir, I desire to say a few words about the Electricity Department. In the course of the debate in August last, the Public Works Minister was pleased to give an undertaking that he will consider the possibility of raising the bulk supply rates and by the money so derived, he will give some relief to the agricultural supply. Sir, I find that he has implemented the former undertaking but he has not thought about the latter undertaking of giving some relief to the agricultural supply.

Again Sir, in the course of the general discussion on the Budget some attention was focussed on the formation of unilingual, bilingual and multi-lingual States. This is the burning topic of the day and I will be failing in my duty if I do not give my own expression of opinion on that. The country has been prepared for such a long time for linguistic states and people have been thinking in terms of linguistic States. I do not know how the Government or the ruling Party all of a sudden thought about the formation of multi-lingual State. We thought of a unilingual State just because we are in a democratic set up, the administration of the Government

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [2nd March 1956]

must be in a language which is understood by the masses of the people and that can be done only by having a linguistic State and having regional language for administrative purposes. When that be the case, I do not see any reason or logic in the Government or the ruling Party think of multi-lingual State. In that event, we need not have thought about the separation of Andhra or about the reorganization of States itself. I would like to submit, Sir, that it will be disastrous both for the Government and the people if they now think of the formation of multi-lingual States.

9 p.m. * SRI T. GANAPATHY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கும் வாய்ப்பில் நமது நிதி மந்திரி அவர்களையும் ரெவினயூ மந்திரி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

நாங்குநேரி, திசையன்விளை, ராமாபுரம் ஆகிய ஏரியாக்களில் பஞ்சம் என்று தெரிந்தவுடனே, அவர்கள் ஒடோடியும் வந்து, கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றிப் பார்த்து, கிணறுகள் வாண்டு கிடப்பதையும், கற்பக விருட்சம் என்று சொல்லப்படுகிற பனை மரங்கள் பட்டுக் கிடப்பதையும் பார்த்து நிவாரண வேலையைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள நிலைமை படுமோசமாகக் கொண்டு வருகிறது. இன்னும் கூடுதலான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பனை வெல்லத்திற்கு வரி விதி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் பார்த்து நிதி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

திருநெல்வேலி சுலோசனா முதலியார் பாலத்தை விஸ்தரிக்க தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களது போக்குவரத்தும், கார், வண்டி குறுகிய பாலத்தில் போவதால் மிக இடைஞ்சலான நிலைமையில் இருக்கிறது. உடனடியாக அந்த வேலையை விஸ்தரிக்கத் தொடங்குமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார விஸ்தரிப்புப் பல பாகங்களில் மிக வேகமாக நடைபெறுகிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் வள்ளியூர் பிளாக்கில் அதிக விரைவாக மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அங்கே கிணறுகளுக்கு எல்லாம் மின்சார மோட்டார் வைப்பதற்கு ஏராளமான கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மின்சார பம்பு செட்டுகளை அமைத்து விட்டால் மின்சார சப்ளையும் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தக் கம்பெனியிடம் போய்க் கேட்டாலும் தேவைக்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அவர்களிடமே ஸ்டாக்கு இல்லை. சர்க்கார் இதற்கு என்ன செய்யப் போகிறது? ஆயிரக் கணக்கான மோட்டார் பம்புகள் இந்த நாட்டிற்கு ஒரேசமயத்தில் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே அவற்றை வெளிநாடுகளிலிருந்தாவது உடனடியாக வரவழைத்துச் சப்ளை செய்ய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இதை எதிர்பார்த்து விவசாயத்தை நடத்த இருக்கிறவர்கள் மிக நஷ்டமடைவார்கள். இன்னும் மின்சாரம் கொடுப்பதில் ஒரு ஹான்ஸ் பவர் சப்ளை செய்ய 35 ரூபாய் Tariff minimum கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று முன்பே அபிவிருத்தி போட்டவர்களிடமிருந்து தான் இது வசூலிக்கப்படுகிறது. மின்சாரம் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டவுடன், மின்சார சப்ளைக்கு அபிவிருத்தி செய்கிறவர்களிடமிருந்து இந்தப் பணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. என்ன மின்சாரம் செலவாகுமோ அதனையே வசூலிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாரபட்சம் காட்டுவது சரியல்ல. ஒரு விதி போட்டால் அது எல்லோருக்கும் பொருத்தமானதாகச்

2nd March 1956]

[Sri T. Ganapathy]

செய்ய வேண்டும். கிணறுகள் 14 கஜம் ஆழத்திலும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது Power drilling மூலமாக அவற்றை ஆழப்படுத்த உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட அகதிகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில்தான் அதிகமாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெருத்தெருவாக பிழைப்பின்றி அலைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ எம்.எல்.ஏக்களை தேடிக்கொண்டு சென்னைக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தால் நல்லாயிருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கள்ளிக்குளம், வடக்கன்குளம் முதலிய இடங்களில் ஏராளமானவர்கள் இலங்கையிலிருந்து வேலை இழந்து வந்திருக்கின்றனர். அங்கே கூட்டுறவு முறையில் தேவையான Match factories தொடங்க கடந்த ஒரு வருடமாக எழுதி வருகிறோம். அது சர்க்காரில் pending காக நீண்ட நாளாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. கூட்டுறவு முறையில் அங்கே Match Factory தொடங்க சர்க்கார் உடனே உத்தரவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனது தொகுதியிலுள்ள பழமூர் சேரியிலுள்ள மக்கள் 53 பேருக்கு நிலம் ஜாரியாகி ஒரு வருடமாகிறது. ஏழைகளாய் இருப்பதால் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு முடியவில்லை. ஹரிஜன இலாகா மந்திரி நல்லவராக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் எடுத்து சொல்லியுள்ளது. மேற்படி ஹரிஜனங்கள் வீடுகட்டும் முறையில் ஏதாவது சர்க்கார் உறுப்படியான உதவி உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்ட உதவி செய்யவேண்டும். சர்க்காரில் சிறு சிறு அணைக்கட்டுகளை கட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்கியதாக தெரியவில்லை. நாங்குனேரி தாலுகாவிலுள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் சிறு ஆறுகளில் சிறு அணைக்கட்டுகளை கட்டலாம். திருக்குறுங்குடி மலையிலுள்ள வேங்கை நாயக்கன் அணையை பரிசீலனை செய்ய ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் போகிறார்கள். இந்த வருடத்திலே அந்த வேலையை சர்க்கார் தொடங்கவேண்டியது. இன்னும் பணக்குடி மலையிலுள்ள காளிச்சாம்பான் அணையையும் இந்த வருடமே பரிசீலனை செய்து அங்குள்ள அணையையும் இவ்வருடமே வேலைக்கு எடுக்க வேண்டும். இதனால் நீடித்து நிலவும் பஞ்சம் மாறியிருமென்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1956-57-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டப்படி கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் குழந்தைகளுக்கும், போலீஸ் சிப்பந்திகளின் குழந்தைகளுக்கும், இலவசக்கல்வி ஆறுவது பாரம் வரைக்கும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மற்ற குறைந்த சம்பளம் பெறுவோர்க்கும் சம்பளம் சற்று உயர்த்தப்படுகிறது. இதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதற்காக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறோம். புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நிவாரண வேலைக்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற சர்க்கார் அதிகாரிகளும் தாங்கள் நேரடியாக சென்று பங்கு எடுத்துக்கொண்டு நிறைய பணம் உதவி ஏழை மக்களை காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் அரசாங்கத்தை மிகவும் பாராட்டவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் சர்க்கார் செய்யவேண்டிய கடமைகளை வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. பலதடவை இந்த சபையிலே அவைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும்போது அவர்கள் முன்னிலையில் இவைகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. இந்த மாகாணத்தில் எந்தெந்த இடங்கள் பிற்பட்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றனவே. அவைகளின் தேவை என்ன என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டுதான் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கூறியதுண்டு. இந்த பிற்பட்ட பிரதேசங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றுதான் தேசிய

[Sri K. R. Viswanathan] [2nd March 1956]

விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமுதாய முன்னேற்ற திட்டம் என்ற திட்டங்களை அரசாங்கத்தார் அமுல் நடத்திவருகின்றார்கள். பிற்பட்ட பிரதேசங்களின் மக்களை முன்னேற்றத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எனவே குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டு அங்கு அதிக கவனம் செலுத்தி அதிக தொகை செலவழித்து முன்னேற்றத்துக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய முன்னேற்ற திட்டத்தின் கீழும், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழும் உடையார்பாளையம் தாலுகாவைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று 1952-ம் ஆண்டிலிருந்தே வற்புறுத்திவந்திருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் சர்க்கார் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு எப்பிரல் திங்களில் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 4 தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தப்போகிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்டு நஷ்டமடைந்துள்ளது என்ற நோக்கத்தோடுதான் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உடையார்பாளையம் பிரதேசங்களில் போய் பார்த்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தை காட்டிலும் இந்த தாலுகா கவலைக்கிடமான பொருளாதார நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒருவருக்கு இந்த நாட்டில் நான் வரும்படி 1½ அணை என்று இருக்கிறது. ஆனால் உடையார்பாளையத்தில் ஒருவருக்கு நான் வரும்படி 1 பைசா என்றுதான் சொல்லலாம். இந்த நிலையிலே உள்ள உடையார்பாளையம் பிரதேசத்தை சமுதாய முன்னேற்ற திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட நிலைமைக்கு முக்கியமான காரணம் இராமங்கனில் குடிதண்ணீர் இல்லாததினால்தான். எங்கள் தாலுகாவில் விண்ணு கள் அதிகமாக இல்லாததினால், அங்குள்ள மக்களெல்லாம் அங்குள்ள குளத்திற்கு போய் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்து உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால் அங்குள்ளவர்கள் நரம்பு சிலந்தி என்ற நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரதேசங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி மிக மிக அவசியம். **National Water-supply programme** அல்லது **Comprehensive Water-supply programme** என்ற திட்டங்களின் கீழ் சர்க்கார் செலவிலேயே இந்த பிரதேசத்துக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். அதை இன்னும் தொடங்குவதற்கு இல்லாமலேயே இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் அடையாளமாக 100 ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கலாம். என் வேண்டுமோ என்னவென்றால் உடையாக வேலை தொடங்கி நடக்கவேண்டும் என்பதுதான். பிராந்திய மக்களும், இதை எதிர்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுகாக்களில் “ஜிப்சம்” என்ற உப்பு கிடைக்கிறது. இந்த ஜிப்சம் உப்புடன் நெய்வேலி நிலக்கரி வாயுவையும் சேர்த்தால் அம்மோனியம் சல்பேட் உண்டாகிறது. இதை உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழிற்சாலை ஒன்றை அரியலூரில் அமைத்து கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதால் அங்குள்ள பிற்பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

* Sri K. T. SREEDHARAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, we are living in a period of transition. The old social order is being transformed into a new one. Political freedom has brought about a radical transformation in the political system. A change in other walks of life is urgently needed. The present social and economic structure is outmoded and it enables the propertied and monied classes to exploit and dominate the producing masses. There is no decentralized democracy in the State. The State is identified with the Government and the Government is identified with the ruling

[Sri K. T. Sreedharan] [2nd March 1956]

party. The resources of the State and the authority of the Government and the influence of its officials are being utilized for fostering party purposes. As I go through the budget proposals and the policy of this Government, I find that this Government cannot bring about such changes in the social and economic structure as will enable the down-trodden people to survive and flourish. This Government has not sponsored any piece of legislation for the redistribution of land. Unless this vital problem of land is tackled satisfactorily, all talk of socialism will be in vain.

Since the handloom industry in Malabar is in a peculiar position, this Government is trying the experiment of converting some of the handloom factories into co-operative industrials. It is heartening to note that that experiment has been a success. I request the Government to extend this conversion into co-operative industrials to the other handloom factories in Malabar and see that that industry is given an impetus. Unless all the remaining factories are converted into co-operative industrials, the help that has been given to the handloom industry in the State as a whole will not be of any use to Malabar.

(Mr. Speaker resumed the Chair.)

The reorganization of the produced-cum-consumer co-operative societies in Malabar has not yet been completed. Since the decontrol of foodgrains, the reorganization of these societies has been consistently urged before this House. It is unfortunate that even after the lapse of one and a half years, the reorganization has not been completed. Since decontrol, the societies have been carrying on without any business and their capital has dwindled to the extent of the cost of their day-to-day administration. Therefore I request the Government to take earnest and immediate steps to reorganize these societies within a short time.

The demand put forward by the village officers has not been properly dealt with by this Government. It is very unfortunate that such a low-paid staff of this Government is being neglected. It is high time that the Government give a reasonable increase in the pay and other emoluments of their low-paid employees.

If the great disparity between the pay of high-paid officials and low-paid staff is not reduced considerably, all talk of socialism and the use of similar phrases will carry no meaning at all. If this Government is sincere about socialism, the first problem to which it should apply its mind is the bringing down of the disparity in the emoluments of the different sections of the people. I request the Government to devote their attention to this matter.

Regarding the execution of Local Development Works in Malabar, I am constrained to point out that the amount sanctioned for the different works has not been paid in time. The people of Malabar are having a suspicion regarding the Local Development Works and the National Extension Service Schemes. To encourage

[Sri K. T. Sreedharan] [2nd March 1956]

the people to give their utmost help in making these schemes a success, the Government must ensure adequate allotment and disbursement of the allotted amount in due time.

9.19
p.m.

* Sri M. DHARMALINGAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இச்சட்ட சபைமுன் விவாதிக்கப்படும், வரவு செலவு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் சர்க்கார், மக்கள் விஷயமாக நல்ல அக்கறை எடுத்துக் கொண்டும், சிரமம் எடுத்துக்கொண்டும், மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, நல்ல அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ள ஒரு முன் நேற்றகரமான நல்ல திட்டமென்றே சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த திட்டத்தை நான் வரவேற்பதுடன், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் இப்பேர்பட்ட நல்ல திட்டத்தை சமர்ப்பித்ததற்காக பாராட்டுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அநேக அங்கத்தினர்கள், தென்னாட்டில் கனரக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், இதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒன்றுமே காணோம், தென் இந்தியாவில் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், அதற்காக நம் ராஜ்ய சர்க்கார், மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டுமென்றெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதையே நானும், நம் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு முன்பு, நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நம் அரசாங்கத்தினுடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு, தற்போது நடத்தப்பட்டு வரும் ஆவடியிலுள்ள ஆர்டினன்ஸ், விஹிள் டிப்போக்களில் அநேக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஒரு டிப்போவில் 1,700 ஆட்களும் இன்னொரு டிப்போவில் 2,000 ஆட்களும் வேலை செய்வதாகத் தெரிகிறது. இந்த டிப்போக்கள் 1942-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதுவரையில் ஆவடியிலேயே நடைபெற்று வருகின்றன. தற்போது இந்த டிப்போக்களை, வட நாட்டுக்கு கொண்டுபோக ஏற்பாடுகள் நடந்துவருவதாகத் தெரிகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த டிப்போக்களை வடநாட்டுக்கு கொண்டுபோகும்படியான ஏற்பாடுகளை செய்யும்படி மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு வந்திருப்பதாகக் கேட்டு, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அலிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நம் ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்ய சர்க்கார் அந்த டிப்போக்களை வடநாட்டுக்கு மாற்ற விட்டு விட்டால் அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் அதிக தொழிற்சாலைகளை துவக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவதுடன், இந்த ஆவடியிலுள்ள இரண்டு டிப்போக்களையும் எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் வட நாட்டுக்கு மாற்றக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது நாம் தயாரித்துள்ள இவ்வருஷ பட்ஜெட்டில் 311 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிற தென்றும், அதைச் சரிகட்ட நான்கு புது வரிகள் கொண்டுவரப்படுகின்றன என்றும் எடுத்துக்கூறினார்கள். இதிலே சர்க்கரைக்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு ஒரு அணு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வரி மூலம் ரூபாய் 40 லட்சம் வசூலிக்க முடியுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரி, ஏற்கனவே ஏராளமான வரிகளால் பாதிக்கப்படும் ஏழை மக்களை மேலும் பாதிக்காது என்ற நல்லெண்ணத்தின்பேரில் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் நம்நாட்டில் ஏழை மக்கள் தான், இந்த வரியால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினாலே, அந்த வரியை விட்டுவிட வேண்டும். வேண்டுமானாலும், உயர்ந்த ரக நிலைமையில் உள்ளவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய உயர்ந்த சாமான்களின் மேல் வரிபோட்டு, துண்டு விழும் தொகையை சரிகட்டிக்கொள்ளலாமென்ற யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இனம் நிலங்களைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதுவரை இந்த இனம் நிலங்களின்பேரில் cess வரி மாத் திரம் வசூல் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அந்நிலங்களின்மேல், வரிபோட சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வரி போடுவதை நான் தடுக்கவில்லை.

2nd March 1956] [Sri M. Dharmalingam]

ஆனால் குறிப்பாக இந்த இனம் நிலங்கள், கிராமங்களில் சிலருக்கு தங்களுடைய குலத்தொழில் செய்து கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்வதனால் குறைந்த குத்தகைக்கோ அல்லது இனமாகவோ கொடுத்துவந்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள வெட்டியான், கர்ணம், முன்சீப், அம்பட்டன், வண்ணன், இவர்களுக்கு சாதாரணமாக குறைந்த கூலிதான் கிடைக்கும்; அதனால் அவர்களையே ஜீவனம் நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்க இந்த இனம் நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களுக்கு இதுவரை cess தான் வசூலித்துவந்தார்கள். தற்போது அந்த நிலங்களுக்கு நிலவரி வசூலிப்பது நியாயமாகாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வரி போடாவிட்டால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாதே என்று சொல்லலாம். அப்படியே இந்த இனம் நிலங்களுக்கு வரி போடவேண்டுமென்றிருந்தால், 20 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் வரையில் சில நில சுவாஸ்தார்கள் அந்த இனம் நிலங்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தால், அவ்வித நிலங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் ஏற்பாட்டின்படி வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறேன். அதனால் ஏழை இனம் நிலக்காரர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களைப்பற்றி சென்ற வருஷத்தில் இச்சமூக அபிவிருத்திற்காக 118 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டும், எதிர் பார்த்த அளவு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று தெரிந்துகொண்டு இவ்வருஷம் சர்க்கார் 134 லட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதைப்பார்த்து நான் கனம் மந்திரியாரை பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் அச்சமூக முன்னேற்றத்திற்காக குறைந்த பட்சம் இரண்டு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி இருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைக்கண்டு காரியங்கள் செய்வதற்கு முன்பாக, ஹரிஜனங்களுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு இப்போதே உத்திரவு போடவேண்டும். வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள அநேகர் நிலமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள், தங்கள் வேலையைச் செய்து விட்டு திரும்பிவந்து, தூங்குவதற்குக்கூட வீடு இல்லாமல் இருந்தால், அவர்கள் சுதந்திரம் அடைந்ததின் பயனை எப்படி அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும்? ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு முதலில் நிலங்கள் வாங்கி, வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் போட்டு, வீடுகளைக்கட்டிக்கொடுத்து, அவர்கள் மனித உரிமையுடன் வாழ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்தால், வாஸ்தவத்திலேயே அவர்கள் அரசாங்கத்தை அதிகமாக பாராட்டுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri A. GOVINDASAMY NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் 9.26 அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்திற்கு சுய நிர்ணய உரிமை இல்லாத காரணத்தினாலும், போதுமான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தாலும், மத்திய சர்க்கார் சமர்ப்பிக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை அநுசரித்தும், Planning Commission ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை ஒட்டியும் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தை தயார் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் நம் ராஜ்யத்தில் இரண்டு முறை புயல் வீசி இருக்கிறது. நான் நம் ராஜ்ய அரசியலில் ஏற்பட்ட புயலைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை, இயற்கையால் ஏற்பட்ட புயல்தான் குறிப்பிடுகிறேன். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் ஒரு புயலும், தற்போதைய முதல் அமைச்சர் கனம் காமராஜர் ஆட்சியில் ஒரு புயலும் வீசி இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு புயல் அடித்த நேரங்களிலே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து போதுமான நிதி நமக்கு உதவியாக வரவில்லை. இந்த இரண்டு புயல்கள் வீசியபிறகு பண்டித ஜவரலால் நேரு அவர்கள், புயல் வேகத்தில் இங்கு சுற்றுப்பிராயணம் செய்து சூராவளிப் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். தென்னாட்டுக்கு வந்தார்கள், ஆனால் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவில்லை, பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் போய்

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [2nd March 1956]

பார்க்கவில்லை. ராஜ்ய சர்க்கார், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடனாக ஒரு கோடி ரூபாய், இப்புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு உதவி செய்ய வந்துவிடும், சீக்கிரமாகவே எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் போதுமான அளவு நிதி இதுவரை மத்திய சர்க்கார் அக்காரியத் திற்காக ஒதுக்கித் தரவில்லை. வங்கத்தில் பஞ்சம் வந்தபோதும், அசாம், பீகாரில் வெள்ளம் வந்து மக்கள் தவித்தபோதும், தமிழகத்திலிருந்து நாம் ஏராளமாக பணம் திரட்டி உதவி அனுப்பி இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்குக் கூட வட நாட்டிலிருந்து நம் மக்கள் புயலால் துன்புறுத்தப் பட்டபோது உதவி வரவில்லை. இதைக்கண்டு நாம் வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தினமணி பத்திரிக்கை புயல் நிவாரண நிதி திரட்டுவதற்காகச் செய்த உதவிக்காக ரொம்பவும் பாராட்டி பேசினார், நன்றியும் தெரிவித்தார். ஆனால் அதே அமைச்சர், புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏராளமாக உதவி செய்த திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைப்பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்க மறந்துவிட்டார்கள். சென்ற புயல் நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் 27 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கைத்தறி துணி வாங்கி, நிதி அமைச்சரிடம் புயலால் பாதிக்கப் பட்ட மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும்படி கொடுத்தார்கள். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார் அதை சரியானபடி விநியோகம் செய்யத் தவறிவிட்டது. ஆகவே, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் நேரத்தில் நிதி அமைச்சரிடம் புயல் நிவாரணத்திற்காக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாக ஆயிரம் ரூபாய் முதலில் கொடுத்துவிட்டு பிறகு, பல ஆயிர ரூபாய்களையும், துணிகளையும் வசூல் செய்து சமீபத்திய புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தி. மு. கழகம் உதவி செய்திருக்கிறது. தென்னாட்டு நடிக்கர்கள், லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூல்செய்து இப்புயல் நிவாரணத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திடுக்கவேண்டும், அவர் பிரசங்கத்தில் அந்த நிவாரணத்திற்கு உதவி செய்த ராமகிருஷ்ண மிஷனையும், தினமணி பத்திரிகாசிரியரையும், பாராட்டி நன்றி தெரிவித்த நிதி அமைச்சர், ஏன் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கும், தென்னிந்திய நடிக்க சங்கத்திற்கும் நன்றி தெரிவிக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை. நிதி அமைச்சருக்கு ராமகிருஷ்ண மிஷன்பேரிலும், தினமணி பத்திரிகாசிரியர் முடியவில்லை.

தற்போது நெய்வேலி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் அப்பகுதியில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுடைய நிலங்களுக்காக போதுமான, சரியான நஷ்டஈடு இதுவரை இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 நஷ்டஈடு கொடுக்கிறார்கள், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 1,000 நஷ்டஈடு கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் குறைதீரும். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு போதுமான அதிகாரம் இல்லாததால் நெய்வேலி திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு விட்டுவிட்டிருக்கிறது. நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டும் என்பதுதான்.

“நெய்வேலி திட்டத்தை நாங்களே—ராஜ்ய சர்க்காரே—எடுத்துக் கொள்கிறோம்; இது வரையிலும் செலவு செய்த தொகையையும், இனி செலவாகும் தொகையையும் கடனாகக் கொடுங்கள்; திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம்” என்று நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வேலை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து இந்த யோசனையைச் சொல்லுகின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மணிலா கொட்டை ஏராளமாக உற்பத்தி ஆகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லா விழுப்புரத்தில் ஒரு வளைப்பதி ஆலையை ஏற்பாடு செய்வதற்கு சர்க்கார் 10 லட்ச ரூபாய் நன்கொடை கூட கொடுத்தார்கள். அதற்கு கட்டிடம் கூட கட்டியிருக்கிறது. ஆனால் இன்று அங்கு கட்டிடம்தான் இருக்கிறது. வேலை நடைபெறவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, வளைப்பதி ஆலை நடைபெறவேண்டிய காரியத்திலே ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [2nd March 1956]

அடுத்தப்படியாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அதிகமான கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. அதற்காக விழுப்புரம் தாலுகாவில் கோலியனாலே ஒரு கரும்புலை ஆரம்பிக்க பாரி கம்பெனியார் அங்குள்ள மக்களிடம் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 பணம் கூட வசூல் செய்தார்கள். ஆனால் அந்த பணம் இப்பொழுது திருப்பிக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம், கோலியனார் சக்கரை ஆலையை எடுத்து நடத்தினால் நல்ல முறையிலே விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலேயும் நாம் புதிய புதிய வரிகளைப் பார்க்கிறோம். அந்தப்புதிய வரிகள் கூட விவசாயிகளை பாதிப்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது டீஸல் ஆயிலுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இனி விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். மின்சாரம் இல்லாத இடங்களிலே டீஸல் ஆயில் பம்பு வைத்து தண்ணீர் எடுக்கிற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த வரியினால் டீன் 1-க்கு 10 அண அதிகம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரியைக் கைவிட்டாலன்றி விவசாயிகளுடைய அனுதாபத்தைப் பெறமுடியாது.

கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகள் அவர்களுடைய கரும்பை குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. முன்பு ஒரு டன் ரூ. 56-க்கு விற்பனையாகியிருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 36-க்கு இறங்கி இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கரை விலை மட்டும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. சர்க்கரைக்கு இப்பொழுது மேலும் ரூபாய்க்கு ஒரு அண வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்கரை பதுக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வருகிறது. ஆகவே இதை கைவிட்டால் தான் புத்திசாலித்தனமான அரசாங்கம் நடக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே புரட்சிகரமான திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை என்று எதிர்பார்ப்பிலே குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றால் குறையில்லாமல் இல்லை. நிலச் சீர்த்திருத்தம் சட்டம் வரவில்லை. நிலச் சீர்த்திருத்தம் என்ற புலி வருகிறது புலி வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் புலி, காலையும், தலையையும், வாலையும் தான் காட்டுகிறதே தவிர உடம்பு பூராவும் வரவில்லை. இன்றைக்கு நிலச் சீர்த்திருத்தம் சட்டம் பூராவாக வரவில்லை. அப்படி வந்தால் மிராசுதார்கள் பாதிக்கப்பட்டு அதனால் காங்கிரசுக்கு மெஜாரிட்டி கிடைக்காது என்பதை மனதில் வைத்துதான் இந்த சர்க்கார் மந்தமான நிலைமையிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற வரிகளை கைவிடுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிலச்சீர்த்திருத்த சட்டத்தையும் உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டியது சர்க்கார் கடமை என்று வற்புறுத்தி என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

*SRI S. LAKSHMANA KANDAR : கனம் சபாநாயகர் 9-32 அவர்களே! இந்த 1956-57 வருஷத்து வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்துப்பேசுவதுடன் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் போலீஸ்காரர்களை, இன்னும் சர்க்கார் அலுவல்களில் இருக்கக்கூடிய குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைக்கு 6-வது பாரம் வரையில் சம்பளம் இல்லாது படிக்கும் சலுகை கொடுத்திருப்பது பாராட்டக்கூடியது ஆகும். அதுபோலவே பின்தங்கின வகுப்புக் குழந்தைகளுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக குச்சிக்கிழங்கு பண்ணையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த குச்சுக் கிழங்கு பண்ணை நமது தென்னை இல் சேலம் ஜில்லாவிலே ஆரம்பித்தால் அது விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவிகரமாய் இருக்கும். இதைப்பற்றி நமது இந்திய காப்பு வரி போர்டார் அவர்களும் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். இந்திய சர்க்காரிலும் ஒரு தீர்மானம் இருக்கிறது. நமது விவசாய மந்திரி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூட நமது நாட்டிலே குச்சுக்கிழங்கு பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால்தான் சென்னை சர்க்கார் இதைக் கவனித்து வேண்டியதைச்

[Sri S. Lakshmana Kandar] [2nd March 1956]

செய்யவேண்டும். ஒரு 5,000 அல்லது 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இந்தப் பண்ணையை ஆரம்பித்தால் அதிலே எவ்வளவோ நன்மை இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த தொழிலானது சேலம் ஜில்லாவிலே நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறது. சுமார் 120 தொழிற்சாலைகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. வருஷம் 10 கோடி ரூபாய் பொருமான முள்ள ஜவ்வரிசி தயாராகிறது. அது நமது நாட்டிலேயே விற்பனை ஆகி வருகிறது. ஏனோ சில சந்தர்ப்பங்களிலே தடைப்பட்ட போதிலும் மத்திய அரசாங்கம் சில சலுகைகளைக் காட்டி வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் உள் நாட்டிலேயே விற்பனை செய்வதற்கும் அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறது. சாதாரணமாக 120 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு சுமார் 20 வண்டி கிழங்கு ஒரு தொழிற்சாலைக்கு தேவைப்படுகிறது. அதை அறைப்பதற்கு சுமார் 200 லிருந்து 300 ஆட்கள் தேவை ஆகிறது. அப்படி கணக்கிற் பொழுது 120 தொழிற்சாலைகளுக்கும் குறைந்தது 50,000 ஆட்களுக்கு மேல் வேலை கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே தினம் ஒன்றுக்கு 50,000 ஆட்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இதிலே நிறைய ஜவ்வரிசி கிடைக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான உணவுப் பொருளாக இருப்பதனாலும், அவசியம் சர்க்கார் இதற்கு சலுகை காட்டவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 10 வண்டி கிழங்கு தயாராகிறது. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 20 வண்டி கிழங்கு என்றால், 120 தொழிற்சாலைகளுக்கும் சுமார் ஒரு லட்சத்து முப்பதினாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் குச்சிக்கிழங்கு விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் சாகுபடி செலவு மிகவும் குறைவானதாகவும் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல வருமானமும் இருக்கிறது. தற்போதுள்ள விவசாயத்திலே வருமானமும் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. ஆகவே குச்சிக்கிழங்கு பயிர் பண்ணினால் குறைந்த பட்ச வரவு ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாயாவது கிடைக்கும். ஆகவே அந்த அளவிலே குச்சிக்கிழங்கு பண்ணை மிகவும் முக்கியமானது. இந்தப் பண்ணையை ஆத்தூர் நாலாகாவிலே ஏற்படுத்தினால் அங்கே வேண்டிய நிலமும் இருக்கிறது. வருமானம் மிகவும் அதிகமாக கிடைக்கும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த குச்சிக்கிழங்கு பண்ணையை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

9-37
p.m.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1956-57 வது வருஷத்திய வரவு செலவு கணக்கைப்பற்றி முழுமனதுடன் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் பேசுவதற்கு முன்னால், மிகவும் வருத்தத்தோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். என்னுடைய பெயர் கொடுக்கப்பட்டு காலையில் இருந்து இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறேன். என்னுடைய பெயர் இரண்டாவதில் இருந்துங்கூட எக்காரணம் கொண்டு கூப்பிடவில்லை. நான் இதுவரைக்கும் சாப்பாடுகூட இல்லாமல் பசியோடு இருந்து கொண்டு இருக்கிறேன். ஆகவே என்னுடைய கருத்தை சொல்வதற்கு இடமளிக்காமல் இருந்ததைப்பற்றி நான் வருந்துகின்றேன். என்னுடைய பெயர் பத்திரிகையில் வரவேண்டும் என்று கருதுபவன் நான் அல்ல. மிகவும் சிக்கலான ஜில்லாவான தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இருக்கிறேனே தவிர பத்திரிகையில் என் பெயர் வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் அல்ல என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லுகின்றேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த பட்ஜெட்டிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த புயலினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைப்பற்றி விரிவாக, என்ன என்ன செய்து இருக்கிறார்கள், என்ன என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைப் படித்தார்கள். இந்த புயல் அடித்த பகுதியிலே ஏறக்குறைய 5, 6 தடவை சுற்றிப் பார்த்தவர்களிலே நானும் ஒருவன். அங்கு பார்த்த அளவிலே அந்த புயற்காற்றினால் ஏற்பட்ட சேதத்தை நமது சர்க்கார் எப்படி நிவர்த்தி செய்யப்போகிறார்கள் என்பது கூட அச்சமாக இருந்தது. அங்குள்ள மக்களெல்லாம் சந்தோஷமாக இருப்பதற்கு, “சர்க்கார் ஒன்று இருக்கின்றது. நமக்கு வேண்டியவைகளை செய்யும்” என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்படும் படியாக தீவிரமாக அமைச்சர்கள் அனைவரும்

[2nd March 1956] [Sri. M. C. Muthukumaraswami]

அங்கு சென்று பல காரியங்களைச் செய்ததற்காக நான் மிகவும் அவர்களை பாராட்டவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. ராமகிருஷ்ண மிஷனில் உள்ளவர்கள் அங்கு தீவிரமாக பங்கெடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு சேரிகளுக்கும் சென்று வேண்டிய உதவிகளை இரவு பகல் பாராமல் செய்ததற்காக நாம் இந்த சபையின் சார்பிலே நன்றியைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அடுத்தபடியாக வரவு செலவு கணக்கைப் பார்த்தால் பல தலைப்பில் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியமான அம்சங்களில் எக்காரணத்தையற்றியோ அதிகம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சபையிலுள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், எங்கேயாவது பஞ்சம் ஏற்பட்டால் தஞ்சை ஜில்லா அந்த பஞ்ச பிரதேசங்களுக்கு உணவு சப்ளை செய்யும் வழக்கம் இருந்து வருவது. மாகாணத்தில் எந்தப் பிரதேசத்தில் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு உணவு சப்ளை செய்து வந்திருக்கிறது, இன்னமும் சப்ளை செய்ய முடியும். இது எல்லோருக்கும் சொல்லாமலேயே தெரியும். அது மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேண்டுமானாலும் உணவு அளிப்பதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிசைரம் சப்ளை செய்து விவசாயத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் குறைந்து போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக்கண்டு அச்சப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைக் கேட்ட உடனேயே நான் வருத்தப்படுகிறேன். அப்படிக்குறைந்திருந்தாலும் கூட தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம் முன்கூட்டி தண்ணீர் விட்டால் முன்னதாகவே குருவை நடவு நட்டு சாகுபடி செய்ய வசதியாக இருக்கும். முன்கூட்டி தண்ணீர் விடுவதால் இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய இடங்களில் செளகரியமாக இருக்கும். அதை உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு கடன் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கடந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு கலப்பையோ அல்லது விதையோ அல்லது மாடோ அல்லது விவசாயக் கருவியோ வாங்கவேண்டும் என்று கடன் கேட்டால் அதன் பேரில் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கலப்பையையும் ஆடு மாடுகளையும் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எங்கு ஜாமீனுக்குப் போக முடியும். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அவர்களால் ஜாமீன் கொடுக்க முடியுமா? அவர்களிடமுள்ள கலப்பையும் மாடுகளையும் தான் அவர்கள் ஜாமீனாக வைக்க முடியும். அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாகாணத்திலுள்ள விவசாயிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களிடம் உள்ள பொருளை நம்பித் தான் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் அவர்களுக்கு வாப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பிரயோசனம் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தல அபிவிருத்திக்காக அதிக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேகம் ரோடுகள் போடுகிறார்கள். நல்ல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் கப்பி ரோடுகள் போடுகிறார்கள். அவைகளில் ஒன்றிலும் சேரிகளில் நடைபெறுவதாக இல்லை. அதைக்கண்டு மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் எங்கு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் கணிய முள்ள இடங்களில் தான் நடைபெற்று வருகிறது. பாமர மக்கள் ஓய்வு நேரங்களில் ரேடியோக்களைக் கேட்டு தங்களுடைய அலுப்பை தீர்த்துக்

[Sri M. C. Muthukumaraswami] [2nd March 1956]

கொள்ளலாம் என்று அதை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் பாமர ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படவில்லை. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் எங்கு வைக்கப்படுகின்றன என்றால் அவைகள் எல்லாம் வசதியுள்ளவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலும் சலுகைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் தான் வைக்கப்படுகின்றன. அதனால் பாமர மக்கள் இருக்கும் இடங்களில் வைப்பதற்கு இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், அதில் மனம் வைக்கவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆந்திரா சேர்ந்திருந்த காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பணம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இப்பொழுது சென்னை தனியாக பிரிந்த பிறகும் அதைவிட அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு ஹரிஜனங்கள் நல்ல வசதி அடைய இடம் இருக்கிறது. அதற்கு என்னுடைய மரிமச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி விட்டால் ஹரிஜன மக்கள் முன்னுக்கு வந்து விடுவார்கள் என்பதில்லை. பொருளாதாரத்தில் மாத்திரம் அல்ல சமுதாயத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டும். அவர்களுக்கு செய்யவேண்டியது பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பல சலுகைகள் அளிக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கும் முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கும் அவர்களுக்கு போதிய அளவு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் இப்பொழுது அங்கம் வகிப்பவர்கள் எல்லோரும் 100-க்கு 98 பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்கள் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு அங்கு இடமே இல்லை. கார்போரேஷனை எடுத்துக்கொண்டால் வருஷா வருஷம் ஜாதி அடிப்படையில் மேயர் பதவியைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் முனிசிபாலிட்டியிலும் சேர்மென் பதவியையும் ஜில்லா போர்டுகளில் தலைவர்களையும் கார்பரேஷனில் மேயர் பதவிபோல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் ஸ்தானங்கள் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் பாரபட்சம் செய்யப்பட்டு வரும். இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் 33 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் எட்டு லட்சம் மக்கள் ஹரிஜனங்கள். அவர்களுக்கு நான்கு ஸ்தானங்கள்தான் ஜில்லா போர்டில் இப்பொழுது இருக்கின்றன. அதை கவனித்து (மணி அடிக்கப்பட்டு முடிவடைந்தது).

[illegible]

2nd March 1956] [Sri E. T. Kunhan]

മാനം. നാട്ടിലെങ്ങും കോളവൃന്ദങ്ങളായി എഴുന്നേൽക്കുന്ന പൊന്നാനിയിലാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആ സ്ഥലത്ത് ശുദ്ധജലവിതരണത്തിന്റെ ഒരു പദ്ധതി വേണമെന്നും വളരെക്കാലമായി മുമ്പായി കൂട്ടിക്കാഴ്ചയിനിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും അതു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും കേന്ദ്രവായ്പ വാലോപനിഷ്ഠനായ ഒരു നല്ല സാമ്പ്യൻ കൊടുക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു. പി. സി. സി. സെംസെററി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടും അത് അംഗീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റോ സർവ്വസ്വത്തായിട്ടില്ല. വെള്ളപ്പൊക്കവും അതിവർഷവും ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലുടൻ തന്നെ അതേ നഗരപ്രദേശത്തിലേക്കും അവിടെ പാട്ടവും നികുതിയും ഇടവെച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും കൃഷിയിറക്കുൻ സഹായം നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ശുറക്കുന്നതിനു ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഹരജികളിലേക്ക് സാമ്പത്തികരും അന്വേഷണ സംവിധാനം നടത്തി ആയിരം ഏക്കർ സ്ഥലത്തെ വിള നശിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർക്കു എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാൻ ഉള്ള കാര്യവും ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായില്ല. വിത്തുപോലും നശിച്ചുപോയതിനെ ഫലമായി കൃഷിക്കാർക്കു ഇന്നു രണ്ടാം വിളയിറക്കുന്നതിനു സാധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ പൊന്നാനിത്താലുക്കളുടെ പറ്റത്തൊഴിക്കാത്ത ദുരിതങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണാനുള്ള യാതൊരു നടപടിയും ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് വ്യസനപരമായൊരു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Finance Minister deserves our well-merited congratulations on presenting not merely a satisfactory budget but an extremely agreeable budget. The budget proposals contain certain basic principles of socialism which we are trying to build up in our country. There are certain very commendable features in this budget, and the Finance Minister has taken note of the conditions of certain men in services who are occupying the lowest rung of the ladder. It is extremely gratifying to note that the Finance Minister has done something to improve the conditions of the public service. I should like to take this opportunity of paying my tributes to the police personnel who have done an excellent job, particularly in trying situations that have arisen in our State. Not only on 20th February, but even on certain other occasions when the security and safety of our State were threatened by certain reactionary groups and elements in our State it is very heartening and commendable to find that our Police Force did their very best to acquit themselves creditably. Therefore, it is but fitting that the police personnel deserve the attention of the Government.

Sir, another thing to which I would like to draw the attention of the House is that the Hon. the Minister for Finance has done something to improve the service conditions of attenders, compounders, etc. Sir, the services in our country form a very important factor and may I say the backbone of the administration. During the Britishers' period considerable attention was given to the conditions of service men because they felt that happy and contented service men were very essential for the smooth running of the administrative machinery. We have launched upon democratic planning in our country and therefore it is but fitting that we choose the right type of men for the services. As Pandit Jawaharlal pointed out sometime ago, service men felt today that they lived in a world of their own, that there was a big gulf between them and the people. Therefore, it becomes incumbent upon our Government

[Sri A. M. Rathnaswamy] [2nd March 1956]

to choose people with imagination and fired by high national ideals and with a missionary zeal. One sad feature of our administrative machinery is that there is a big disparity between high salaried people and those getting low salaries. Even in capitalistic countries like America the disparity is not so much and so wide as it is in our country. One thing that makes me sad is that our Finance Minister has not devoted his attention to the Last Grade Servants. Their meagre salary is hardly enough for them to keep their bodies and souls together. Therefore, if the Hon. the Minister for Finance had done anything to improve the conditions of those Government servants who were occupying the last grade, I would have been glad indeed.

One other thing I would like to draw the attention of the House on this occasion is that Government servants should not take an active part in political activities in our country. I believe it was Mr. Totenham who said that Government servants should only be seen and not heard. Sir, in the recent elections in our State I found a number of Government servants taking an active part in the elections. Since the general elections are coming I would request our Government to take sufficient care to see that Government servants do not take part in active politics. It is a dangerous thing for Government servants to take part in politics. It was really surprising to me and even shocking when I found one of the resolutions passed at a Conference of the Non-Gazetted Officers, stated that Non-Gazetted Servants should be given representation in a political body like the State Legislature.

9-55
p.m.

* Sri T. V. SANNASI : கனம், சபாநாயகர் அவர்களே ! வல்லோர் எல்லோராலும் பாராட்டும் முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை வகுத்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டை நீட்டி எனக்களித்த குறுகிய காலத்தையும் குறைத்துக்கொள்ள விரும்ப வில்லை. கடந்த ஆண்டுக்கோவிட இந்த ஆண்டின் பட்ஜெட்டானது பல துறைகளிலும் மக்கள் பயன்பெறும் முறையில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு திருப்திகரமானதாயிருந்தாலும்கூட மாற்றுக் கட்சியினர் குறை கூறுவது, மாறாத சம்பிரதாயமாக இருந்து வருகிறது. என்றாலும், இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றிய எதிர்ப்பொலியானது எவருடைய இதயத்தையும் தீண்டுவதாக இல்லை.

ஆனால், வெளியில் வேறுவிதமாக விஷமப் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. அதாவது, “வரியை உயர்த்துவதற்கான காரணங்களும் வழிகளும் எத்தனையோ இருந்தும் அவைகளை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு இம்மாதிரி பட்ஜெட்டை வகுத்து மக்களைத் திருப்தி செய்து அதன்மூலம் தட்சிணப் பிரதேச அமைப்புக் கொள்கைக்கு ஆதரவுதேட முயற்சிக்கப்படுகிறது” என்பதாகும்.

இது மிகவும் சிந்தனையற்ற அபத்தக் கூற்றாகும். தட்சிணப்பிரதேச பிரச்சினைக்கும் தற்போது நம்முன் வந்துள்ள பட்ஜெட்டிற்கும் என்ன சம்பந்தமிருக்கிறதோ! நமக்குப் புரியவில்லை. தட்சிணப் பிரதேசப் பிரச்சினையானது நம் நாட்டு மக்களின் ஏகோபித்த எதிர்ப்பிற்குக்காரியிருந்து வருகிறதென்பது எல்லோருமறிந்த உண்மை. இதனை மறுக்கவோ, மறைக்கவோ இடமில்லை. இந்த அடிப்படையில்தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது மதிப்பிற்குரிய மேலோர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு மாறுபட நேர்ந்தாலும், துன்பங்கள் பல சூழ்வந்தாலும் மக்கள் கருத்துக்கு

2nd March 1956]

[Sri T. V. Sannasi]

மாறாக நடக்க முடியாது என்ற தமது திடமான கருத்தை மிகத் தெளிவாக அறிவித்துவிட்டார். அன்பிற்குரிய நமது தலைவர் அறிவித்த முடிவை மக்கள் மனமார் வரவேற்கின்றார்கள். இது மகிழ்ச்சிக்குரியதே ! இம்மகிழ்ச்சிக்குரிய நிலைமையிலும் சிலரால் மற்றொருவிதமாகவும் பேசப்படுகிறது. அதாவது, “மந்திரி சபையுள்ளும் மாறுபட்ட நோக்கம் வளர்ந்து வருகிறது.” என்பதாகும்.

இது பின் விளைவைச் சிந்தியாத தந்தலப் பிதற்றலாகும். மக்கள் அனைவரும், அமைச்சர் முதல்வரும் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டுள்ள ஓர் முடிவை அமைச்சரவையில் யாரேனும் ஒருவர் மறுத்து நடப்பாரானால் அன்றே ராஜிநாமாச் செய்து விட்டு வெளியேறுவதைத் தவிர இந்த நாட்டு மந்திரியாய் இருந்து வாழ முடியாது. இது ஜனநாயகத்தின் நீதி. இதனை சபாநாயக மக்களும் அறிந்து உள்ளனர் என்றால் அரசியல் அறிந்தோர் எவ்வாறு இதனை அறியாதிருக்கமுடியும்.

நிற்க, பாராட்டுக்குரிய இந்த பட்ஜெட்டிலும் கூட, பல ஆண்டுகளாக எடுத்துக்காட்டியும் பரிசீலிக்கப்படாத சில குறிப்பிட்ட குறைகள் இருந்து தான் வருகிறது. வருமானமுள்ள ரெவின்யூ இலாக்காவிற்கு இன்றியமையாத அடிப்படை ஊழியர்களாகிய கிராமக் கணக்கர்கள் முன்சீபுகள் முதலியோருடைய சிதைந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி கவனிப்பதே கிடைவது. அவர்கள் நேர்மையான துறையில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான வகையில் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊழியம் கொடுப்பதில்லை. இதைப் போலவே நாட்டு நலத்திற்கு இன்றியமையாத கல்வியைப் போதிக்கும் உபாத்தியாயர்கள் நிலையும் இருந்து வருகிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர் களிலிருந்து கண்ணியத்திற்குரிய சபையிலுள்ளோர் அனைவரும் மற்றும் நாட்டிலுள்ள நல்மேதைகள் வரையிலும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி வந்தவர்கள்தாம் என்பதை மறக்கமுடியாது. ஆனால், அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைமையைப்பற்றி நினைக்க மறந்தே விடுகிறோம். அன்போடு பெற்றெடுத்து வளர்த்த தாய் தந்தையரைப் பிச்சை எடுக்க விட்டுவிட்டு அரும்புண்ணியம் தேட காசுக்குச் செல்லும் கண்ணியத் தைப்போல்தான் நமது நாட்டின் போக்கு இருந்து வருகிறது. செழியத்தைப்போல்தான் நமது நாட்டின் போக்கு இருந்து வருகிறது. செழியத்தில் கண்ணோட்டம் வைப்பது அதன் செழிப்புக்கு ஆதாரமான கிராமப் பணமில்லையானால் ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது சற்று அதிக வரி விதித்தாயினும், நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமான அவர்கள் வாழ்க்கையை வளமுதச் செய்தல் வேண்டும். இது அரசாங்கத்தின் கடைமை. இனியேனும் இதைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

* Sri K. MADHAVAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഭക്ഷണസംസ്ഥാനങ്ങളെയും ബഹുഭക്ഷണസംസ്ഥാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിലാണ് ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി നാം ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നത്. ഇന്നലെ ഇവിടെ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനങ്ങൾക്കൊക്കെയും പക്ഷം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ.എ.എസ്. നായർ ചില വെല്ലുവിളികൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. നിർഭാഗ്യവശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾ കേട്ട് കൈയടിക്കാൻ ഞങ്ങൾ കണ്ണാടകകാരല്ലെന്ന് മലബാറിൽനിന്നു അരുമയായില്ല. ഈ അസംബ്ലിയിൽ മരുമല, മലബാറിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവം ഇതുതന്നെയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ കേരളത്തിൽനിന്ന് പിഴുതെറിക്കുകയും, ഇന്ന് അവിടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയല്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. സർ, ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ്. ലോകത്തിലെവിടെയുമെന്നപോലെ കേരളത്തിലും കമ്മ്യൂണിസം വേരുകൾക്കൊണ്ടു വരികയാണ്. ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രസംരക്ഷണത്തിനും കമ്മ്യൂണിസം വേരുകൾക്കൊണ്ടു വരികയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പിന്നിലുവേണ്ടി നിവകൊള്ളുന്നിടത്തോളം കാലം ജനങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പിന്നിലുവേണ്ടി നിവകൊള്ളുന്നതല്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു അർക്കം ഒരു റെറ്ററിവോരണയും ആവശ്യമില്ല.

സർ, ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ അളം മധുരം കുറവാണ്. കാരണം പഞ്ചസാരയും നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ട്. സാധുക്കളുടെ മേൽ നികുതി ചുമത്തുന്ന നയം കൈവെടിയാക്കിത്തോളം കാലം ബഡ്ജറ്റു പുരോഗമനപരമായിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ

[Sri K. Madhavan Nambiar] [2nd March 1956]

[illegible]

SRI B. K. NALLASWAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதை அவர்கள் தங்களுடைய வருங்காலத்தில் அதிக நிவாரணம் கிடைக்கும் என்பதற்கான சமீக்கை ஆக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த வருஷ பட்ஜெட், சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டைவிட சிறிது அலங்காரமாக இருக்கிறது என்றால் இந்தச் சிறுசிறு சலுகைகளால்தான் என்று சொல்லவேண்டும். அதற்குமேலே நான் நேரிடையாக வரி இனங்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேஸல் எண்ணெய்க்கு வரி போடுவதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இந்த வரி விவசாயிகளைப் பாதிக்காமல் பாதுகாப்பும் அளிக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி அளிப்பதில் மிகவும் சிரமம் இருக்கு

2nd March 1956] [Sri B. K. Nallaswami]

மென்று சர்க்கார் பயப்பட்டுவெண்டியதில்லை. பிறரை எமாற்றக் கூடியவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல. அவர்கள் விவசாயத்திற்காக என்று சொல்லி டீஸல் எண்ணெயை வாங்கி அதிக விலைக்குக் கார்த்தாரர்களிடம் ஒரு நாளும் விற்க மாட்டார்கள். தான் டீஸல் என்ஜின் வைத்திருக்கும் ஒரு விவசாயி என்பதற்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்கிக் கொண்டுவிட்டால், அவருக்கு இந்த வரியில்லாமல் எண்ணை சப்ளை செய்ய உத்தரவு போட்டால் நூலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கரை வரியைப் - போடும்போது, அது நடுத்தர வர்க்கத்தைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பழப்புச் சர்க்கரைக்கு வரியில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் மில் பிரதேசம் அல்லாத இடத்திலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மறைமுகமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கக் கூடிய பிரதேசத்தில் கரும்புக்கு நல்ல விலை இருக்கிறது. ஆனால் மில்கன் இல்லாத பிரதேசத்தில் கரும்புக்கு நல்ல விலையும் இல்லை. கிராமங்களில் கருப்பட்டியும் பழப்புச் சர்க்கரையையும் அதிகம் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். கரும்புக்கு விலை இல்லாத நிலைமை யில் கரும்பை உற்பத்தி செய்வதா வேண்டாமா என்று விவசாயிகள் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இந்த வரியை ஆதரிப்பார்கள். எங்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் கருப்பட்டி, பழப்புச் சர்க்கரையைத்தான் நாங்கள் காப்பி, டீ போன்றவைகளுக்குப் போடுவோம். அது மிக நன்றாகவும் இருக்கும். மணமாகவும் இருக்கும். வெளி நாடுகளிலும்கூட பழப்புச் சர்க்கரைதான் அதிகமாக உபயோகிக்கப் படுகிறது. அல்கா சர்க்கரை மிகவும் குறைவாகத்தான் உபயோகிக்கப் படுகிறது. உடம்புக்கும் பழப்புச் சர்க்கரை நல்லது. அல்கா சர்க்கரை கூட கருப்பட்டியிலிருந்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கருப்பட்டி குடிசைத் தொழிலாக இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அல்கா சர்க்கரைக்கு வரி போடுவது கருப்பட்டிக்கும் பழப்பு சர்க்கரைக்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். ஆகவே சர்க்கரைக்கு வரி போடுவதினால் ஒன்றும் குடி மூழ்கிப் போய்விடாது, அதற்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் யுத்த காலத்தில்போல் ஹோட்டல்களில் காபிக்கு சர்க்கரின் சேர்க்காமல் இருக்கும்படியாக சுகாதார அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RAMASUNDARA KARUNALAYA PANDIAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் 1956-57-ம் வருஷப் பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுபிறகு நம் ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களின் பட்ஜெட்டிலும் துண்டு விழத்தான் செய்கிறது. இது விரும்பத்தகாதது. நமது பட்ஜெட்டில் விழுகிற துண்டை சரிக்கட்ட சர்க்கார் புது வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த வரி போட்டாலும் அதனை மக்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை எல்லாம் நம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் சில இடங்களில் பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. புயல் தாண்டவம் ஆடுகிறது. வெள்ளம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. இயற்கையால் மக்கள் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். பாண்டியன் நாடு பஞ்சமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சோழ நாடு செழிப்பாக இருக்கிறது. அங்கு சர்க்கார் அதிக கவனம் நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் செலுத்தினதனால்தான். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சங்கரன்கோவில் நாங்குளேரி போன்ற தாலுகாக்களில் மழை பெய்தால்தான் செழிப்பாக இருக்கும். அங்குள்ள மக்கள் மழையை நம்பி வாழுகிறார்கள். அங்கே நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடையாது. பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போட வேண்டுமென்று நானும் இச்சபையில் பல தடைவைகளாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். கீரியாறு நீர்ப்பாசன திட்டம் பற்றி முன்பே

[Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian] [2nd March 1956]

இச்சபையில் பேசியிருக்கிறேன். இப்பொழுது அதைப்பற்றிய எந்தவிதமான பேச்சையும் காணோம். அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். இதை சர்க்கார் கவனித்து தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனித சமுதாயத்திற்கு வேண்டியது உணவு, குடியிருப்பு, உடை வசதிகள். இவைகளைப்பெறுவதற்கு சமுதாய மக்களின் பொருளாதாரத் துறை உயர வேண்டும். நாட்டின் மில் தொழிலாளர்கள், குடிசைத் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இப்படியாகப் பல தொழிலாள வர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களில் மில் தொழிலாளர்களைத் தவிர இதர தொழிலாளர்கள் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு அது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பருவ மழை பெய்தால்தான் வேலையிருக்கிறது. சிலசமயங்களில் பருவ மழையும் மக்களை ஏமாற்றி விடுகின்றது. ஆதலால் சர்க்கார் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பருவகாலத் தவிர இதர நாட்களிலும் வேலை கிடைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் அவசியமாக இருக்கிறது. எந்தெந்த கிராமங்களில் மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும். கிராமங்களில் விவசாய அபிவிருத்தி வசதிக்கு மின்சார சப்ளை குறைந்த சார்ஜில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு ஸ்பெஷல் காரண்டியை நீக்கி டாரிப் காரண்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் உஸல் ஆயிலிற்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, சிலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப் படுகிறது. சிலருக்கு கிடைக்கவில்லை. பின்தங்கிய எல்லா வகுப்பினருக்கும் இலவசமாக கல்வியை ஒரே இடத்தில் போதிப்பது என்று விட்டுவிட்டால் தீண்டாமை ஒழியுமென்று நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் தலை நகரிலும் எல்லாவிதமான தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் மெடிகல் காலேஜிலும் எஞ்ஜினீயரிங் காலேஜிலும் இதர டெக்னிகல் காலேஜிலும் அட்பிஷன் கிடைப்பது எளிதாக இருக்கும். கஷ்டம் தோன்றாது. மனுக்கொடுத்தவர் எல்லோருக்கும் அட்பிஷன் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். டெக்னிகல் காலேஜ்களில் வீட்டுகள் குறைவாக இருப்பதால் பல மாணவர்களுக்கு படிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகையினால் அதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் சர்க்கார் கவலை கொள்ளாமல் அவைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்சமயம் நாட்டில் தொழில் நுணுக்கப்பயிற்சியாளர்களின் தேவை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. டெக்னிகல் காலேஜ்களில் நூறு வீட்டுக்கு ஆயிரம் அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சியாளர்கள் படித்து விட்டு நகரத்தில் செலவு செய்வது கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமங்களில் வசிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு டாக்டர் ஒரு என்ஜினீர் இன்னும் பல தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி பெற்றவர்களில் ஒவ்வொருவர் இருக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவே எனது ஆசை. கிராம மக்கள் நகர மக்களைப்போல் எல்லா வசதிகளும் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருவ மழை தவறிவிட்டதினால் சங்கரன்கோவில் தாலுகா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் சங்கரன்கோவில் தாலுகாவை பஞ்சப் பிரதேசமென்று பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்றும் வரிவஜா செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சந்தர்ப்பமளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வந்தனம் உரித்தாகுக.

2nd March 1956]

SRI S. VADIVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவுசெலவு கணக்கை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும்போது புயல் நிவாரணம்பற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசியது வரவேற்கத்தக்க ஒரு விஷயமாகும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 1952-ம் ஆண்டு புயல் தக்க ஒரு விஷயமாகும். 1955-ம் ஆண்டு புயல் காற்று அடித்தபோதும், இந்த புயல்காற்று நாகைத் தாலுகாவிலிருந்து புறப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதி மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு புயலிலும் பெரும்பான்மையான இடங்களில் மரங்கள் வீழ்ந்து சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. பல இடங்களில் எரிகளும், குளங்களும், கண்மாய்களும் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக நாகைத் தாலுகா தான் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புயல் நிவாரணத்தின்போது கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் “அப்படி ஒன்றும் பாதிக்கப்படவில்லை” என்று சொன்னதின் காரணமாக ஸ்பெஷல் ஆபிசரைப் போடாமல் அந்தத்தாலுகாவில் இன்னும் சில இடங்களில் நிவாரணம் அளிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களால் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிக அக்கரை கொண்டு பல நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புயலால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களையும், விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வயிற்றுக்கு உணவுகூட கிடைக்காத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஒருவாறு இந்த வருஷ நிதியால் கிராம மக்களின் நிலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதிகரித்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் அந்த வசதி யாருக்குப் போய்ச்சேருகிறதென்றால் பணம் படைத்தவர்களுக்கும், நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் போகிறதே தவிர ஏழை தொழிலாளர் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிரிட்டாலும்கூட இரண்டரை கொடுக்காமல் வயிரூர சாப்பிடுவதற்கும் இல்லாமல் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு.

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பலவிதமான நன்மைகளை யார் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தான் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். இனிமேலாவது அந்த அளவில் போகாமல் விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் அதிக அளவில் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளில் பெரிய டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் சென்று எல்லா ஆடு மாடுகளையும் சரிவர கவனிப்பதில்லை. பணக்காரர்கள் வீட்டு ஆடுமாடுகளைத்தான் கவனிக்கிறார்கள். சாதாரண குடியானவர வீட்டுக்குச் சென்று பார்ப்பதில்லை. இந்த முறையில் தான் கிராமங்களில் அவர்கள் அலுவல்களை கவனிக்கிறார்கள்.

குடியிருப்புத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும். அந்த குடியிருப்பு திட்டத்தை எப்படி பயன் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை உண்மையில் தஞ்சாவூரில் வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் கரும்பாலையில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும்படி செய்யாமல் சர்க்காருடைய பணத்தை வைத்துக் கொண்டு முதலாளிகளுக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் 32 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். மிராச்தார்கள் அம்மாதிரி பல காரியங்கள் நடத்திக் கொள்கிறார்கள்.

நம் தேசம் முன்னேறவேண்டுமானால் கிராமாந்திரங்களில் நல்ல வீடுகள் கொடுப்பது உண்மையிலே பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுகிறோம். ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி மனைகட்டேன் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு வருஷ பட்ஜெட்டிலேயும் சொல்லி வருகிறோம். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு சட்டம்

[Sri S. Vadivelu]

[2nd March 1956]

கொண்டு வருவோம். சென்ற பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திலே 21 வீடுகளை பிரிக்க ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். பிறகு வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிவித்ததின் பேரில் பிரிக்கவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். கொஞ்ச நாளைக்குப் பின் 21 வீடுகளும் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் 71 பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 12,000 ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எழைகள் மழையிலும் வெயிலிலும் வேலையில்லாமல் வாடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் வாழவேண்டும் என்றால் அவர்கள் குடியிருக்கும் இடத்தை விட்டு வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு அவசியம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்வது மிகையாகாது.

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, with this Budget, we had opportunities of speaking (interruption) on about (interruption) four Budgets and on this occasion. (Interruption)

நான் தமிழிலேயே பேசவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் விரும்புவதால், தமிழிலேயே பேசுகிறேன்.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுவரையில் பட்ஜெட்டுகளை ஆண்டு தோறும் நாம் பரிசீலித்திருக்கிறோம். அப்பொழுதெல்லாம் காங்கிரஸ் பக்கத்திலிருந்து பாராட்டுவது வழக்கமாக இருந்தது. இந்த காலத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தை பாராட்டிவிட்டு குறைகளையும் கூறிக்கொண்டு வந்தார்கள். குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லும்போதெல்லாம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எவ்விதமாக வாழ்வுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பாத்துக்கொண்டிருந்தேன். இயற்கையாகவே வரவேற்கவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுது அந்த இடத்தில் இருப்பதனால் இந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்தில் நியாயமின்றி பிரித்து வைத்திருக்கிறது. எந்தத் துறையிலே எப்படி இயங்கவேண்டுமோ எப்படி வரிகளை போடவேண்டுமோ எப்படி குறித்து இருக்கிறது.

10-25
p.m. குறிப்பாக இன்றுதான் தைரியம் வந்து நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேந்திர அரசாங்கம் நம்மைச் சரியான முறையில் நடத்துவதில்லை, நமக்கு வேண்டிய கனரகத் தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஏற்படுத்துவதில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார். அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் என் இப்படி மாகாணங்களை புறக்கணிக்கிறார்கள்? இந்த குறை பாட்டை திருத்தினால்தான் எந்த அரசாங்கமும் நல்லவிதமான ஒரு பட்ஜெட்டை தயாரிக்கமுடியும். மாகாணங்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் மிகவும் குறைவு.

Our State is after all a magnified Municipality or Corporation. இங்கு இருக்கிற சலுகைகள் மிகவும் குறைவானது. ஆதலால்தான் இங்கு அதிருப்தி இருக்கிறது. இன்றைக்கு இதனால்தான் சில கட்சிகள்கூட கேந்திரத்திலிருந்து தனியாகப் பிரிந்து நாடு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற யோசனை சொல்லுகிறது. கேந்திர சர்க்காருக்கு அதிகமான அதிகாரங்களும் மாகாணங்களுக்குக் குறைவான அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. இந்த அவதி நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் இதை இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. பார்லிமெண்டில் சொல்லவேண்டுமென்று சுலபமாகச் சொல்லுவார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இங்கேயும் சொல்லலாம்.

* SRI K. VINAYAKAM: இங்கேயும் சொல்லலாம். ஆனால் பயன் இல்லை. கேந்திர சர்க்கார் நம்மைப் பொறுத்தவரையிலும் நமக்குப் பல துறையிலே அநீதியை விளைவித்திருக்கிறார்கள். வெகு காலமாக மாகாணங்களைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆட்சி பீடத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே கூட மொழி அடிப்படையிலே நாட்டைப்

2nd March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

பிரித்துத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நியாயமாக எந்தெந்தப்பகுதிகள் எந்தெந்தமொழி ராஜ்யத்தில் சேரவேண்டுமோ அதில் சேர்த்துவிடவேண்டும். அதனால் ஒரு பகுதியிலே கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி வந்தாலும் சரி அல்லது ஷேறு எதிர்க்கட்சியினர் ஆட்சி வந்தாலும் சரி அதை மக்கள் பொறுப்பாக விட்டு விடவேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் இந்தக் கோளாறுகள் வந்திருக்காது. மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களைப் பிரிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு பணக்காரர்கள் சலுகை வேண்டுமென்பதற்காக மகாராஷ்டிரர்களுக்கு பம்பாயைத் தராமலும், அதேபோல் நமக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய தேவிகளும், பீர்மேட்டையும், ஆந்திர எல்லை தமிழ்ப் பகுதிகளையும் தமிழ் ராஜ்யத்தில் சேர்க்காமலும் விட்டுவிட்டார்கள். இதற்கு முன்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “தேவிகளும், பீர்மேட்டுக்காக பிரமாதமாகப் போராடுவோம்.” அதற்காக சென்னை சட்டசபை எங்களுக்குப் பலம் தரவேண்டும்” என்றெல்லாம் சொன்னார். நாமும் அவர்களுடைய கரங்களை தேவையான அளவிற்குப் பலப்படுத்தினோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even then I said that we have to press our case, that ultimately we will have to abide by the decision of a third party, if we are unable to come to an agreement. The hon. Member leaves that conveniently and presses the other point.

* SRI K. VINAYAKAM: நான் அந்தப் பகுதிக்கு வரப் போகிறேன். நமக்குத் தேவிகளும், பீர்மேடு கிடைக்காமல் போனதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இதற்கான சூழ்நிலை எப்படி வளர்ந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ்காரர்களோ, நிதி அமைச்சர் அவர்களோ அரசியல் சூழ்நிலை அல்லது சிக்கல் காரணமாக இதை வெளிய் படையாகச் சொல்லமுடியாவிட்டாலும் நாட்டு மக்களுக்கு இது தெரியும். இது விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அநீதியை இழைத்துவிட்டார்கள். ராஜ்யங்களை இப்பொழுது மொழி அடிப்படையில் பிரித்து அமைக்கவேண்டியதை விட்டுவிட்டு, இரு மொழி ராஜ்யங்களை உண்டாக்கவேண்டுமென்று ஒரு புதியதான புத்தத்தை கிளப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ வங்காளமும், பீகாரும் ஒன்று சேரப்போகிறது என்று சொல்லி இங்கேயும் கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி வந்துவிட்டால் தங்களுக்கு இடமில்லையென்று நினைத்து மலையாளிகளே தமிழகத்தோடு வந்து சேருங்கள், கன்னடியர்களை எங்களுடன் வந்து சேருங்கள் என்றெல்லாம் பிறருக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாதிரி அநீதி செய்து கொண்டு வருவது போகவேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் நமக்குப் பலவிதமான அநீதிகளை இழைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு எந்த விதமான கனரகத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும் Raw products இல்லை, போதிய சூழ்நிலை இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லி தட்டிக் கழிக்கப்படுகிறது. ஒரு steel industry அல்லது Iron Industry அல்லது aluminium industry நம் நாட்டில் அமைப்பதற்கு வேண்டிய Raw products எத்தனையோ இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி நமக்கு மத்திய சர்க்காரால் அநீதி இழைக்கப்பட்டு வருவதால்தான் இந்த வழியிலே அவர்கள் நடப்பதால்தான் இங்கு ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலும்கூட நாம் திட்டங்களை அமைத்தபோதிலும், அவைகளைக் கடைசியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது கேந்திர சர்க்காரிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக 240 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அந்த அடிப்படையை அனுசரித்து ஆசிரியர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் ஐந்தாண்டுகளின் 10 ரூபாய் சம்பள உயர்வு கொடுப்பதாக தற்காலிகமாகத் திட்டமும் போட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது என்னவாயிற்று? நமக்கு 240 கோடி ரூபாய் வந்தால் நமது சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு 10 ரூபாய் சம்பள உயர்வு தருவார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அதை கேந்திர சர்க்கார் 170 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். இன்னும் கடைசியாகப் பணம் கொடுக்கப்படும்பொழுது அது 100 கோடி ரூபாய்க்கும் கூட குறைந்து

[Sri K. Vinayakam]

[2nd March 1956]

விடலாம். அப்படி குறைத்துவிட்டால் மிகவும் அத்யாவசியமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற நமது சர்க்கார் முன்வருவார்களே தவிர. ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு போன்ற திட்டங்களை கைவிட்டு விடுவார்கள். கடைசியில் ஆசிரியர்களைத்தான் இது பாதிக்கும், இதைத்தான் நாங்கள் முன்னதாகவே சொன்னோம். திட்டங்களைப் போடுவது நம்முடைய கையில் இருந்தாலும் அவைகளை கடைசியில் அமுல் செய்து நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் கேந்திர சர்க்காரிடம் விடப்பட்டிருப்பதால்தான் நமக்கு இந்த மாதிரி தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சமீபத்தில் புயல் காரணமாக நமது நாட்டில் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. மக்கள் அவதிப்பட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தார் எவ்விதமான **red tapism**-ம் இல்லாமல் மக்களுக்கு துரிதமாக நிவாரணம் அளித்தார்கள், இதற்காக முதன் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது ராஜ்யத்திலே கல்வித் துறையிலே ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாறுதல் செய்வதினால் கல்வி இலாகாவிலே பல விதமான கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. நாங்களெல்லாம் மாணவர்களாக இருந்தபொழுது **Standard of education** நல்ல முறையில் இருந்தது. அனால் இப்பொழுது என்ன பார்க்கிறோம்? மாணவர்கள் ஆங்கிலத்திலே தொடர்ந்து பேசமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், ஏன்! தமிழிலும் கூட அல்லது அவர்கள் தாய்பாஷையிலும் தொடர்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்கோ, பேசுவதற்கோ முடியாமல்தான் இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய கருத்துக்களை பிறருக்கு விளங்கும்படிச் சொல்வதற்குத் தத்தளிக்கும் நிலைமையில் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவ்வளவுக்கு கல்வியிலே தரம் குறைந்து விட்டது. காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகு கல்வித்துறையில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாறுதல் ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டு (**fetish theories**) பிரதேச மொழியை கல்வியில் முழுமையுடன் கொண்டு வந்ததால் **Standard of education** குறைந்து விட்டது. என்னப்பொருத்த வரையில், ஆங்கிலத்தை எந்த விதத்திலும் விடக்கூடாது என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஒரு வருக்கு நன்றாகப் பழகின மொழியிலே தான் அவர் தன் கருத்துகளை பிறருக்கு விளங்கும்படி நன்கு வெளியிட முடியும். நான் கூட ஆங்கிலத்தில்தான் பேச ஆரம்பித்தேன். பிறகு அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தலின் பேரில் தமிழில் பேசும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது, இப்பொழுது பிரதேச மொழியை பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் முழுமையாக விடுவதன் காரணத்தினால் தான் கல்வித்தரம் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. அடிக்கடி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கல்வித் துறையில் மாறுதல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதைவிட்டு நிரந்தரமாக ஏதாவது ஒரு திட்டம் அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டு வரப் போவதாகத் தெரிகிறது, இது விஷயமாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்தத் திட்டத்தையாவது தீர விசாரித்து பலரும் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க அவகாசம் கொடுத்து கடைசி முடிவாக அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் மென்பது தான். ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு அதை நடை முறையிலே குறைந்தது ஐந்தாண்டுகளுக்காவது கையாண்டு வரவேண்டும். பிறகுதான் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டும். அரசியல் காரணத்தையோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான காரணத்தையோட்டியோ கொண்டுவந்த திட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதோ அல்லது திருத்தி அமைப்பதோ கூடாது. இதனால் ரொம்பவும் கோளாறுகளும், தவறுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் நாட்டிலுள்ள மாணவர்கள்தானே மொழியை அரசியல் வாதிகள் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன் “செங்கல்பட்டு ஜில்லாவைப்பற்றி வழக்கமாக கிராமவாசிகள் சொல்லுவது, இது கேடுகெட்ட ஜில்லாக்களில் செங்கல்பட்டு ஜில்லாதான் தலைமை வகிக்கும் ஜில்லா என்று” இன்னும் ஒரு

2nd March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

நகரமாக இருந்து வளர்ச்சி அடைந்து தற்போது ஒரு பெரிய பட்டணமாக இருக்கிறது. அதே போல் தெற்கே பல ஜில்லாக்களைப்பற்றி சொல்லலாம். தஞ்சை ஜில்லா ஒரு நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் மதிப்பு இருக்கிறது. செங்கல்பட்டு ஜில்லா சென்னையுடன் ஒரத்தில் ஒட்டியிருக்கும் ஜில்லாதான். ஆனால் அந்த ஜில்லாவுக்கு மக்கள் பெருமைபடும் அளவுக்கு எவ்விதமான சலுகையோ, அல்லது திட்டமோ கிடையாது. நீர் பாசன விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கான ஒரு பெரிய ஏரி கூட நல்ல முறையில் அங்கு இல்லை. இந்த நிலைமையில் இப்போது ஆரணி ஆறு திட்டத்தை அங்கு உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அதிலே கூட சில அரசியல் காரணங்களால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே இருக்கும் தெலுங்கு கிராமக்காரர்கள் ஆந்திராவுக்கு போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் வருமென்று தெரிந்திருந்தால் ஆரணி Project-யை வளர்த்து இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமல் இருந்திருக்கும். ஆகவே செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் பார்த்தால், அங்கு ஒரு **Major** நீர்பாசன திட்டம் கூட இல்லை. ஒரு ஏரி மராமத்து செய்யும் நிலையில் கூட இல்லாத அவ்வளவு கீழ்தரமாக இருக்கிறது அந்த ஜில்லா.

பாலாறு என்ற பெயருள்ள நதி இருக்கிறதே தவிர, அதில் தண்ணீர் என்பதே கிடையாது, ஏதோ 10 வருஷத்திற்கு முன்பு ஒரு தடவை வெள்ளம் வந்து அதில் ஏராளமான தண்ணீர் ஓடிற்று. அவ்வளவு தான்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information, Sir. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் மின்சார வசதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

* **SRI K. VINAYAKAM :** அந்த ஜில்லாவில் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல் மின்சாரம் அவ்வளவுக்கில்லை என்று தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், இப்படி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்பாசன திட்டங்கள் ஒன்றும் அங்கு இல்லாததினால் அவர்களுக்கு இந்த மின்சார வசதி பெற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தான் சொல்லவந்தேன், மின்சாரம் அந்த ஜில்லா வாசிகளுக்கு ஏன் அதிகமாகத் தரக்கூடாது? மலம்புழா Project, மணிமுத்தாள் Project, Lower Bhavani Project இவைகளுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து ஒத்துக் கொண்டிருக்கும் போது செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாக கொடுப்பதைக் கண்டு பொருமைபடுவதில் அர்த்தம் ஒன்றுமில்லை. பொருத்தமாகவும் இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Lower Bhavani Project-வை பார்த்துத்தான் பொருமை கொள்ளுகிறீர்கள் நாங்கள் உங்கள் ஜில்லாவுக்கு அதிக மின்சாரம் கொடுப்பதைக் கண்டு பொருமைப்படவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவில் மின்சாரம் அதிகமாக பாடுவதற்கு வேண்டிய எல்லா சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லா, கடற்கரை ஓரத்திலுள்ள ஜில்லா, ஆகவே அங்கு பூமியின் அடிதளத்தில் தண்ணீர் தேங்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த தண்ணீரை **Pump** செய்து வெளியே கொண்டுவர முடியும். அடிக்கடி இதைப்பற்றி நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஜில்லாவில் தண்ணீர் இல்லா கஷ்டத்தை போக்கவேண்டுமென்றால், வறுமையை அகற்ற வேண்டுமென்றால் கடற்கரை ஓர கிராமங்களில், **subsoil** தண்ணீரை வெளியே கொண்டு சகல ஏற்பாடுகளும் செய்ய வேண்டும். குழாய் கிணறுகளை ஏற்படுத்தினால் சுலபமாக தண்ணீர் கிடைக்கும். **Tube Wells** வைப்பதில் முயற்சி செய்து பார்த்தால் குடி தண்ணீர் தொல்லை கூட தீர்ந்துவிடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Vinayakam]

[2nd March 1956]

இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில், நம் ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக 28 Health சென்டர்கள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சொல்லும்போது கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்கு ஒன்று குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு மந்திரியார் தலைமைதாங்க, இன்னொரு மந்திரியார் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை திறந்துவைத்தார்கள். இப்படி குதுகூலமாக மந்திரியால் துவக்கிவைக்கப்பட்ட ஆஸ்பத்திரியில், அதாவது மகாபலிபுரத்தில் துவக்கிவைக்கப்பட்ட ஆஸ்பத்திரியில், டாக்டர் கிடையாது. மந்திரிகள் ஆரம்பித்துவைத்த ஆஸ்பத்திரியே இந்த நிலையில் இருக்கும்போது, மற்றவர்கள் திறந்துவைக்கும் ஆஸ்பத்திரிகள் எந்த கதியில் இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் காரியங்கள் இப்படி நடக்கும் போதுதான் இன்னும் 28 Health சென்டர்களை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் தரப்பில் நான் புதிதாக ஒன்றும் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லவில்லை; செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் ஏற்கனவே துவக்கிவைத்த மருத்துவ மனையில் மருத்துவரோ, மருந்துகளோ இல்லை. அதை முதலில் கவனித்து அம்மருத்துவ மனைகள் நன்றாக இயங்கும்படி செய்துவிட்ட பிறகு, புதிதாக ஏற்பாடு செய்யும் இந்த health சென்டர்சளைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டுமென்பதே என்னுடைய அவா. Cut motions கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகள் இச்சபை முன்வரும்போது, இதைப்பற்றி பேசுகிறேன்.

10 40
a.m.

SRI A. RATNAM:

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இச்சபை முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இத் திட்டத்தைப் பற்றி கனம் மந்திரியார் அவர்கள் பேசும்போதும் ஒவ்வொரு பகுதியைப்பற்றியும் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மாத்திரம் முக்கியமாக சொல்லவேண்டியதை சொல்லாமல் விட்டிருக்கிறார். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டதைப்பற்றியும், புயல் நிவாரணத்தைப்பற்றியும் மூன்று பக்கங்களில் விளக்கமாக கொடுத்திருக்கும்போது தேசத்தில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களை எதிர்தோக்கி இருக்கும் பிரச்சனையைப்பற்றியும், அப்பிரச்சினையை தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு பாவித்து தங்கள் அபிப்பிராயத்தை எப்படி தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றிய விவரமே அதில் காணோம். எங்களது உயிர் போன்ற உரிமைகள் பரிபோகின்றன, தேவிகுளம், பீரமேடு தமிழர்களுடையது தான் என்று எடுத்துக்காட்ட. சென்ற பிப்ரவரி 20-ம் தேதி தமிழ்நாடு பூராவும் ஒரு பெரிய வெற்றிகரமான ஹர்தால் நடந்தது. அந்தத்தமிழர்களுடைய உன்னதமான உரிமையைப் பற்றி ஒருவார்த்தைக்கூட கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லாதது பற்றி மிக்க விசனப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்தச் சபையிலுள்ள சிலர் தக்ஷணபிரதேசத்தைப்பற்றி பேசினார்கள். வானொலி நிலையம், ரேடியோ, மத்திய சர்க்கார் கையில் இருப்பதால் மத்திய சர்க்கார் சொல்லும் விஷயங்களை உடனேயே ஒலிபரப்பி விடுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு பிரமுகர் மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த பிரமுகர் தக்ஷண பிரதேசத்தைப்பற்றி பேசினால், உடனே அந்தக் கருத்தை அகில இந்திய வானொலி நிலையத்தார் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு ஒலிபரப்புகிறார்கள். அதை சென்னை சர்க்கார் தங்களுடைய ஒலிபரப்பு நிலையங்கள் மூலம் இந்த நாட்டுக்குத் தெரியப்படுத்தும்படி செய்துவிடுகிறது மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகம். இந்த அளவுக்கு சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு விட்டு கொடுக்கக் கூடாதென்பதுதான் என் ஆசை. தக்ஷண பிரதேசத்தைப் பற்றி விளக்கிக் கூற வில்லை என்றாலும், விவரத்தின் போது ஓரளவு சர்க்காரின், அது விஷயமான கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் தமிழர்கள் எல்லோரும் தக்ஷண பிரதேச அமைப்பை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தவிர, தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களான தேவிகுளம், பீரமேடு பரிபோகாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும்

2nd March 1956]

[Sri A. Ratnam]

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் அந்த ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றி இங்கு விவாதித்து முடிவு செய்த பிறகு, அந்த முடிவின்படி காரியங்கள் நடத்த கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, தக்ஷண பிரதேச அமைப்பைப் பற்றி பிரஸ்தாபிப்பது அவ்வளவு நேர்மையாக இல்லை என்பதை என்னுடைய நோக்கம். கடைசியில் தேவிகுளம் பீரமேடு மில்லை தக்ஷண பிரதேசமும் இல்லை என்ற நிலைமைக்குத்தான் சர்க்காரினுடைய நடவடிக்கைகள் கொண்டுவரப்படுமென்று அஞ்சுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இவ்வளவு செலவு திட்டத்தையும் கனம் நிதி அமைச்சர் பேசியதையும் கூர்ந்து, கவனிக்கும்போது அதிகமாக கஷ்டப்படும் ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது உருபடியான முன்னேற்ற யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏழை மக்கள் செய்ய தொழிலில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் தருவதற்கான யாதொரு திட்டமும் சொல்லப்படவில்லை. ஏதோ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், மக்கள் நலவிரிமை திட்டம் என்று சொல்லி பணத்தை அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. அதனால் மக்கள் எந்தவிதமான பலனும் அடைவதில்லை. காரணம் அத்திட்டங்களைப்பற்றி போதுமான அளவுக்கு பிரசாரம் செய்வதில்லை பொது மக்களும் கிராம மக்களும் அறியும்படி பிரசாரம் செய்யவில்லை,

ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றியும் பொது மக்கள் போதுமான அளவு தெரிந்து கொள்ளாததால் பாரி கம்பனி, B and C கம்பெனி, மற்றும் பெரிய மிட்டாதார்கள் மிராசதார்கள், முதலாளிகள் இத்திட்டத்தைப்பற்றி புரிந்து கொண்டு இப்பிரமுகர்களே அதனால் பலன் அடையப்பார்க்கிறார்கள். பலனும் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கலெக்டர்கள் அவர்களுடைய ஜில்லாக்களில் ஆங்காங்கு முகாம் செய்து அத்திட்டத்தைப்பற்றி நன்றாக பொது மக்களுக்கு பிரசாரம் செய்யவேண்டும். மக்கள் கொடுக்கின்ற கோடிக்கணக்கான பணத்தை செலவழிக்கிறது. இந்நாட்டின் சர்க்கார், ஆனால் மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அது செலவழிக்கப்பட்டு வீணாகிறது. ஹரிஜனங்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டு காலத்தில்கூட வீட்டு மனைகளை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்குவது கிடையாது. அவர்களுக்கு அவற்றை வாங்கிக்கொடுப்பதற்கு தயக்கம் ஏற்படுகிறது. சென்ற 4 ஆண்டு காலங்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அது ரெவின்யூ அமைச்சர் இங்கு அச்சிட்டு கொடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளிலே தெரிகிறது. ஒரு ஜில்லாவுக்கு 2 பேர் அல்லது 3 பேருக்கு அதிகமாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் 2 ஏக்கர் 3 ஏக்கருக்குமேல் அதிகமாக கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையைத்தான் நாம் காண்கிறோம். ஒரு சில ஜில்லாக்களில் நிலமே கொடுக்கப்படவில்லை. ஏழை விவசாயிகள் நல்ல இல்லாமல் 10, 15 ஆண்டு காலமாக விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தண்ட வரியை போட்டு அவர்களுடைய வருமானம் ரூ. 30 ஆக இருந்தால் ரூ. 50 அபராதம் போடுவதனால் அவர்கள் நாசம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலேய அரசாங்கம் செய்த சில சலுகைகளைக்கூட நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே அனுபவிக்க முடியவில்லை. மக்கள் எல்லோரும் “இந்த நாடு நமக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை, சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை, எனவே நாங்கள் திண்டாடுகிறோம்; பட்டினியால் சாகிறோம்; எங்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை” என்கிறார்கள்.

10.45
p.m.

இன்று சாராயம் காய்ச்சுவது குடிசைத் தொழிலாக மாறி இருக்கிறது. ஏழை மக்களிடத்திலே போய் “எனய்யா இந்த அவமானமான காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள் என்றால்” எங்களுக்கு வேலை கிடையாது, ஒரு புட்டி சாராயம் விற்பதில் ஒரு ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்த மாதிரி 5 ரூபாய்

[Sri A. Ratnam]

[2nd March 1956]

10 ரூபாய் கிடைக்கிறது; மாமூல்காரர்களுக்கு பகுதியை கொடுத்து விட்டு எங்களுடைய ஜீவனத்தைச் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். அனாதைத் தவிர அவர்கள் வேறு சொல்வதற்கில்லை. இந்த நிலையிலே நமது நாடு சென்று கொண்டிருக்கிறது. இப்படி சாராயம் காய்ச்சுவதனால் ஆயிரக்கணக்கிலே மக்கள் சிறைக்கு செல்கின்றார்கள், அபராதம் செலுத்துகிறார்கள் என்றால் இதற்கு அதிக பணம் செலவிடப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன? இதனால், லாபம் அடைபவர்கள் யார்? இந்த மதுவிலக்கு வருகின்ற காலத்துக்கு முன்னே ஏதோ குடும்பத்திலே ஒருவர் தான் குடிப்பார். இன்று குழந்தை குட்டிகள் முதல்கொண்டு மாதர்கள் வரையில் குடிக்க பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதைவிட அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை.

இங்கு சர்க்கரைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு, ஒரு அணா வரி போடப்படுகிறது என்றால் அதே நேரத்திலே சர்க்கரையை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஜில்லாக்களிலேயும், தாலுகாக்களிலேயும் சர்க்கரை ஆலையை துவக்க வேண்டிய கட்டத்திலே நம்முடைய சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலையை உண்டாக்கினால் மக்களுக்கு நஷ்டம் என்னவென்றால் நெல், கேழ்வரகு போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற நிலங்களிலே கரும்பை விவசாயிக்கிறார்கள். இதுபற்றி என்ன அளவு அதிகமாக தெரியும். காரணம் கரும்பு விலை நிர்ணய சங்கத்துக்கு தலைவனாக இருக்கிறேன். ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகள் நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். ஐந்து ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு நன்மை இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. விழுப்புரம் தாலுகாவில் கோவியனூரிலே ஆரம் பிக்கப் போகின்ற சர்க்கரை ஆலைக்கு இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்பு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருந்தும் கூட இன்று வரையிலே ஆலை திறக்கப்படவில்லை. திறப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வீதம் வசூலிக்கப்பட்டு லட்ச ரூபாய்க்குமேலே சேர்ந்து இருக்கிறது. இன்னும் துவக்கப்படவில்லை. பணம் சேர்ப்பதற்கு பாரி கம்பெனியார் ஒரே நாள் தவணை கொடுத்தாலே, நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்து துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள்தான் உடனடியாக பணத்தை எடுத்துக் கொண்டுபோய் பாரி கம்பெனியாரிடம் கட்டி ரொஜ்ஸ்டர் செய்து கொண்டு பார்ட்னர்கள் தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்கு பலனில்லை. எனவே கரும்பு விவசாயத்தில் கூட நில அதிபர்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு அல்ல. நம்முடைய நாட்டிலே பெரிய கரும்பு ஆலை நெல்லிக்குப்பம் கரும்பு ஆலையான. அங்கிருந்து ஜப்பான் முதலிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அதனாலே போனால் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மூன்று ஆண்டு காலமாக சர்க்கரை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும்போது, நெல் தானியத்திற்கு நாம் மற்ற தேசத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுக்கிறோம். இதற்காக அமெரிக்காவுக்கும், மற்ற நாடுகளுக்கும் பணத்தை வாரி இறைக்கிறோம்.

குடிசைத் தொழிலுக்கு ஏதாவது செய்து இருக்கிறோமா என்றால் ஒன்றும் இல்லை. “சிறு தொழில்களுக்காக லட்சக்கணக்கான பணத்தை செலவிடப்போகிறோம். திட்டங்களை தீட்டி இருக்கிறோம்,” என்று சொல்கிறார்கள் தவிர ஆரம்பிக்கப்போகிறவர்களுக்கு உதவி கிடையாது. இரண்டு, மூன்று ஆண்டு காலமாக பணத்தை ரூ. 150 பீசாக கட்டிக்கூட பணம் வராமல் காத்துக்கிடக்கிறார்கள். சிபார்சு செய்பவர்களுக்கு கூட அதிகாரிகள் முன் வருவது கிடையாது. ஒரு அதிகாரி சென்னையிலே இரண்டு ஆண்டு காலமாக சிபார்சுக்கூட எழுதினார். எத்தனையோ டி.ஓ. லெட்டர்கள் எழுதியும் கூட மெனனம் சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மேலதிகாரிகள். ஆகவே இந்த நிலைமையில் இந்த நாட்டிலே சிறு தொழில்கள் எப்படி முன்னேற்றம் அடையக்கூடும். ஹரிஜனங்கள் என்றால் சொல்லிக்கொள்ளவே தேவையில்லை. எப்படி ஹரிஜனங்கள் என்றால் நிலம் கொடுக்க மாட்டார்களோ அந்த நிலைமையில்தான் சிறு தொழில்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு பணம் கிடைப்பதே

[2nd March 1956]

[Sri A. Ratnam]

இல்லை. லட்சக்கணக்காக முதலீடு போட்டு தொழில் நடத்திவருகிற முதலாளிகளுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

இப்பொழுது சர்க்கரைக்கு வரிபோட்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு வந்து விட்டதால் தாராளமாக சாராயம் குடிக்க முடியாது. எனவே காப்பியும், டியும் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் தலையில் தான் வரி வருகிறது.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER: Sir, on a point of information. கனம் அங்கத்தினர் சற்று முன்பு சாராயம் கடையில் நிறைய இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சாராயம் இல்லை, அதனால் காப்பி குடிக்கின்றார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். எது உண்மை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI A. RATNAM: சாராயத்தைக் காய்ச்சுகிறார்கள். அது குடிசைத் தொழிலாக மாறி இருக்கிறது. பகல் பூராவும் மாடு போல் உழைத்து விட்டு மாலையில் காப்பியும், டியும் குடித்துவிட்டு உறங்குவது என்போன்றவர்களுக்கு தெரியும். எனவே சர்க்கரைக்கு வரி விதிப்பது அவர்களை பாதிக்கும்.

விவசாயிகளுக்காக ஐந்தாண்டு காலத்திலே, நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை மான்யமாக பெற்று இதை செய்யப்போகிறோம், அதை செய்யப் போகிறோம், விவசாய மான்யமாக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற பொழுது, விவசாயிகளுக்கு தீர்வையை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தோம். இது விவசாயிகளை அதிகமாக பாதிக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, மற்றவைகளை வெட்டு பிரேரணை மீது பேச ஆசைப்படுகிற காரணத்தாலே இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI V. BALAKRISHNAN:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-55 கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவு திட்ட அறிக்கை p.m. யில் அதிகப்படியான நன்மைகள் இல்லாத போதிலும் அதில் அதிகப்படியான குறைகள் இருப்பதாக நான் கூறமுன் வரவில்லை. சர்க்கார் கட்சியின் சார்பாக பேசிய ஒருவர் இது புரட்சிகரமாக இல்லை என்று எதிர்க்கட்சியின் ஒருவர் சொன்னதாகச் சொன்னார். அது புரட்சிகரமாக அங்கத்தினர் ஒருவர் என்பதுதான் என்னைப் போன்ற சர்க்கார் கட்சியைச் சேராதவர்கள் இல்லை என்பதுதான் என்னைப் போன்ற சர்க்கார் கட்சியைச் சேராதவர்கள் நினைக்கிறார்கள். சில அம்சங்கள் இல்லாததால் பட்டியல் புரட்சிகரமாக காங்கிரஸ் அல்லாதவருக்கு இருக்காது என்று பரீமான் சிவபிரகாசம் சொன்னார்கள். நாங்கள் பாலத்தை உடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, தந்திக் கம்பியை அறுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ரயில் நிறுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால் இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு மனிதனும் வது என்னவேன்றால் இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொள்ள மூன்று அம்சங்கள் அவசியமாக வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன். அந்த மூன்று அம்சங்களும் என்னவென்றால் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், குந்த வீடும்தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இந்த மூன்றும் இருந்து மக்கள் சௌகரியமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அவா. அதைத்தான் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இது நேரத்திலே சென்னை சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வீட்டல்லாமல் நகரத்தில் பார்த்தால் தெருக்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வீட்டல்லாமல் பணியிலும், குளியலும், படுத்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். கிராமங்களில் பார்த்தால் ஒவ்வொரு குடும்பமும் குடிசையில் உணவு இன்றி வாழ்ந்து வருகின்றன. அந்தக் குடிசைக்குள் போனால் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள். அதற்குள் தான் அவன் தன்னுடைய மனைவியுடன் கொஞ்சி குலாவவேண்டும், குழந்தைகளுடன் விளையாட வேண்டும். குடிசைகளில் குழந்தைகளை விற்பனை அதிகாரிகளிடத்தில் அவதிப்படுகிறார்கள். வியாபாரிகள் விற்பனை அதிகாரிகளிடத்தில் அவதிப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் கீழ்த்தர உத்யோகஸ்தர்கள் பகல் முழுதும் வேலை பார்த்துவிட்டு இரவில் வீடு சென்றால் அவர்களுடைய குழந்தைகளை தூக்கி கொஞ்ச இடமில்லை. அவன் தன்னுடைய மனைவியுடன் கொஞ்சிக் குலா

[Sri V. Balakrishnan] [2nd March 1956]

வுவதற்கு நேரம் கிடையாது. ஏன்? அளவீடு தன்முறையாக அளவீடு செய்யப்படவில்லை. எந்தெந்த கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்று அங்கு அளவீடு செய்து அளவீடு செய்து எழுதிக்கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் சர்க்கார் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்யும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான சௌகரியமும் இல்லை. அப்படி மேலேகுறிப்பிட்ட மக்களுடைய கஷ்டங்கள் ஒழியவோ, குறைவாவோ திட்டம் வகுத்திருந்திருந்தால் அது புரட்சிகரமானதாக இருந்திருக்கும். இந்த பட்ஜெட்டில் இங்கும் அங்கும் அவர்கள் சார்பின் கொஞ்சம் கடுகளவு மன மாற்றம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை உணர்ந்து நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். இன்னும் அதிகப்படியான மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எவ்வளவு சௌகரியம் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு சௌகரியமும் செய்யுமா கொடுக்கவேண்டும்.

சாதாரணமாக சட்டசபையில் வேலைபார்க்கும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு சட்டசபை கம்பவுண்டுக்குள்ளேயே வீடுகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் சட்டசபை நடக்கும் காலத்திலும் சட்டசபை நடக்காத காலத்திலும் இங்கே வேலை பார்க்கிறவர்கள். சட்டசபை நிலை சம்பந்தத்தில் இரவு காலங்களில் கூடுகிறது. அப்பொழுது சட்டசபை சிப்பந்திகள் இரவு காலங்களில் வேலை பார்க்கும்படி இரண்டு அல்லது மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் தங்களுடைய வீடுகளுக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் அகாலங்களை அவர்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டுபோய் விட்டு மறுபடியும் அவர்கள் காலையில் சீக்கிரமாகவே சட்டசபை வேலைக்கு வர வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை நினைக்கும்போது அவர்களுக்கு இங்கேயே வீடுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தரம் நியாயமாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், பல நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டு கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியும் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு என்று தனியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இருக்கும் வீடுகளையே கொடுக்கலாம். இந்த கம்பவுண்டுக்குள்ளே நிறைய வீடுகளிருக்கின்றன.

அதைப்போலவே கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களும் உத்தியோக விஷயமாக வெளியூர்களுக்குப் போகும்போது அவர்களுடைய ஜீவனத்திற்காக படி கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் படி அவர்களுடைய ஜீவனத்திற்கு போதுமானதாக இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு 12 அணை படி கொடுக்கிறார்கள். அது போதுமா? ஆனால் ரூ. 100-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு எவ்வளவு படி கொடுக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு பத்து முதல் இருபது ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். அதைத் தவிர மைலுக்கு எட்டணை வீதம் மைலேஜ் வேறு கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் படியில் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி எவ்வளவோ சொல்லியும் அதை நிவர்த்திக்க இன்னும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

சென்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் தென் பகுதியில் இரண்டாவது தடவையாக புயல் வந்து காற்றடித்து சேதம் ஏற்படுத்தி அதிகப்படியாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தின் பிரதிநிதி நான். அந்தப் புயலின் காரணமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் புயலடித்த பிரதேசங்களில் ஏழைகளுக்கு ஏராளமாக உணவு பொருள்களும், துணிமணிகளும் கொடுத்து உதவி செய்தார்கள். வீடுகள் விழுந்தவர்களுக்கு தலைக்கு ரூ. 30 வீதம் கொடுத்தார்கள்.

[Sri V. Balakrishnan] 2nd March 1956]

எங்களுடைய நல்ல அதிருஷ்டத்தால் அந்தப் பகுதியில் காரணிய கலெக்டர் இருக்கிறார். அவர்கள் இந்த வேலையில் நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கைகளை நேரடியாக கண்காணித்து வந்தார். அதற்கு அவருக்கு எங்களுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு அவருக்கு உதவியாக அங்குள்ள சப்-கலெக்டரும் திறமையாக வேலை செய்தார். இவர்கள் இப்படி வேலை செய்திருந்த போதிலும்கூட ரிலீப் கிடைத்திருப்பது தற்சமய உதவியாக அமைந்திருக்கிறது. இன்னும் நிரந்தரமான நீண்டகால உதவி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி நீண்டகால உதவி செய்ய சர்க்கார் உத்திரவிட்டும் செய்வதாக சொல்லியிருந்தாலும்கூட நடைமுறையில் நீண்டகால உதவி மக்களால் பெறமுடியவில்லை.

திருநெல்வேலியிருந்து வந்த ஒரு அங்கத்தினர் சொல்லியது போல் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு மகஜர் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். அவரும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களையும் கலந்துகொண்டு வெகு சீக்கிரமாக கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சிக்கல்கள் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வார்களானால் உண்மையாகவே புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கு நீண்டகால நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகும். இப்பொழுது கொஞ்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அது போதாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் தக்காவி கடன் என்று கொடுத்து வந்தார்கள். அதையே இப்பொழுதும் கொடுத்துக்கொண்டு வருபார்கள். தக்காவி என்பதற்கு தக்க சமயத்தில் உதவி செய்வது என்று பொருள். அது இங்கிலிஷ் வார்த்தையோ அல்லது ஹிந்தி வார்த்தையோ அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. தக்காவி கடன் என்றால் தக்க சமயத்தில் கொடுத்து உதவக்கூடிய கடன் என்றுதான் பெயர். ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் தக்காவி கடன் தக்க சமயத்தில் கொடுக்கப் படுவது இல்லை. அப்படிக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவதும் விதிகள் இடஞ்சலாக இருந்தால் அதை நன்றித் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு இடம் உண்டு.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னதாக புதுக்கோட்டையில் புயல் அடித்த பிறகு கவர்னர் அவர்கள் சற்றுப் பிரயாணம் செய்துபார்த்தார். அப்பொழுது அவர் பல இடங்களைப் பார்த்து வரும்போது எந்த இடத்திலும் படுகிறது என்று ஒரு அறிக்கை கூட வெளியிட்டிருக்கிறார். மற்ற இடங்களில் பார்த்த காட்சியைவிட கோரமான காட்சி அங்கு அவருக்கு தென்பட்டது. அங்கு மக்கள் வறுமையினால், அதிகப்படியாகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ராஜ்ய தலைவர் சொல்லியதை யாரும் மறுக்கமுடியாத குறிப்பு.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9-30 a.m.

The House then adjourned.

[2nd March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3224 asked by Sri P. Ramamurthi (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1956, page 345 supra.]

(a) Yes, Sir.

(b) The Government have advised the workers that having regard to the present position with regard to the assets of the Madras Electric Tramway Company, a civil suit by the workers concerned to enforce their rights under the award as modified by the Labour Appellate Tribunal would be a more effective remedy than action by the Government under section 20 (1) of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950.

(c) A copy of the memorandum is annexed.

ANNEXURE.

Memorandum submitted by the Members of the Madras Legislative Assembly.

To the Honourable Minister for Agriculture, Government of Madras, Madras.

Dear Sir,

The workers of the Madras Electric Tramway Company have suffered great hardship on account of the closure of the tramway company and in I.D. No. 9 of 1953 before the Special Industrial Tribunal, Madras, an award was given whereby compensation in the form of notice pay, compensation and gratuity in accordance with the Standing Orders were ordered to be paid apart from a share in the Reserve Fund. This was in June 1953. Against this award, the tramway company appealed to the Labour Appellate Tribunal and in August 1955, the Labour Appellate Tribunal, while rejecting the claim of the workers for the share of the Reserve Fund, has confirmed the award regarding notice pay, compensation and gratuity but has removed the restriction of ceiling regarding compensation which was awarded to the workers by the award of the Industrial Tribunal.

The workers have already applied to the Government before the appeal was filed for implementation of the award of the Industrial Tribunal by recovery as land revenue the amounts due under the award to the workers. Those applications were pending before the Government because the appeal was filed by the management and even though there was no stay, the Government have not enforced the collection of the amounts due as land revenue.

However, now that the appeal has been disposed of by the Labour Appellate Tribunal and considering that the Tramways were shut down in April 1953 and it is now more than two years it is necessary that Government should take immediate steps to

[2nd March 1956]

enforce collection and payment under section 20 of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act of 1950 of the amounts due to about 1,600 workers.

Though the tramway company is not in liquidation the receiver Mr. Brookes was made a party to the industrial disputes and the payment can be enforced against both the tramway company in liquidation and as well as against Mr. Brookes as receiver for the debenture holders. It may be noted here that Mr. Brookes as receiver for the debenture trustees objected before the Special Industrial Tribunal against being implemented as a party but his objection was negatived both by the Special Industrial Tribunal as well as by the High Court before whom the matter was taken up by Mr. Brookes by way of a writ petition. Having accepted the judgment of the High Court and not appealed against it Mr. Brookes and the debenture trustees are now bound by that decision.

The property of the company has been sold by Mr. Brookes exercising his powers as receiver for the debenture trustees but the money realized from the sale is still in India as there is an order of the High Court that the money should not be taken out of India without the permission of the company court.

We feel therefore that unless speedy action is taken by Government, the money now in the hands of Mr. Brookes, the receiver, may be transferred to England and irrevocably lost to the workers. The workers have been suffering enormously due to their being out of work for nearly 2½ years now and if the amounts due thereunder are not speedily collected by the Government and paid to them, it would be the grossest injustice done to them.

(Signed) 19 M.L.As.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 3228 asked by Sri M. Kattimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd March 1956, pages 349 supra.]

G.O. Ms. No. 658, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th February 1955.

Harijan Welfare—Education—Opening of Harijan Welfare schools —Part II Scheme for 1955-56—Proposal of the Director of Harijan Welfare—Orders passed.

The policy of the Government has been so far to get the children belonging to eligible communities admitted in the existing schools in the locality and to open Harijan Welfare schools only in places where there are no schools and in places where the existing schools are not easily accessible to them. Under the rules it is also necessary that the District Educational Officers

[2nd March 1956]

should give their consent for the opening of Harijan Welfare schools. Based on the above policy the Director of Harijan Welfare submitted proposals for the opening of 85 Harijan Welfare schools as Part II Schemes for 1955-56. As a measure of economy, the question of opening 50 Harijan Welfare schools only was examined.

After a careful consideration the Government have decided that as the Education Department would be opening schools in places in which there are no schools and in places where the number of schools is inadequate, it is not necessary to open separate schools for Harijans and that the Education Department may take immediate steps to open general schools in the 50 places which would provide for Harijans also. The Director of Public Instruction is requested to take action accordingly and submit a report to Government in due course. The list of 85 villages proposed by the Director of Harijan Welfare for the location of the schools is enclosed. The Director of Public Instruction will select in consultation with the Director of Harijan Welfare 50 places from the list for the opening of the schools.

Name of the district.		Name of village.	
(1)		(2)	
1 Ramanathapuram		1 Rajagoorimadai.	
		2 Paravoor.	
		3 Pattanamkottai.	
		4 Nagaram.	
		5 Pattan.	
		6 Kasuvankudi.	
		7 Nedungulam.	
		8 Panangulam.	
		9 Perumal.	
		10 Pallaparacheri.	
2 Madurai		1 Pudur, hamlet of Natham.	
		2 Kathan kothapatti.	
		3 E. Koilpatti.	
		4 Ramanathapuram.	
		5 Muthulingapuram.	
		6 Sindrapatti, hamlet of Vedagiri.	
		7 Sankaralingapuram.	
		8 Sirumalai.	
		9 Vadagarunchi.	
		10 Chinnadappu.	
3 South Arcot		1 Kannangudi.	
		2 Kotravangudi.	
		3 Mothangudi.	
		4 M. Adoor.	
		5 Koilampoondi.	
		6 Kumidi Moolai.	
		7 Poovalai.	
		8 Privilagan.	
		9 Kodukoor.	
		10 Varamavoor.	
		11 Grangoor.	
		12 Relfakurichi.	
		13 Adhiyur.	
		14 A. Chittoor.	
		15 Perikulam.	
		16 Kollainkunam.	
		17 Kilsiviri.	
		18 Kilputhupatti.	
		19 Neeal.	

2nd March 1956]

Name of the district.		Name of village.	
(1)		(2)	
3 South Arcot—cont.		20 Irumbai.	
		21 Alangiri.	
		22 Morangaiyur.	
		23 Koderiyoor.	
		24 Paravoor cheri.	
		25 Sembatta Mayanoor.	
		26 Kunjaram cheri.	
		27 A. Malayvayanoor.	
		28 Nanayavadi.	
		29 Pugalpatti.	
		30 Eranji.	
		31 Ninnayoor.	
		32 Hanumanandal.	
		33 Thayaboar.	
		34 La. Goodaloor.	
		35 Konur.	
		36 Veeranoor.	
4 South Kanara		1 Chellingal.	
		2 East cheri.	
		3 Panathadi.	
5 Malabar		1 Kakkappadi in Attapady Valley.	
		2 Agali in Attapady Valley.	
		3 Palur in Attapady Valley.	
		4 Parambakavur in Kannavam reserved forest.	
		5 Vadanamkurissi.	
		6 Nethirimangalam.	
		7 Marayamangalam.	
		8 Muzhannamanna.	
		9 Paramba in Amarambalam amsam.	
		10 Cheraya.	
6 Truchirappalli		1 Valespuram.	
		2 Pattuthakku.	
		3 Pattividuthi.	
		4 Ponnaviduthi.	
		5 Kalappan.	
		6 Thiruvelipatti.	
		7 Uludangudi.	
		8 Valanandamkottai.	
		9 Thulakkampatti.	
7 North Arcot		1 Vengaram.	
		2 Puliyambatti.	
		3 Karuvottanparai.	
		4 Soraiyoor.	
		5 Nadukuppam.	
		6 Kunathur.	
		7 Vanabadi.	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 3rd March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: I have to inform the House that questions Nos. 3244 and 3248 put to the Hon. Minister for Health will be taken up first.

Deaths due to starvation

* 3244 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri P. Kunhirama Kidav): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there were any deaths due to starvation in the months of June, July and August 1955 in the State and, if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Government have not received any reports of deaths due to starvation either from the District Collectors or from the Health Officers during the months of June to August 1955.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know, Sir, whether the Government have sent secret instructions to the Police Department not to record any such deaths? Whenever such deaths occur, the Police refuses to record such cases as starvation deaths?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, most people are malnourished. Nobody can say whether people died anywhere of actual starvation. Starvation is not a registrable cause of death.

Guineaworm affected villages in the State

* 3248 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to question No. 2591 on 30th September 1955—

(a) whether any such survey of guineaworm affected villages in Tiruchirappalli and other districts of this State was made;

(b) if so, the names of the villages found to be affected with disease;

(c) if no survey has been made, the reasons for the same;

(d) whether any composite scheme of protected water-supply was proposed for certain affected villages in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district; and

[3rd March 1956]

(e) if so, whether this scheme has been sanctioned by the Government with top priority?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) to (e) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. RAMALINGAM : From the statement it is found that a contiguous area in Tanjore taluk is affected by this guineaworm disease. In most of the villages mentioned in the list, there is no protected water-supply. Will the Government take immediate action to arrange for protected water-supply in those villages to eradicate this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Enquiries made go to show that infestation is light in the Tanjore district. It is heavy in South Arcot and then in North Arcot. The District Health Officers are making a comprehensive survey of the places infested and they are personally supervising the control measures. They have given a list of the affected villages to the Collectors requesting them to arrange for protected water-supply in those villages giving special priority.

SRI M. PALANIYANDI : In the list that has been given, the Hon. Minister has not given correctly the villages which have been affected by this disease. In the Tiruchirappalli district, there are so many villages which have been affected by the guineaworm disease. So, will the Government conduct another survey and give a list?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A comprehensive survey has been made in 1955 and this is the list of villages affected by this disease.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know, Sir, whether the guineaworm disease is epidemic or endemic and what is the medium through which it spreads?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This is an endemic disease, Sir. It is due to contamination of water in ponds, tanks and step-wells. The remedy is to super-chlorinate the wells and tanks which are infected and to convert step-wells into draw-wells. And then, filtering or boiling the water before it is drunk is a very good preventive.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, when this disease was discovered in these districts and from what date measures were taken to prevent the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This disease has been there for a long time, Sir, and certain measures are being taken to control it. Intensive propaganda has been done in this matter since last year.

[3rd March 1956]

SRI P. SELVARAJ : Since the disease is prevalent all over the State, may I know whether the Government have attempted to conduct any research to find out an effective antidote for this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Research is being done in regard to several communicable diseases including this disease.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : The Hon. Minister has stated that the disease has been prevailing for a very long time and that he is taking effective measures to prevent it. May I know, Sir, whether there has been any improvement in the situation after taking these preventive measures?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Wherever proper measures are taken, there is bound to be some improvement.

SRI K. VINAYAKAM : Can the Minister give an estimate of the havoc or damage caused by this disease? May I know, Sir, what are the effective measures that the Government are taking so as not to allow the disease to spread?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already stated that this disease comes through drinking contaminated water. The effective measure is to provide protected water-supply.

SRI V. R. NAGARAJAN : From time to time, the hon. Member coming from Udayarpalayam and representing the Jayankondan constituency has been urging upon this Government to provide protected water-supply in the villages affected by this disease. May I know, Sir, why no special provision has been made in this year's Budget for this purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is sufficient allotment made for rural water-supply.

SRI S. RAMALINGAM : Though the number of villages affected in Tanjore district is very small (about ten villages), those villages are in a contiguous area, i.e., in Tanjore taluk, Sengipatti and Vallam firkas and protected water-supply is not at all available in these villages. Unless the Government take suitable measures to give them protected water-supply, the disease cannot be eradicated. So, will the Government pay special attention to giving them protected water-supply?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. I have already stated that in all villages which are affected by this guineaworm disease, special measures would be taken and priority would be given.

SRI V. BALAKRISHNAN : Have the Central Government been apprised of this attack, Sir, and also have this Government made efforts to get the services of the World Health Organization officials?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This is a very simple problem, Sir, and the solution is also well-known. There is no need to consult the W.H.O. in the matter.

[3rd March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : The Hon. Minister told us that a survey was made in 1955. But, in my own constituency, there are many villages which are affected by the guineaworm disease. So, will the Government make arrangements to conduct a fresh survey and take measures to provide protected water-supply in those affected villages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. These surveys and the necessary control measures will be continued.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : It is seen obviously that the Minister is protecting himself by survey results. But, may I know how many villages have now been provided with protected water-supply?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, we are now having a State-wide programme of protected water-supply and I would like to tell the hon. Member that a large amount has been provided in the current year's Budget and the next Budget for this purpose.

SRI K. VINAYAKAM : The Hon. Minister just now said that the disease was so simple and the treatment was also so simple as not to summon the services of world experts. Can the Minister come forward and say categorically that by the effective measures which this Government have alleged to have taken, the disease will be eradicated?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Attempts are being made to arrest the spread of this disease by chlorinating wells and ponds, by providing protected water-supply, by intensive propaganda and by making the people understand the need for drinking boiled or filtered water.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The Hon. Minister said that as regards Tanjore district, the departmental report is that the district is free from this disease. But, Sri Ramalingam was presently saying that one portion of that district, Tanjore taluk, was affected by this disease. May I know from the Minister whether he will issue special instructions to find out whether this disease exists in the southern part of Tanjore taluk and, if so, to take necessary steps to eradicate the same?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I did not say that Tanjore was altogether free from this disease. The paper laid on the table of the House shows that about ten villages in a particular portion of the district were affected.

SRI V. R. NAGARAJAN : In view of the gravity of the situation created by the spread of this disease in the Tiruchirappalli district, may I urge upon the Hon. Minister to launch immediately upon an enquiry by deputing a special officer for the purpose and tackle the disease effectively, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A special staff is doing the job in South Arcot which is very heavily infested. The Health staff is attending to this work in other districts.

[3rd March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : Sir, in the Second Five-Year Plan, we have taken only areas likely to be infested with cholera into consideration to cover by the National water-supply scheme. Why should not the Government undertake preventive measures in the guineaworm-affected areas also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, in this matter, the District Health Officers in each district have given a list of infected villages to the Collectors and they have been requested to give priority in the matter of providing protected water-supply to these villages.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, it is said in paragraph (d) 9-40 a.m. of the answer that instructions have been issued to convert step wells into draw wells and to provide deep bore wells in these areas. I may inform the Government that there are no step wells in these areas. Even if we go as far deep as 60 to 70 feet, still we will not get water at all. So there is no question of converting step wells into bore wells. We have submitted two composite schemes for protected water-supply. One scheme is for taking water from Vellar to such of those villages as are affected by guineaworm disease. It is said by the engineers concerned that this scheme will cost anything between Rs. 10 lakhs and Rs. 12 lakhs, and it is worth undertaking this scheme. Will the Government come forward, just as they have done in deltaic areas under the National water-supply scheme, to undertake this scheme for ensuring protected water-supply in these guineaworm-affected areas at Government cost.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Collector of Tiruchirappalli has asked the engineer to investigate two alternative schemes. One scheme is for the supply of drinking water to the villages by putting up wells in Vellar and taking water to the villages through pipes. The other scheme is to dig bore wells in central places and supply water to a number of villages through pipes. In South Arcot in 19 villages overhead tanks and taps are being put up for providing protected water-supply to the villages.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, the Hon. Minister has said that South Arcot is mostly affected by this disease. This disease gives the most excruciating pain and it is the worst disease that afflicts man. The Hon. Minister has also said that there is a special staff working in South Arcot district to combat this disease. I know that some time ago this disease was not prevalent in the district. Recently this disease has raised its ugly head in an epidemic form. Will the Government see that the disease is investigated into and steps taken to eradicate it once and for all?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Evidently the hon. Member has not been listening to the answers given to the supplementary questions. It is not an epidemic disease. It is an endemic disease due to contaminated water in step wells and tanks. Necessary measures have been taken and would be taken in this matter to the extent possible.

[3rd March 1956]

Buildings for schools in Malabar

* 3238 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a request from the Malabar District Board to accord sanction for the construction of a new building for _____ seri Higher Elementary School; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The District Board has been permitted to proceed with the construction of the essential and immediate items of the buildings with the funds that may be sanctioned by the Government and the contribution by the public after getting the plans and estimates approved by the Director of Public Instruction.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Sir, what is the amount sanctioned for this particular school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The cost of the construction of the building is estimated at Rs. 67,500. The villagers have agreed to contribute Rs. 6,000. The maximum building grant that can be sanctioned by the Education Department under the rules is Rs. 7,000. Rs. 3,000 has been allotted from the N.E.S. funds. The balance will have to be met by the District Board.

* 3239 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of school buildings that have collapsed in Malabar on account of the recent cyclone; and

(b) whether the Government have any proposals to rebuild the schools or to subsidize in rebuilding them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, will the Hon. Minister say whether any grant has actually been made and if any of these damaged schools has been rebuilt?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not have the particular information asked for by the hon. Member. But wherever the aid had been asked for, and that has been asked for only in a few cases, I am sure the necessary funds would have been made available to them from the N.E.S. Administration.

SRI K. VINAYAKAM: Did the cyclone spread even to Malabar? We were under the impression that cyclone had its effect only on three districts. Were these buildings pulled down by some other extraneous political cyclone?

3rd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This was not due to any political cyclone. This cyclone is quite different from the cyclone which ravaged the East Coast. Previous to this there was a cyclone on a smaller scale.

Industrial disputes

* 3240 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received the report of the Conciliation Officer regarding the industrial disputes that arose between the workers and the management of the Pudukottai Textiles, Limited, Namanasamudram, during February 1955;

(b) if so, when it was received and what action was taken on it; and

(c) the main demands of the workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The conciliation report was received by the Government on 4th March 1955. The Government have referred some of the demands for adjudication by the Industrial Tribunal. The parties have been informed of the decision of the Government on each of the demands.

- (c) (1) Reinstatement of certain discharged workers.
(2) Increase in dearness allowance.
(3) Bonus for 1952 and 1953.
(4) Permanency of workers.
(5) Wage rates and workload.
(6) Minimum wages to reelers.

SRI S. RAMALINGAM: தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளையும் தொழில் கோர்ட்டிற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படி அனுப்பவில்லை யென்றால் அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன காரணம் கூறுவார்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If I should answer in detail this supplementary question, the answer will be a long one. If the hon. Member would put a separate question, I can place on the table of the House particulars about the demands and the issues that have been raised for adjudication. The reasons for not referring to adjudication certain other issues have been communicated duly to the workers' union.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் மந்திரி அவர்கள் வேலைதரும் ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி பதிவு செய்து கொண்டால், அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில் முதல் சலுகை கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The following issues have been referred:—

Fixation of rates of dearness allowance.

Fixation of the quantum of bonus for 1953.

[3rd March 1956]

Fixation of the permanent number of workers for each department of the mills.

Fixation of wages and workload for the various categories of workers.

Fixation of minimum wages to reelers.

Whether the discharge of the following workers is justified, if not what relief are they entitled to—

(1) Innasiammal.

(2) Semban.

* 3241 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. C. Narayanan Nambiar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the memorandum, dated 5th August 1955, from the Textile Labour Union, Gudiyatham, regarding the grievances of the textile workers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Some of the demands raised by the Union have been referred for adjudication.

9-50 a.m. * 3242 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Special Tribunal has been constituted in February 1955 to enquire into the dispute between the workers and the management of Brindavan Properties, Ltd., Wellington, Nilgiris, regarding bonus for the year 1953-54; and

(b) if so, what the result is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir. But this dispute was referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication.

(b) The Tribunal has since passed an award in terms of the joint memorandum of settlement filed by both the parties.

SRI N. K. PALANISAMY: இப்பொழுது வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், வேலை நிறுத்த காலங்களுக்குக் கூலி கொடுப்பது போன்ற இரண்டு மூன்று இஷ்யூக்கள்தான் செட்டில் ஆகியிருக்கின்றன. அதிகப்படியான மருத்துவ வசதி போன்ற இஷ்யூக்களெல்லாம் இன்னும் செட்டில் செய்யப்படவில்லை. அதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The matter was referred to the Tribunal and the Tribunal has given an award in terms of the settlement agreed to by the parties. If again certain disputes are raised, the Government will examine them.

* 3243 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what conciliation measures the Government have

[3rd March 1956]

taken in the Labour Dispute between the management of Edappatty Coffee Estate near Kalpatta, Wynad, Malabar, and the workers resulting in the Satyagraha now going on before the estate for the past five weeks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Labour Officer, Coonoor, visited Edappatty Estate on 17th November 1955, and advised the proprietor to reinstate the seven workers discharged on 2nd October 1955. The workers accepted payment of Rs. 50 by the management as ex-gratia payment and agreed to leave the estate. The dispute has therefore been settled.

Abolition of Jamabandi

* 3245 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to abolish the practice of holding jamabandi by high Revenue Officials; and

(b) if so, why it was not given effect to?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. R. VISWANATHAN: Are the Government aware that there is a general feeling among the public that the practice of holding jamabandi does not serve any useful purpose, that a periodical examination of the revenue accounts maintained by the subordinate officials by the higher officials will do and that jamabandi only helps the higher officials to exploit the lower officials?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There is also a feeling that jamabandi serves a useful purpose. As regards exploitation, exploitation is everywhere.

SRI V. BALAKRISHNAN: Has it been brought to the notice of the Government that the original purpose of jamabandi founded by the Moghul rulers is not served now, that jamabandi has degenerated into a festival of merry-making and feasting and that it should be done away with in the interests of the public?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There is no merry-making. On the other hand, it is a great bugbear to the village officers and others. Just as students prepare for their examination, the village officers clear all the arrears of work and bring the accounts up-to-date before the jamabandi. Thus jamabandi serves a useful purpose.

SRI R. V. SWAMINATHAN: May I ask whether the Hon. Minister will consider the abolition of jamabandi mamool instead of abolishing the jamabandi itself? The Hon. Minister knows what jamabandi mamool is.

[3rd March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Probably the hon. Member is thinking of olden days. Now very many reforms are taking place and gradually improvement is being found.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : The Hon. Minister said that there was exploitation everywhere. Simply because there is exploitation everywhere, does he mean that it is not necessary to take steps to put an end to the exploitation in the jamabandi?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Just as we are taking steps to avoid exploitation in other walks of life, here also steps are being taken and they are having the necessary effect.

SRI M. PALANIYANDI : ஜமாபந்தியில் சாதாரணமாக நல்ல கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இருந்தால் இந்த ஜமாபந்தி மாமுல் வாங்கப் படுவதில்லை. சில சமயங்களில் வரி வசூல் செய்யும்போதே ஜமாபந்தி மாமுலையும் சேர்த்து வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். பட்டா மாறுதல், பட்டா வழங்குதல் போன்ற காரியங்கள் ஜமாபந்தி காலத்தில் அல்லாது சாதாரண காலத்தில் செய்வது கிடையாது. இந்தப் பழக்கத்தை ஒழித்து விட்டு காரியங்கள் சீக்கிரமாக நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Jamabandi affords an opportunity for dealing with B memoranda for the settlement of water-rate disputes and for the officials to come into contact with the villagers. I think it serves a useful purpose.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : Jamabandi is the annual settlement of revenue accounts. As such, is not jamabandi a necessity for the landholders to enable them to know the amount of land revenue that they have to pay?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the hon. Member speaks out of experience. I am glad to note it.

SRI K. VINAYAKAM : Apart from the laudable object of holding a jamabandi annually, is the Minister aware of the fact that in most cases it is after all an annual revenue farce staged by the officials and the landowners? When landowners approach the Collector with petitions for the assignment of land or for the grant of pattas, they are not assigned the land or given the pattas even though similar petitions are given every year for a continuous period of three years. One such victim is myself. I have been giving a petition to the Collector of Chingleput asking for a patta to be transferred to me for the past three years, and I have not yet got the patta transfer. On the face of this fact, does the Hon. Minister think that jamabandi serves any useful purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If the hon. Member had not achieved his object, I think he was not in his proper mettle there.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister was candid enough to confess that exploitation was everywhere, although the question was with specific reference to jamabandi. May I know

3rd March 1956]

what the modern allotropic modification of jamabandi mamool is so far as the Government are aware and whether the Government will take steps to remove the vices connected with jamabandi and to enhance its uses, if any?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mamool seems to be losing its charm. As for the defects, steps are being taken to rectify them.

SRI M. NARAYANA KURUP : In holding a jamabandi, the officer concerned summons innumerable village officials for the same day with the result that many are asked to remain in the place of jamabandi for two or three days. Will the Government see that only so many of them are summoned for a day as can be disposed of within that day, and thus avoid the inconvenience of staying for a number of days for the others?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Steps are being taken to achieve the object to which the hon. Member refers.

SRI K. R. NALLASIVAM : “பி” மெமோக்கள், பட்டா மாற்றுவது போன்ற காரியங்களை அவ்வப்பொழுது செய்யாமல் தாமதித்து வைத்திருந்து ஜமாபந்திகாலத்தில் குவித்துவைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் ஜனங்கள் இந்தமாதிரி காரியங்களை அவ்வப்பொழுது தங்களுக்குத் தேவையான சமயத்தில் 4, 5 நாட்களுக்குள் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இவைகளை யெல்லாம் ஜமாபந்தி காலத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கத்தை மாற்றி அவ்வப்பொழுது செய்துகொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As far as cases of patta transfer are concerned, strict injunctions have been issued that they should be looked into and orders passed expeditiously.

SRI R. V. SWAMINATHAN : The hon. Member, Sri Vinayakam, said in a supplementary question that his application for patta transfer was still pending. I understand that he has got an assignment of five acres of land. If the patta transfer is in respect of that land, may I request the Hon. Minister to arrange for the speedy transfer of patta?

SRI V. R. NAGARAJAN : The questions put suggest the abolition of the jamabandi system, or the retention of that system and the abolition of the malpractices in the jamabandi. May I urge the Government that the retention of the jamabandi system will be very useful to the ryots, as it provides an opportunity for the settlement of revenue problems once a year? At the same time, will the Government issue a circular to the jamabandi officials not to exploit one another or the people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the hon. Member used the word ‘malpractices’ in a general sense.

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR : ஜமாபந்தி நடக்கும் காலங்களில் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேள்வித்தான். மூலம் யதில் எழுதும்படியாக கேள்விகள் ஏற்கெனவே இருந்தன. கிராமங்களில் பட்டா மாறுதல்கள் சம்பந்தமாக எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன என்பனவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய கேள்விகள்

10 a.m.

[3rd March 1956]

இருந்தன. அவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்து விட்டார்கள் அது விஷயமாக பரிசீலனை செய்து ஜமாபந்தி நடக்கும் காலங்களில் மறுபடியும் அந்த மாதிரியாகக் கேள்விகளுக்கு பதில் எழுதும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது என்ன, எந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்துதான் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.

Reduction of fees in the Board High Schools, Malabar

* 3246 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state why the Government have rejected the recommendation of the Malabar District Board to reduce the fees in IV and V Forms classes in the Board High Schools, Malabar, from Rs. 6 to Rs. 5-4-0?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In view of the unsatisfactory financial position of the district board. A statement^a showing the dearness allowance grant and ex-gratia grant paid to the district board is placed on the table of the House.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : From the statement placed on the table of the House, I find that the amount of grant sanctioned towards deficit in Elementary Education Account and General Accounts for 1954-55 and 1955-56 is less than that granted during the previous three years. May I know what will be the additional grant that the Government will have to give to the District Board of Malabar if the fee is reduced from the present rate of Rs. 6 to Rs. 5-4-0?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this refers to secondary schools and the responsibility for maintaining the same is on the District Board. The financial position of the District Board is already bad. If the fee is reduced from Rs. 6 to Rs. 5-4-0 the position will become worse. That is why the sanction by Government was refused.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know, Sir, whether the rate of fee levied in the District Board Schools is the same as that levied in most of the private schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If I remember correct, it is less than what is prevailing in the private schools.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Perhaps influenced by the fee levied in most of the schools in Travancore-Cochin State adjoining Malabar district, the District Board of Malabar has asked Government permission to reduce the fee from Rs. 6 to Rs. 5-4-0. In view of the economic condition of the people of Malabar and the consequent inability of the students there to pay a high rate of school fee, will the Government reconsider their decision?

^a Printed as Appendix III on page 518 infra.

[3rd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That economic disability to pay exists not only in Malabar but in other parts of the State and that it is nothing peculiar to Malabar. For the purpose of the reduction of the fee we have to take into account the financial position of the district board and see how this reduction would affect its position financially. Taking that into consideration, we have decided that such permission cannot be granted.

SRI M. PALANIYANDI : சாதாரணமாக செகண்டரிப் பள்ளிக் கூடங்களில் 5½ ரூபாய் முதற்கொண்டு 6½ ரூபாய் வரையில் சம்பளம் வாங்கலாம் என்று அரசாங்கம் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 5½ சம்பளம் வாங்கி வருகிறார்கள். அப்படியே ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலும் சம்பளம் வாங்கினால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை குழந்தைகளுக்கு செளகரியமாக இருக்காதா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 5½ ரூபாய்க்குக் குறைவாக சம்பளம் வருவதாலும் அவர்களுக்கு செளகரியமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் நாம் நிதி நிலைமையைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. டிஸ்டிரிக்ட் போர்டும் நடைபெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பண வசதி வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் அப்படி தாக்கீது அனுப்பி அவர்களுடைய கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : As the financial commitment by a margin of twelve annas for a few high schools may not be very much, would the Government reconsider and permit this reduction not only for Malabar district but also for the entire State as poverty is something which is not the monopoly of Malabar as stated by the Hon. Minister and still make up the deficit by an additional Government grant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Additional grant would mean additional taxation which hon. Members object to. Therefore instead of reducing the fee and then levying taxes, it is better to continue the *status quo*.

SRI O. KORAN : May I know what is the fee levied in Government High Schools and why a uniform rate of fee is not levied in all schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, discretion is given to local bodies to levy fees within a prescribed scale and accordingly they prescribe fees, within that scale. A little discretion will have to be given to the local bodies in these matters. That is why a uniform policy with reference to the entire State is not possible to adopt.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : May I know whether there is not a rule that poor students should be given concessions in the matter of payment of fees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. It is being given particularly with regard to backward classes.

[3rd March 1956]

Enforcement of Plantation Labour Act in Anamalai Cinchona Plantations

* 3247 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Plantations Labour Act has been enforced in Cinchona Plantations, Anamalai?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. It has become operative with the publication of the rules on the 4th January 1956.

SRI N. K. PALANISAMY: நாலேந்து வருஷங்களாக அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை அங்கு வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் சட்டத்திற்கு உள்படாதது. அதற்கு கன்சிலியேஷன் கிடையாது. அதனால் அங்கும் 1951-ம் வருஷத்திலிருந்தே அந்த சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி அளித்து அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்ய சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: புதிதாக வரக்கூடியவைகளை எப்படி எப்படி விதிகளின் படி செய்யவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்யப்படும்.

Shrotriyam lands belonging to temples

* 3249 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to take over the shrotriyam lands belonging to temples and if so, the basis or terms on which they propose to do so?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There is no such proposal under the consideration of the Government.

SRI K. VINAYAKAM: After the abolition of the zamindari system, land owners in zamindari areas are now in a better position in the matter of payment of rent. A similar concession is also needed by land owners of shrotriyam lands. That is the idea of the question put by me. Will the Government, therefore, take steps to see that such a beneficial treatment as given to landowners in the old zamindari areas is given to owners of shrotriyam lands also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Under the existing law, tenures which have been declared as states only can come under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act and even in that category the so-called 1936 inam estates do not come. Therefore, all the provisions that are applicable to zamindari tenure cannot be applied in the case of shrotriyam lands. Now the Government have come forward with levying ryotwari tax in respect of inam lands.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Are the Government aware that in cases where certain shrotriyam lands have been taken over by Government and converted into ryotwari lands, those lands have

3rd March 1956]

not been surveyed and pattas given to the holders of those lands and that the kist collectors are harassing them for payment of kist on an arbitrary basis?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Survey and settlement are now going on. Until they are completed we cannot have a true picture of the whole position. Meanwhile the other provisions are applied in the levying of assessment, etc.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, the agitation of the people for conversion of inam and shrotriyam tenures into ryotwari tenure has been there for a long time. The Government have also given assurances on the floor of the House that they will bring in legislation to this effect. But the answers of the Hon. Minister are not to this effect. As the Government are not taking any steps in this connection on account of certain complications in the matter, may I ask the Hon. Minister to bring in legislation at least for the abolition of shrotriyam and inam tenures and take over such lands belonging to temples so that there may not be more complication? The present proposal of the Government to levy ryotwari assessment on inam lands will not solve the problem.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The whole question is under examination.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, are not these lands controlled and managed by the religious Endowments Board and where does the Government come in to take possession of them? 10-10 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It may be under the control of the Endowment Board, but the request is to change the tenure and Government can legislate upon that. That has nothing to do with the question as to who is in possession or not.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, on the floor of the House the Hon. Minister has given many assurances and said that Government were making necessary arrangements and that he was examining how to amend the word 'estate' in the Estates Abolition Act. I do not know what the Government have finally decided upon that. Therefore will the Government take suitable and immediate steps to amend the definition of 'estate' so that these shrotriyam lands may also be brought under that definition and brought under the purview of the Estates Abolition Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, even such cases as have been declared as estates have not come under the Abolition Act; the hon. Member is referring to other inams, that is, the minor inams. Both these questions are under examination. We have for the present taken a step forward by levying ryotwari assessment on them.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Arising from the answer of the Hon. Minister, are we to understand that the Government are actively considering a legislation to abolish these inams?

[3rd March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. Very actively considering.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Even with regard to the shrotriyam villages belonging to temples that have been taken over, the dastic allowances are not paid regularly and in time. Will the Government look into this question?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, there is a particular formula in the matter of disbursing dastic allowances and I think it is being followed.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Sir, after the taxation proposal to levy ryotwari assessment instead of quit-rent on inams, still would shrotriyam lands be known as inams?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I cannot say that now; the matter has got to be fully examined.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I know from the Hon. Minister whether he would give instructions to Estate Managers in cases where pattas have not been issued that the collection of kist might be stayed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Patta can be actually issued only after survey and settlement; when we do not know the actual extent, how can a patta be given?

SRI S. T. ADITYAN : Sir, now that ryotwari kist is to be collected from these lands, is it not time enough to bring the lands completely under the ryotwari system? Will the Government examine afresh the question of financial implication and go on with the reform?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As I said before, it is exactly that aspect that is under consideration.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister in an endeavour to reassure the House said that the matter was under the 'very active consideration of the Government'—we are not sceptical about the assurance. May I know when this very active consideration would emerge into action?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Action generally takes place after the decision is finalised. (Laughter.)

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, in Estates taken over by the Government like Udayarpalayam zamindari there are temples which own vast extent of lands; before the time of taking over, these temples and lands were looked after and taken care of by the zamindars concerned; now after the Government had taken over the lands, the lessees are in possession of the lands, but they are appropriating the income for themselves, without taking care of the temples, as the zamindars are not looking after the lands and demanding the produce from the lands. Will Government

[3rd March 1956]

come forward to repair this chaotic condition and instruct the Commissioner for Hindu Religious Endowments to look after these temples after declaring that these temples are also under the Board?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The machinery that is now working should take care of all these things. If the hon. Member has got any specific representation and if he gives it to me, I shall consider that.

SRI C. KANDASAMY : இனும் நிலங்களுக்கு ரயத்துவாரி விதித்ததில் வரி போடுவதற்கான பிரேரணைகள் வருகின்றது. அப்படி வரும்போது இனும் தாரர்களையே பட்டாதாரர்களாக சர்க்கார் செய்துவிடுமா? அல்லது அந்தச் சமயத்தில் அங்கே இருக்கக்கூடிய குடியானவர்களுடைய நிலைமையும் கவனிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாலிலேயே அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வார்களா? அல்லது வேறு மசோதா கொண்டுவரும்படியாக ஆகிவிடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மசோதாவில் ரயத்துவாரி முறைப்படி வரி வசூல் பண்ணுவதற்கான விதிகள்தான் இருக்கும். மற்ற விஷயங்கள் பிறகுதான் கவனிக்கப்படும்.

Subdivisional Magistrate's Court at Kasaragod

* 3250 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation through the Chief Minister, dated 1st May 1955, requesting to locate the Subdivisional Magistrate's Court at Kasaragod instead of at Puttur in South Kanara; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, a memorandum was submitted to the Hon. Chief Minister when he visited Kasaragod last. In view of the fact that the majority of the cases in Puttur come from Kasaragod, and that it is very difficult for people to go to Puttur on account of lack of communication facilities will the Government consider the desirability of locating the Court at Kasaragod and if that is not possible, will they consider at least the Court having three sittings a week at Kasaragod for cases coming from that taluk?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Member to have some patience; in the reorganized set up of the State, this will be taken into consideration.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know why, instead of doing all good things himself, the Hon. Finance Minister is anxious to leave them to a successor Government or the reorganized State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I should leave something of the good things; I should not exhaust all the good things.

[3rd March 1956]

Inclusion of Ernad taluk under National Extension Service Scheme

* 3251 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have proposed to include Ernad taluk of South Malabar under the National Extension Service Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes.

Mannargudi-Muthupet road

* 3252 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any estimates were prepared to metal the Mannargudi-Muthupet road in Tanjore district;

(b) if so, what the estimated amount is; and

(c) when the work will be taken up for execution?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The portion of the road from mile 0/0 to 11/6 is alone unmetalled. The Highways Department has prepared approximate estimates for taking up the work under the Central Road Fund Programme.

(b) Rupees 1.65 lakhs approximately.

(c) The Government of India have been addressed to take up the work under the Central Road Fund Programme. The work can be taken up for execution only after their approval is received.

Hindi Pandits in Secondary Schools

* 3253 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri T. Ananta Pai) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Hindi Pandits having work in Forms IV to VI of Secondary Schools for less than 17 hours a week; and

(b) the result of their appeal against the order reverting them from Grade I scale of pay to Grade II scale of pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 728.

(b) Seventeen Hindi Pandits preferred appeals against their reversion to Grade II scale of pay. Orders have been issued that Pandits, who were wrongly allowed prior to 5th April 1949 pay in the Grade I scale without reference to the minimum period of work in higher forms need not be brought down to Grade II scale, but that they might be continued in the Grade I scale, as a special case.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, is it true that very recently the Director of Public Instruction has instructed these Hindi Pandits who have been reduced in scale to enter into fresh agreements with the managements?

3rd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already stated that persons who have been allowed to go into the Grade I scale of pay prior to 5th April 1949, would be allowed to remain in that scale. With reference to persons who have been given that Grade wrongly subsequent to 5th April 1949, they will have to revert to Grade II in respect of which they will have to enter into fresh agreements.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, on a former occasion on 10-20 a.m. the floor of this House, the Hon. the Finance Minister was pleased to say that he would be permitting at least one Hindi Pandit to receive the scale of pay under Grade I. Has he kept up his promise?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I said I would consider that suggestion. That is one of the matters which will be considered along with other matters relating to the reorganization of the educational set-up.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister said that Pandits who were wrongly allowed pay in Grade I scale need not be brought down to Grade II scale. Suppose a person was appointed as a Grade I Pandit when there were seventeen periods of teaching for him. If, subsequently the periods are reduced, will that be considered a wrong appointment and will he be reduced to Grade II?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, all these anomalies will be removed soon. The entire matter, whether 17 hours of teaching should be insisted upon, is under the consideration of the Government. When decisions on these matters are taken, these anomalies will not be there.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, since the enthusiasm of these Hindi Pandits must be maintained, as Hindi has got a great place in our country, may I request the Hon. Minister to consider this matter more deeply and not fix an arbitrary date and say that those who were appointed after 5th April 1949 must be given Grade II scale?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this answer is with reference to the existing rule that there should be 17 hours of teaching. That aspect is under reconsideration now and when we take decisions on all these aspects, the anomalies would be removed.

Civil Supplies Department

* 3254 Q.—SRI T. SHANMUGHAM (on behalf of Sri P. Ranga-swami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the Civil Supplies Department was abolished;

(b) how many persons were retrenched as a consequence of abolition;

[3rd March 1956]

(c) how many of them were absorbed in Government Service; and

(d) how the others are to be dealt with by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Civil Supplies Department has not been completely abolished. Consequent on de-rationing of foodgrains from 16th June 1952 and complete decontrol from 10th July 1954, the major portion of the staff in the Civil Supplies Department was retrenched and only the minimum staff required for attending to the residuary Civil Supplies work is retained.

(b) Number of persons reverted to parent departments	454
Number of persons ousted from service from Civil Supplies Department	699
Total number retrenched from Civil Supplies Department	1,153

(c) The Board has not kept an account as to how the retrenched personnel have been absorbed and hence it is not possible to give complete figures regarding this. However from the figures collected by the Board it is found that about 482 persons have been absorbed out of 699 ousted from service.

(d) Those who are without employment have to seek their re-employment through the Employment Exchanges, availing themselves of the concessions extended to them by the Government from time to time in the matter of their absorption in Government departments.

SRI A. M. RATHNASWAMI: Sir, is it a fact that the Government have instructed the State Transport Department to absorb as many of the employees of the Civil Supplies Department as possible?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, that is so.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, may I know from the Hon. Minister, how many of those who were formerly employed in the Civil Supplies Department and who have been retrenched have put in five years' service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to have notice.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, the Hon. Minister said that some staff was retained for attending to the residuary Civil Supplies work. May I know what is the kind of work that is still pending in the Civil Supplies Department and which this staff has to attend to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The former transactions have not been completely wound up and still there is the price support policy that is pursued by the Government. Therefore, the Civil Supplies section has still got some work.

[3rd March 1956]

SRI M. PALANIYANDI: கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்தில் அவர்கள் வேலை கொடுக்கும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அந்த ஸ்தாபனத்தில் தங்கள் பெயரை பதிவு செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு பதிவு செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் சொல்லப்படுகிறது.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, in regard to those who have been reverted to their parent departments, they have something to fall back upon, but in regard to those who have been reverted to the streets, may I request the Hon. Minister to issue instructions that fresh appointments to the Revenue and other kindred departments should be made from out of those reverted to the streets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, that will be so. Not only has this been done, but wherever these people were found to be disqualified, the Government have asked the Public Service Commission to hold further examinations and age exemption has also been given in these cases.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM: Sir, is it not a fact that the retrenched employees of the Civil Supplies Department are given a chance by age exemption to appear before the Public Service Commission for further recruitment to services?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, just now I have answered that question.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, has the Hon. Minister got figures to give the numbers of the retrenched, grade-war?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry I do not have grade-war figures with me.

A. V. Joseph High School, Ittamoli

* 3255 Q.—SRI S. T. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the salaries of the teachers and servants of the A. V. Joseph High School, Ittamoli, Tirunelveli district, for the vacations in 1954 and 1955 were in arrears;

(b) if so, whether it is a fact that the teachers' Provident Fund accounts have not been transferred to the schools to which the said teachers have gone for employment;

(c) if so, whether it is a fact that the final teaching grant for the school for the year 1954-55 has been withheld for that reason;

(d) whether any representations have been received from the teachers concerned in April-July 1955 in respect of the above matter; and

(e) if so, the action taken thereon?

[3rd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Five cases are pending.

(c) The teaching grant due for the school for 1954-55 has not yet been paid.

(d) Yes, Sir.

(e) The whole question is under consideration. Suitable orders will be issued in due course.

SRI S. T. ADITYAN : Now that there is a vicious circle, the Government has not paid the grant, the management has not paid the salary and therefore the Provident Fund is blocked up. Will not the Government, as soon as it is practicable, break this vicious circle and pay the grant so that the management may pay the salary and the Provident Fund amount may also be paid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : So far as the arrears of salary are concerned, instead of paying the teaching grant to the ex-management, the grant itself may be made available to the teachers for payment of salaries. That is under the consideration of Government. Secondly, with reference to Provident Fund, applications have been made and they are pending. As soon as particulars are available, the District Educational Officer will take steps to have the Provident Fund accounts duly transferred.

Ratnasabapathi Mudaliar Committee's report

* 3256 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have implemented any of the recommendations made in the Ratnasabapathi Mudaliar Committee's report on Local Board Administration in the State and if so, the details thereof;

(b) the number of recommendations that have not been implemented; and

(c) the reasons for such non-implementation?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) to (c) Some of the recommendations in the report do not call for any action, as they do not entail any change in the existing position. The decision of Government on one of the recommendations in the report is that the post of Commissioner in municipalities should be retained and this has been implemented by the Madras District Municipalities (Second Amendment) Act, 1955 (Madras Act XXXI of 1955). Decisions on the remaining points in the Report will soon be taken, after which necessary action to implement them will be undertaken.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, have this Government no continuity of policy and are they not bound by the statements made by the previous Ministers? If so, why should not the Government

[3rd March 1956]

implement the scheme for the reorganization of the Local Boards as was more than once submitted before this House by one of the previous Ministers?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Yes, Sir, we are adopting the previous Ministry's policies.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the contemplated abolition of the District Boards and substitution of the old Taluk Boards a recommendation of this Committee? If not, what is the action that the Government propose to take to enforce the scheme of the abolition of the District Boards and institution of the Taluk Boards?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Sir, this has nothing to do with the Report.

C.S.M. Basic Training School, Usilampatti

* 3257 Q.—SRI V. MUTHU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the percentage of Non-Christian students who are undergoing the Teacher's Training course in the C.S.M. Basic Training School for Women at Usilampatti, Madurai district; and

(b) whether there is any proposal before the Government to fix the percentage of Non-Christian students for admission to the abovesaid training school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The percentage is 25.

(b) No, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : Sir, with due respect to the Christian Missions in the education field, my experience is that they are not giving proper representation to the other communities in the training schools. I have seen this personally in the Holy Cross College, Tiruchirappalli. Will the Hon. the Minister for Education enquire into this matter and do the needful?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The Government are aware of this problem and are looking into the matter.

SRI V. MUTHU : உசிலம்பட்டி பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு ஒரே ஒரு பெண் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிக்கூடம் தான் இருக்கிறது. அதுவும் ஒரு கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. ஏராளமான ஹிந்துப் பிள்ளைகள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதற்கு மனுக்கள் கொடுத்திருந்த போதிலும் ஹிந்துப் பிள்ளைகளை அதிகமாக எடுப்பதில்லை. ரிப்போர்ட்டிலே 25 சதவிகிதம் தான் ஹிந்துப் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி முக்கால்வாசி கிறிஸ்தவப் பிள்ளைகள்தான். கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனமாக இருப்பதால், பாதி வேண்டுமானால் கிறிஸ்துவர்கள், பாதி ஹிந்துக்கள் என்ற அடிப்படையிலாவது மாணவர்களுக்கு இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவ்வளவு பேர்கள் ஹிந்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டபூர்வமாக நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. இருந்தபோதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்

[3rd March 1956]

தினருக்கு மட்டும் சலுகை கொடுக்கப்படுமானால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க நமக்கு அதிகாரம் உண்டு. இதை எப்படிச் செய்வது என்பது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

MR. SPEAKER: Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1956—57.

10.30 a.m. MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Balakrishnan may now continue his speech on the Budget.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR: On a point of order, Sir. I would request you to order the shorthand report of my speech to be placed on your table. I want to clarify certain points made in the speech. The Hon. Minister has misrepresented the fact, Sir.

MR. SPEAKER: That is not a matter to be discussed in the House. If there is any such thing, if the official report is wrong, the hon. Member can bring it to my notice. Now, the General Discussion will continue.

* SRI V. BALAKRISHNAN: Before I continue my speech on the Budget, may I raise a point of order, Sir, under rule 82 (2) of the Assembly Rules?

MR. SPEAKER: Yes.

* SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, yesterday, the Hon. Minister for Agriculture made an unfounded allegation against an hon. Member of this House. Whether he is a Minister big, short or small he cannot easily get away from the allegation. He must substantiate the allegation and if the allegation is true, the member guilty must be called upon to make amends or the Minister making such an allegation must make amends for his unfounded allegation. From what I understand, I believe that no such accusation warranting the allegation of the Minister . . .

MR. SPEAKER: I must make it clear that a point of order relates to the procedure in the House. It cannot relate to the substance of speeches to which a reply has been given by the Hon. Minister. Therefore, the hon. Member is not right in raising a point of order regarding any substance of the speech that the Hon. Minister or any other hon. Member has made. If any rule of the Assembly Rules is not followed or deviated from, it is open to the hon. Member to raise it in the House. But, now I rule that this is not a point of order at all. The hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar has already said that there are some differences in his speech. The official report of the speech of the hon. Member will be looked into and that will be a different matter altogether. It is also no point of order.

[3rd March 1956]

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sri Muthuramalinga Thevar, when he said that his speech was not properly read, he brought in the name of the Minister. I do not know what relevancy is there and where the Minister finds a place.

MR. SPEAKER: I have ruled it out of order.

* SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Speaker, Sir, it is true that you have given a ruling to which I am prepared to submit. But, if you can kindly allow me a minute, I shall explain the position. It is true, Sir, that a point of order generally relates to the procedure in the House. But the procedure . . .

MR. SPEAKER: Mr. Balakrishnan is raising the same question and disobeying the ruling of the Chair. Now, he may continue his speech.

* SRI V. BALAKRISHNAN: I am sorry, Sir. I am quite prepared to abide by your ruling, which I have always done. I have always behaved well in that respect. I shall continue my speech.

நேற்று இரவு நான் தக்காலிக் கடன்களைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது அந்தக் கடன்கள் தக்க நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பயன் படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த தருணத்தில் சபையை ஒத்தி வைக்கும் நேரம் வந்தாலும் தாக்க நேரம் வந்துவிட்டது. ஆகையினாலே சபையும் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. சபை ஒத்திவைக்கப்பட்டதின் காரணமாக தக்காலி விதிகளில் இருக்கும் முட்டுக்கட்டைகளை அவிழ்ப்பதற்கு எந்த மந்திரி தேவையோ அந்த மந்திரி இப்பொழுது சபையில் இருக்கின்றார்கள். அது பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

தக்காலிக் கடன் பெருவதில் என்ன ஹிம்மைகள் இருக்கின்றன என்று பார்ப்போம். எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஆங்கிலேயர்கள் இங்கு தக்காலி விதிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். விவசாயிகளுக்கு தக்க சமயத்தில் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் இதற்குத் தக்காலிக் கடன் என்று பெயரிடப்பட்டது. ஆனால் தக்க சமயத்தில் கிடைக்கவேண்டிய கடன்களைக் கொடுக்காமல் மனுக்கள் நடைமுறையில் எப்படி நடத்தப்படு கிறது என்றால் 1956-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தக்காலிக் கடனுக்கு மனு கள் போட்டால் அநேகமாக 1958-ம் ஆண்டில் எப்போதும் இந்தக் கடன் மனுவுக்கு விமோசனம் கிடைக்கிறது. அப்படி விமோசனம் கிடைப்ப திலும் என்ன ஏற்படுகிறது என்றால் 100-க்கு 98 மனுக்கள் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. இருக்கிற சட்டத்தில் ஒன்றும் கோளாறு இல்லை. ஆனால் இந்தக் கடன் மனுக்களை பரிசீலிக்கும் அதிகாரிகள் இந்த மனுக்கள் இந்தக் கடன் மனுக்களை பரிசீலிக்கும் அதிகாரிகளால் இயற்றப்பட்ட டிபார்ட்மெண்ட் விதி களின் பிரகாரம் சரியான முறையில் இல்லையென்று சொல்லி பெரும்பகுதி களின் பிரகாரம் சரியான முறையில் இல்லையென்று சொல்லி பெரும்பகுதி மனுவை தள்ளி விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ் டம் ஏற்படுகிறது. எந்த விதத்தில் இந்த மனுக்கள் தள்ளப்பட்டுவிடு கிறது என்று பார்ப்போமானால், உதாரணமாக நான் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், அந்த நிலத்தை ஈடாக வைத்து கடன் கேட்கிறேன் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். நிலத்தை பரம்பரையாக அனுபவித்து வருபவனும் நான் தான். அதற்கு வாய்தா செலுத்துகிறவனும் நான் தான். இந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை அனுபவிப் பவனும் நான்தான். இவைகளை எல்லாம் கணக்குப் பிள்ளை, பட்டாமணி யம், முதலிய ரெவின்யூ சிப்பந்திகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந் தாலும், நிலத்திற்கு பட்டா என் பெயரில் இல்லை, அது வேறு ஒருவன் பெயரில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் எனக்குக் கடன் கிடையாது என்று என் மனுவைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். என்னுடைய மனு தள்

[Sri V. Balakrishnan] [3rd March 1956]

எப்பட்டதற்கு காரணம் கேட்டால் விதிகளில் யார் பெயருக்கு பட்டா இருக்கிறதோ அவருக்குத்தான் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் தான் மனு தள்ளப்பட்டது என்று அதிகாரிகள் சொல்லி விடுகிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களை தயவு செய்து அவர்களுடைய முகத்தையும், செவியையும் இங்கு சாய்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிலத்தை எவன் அனுபவித்து வருகிறானோ அவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று சர்க்காரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவனிடம்தான் இந்த நிலத்திற்கு வாய்தா வாங்கப்படுகிறது. எவன் பெயருக்கு பட்டா இருக்கிறதோ அவனிடம் போய் வாய்தா கேட்பதில்லை. ஆகவே எவன் நிலத்தை அனுபவிக்கிறானோ அவன்தான் நிலத்திற்குச் சொந்தக் காரன். இருந்தபோதிலும் ரெவின்யூ போர்டு விதிகளின்படி பட்டா எவன் பெயரில் இருக்கிறதோ அவனுக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று இருப்பதால் பட்டா மாற்றப்படாத விவசாயிகள் இந்தக் கடன் வசதியையே பெறமுடியாமல் போய்விடுகிறது. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள், முக்கியமாக புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு, பட்டா மாற்றப்படாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த நிலத்திற்கு வேறு பங்குதாரர் ஒருவரும் இல்லை என்று ரூசு மட்டும் இருந்தால் அதையே வைத்துக்கொண்டு அவனுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். பட்டா மாற்றப்படவில்லை என்ற காரணத்துக்காக கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது என்று ஒரு தாக்கீது அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டா மாற்றாதது யாருடைய குற்றம்? நிலத்துக்காரன் தன் பெயரில் பட்டாவை மாற்ற வேண்டும் என்று மனுப்போட்டு நீண்ட காலமாகியும் பல காரணங்களுக்காக, பட்டா மாற்றப்படாமல் இருந்து வருவது அவன் குற்றமல்ல. ஆகையால் பட்டா மாற்றாமல் இருந்து வரும் காரணத்தினாலே ஒரு விவசாயிக்கு கடன் வசதி கிடைக்காமல் போகக்கூடாது.

இந்தத் தக்காவிக் கடன் பெருவதில் இன்னொரு முட்டுக்கட்டையை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று பேர்கள் இருந்தால் இரண்டு நபர்கள் வெளியூரில் பிழைப்புக்கு போயிருப்பார்கள். குடும்பத்தை நடத்துகிறவன், அதாவது குடும்பத் தலைவன், கடனுக்கு மனு போட்டால் குடும்பத்திலுள்ள மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து கையெழுத்து போட்டால்தான் கடன் தர முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், வாங்கப்படும் கடன் குடும்பத்திற்குப் பிரயோஜனப்படுகிறதா இல்லையா என்றுமட்டும் தெரிந்துகொண்டு குடும்பத் தலைவன் அதாவது மாணேஜர் மட்டும் கையெழுத்து போட்டால் அவனுக்கு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடும்பத் தலைவன் குடும்பத்திற்காக படும் கடன் களை கையெழுத்து போடாத பங்குதாரிகளை கட்டுப்படுத்துமென்றும் நிதி மன்றத்தின் சட்டம் விளக்கியிருக்கிறது. மேலும் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தனிப்பட்ட நபர் சொந்த ஜாமின் பேரில் 250 ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அங்கு போய் ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு அப்படி எந்த விதமான உத்தரவும் வரவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். தருமம் நிறைந்த, கருணைவாய்ந்த கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இந்த முட்டுக்கட்டைகளை எல்லாம் நீக்கி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் அவஸை தைப படுகிற லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு சீக்கிரமாக இந்தக் கடனைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தேசிய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்பற்றி விரிவாக சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகவே தேசிய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் நல்ல கருத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும்கூட, அதை நிர்வகிக்கும் நிதி அவர்கள் தேசிய நலத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி நலத் திட்டமாக மாற்றி அதை காங்கிரஸ் நலத்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்படும் குழுவாகவும் மந்திரியினுடைய கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுடைய பதவிக் குழுவாகவும் மாற்றிவிட்டார். அதுதான் என்னுடைய குறை.

3rd March 1956]

SRI G. GOVINDAN : தேசியநலத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் நலத்திட்டமாக மாற்றிவிட்டார் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார். அது எந்த ஊரில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பொருளமையோடு இருந்திருந்தால் அதை அவர்கள் கேட்டும் இருப்பார்கள். அனுபவித்தும் இருப்பார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்ததை இச்சபையில் முன் சொல்லியிருந்தும், மறுமுறையும் அதை சொல்லுகிறேன். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் பார்த்தால் போதும். எல்லாச் சோற்றையும் பதம் பார்க்கும் பழக்கம் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே என்னுடைய புதுக்கோட்டையில் **Block Development Advisory Committee** என்ற குழுவுக்கு அங்கத்தினர்கள் பொருக்கும் சரித்திரத்தைப்பற்றி முன்கூட்டியே தெரிவித்திருக்கிறேன். திண்டுக்கல் கம்ப்யூனிஸ்ட் மெம்பர் தொகுதியில் கலெக்டர் பொதுஜன பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு சிறிய கூட்டத்தைக் கூட்டி “உங்களுக்கு **N.E.S.** திட்டம் வந்துவிட்டது. சீக்கிரமாக திட்டத்தை அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்—வாருங்கள், கூடுங்கள், உதவங்கள்” என்று சொல்லிய பிறகு கூட ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக அந்த இடத்தைவிட்டு பிளாக் மாற்றப்பட்டுவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் அந்த இடத்தைவிட்டு பிளாக் மாற்றப்பட்டு போல் திடீரென்று பாரபட்சமாக ஒரு முத்திராமலிங்க தேவர் சொல்லியது போல் திடீரென்று பாரபட்சமாக ஒரு பிரதேசம் புறக்கணிக்கப்பட்டு மற்றொரு பிரதேசத்திற்கு பிளாக் மாற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று தாழ்மையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பட்டிருக்கிறது என்று தாழ்மையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நேற்று கனம் அங்கத்தினர் சேனாபதி கவுண்டர் அவர்கள் தேசிய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக ஏராளமான பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது, அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக ஏராளமான பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது, அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. **Area** ஸ்தாபனத்திற்கு வருஷத்திற்கு 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. **(interruption)** 7½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நான் என்னுடைய **Block Development Area** வில் விசாரித்த தில் 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் 3 லட்ச ரூபாய் கடனாகக் கொடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது போக 5 லட்ச ரூபாயில் 2 லட்ச ரூபாய்தான் மக்களுக்காக செலவழிக்கப் படுகிறது. பாக்கி 3 லட்ச ரூபாய் இந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சம்பளமாக கொடுக்கப்படுகிறது. மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படும்படி 2 லட்ச ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு, சிப்பந்திகள் சம்பளம், ஸ்தாபனச் சிலவுக்கு 3 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் இதுதான் மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய நலன் என்று நான் கேட்கிறேன். மக்களுக்கு செலவாகின்ற பணம் நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்படவேண்டும். இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களையும் எல்லா மக்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மக்கள் புணத்தை எடுத்து செலவழிப்பதில் ஒரு சாராரையே அல்லது கட்சிப்பற்று உள்ளவர்களைமட்டும் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. பாரத நாடு எல்லோருக்கும் சொந்தம். அதை முன்னேற்ற மையச் செய்வதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எல்லா மெம்பர்களும் கட்சி பிரிவு இன்றி ஒத்துழைக்க வேண்டும். எல்லோரும் கூடி ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சந்தர்ப்பமும் அளிப்பதில்லை. உண்மையாகவும் களுக்கு அதில் வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் அளிப்பதில்லை. உண்மையாகவும் ஊக்கத்தோடும் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இதில் இடம் கொடுப்ப தில்லை. கட்சிப் பூசை ஆதரிக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் இந்தத் திட்டம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டுதான் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. சிலவுக்கு தகுந்த பயன் தராத நஷ்ட வேலைகள் இவை.

ஆஸ்பத்திரிகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் ஆஸ்பத்திரிகள் அநேக இடங்களில் ஒரு மாதம் திறக்கப் பட்டால் ஆறு மாதங்களுக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற சட்டசபைப்

[Sri V. Balakrishnan]

[3rd March 1956]

கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்பொழுது டாக்டர்கள் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அதே கூட்டத்தில் அந்த வருஷம் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு மனு போட்டார்கள், அதில் எவ்வளவு பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் கேட்பொழுது, டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் 250 பேர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு மனுப் போட்டிருந்தார்கள் என்றும், அவர்களில் 120, 130 பேர்களைத்தான் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இது ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரு இடத்தில் டாக்டர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு மனு போட்டால் அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதுபற்றி. இதை கனம் வைத்திய மந்திரி விளக்க வேண்டும். புதிய ஆஸ்பத்திரி திறப்பதாக மனம் குன்றி சொல்லும் மந்திரி, நடைபெற்றுவரக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளை மாதக் கணக்கில் மூட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்லும் குற்றச்சாட்டுக்கு என் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட பெருங்குளர், கரம்பக்குடி, பீனையப் பட்டி இவைகள் எவ்வளவு நாட்கள் திறந்து பணியாற்றின எவ்வளவு மாதங்கள் டாக்டர் இல்லை என்பதால் மூடப்பட்டன என்பதே ருசு.

0-45 இந்த small scale industries என்று சொல்லப்படும் திட்ட அம்சங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றும்போது ஏராளமான பொது மக்களின் வரிப் பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, செங்கற்பட்டில் ஒருவர், ஒரு “செக்கு” போட்டு நடத்திக்கொண்டு, அதன் பக்கத்திலேயே ஒரு சிறு கட்டடம் கட்டி, அதிலே மூன்று கதவுகளை வைத்து, அதிகாரிகள் அதைப் பார்வையிட வரும்போது ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொரு கதவு மூலியமாக மூன்று அதிகாரிகளை அழைத்துச் சென்று காட்டி அதற்காக மூன்று ரீதியில் சர்க்காரிடமிருந்து பணம் மானியமாக வாங்கி இருக்கிறார். கல்லுப்பட்டி என்ற கிராமத்திலே ஒரு விஞ்ஞான ஸ்தாபனம் துவக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு கருங்கல்சூட செலவழிக்கப்படவில்லை. காரைக்குடியிலுள்ள விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி கலாசாலையிலிருந்து, கருவிகளை கொண்டுவந்து கல்லுப்பட்டியில் வைத்து ஆடம்பரமாக துவக்க விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அந்த விழாவில் கலந்து கொண்டார். அந்த விழா முடிந்தவுடன், அக்கருவிகளை திரும்பவும் காரைக்குடி விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி கலாசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அவ்வளவுதான். ஆராய்ச்சியாளர், சிப்பந்தி இவர்களுக்கு மாதம் பல நூறுகள் சம்பளம், ஸ்தாபனச் சிலவு என்று பணம் விரையமாகிறது. ஆனால் அங்கே எந்த கருவியும் இல்லை. வேலை ஒன்று மில்லை. இந்தப்படி சிலவு ஆகும் பணம் விரயமில்லையா. இந்தப் பணம்

0-46
a.m.

SRI S. RAMASWAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி, பேச சிறிது சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த திட்டத்தைப்பற்றி குறை கூறினவர்களெல்லாம், பேசியதைப் பார்க்கும்போது, ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து, அவள் சாமுத்திரிகா லட்சணம் பொருத்தியவள்தான், ஆனால் அவள் கையால் நடக்கிறாள், காலால் வேலை செய்கிறாள் என்று சொல்லுவது போலவே இருக்கிறது. அவர்கள் பேச்சுக்கள் எல்லாம் மனித வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களிலும் முன்னேற்றத்தைக்கான கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நல்ல திட்டத்தை குறை கூறுவது என்பது பொருத்த மற்ற செய்கையாகும். பணம் இல்லாத காரணத்தால் இவ்வாண்டில் சர்க்கார் அதிகப் பணம் செலவு செய்யாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் சர்க்கார் முக்கியமாக மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை நிறைவேற்ற வழி வகைகள் செய்திருக்கிறார்கள். மக்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவும், புது தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் எல்லா வகையிலும் பணம் தாராளமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் தொகுதிகளில் பல காரியங்கள் செய்ய, சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். அவர்கள் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இன்று சர்க்கார் பணம் செலவு செய்வதெல்லாம் கிராம மக்களுடைய அபிவிருத்திக்காகத்தான் என்பதை முக்கியமாக உணர வேண்டும். இக்கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் மூலமும், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், சர்க்கார் பணம் செலவு வழிக்கிறது. இதன் முக்கிய நோக்கம் விசேஷமாக சர்க்காரின் பணம், கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு பயன்படவேண்டுமென்பதே. அதிலும் குறிப்பாக கிராம வாசிகள், ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட சமூகத்தினர், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம், தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளும்படியான ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதை சட்ட சபையில் குறை சொல்லுவது எதிர் கட்சிக்காரர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. சட்ட சபையில் குறை சொல்லுவதில் அக்கரை கொள்ளாமல் தங்கள் தொகுதியிலுள்ள கிராம வாசிகளுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும், விநியோகிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு, அம்மக்களுக்கு நன்மை செய்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாவது ஒரு வழியில் அபிவிருத்தி காட்டும் வகையில், மக்களை நல்லமுறையில் உற்சாகப்படுத்தி இருந்தால் இன்றைக்கு இந்தச் சபை முன் இத்திட்டத்தை பற்றி பரிசுரமாக குறை சொல்ல முன்வந்திருக்கமாட்டார்கள். சட்ட சபையில் குறை கூறிவிட்டால், அதுவே தாங்கள் மக்களுக்காக பேசி விட்டதாக, காரியங்கள் செய்துவிட்டதாக எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள், எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமும் இதர அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலமும் நமது ராஜ்யத்திலே செலவிடப்படும் பணமானது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு உருப்படியான நன்மையை செய்திருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் வாடுவோர் வசதி ஏற்படுத்தி இருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டி இருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் ரஸ்தா போட்டிருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் வசதி செய்திருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்திருப்பார்கள், இப்படியாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு ஒவ்வொரு விதமான நன்மையைச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்படி கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிட்டு, சர்க்காரை குறை கூறும்போது, வருத்தப்படாமல் இருக்கமுடியவில்லை. நாம் நன்றாக ஆலோசித்து, கிராம மக்களுக்காக ஆங்காங்கு செலவிடப்படும் பண விவரத்தைச் சொல்லி அம்மக்களும் செய்ய வேண்டிய வேலை விவரத்தையும் சொல்லி, அப்பணத்தை அம்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களில் ஈடுபட்டால் அந்த மக்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள், சர்க்கார் பணமும் எல்லோருக்கும் பயன்படும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

3rd March 1956] [Sri S. Ramaswamy Naidu]

னர்கள் குறை கூறினார்கள். அவர்கள் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இன்று சர்க்கார் பணம் செலவு செய்வதெல்லாம் கிராம மக்களுடைய அபிவிருத்திக்காகத்தான் என்பதை முக்கியமாக உணர வேண்டும். இக்கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் மூலமும், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், சர்க்கார் பணம் செலவு வழிக்கிறது. இதன் முக்கிய நோக்கம் விசேஷமாக சர்க்காரின் பணம், கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு பயன்படவேண்டுமென்பதே. அதிலும் குறிப்பாக கிராம வாசிகள், ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட சமூகத்தினர், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம், தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளும்படியான ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதை சட்ட சபையில் குறை சொல்லுவது எதிர் கட்சிக்காரர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. சட்ட சபையில் குறை சொல்லுவதில் அக்கரை கொள்ளாமல் தங்கள் தொகுதியிலுள்ள கிராம வாசிகளுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும், விநியோகிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு, அம்மக்களுக்கு நன்மை செய்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாவது ஒரு வழியில் அபிவிருத்தி காட்டும் வகையில், மக்களை நல்லமுறையில் உற்சாகப்படுத்தி இருந்தால் இன்றைக்கு இந்தச் சபை முன் இத்திட்டத்தை பற்றி பரிசுரமாக குறை சொல்ல முன்வந்திருக்கமாட்டார்கள். சட்ட சபையில் குறை கூறிவிட்டால், அதுவே தாங்கள் மக்களுக்காக பேசி விட்டதாக, காரியங்கள் செய்துவிட்டதாக எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள், எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமும் இதர அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலமும் நமது ராஜ்யத்திலே செலவிடப்படும் பணமானது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு உருப்படியான நன்மையை செய்திருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் வாடுவோர் வசதி ஏற்படுத்தி இருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டி இருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் ரஸ்தா போட்டிருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் வசதி செய்திருப்பார்கள், இன்னொரு கிராமத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்திருப்பார்கள், இப்படியாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு ஒவ்வொரு விதமான நன்மையைச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்படி கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிட்டு, சர்க்காரை குறை கூறும்போது, வருத்தப்படாமல் இருக்கமுடியவில்லை. நாம் நன்றாக ஆலோசித்து, கிராம மக்களுக்காக ஆங்காங்கு செலவிடப்படும் பண விவரத்தைச் சொல்லி அம்மக்களும் செய்ய வேண்டிய வேலை விவரத்தையும் சொல்லி, அப்பணத்தை அம்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களில் ஈடுபட்டால் அந்த மக்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள், சர்க்கார் பணமும் எல்லோருக்கும் பயன்படும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சில தனிப்பட்ட சமூகத்தினருடைய அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் விசேஷமாக பணம் செலவுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் உட்பட சகல பிற்பட்ட மக்களின் அபிவிருத்திக்காக 134 லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் செலவழிக்க இருக்கிறது. இந்தப் பணம் வேறு எந்தக் காரியத்திற்காகவும் செலவழிக்கப்படமாட்டாது என்பதை சகலரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அம்மக்களுக்கு தனிச்சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வரவே இவ்வளவு பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இவ்வளவு நல்ல வரவு செலவு திட்டத்திற்கு ஒரு நல்ல வார்த்தை சொல்லாமற்போனாலும், குறை சொல்லாமல்வது இருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் குறை கூறுவது பொருந்தாது. ஒருவர், தனக்கும் அம்மாதிரி நல்ல காரியங்கள் செய்ய முடியவில்லையே என்பதற்காக, அந்த திட்டத்தை குறைகூறுகூடாது. அப்படி குறைகூறுவதின் மூலம், அவர்களுடைய பொருமை குணத்தை காட்டுவதாகவே தெரிகிறது. காங்கிரஸ், அரசாங்கத்தை நடத்தி, நல்ல திட்டத்தை கொடுத்து நாட்டு மக்களுடைய விசுவாசத்தை கவர்ந்துவிட்டதே என்ற கவலையால், காங்கிரஸ் நாட்டில் இல்லாமல் செய்துவிடவேண்டும், அப்போதுதான் தங்களுக்கு நல்லது என்று நினைத்து, எதிர்கட்சிக்காரர்கள் பலவிதமான கதைகளையும் கருத்துக்களையும் சொல்லுவதாகத்தான்

[Sri S. Ramaswamy Naidu] [3rd March 1956]

நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நம் சர்க்காரை மக்களுடன் கலந்து நல்ல காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால், அவைகளை கண்டிப்பாக செய்து முடிக்க முடியும். கிராம மக்கள் ஏழை மக்களாக இருந்தாலும், தங்களுடைய உடனடியான தேவை என்ன, அதற்காக என்ன செய்யவேண்டுமென்ற உணர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ கிராம வாசிகள், என் தொகுதியில், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமும், மற்ற அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலமும், சாதாரணமாக சர்க்கார் நடைமுறையில் செய்யும் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மூலமும் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தயங்கமாட்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கும், இது இரண்டும் இல்லாத வகுப்பினர்களுக்கும் எல்லா கிராமங்களிலும் இத்திட்டங்களால் நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமிதத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மனம் இருந்தால் அவ்வித காரியங்களையும் வேலைகளையும் நாம் கண்டிப்பாக செய்யமுடியும். சும்மா, சர்க்காரை குறை சொல்லிக்கொண்டு, சர்க்கார் எதற்கெடுத்தாலும் பணமில்லை என்று சொல்லுகிறது என்று மக்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு, மக்களுடைய ஆர்வ உணர்ச்சியை எழுப்பாமல் இருந்து விட்டால் நல்ல காரியங்கள் ஒன்றுமே செய்யமுடியாமல் நின்றுவிடும். கிராமத்தான் அந்தப்பணம் தன்னுடைய அபிவிருத்திக்கு வாங்கப்படுகிற தென்று உணரும்படி செய்ய வேண்டும். அவன்தான் அதனால் வாழப் போகிறான். கடவுள் வந்து அவனுடைய காரியங்களைச் செய்ய முடியாதென்பது திண்ணம். கிராம மக்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை என்றால், அப்பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகலாம். ஆகவே, அக்கிராம மக்களை உற்சாகப்படுத்தி, யாருக்காக அக்காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை உணரும்படி செய்து, அக்கிராம மக்கள் நிவாரணம் பெரும்படியான விஷயங்களை தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

தற்போது கல்வியைப் பொருத்த மட்டில் நிர்ணயமான எந்த திட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆரம்பக் கல்வி எப்படி இருக்கவேண்டும், நடுத்தரக்கல்வி எப்படி இருக்கவேண்டும், உயர்தரக் கல்வி, கலாசாலைக் கல்வி எப்படி இருக்கவேண்டுமென்ற விஷயமெல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சி நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவைகளை சீக்கிரமாகவே ஒரு முடிவு செய்து, அமூலில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரால் நடத்தப்படும் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள விசேஷத்தில் யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லாமல், ஒன்று போல் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*கிராம மருத்துவ மனைகளில் வேலைபார்க்க, தற்போது டாக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை என்றும், கிடைத்தாலும் அந்த டாக்டர்கள் கிராமங்களில் போய் வேலை செய்ய இஷ்டப்படுவதில்லை என்றும் சர்க்கார் தரப்பில் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அவ்வித குறையைப் போக்க, வைத்திய மாணவர்கள், அவர்களுடைய கலாசாலையில் படித்து பட்டம் பெற்று வெளிவந்தவுடன், அவர்கள் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருஷங்களாவது கிராம வைத்திய சாலையில் வேலை செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனை அல்லது நியதியை ஏற்படுத்தலாமென்று சர்க்காருக்கு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வித நல்ல ஆலோசனைகளை சர்க்காருக்குச் சொல்லுவதைவிட்டு எதிர் கட்சிக்காரர்கள் கிராமங்களில் எந்த நல்ல காரியமும் சர்க்கார் செய்வதில்லை என்று பொதுவாக பேசுதலான முன் வருகிறார்கள். இனிமேல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை சர்க்கார் அமுலாக்கப் போகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை அமுலாக்கினதின் மூலம், பல நன்மைகள் நாட்டு மக்களுக்குக் கிட்டி இருக்கின்றன. இதன் மூலம் சர்க்கார் நன்மைகளை செய்திருக்கிறது என்று விஷயத்தை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அம்மக்களிடம் சர்க்காரை குறை கூறி பிரசாரம் செய்ய முடியாமல் நம் எதிர் கட்சித் தோழர்கள் இங்கே வந்து சர்க்காரை குறை கூறுகிறார்கள். இவ்வங்கத்தினர்கள் இங்கே களுக்குச் சென்று கிராமவாசிகள் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் என்ன,

[3rd March 1956] [Sri S. Ramaswamy Naidu]

சர்க்கார் எவ்விதம் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வேலை செய்கிற தென்பதை விளக்கவேண்டும். அங்கே வேலைகள் பஞ்சாயத்து அடிப்படையில் நடக்கவேண்டும், ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பலன், அந்த பஞ்சாயத்து அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் கிட்டவேண்டும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்கவேண்டும், அதன் மூலம் கிராம மூலதன அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் சொல்லுவதே இல்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கிடைக்கின்றன, சர்க்கார் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் எவ்வளவு நன்மைகள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. அதை எல்லாம் நாம் சொல்லி, இவைகள் போதாது, இன்னும் அதிக நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். அப்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். செய்யமுடியாத காரியங்களை, செய்ய முடியவில்லை என்று அங்கலாயித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. நாம் இன்னின்ன காரியங்களை சர்க்கார் செய்தால் நம் மக்களுக்கு நல்லது என்று சொல்ல உரிமையுடையவர்களாக இருக்கிறோம், சர்க்காரும் அவைகளைச் செய்ய கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்காரை குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகச் சகல துறையிலும் பாடுபடவேண்டும். அப்படி பாடுபட்டு, தங்களுடைய கடமையைச் செய்து, கிராம மக்களும், தங்கள் கடமைகளைச் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். அதுதான் ரொம்ப முக்கியமானது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் நாட்டு மக்களுக்கு தலைக்கு இரண்டு ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. இப்படியாக கிராமங்களுக்குச் செலவு செய்து, சர்க்கார் தன்னுடைய சக்தியைக்கொண்டு, கிராமங்களை எல்லாம் நகரங்களாக்க முயற்சிக்கிறது. இன்று, கிராமவாசிகள் முன்னேற்றவேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயரவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் விவசாய அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்வதுடன், அவர்களை சிறு சிறு கைத்தொழில்களிலும் ஈடுபடச் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக இந்த திட்டத்தில் கணிசமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் நிறைவேற நாம் பாடுபடவேண்டும். ஆகவே, நாம் தான் பாடுபடவேண்டும். காட்டிலே பாதை ஓரத்திலே இருக்கும் சிறு கொம்பானது காற்றுக்கு ஆடிக்கொண்டு இருந்தாலும் கூட அது ஸ்வரம் பாய்ந்த நேரத்திலே யானையைக் கட்டக்கூடிய தூண்களும் ஆகும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே வாழ்வை வளப்படுத்த நாம் முயற்சி செய்வோமாக. வாழ்வை வளப்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு வாய்ப்பேச்சிலே மட்டும் நின்று விடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்கிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே! இன்றைய தினம் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்னால் எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் ராமசாமி நாயுடு அவர்களுடைய பேச்சு என்னை கவர்ந்து விட்டது. அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவருடைய பேச்சானது சட்ட சபையை விட்டு வெளியிலே மேடை பிரசங்கமாக இருந்திருந்தால் மிக மிக அழகாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். காங்கிரஸ் கட்சி எங்கே போய்விடுகின்றதோ என்று பரிதவித்து, இங்கே சட்ட சபையில் வந்து பரிதாப தன்மையிலே ஒரு பேச்சு பேசவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் மனதுக்குள்ளே இருக்கிறமாதிரி எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆக்கியினாலே சட்ட சபையிலே ஜனநாயக ஆட்சியில் எதிர் கட்சி இருக்கவேண்டும். குறைகளை எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்ற உள்கருத்தையெல்லாம் விட்டு அவர்கள் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எது கொண்டு வந்தாலும், அதனைப் புகழ வேண்டும், எதிர்க்கட்சிகாரர்களும் கட்டுப்படவேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பது மிக பொருந்தாத தன்மை. அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்திலே சொன்னார்கள் பலர் ஆங்காங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு இங்கு வந்து பேசுகின்றார்கள் என்று. இதிலிருந்து நாட்டிலே

10-5
a.m

[Sri S. Swayamprakasam] [3rd March 1956]

காரியம் நடக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையினாலே நாட்டிலே மெம்பர்கள் சொல்லாதுபோனால் கூட சில காரியம் நடக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உரிமை சட்ட சபையிலே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலே கிராமம் கிராமமாக சென்று, ஏதோதோ செய்துவிட்டதாக சொல்கின்றார்கள். பலவிதமான உதாரணத்தை சொன்னார்கள். நான் ஒரு உதாரணத்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தவளை ஒன்று இருக்கிறது. கிணறு ஒன்று இருக்கிறது. அது அந்த கிணற்றிலேயே சுற்றி சுற்றி “ஆஹா” எல்லாம் சவுகரியமாக இருக்கிறது இந்த கிணற்றுக்குள் என்று நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அது அந்த கிணற்றுக்கு வெளியிலே போய் பார்த்தால்தான் உண்மை தெரியும். உள்ளே இருக்கின்ற தன்மையும், வெளியிலே இருக்கின்ற தன்மையும், அது போல, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாகிய கிணற்றிலே ராமசாமி நாயுடுவாகிய தவளை இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). ஆகையினாலே அவர் வெளியிலே வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வெளியிலே வந்து பார்க்காததற்கு முன்னாலே தன்னுடைய கிணறுபோல வேறு எங்கே இருக்கிறது என்று அவர் நினைக்கவேண்டாம் என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் இந்த 1956-57க்கு வரவு செலவு திட்டத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காலத்திலே துரிதருஷ்வசமாக இந்த நாட்டிலே புயல் வந்ததன் காரணமாக தன் சக்தியைக் காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மக்களும் அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் “நாங்கள் எப்படி நிமிர்ந்து நிற்போம்” என்று காட்டுவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தது. அதனை வைத்துக்கொண்டு நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த புயல் காலத்திலே என்ன என்ன செய்தோம் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். புயல் அடித்த ஜில்லாவான தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருந்து வந்த நான் அதை வரவேற்கிறேன். அங்கே துரிதமாக காரியங்கள் நடைபெற்றன. அரசாங்கம் செய்த உதவியோடு கூட நாட்டு மக்களிடத்திலே இருந்தும், வெளி நாடுகளிலேயிருந்தும் உதவிகள் வந்தன. ஆகவே அவர் பேச்சில் சொல்லி இருப்பதைவிட அதிகமாக சொல்லவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். பொது மக்கள் ஒத்துழைத்ததை வேண்டிய அளவு அவர் பிரச்சுத்தில் சொல்லவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். எந்த எந்த இடத்தில் புயல் அடித்ததோ, கஷ்டப்பட்டார்களோ, அவர்களுடைய சார்பாக நான் நன்றியைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தப் புயல் அடித்ததிலிருந்து நாம் சில பாடங்களை கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். 1952-வது ஆண்டிலே அடித்த புயல் தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டுந்தான். இப்பொழுது அடித்தப் புயல் 4 ஜில்லாக்களிலே. 1952-வது ஆண்டில் நவம்பர் மாதம் 30ல் அடித்தது. இங்கிருந்து 29ல் கிளம்பி 30ல் தஞ்சைக்கு போனேன். திரும்பி 3ல் வரையிலும் வரமுடியவில்லை. 3ல் வந்து இங்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் புயல் அடித்தது என்று சொல்லும் வரையில் ஒருவருக்கும் தெரியாது. இங்கு அப்பொழுது சட்ட சபை நடந்து கொண்டு இருந்தது. இந்த தடவை கூட 1955-ல் நவம்பர் 30ல் புயல் அடித்தது. 1952-வது ஆண்டு புயலின்போது 3ல் வரை சென்னையில் தெரியாது. அன்றைய தினம் 5ல் வரையிலும் தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே தெரியாமல் இருந்தது. ஆகையினாலே நான் என்ன சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் என்றால் எத்தனையோ வசதிகள் நமக்கு இருந்திருந்தும் ஒரு மூலையிலே அடிக்கின்ற புயலை அங்குள்ள மக்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை அன்றைய தினமோ அல்லது மறு நாளோ தெரிந்து கொள்ளும்படியான வாய்ப்பு இன்றைய தினம் நம்மிடம் இல்லை. அதற்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு வேதாரண்யத்தில் அடித்த புயல் 8ல் வரையில் தஞ்சை ஜில்லா மக்களுக்கு தெரியாமல் உடனடியாக உதவிகளை அனுப்பமுடியவில்லை. 10ல் அன்றுதான் அரசாங்கத்திலிருந்து உதவி வந்தது. ஆகையினாலே 30ல் அடித்தவுடனே 1ல் யே ஏதாவது செய்திருந்தோமானால் தஞ்சை ஜில்லாவிலே 540 பேர்கள்

3rd March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இறந்ததிலே ஒரு சிலரையாவது—அவர்கள் உணவு இல்லாததால் இறந்திருப்பார்களேயானால், காப்பாற்றி இருக்கலாம். அப்படி வசதி செய்வதற்கு ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். 1952-ம் ஆண்டிலே நவம்பர் 30ல் புயல் அடித்தது தஞ்சை ஜில்லாவிலே. 1955-ம் ஆண்டும் 30ல் அடித்தது. ஆகவே புயல் வருகின்ற காலத்திலே ஆண்டுதோறும் முன்கூட்டியே அறிவிப்பதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும். நம் நாட்டில் அடித்த புயலுக்கு பல இடங்களிலிருந்தும், மேலையிலிருந்தும் பண உதவி வந்தது. ஆனால் இதே மாதிரி ஆண்டு தோறும் புயல் அடித்தால் இப்படிப்பட்ட உதவி வரும் என்று எதிர் பாார்ப்பதற்கு இல்லை. ஆகவே ஜில்லாக்களிலாவது திடீரென்று உடனடியாக உதவி செய்வதற்கு என்று ஏதாவது ஒரு தொகையை ஒதுக்கி அதைக்கொண்டு கலெக்டர் அவர்கள் உதவி அளிக்க வசதி செய்யவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இப்பொழுது கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கும், டெபுடி 11-04 a.m. கலெக்டருக்கு 500 ரூபாய்க்கும் உதவி அளிக்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. இப்பொழுது கலெக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மறு. இப்பொழுது கலெக்டர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அந்தந்த ஜில்லாவில் அதிகப்படியாக ஏதாவதும் வசூல் செய்து உத்தியோகஸ்தர்கள் அல்லாதவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சொசைட்டி ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்டிபடி ஒரு சபையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவசர காலங்களில் கலெக்டர்கள் வேலைகளைச் செய்து கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி சில ஜில்லாக்களில் தொகை வசூலித்து வைத்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

பிறகு வரவு செலவு திட்ட சம்பந்தமாக வரும்போது நாட்டில் நீர்பாசன வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்து விட்டதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அவைகள் எல்லாம் கடந்து விட்டன, இனிமேல் ஒன்றும் இல்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதை கவனித்தால் அது அவ்வளவு தூரம் பொருத்தமுள்ளதாக இல்லை. பெருவாரியான திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவோ அின்னும் அதிகப்படியாக செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு கட்டளை ஹைலெவல் வாய்க்கால் திட்டம், புள்ளம்பாடி திட்டம் இவைகளை எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்று ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தும் அதை எடுத்து நடத்தவில்லை. உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவைகள் எடுத்து ஆரம்பிக்கப்படவில்லை, என்று எழுதியிருப்பது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்கிறது. அது எனக்கு சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. 1945-ம் வருஷத்திலிருந்தே இதை எடுத்த நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை எடுத்து நடத்தினால் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இந்த வருஷத்திலேயே நடத்தி வைக்கக் கொண்டுவராமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து நடத்தினால் வெகு சீக்கிரத்தில் முடித்து விடலாம். அதை ஒத்தி வைப்பது என்பது பொருந்தாத காரியம். அதைக்கொண்டு அதை ஒத்தி வைப்பது என்பது பொருந்தாத காரியம். அதைக்கொண்டு வந்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு பாசன வசதி அளிப்பதாகும். எங்கிருந்தாவது உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டுவந்து அந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் இதைக்கொண்டு வரப்போவதாக அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைக் கண்டு மக்கள் சந்தோஷமடைந்தார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் இல்லையென்றால் மக்களுடைய மனதில் எவ்வளவு கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் மனக்கசப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னமாதிரி அந்த

[Sri S. Swayamprakasam] [3rd March 1956]

எரியாவில்தான் அதிகப்படியான தொத்துவியாதிகள் இருக்கின்றன. அதனால் அந்த திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுப்பலையாகப் பார்க்கும்போது மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

போக்கு வரத்து சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விளாங்குடி-திருமானூர் ரோடுகளை இணைத்தால் தஞ்சை, திருச்சி, போன்ற நான்கு ஜில்லாக்களை ஒன்றாக இணைக்கக் கூடிய ஒரு ரஸ்தாவைப் போடலாம். அப்படிப் போட்டுக்கொடுத்தால் அது ராமேஸ்வரம் வரையில் கொண்டுவரலாம். சாதாரணமாக தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் உற்பத்தியாகும் உணவு பொருள்களை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதி ஏற்படும். அதனால் விவசாயிகள் பிழைப்பதற்கும் வசதி ஏற்படும். தங்களுடைய வியாபாரத்தின் பொருட்டு அவர்கள் விளைந்த இடங்களிலிருந்து உணவு பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு பற்றுகுறை ஜில்லாக்களுக்குப் போகலாம். ஏற்கனவே இந்த ரஸ்தா சம்பந்தமாக வைப்பன் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருந்தது. அது இப்பொழுது எங்கு போயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதை மீண்டும் எடுத்து பரிசீலனை செய்து முடித்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் எவ்வளவோ சௌகரியம் ஏற்படுவதோடு நாலேந்து ஜில்லாக்களை தரித்து விநியோகிக்க அதிக இடம் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் வட நாட்டையும் தென்னாட்டையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதற்குச் கூட வசதி ஏற்படும். அதன் மூலம் ராமேஸ்வரத்திற்கு வெகு சீக்கிரத்தில் போகலாம். இதைப்பற்றி கனம் ராமசாமி நாயுடு அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் வியாபாரிகள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஒரு முனை வரிதான் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் விற்பனை வரி வசூலிக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு பல விதத்திலும் தொந்தரவுகள் கூட கொடுப்பதாக கூக்குரலிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய கூக்குரலை காது கொடுத்து கேட்டு அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு முனை வரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் வராது என்று யோசிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது எப்படி இருந்தாலும் அந்த வரியை வசூலிக்கும் அதிகாரிகளுடைய தொந்தரவுகளை கண்காணிக்க வேண்டும். அது சர்க்காரால் நிவர்த்திக்க முடியாத காரியம் அல்ல. வியாபாரிகளும் விவகாரங்களில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நடுத்தர வகுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள், அதை உபயோகிக்கக் கூடியவர்களுக்கு அவைகளை விநியோகம் செய்யக்கூடிய வழியில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அப்படி ஈடுபடும்போது அவர்கள் முக்கியமான பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களை நாம் நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும். உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கும், உபயோகிப்பவர்களுக்கும் மத்தியில் அவர்கள் இருந்துக்கொண்டு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தக்க முறையில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

சிலர் காய்கறி வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் பச்சை மிளகாய், இஞ்சி, தேங்காய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்களால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த சாமான்களை வியாபாரம் செய்வதற்காக விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். அவைகளுக்கு வரி விதிக்காவிட்டால் எவ்வளவு வருமானம் குறைந்து விடப்போகிறது. குறைந்துபோனால்தான் என்ன நஷ்டம் வந்து

3rd March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

விடப்போகிறது. அவர்களுக்கு விற்பனை வரி விதித்தால் அவர்கள் சிரமப்படக் கூடிய தன்மை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு அவைகளுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சர்க்கரைக்கு வரி போடப் போகிறார்கள். உண்மையாகவே சொல்லுகிறேன், இப்பொழுது எந்த டாக்டரைக் கேட்டாலும் மனிதன் உடம்பில் சர்க்கரை இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கரைக்கு வரி விதிப்பதால் மனிதனுக்கு வரி விதிப்பதாக ஆகிறது. இப்பொழுது பணக்காரர்கள் சர்க்கரையை உபயோகிக்கிறார்கள் என்பது இல்லை. மதுவிலக்கு வந்திருப்பதனால் அதாவது கள்ளக்கடை போன பிறகு எங்கு பார்த்தாலும் உடம்பில் வைத்து மக்களுக்கு உபயோகித்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் எல்லோரும் சர்க்கரை உபயோகித்து வருகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த முறையில் சர்க்கரைக்கு வரி போடுவது என்றால் அது எல்லோருக்கும் போடுவதாகத்தானாகும். இப்பொழுது டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி போடப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டாலும் விவசாயிகள்தான் அதிகப்படியாக விவசாயத்திற்கு டீசல் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே இந்த சாயத்திற்கு டீசல் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே இந்த வரியும் வேண்டாம் என்று தோன்றுகிறது. எந்த இடத்தில் வரி போட்டால் அதிகப்படியான வருமானம் வருமோ அந்த இடத்தில் வரி போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

எவ்வளவோ கோர்டுகள் வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கோர்டுகளை எல்லாம் எடுத்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. வேலை இருக்கும் எரியாவிலிருந்து வரும் ஸ்டாம்பு கட்டணத்தை வைத்துக் கொண்டு வேலையில்லாத கோர்டுகளை நடத்தலாம் என்று சொல்லலாம். அது சரியல்ல. அதனால் வேலையில்லாமல் இருக்கிற கோர்டுகளை எடுத்து விடலாம். அதன் மூலமாக கொஞ்சம் பணம் மிச்சப்படுத்தலாம். எந்தெந்த இடங்களிலிருந்து பணம்சேகரிக்கலாமோ அந்தந்த இடங்களிலிருந்து பணத்தை சேகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விற்பட்ட இனத்தவர்களும் ஹரிஜனங்களுக்கும் படிப்பு விஷயத்தில் சலுகைகள் காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அது எந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது செய்து கொண்டிருவதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அப்படிச் சலுகைகள் காட்டி வருவதோடு அவர்களுக்குள் வேலையில்லாத தீண்டாட்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்தில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது பிச்சை எடுப்பவர்களுடைய தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. பிச்சை எடுப்பவர்களில் அநேகம் பேர்கள் நல்ல வலு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலைகளை அமைத்து கட்டாயப்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கவேண்டும். அப்படி அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்க வேண்டும் என்று தரும் அளவில் அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு என்று திட்டம் வகுத்து பிச்சைக்கார விடுதிகள் அமைக்க வேண்டும். இந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்த சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஒரே ஜில்லாவில் ஒரே நாளில் ஐந்தாறு மந்திரிகள் வந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. கூடிய வரையில் அப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள்

[Sri S. Swayamprakasam]

[3rd March 1956]

அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல் ஒரு சமயத்தில் ஒரு மந்திரி மட்டும் வரும் படியாக ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு மந்திரி போயிருந்தால் அதேசமயத்தில் வேறு மந்திரி அங்கு போகாத படி இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம்: நாங்கள் வந்தால் எங்களைக் கூப்பிடாமல் இருந்தால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கும்.) நீங்கள் வேறு காரியங்களுக்கு வந்தால் அந்த சமயத்திலேயே இன்னொரு மந்திரி வந்திருந்தாலும் உங்களைக் கூப்பிடுவதற்கு ஆசையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் கூப்பிடுகிறோம். அதற்கு நீங்கள் அதேசமயங்களில் அங்கு வராமல் இருந்தால் நல்லது. (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம்: நீங்கள் கூப்பிடுகிறீர்கள், நாங்கள் வருகிறோம். அதற்கு நீங்கள் கூப்பிடாமல் இருந்து விடலாமே.) நீங்கள் வந்து நாங்கள் கூப்பிடாமல் இருந்தால் மரியாதைக்குறைவாக இருக்கிறார்களென்று நினைத்துக்கொண்டு விடுவீர்களோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நீங்கள் வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டால் பொதுமக்கள் அப்படியே இருந்து விடுவார்கள். அதனால் கூடியவரையில் ஒரே காலத்தில் ஒரே நாளில் நாலேந்து மந்திரிகள் வராமல் இருக்கும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய நிதி விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாக, இந்த வரவு செலவுக் கணக்கு அரசியலின் எந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்பாக ஏற்கனவே சபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களாலும், பல அங்கத்தினர்களாலும் குறிப்பிட்டபடி, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக இந்த ராஜ்யத்தில் இயற்கை கோர சவரூபம் எடுத்து நான்கு ஜில்லாக்களில் வாழும் மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுத்திருப்பதற்காக, அந்த மக்களுக்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மனிதனுடைய உன்னதமான உணர்ச்சிகள் எல்லாம், மனிதனுடைய உன்னதமான குணத்தையங்கள் எல்லாம் கஷ்டம் ஏற்படுகின்ற காலத்தில்தான் வெளிவருகிறது.

அதேபோன்று தமிழ் நாட்டில் புயலும், வெள்ளமும் ஏற்பட்ட காலத்தில் இதர ஜில்லாக்களில் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய உன்னதமான பண்பாட்டை, தங்களுடைய உன்னதமான குணத்தையங்கள் எல்லாம் வெளிப்படும் முறையில் பல உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலும் தொழிலாளி வர்க்கம் காட்டிய அன்பு உணர்ச்சி, நல்ல பண்பாட்டு உணர்ச்சி பாராட்டப்படத்தக்கதாகும். தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நிதி திரட்ட முன்வருவதற்கு முன்பே, தொழிலாளர்கள் எவ்வித வேற்றுமையும் இன்றி கை கொடுத்து உதவ முன்னணிக்கு வந்ததற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு நிதி விஷயமாக நான் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வர இருக்கிற காலகட்டத்தில் கொண்டுவருகிறோம். இதனைப் பரிசீலனை செய்கின்ற காலத்தில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இது வெறும் ரூபாய், அணை, கணக்கு இல்லை. ஒரு ராஜ்யத்தினுடைய பொருளாதாரத் திட்டத்தை வகுக்கும்போதே, அந்த ராஜ்ய மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு எந்த வகையில் வளர்ந்து மேம்பாடு அடைந்து வருகிறது என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது இப்போது நாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நமது மாகாணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உத்தேசித்துப் போடப்பட்ட நிதி அவற்றைக்காகச் செலவிடப்பட்டுவிட்டது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது உண்மை. பல நீர்ப்பாசன

3rd March 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி நாட்டில் அதிகரித்து இருக்கிறது. நாட்டில் இருக்கும்படியான உற்பத்தி 46 சத விசதம் அதிகமாகியிருக்கிறது, என்பதைக் கணக்கு காட்டுகிறது. இதனால் நிச்சயமாக நம்முடைய தேசியப் பொருளாதாரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு அயல் நாட்டிலிருந்து உணவு இறக்குமதி செய்து வந்ததுபோக இன்றைக்கு நம் நாட்டின் தேவையை நாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ள முடிகிறது என்றால் அயல் நாட்டுக்குச் சென்றுகொண்டிருந்த இருதூறு கோடி ரூபாய் நம்முடைய தேசிய வருமானத்தில் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆனால் தேசியப் பொருளாதாரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? தேசியப் பொருளாதாரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்வது பெருமைப்படத் தக்கது தான் என்றாலும், இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு பொதுமக்களுடைய பொருளாதாரமும் எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

பொதுவாக இந்த நாட்டில் உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான தொழிலாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்பதுதான் பொருள். அப்படி அடித்தட்டில் இருந்து தேசியப் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கும்படியாக உழைக்கின்ற அந்த மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது? எப்படி இருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் கூட நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்களே சொன்னால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : சந்தோஷம். இருந்தாலும் ஜெகஜீவன் ராம், அமிருதரவில நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய தீர்மானத்தில் அவர் பேசும் போது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால், "The rich have become richer and the poor have become poorer" என்பதாக. "பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாகிவிட்டான். ஆனால், ஏழை இன்னும் பரம ஏழையாகி விட்டான்," என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பல புள்ளி விவரங்களும் கூட இதனையேதான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. உதாரணமாக, இதே கால கட்டத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் படியான தொழிற்சாலைகளின் வருமானம் என்ன? அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும்படியான தொழிலாளர்களின் வருமானம் என்ன? இவற்றை எல்லாம் கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

1950-ம் வருஷத்தில் தொழிற்சாலையின் வருமானம் 318 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1951-ம் வருஷத்தில் 443 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1952-ம் வருஷத்தில் 483 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1953-ம் வருஷத்தில் 481 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1954-ல் 511 கோடி ரூபாயாகிவிட்டது. 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து 1954-ம் வருஷத் திற்குள் கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. பணக்காரன் பணக்காரனாகிவிட்டான்.

ஆனால், அதே தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களின் வருமானம் 1950-ல் 193 கோடியாக இருந்தது. 1954-ல் 207 கோடியாகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. மொத்தத்தில் 14 கோடி ரூபாய் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 1950-ல் 39 கோடியாக இருந்தது. 1954-ல் 42 கோடியாகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக 3 கோடி ரூபாய்தான் இந்த நான்கு வருஷங்களில் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரும் முதலாளிகளின் வருமானம் இந்த வருஷங்களில் 200 கோடியாக அதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் ஸ்ரீ ஜெகஜீவன்ராம் இந்த நாட்டில்

[Sri P. Ramamurthi] [3rd March 1956]

“The rich have become richer and the poor have become poorer” என்று சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மக்களுடைய உழைப்பின் பயன் எல்லாம் இந்த நாட்டின் முதலாளிமார்களின் வருமானமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அடித்தட்டில் நின்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆகவே சென்ற இந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அனாவசியத்தைக் கொண்டுவந்து, ஜி.எம்.எல். போட, இருக்கிற இரண்டாவது இந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, முதலாளிகளின் வருமானத்தைக் கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்தி தொழிலாள மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறோம். அனைவரும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமையை உயர்த்தத்தான் விரும்புகிறோம். ஆனால் புத்தக அளவில் அந்தக் கொள்கையை விளக்கி விட்டால் போதாது, செயல் முறையில் நாம் அதற்கான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நகலை நான் பரிசீலனை செய்து பார்த்து இந்த சட்டசபையிலே விவாதம் செய்தோம். இந்த மாகாணத்து சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை 398 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கும்படியாக கேட்டது. ஆனால் 261 கோடி ரூபாய்தான் அளித்திருப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தைப் பார்த்தால் 170 கோடியாக குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த திட்டம் நம் மாகாணம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் முடிவு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்கு பிறகு நாம் இந்த பட்ஜெட் விஷயத்தில் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. என்ன ஆகுமோ என்று சந்தேகம் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் ரிசர்வ் நிதியைப் பொறுத்திருக்கிறது. அது 4,300 கோடியாக இருந்த காலத்தில் நமது மாகாணத்திற்கு 225 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். 4,300 கோடி ரூபாய் என்பது 4,800 கோடிக்கு அதிகரிக்கப் பட்டது. ஆனால் நமக்கு கிடைத்தது 185 கோடிதான். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கும் காலத்தில் இப்பொழுது திட்ட கமிஷன் கடைசியில் இறுதியாக நகல் திட்டத்தை பிரசுரித்து இருக்கிறார்கள். அதுதான் இப்பொழுது பாஸ் ஆகிவிட்டது.

அது இறுதியான நகலாக இருந்தாலும் பார்லிமென்டின் முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு நமது மாகாணம் சம்மந்தப்பட்டமட்டில் ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய, நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் கோவிந்தா ஆகிவிட்டது. இதைப்பற்றி நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க முடியுமா? ஒட்டுமொத்தமான ஒரு திட்டம் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். இந்த சபையில் அதைப்பற்றி விவாதித்து பொருவாரியான பிரதிநிதிகளால் சொல்லப்பட்ட யோசனைகளில் பல அம்சங்கள் எந்த அளவு நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எந்த அளவு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கு சபையில் இதுபற்றி விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். அந்த ஒரு விவாதத்திற்கு பிறகு இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வருவோமேயானால் பல விஷயங்கள் இன்றைக்கு திருப்திகரமான நிலைமையில் இருக்கும். திட்டத்தைப்பற்றி முடிவு ஒன்றும் தெரியாமல் இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு அவசியமில்லை.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த நாட்டில் கன இயந்திரத் தொழில் வளரவேண்டும் என்ற கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆரம்பத்தில் அரசாங்கத்துறையில் கன இயந்திரத் தொழிற்சாலைகள் பூராவும் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை இருந்தது. இப்பொழுது பின்வாங்குவது நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுத்துறையில் நிறேவேற்றுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அந்தத் தொகை குறைக்கப்பட்டது. உண்மையில் இன்றைக்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தப்படும் ஸ்தாபனங்கள் தான் இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். பொதுவாக இதற்காக என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கன இயந்திரத் தொழில்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவிகள் செய்துவருகிறது. அலுமினியம்,

3rd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சுலபூரிக் ஆசிட் முதலியவைகள் உற்பத்திசெய்யும் தொழிற்சாலைகள் இன் னைக்கு தனிப்பட்டவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்தாரால் ஆத ரிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆரம்பத்தில் 200 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இதை 670 கோடியாக அவர்களுக்கு செலவிட இருக்கிறது. அரசாங்கம் அந்த அளவுக்கு மிசவும் பிற்போக்குத் தன்மையில் பெரு முதலாளிகளுக்கு உதவுகிறது. பெரிய வியாபாரிகள் வற்புறுத்தலுக்கும், நிர்ப்பந்தத்திற் கும் உள்ளாகி இருக்கிறார்கள் என்பது கண்கூடு. சூறிப்பாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு காரணம் நம் மாகாணத்தில் பெருவாரியாக கன இயந் திரத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் அபிவிருத்தி திட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 50 பிளாக்குகள் வரை அதிகமாக வளர்க்கப்படவேண் டிய முயற்சி இதில் அடங்கியிருக்கிறது.

வீடு கட்டுவதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பணம் கொடுப்பதற்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு அதற்கு பல முக்கியமான யோசனைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்காக 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதற்கு முக்கியமான யோசனைகளும் கொடுத்திருக்கின்றன. 30 லட்சம் வரை கூட்டுறவு சர்க்கரைகளும் கொடுத்திருக்கின்றன. ஆலைக்கு சர்க்கார் உதவி செய்து வந்திருக்கிறது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக இதில் போடப்பட்டிருக்கும் அம்சங்கள் என்ன? அதிகமாக நாம் நீர்ப்பாசனம் செய்து கொடுப்பதற்கு திட்டம் இல்லை. மரரிய நீர்ப்பாசனங்கள் எல்லாம் முடிந்ததாகிவிட்டது. ஆகவே இனி இங்கு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இல்லை. தொழிலில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய களை மாடுகள், எரு, விதை போன்றவைகள் இனிமேல் சரியானபடி மேலும் கிடைப்பதற்கு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அதன் விளைவாக நம் மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய பலவகை மக்களின் நிலைமை என்ன? கைத்தொழில் சம்பந்தமாக திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. குடிசைத்தொழிலுக்கு 1½ கோடி மேலும் செலவழிக்கப்படும் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. முக்கியமாக சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்யவேண்டுமானால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டியது அவசியம், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகும்.

பட்டினம் உரையிலே கடைசியாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக 11-35 சில விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறார்: **a.m.**

“It is therefore very necessary that on other major industries in the location of which there is a wider margin of choice, some preference should be given to this area, where perhaps the pressure of population per acre of cultivated land is the greatest.”

the greatest.

முக்கியமாக இந்தப் பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாளுக்குநாள் முக்கியமாக இதைத் திட்டமிட்டு அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் காலத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் காலத்தில், இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாமல் போனால், நிச்சயம் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. இரண்டா வது ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 80 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை தேடித்தர முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். முதலில் 12,000,000 என்றெல்லாம் கணக்குப் போட்டு அது தேய்ந்து இப்பொழுது 80 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். வேலையில்லாமல் புதிதாக வேலைக்கு வரக்கூடியவர்கள் எண்ணிக்கை வருஷத்தில் 18 லட்சம் வீதம், ஐந்து வருஷங்களில் 90 லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக தேசம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்படுபவர்க

[Sri P. Ramamurthi]

[3rd March 1956]

என்கைய எண்ணிக்கை ஏற்கனவே இருந்ததைவிட 10 லட்சத்துக்கு அதிகமாகத்தான் ஆகிவிடும். நாடு பூராவும் கணக்கெடுத்துப்பார்க்கும்பொழுது, வேலை கிடைக்கக்கூடிய இடம் எது? எந்தப் பிரதேசத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படுகிறதோ அங்குதான் வேலை கிடைக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலையில்லாத 80 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னால் எந்த இடத்தில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த இடத்தில்தான் வேலை கிடைக்கும். ஆகவே தமிழ் நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சென்னை ராஜ்யத்தில் தொழிற்சாலைகளுக்கு இடமில்லை என்று சொன்னால், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திட்டத்தில் அளவு மற்ற பிரதேசத்தைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டில் அதிகமாகப் போகிறது என்பதுதான் இதனுடைய விளைவு. ஆதலால், இந்த நாட்டில்தான் தொழில் வளர்ச்சி அவசியம். குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் இந்தத் திட்டத்திலே? பல திட்டங்கள் போடுகிறோம், Community Project முதலியவைகளின் மூலமாக மக்கள் பிரயோஜனமடைகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை என்ன? வாழ்க்கைக்கு அவசியமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு பிரதானமான பிரச்சனையை தீர்க்கக்கூடியதற்கு அவசியமாக இருக்கக்கூடிய தொழில் துறையில் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

ஐந்து வருஷத்திட்டத்தைப் பற்றி விவாதம் நடந்த காலத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதை எடுத்துக்காட்டுகிறேன் :

“The proposals were discussed with the Planning Commission on the 11th and 12th August and it has been agreed that the States need not make any provision for large and medium industries and that they will be undertaken by the Centre on an All-India basis.”

பெரிய தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமாக இந்த சர்க்காருடைய பட்ஜெட்டிலே எந்த விதத்திலும் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், இந்த விஷயங்களெல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைக்கும் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ளுவது பிரச்சனை அல்ல. அவைகளினுடைய location எங்கே என்பதுதான் பிரச்சனை. பின்னங்க இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களெல்லாம் சீக்கிரமாக வளரக்கூடிய வகையில் அவைகள் பல்வேறு பிரதேசங்களில் அமைக்கப்படுகின்றனவா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சனை. அது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது. பெரிய தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் Steel factory எங்கு அமையப்போகிறது என்று தெரியும். Machine உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள், public sector ஆக இருந்தாலும் சரி, private sector ஆக இருந்தாலும் சரி அதுபற்றி நான் பேசவில்லை—private sector ஆக இருந்தாலும் சரி கூட எங்கே இன்றைக்கு அவைகள் இருக்கப்போகின்றன? தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு ஏதாவது ஏற்படப்போகிறதா? நமக்குத் தெரிந்தவரை குடியில் soda ash factory ஏற்படுவது நிச்சயம். ஏனென்றால், பாக்கி இடங்களைவிட அங்குதான் அதிகமாக soda ash கிடைக்கும். ஆகவே, நம் மாகாணத்தை விட்டால் இதற்கு வேறு வழி கிடையாது. இரண்டாவதாக, சில சர்க்கரை ஆலைகள் இங்கு ஏற்படலாம். இதைத் தவிர நமக்கு 36,000 spindles அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில நூல் நூற்கும்படியான பஞ்சாலைகளுக்கு இடமுண்டு. இதைத் தவிர பிரதானமான தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நம் மாகாணத்தில் ஏதாவது இருக்கப் போகின்றனவா என்பது தெரியவில்லை.

[3rd March 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் Commerce and Industries டிபார்ட்மென்ட் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லி 4 மாதங்கள் ஆகியும் அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதாக பத்திரிகையிலும் தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை. இதன் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் எனக்குத் தெரியும். அங்கே பீஹார் D.V. Project பக்கத்தில் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய கனடி கம்பெனி அலுமினியம் பாக்டரி தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மூல தனத்தை மேலும் 3 கோடி ரூபாய்க்கு விஸ்தரிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை permission கேட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அதனால் உற்பத்தியை இரண்டு மடங்கு ஆக்குகிறோமென்றும் அதற்காக உதவி வேண்டுமென்றும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்கு அவர்களுடைய இந்த மனு மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அது ஒருக்கால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டால், அதன் பிறகு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படப்போகிறது என்று நாம் நினைப்பது பகல் கனவாகத்தான் முடியும். அதிலும் வேடிக்கை என்னவென்று கேட்டால், அங்கிருக்கும் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு இங்கு மேட்ரோலிருந்துதான் திரவநுபமான களோரின் போயாக வேண்டும். அதவும் களோரினுக்கு ரயில் கட்டணம் அதிகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் நம்மிடத்தில் மிகவும் நேரத்தியான பாக்கலைட் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் ஜாஸ்தியாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசம் நம் பிரதேசம். ஆனால் நம் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களிடம், மற்ற அதற்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், மற்ற மாகாணங்களைவிட நம் மாகாணத்தில் இருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் காரணம். இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரு முதலாளிகளெல்லாம் வேறு இடங்களில் இருக்கலாம். பெரு முதலாளிகள் நம் மாகாணத்தில் அதிகம் இல்லை. இங்கு இருக்கக்கூடிய ஜனங்களிடம் பணத்தைத் திரட்ட முடியவில்லையென்றால் நம் அரசாங்கமே பெரிய தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொள்ளவேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இங்கே அதிக வசதிகள் இருப்பதால், அவைகளை நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்துவதற்கு இந்தச் சபையில் விவாதம் நடத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் அவசியம் அளிக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுது இது சம்பந்தமான அடிப்படைக் கொள்கையையும் நிர்ணயிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

இந்தத் திட்டத்தில் சேலத்தில் ஒரு steel plant அதாவது ஒரு pilot scheme ஏற்படுத்துவது பற்றி ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. This will be borne in mind when the second plan is finalized என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் final draft plan-ல் அது பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. இந்த மாகாணத்தில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்பு தாதுவை உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஒரு பரீக்ஷார்த்த திட்டம் கூட இதில் கிடையாது.

நெய்வேலி project-ஐ மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு துரிதமாக வேலை நடத்துவதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் பல மாதங்களுக்குமுன் சட்ட சபையில் நான் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு கிடைக்கக்கூடிய பழம்பு நிலக்கரியை உபயோகித்து உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது சாத்தியம் என்று யோசனை சொன்னேன். வேறு எந்த நாட்டிலும் இந்தத் தொழில் செய்யப்படவில்லை. East Germany யை அனுசரித்து நமக்கு வேண்டிய உதவி கிடைக்குமென்றும் சொன்னேன். ஆனால் பிரிகெட் செய்ய வேண்டும், அமோனியம் சல்பேட் செய்ய வேண்டும், மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டங்கள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றனவே தவிர, உருக்குத் தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய திட்டம் இதில் இடம் பெறவில்லை. அதற்கு நாம் போர்ட் வேண்டியது அவசியம். இதையெல்லாம் வற்புறுத்துவதற்கு

[Sri P. Ramamurthi]

[3rd March 1956]

சிலனை செய்வதற்காக ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்த வேண்டும். பிரிட்டிஷ் காரர் காலத்தில் “Debt Conciliation Board” ஏற்படுத்தினார்கள். நாம் இன்றைக்கு சுயராஜ்ய சர்க்காராக இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்பொழுது கடன் உண்மையானதா என்பதை நிர்ணயிக்க ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்துவது சாத்தியமில்லையானால், வெறும் கோவாபரேடிஷ் இயக்கத்தின் மூலமாக கடன் பிரச்சனை தீர்ந்து விடப் போவதில்லை என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக Community Projects-ஐ பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். அதன் மூலம் சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள், விவசாயத்துக்கு வேண்டிய உரம் முதலியவைகள் விநியோகிக்கப்படுவது இவைகள் எல்லாம் நாம் நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் இவைகளால் தங்கள் கட்சியை பலப்படுத்துவதற்கு நடைபெறுகிறது. கட்சியில் இருக்கக்கூடிய செல்வாக்குக்காரர்களுடைய தாட்சண்யத்துக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கிறது. என்று இந்த சபையில் பலர் குற்றச்சாட்டு சொன்னால் அதை மறுக்கிறார்கள் சர்க்கார் தரப்பினர். நான் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை இன்றைக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லக்கூடிய உதாரணம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குமோ அல்லது எதிர் கட்சியினருக்கோ உள்ள சண்டைகளால் ஏற்பட்ட விளைவு அல்ல. இருவருமே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். ஈரோடு தாலுகாவிலே கொழாநல்லி என்ற கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் 1953-வது வருஷத்திலே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்காக ஒரு நிலத்தை இனாமாக கொடுப்பதோடு ஆஸ்பத்திரி செல்விற்கு வேண்டிய பாதி தொகையையும் அவர்களே கொடுப்பார்களேயானால் அங்கு ஆஸ்பத்திரி கட்டப்படும் இந்த Community Project மூலமாக என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு பிறகு ஒரு கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் மகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியின் அங்கத்தினர், செல்ல குமாரசாமி கவுண்டர். அவருக்கு எதிராக கிராமத்தில் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். அவர்கள் பெயர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியத்துக்கும் தெரியும். ஆகவே, இது ஏற்பட்டவுடனே அவர் என்ன செய்கிறார்? தேமக்கு விரோதியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவருடைய நிலம்தான் நமக்கு வேண்டும் ஆஸ்பத்திரிக்கு என்றார். தன்னுடைய நெல் மெஷினுக்கு அருகில் இருக்கக்கூடிய தன் எதிரியினுடைய இடத்திலேதான் கட்ட வேண்டுமென்று அவர் ரிப்பர்தம் பண்ணுகிறார். அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளை உத்தேசித்து அங்கே வேண்டாம், நாங்கள் வேறு நிலம் கிராமத்திலே தருகிறோம் என்கிறார்கள். இவர் அதை வேண்டாம் என்கிறார். இதுவெல்லாம் அங்கே நடந்திருக்கக்கூடிய Correspondence-ஐ பார்த்தால் தெரியும். ஸ்ரீ நல்லசிவம், M.L.A. என்று ஹோதாவிலே குறுக்கிட்டு பல கடிதங்களை Community Project Officer-க்கு எழுதி இருக்கிறார். கம்யூனிடி ப்ராஜெக்டுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலம் எல்லாம் இஷ்டபூர்வமாக கிடைக்கக்கூடிய நிலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும், ரிப்பர்தம் கூடாது என்று கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் ஆபிஸர் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் அந்த பெரிய காங்கிரஸ்காரர் எப்படியாவது இந்த நிலத்தை பொழுது அங்கே இருக்கிற ரெவின்யூ டிவிஷனல் நினைவை இருக்கும் ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருக்கிறார். “நான் நேரடியாக போனேன், பார்த்தேன்; இந்த செல்ல குமாரசாமி கவுண்டருக்கும் அவருக்கும் நீண்ட காலமாக விரோதம் இருக்கிறது என்பது உண்மை” என்று கல்கட்டுக்கு எழுதி இருக்கிறார். அவருடைய ரிப்போர்ட்டின் நகலை நான் படிப்பதற்கும் தயார்.

12-05

8.11.

1953-ம் வருஷத்திலேயே அப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள மக்களைக் கேட்டு நிலங்களை தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதைப்போலவே அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் நடை முறையில் அப்படி நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி கூட்டம்போட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

3rd March 1956]

[Sri P. Ramamurthy]

மே மாதம் அந்தக் கூட்டத்தை நடத்தலாம் என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். சட்டசபைக் கூட்டம் 17-ம் தேதி வரப்போகிறது, அதற்குள்ளாக கூட்டம் போட்டு அந்த மாதிரி நிலத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று தீர்மானம் செய்யது அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே ஒரு கடிதமும் எழுதியிருக்கிறார்கள். 30-ம் தேதி கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஆபீசர் அங்கு வருகிறார், அதற்குள் ஒரு முடிவு செய்து அந்த நிலத்தைக் கொடுக்காமல் மற்றவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் செய்யவேண்டும் என்று எழுதிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் எந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ அந்த நிலத்தைத்தான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு தனிப்பட்டவருடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதுதான் சர்க்காருடைய திட்டத்திற்கு பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஆனால் என்ன நடந்தது. 14-ம் தேதியே கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஆபீசர் என்ன உத்தரவு போடுகிறார் என்றால் ஒரு தனி நபருடைய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போடுகிறார். நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று அப்படிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்தில் நல்ல நிலத்தைக் கொடுப்பதற்கு பலர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்க முன் வரக்கூடிய காலத்தில் காங்கிரஸ் கமிட்டியினுடைய முக்கியமான தலைவர், மாகாண கமிட்டி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்று அப்படி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டசபையில் சொன்னது என்ன? அவ்விதம் கொடுக்கக் கூடாது, எல்லா மக்களும் ஏகோபித்து எந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைத்தான் கொடுக்க வேண்டும், அதை மாற்று வதற்கு சர்க்காருக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கனம் கே. டி. ராஜு அவர்கள் இதைப்போல எத்தனையோ உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஒருவன் 4,000 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டால் அதை எடுத்துக் கொள்வதா? இந்த நிலையில் இப்பொழுது நில ஆர்ஜிதம் நடைபெற்று வருகிறது. சட்டசபையில் இதைப்போன்ற பல விஷயங்களை கனம் கே. டி. ராஜு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், அவைகளுக்கு பதில் சொல்லவே முடியாது. சட்ட பூர்வமாகக் கொடுத்தால் ரோடுகள் போட முடியும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை இப்பொழுது மாறவேண்டிய அவசியம் என்ன? பப்ளிக் கோவாபரேஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் பப்ளிக் கோவாபரேஷன் எப்படிக் கிடைக்கும். பெரிய காங்கிரஸ்காரராக அவர் இருப்பதால் அவர் சொல்லுகிறபடி கேட்பதா அல்லது கொள்கையின்படி நடப்பதா என்று கேட்கிறேன். இந்த விதத்தில் இப்பொழுது நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு வருவதற்குள் ஆர்ஜிதம் செய்தாகி விட்டது. அவ்வளவு அவசரம் என்ன? மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளா விட்டால் சர்க்காருக்கு அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. உரிமை கிடையாது. இப்படியே எல்லா இடங்களிலும் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்கு இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் சலுகைகள் காட்டுவதாக இருக்கிறது. கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் இடங்களில் சலுகைகள் காட்டுவதாக இருக்கிறது. மற்ற ஊரிலும் மற்ற கட்சிகளுடைய நலனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஊரிலும் மற்ற கட்சிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் சலுகைகள் காட்டுவதில்லை. ஆகவே கட்சிக்காரர்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் ஒழுங்காக நடத்தவேண்டும். இப்படி பல விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம். அம்மைநாயக்கன் கணமாயில் என்ன நடந்தது? மதுரைக்குப் பக்கத்தில் கோடைக்கானல் ரோடில் ஒரு பக்கத்தில் 4,000 ஏக்கர் நிலத்தை ஜெயராஜ் நாடார் என்பவர் சுமார் இருபது வருஷங்களாக சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார். அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதா? அவர் அந்த நிலத்தில் ஆக்கிரமித்து சாகுபடி செய்தார் என்பது தெரியவில்லையா? ஆனால் சாதாரணமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயி அந்த மாதிரி ஆக்கிரமித்து நிலத்தில் சாகுபடி செய்திருந்தால் அவனை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் வெளியேற்றியிருப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவனை வெளியேற்றுவதோடல்லாமல் அவன் பயிரிட்டிருக்கும் பயிரைக் கூட அழிக்க

[Sri P. Ramamurthi]

[3rd March 1956]

அதிகாரிகள் முற்படுவார்கள். ஆனால் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருந்தால் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுப்பது இல்லை. வெளியேற்றுவதும் இல்லை. ஜெயராஜ் நாடாபிடிருந்து 4,000 ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து 30 ஏக்கர் நிலத்தைத்தான் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற நிலங்களை அவர் இன்னும் சாகுபடி செய்துகொண்டு தானிருக்கிறார். அவர்பேரில் இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அங்குள்ள தண்ணீர் வசதியை அவர் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார். சுமார் 1½ லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலம் அது. அவர் ஒரு பெரிய பட்டாதார். கோடைக்காலத்தில் ஜெயராஜ் மோட்டார் சர்வீஸ் என்ற ஒரு சர்வீஸை நடத்தி வருகிறார். அவர் ஒரு பெரிய பஸ் முதலாளி. அவர் பேரில் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு சாதாரண விவசாயி அந்தமாதிரி செய்திருந்தால் அவன் பேரில் எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சட்டசபையில் என்ன அறிவிக்கப்பட்டது. மக்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்து எந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு சர்க்காருக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி நடப்பதாகவே இல்லை. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் எந்த பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் ஒரு கொள்கையை நிர்ணயம் செய்து கொண்டால் அதன்படி நடக்க வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஒரு விதமாகவும் சிறிய விவசாயிகளாக இருந்தால் அவர்களிடம் ஒரு மாதிரியாகவும் நடக்கக் கூடாது. இந்த மாதிரி அதிகாரிகள் நடப்பதால் திட்டங்களின் மூலமாக மக்களுக்கு எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்களோ அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. ஒவ்வொரு திட்டமும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும் வகையில் வேலைசெய்ய வேண்டும். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட சம்பந்தமாகப் பேசும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் என்றும் அப்போது அதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-12
P.M.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the task of making a reply to the Budget discussion has been made to a certain extent difficult this year. During the past years I had sufficient material from the speeches of the Members of the Opposition to make a reply; but this year I have only to emphasise certain points which have been mentioned by the hon. Members and perhaps correct certain statements. So, to that extent the Budget reply will not be the usual one which I used to make on the floor of the House. That situation has been created by the Communist Party also because of the change of approach they have made in analysing the Budget and also in making criticisms with regard to the various proposals in the Budget. I am grateful to the Opposition Parties, particularly to the Communist Party, that they are taking a very constructive role now and I am particularly grateful to the hon. Leader of the Opposition for the very constructive speech he made to-day. As a matter of fact he was only echoing many of the speeches that I had made in the meetings of the National Development Council. To that extent he has added his strength and also his Party's strength in putting forward our points of view before

3rd March 1956]

[Sri C. Subramaniam]

the National Development Council with regard to the size of the Plan as also the location of the major industries to which I shall refer presently.

Sir, this Budget has got a special significance. I think this will be the last Budget which this House will be considering; for, firstly in the ordinary course, the General Elections will be coming early in 1957 and even if we have to pass a Budget before that, it will be only a Vote on Account; therefore, this will be the last full Budget which we will be considering. Secondly, if the reorganization of the States takes place, then the composition of the House is also likely to change. It is because of that perhaps that I found some of the hon. Members who used to be very active in participating in the general discussion of the Budget had shown a little bit of indifference this time, particularly hon. Members from South Kanara district. But that is nothing surprising. (Interruption by Sri T. Ananta Pai.) I know the hon. Member Mr. Pai spoke, but I am mentioning the general attitude.

SRI T. ANANTA PAI: We were never given a chance to speak; I spoke because a chance was given and that too for five minutes. Non-participation is not on account of indifference; given a chance we would have played our part as we did in the past.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: However, during the former years I always used to observe during Budget discussions that particular block full; but during this year, I found those benches sparsely occupied, and therefore it is not surprising they did not get the chance to speak and the hon. Member got only five minutes; he arrived here very late. However, I was mentioning that only for the purpose of indicating that the composition of the House was likely to change. From that aspect this Budget has some significance. That is what I wanted to mention.

Sir, as pointed out by the hon. Leader of the Opposition, this Budget cannot be considered isolated from the Second Five-Year Plan; this forms part of the Second Plan, not only with reference to this State, but with reference to the All-India Plan. Rightly or wrongly, we have accepted a planned economy for our country and that planned economy can be worked only with a certain amount of centralised planning. Therefore, the autonomy of the States to that extent is restricted. These facts we should realise. If we think that we have made a mistake in accepting this planned economy, it is open to us to retreat from that stand, but on the other hand if we accept the planned economy, then we have to accept this shedding of our autonomy to that extent; otherwise, we would be in between two stools. Either we should be prepared to face the results of accepting a planned economy or we should get out of the planned economy if we think that the autonomy should be preserved in full as contemplated in the Constitution. I may inform hon. Members now that with reference not only to the framing of the plan, but with reference

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

to finding the resources also, it has become more and more centralised and we have to depend upon the Central Government and their resources more and more for the execution of the plan. Therefore not only with reference to the formulation of the plan, but also with reference to raising the resources also, it has become more centralised and that also should be borne in mind in examining not only the various schemes but also the taxation proposals—I will come to the taxation proposals towards the end. Before that I would like hon. Members to examine whether this Budget, even though the plan has not been fully formulated, as far as this Budget is concerned—takes us in the direction towards which the plan is supposed to take us. In the objective of the Plan it is laid down that we should work for a Socialist pattern of society and the implication of a Socialist pattern of society is the removal of disparities and inequalities existing between individuals in the various sections of the community. Whether we are keeping that in mind in putting forth these various proposals in the Budget, requires examination and from that aspect, I am afraid, I did not get much light, even from the hon. Leader of the Opposition. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) Of course, we will be dealing with the plan as such soon after the Budget is passed and I have agreed already to allot two days for the purpose of discussing the draft Second Five-Year Plan; as soon as copies are available, they will be circulated to hon. Members and tentatively I have fixed the 2nd and 3rd of April for the discussion. Therefore we would be able to deal with this in fuller detail when we discuss the plan. In formulating the various schemes we have to keep in mind the objective proposed, namely, the removal of disparity and inequality existing in the community; even though it may not be possible to remove these disparities and inequalities all on a sudden, yet we should make progress towards that goal and I have no doubt that if only the various Budget proposals are analysed from this aspect, hon. Members will agree that this point of view has been kept in mind, even though I am not prepared to say that by working all these proposals in the Budget or for the matter of that by working the Second Plan, all the disparities and inequalities would be removed. But we are trying to make progress towards the ideal.

12-20 p.m. SRI P. RAMAMURTHI: Does the Hon. Minister know that in the Blue Book the Planning Commission itself has stated that as a result of the Second Plan, the disparities are likely to increase.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. the Leader of the Opposition is not quite correct. It was with reference to the First Five-year Plan it was stated that the rich people have become richer and the poor people have become poorer. Even though that statement may be a little exaggerated, to a certain extent it is true. But we are going to apply a corrective and that is what we are attempting to do in the Second Five-year Plan. This will be a continuing process provided this objective is endorsed by the people and I am sure that that objective will be endorsed by

3rd March 1956] [Sri C. Subramaniam]

the people. Therefore, as far as that aspect is concerned, we may be quite sure that this Government is wedded to that principle and according to that principle we are going to formulate each year's Budget.

But, in addition to that, there is another question of disparity on which the hon. the Leader of the Opposition has also laid some stress and that is the regional disparities existing with reference to the various regions in the country. In my own humble way, I have been putting forward this point of view before the National Development Council for the last one year and more, and it is gratifying to note that finally the Planning Commission has accepted this in principle and at the last meeting of the National Development Council it was agreed that the regional disparities should be removed. This has been mentioned in paragraph 28 at page 19 of the "Draft Outline of the Second Five-Year Plan". This is what is stated there: "There is another type of disparities which should be mentioned in this context, namely, disparities in levels of development as between different regions in the country. In a comprehensive plan of development the special needs of the less developed areas have to be kept in view, so that the entire pattern of investment is adapted to the securing of balanced regional development in the country. This question has been recently considered by the National Development Council and it has been agreed in principle that within the resources available for development every effort should be made to provide for balanced development in different parts of the country." In the end, it is stated: "The National Development Council recommended that there should be continuous study of the problem of diminishing regional disparities and a suitable set of indicators should be evolved." Therefore, this has been accepted in principle. Even when it was accepted in principle, I stated before the National Development Council that one of the easiest way of killing a principle was to accept it readily and then torpedo it in implementation. I therefore laid emphasis on the fact it was not only important that the principle should be accepted but that all positive steps should be taken for the purpose of implementing the principle and that definite indications should be given in the Plan itself so that people may feel that definite steps are being taken for the purpose of removing these disparities. We want that the people should participate in working the Plan and we can get that co-operation from the people only if they feel that as a matter of fact maximum efforts are being made to remove these inequalities and to see that the backward areas are pulled up. From that point of view, it is necessary that not only this principle should be accepted but the people should be made to feel that effective steps are being taken towards that end.

The question is being asked "Which is a backward area and what is the index of backwardness?" For example, when I mentioned that backward areas should be given due consideration so that there may be greater development in these areas, it was

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

pointed out that so far as Madras is concerned, it has made greater progress than many of the other States in the educational field. The pace of rural electrification is more than in any other State. Road Transport system is about the best in India. It is therefore asked how can it be said that Madras State is a backward area? That was the point of view put forward by very eminent persons in the Planning Commission and also in the National Development Council. Therefore, we will have to evolve a formula by which we will be able to judge the backwardness of a particular region. (Sri P. Ramamurthi: Industrial development is the index.) Industrial development may be possible in a particular place but may not be possible in some other place. Therefore, the proper index to assess the backwardness or otherwise of a region should be the per capita income of that region. The per capita income of a region gives a clear indication of the economic development which has taken place in that region. Simply because there are more roads and more educated persons in a particular region, that does not mean that there is greater economic prosperity in that region. We shall take for instance the case of Madras and Travancore-Cochin. Particularly, Travancore-Cochin where we have got a very good road transport system and where the percentage of literacy is higher than in any other part of the country, is still one of the most backward areas in our country where unemployment is at its highest. That is why I say that the index for assessing the backwardness of any region should be the per capita income of that region. Therefore, a machinery should be set up to find out the per capita income for the various regions and with reference to this, steps should be taken to remove the disparities. If it is not possible to have sufficient development through industrialization because raw materials are not available, it should be possible to have development in other sectors so that there is an increase in the per capita income. The backwardness or the progressive nature of an area should not be judged from the percentage of school-going children or from the extent of the roads available. All that will not be the proper indication. The entire economic life of the community should be taken into consideration. If there is greater per capita income in a particular region, then it will have to be taken that it is more progressive. Where the per capita income is less, then that will have to be taken as a backward area. Applying that test, I have absolutely no doubt that Madras is backward. There has been an assessment of the per capita income with reference to the various regions and we are almost at the bottom, in spite of the fact that we are better educated, that we have got a better system of road transport here and that we have made rapid pace in rural electrification supplying power to about 2,500 villages—the next State being Mysore where they have covered about 600 or 800 villages. We should not imagine that by merely spreading education and by laying out more roads, we can improve the economic prosperity of a country. Positive steps will have to be taken for the purpose of improving

3rd March 1956] [Sri C. Subramaniam]

the economic life of the country for, that alone will bring in industrial and agricultural development which will add to the per capita income of a region. So judged from that aspect, Madras is still very backward.

That ours is a poverty-stricken area has been more than emphasised by the cyclone and floods which recently visited the eastern part of our State. No doubt they have caused very great damage and we are providing all relief measures. I am glad that hon. Members have associated themselves in paying compliments to the officers and to the common people who came forward to help us in the relief work by way of monetary contributions and contributions in kind.

But, apart from that, one member emphasised one aspect, viz., 12-30 P.M. that people wished that there should be many more cyclones so that this relief may be available for some more time. What does it indicate? It indicates that our people are so poverty-stricken and the relief that they get is much more than what they are ordinarily accustomed to in normal life. That is what I found when I visited these cyclone and flood affected areas. It is a lesson for us to know how much of poverty is prevailing in our country. If we take a complacent attitude that we have fulfilled the targets laid down in the first Plan, that we have made great progress in production of electricity, in putting up irrigation schemes, etc., we will only be living in a fool's paradise. Poverty has not been eradicated; it is still there in an acute form. We have just made a beginning towards the goal. I am not even prepared to say that we have made any headway towards that. If anybody should think that he can feel satisfied with what we had already achieved, he will be taking a most dangerous attitude. Therefore, this point will have to be kept in mind.

How are we going to eradicate the poverty prevailing in the State is the next question we have to consider seriously. We can achieve our objective only by undertaking development schemes in various sectors, the agricultural sector and the industrial sector in particular. As far as the agricultural sector is concerned, I have already indicated, Sir, that we have almost exhausted our irrigation resources. Hon. Members point out "Why not you take up various minor irrigation schemes costing not more than one crore and one and a half crores?" It has been worked out and we find that the return in respect of these various schemes is not even one per cent. In some cases it was about 0.5 per cent. Hon. Members may retort and say "What does it matter?" Sir, we must know the implications. Suppose I take a scheme costing about one crore of rupees which would benefit a restricted area of 2,000 or 3,000 acres, then, naturally, this capital investment has to be met from the resources of the entire community—not only those benefited by the scheme—and we will have to be paying interest charges also on these investments. If we go on taking up such uneconomic irrigation schemes, then ultimately we will reach a stage when the burden to the community will be so much

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

that we won't be able to pay even the interest charges on the capital invested. That is why, we hesitate in taking up these various minor irrigation schemes.

Then Sir, some Members pleaded for taking up tube well and pumping schemes at various places. Even here, Sir, the working charges alone come to about Rs. 40 or Rs. 50 per acre. Is it economical? That is why, I am more and more apprehensive about the agricultural development of this State and we have laid emphasis on agricultural development by improved methods of cultivation. But, however much we may aspire, I have no doubt that unless we get cheap irrigation sources—cheap in the sense of economical working—it will be impossible to make any headway in the development of agriculture.

Sir, I had occasion to visit the Bhakra Nangal Project which is under execution now in the Punjab. About 60 lakhs of acres will be brought newly under cultivation by this scheme. Even taking into consideration the huge cost of the Project, we will find that the yield from that investment is much higher than any of our schemes here. From that aspect, when the Government of India looks into the various irrigation projects and when we want allocation of money for these various irrigation schemes, naturally they are bound to reject them as being very uneconomical. We cannot blame the Planning Commission when they say that our schemes are very uneconomical and therefore they are unable to sanction them.

That is why, Sir, during the last two or three years, we have been looking towards the Western Ghats for fresh irrigation sources. How we are going to get it is quite a different matter altogether. But, I have absolutely no doubt that if we want to have development in the agricultural sector, we will have to depend upon the water resources available in the Western Ghats. Some people argue without knowing the constitutional provision, "What does it matter whether there is one State or two States? Here is the Central Government which should come into the picture and exercise its powers for the purpose of diverting water." I would like to refer to Article 262 of the Constitution which deals with this question. I am not pleading for Dakshina Pradesh. I am bringing this to the notice of the hon. Members so that they may be aware of the entire situation as it exists and they need not be under any illusion about the powers of the Centre. Article 262 of the Constitution says:

"(1) Parliament may, by law, provide for the adjudication of any dispute or complaint with respect to the use, distribution or control of the waters of, or in, any inter-State river or river valley."

Therefore, for the purpose of the Central Government's stepping in, it should be an inter-State river and if we look into the schemes, we will find only in respect of one scheme alone, it is an inter-State river (that is, the Parambikulam Scheme). In respect of this scheme alone, the rivers are inter-State rivers. Therefore, it is

3rd March 1956] [Sri C. Subramaniam]

possible for the Central Government to intervene in respect of this project only and see that the waters are properly utilized. But, as far as the other water resources are concerned, they entirely belong to the Travancore-Cochin State. The Centre will have no jurisdiction to interfere. The Parliament will have no power, under the proposed inter-State river legislation, to resolve disputes between the States in this matter. That is a fact which we should recognize. We cannot accuse the Centre or call upon them to interfere . . .

SRI S. RAMALINGAM: Can we not amend the Constitution?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If we can amend the Constitution for this, we can amend it for other things also. I want hon. Members to understand the existing constitutional position because some people seem to be under the impression that under the existing provisions the Centre can intervene and get waters for us.

Then Sir, there is another aspect of the problem. For agricultural improvement, we want electrification also. Rural electrification is necessary to step up agricultural production. We require electricity not only for the purpose of rural electrification but also for industrialization, whether it be large scale or small scale industries. We thought that with our Periyar and Kundah Electricity Schemes, there would be surplus power and that for ten years more we would not have the need for production of additional power. But I may inform the hon. Members that the Periyar Project electricity has already been oversubscribed and with regard to the Kundah Project power also, very many commitments have already been made. The demand for electricity is increasing not in arithmetical progression but in geometrical progression. The demand is increasing so much that you will find in the Second Five-Year Plan we will be short of electricity and the process of industrialization will be greatly affected for want of power. Unless we increase our power production by at least one lakh kilowatts every year, we will be in difficulties. Where are we to find the natural resources for generating more power? Whether we have two States or one State, production of additional power can be achieved only with the co-operation of the neighbouring States. How it is going to be brought about is a matter which, I am sure, the people in charge of the destinies of this State and this country will take into consideration.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER: Sir, I rise to seek clarification on a point. The Hon. Minister was mentioning about the Kundah Electricity Project. I want to know whether any surplus water will be available for irrigation under that scheme.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All these waters are already being utilized for irrigation and therefore there can be no extra water for irrigation.

12-40
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

Unless we tap the resources available outside our State, we will not be able to meet the demand for power. I am mentioning this not as a plea for Dakshina Pradesh or any such thing but only to emphasize that production of additional power will be possible only with the co-operation of the neighbouring States. Co-operation and agreement can come about only when there is brotherly feeling. Persons who are inflaming passion and rousing hatred against our neighbours are not working for the economic development and prosperity of our State. My own view is that they are only acting as obstacles to our future economic development. Whatever else may or may not happen, we should live as brothers and this hymn of hate sung by a certain section in the Press and on the platform should stop. It is not going to do any good to us. The real enemies of the Tamil-speaking areas, the real enemies who stand against the future economic development and prosperity of those areas, are those who are creating feelings of hatred and bitterness between the various sections of the people. This will have to be borne in mind. Those who are rousing hatred may think that we are gaining some advantages, but I am prepared to say and even prove that they are all imaginary advantages. This campaign of hatred is not going to work for our benefit; on the other hand, it will react on us in such a way that we will regret it. But persons who are working in that way may not live to see the entire effect of the campaign which they are carrying on. We have to create an atmosphere wherein there will be brotherly feeling between the Malabar people and the Tamilnad people, between the Malabar people and the Andhra people and the Malabar people and the Karnataka people. Any emphasis on matters that would alienate the sympathy of other people is likely to work to our detriment in the future. I am sure persons who are interested in the future welfare of the country and not merely in gaining a few political advantages for the present will keep this in mind, and desist from these anti-campaigns, anti to whatever they may be, in the Press and on the platform. No anti-slogans have paid dividends anywhere at any time in history. I have absolutely no doubt that we will be adversely affected by these anti-slogans, and these should be put a stop to in our own interest. Unless we put a stop to these anti-slogans and this campaign of hatred, we will be in for trouble and greater trouble, we cannot work for our economic prosperity and we will be nowhere near our cherished goal. On the other hand, we will find ourselves in a turmoil from which we cannot hope to get out. This thing should be borne in mind, now that we are out to formulate our plans. We cannot satisfy all the needs even with the Second Five-Year Plan. We will have to have many more five-year plans even to meet all the minimum essential demands of the people.

With reference to the size of the Plan, the Leader of the Opposition said that it had been reduced from Rs. 400 crores to Rs. 200 crores and again to Rs. 170 crores. I am not happy about it, but I do not despair about it either. We have taken up schemes to the extent of Rs. 38 crores during the first year of the Second

[Sri C. Subramaniam] 3rd March 1956]

Five-Year Plan period. Hon. Members may know that the Plan expenditure will go on increasing every year and there is no question of decreasing. If we work this plan of Rs. 38 crores during the first year of the Second Five-Year Plan period, then the size of the plan is bound to be in the order of Rs. 220 crores or Rs. 230 crores. As a matter of fact the size of the plan may be seven times the first year's expenditure. I am prepared to put it at six times, but even then I think the size of the plan will be round about Rs. 220 crores. Therefore, we need not despair about it. If we work out the plan in the true spirit and spend this Rs. 38 crores provided for the execution of various schemes in the first year of the Second Five-Year Plan period, I have no doubt that we will be able to demonstrate to the Planning Commission and the Central Government that we have got sufficient resources and that the capacity of this State is much more than what they have assessed it to be. That is what we should prove to the Planning Commission and the Central Government, and I think it will be possible with the co-operation of this House and the people.

With regard to the location of some of the major industries in this State, the Leader of the Opposition referred to the aluminium industry, the pilot plant for steel and so many others and deplored that no decisions had been taken. I do agree that final decisions have not been taken with regard to location. But the principle of removing the disparity has also been laid down as one of the principles to be observed in the choice of places for the location of new industries. If considerations like the economic backwardness of the area are taken into account, besides the consideration of the availability of raw materials, I am sure we will be able to get a fair share of the major industries. For the setting up of major industries, we should have not only financial resources but also natural resources like water for the generation of electricity. When industries require power, we should be prepared to supply them with enough power. I just now received a letter from the Central Government. Even though it may be confidential, I may say that they have said therein that the location of the aluminium industry is still under consideration and have asked whether the proposed 30 per cent enhancement in the rate of supply of electric energy would apply to the offer of supply of electric energy to the aluminium industry. For the purpose of putting up the aluminium industry, they want power to be supplied at a particular rate which alone would make the working of the plant economical. We have offered to supply power at a particular rate. We will hasten to assure the Central Government that the proposed 30 per cent enhancement will not be applied to the electric energy to be supplied to the aluminium industry. Even though we would be losing in supplying power at a lower rate, still we want to supply power at that rate and see that the aluminium industry is located in this State. The location of the pilot plant for steel also is under consideration. These things alone will not remove the disparity. As has been pointed out by the Leader of the Opposition, when the

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

steel industry is being put up and the transport system is being strengthened, all the employment potential will be available only in that area. At the end of the Second Five-Year Plan we will be in a much worse position than now unless backwardness and the unemployment position in the southern region—Madras and Travancore-Cochin—are taken into consideration and positive steps taken to remove the backwardness and relieve the unemployment position.

12.50 P.m. From that aspect the small-scale industries and the village industries are of very great importance. The Karve Committee appointed for this purpose has gone into the matter in great detail, and I am glad that as far as the small-scale industries are concerned, a much larger allotment has been made to our State than to any other State. Out of about Rs. 200 crores we will be getting Rs. 32 crores for this State. Our absorbing this entire amount of Rs. 32 crores, which would be made available to us, depends upon how we are able to execute these schemes for small industries and cottage industries. That is the one problem facing us more than any other problem. It is easy enough to formulate schemes on paper and then say, 'These are our schemes for small industries and cottage industries'. These schemes require new personnel, new technical personnel and new administrative personnel. We require a new outlook altogether to work out these schemes. Particularly small-scale industries are more difficult to locate and work than big-scale industries, because they have got their own plans for execution and their own technical personnel also. This is a new field which we are entering into. We have to get experience and by that experience alone we will be able to work out these schemes. That is why, we attach considerable importance, I should say, to the training schemes, because what we require most now is trained personnel for all these industrial schemes. Not only technical personnel, but we also want persons on the administrative side to work these schemes. After all our administrative machinery was set up for a completely different purpose. We are now getting into the economic and industrial fields. We have to create out of our present administrative machinery a suitable machinery for executing these schemes and also add to that machinery suitable men. My own point of view is that if only we are able to work out these small industries schemes and the cottage industries schemes, we will be taking a firm step towards the solution of the unemployment problem. I am not prepared to say we can solve the problem fully. Anyhow we may say that the problem will not worsen during the Second Five-Year Plan. Therefore, I would request hon. Members to take particular interest not only in the location of these various industries in various places but, after their location, see that they properly work. I seek the co-operation of not only hon. Members here. But I seek the co-operation of all those interested in the industrial development of our country. I may assure hon. Members that it is the intention of the Government to associate with them the public, who can deliver the goods, who know the technique of

[3rd March 1956] [Sri C. Subramaniam]

small industries and who know the production in the various industrial fields, so that it would be possible for the Government to make this programme a success. On our making this programme a success or not depends the success of our second plan. So also for the promotion of the handloom industry in the south, hon. Members will be pleased to find from the Karve Committee's report, that a sum of Rs. 22 crores has been allotted. In this connection, the Leader of the Opposition referred to the proposal for rationalisation and the possible effects of that proposal on the handloom industry. If it is possible to subsidise exports then will it not be possible for the Central Government, with all their powers, to impose sufficiently high excise duties on cloth which would be consumed internally and allow exports to go with only a light export duty? Then it would be possible to work out a mechanism so much so this rationalised production will not in any way compete with the handloom industry. This is also a method which I would like to submit to the Leader of the Opposition. To have the old machinery and work in the same old inefficient way is not the only solution to this problem. Even if there is this rationalisation in the textile industry, it would be possible to stabilise prices of handloom goods by imposing an excise duty on internal consumption of mill cloth. No doubt this itself might create some unemployment. All these factors have to be taken into consideration before the final plans are arrived at. The question of the unemployment likely to be created, the quality of production, the cost of production, and the advantages we may get by exports, have all to be taken into consideration. On a consideration of all these issues only a decision will have to be taken and I am sure, those in charge of the affairs of our country will take all these issues into consideration and will take a decision which will be in the interests of the whole country. Therefore, Sir, we need not be afraid, simply because there are proposals for rationalisation of the textile industry, that the handloom industry will be ruined and that there will be greater unemployment. On the other hand, my own view is that if all these issues are taken into consideration and then a final decision arrived at, that will greatly benefit the whole country even if there should be rationalisation in the textile industry. As far as rationalisation is concerned, I am sure no decision will be taken which will affect the small scale industries and the cottage industries. On the other hand the intention of the Government and the Planning Commission is to concentrate upon basic industries. As far as the production of consumer goods is concerned, it should be left to these small-scale industries and cottage industries. I am in full agreement with the Leader of the Opposition in this matter and I am glad that on many points on this occasion I am in agreement with him. As regards the market for the products of these cottage industries and village industries. I have absolutely no doubt that there is no use in sending articles for consumption in America or in any other far-off parts in our country. Such fancy goods may give employment to about five

[Sri C. Subramaniam]

[3rd March 1956]

hundred men or at the most to a thousand men. Production of fancy goods would not give employment to a very large number. Therefore we have to concentrate upon industries which would produce goods that are consumable by the common man, namely, manufacture of cloth, foot-wear, etc. The manufacture of foot-wear has great scope in our part of the country. People are now not accustomed to wearing chappals at all, though that habit should be developed, because that is a healthy habit. If only we can provide the whole community at the rate of one pair of chappals for each person that itself will give very great scope for the shoe-making industry. But this ambition can be realized only when the third plan or fourth plan is executed. But we have to make a beginning by organizing training-cum-production centres. This is the aspect which has been taken into consideration in taking up these various small scale industries and village industries. It is borne in mind that these industries should produce not merely fancy articles (fancy articles have no doubt their own value) but produce articles which should be consumed by the common man round about the locality where they are produced. Otherwise we will have to go about in search of markets and perhaps we should have another sort of colonialism for dumping our products. That would be an impossibility in the present set-up. Therefore this aspect of producing goods which would be consumed by the people round about the place where they are produced has been kept in mind. These small-scale industries and light industries will produce the articles which will be consumed by the community.

Then, Sir, I do agree that agrarian reform is of very great importance, particularly when the objective which we have set before ourselves is the establishment of a socialistic pattern of society. But it is not as if that we are approaching this problem in a half-hearted manner. If we had done so, we could have produced some half-baked legislation in no time and perhaps that might have satisfied the Opposition. Because we are very sincere about it and we want to see that no scheme should be a failure and no one should accuse the Government, we are taking care to see that any step that we may take should not in any way interfere with production, should not result in deterioration of the quality of the land, which will have to remain, if not improved, at least at a certain level of fertility. All these will have to be taken into consideration before we formulate schemes and rush them through the Legislature. That is why, after considering the entire problem, we thought that if we took all the steps at one time, we would be only delaying matters. Further it would be impossible to deal with all the aspects at the same time. Therefore, we are now taking step after step, the first being that the tenant should not be evicted and the second step being the determination of the share of the produce as between the landlord and the tenant. This question of the division of the produce between the landlord and the tenant is now before the Joint Select Committee of both the Houses. The Joint Select Committee will go into the question of fixing the share of the tenant and the landlord. Whether

3rd March 1956]

[Sri C. Subramaniam]

the share of the tenant and the landlord should be in the proportion of 60 : 40 will be discussed and decided by the Joint Select Committee. I am sure hon. Members who are on the Joint Select Committee will give their suggestions as to the proportion of the shares, whether it should be 60 : 40 or on any other basis. I do agree to the target set by the Planning Commission before 1 p.m. the country, namely, 75 per cent for the tenant and 25 per cent for the landlord. With reference to that we have to work. We cannot be thinking of the 40 and 60 per cent ratio provided in the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection legislation. Some proposals that the ratio fixed in the above legislation may be increased to 50 : 50 are being put forward. All those proposals are out of date and we cannot be going backward and we will have to progress further in that matter. (Cheers.) I do not want to anticipate the decisions of the Joint Select Committee. But even that Committee will take into consideration the existing situation in the country and the target which has been placed before the country by the Planning Commission with regard to the share of the tenants and the landlord. Therefore, there is no use of accusing the Government that they are half-hearted in introducing agrarian legislation. We are doing our best in this matter. Implementation is as important as passing legislation and that is why we are taking several sure and safe steps. If mere passing of legislation can satisfy hon. Members we can pass any number, but implementation is more important. We must see that there is no difficulty felt in the implementation of legislations also. The argument put forward by the hon. Leader of the Opposition that there are difficulties in the implementation of the various legislations is an argument in our favour in going step by step rather than rushing through legislations and finding ourselves in difficulty later on.

The proposals in the Budget regarding Education, I do agree, are rather bald. I have taken a lumpsum grant of Rs. 125 lakhs for new schemes even without indicating what they are. This is of course in addition to what we are usually spending. Rupees 125 lakhs will not be sufficient for our purpose and we have to spend much more even according to the reduced target of Rs. 15 crores provided for in the Second Five-Year Plan. Unfortunately, we have not finalised our educational programme. I want that reorganisation proposals should be given effect to early and in that I want to carry the House and also the public with me. Only by putting the educational programme above party politics with the co-operation of the public, it would be possible to arrive at an agreed formula which will be acceptable to all the people and I am hoping it will be possible to arrive at such a formula. As soon as the reorganisation proposals are finalised, I will have to come before this House again for additional funds, particularly in regard to emoluments to elementary school teachers, about which particular reference has been made by various hon. Members. I am glad that hon. Members are in sympathy with this class of people that though they are discharging an essential and important duty to the

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

community, their pay is nothing commensurate with the services they are rendering. That aspect is being taken into consideration and I have made a mention of it in the White Paper. When we take final decisions they will be with reference to emoluments of the teachers also and I am sure I will be able to give satisfaction if not entire satisfaction with reference to elementary school teachers, when we finalise the educational programme for the Second Five-Year Plan period. With reference to the scales of pay of secondary grade teachers, the matter is also under consideration and I am sure I will have the valuable advice of hon. Members of this House when that matter comes up before the House.

Finally, I have to justify some of the taxation proposals and I am sure when I explain the real position the entire House will be in sympathy with me, though they may not be in full accord with me. When we say we want a planned economy we cannot say that as far as schemes are concerned we want more and more but with reference to resources we can back out. Therefore, not only with reference to the Plan but with reference to the resources also it has to be a planned economy. Taking that aspect into consideration, will we be justified in leaving Rs. 311 lakhs uncovered not only in regard to the deficit which we may have this year but with reference to the additional resources we have to raise taking into account the proposals contained in the Second Five-Year Plan. I may inform hon. Members that if we want the Second Five-Year Plan to go through, if we want the size of the Plan should be increased, that cannot be implemented unless the State is in a position to raise additional resources. How those resources should be raised is quite a different matter altogether. About that I am prepared to discuss with hon. Members and take their suggestions also. There is no use asking for an increased size of the Plan unless we are prepared to raise money for the schemes contained in the Plan and they cannot be put through at all even though they may be included in the Plan because many of the schemes in the Plan will have to be worked out of the resources available within the State. I could have left out the taxation proposals thinking, "After all, elections are coming. Why not I be popular with the people for the purpose of getting their votes". But the performance of one's duty even when it is a little bit unpopular should be taken up by at least some persons. That is why, in spite of the fact that I may be accused of bringing forward these taxation proposals as Finance Minister, I have come up before the House with new taxation measures. I am prepared to take personal responsibility for all these measures—because I am interested in an increased size of the Plan, because I am interested in the proper execution of the Plan and showing that financially our State is in a position to raise these resources. Financially we are sound and if only our people are given sufficient enthusiasm and it is impressed on them that it is necessary to raise these revenues to work out the various schemes in the Plan, they would not grudge this additional payment. In that hope, I have come forward with these taxation proposals.

3rd March 1956] [Sri C. Subramaniam]

Criticisms have been made about the various taxation proposals. First I will take the tax proposed on diesel oil. This tax will have to be re-considered in view of the excise duty to be levied by the Central Government. My own reading of the situation is that this excise duty will not in any way put up the price even though in the local market prices have been put up just now. My impression of the proposal of the Centre is that diesel oil will hereafter be manufactured more and more within the country, that during the course of the next year the entire production will be made within our own country, i.e., from out of refineries located within our country, that there is now an import duty on diesel oil, i.e., with reference to the oil imported from outside and so this excise duty which is proposed to be levied is only a counter-veiling duty. Therefore, there is no need to raise the cost of diesel oil. After full clarification, if it is found that, as a matter of fact, it will put up the price by another four annas immediately with reference to the excise duty, we will have to reconsider our decision, whether we can levy an additional tax of $2\frac{1}{2}$ per gallon. That aspect will be taken into consideration.

As far as ryotwari assessment on inam lands are concerned, the intention of the Government is not to touch those cases where an inamdar collects certain rent from the ryot and then pays a quit-rent or whatever it is called to the Government. But this class of cases are not much. It is just about 10 per cent. In other cases where a person, both as a landowner and as an inamdar, is owner of both the warams and pays only a quit-rent to Government, the Government consider that there is no justification for doing so and have come to the conclusion that they will be justified in raising the rate of assessment and bringing it up to the level of ryotwari assessment. I am sure that this would not cause any inconvenience or any injustice to any section of the people. That is the justification for that. (Interruption.) We have made a calculation and it comes to a little more than Rs. 30 lakhs. 1-10 p.m.

With reference to electricity rates, it has already been explained that this will be confined only to high tension bulk supply; only big industries will be affected and, as far as the licensees are concerned, they are controlled by the Electricity Supply Act; there is no scope for increasing the rate for the actual consumers. Therefore the ordinary consumers either in the agricultural sector or any other sector, like those using electricity for house lighting, street lighting, etc., will not in any way be affected. And, therefore, it is not going to create any problem either for the agriculturists or for the small consumers or for the small house-holders and those using it for street lighting. My own view is that, taking into account particularly with reference to the figures quoted by the Hon. Leader of the Opposition in regard to increase of profit margin in big industries which has gone up from 300 crores to 500 odd, it would be possible for these industries to bear the small increase in electricity tariff rate. It does not affect the agriculturists at all. It would be possible for these industries to pay this increase. Of course, I know there

[Sri C. Subramaniam]

[3rd March 1956]

will be a problem when we will have to have a cut in electricity if there is no rise in the water-level at Mettur. If such a cut comes, then these industries may have to work with diesel generators for the purpose of supplementing electrical power; then we will have to take into consideration that factor and decide whether with reference to the power cut we should impose this 30 per cent surcharge. That will have to be examined and a decision taken finally at the appropriate time.

Sir, I come to the tax on sugar about which a lot of propaganda has been carried on that this tax will affect the poor man, as after all the tea drinkers and coffee drinkers are the poor people and therefore this tax will fall heavily on the poorer people. Because of this, I asked a person who is conversant with the common man and who is conversant with tea and coffee drinkers to work out the increase with reference to the proposed tax. Here are the facts obtained out of an investigation made. A person who is accustomed to take one cup of tea or coffee per day may be assumed to consume 40 cups a month—he may take a cup or two extra on some days; this is with reference to tea or coffee alone and not with reference to 'laddus' and other delicious sweets. This is how it works. The additional sales tax per bag of sugar comes to Rs. 5-10-0 and per pound it works out to five pies; I have been told—I have made references to various tea stalls and coffee hotels—that with one pound of sugar one can have forty cups of tea or coffee; therefore, it would cost only five pies towards additional tax, if a person consumes 40 cups of tea or coffee per month. An ordinary man would consume only that much. Therefore, this sum of five pies per month or annas 5 per year is all the additional burden. For this, there is so much of propaganda and so many editorials (laughter) and paper propaganda saying: "Here is a Government which does not care for the poor people, but wants to tax the poor people and fleece them. (A Voice: It is politics!) Of course this is politics and in politics anything is justifiable, either false propaganda or exaggerated propaganda. But still, people should not be misled by false propaganda. Therefore, it is my plea that even though political parties and newspapers backing those political parties come forward with this campaign—yes, with seven-column headlines that the poor man has been taxed heavily by this tax on sugar—still I am sure hon. Members here and the public will take note of the fact that this additional burden will not fall heavily on the poor people at all, particularly who drink coffee or tea. (Interruption.) I do agree that we and people at our level consume more sugar; if we have to bear the additional tax, I am prepared to consider that; and if it would have been possible to exclude the poor people and levy the tax only on those richer consumers alone who would be able to bear the additional taxation, I would have adopted that course. But unfortunately, it will not be easy and therefore I adopted this method. After all if a person consumes more sugar, proportionately he will have to pay more.

SRI P. RAMAMURTHI: இவர் கணக்குச் சொல்கிறதைப் பார்த்தால் தம்படிக்குத் தம்படி வரி போடக்கூடியவராகத் தோன்றுகிறது. இந்த

3rd March 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

வரியினால் ஐந்து தம்படிதான் அதிகரிக்கிறது என்றாலும், முன்பே அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வரி என்ன என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் இது அவர்களுக்குமுன்பே இருக்கின்ற பளுவைத்தான் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Out of the taxes I have proposed, the only tax which is likely to fall upon the general public is this sugar tax. Therefore with reference to the additional taxation I have proposed, hon. Members will have to take into account the additional burden the common man will have to bear. No doubt there are all the other taxes and I hope it is not the proposal of the hon. Leader of the Opposition that all those taxes should be removed. Therefore, when we criticize the Government for having put an unbearable burden on the common man, on the poorer man, then we will have to take into account what this additional burden which I am placing on the poor man is; it will be annas 5 per year. Of course, it may not be quite pleasing to the hon. Leader of the Opposition and perhaps he may be thinking of taking advantage of the sugar taxation on public platforms to say that this Government has absolutely no concern for the poor people, they have taxed them, fleeced them and all that. Thus, with reference to this additional tax, it is not correct to say that half-an-anna per cup of tea will become one-anna a cup and one-anna per cup of coffee will go up to two-annas a cup. Therefore, in the taxes I have proposed, we have selected only such of those as are not likely to be a burden on the poorer sections of the people and that is the justification for them. Further, as I have already mentioned, we have to find additional resources. Even according to the plan, unless we find the additional resources, it will not be possible for any increase in the size of the plan. Therefore, taking that into consideration, I have absolutely no doubt that this House will give its full concurrence for these taxation proposals; they may justify themselves even if any person makes a political point of it on the platform outside. Any hon. Member who votes can explain with a clean conscience to the people that it is in the interests of our own State, that these taxes are necessary. Unless we are prepared to face that responsibility of explaining to the people, there is no use crying on the other side that we should have additional allotments and that we should have a bigger plan; that will be meaningless. Without these resources, no plan can be executed.

I shall refer to one point which has been made by hon. Members of the Communist Party, namely, "Indeed we agree with the Plan, even though in opposition, but in finding the resources for working the plan a different approach has to be made." To that extent I am grateful to them for agreeing with the Plan though not with the method of raising the resources. But I may assure them that the interests of the people are safe in the hands of the Congress Leaders. Steps are being taken from time to time which would make further resources available in the country as a whole for the implementation of the Plan in our State and the prosperity of our State. Let us take for instance the nationalization of Insurance. Further steps like that may be contemplated when the time is

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1956]

suitable. Therefore, hon. Members of the Communist Party need not go under the impression that they alone know the methods; on the other hand their methods have proved wrong; we have the correct methods; we are proceeding on sure grounds. After the Second Five-Year Plan, we will not be surprised if the Communist Party had changed their entire attitude because, then they will also share those benefits and prosperity. Then they should be prepared to bear and share all the responsibilities also and that is my appeal to the Communist Party, to all the opposition Parties and to the people as a whole. Thank you, Sir.

MR. SPEAKER: The General Discussion on the Budget is closed. The House will now adjourn to meet again at 9 a.m. on Monday, the 5th March 1956.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Statement III showing action taken on Assurances, Promises and Undertakings given during the Seventh Session, 1955, of the Madras Legislative Assembly.

2. Appropriation Accounts of 1953-54 (from 1st April to 30th September 1953) and the Audit Report, 1955, of the Government of Madras.

3rd March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3248 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of Legislative Assembly held on 3rd March 1956, page 450 supra.]

(a) Yes, Sir. A comprehensive survey of Guinea worm disease prevalent in the districts of Tiruchirapalli, Ramanathapuram and Tanjore was made in 1955 by the local range health staff of the concerned districts.

(b) Villages endemic for this disease in Tiruchirappalli, Ramanathapuram and Tanjore districts are as follows:—

TIRUCHIRAPALLI DISTRICT.

Perumbalur taluk.

1 Melamathur.	7 Kulapadi.
2 Maruvathur.	8 Periammapalayam.
3 Elanthangudi.	9 Ramalingapuram.
4 Punjangerayanallur.	10 Zamin Athur.
5 Zamin Peraiyur.	11 Sirau.
6 Nochikulam.	12 Kuthur.

Udayarpalayam taluk.

Jayankondam Range.

1 Paranam.	6 Kalumangalam.
2 Mullikurichi, hamlet of Alathiyur.	7 Sedalavadi.
	8 Ayyur.
3 Athankurichi.	9 Pukkuli.
4 Nagalkuli.	10 Silambur.
5 Udayarpalayam.	11 Alagapuram.

Ariyalur Range.

1 Periakurichi.	5 Ponparappi.
2 Asaveerankudikadu.	6 Thular.
3 Sirukalathur.	7 Maruvathur.
4 Manappathur.	

RAMANATHAPURAM DISTRICT.

Mudukulathur Range.

1 Nerinjipettai.	4 Gosaraman.
2 Periamangalam.	5 Kalutharugan.
3 Idivilagi.	6 R. Veppankulam.

[3rd March 1956]

RAMANATHAPURAM DISTRICT—cont.

Tirupattur Range.

1 Oduvanpatti, hamlet of Melapatti.	15 Servakaranpatti, hamlet of Kilavayal.
2 Karisalpatti.	16 Piranmalai.
3 Melampatti, hamlet of Velankudi.	17 Mettampatti, hamlet of Warappur.
4 Kuruwadipatti, hamlet of Velankudi.	18 Vijayapuram, hamlet of Warappur.
5 Servakaranpatti, hamlet of Melapatti.	19 Pallapatti, hamlet of Valasapatti.
6 Valasapatti.	20 Musundapatti.
7 Nagamangalam, hamlet of Piranpatti.	21 Uthampatti, hamlet of Chettikurichi.
8 Sadayampatti, hamlet of Warappur.	22 Melapatti.
9 Gopalapachari, hamlet of Piranmalai.	23 Eranipatti, hamlet of Valasapatti.
10 Pocsaripatti, hamlet of Kilavayal.	24 Kulathurpatti, hamlet of Warappur.
11 Piranapatti.	25 Chandrapatti.
12 Ganapathipatti, hamlet of Piranampatti.	26 Dharmapatti.
13 Karaipatti, hamlet of Warappur.	27 Kilavayal.
14 Chettikurichi.	28 Serrinipatti.
	29 S. Velangudi.
	30 Warappur.

TANJORE DISTRICT.

1 Tachankurichi.	6 Tirumalaisamudram.
2 Viralipatti.	7 Manganoor.
3 Kurumpoondi.	8 Vedapatti.
4 Vallampudur.	9 Avarampatti.
5 Sengipatti.	10 Thurusupatti.

(c) Does not arise.

(d) No composite scheme has been proposed by the Government for the Guinea worm affected villages in Udayarpalayam taluk of Tiruchirappalli district. However, instructions have been issued to convert step wells into draw wells and to provide deep bore wells in these areas.

(e) Does not arise.

[3rd March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 3239 asked by Sri S. Ramalingam (on behalf of Sri K. P. Gopalan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 3rd March 1956, page 454 supra.]

Number of schools affected.	Extent of damage.	Whether the Government have any proposal to rebuild the schools or to subsidize in rebuilding them.
(1)	(2)	(3)
Elementary schools, aided— Sixteen schools	Nine school buildings have completely collapsed. Seven schools have been damaged.	The managements of ten schools have applied to the Collector for help under the local development works. The management of the remaining schools have not applied for any aid.
One school (board) ..	The shed of the school completely collapsed.	Recommended for aid from the National Extension Service Scheme.
Secondary schools ..	Three (aided)—In one case, the drill shed collapsed. Extent of damage— First school .. 2,000 Second school .. 500 Third school .. 5,000	No aid has been sought for.
Do. ..	One (Board High School, Madayi)— Extent of damage— Two sheds completely collapsed. Damage, Rs. 2,500.	Applied for aid from the National Extension Service Funds.
Do. ..	One Municipal High School, Cannanore— Extent of damage— Tiles have been below off. Damage, Rs. 150	No aid has been sought for.

[3rd March 1956]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 3246 asked by Sri S. Ramalingam (on behalf of Sri K. P. Gopalan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 3rd March 1956, page 460 supra.]

Statement showing the amount of dearness allowance grant sanctioned to the Malabar District Board during the five years ending 1955-56 towards the deficit in the General and Elementary Education Accounts of the District Board.

(1)	Amount of grant sanctioned towards deficit in	
	Elementary Education Account	General Accounts.
	(2) Rs.	(3) Rs.
1951-52	7,72,000	..
1952-53	9,50,000	..
1953-54	7,71,900	..
1954-55	6,01,000	1,38,700
1955-56	7,00,000	1,00,000

* The district board will have to refund this grant as its General Account for 1955-56, revised with reference to the actuals for 1954-55 and after taking credit for the ex-gratia grant of Rs. 1,38,700 sanctioned to it in the current year is expected to close with a balance of Rs. 64,914.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXX (Nos. 1 to 7).

25th, 27th to 29th February and 1st to 3rd March 1956.

	PAGES
Accidents— Question re road — in Madras City and the measures taken to minimise them	29-30
Acts— Question re Places of Public Resort Act, 1888, action taken under	340
Adityan, Sri S. T.— Budget for 1956-57, general discussion on	227-230
Agriculture Department— Question re District Agricultural Officers, details re selection of	353-360
All-India Lalitha Kala Akademi— Question re names recommended by the State Government for inclusion in the — as members, list of	187-190
All-India Sahitya Academy— Question re names recommended by the Government for inclusion in the — as members, list of	187-190
All-India Sangeetha Nataka Akademi— Question re names recommended by the Government for inclusion in the — as members, list of	187-190
Ambar charka— Question re centres in the State for giving training in the plying of —, number of	30
Anandan, Sri— Question re arrest of — in connexion with Corporation elections.	275
Ananta Pai, Sri T.— Budget for 1956-57, general discussion on	405-407
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.— Budget for 1956-57, general discussion on	407-408
Ardhanari, Sri T. S.— Budget for 1956-57, general discussion on	408-409
Arumugam, Sri R. S.— Budget for 1956-57, general discussion on	410-412
Attiy Congress Session— Question re expenses incurred during	270

	B	PAGES
Balakrishnan, Sri V.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		361
		441-443
		473-476
Bench Court—		
Question re particulars about the members of the — at Tindivanam ...		25-26
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		361-362
Bills—		
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956, Message from the Governor re ...		67
Block Development Advisory Committee—		
Question re number of meetings held by the Payyanur-Madai —		31
Block Development Scheme—		
Question re improvements made under the — in Mangalam village, Valikandapuram firka ...		25
See Community halls.		
Bridge(s)—		
Question re—		
Amount spent for the construction of —, at Perool in Eramam amsam, Chirakkal taluk ...		138
Repairs to — in North Malabar—Carrying out of ...		138
Buckingham Canal—		
See Canals.		
Budget for 1956-57—		
General discussion on ...		139-184
		209-259, 284-334
		361-443, 473-514
		67-86
Presentation of ...		
Buildings—		
Question re public — in Pudukkottai, complaint from the public about the deterioration of ...		55
Business of the House—		
Motion under rules 154 (1) and 192 of the Assembly Rules re discussion of Demands ...		360-361
Bye-election—		
Question re particulars about the — in the Thousand Lights Constituency, Madras, held in 1955 ...		23-24
Canals—	C	
Question re Buckingham Canal, cleaning of ...		342-343
Caste system—		
Question re schemes for the eradication of — ...		135
Central Polytechnic—		
Question re Draughtsmen Course in the — ...		64-65
Chinnathambi Thevar, Sri M.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		368-365
Chitrambalam, Dr. G.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		159-162
Chockalingam, Sri P.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		302-304
City Improvement Trust—		
Question re—		
Extent of land purchased by — at Trustpuram, Madras. Scheme of the — for the rehabilitation of evicted slum dwellers in Trustpuram, Kodambakkam ...		14-15
Civil Supplies Department—		
Question re—		
Abolition of —		
Retrenchment of staff in — ...		467-469
		198

	C—cont.	PAGES
College—		
Question re Raja's — of Sanskrit and Tamil Studies, Tiruvaiyaru, food poisoning in the hostel attached to the ...		63, 87-88
Commercial Taxes Department—		
Question re retrenchment in — ...		274
Committee—		
Question re—		
Constitution of a Forest Advisory — for Tiruvallur division. Elementary Education —, examination of recommendations of ...		32
		343-345
Community halls—		
Question re number of — constructed in the Block Development area in Valikandapuram and Vengalam firkas in Perambalur taluk ...		24
Community platforms—		
See Harijans.		
Community Projects—		
Question re grant of loans to agriculturists, under — schemes.		66-67
Condolence resolution re—		
Sri S. Venkatarama Ayyar, death of ...		1-7
Co-operative banks—		
Question re Rural —, financial assistance to ...		59-61
Co-operative societies—		
Question re—		
House building — constituted in Tiruvallur taluk ...		32
Kallar Reclamation —, recognition of ...		346-349
Loan of officers to — superseded— ...		277
Tannery Society at Tanjore, functioning of ...		265
Tellicherry Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, conversion of — into a Rural Bank ...		47-48
Court(s)—		
Question re—		
District Munsif's — and Magistrate's — in Manantoddy, Malabar, proposal for opening dropped ...		49-50
District Munsif's — at Patambi, proposal for the opening of the — dropped ...		49
Lavatories for women, construction of in — buildings ...		53-54
Magistrates' — Munsifs' — and Rent — in Malabar, number opened after 1st July 1955 ...		48
Subordinate Judge's Court at Cochin, inspection of ...		277-278
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955—		
See Papers laid on the table of the House.		
Criminal tribes (ex)—		
Question re rehabilitation of — ...		61-62
Cut motions—		
Time-limit for notice of — ...		139
	D	
Daivasigamoney, Sri S.—		
Budget for 1956-57, general discussion on ...		369-371
Deaths—		
Question re number of — due to starvation ...		449
Denatured spirit—		
Question re licence to dealers in — ...		64
Departmental Tests—		
Question re Headmasters and Headmistresses in Coimbatore district, exemption from passing the Account Test ...		63

D—cont,

Deputy Speaker—	
Budget for 1956-57, general discussion on the ...	173, 184
Dispensary—	
Question re amount sanctioned to Karivallur rural— for 1954-55 ...	137-138
Dharmalingam, Sri M.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	420-421
District Agricultural Officers—	
See Agriculture Department.	
District Board(s)—	
Question re Malabar—, service conditions of employees in ...	65-66
Doctors—	
Question re—	
Number of — belonging to Scheduled Castes working in Government and municipal hospitals on 1st December 1955.	26-27
Particulars about — undergoing training in Surgery, Anaesthesia and Radiology ...	26
E	
Education—	
Question re—	
Elementary — Committee, examination of recommendations of ...	343
Free elementary — to all children in the State, provision of ...	18
Elections—	
Question re Municipal and Corporation — held in 1955, particulars re ...	15-16
See Madras Corporation.	
See Bye-election.	
Electricity—	
Question re—	
Extension of — to the panchayat areas of Srivaikuntam and Tiruchendur taluks ...	18
Restriction on the use of — in industries ...	62-63
Supply of — to Ponnani taluk, agreement entered into with the Travancore-Cochin State ...	196
Electricity Department—	
Question re Executive Engineers in —, direct recruitment of persons with foreign diplomas ...	198
Elementary Education Committee—	
See Committees.	
Elumalai, Sri T. P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	249-259
Employment Exchanges—	
Question re consultation between the Centre and the State on the policy for the administration of — ...	28
Engineering—	
Question re Marine —, starting of a diploma course in ...	265-266
Estates—	
Question re acreage of zamin and inam lands acquired under the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 ...	9-10
Examination—	
Question re S.S.L.C. Examination centres in Kurumbrabad taluk, Malabar, number of ...	197

F

Factories—	
Question re Government Hydrogenation Factory at Kozhikode, disposal of ...	355-356
Famine—	
Question re measures of — relief in Tirunelveli district and remission of land revenue ...	134
Fee concession—	
Question re school —, representation by S.P.C.A. Inspectors ...	137
Fernandez, Sri W. J.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	300-302
Foodgrains—	
Question re purchase of —, instruction from Central Government re ...	270-273
Forest—	
Question re—	
Representation for the assignment of — belt land in Muliur village in Kasaragode taluk ...	33
Timber, manufacture of paper and newsprint from ...	281-282
Vadagadal and Nadavalur Reserve Forests, transfer from the Forest Department to the Revenue Department ...	192-193

G

Ganapathy, Sri T.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	416-417
General Hospital—	
See Hospital(s).	
Gopala Gounder, Sri V.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	238-241
Gopalan, Sri K. P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	139-145
Gopalan Unni, Sri K. O.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	363
Government Bus Transport—	
Question re particulars of buses in the — in Madras City ...	17
Govindasamy Nayar, Sri A.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	421-423
Guineaworm—	
Question re survey of — affected villages in the State ...	448-453

H

Handloom Cess Fund—	
Question re amount allotted out of — for the benefit of handloom weavers, distribution of ...	266-268
Handloom weavers—	
See Handloom Cess Fund.	
Harizan Welfare Department—	
Question re untouchability, eradication of ...	136
Harizan (Welfare) Schools—	
See Schools.	
Harizan Welfare Officers—	
Question re powers of appointment and duties of district — ...	10-11

H—cont.

PAGES

Harijans—	
Question re—	
Community platforms for—in South Kanara, construction of	275
House-sites, allotment to—of Dasarpuram in Tirukoyilur taluk	57
House-sites, assignment to—in Perambalur taluk	24
House-sites, grant of, to—of Elangianoor in Vriddhachalam taluk	56-57
See Midday meals.	
See Scholarships.	
See Wells.	
Highways—	
Question re length of National and State—in the State and in Malabar	9
Hospital(s)—	
Question re—	
Electrification of the Government—at Ponnani	10
Employees of Government Headquarters—at Kozhikode, collection of lighting charges from	356
General—, alleged discharge of a patient after admission in.	122
General—, Madras, strike by the menial staff of	190-191
General—, Madras, token strike on the 13th October 1955	191-192
Government—, Cuddalore, improvements to	273-274
Government—in the State equipped with steam laundry, number of	21
Government—, Tiruthuraipoondi, proposal for expansion of.	51
Headquarters—, Kozhikode, selection of a part-time dentist.	127-128
Income from the maternity ward of the Ranees—at Pudukkottai during 1953 to 1955	13
Mental—, Kozhikode, kind of treatment given to patients in	120-121
Provision of—for all Estates and Plantation areas	126-127
Hostels—	
Question re—	
Harijans—, medical examination for students in	198-200
Warden-cum-tutor in Government—, qualifications for	282-283
Hotel workers—	
Question re implementation of the Labour Appellate Tribunal's award regarding the wages, etc., of the—	29
House-rent allowance—	
See Non-Gazetted Officers.	
House-sites—	
Question re—	
Grant of—to Harijans of Dasarpuram in Tirukoyilur taluk.	57
Grant of—to Harijans of Elangianoor in Vriddhachalam taluk	56-57

I

Industrial disputes—	
Question re—	
Dispute between the workers and the management of Brindavan Properties, Limited, Wellington, regarding bonus	456
Dispute between the workers and the managements in two handloom factories at Karur	16-17
Report of—between the workers and the management of the Pudukkottai Textiles, Limited	455-456
Textile Labour Union, Gudiyattam, memorandum of	458

I—cont.

PAGES

Industrial Disputes Act, 1947—	
Question re amendment of—, suggestions from the Trade Unions	50-51
Industries—	
Question re establishment of large-scale—in the Tirunelveli district	130-132
Irrigation—	
Question re—	
Bund at Koliyadi in Wynaad taluk, condition of	349
Channel from Koneri diversion of	274
Dam across Madikai stream, construction of	278
Purnasingapalayam, water dispute in	136-137
Supply channel to irrigation tank, repair of—memorandum from ryots of Kilmathur village, Perambalur taluk	48
Tamharaparani System—rules for the regulation of	52-53
Vaigai waters for—by the construction of anicuts across the river	19
Irrigation dams—	
Question re Ayinikad dam in Kurumbranad taluk, repair of	123-129

J

Jamabandi—	
Question re abolition of—	457-460
Jayarama Reddiyar, Sri S.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	284-286
Jeeps—	
Question re number of—supplied to Block Development Officers	31-32
Jeevanandam, Sri P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	365-369
Judiciary—	
Question re separation of—from Executive in Malabar district	339

K

Kandasamy, Sri C.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	167-171
Kallar Reclamation Co-operative Societies—	
See Co-operative societies.	172
Kanaran, Sri C. H.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	387-390
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	255-259
Koran, Sri O.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	175-181
Krishnan, Sri R.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	297-300
Krishnaswamy Naidu, Sri B.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	153-159
Kunhan, Sri E. T.—	
Budget for 1956-57, general discussion on—	426-427
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	383-387
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	3

K—cont.

Kunhirama Kidav, Sri P.— Budget for 1956-57, general discussion on	225-227
Kunhirama Kurup, Sri C.— Budget for 1956-57, general discussion on	375-377
Kuttikrishnan Nayar, Sri K. P.— Budget for 1956-57, general discussion on	291-294

L

Labour— Question re plantation —, bonus for 1954	58-59
Labour dispute— Question re— Edappatty Coffee Estate, conciliation measures taken ...	457
Feroke Tile Works, report of the Labour Commissioner re	64
Lakshmana Kandar, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on	423-424
Lands— Question re— Community — in Kadupatty village, Musiri taluk, trespass into — by Bala Sahib	61
Proposal to take over the shrotriyam —	462-465
Resettlement and subdivision of — in Wynaad taluk ...	195-196
Licences— See Powerlooms.	
Local Development Works— Question re— Cost of schemes sanctioned under the — in South Arcot during 1955-56	28
Reason for not spending the entire provision for — in South Arcot district in 1954-55	27-28
Lock-outs— Question re number of — in textile industry	29

M

Madanagopal, Sri V.— Budget for 1956-57, general discussion on	328-331
Madhavan Nambiar, Sri K.— Budget for 1956-57, general discussion on	429-430
Madras Corporation— Question re elections to the —, details re arrangements for ...	283-284
Mahalingam, Sri N.— Budget for 1956-57, general discussion on	322-325
Malabar District Board— See District Board(s).	
Mannarghat Rubber Estate— See Plantation Special Tribunal.	
Marimuthu, Sri M.— Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.—	5-6
Marine Engineering— See Engineering.	

M—cont.

Medical colleges— Question re— Dress regulations for the students of the Government — ...	13
Harijan and Backward Class students admitted in — in 1955-56, number of	133-134
Medical concession(s)— Question re representation by S.P.C.A. Inspectors	137
Message from the Governor— See Bills.	
Mental Hospital, Kozhikode— See Hospital(s).	
Midday meals— Question re— Contractors fined during 1954-55 for the defective supply of —, number of	206-207
Harijan and non-Harijan contractors supplying — in Harijan Welfare Schools in Tiruchirappalli district—Number of ...	207-209
Mogral, Sri M. S.— Budget for 1956-57, general discussion on	137-319
Money-lending— Motion under rules 154 (1) and 192 of the Assembly Rules re Business of the House	360-361
Question re Legislation for regulation of — by private indi- viduals	48
Motor Transport Industry— Question re Provident Fund Scheme, introduction of in the —.	117
Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act)— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931— See Papers laid on the table of the House.	
Muni Reddi, Sri M.— Budget for 1956-57, general discussion on	412-414
Munusami Pillai, Sri M. S.— Budget for 1956-57, general discussion on the—	166-167
Mithiah Chettiyar of Chettinad, Raja— Budget for 1956-57, general discussion on—	304-310
Muthiah Pillai, Sri C.— Budget for 1956-57, general discussion on	242-245
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	5
Muthukumaraswami, Sri M. C.— Budget for 1956-57, general discussion on	424-426
Muthuramalinga Thevar, Sri U.— Budget for 1956-57, general discussion on	286-291
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S. ...	361, 363
	3-4

N

Nagarajan, Sri V. R.— Budget for 1956-57, general discussion on	221-224
Nallasivam, Sri K. R.— Budget for 1956-57, general discussion on	245-249
Nallaswami, Sri B. K.— Budget for 1956-57, general discussion on	430-431

N—cont.		PAGES
Narayanan Nambiar, Sri M.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	325-328
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	233-238
Narayana Kurup, Sri M.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	145-151
Condolence resolution <i>re</i> death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	...	3
National Cadet Corps— Question <i>re</i> number of new units of the — raised in South Arcot district during 1955-56	...	28
National Extension Service— Question <i>re</i> loans to agriculturists, grant of under — schemes.	...	66-67
Newspapers and magazines— Question <i>re</i> supply of — to Ministers	...	32-33
Non-Gazetted Officers— Question <i>re</i> — All-State Annual Conference held at Cuddalore in 1955, action taken on resolutions passed	...	200-204
House-rent allowance to — grant of	...	204-206
Nurses— Question <i>re</i> number of — in the Government General and Stanley Hospitals, Madras, provided with rooms in the Nurses' Home, Madras	...	13-14
O		
Obituary reference to— Mavlinkar, Sri G. V., Speaker of the Lok Sabha	...	45-46
Official Language Commission— See Papers laid on the table of the House.	...	
Ootacamund Hill Station— See Tourists centres.	...	
P		
Pakkirisamy Pillai, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	294-295
Palaniappan, Sri R. M.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	331-332
Palanimuthu, Sri M.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	230-233
Palanisamy Gounder, Sri V. C.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	371-375
Palaniyandi, Sri M.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	503
Panchaksharam, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	408-410
Panchayat Board(s)— Question <i>re</i> — Bye-elections to the vacant seats in the Thuraiyur —, holding of	...	20
Representation from the villagers of Villupuram taluk for the constitution of —	...	20
Request for the grant of loans to — in Malabar	...	21

P—cont.		PAGES
Papers laid on the table of the House— Court Fees and Suits Valuation Act, 1955— Notification remitting court-fees in regard to applications and petitions presented to the Chief Presidency Magistrate, Madras, in his executive capacity	...	34
Notification remitting fees in regard to petitions presented on behalf of prisoners	...	34
Remission of court-fee for applications for appointment in the offices of the Government of Madras	...	34
Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act), amendment to Form T.S.C. in connexion with the trip sheet of contract carriages.	...	34
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, exemption of bus of the Government Road Transport Department of Mysore carrying staff on study tour from payment of tax under the	...	34
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification amending rule 1 regarding taxation of articulated vehicles	...	34
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, tax concessions and grant of permit to luxury coach for tourists under the	...	34
Official Language Commission, Madras Government's answers to the questionnaire issued by the	...	34
Official Language Commission, memorandum explaining the language problem in India which forms the basis of the Madras Government's answers to the questionnaire issued by the	...	34
Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955, notification <i>re</i>	...	334
Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955, notification <i>re</i>	...	334
State Aid to Industries Act, 1922, amendment to rule 13 of the rules framed under the	...	34
Technical Co-operation Mission personnel, exemption from payment of tax of a jeep belonging to —, notification <i>re</i>	...	259
Payyanur Block Development area— Question <i>re</i> number of people who earn their livelihood by producing yarn on the charka in the —	...	31
Periyaswamy, Sri M. P.— Budget for 1956-57, general discussion on	...	332-334
Pest attack— Question <i>re</i> — Prevention of — on crops in Usilampatti firka	...	21-22
Relief meetings in Madurai district, affected by —	...	276
Petroleum gas— Question <i>re</i> occurrence of — at Neppathur in Sirkali taluk, investigation of	...	54-55
Places of Public Resort Act, 1888— See Acts.	...	
Plantations Agricultural Income-tax Rules (Appeal and Revision) Rules— See Papers laid on the table of the House.	...	
Plantation Labour Act, 1951— Question <i>re</i> — Anamalai Cinchona Plantations, enforcement of — in	...	462
Draft rules under the —, finalization of	...	46-47
Plantation Special Tribunal— Question <i>re</i> Mannarghat Rubber Estate implementation of minimum wages award passed by —	...	118-120

P—cont.	PAGES
Police—	
Question re death of Sadanandam in — custody in Tambaram, enquiry into ...	46
Policemen—	
Question re amount received from the Central Government for the construction of quarters for — ...	228-229
Polytechnic—	
Question re Central —, Draughtsman course in the ...	64-65
Ponnambala Gounder, Sri P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on ...	399-401
Power looms—	
Question re issue of licences for — ...	268-270
Printing paper—	
Question re alleged misappropriation of Government — by "Pinjarapole Press", Tiruchirappalli ...	124-126
Q	
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. T.—	
Question re—	
Famine relief measures in Tirunelveli district and remission of land revenue ...	134
Tambaraparani System, rules for the regulation of ...	52-53
Teachers and servants of the A. V. Joseph High School, Ittamoli, salaries of ...	469-470
Ananta Pai, Sri T.—	
Question re Hindi Pandits in Secondary schools, number of ...	466-467
Atanganathan, Sri K.—	
Question re Electricity Department, direct recruitment of persons with foreign diplomas for posts of Executive Engineers in ...	198
Arumugam, Sri S. R.—	
Question re—	
Departmental Tests, Headmasters and Headmistresses in Coimbatore district, exemption from passing the Account Test ...	63
Doctors belonging to Scheduled Castes working in Government and municipal hospitals on 1st December 1955, number of ...	26-27
Doctors undergoing training in Surgery, Anaesthesia and Radiology, particulars re ...	26
Harijan hostels, medical examination for students in Veterinary hospitals, dispensaries and touring billets in the Coimbatore district, number of ...	198-200
Arumugam, Sri V.—	
Question re electricity, extension of — to the panchayat areas of Srivaikuntam and Tiruchendur taluks ...	27
Balakrishnan, Sri V.—	
Question re—	
Community lands in Kadupatty village trespass into, by Bala Sahib ...	18
Hospitals—Provision of — For all estate and plantation Industries (large scale), starting of — in Tirunelveli district ...	61
	130-132

Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Balakrishnan, Sri V.—cont.	
Question re—cont.	
Non-gazetted Officers, action taken on resolutions passed at All-State Annual Conference held at Cuddalore in 1955 ...	200-204
Plantation Labour Act, 1951, draft rules under, finalisation of ...	47
Public buildings in Pudukkottai, complaint from the public about the deterioration of ...	55
Ranee's Hospital, Pudukkottai, income from the maternity ward during 1953 to 1955 ...	13
Tank Restoration Scheme, introduction of, in Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district ...	62
Village officers, issue of printed receipts by ...	341
Village officers, supply of stationery to ...	51-52
Women's Welfare Department, reversion of an employee in ...	136
Dharmalingam, Sri M.—	
Question re—	
Forest Advisory Committee for Tiruvallur division, constitution of ...	32
House Building Co-operative Societies constituted in Tiruvallur taluk, particulars re ...	32
Jeeps supplied to Block Development Officers, number of ...	31-32
Mail and Express trains, halting of — at Tiruvallur ...	339-340
Protected water-supply in Tiruvallur Municipality, provision for improvement of — in the Second Five-Year Plan ...	19-20
Veterinary hospitals, in Tiruvallur taluk, number of ...	27
Elumalai, Sri T. P.—	
Question re Warehousemen in the Government Stationery Stores and the Government Press particulars re ...	8
Gopala Gounder, Sri V.—	
Question re—	
Bench Court at Tindivanam, particulars regarding the members of the ...	25-26
Irrigation, representation of Puranasingapalayam ryots re water dispute ...	136-137
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Question re—	
Government Secondary and Training School for Men, Kozhikode, shifting the training section of the ...	53
Highways, length of National and State — in the State and in Malabar district ...	9
Gopalan, Sri K. P.—	
Question re—	
Ambar charka, number of centres in the State for giving training in the plying of ...	30
Bridge amount spent on the construction of a bridge at Perool, Chirakkal taluk ...	138
Bridges, repairs to — North Malabar ...	138
Bund at Koliyadi in Wynaad taluk, condition of ...	349
Collapsed school buildings in Malabar due to cyclone, number of ...	454-455
Dispensary, amount sanctioned to Karivellur Rural — for 1954-55 ...	137-138
District Munsif's Court and Magistrate's Court at Manantoddy in Wynaad taluk, Malabar, opening of —, proposal dropped ...	49-50

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—cont.

Question re—cont.

District Munsif's Court at Pattambi, proposal for opening of one, dropped	49
Employees of Government Headquarters Hospital at Kozhikode, collection of lighting charges from	356
Fees in the Board High Schools, Malabar, reduction of	460-462
General Hospital, Madras, token strike in	191-192
Government Hydrogenation Factory at Kozhikode, disposal of	355-356
Karivallur Reading Room building, application for financial aid for the completion of the	31
Land in Wynaad taluk, resettlement and subdivision of	195-196
Mannarghat Rubber Estate, implementation of the Plantations Special Tribunal's award	118-120
Motor Transport Industry, introduction of provident fund scheme in	117
Payyanur Block Development area, number of people earning their livelihood by producing yarn on the charka in the	31
Payyanur Madai Block Development Advisory Committee number of meetings held by the	31
Plantation Labour Act, 1951, draft rules under the, finalisation of	46-47
Ratnasabapathi Mudaliar Committee's report, implementation of	470-471
Western India Plywood Factory at Baliapatam, enquiry into charges against Kunhiraman, Sri P., worker	135-136
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Question re—	
All-India Sangeetha Nataka Academy, All-India Sahithya Academy and All-India Lalitha Kala Academy, list of names recommended by the Government	187-190
Commercial Taxes Department, retrenchment in	274
Newspapers and magazines, supply of — to Ministers	82-83
Rice mills, issue of licences for	33
Scheduled Tribes of Attapady, proposal to ameliorate the conditions of	129-130
Govindan, Sri G.—	
Question re—	
Diversion of Vaigai waters for irrigation by the construction of anicuts across the river	19
Elementary Education, provision of free — to all children in the State	18
Govindaswami Nayagar, Sri A.—	
Question re—	
Drinking water wells dug in cheris in Vikravandi Constituency in 1955, number of	11-12
Labour school at Venkatesapuram, Villupuram taluk, closure of	352-353
Madras Corporation elections held in 1955, particulars re	16
Panchayat Board(s) representation from the villagers of Villupuram taluk for the constitution of new	20
Untouchability, number of wall posters printed to eradicate.	135

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Jagannathan, Sri M.—

Question re—	84-85
Central Polytechnic, Draftsmen course in the	
Harijan Welfare School in Tindivanam taluk, taking over of — by Government	353
Local Development works, cost of schemes sanctioned under — in South Arcot during 1955-56	28
Local Development works, reason for not spending the entire provision for — in South Arcot district in 1954-55	27-28
National Cadet Corps units, number of — newly raised in South Arcot district during 1955-56	28
Wells, sanctioning of drinking water — for Chettikuppam-cheri in Tindivanam taluk	12

Kalyanasunderam, Sri M.—

Question re—	
Police — death of Sadanandam in Police custody in Tambaram, enquiry into	46
Ex-tramway workers, arrears due to —, action taken re	245-246
Foodgrains, purchase of	270-273
Industrial disputes between workers and management of Pudukkottai Textiles, Limited, report of	455-456
Money-lending by private individuals — legislation for the regulation of	48
Radiological equipments, procedure followed in condemning the — in the hospitals	122-123
Varnish and denatured spirit, licence to dealers in	64

Mandasamy, Sri C.—

Question re—	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, acreage of zamin and inam lands acquired under the	9-10
Pest attack on crops in Usilampatti firka, prevention of	21-22

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—	
District Harijan Welfare Officers, powers of appointment and duties of	10-11
Harijans, grant of house-sites to — in Elangianoor in Vridhachalam taluk	56-57
Harijan Welfare Schools opening of — in South Arcot district	349-352
Midday meals, number of contractors fined for defective supply of, during 1954-55	206-207
Wells, number of drinking water — dug for the Harijans in South Arcot in 1954-55	11

Koran, Sri O.—

Question re screw-pine in Malabar, destruction of	266
---	-----

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—	
Educational and medical concessions, representation by the S.P.C.A. Inspectors	137
Lavatories for women, construction of in Court buildings in the State	53-54
Magistrate's Courts, Munsifs' Courts and Rent Courts, in Malabar, number opened after 1st July 1955	48
Medical Colleges (Government), dress regulations for the students of the	18
Scholarships to the Harijan students of the Kuthuparamba High School, grant of	20
Subordinate Judge's Court at Cochin, inspection of	277-278
Wild life study, introduction of — in Indian schools	130

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kunhan, Sri E. T.—

Question re Government Hospital at Ponnani, electrification of 10

Kunhirama Kidav, Sri P.—

Question re—

Civil Supplies Department, retrenchment of staff in 128

Higher Elementary Schools, conversion into middle schools. 278-280

Roads in Perambra firka, Kurumbranad taluk, maintenance of 356

Smallpox, number of deaths due to — in Balussery Panchayat area 123

Secondary School-Leaving Certificate Examination centres, number of — in Kurumbranad taluk, Malabar 197

Starvation deaths, number of 449

Suicide of woman by drowning in a well in Velur amsam, Kurumbranad taluk 193-195

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Question re—

Aynikad dam, repairing of — in urumbranad taluk 128-129

Sanitary Inspectors' Training, age exemption for 55

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re—

Construction of new building for Kalliasseri Higher Elementary School, sanction for 454

Malabar District Board, service conditions of employees in Panchayat boards in Malabar, request for the grant of loans to 65-66

... .. 21

Menon, Dr. K. B.—

Question re—

Anandan, Sri, arrest of — in connexion with Corporation elections 275

Electricity, supply of, to Ponnani taluk, agreement entered with Travancore-Cochin State 196

General Hospital, Madras, alleged discharge of a patient after admission in 122

Headquarters Hospital, Kozhikode, selection of a part-time dentist 127-128

Tellicherry Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, conversion of, into a Rural Bank 47-48

Mogral, Sri M. S.—

Question re Higher Elementary schools in the South Kanara district, number opened in 1954-55 62

Moidu, Sri K.—

Question re Higher Grade Trained teachers, who appeared for S.S.L.C. by private study in 1954, number of 10

Mookiah Thevar, Sri P. K.—

Question re—

Kallar Reclamation Co-operative Society, recognition of. 347-349

Loans, grant — to agriculturists under Community Projects and National Extension Service Schemes 66-67

Muthiah Pillai, Sri C.—

Question re petroleum gas, occurrence of — at Neppathur in Sirkali taluk 64-65

Muthu, Sri V.—

Question re—

Non-Christian students in the C.S.M. Basic Training School, Usilampatti, percentage of 471-472

Places of Public Resort Act, 1888, action taken under 340

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Muthukumaraswamy, Sri M. C.—

Question re Warden-cum-Tutor in Government hostels, qualifications for 282-283

Muthuswamy, Sri A.—

Question re house-sites, allotment to Harijans of Dasarpuram in Tirukkoyilur taluk 57

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Co-operative Banks, Rural, financial assistance to the 59-61

Dam across Madikai stream, construction of 278

District Munsif's Court at Pattambi, South Malabar, proposal for opening one-draped 49

Harijans in South Kanara, construction of community platforms for 275

Forest belt lands in Muliur village in Kasaragode taluk, representation for the assignment of 33

Judiciary in Malabar district, separation from Executive of 379

Marine Engineering, starting of diploma course in 265-266

Rajah's College or Sanskrit and Tamil studies, Tiruvaiyaru, food poisoning in the hostel attached to 63, 87-88

Teachers, payment of salary to — of aided elementary schools 8-9

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Feroke Tiles labour dispute, report of the Labour Commissioner regarding 64

Mental Hospital, Kozhikode, treatment given to patients of 120-121

Textile Labour Union, Gudiyatham, memorandum of 456

Padmaprabha Gounder, Sri M. K.—

Question re Malabar District Board, service conditions of employees 65

Palanimuthu, Sri M.—

Question re—

Block Development Scheme, improvements made under — in Mangalam village, Valikandapuram firka 25

Community halls constructed in the Block Development area in Valikandapuram and Vengalam firkas in Perambalur taluk, number of 24

House-sites to Harijans in Perambalur taluk, assignment of 24

of 274

Koneri Aru, diversion of channel from 207-209

Midday meals, number of Harijan and non-Harijan contractors supplying — in Harijan Welfare Schools in Tiruchirappalli district 207-209

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Buckingham Canal, Cleaning of 342-343

Elementary Education Committee, examination of recommendations of 343-345

Employment Exchanges, consultation between the Central and the State on the policy for the administration of 28

Grant for 1955-56 towards conversion of high schools into multi-purpose schools 280-281

Handloom Cess Fund, amount allotted out of — for the benefit of handloom weavers 266-268

Industrial dispute between the workers and the managements in two handloom factories at Karur 16-17

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisamy, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Industrial dispute between workers and management of Brindavan Properties, Limited, Wellington, regarding bonus	456
Industrial Disputes Act, 1947 — suggestion from the Trade Unions for the amendment of	50-51
Labour Appellate Tribunal's award regarding the wages, etc., of the hotel workers, implementation of	29
Lock-outs in the textile industry, number of	29
Ootacamund, making of — as tourist centre	353-355
Pest attack in Madurai district, relief measures taken due to	276
Plantation Labour Act in Anamalai Cinchona Plantations, enforcement of	462
Plantation Labour in the State, bonus for 1954	58-59
Power-looms, issue of licences for—	26-270
Quarters for policemen, amount received from the Central Government for the construction of	28-29
Textile Mills, payments of gratuity to workers of	66
Timber, manufacture of paper and newsprint from	231-232
Palaniyandi, Sri M.—	
Question re electricity, restriction on the use of, in industries	62-63
Panchaksharam, Sri S.—	
Question re road near Pudupadi village for pedestrian and vehicular traffic throwing open	17-18
Ramalingam, Sri S.—	
Question re labour dispute between the management and workers of Edappatty Coffee Estate, conciliation measures taken	437
Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—	
Question re salaries to Gazetted Officers on leave, payment of	30
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Question re—	
Avadi Congress Session, details re expenses incurred in connection with	270
Civil Supplies Department, abolition of	467-469
Government printing paper, alleged misappropriation by	
House-rent allowance to Non-Gazetted Officers, grant of	204-206
'Pinjarapole Press', Tiruchirappalli	124-126
Thuraiyur Panchayat Board, holding of bye-elections to the vacant seats in the	20
Water-supply scheme for the Thuraiyur Panchayat, expeditious execution of	19
Rathnaswamy, Sri A. M.—	
Question re—	
City Improvement Trust's scheme for rehabilitation of evicted slum dwellers in Trustpuram, Kodambakkam	15
Road accidents in Madras City and the measures taken to minimize them	29-30

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—

Questions re—

Bye-election in the Thousand Lights Constituency, Madras, held in 1955, particulars re	23-24
City Improvement Trust, extent of land purchased by the	14-15
— at Trustpuram, Madras	61-62
Ex-Criminal Tribes, rehabilitation of	273-274
Government Hospital, Cuddalore, improvements to	21
Government hospitals in the State equipped with steam laundry, number of	17
Government Transport buses in the City, particulars re	
Municipal and Corporation elections held in 1955, particulars re	15-16
Nurses in the Government General and Stanley Hospitals, Madras, provided with rooms in the Nurses' Home, Madras	13-14
Refugees from Ceylon, assistance to	357-359
Roads in Cuddalore taluk, particulars re	7
State Sugarcane Committee, constitution and functions of the	22-23
Strike in the General Hospital, Madras	190-191
Untouchability and caste system, eradication of	136
Wells, number of drinking water — in Avanipurcherry in Tindivanam taluk	12
Sambandam, Sri K. R.—	
Question re Co-operative Tannery Society at Tanjore, functioning of	265
Subbiah, Sri A. K.—	
Question re Government Hospital, Tiruthuraiipoondi, proposal for expansion of	51
Subramanyam, Sri M. P.—	
Questions re—	
District Agricultural Officers, details re selection of	359-360
Medical Colleges, number of Harijans and Backward Class students admitted in — in 1955-56	133-134
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Question re metalling the Mannargudi-Muthupet road in Tanjore district, estimate for	466
Vinayakam, Sri K.—	
Questions re—	
Co-operative Societies, loan officers to superseded societies	277
Corporation elections, details re arrangements for	283-284
Shrotriya lands, proposal for taking over the	462-465
Viswanathan, Sri K. R.—	
Questions re—	
Guineaworm affected villages in the State, survey of	449-453
Jamabandi, abolition of	457-460
Supply channel to the irrigation tank, repair of memorandum from the ryots of Kilmathur village, Perambalur taluk	48
Vadagadal and Naduvalur Reserve Forests, transfer from the Forest Department to the Revenue Department	192-193

R

Radiological equipments—

Question re procedure followed in condemning the — in hospitals	122-123
Raghava Mudaliar, Sri E. L.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	414-416

	PAGES
R—cont.	
Railways—	
Question re Mail and Express trains, halting of — at Tiruvallur.	339-340
Raja, Sri D. K.—	
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S. ...	3
Rajam Ramaswamy, Sri C.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	380-383
Rajan, Sri P. T.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	151-153
Raja's College of Sanskrit and Tamil Studies, Tiruvaiyaru—	
See Colleges.	
Raju, Sri K. T.—	
Budget for 1956-57 general discussion on	212-217
Ramamurthi, Sri P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	484-496
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S. ...	498, 512
Budget for 1956-57, general discussion on	4-6
Ramasamy Padayachi, the Hon. Sri S. S.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	220
Ramasundara Karunahaya Paudian, Sri A.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	431-432
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	390-393
Ramaswamy Naidu, Sri S.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	476-479
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	217-221
Rathina Gounder, Sri N.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	172
Ratnam, Sri A.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	433-441
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S. ...	4
Ratnasabapathi Mudaliar Committee—	
Question re implementation of the report of	470-471
Reading room—	
Question re application for financial aid for the completion of the Karivallur — building	31
Refugees—	
Question re Tamilian — from Ceylon, extent of assistance given	357-359
Rice mills—	
Question re licences for —, issue of	33
Road(s)—	
Questions re—	
Maintenance of — in Perambra firka, Kurumbranad taluk ...	353
Metalling the Mannargudi-Muthupet —	466
Particulars of — in Cuddalore taluk	7
Throwing open of a — near Pudupadi village for pedestrian and vehicular traffic	17-18
Ruling(s)—	
Debate—	
A member can only offer a personal explanation and not speak on behalf of another member	363
Point of order—	
A point of order should relate to the procedure of the House, the deviation from any rule, and not to the substance of speeches	472
Questions—	
A member putting a supplementary question should ask only for further information and not enter into a discussion ...	194

	PAGES
S	
Sadanandam—	
Question re death of — in Police custody in Tambaram, enquiry into	46
Salaries—	
Question re payment of — to Gazetted Officers on leave	30
Sambandam, Sri K. R.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	162-166
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S. ...	4
Sambasivam, Sri A.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	171-172
Budget for 1956-57, general discussion on	173-175
Samia Koorayar, Sri G.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	296-297
Sanitary Inspectors—	
Question re age exemption for the training of —	55
Sannasi, Sri T. V.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	428-429
Scheduled Tribes—	
Question re proposal to ameliorate the conditions of	129-130
Scholarships	
Question re grant of — to the Harijan students of the Kuthu-parambaa High School	20
Schools—	
Question re—	
Government Secondary and Training — for Men at Kozhikode, shifting the training section of the	58
Harijan Welfare Schools in South Arcot district, opening of.	349-352
Harijan Welfare School in South Arcot district, taking over of — by Government	353
High Schools, conversion into multi-purpose —, grant for 1955-56	280-281
Higher Elementary —, conviction into middle schools ...	278-280
Higher Elementary — in South Kanara district, number opened in 1954-55	62
Labour School at Venkatesapuram, Villupuram taluk, closure of	352-353
Naduvannar High School, request for an S.S.L.C. Examination centre at the —, rejected	197
Non-Christian students in the C.S.M. Basic Training — percentage of	471-472
Number of collapsed — Building in Malabar due to cyclone.	454-455
Number of Hindi Pandits in Secondary —	466-467
Reduction of fees in the —	460-462
Salaries of teachers and servants of A. V. Joseph High — Ittamoli	469-470
Sanction for construction of new building for the Kalliaseri Higher Elementary —	454
Study of Indian wild life in —	130
School-fee concession—	
See Fee concession.	
Screw-pine—	
Question re destruction of — in Malabar	266
S.S.L.C. Examination—	
See Examination.	
Selvaraj, Sri P.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	181
Senapathi Gounder, Sri A.—	
Budget for 1956-57, general discussion on	393-396

S—cont.

Shanmugham, Sri T.— Budget for 1956-57, general discussion on	310-314
Sivaprakasam, Sri V. S.— Budget for 1956-57, general discussion on	402-403
Smallpox— Question re number of deaths due to — in Balussery Panchayat area	123
Speaker, Mr.— Announcement re— Message from the Governor re State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956	67
Time-limit for notice of cut motions	139
Budget for 1956-57, general discussion on	361-363
Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	1, 6, 7
Motion under rules 154 (1) and 192 of the Assembly Rules re discussion of Demands	360-361
Obituary reference to Mavlankar, Sri G. V., Speaker of the Lok Sabha	45-46
See Rulings.	
Sreedharan, Sri K. T.— Budget for 1956-57, general discussion on	418-420
State Aid to Industries Act, 1922— See Papers laid on the table of the House.	
Subramaniam, The Hon. Sri C.— Budget for 1956-57— General discussion on	148, 247, 307, 309, 313, 381, 435, 485, 496-514 67-86
Presentation of Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	1-2, 7
Motion under rules 154 (1) and 192 of the Assembly Rules re discussion of Demands	360
Subrahmanyam, Sri M. P.— Budget for 1956-57, general discussion on	310-320
Sugarcane Committee— Question re constitution and functions of the State —	22-23
Suicide— Question re woman's death by drowning in a well in Velur amsam, Kurumbranad taluk	193-195
Swayamprakasam, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on Condolence resolution re death of Venkatarama Ayyar, Sri S.	470-484 2

T

Tambaraparani System— Question re regulation of water under the —	52-53
Tank Restoration Scheme— Question re introduction of — in Pudukkottai division	69
Tannery Society— See Co-operative societies.	
Teachers— Question re— Number of Higher Grade Trained — who appeared for S.S.L.C. by private study in 1954	19
Salary to — of Aided Elementary schools, payment of	5-9

T—cont.

Technical Co-operation Mission— See Papers laid on the table of the House.	
Tellicherry Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society— See Co-operative societies.	
Textile Industry— See Lock-outs.	
Textile mills— Question re gratuity to workers in —, payment of	65
Thinakarassamy Thevar, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on	396-398
Timber— See Forests.	
Tourist centre— Question re Ootacamund as a making of	353-355
Tramway— Question re ex-workers of —, arrears due to —, action taken re.	345-346
Trains— See Railways.	
U	
Untouchability— Question re— Number of wall posters printed, etc., to eradicate — Schemes for the eradication of —	135 135
V	
Vadivelu, Sri S.— Budget for 1956-57, general discussion on	433-434
Vagheesam Pillai, Sri G.— Budget for 1956-57, general discussion on	377-380
Vaigai River— See Irrigation.	
Varnish— Question re licence to dealers in —	64
Velukkan, Sri C.— Budget for 1956-57, general discussion on	398-399
Venkatarama Ayyar, Sri S.— Condolence resolution re death of —	1-7
Venkataswamy Naidu, Sri K.— Budget for 1956-57, general discussion on	314-317
Venkatesha Sholagar, Sri P.— Budget for 1956-57, general discussion on	252-255
Veterinary hospitals— Question re— Number of —, dispensaries and touring billets in the Coimbatore district	27 27
Number of — in Tiruvallur taluk	
Village officers— Question re— Issue of printed receipts by —, steps taken for Stationery, etc., supply to —	341 51-52
Vinayakam, Sri K.— Budget for 1956-57, general discussion on	434-438
Viswanathan, Sri K. R.— Budget for 1956-57, general discussion on	417-418